Это цифровая коиия книги, хранящейся для иотомков на библиотечных иолках, ирежде чем ее отсканировали сотрудники комиании Google в рамках ироекта, цель которого - сделать книги со всего мира достуиными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских ирав на эту книгу истек, и она иерешла в свободный достуи. Книга иереходит в свободный достуи, если на нее не были иоданы авторские ирава или срок действия авторских ирав истек. Переход книги в свободный достуи в разных странах осуществляется ио-разному. Книги, иерешедшие в свободный достуи, это наш ключ к ирошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все иометки, иримечания и другие заииси, существующие в оригинальном издании, как наиоминание о том долгом иути, который книга ирошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использовапия

Комиания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы иеревести книги, иерешедшие в свободный достуи, в цифровой формат и сделать их широкодостуиными. Книги, иерешедшие в свободный достуи, иринадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, иоэтому, чтобы и в дальнейшем иредоставлять этот ресурс, мы иредириняли некоторые действия, иредотвращающие коммерческое исиользование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические заиросы.

Мы также иросим Вас о следующем.

- Не исиользуйте файлы в коммерческих целях.
  Мы разработали ирограмму Поиск книг Google для всех иользователей, иоэтому исиользуйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.

- Не отиравляйте автоматические заиросы.
  Не отиравляйте в систему Google автоматические заиросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного иеревода, оитического расиознавания символов или других областей, где достуи к большому количеству текста может оказаться иолезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем исиользовать материалы, иерешедшие в свободный достуи.

- Не удаляйте атрибуты Google.
  В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он иозволяет иользователям узнать об этом ироекте и иомогает им найти доиолнительные материалы ири иомощи ирограммы Поиск книг Google. Не удаляйте его.

- Делайте это законно.
  Независимо от того, что Вы исиользуйте, не забудьте ироверить законность своих действий, за которые Вы несете иолную ответственность. Не думайте, что если книга иерешла в свободный достуи в США, то ее на этом основании могут исиользовать читатели из других стран. Условия для иерехода книги в свободный достуи в разных странах различны, иоэтому нет единых иравил, иозволяющих оиределить, можно ли в оиределенном случае исиользовать оиределенную книгу. Не думайте, что если книга иоявилась в Поиске книг Google, то ее можно исиользовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских ирав может быть очень серьезным.

О программе Поиск кпиг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне достуиной и иолезной. Программа Поиск книг Google иомогает иользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый иоиск ио этой книге можно выиолнить на странице `http://books.google.com/`

ОМЕЛЯН ПОПОВИЧ

ц. к. професор

РУСКО-НЇМЕЦКИЙ СЛОВАР

UC-NRLF

B 4 570 841

RUTHENISCH-DEUTSCHES WÖRTERBUCH

Digitized by Google

REESE LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY OF CALIFORNIA.
Class

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

РУСКО-НѢМЕЦКИЙ

СЛОВАР

уложив

ОМЕЛЯН ПОПОВИЧ

ц. к. професор.

RUTHENISCH-DEUTSCHES

WÖRTERBUCH

von

EMILIAN POPOWICZ

k. k. Professor.

KLEES LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA

ЧЕРНІВЦЇ, 1904.

Накладом тов. „Руска Школа".

З друкарнї „Рускої Ради".

CZERNOWITZ, 1904.

Verlag des Vereines „Ruska Szkola".

Buchdruckerei der „Ruska Rada".

Digitized by Google

835b
P72

REESE

Digitized by Google

PRESERVATION COPY ADDED ORIGINAL TO BE RETAINED

REESE LIBRARY OF THE UNIVERSITY

1904 MAIN

Vorbemerkungen.

Dieses Wörterbuch enthält nicht bloß die Bedeutung, sondern auch die Deklination und Konjugation der in dasselbe aufgenommenen Wörter. Steht nach einem Worte statt der deutschen Bedeutung ein anderes ruthenisches Wort, so ist die Bedeutung des letzteren Wortes aufzusuchen, z. B. (Seite 185) die Bedeutung von перетлї-ти siehe bei (перетлї-)вати.

Für die Deklination der Substantiva sind die Mustertabellen auf Seite V und VI maßgebend, worauf die bei jedem Substantivum nach der Bezeichnung seines Genus (m., f., n.) stehenden Ziffern (I, II, III, IV, V) hinweisen; z. B. **m. I.** beim Substantiv дуб (S. 68) bedeutet, daß dieses Hauptwort wie das **Masculinum** пан der Tabelle **I** auf Seite V biegt. — Fehlt bei einem Hauptwort die Ziffer der Tabelle, so flektiert es wie sein fettgedruckter Teil; z. B. розпоря́док (S. 250) biegt wie поря́док (S. 210).

Die Konjugation der Verba ist aus den Tabellen auf Seite VII und VIII ersichtlich, auf die sich die Ziffern I A, I B, II A und II B nach dem v. (verbum) beziehen; z. B. **v. I. A.** beim Zeitwort крапа-ти (S. 121) bedeutet, daß es gleich dem Musterwort чита-ю der Tabelle **I. Konjugation, Muster A**, abgewandelt wird, wobei die Flexionsendungen der Tabelle an den Stamm крапа- anzuhängen sind.

Ist bei einem Verbum die Flexionstabelle nicht angegeben, so biegt es wie sein fettgedruckter Teil; z. B. посиля́ти (S. 210) biegt wie силя́ти (S. 260).

Bei Wörtern, deren Abwandlung von den Musterbeispielen im einzelnen abweicht, sind diese Ausnahmen — etwaige Ver-

207275

Digitized by Google

sehen ausgenommen — in Klammern angegeben; auf oft wiederkehrende Abweichungen ist bezüglich der Deklination mit m. I.*), f. I.*) und n. I.*), betreffend die Konjugation mit I. A.*) und II. A.*) auf die Fußnoten zu den betreffenden Tabellen hingewiesen.

Die Deklination der Adjektiva und Numeralia ist aus den Musterbeispielen auf Seite VI zu ersehen.

Der im Ruthenischen sehr häufige Wechsel des Akzentes konnte insbesondere bei den Verben nur selten angedeutet werden, weil dies den Umfang des Buches wesentlich vergrößert hätte. Die Buchstaben *e, i, o, y* sind, wenn im betreffenden Worte sonst kein Akzent vorkommt, als betont anzusehen

Digitized by Google

Erklärung der Abkürzungen und Zeichen.

adj. = adjectivum (Eigenschaftswort, прикме́тник).
adv. = adverbium (Umstandswort, присло́вник).
aug. = augmentativum (Vergrößerungswort, сло́во збільше́не).
a. z. = anfangen zu. . . .
coll. = collectivum (Sammelname, імя́ зби́рне).
comp. = comparativus (2. Steigerungsstufe, 2. сте́пень).
conj. = conjunctio (Bindewort, злу́чник).
dim. = diminutivum (Verkleinerungswort, сло́во здрібне́ле).
e. w. = ein wenig. . . .
f. = femeninum (weibliches Hauptwort, і́менник же́ньский).
gr. = groß.
imp. = imperativus (Befehlsform, спо́сіб приказо́вий).
inf. = infinitivus (Nennform, дієі́менник).
int. = interjectio (Empfindungswort, о́клик).
kl. = klein.
m. = masculinum (männliches Hauptwort і́менник му́жескій).
n. = neutrum (sächliches Hauptwort, і́менник сере́дній).
nn. = nach und nach. . . .
num. = numerale (Zahlwort, числі́вник).
p. = perfectivum (ein Verb, dessen Präsens Futurbedeutung hat, das daher das Futurum ohne бути (werden) bildet, kein Praesens, kein Verbal-Adjectiv und -Adverb praesentis hat).
pl. = pluralis (Mehrzahl, мно́жина).
präp. = praepositio (Vorwort, прийме́нник).
pron. = pronomen (Fürwort, займе́нник).
prs. = präsens (Gegenwart, тепері́шність).
prt. = praeteritum (Vergangenheit, мину́вшість).
s. = singularis (Einzahl, о́дина).
u. = und.
u. e. = unter etwas. . . .
v. = verbum (Zeitwort, дієсло́во).
vp. = verbaladjectivum passiv. (Mittelwort leidender Form, дієприкме́тник страда́льний).
v. u. = von unten. . . .

Die **Ziffern 1—7** mit **s.** oder **pl.** bei Substantiven bezeichnen die Deklinationsfälle (відмі́нки), die Ziffern 1—3 bei Verben dagegen die Personen (осо́би) der Ein- oder Mehrzahl.

Digitized by Google

Die Klammern ( ) [ ] bedeuten, daß die eingeklammerten Laute (zumeist bei der Biegung) entfallen müssen resp. entfallen können.

= bedeutet: ist gleich z. B. S. 11 бродя́га, **m.** = **f.**, bedeutet, daß dieses Masculinum wie ein Femeninum dekliniert wird.

Die Kursivschrift einiger Buchstaben zeigt an, daß diese Laute in andere übergehen, so am häufigsten *і* in *о* in allen offenen Silben, z. B. S. 102 зір hat зо-ру, etc.; ebenso die f. V auf *-ість* (z. B. S. 102 зл*і*сть) haben in allen offenen Silben *-ости*, also злости etc.

In den Verben auf *-увати* und *-ювати* bedeutet das *у* und *ю*, daß dasselbe im passiven Verbaladjektiv, in *о* übergeht, z. B. рах*у*ва́ти — vp. рахо́ваний; мал*ю*вати — vp. маль*о́*ваний.

Alle übrigen Lautveränderungen wie: *е* in *і*, *о* in *і*, *з* in *ж*, *с* in *ш*, *ск* und *ст* in *щ*, *к* und *т* in *ч* sind in Klammern angedeutet, z. B. п*і*ч — печи, поле — п*і*ль, ма́зати — prs. ма́*ж*у, писа́ти — prs. пи́*ш*у, таска́ти — prs. таща́́, пла́кати — prs. пла́*ч*у, плати́ти — prs. плач́у, vp. плаче́ний u. s. w.

Digitized by Google

Deklination der Substantiva.

A. Masculina.

Zahl	Fall	I.	II.	III.	IV.
Singular	1	пан	учител-ь	добродї-й	панич
	2	—а	—я	—я	—а
	3	—ови	—еви	—єви	—еви
	4	—а[1])	—я[1])	—я[1])	—а[1])
	5	—е	—ю**)	—ю	—у
	6	—ом	—ем	—єм	—ем
	7	—ї*)	—ю	—ю	—у
Plural	1	—и	—ї		—і
	2	—ів	—їв		—ів
	3	—ам	—ям		—ам
	4	—ів (-и[2])	—їв (-ї[2])		—ів (-і[2])
	5	—и	—ї		—і
	6	—ами	—ями		—ами
	7	—ах	—ях		—ах

B. Femenina.

Zahl	Fall	I.	II.	III.	IV.	V.
Singular	1	си́ла	цари́ц-я	надї-я	рож-а	част-ь
	2	—и	—ї	—ї	—і	—и
	3	—ї*)	—ї	—ї	—і	—и
	4	—у	—ю	—ю	—у	—ь
	5	—о	—е	—є	—е	—е
	6	—ою	—ею	—єю	—ею	—ию
	7	—ї*)	—ї	—ї	—і	—и
Plural	1	—и	—ї	—ї	—і	—и
	2	сил	—ь	—й	рож	—ий
	3	—ам	—ям	—ям	—ам	—ям
	4	—и	—ї	—ї	—і	—и
	5	—и	—ї	—ї	—і	—и
	6	—ами	—ями	—ями	—ами	—ями
	7	—ах	—ях	—ях	—ах	—ях

m. I A *) Die Masculina auf -к haben im 5. u. 7. s. -ку, die auf -г im 5. -же, im 7. s. -зї, die auf -х im 5. -ше, im 7. aber -сї.

**) Subst. auf -ець haben im 5. s. meist -че.

f. I A *) Femenina auf -ка lauten im 3. u. 7. s. in -цї, die auf -га in -зї und die auf -ха in -сї um.

[1]) Der 4. Fall sing. der Namen lebloser Gegenstände lautet wie der 1. Fall sing.

[2]) von Tier- und Sachnamen.

Digitized by Google

C. Neutra.

Zahl	Fall	I.	II.	III.	IV.	V.
Singular	1	тїл-о	топорищ-е	сонц-е	камін-є	ягня
	2	—а	—а	—я	—я	—ти
	3	—у	—у	—ю	—ю	—ти
	4	—о	—е	—е	—є	ягня
	5	—о	—е	—е	—є	„
	6	—ом	—ем	—ем	—єм	—тем
	7	—ї *)	—у	—ю (-и)	—ю	—ти
Plural	1	—а		—я		—та
	2	тїл	ріщ	—ь		—т
	3	—ам		—ям		—там
	4	—а		—я		—та
	5	—а		—я		—та
	6	—ами		—ями		—тами
	7	—ах		—ях		—тах

Deklination der Adjektiva.

Fälle	Singular			Plural
	Masculina	Neutra	Femenina	Für alle 3 Geschlechter
1	добри-ї	добр-е	добр-а	добр-і
2	—ого		—ої	—их
3	—ому		—ій	—им
4	—{ий†) / ого	—е	—у	—{і†) / их
5	—ий	—е	—а	—і
6	—им		—ою	—ими
7	—ім		—ій	—их

Deklination der Numeralia 1. два, дві, двоє, 2. дв-ох, 3 дв-ом, 4. = 1. oder 2., 6. -ома, 7. = 2.

*) -ї wird stets nur nach в, т, д, с, ц, з, л gesetzt, nach den übrigen Konsonanten schreibt man -і.

n. I *) 7. s. von Wörtern auf -ко ist -ку.

†) bei leblosen Gegenständen.

Digitized by Google

I. Konjugation der Verba.

Muster A*).

Sing.	Präsens	Präteritum	Futurum	Imper.
1. Pers.	(я) чита-ю	я чита-в, -ла	(я) буду чита-ти	
2. „	(ти) -еш	ти „ „	(ти) будеш „	чита й!
3. „	(він, вона, воно) -є	він -ав, вона -ала воно -ало	він, вона, воно буде -ти	
Plural				
1. Pers.	(ми) -емо	ми чита-ли	(ми) будемо читати	чита-ймо!
2. „	(ви) -сте	ви „	(ви) будете „	чита-йте!
3. „	(вони) -ють	вони „	(вони) будуть „	

Konjunktiv Präs. = Präteritum + би

„ Prät. = я був би + Präteritum.

Verbaladjektiv: Präs. = читаю-чий, -а, -е. — Prät.: читав-ший, -ша, -ше. — Passiv: чита-ний, -а, -е.

Verbaladverb: Präs.: читаю чи. — Prät.: prt. читав-ши.

Muster B.

Sing.	Präsens	Präteritum	Futurum	Imper.
1. Pers.	(я) пас -у	я пас, пас-ла	(я) буду пасти	
2. „	(ти) -еш	ти „ „	(ти) будеш „	пас-и!
3. „	(він, в., в.) -е	він пас, вона -ла, воно -ло	(він, в.. в). буде пасти	
Plural				
1. Pers.	(ми) пас-емо	ми пас-ли	(ми) будемо пасти	пас-їм! **)
2. „	(ви) -ете	ви „	(ви) будете „	пас-їть!**)
3. „	(вони) -уть	вони „	(вони) будуть „	

Konjunktiv Präs. = Prät. + би.

„ Prät. = я був би + Prät.

Verbaladjektiv Präs.: пасу-чий, -а, -е; Prät.: пас-ший, -а, -е; Passiv.: пас-ений, -а, -е.

Verbaladverb Präs.: пасу-чи; Prät.: пас-ши.

---

v. I A *) Verba auf -увати haben im Prät. -ував, vp. -уваний, die mit -увати bezeichnet sind, bilden das vp. auf -ований.

**) -їм, їть steht nur nach н, т, д, с, ц, з, л, nach den übrigen Konsonanten -ім, -ить.

Digitized by Google

II. Konjugation.

Muster A.

Sing.	Präsens	Präteritum	Futurum	Imper.
1. Pers.	(я) хвал-ю *)	я хвал-ив, -ила	(я) буду хвалити	хвал-и!
2. „	(ти) -иш	ти „ „	(ти) будеш „	
3. „	(він в., в.) -ить	він хвал-ив, в. -ила, в. -ило	(він в., в.) буде „	
Plural				
1. Pers.	(ми) хвал-имо	ми хвалили	(ми) будемо хвалити	хвал-їм!*)
2. „	(ви) -ите	ви „	(ви) будете „	хвал-їть!*)
3. „	(вони) -ять *)	вони „	(вони) будуть „	

Konjunktiv: Präs.: Prät. + би.
„ Prät.: я би був + Praet.
Verbaladjektiv: Präs.: хвал-ячий, Prät.: хвалив-ший, Pass.: хвал-ений.
Verbaladverb: Präs.: хвал-ячи, Prät.: хвалив-ши.

Muster B.

Sing.	Präsens	Präteritum	Futurum	Imper.
1. Pers.	(я) стро-ю	я стро-їв, -їла	(я) буду строїти	стрі-й!
2. „	(ти) -їш	ти „ „	(ти) будеш „	
3. „	(він, в., в.) -їть	він строїв, в. -їла, в. -їло	(він, в., в.) буде строїти	
Plural				
1. Pers.	(ми) стро-їмо	ми стро-їли	(ми) будемо строїти	стрі-ймо!
2. „	(ви) -їте	ви „	(ви) будете „	-йте!
3. „	(вони) -ять	вони „	(вони) будуть „	

Konjunktiv: Präs.: Prät. + би
„ Prät.: я був би + Prät.
Verbaladjektiv: Präs.: стро-ячий, Prät.: строїв-ший, Pass.: стро-ений
Verbaladverb: Präs.: стро-ячи, Prät. строїв-ши.

---

*) Nach ж, ч, ш, щ hat s. 1. -у, pl. 3. -ать; — das Verbaladjektiv praes.: -ачий, und Adverb -ачи; nach б, в, м, п, ф hat 1. s. -лю, 3. pl. -лять, vp. -лений.
v. II A *) -їм, -їть steht nur nach н, т, д, с, ц, з, л, dagegen nach den übrigen Konsonanten -ім, іть.

Digitized by Google

Bemerkte Versehen. | Замічені похибки.

Zu **безпе́чити** setzen imp. безпе́ч!
nach **бі́дність** setzen **бідні́-ти**, v. I. A., arm werden.
zu **благослови́ти** statt II. A. setzen II. A.*).
nach **брата́нець** setzen **брата́-ти ся**, v. I. A., sich verbrüdern.
zu **виклика́-ти** setzen v. I. A.
zu вилази́ти statt p. v. setzen v.
statt **ви́мочи** setzen ви́мо[г]чи.
statt **висипа́ти** setzen висипа́-ти, v. I. A.
nach **висипа́ти** setzen **ви́сип-ати**, p. v., -а́ти.
statt **відсипа́ти** setzen **відсипа́-ти**, v. I. A.
nach **відсипа́ти** setzen **відси́п-ати**, p. v., -а́ти.
zu **відсі́ч** setzen f. V.
nach **віршува́ти** setzen **ві́с-ити**, v. II. A., (prs. 1. s. -*шу*, imp. -*ш*, vp. -*шений*), ві́шати.
statt **вкликати** setzen **вклика́-ти**, v. I. A.
nach **вкликати** setzen **вкли́кати**, p. v., вкликати.
nach **вонь** setzen **вона́** = она́.
nach **вонність** setzen **воно́** = оно́.
statt **всипа́ти** setzen **всипа́-ти**, v. I. A.
nach **всипа́ти** setzen **всы́п-ати**, p. v., -а́ти.
nach **всю́ди** setzen **вся** siehe весь.
zu **ви́н-ути** setzen prt. вив.
nach **глота́** setzen **глот-и́ти**, v. II. A., (prs. -*чу́*, vp. -*че́ний* zusammen-rotten, -drängen.
vor **гнеть** setzen **гнет**, m. I., (2. s. -у), Druck.
zu **господа́р-ити** setzen imp. господа́р!
zu **гото́в-ити** setzen imp. гото́в!
zu **грани́ч-ити** setzen imp. грани́ч!
nach **ди́хати** setzen **дихн-у́ти**, p. v. I. B., (prt. -у́в), ди́хати.
nach **допро́ш-увати** setzen **доптати** = топта́ти.
nach **до́рож-и́ти** setzen **дорожі́-ти**, v. I. A., teuerer werden.

Digitized by Google

statt дотика́ти setzen **дотика́-ти,** v. I. A.
statt доторкну́ти setzen **доторкн-у́ти,** p. v. I. B., (prt. -у́в).
zu **жа́ти** setzen vp. жа́тий.
statt **жечи́** .. setzen **же(г)чи́**...
zu **жи́ч-ити** setzen imp. жич!
nach **жму́р-ки** setzen **жмяка́-ти,** v. I. A., жваки́ти.
statt **жува́ти** setzen **жу-ва́ти,** v. I. A.*).
statt заквили́ти setzen **заквил-и́ти,** p. v. II. A.
statt замегота́ти setzen **замегота́ти** = замиготі́ти.
zu **заохо**т**-и́ти** setzen imp. -ч!
zu **захоті́ти** setzen imp. захо́ч!
zu **зво́лити** setzen imp. звель!
nach **здиба́-ти** setzen **здиба́-ти,** p. v. I. A., здиба́ти.
nach **зло́сниця** setzen **зло́**ст**-ити,** v. II. A., (prs. -щу, imp. -ь, vp. -щений), zornig machen, erzürnen.
nach **зміст** setzen **зміта́-ти,** v. I. A., ab kehren, fegen.
zu **зні́мч-ити** setzen imp. зні́мч!
zu **ї́жити ся** setzen imp. ї́ж ся!
bei **іти́** statt їд-у́ setzen ід-у́.
statt **кявя́рня** setzen **кавя́рня.**
zu **кали́чити** setzen imp. кали́ч!
zu **ка́-яти ся** statt II. B. setzen I. A.
nach **керва́вий** setzen керва́вити = кроваві́ти.
zu **кипі́ти** setzen prt. кипі́в.
zu **кляч-і́ти** statt prt. -а́в setzen -і́в.
nach **корчма́р** setzen **корчу-ва́ти,** v. I. A.*), ausroden.
zu **крик** setzen (2. s. -у)...
zu **кроваві́ти** setzen imp. кровав!
nach **кро́вця** setzen **кро-і́ти,** v. II. B., schneiden.
nach **крушець** setzen **круш-и́ти,** v. II. A.*), brechen, bröckeln.
zu **ла́сощі** statt I. setzen IV.
zu **ли́пнути** setzen prt. лип.
nach **ли́шенько** setzen **лиш-и́ти,** v. II. A.*), lassen.
zu **лїчи́ти** statt II. A. setzen II. A.*).
nach **маха́ти** setzen **махн-у́ти,** p. v. I. B., (prt. -у́в), **маха́ти.**
zu **мертви́ти** statt II. A. setzen II. A.*).
nach **мертви́ти** setzen **ме́ртві-ти,** v. I. A., ersterben.
zu **мету́шити** setzen imp. мету́ш!
nach **ме́шканець** setzen **ме́шка-ти,** v. I. A., wohnen.
zu **милосерд-и́ти ся** setzen imp. -и́ ся!
nach **мізе́рний** setzen **мізерні́-ти,** v. I. A., schwach (elend) werden.
nach **мо́вка** setzen **мо́вкну-ти,** v. I. B., (prt. мовк), verstummen.
zu **морочи́ти** setzen imp. моро́ч!
nach **моча́рний** setzen **моча́-ти,** v. I. A., eintunken.

Digitized by Google

zu **мра́чи́ти** setzen imp. мрач!
zu **му́чити** setzen imp. муч!
statt **нагад-а́ти** setzen нагад-а́ти.
nach **наду́тість** setzen **находи́ти,** v., finden; einfallen.
zu **назо́рити** statt I. A. setzen II. A.
statt **нанопа́ти** setzen накопа́ти.
zu **намно́жити** setzen imp. намно́ж!
zu **напічня́ві-ти** setzen I. A.
zu **напува́-ти** setzen I. A.
statt **настоло́чити** setzen **постоло́чити.**
zu **обтя́ти** setzen (prs. u. imp. обі-).
zu **осироті́-ти** setzen I. A.
zu **осьмілі́-ти** setzen I. A.
zu **о́страх** statt Sehrecken setzen Schrecken.
zu **охля́нути** setzen imp. охля́нь!
zu **пано́шити** setzen imp. пано́ш!
zu **па́рити** setzen imp. пар!
zu **паску́дити** setzen imp. паску́дь!
nach **пи́шний** setzen **пи́шн-ити ся,** v. II. A., sich zieren.
zu **під-пе́рти** setzen (prs. u. imp. підо-).
zu **під-те́рти** setzen (prs. u. imp. піді-).
zu **пла́вити** setzen imp. плав!
zu **пло́дити** setzen imp. плодь!
zu **плю́щити** setzen imp. плющ!
zu **по́взнути** setzen prt. повз.
nach **по́вний** setzen **по́вн-ити,** v. II. A. (er-)füllen.
nach **подо́ба** setzen **подо́ба-ти ся,** v. I. A., gefallen.
statt **пожахку́ти** setzen пожахну́ти.
nach **пої́сти** setzen **по-і́ти,** v. II. B., tränken.
statt **помі́ти́ти** setzen **помі́ти́ти.**
nach **поро́жний** setzen **порожн-и́ти,** v. II. A., leeren.
zu **посироті́-ти** setzen I. A.
zu **посходи́ти** setzen aufgehen.
zu **почвала́-ти** setzen I. A.
nach **почина́ти** setzen **почи́[ну]ти** siehe при-почи́нути.
nach **пра́ща** setzen **пра-ща́ти** siehe про-.
nach **приближи́ти** setzen **прибли-зи́ти** siehe -жи́ти.
nach **прия́тний** setzen **при-** etc. siehe про- etc.
zu **проти́вити** setzen imp. проти́в!
nach **рабство́** setzen **рабу-ва́ти,** v. I. A.*), rauben.
nach **ре́внути** setzen **ревти́** = ревіти.
zu **реч-и́** setzen prs. речу́.
statt **рівність** (S. 239) setzen ре́вність.
nach **рівнина́** setzen **рівність,** f. V., Gleichheit.
zu **рід** setzen (2. s. роду).

Digitized by Google

nach **рущина́** setzen **ру́щ-ити**, v. II. A.*), (imp. рущ!) ruthenisieren.
nach **сьвящéнник** setzen **се** siehe сей.
zu **сéрд-ити** setzen imp. -ь!
zu **син** setzen 5. s. -у!
nach **сїди́на** setzen **сїдла́-ти**, v. I. A., satteln.
zu **скак-а́ти** setzen I. B. (prs. -чу, imp. -чи́; prt. -а́в).
zu **скоро́мити** setzen imp. скоро́м!
nach **скріпля́ти** setzen **скро́ба-ти**, v. I. A., шкро́бати.
nach **ску́шний** setzen **ску́шу-вати**, v. I. A.*), abbeißen.
nach **смотоло́ка** setzen **смотр-и́ти**, v. II A., tasten; schauen.
nach **срюбува́ти** setzen **сс-** etc. siehe зс- etc.
nach **студи́ти** setzen **студе́ни-ти**, v. I. A., kälter werden.
nach **схли́пувати** setzen **схн-у́ти**, v. I. B., (prt. сох, схла), со́хнути.
nach **сюд** setzen **ся** siehe сей.
zu **та́т-о** setzen 5. s. -у!
zu **тéрти** setzen vp. тéртий.
zu **тра́тити** setzen vp. тра́чений.
nach **трива́лий** setzen **трива́-ти**, v. I. A., dauern.
statt **ту́льпа** setzen **ту́льп-а**.
nach **умертвля́ти** setzen **умéрти** = вмéрти.
nach **упи́н** setzen **упини́ти**, p. v., aufhalten; ся halt machen, gelangen.
nach **учéра** setzen **учи́ти** = вчи́ти.
nach **хлепта́ти** setzen **хлест-а́ти**, v. I. B., (prs. -щу, imp. -щи́, prt. -а́в), хлепта́ти.
nach **холодні́ти** setzen **холодні́йша́-ти**, v. I. A., холодні́ти.
zu **хропі́ти** setzen prt. хропі́в.
zu **чолові́-к** setzen 5. s. -че!

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

REESE LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA

А.

а! int. ah! ach! ei! а так? ah so?

а, conj., und, aber, hingegen, sondern, а вжеж, а так, freilich, allerdings, jawohl, а то, nämlich, sonst, widrigenfalls.

аби́, conj., daß, damit, um zu —, аби-м так... ich soll so..., аби й так, то... mag es auch so sein, so doch..., аби як, то... wie immer es sei, so..., аби-який, pron., was immer für einer, аби́хто́ (аби́що́) wer (was) immer.

а́бо, conj., oder, а́бо-а́бо, entweder-oder, або що? was soll die Frage? або-ж...? ...denn...?

аво́, int. sieh!

ага́! int. ja, ah so!

агі́! int. pfui! zum Teufel!

а(г)у́ш! int. Scheuchruf gegen Hühner!

а́ґрест, m. I. (2. s. -у), Stachelbeere.

аґрестови́й, adj., Stachelbeer-.

адама́ш(о)к, m. I. (2., 5. u. 7. s. -у), Damast.

адамашко́вий, adj., damasten.

а́дже-(ж), conj., doch.

ади́! (s.), **адіть!** (pl.), а диви́! а дивіть! sieh! sehet!

аж, conj., bis, daß, daß sogar, erst, wenn.

азбу́-ка f. I. (3. und 7. s. -и́) Alphabet.

азбу́чний, adj., alphabetisch.

азо́т, m. I. (2. s. -у) Stickstoff.

а́йва, f. I. Quitte.

аксами́т, m. I. (2. s. -у) Sammt.

аксамі́тний, adj., Sammt-.

а́ле, conj., aber, doch, sondern, але́? wirklich?

алькі́р, m. II. (2. s. -я́; I. pl. -і́) Alkoven.

алма́з, m. I., Diamant.

алу́н, m. I. (2. s. -у́), Alaun.

амбі́тний, adj., ehrgeizig.

амбі́ци-я, f. III., Ehrgeiz.

амуні́ци-я, f. III. Munition.

а́нгел, m. I., Engel.

а́нгелик, m. I., (5. u. 7. s. -у), dim. v. ангел.

а́нгельский, adj., Engel-, englisch.

ангеля́ n. V., dim. v. ангел.

Анґлі́-єць, m. II. (2. s. -йця), Engländer.

анґлі́йский, adj., englisch.

А́нґлія, f. III., England.

а не то geschweige denn.

а́ні conj., nicht, nicht einmal, а́ні — а́ні weder — noch, а́ніж (nach Kompar.) als.

анти́пк-о, m. I. (5. u. 7. s. -у) Teufel.

ану́, ану́ж! ану́ко! ану́но! int., auf! nun denn! ануж gesetzt den Fall.

апти́-ка, f. I. (3. u. 7. s. -и́) Apotheke.

апти́кар, m. II. (1. pl. -і́) Apotheker.

аре́нда, f. I., Pacht, Pächter.

арендар́, m. II., (2. s. -я́, 1. pl. -і́)

а́решт, m. I., (2. s. -у) Arrest.

арешту-ва́ти, v. I. A *) arretieren.

аркан́, m. I., (2. s. -а́) Huzulentanz, Schlinge.

а́ркуш, m. IV. Bogen (Papier).

архі-(епи́скоп) Erz-(Bischof).

асау́л, siehe осау́л.

атама́н, siehe отама́н.

ах! int. ach! oh!

аці́ба! int., Scheuchruf gegen Hunde.

ацю! int., Scheuchruf gegen Schweine.

ач, int. бач! sieh da! schau!

ая́, ja, so ist es.

Б.

ба, ja, allerdings.

ба́ба, f. I. (1. pl. -и́) altes Weib, Großmutter, Memme; Gugelhupf.

бабаќ, m. I. (2. s. -а́, 7 -у́; 1. pl. -и́) Murmeltier.

Digitized by Google

ба́бин, -а, -е, adj., des alten Weibes.
бабин(е)ць, m. II., Kirchenvorhalle, Weiber Standort.
ба́б-ка, f. I. (3. u. 7. s. -цї, pl. 1. кй, 2. -о́к), dim. v. ба́ба; Dengeleisen.
бабни́к, m. I. (2. s. -á, 7. s. -ý) Gugelhupftopf.
ба́бра-ти ся, v. I. A, wühlen.
ба́бский, adj., weibisch.
бабу́ся, f. II., dim. von ба́ба.
ба́в-ити, v. II. A. (prs. -лю, imp. бав! Vadj. pass. -лений) unterhalten, spielen, tändeln; warten.
бавóвна, f. I., Baumwolle.
бавóвник, m. I. (7. s. -у) Baumwollstaude.
бавóвняний, adj., baumwollen.
бага́то, adv., viel, б. де́чого manches.
багни́стий, adj., sumpfig.
багни́щ-е, n. II. Sumpf.
багнїт-ка, f. I. (3. u. 7. s. -цї, s. pl. -кй, 2. -о́к) Kätzchen. [blütler.
багнїткóві, pl. = adj. Kätzchen-
багнó, n. 1. Sumpf, Morast.
багрині́-ти, v. I. A. purpurrot werden.
багрі́-й, m. III. (2. s. -я́,) braunroter Ochse.
багрóвий, adj., purpurrot.
ба́гря, f. II., braunrote Kuh.
багряни́й, adj., purpurrot.
ба́ґнет, m. I., Bajonett.
бади́лє, n. IV., бади́ло n. I., бадилúна f. I., Stengel.
баді́-ка, m. = f. I., (3. u. 7. s. -цї. 2. pl. -ів) Anrede an ältere Männer, Brüder u. dgl.
бадьори́стий, бадьóрний, adj., rasch, flink; geckenhaft.
бадьор-и́ти ся, v. II. A, sich spreizen.
ба́жанє, n. IV. Wunsch, Begehren.
бажа́нт, m. I., Fasan. [gehren.
бажа́-ти, v. I. A. wünschen, be-
бажи́ть ся єму, er begehrt.
бажни́й, adj., begierig.
базї́ка-ти, v. I. A, plauschen.
базни́к, m. I., (2. s. -á, 7. s. -ý) Hollunderstrauch. [Barke.
байда́к, m. I., (2. s. -á, 7. s. -ý)
байду́же, adv., gleichgiltig.
байду́жість, f. V. Gleichgiltigkeit.
бай-ка, f. I, (3. u. 7. -цї, 1. pl. -кй, 2. -о́к) Fabel, Märchen.
байка́р, m. II., (2. s. -я́), Fabeldichter.
байра́к, m. I., (2. s. -á, 7. -ý) Gehölz.
ба́ки забúти комý, jemanden betören.
ба́кир, на б. schief.
бакýн, m. I., (2. s. -ý) starker gemeiner Tabak.
бала́бух, m. I. (7. s. -у) kleines Laib Brot. [Plauscher.
балака́йл-о, m. I., Schwätzer,
бала́кан-ка, f. I., (3, u. 7. s. -цї, pl. 2. ок) Plausch, Plauderei.
бала́ка-ти, v. I. A. plaudern, plauschen.
балакли́вий, adj., gesprächig, geschwätzig.
бала́мка-ти, v. I. A., baumeln.
баламу́т, m. I., Betrüger.
баламу́-тити, v. II. A., (prs. -чу, тиш, prt. -тив, Vadj. prs. -тячий, pass. -чений) irreführen, verwirren, verführen.
баламу́тний, adj., verworren.
бала́ч-ка, siehe бала́ванка.
бáлї-я, f. III., Waschtrog.
бальови́й, adj., Ball, ballmäßig.
ба́лта, f. I., Kotlache.
бана́, f. I., Sehnsucht, Heimweh.
баналю́ки, pl. f. I., Albernheiten.
бандýра, f. I., Laute.
бандури́ст, m. I., Sänger, Lautenspieler. [Banknote.
ба́н-ка, f. I. (3 u. 7. s. -цї, pl. 2. -о́к)
ба́нь-ка, f. I.*) (pl. 1. -й, 2. -о́к) Blase, bauchiges Gefäß, pl. Augen.
банькова́тий, adj., Blasen-.

Digitized by Google

бáнно, adv. sehnsuchtsvoll, мені́ б. ich sehne mich, es tut mir leid.
банóване, n. IV., Sehnsucht, Leid.
бáнти, pl. f. I., Hühnersteige.
бану-вáти, v. I. A,*) sich sehnen, grämen.
бáнуш, m. IV., Maisbrei auf Rahm bereitet.
баня́к, m. I. (2. s. -á, 7. s. -ý) [eiserner Topf.
барабáн, m. I., Trommel.
барабóля, f. II., Kartoffel.
барáн, m. I. (2. s. -á), Widder.
баранúна, f. I., Schaffleisch.
баранúця, f. II., Fußdecke aus Schaffell.
баранчик, m. I., (7. s. -y) dim. [von баран.
баранячий, adj., Schaf-.
бáрва, f. I., Farbe.
барвúстий, adj., färbig.
барвінкóвий, adj., aus Immergrün.
барвíн(о)к, m. I., (2., 5. u. 7. s. -y), Immergrün.
бáрвний, adj. färbig.
бáрда, f. I., Breitbeil.
барíл-ка, f. I.*), (pl. 1. -й, 2. óк). [Fäßchen.
бар-и́ти, v. II. A. aufhalten, säumen, verweilen.
баришівне́, n. = adj., Mäklerlohn.
баришівни́к, m. I. (2. s. -á 7. s. -ý) Mäkler, Faktor.
бáрки, pl. m. I., Schultern, Achseln,
барл-и́г, m. I., (2. -óra, 7. s. -óзи) Lager. (Stroh-, schmutziges L.)
бархáт, m. I. (2. s. -y), Sammt.
баскúй, adj , mutig, rasch.
бас-у-вáти, v. I. A.*) Bass spielen od. singen.
бáтеньк-о, бáтечк-о, m. I. (5. u. 7. s. -y) dim. von бáтько.
батистóвий, adj., Battist-.
бат-и́г, m. I. (2. s. -óra, 7. s. -óзи) Peitsche.
бáть-ків, -ова, -ове, adj., des [Vaters.
батькíвский, adj. väterlich, Vater-.
батькíвщина, f. I., väterliches Erbe, Vaterland.
бáтьк-о, m. I.. (5. u. 7. s. -y, pl. -й) [Vater.
батóж-ити, v. II. A, (prs. 1. s. -y, 3. pl. -ать, Vdj. prs. -ачий) peitschen, geißeln.
бáтюш-ка, m. = f. I. (3. u. 7. -цí, 2. pl. -ків.) Pfarrer.
бáч-ити, v. II. A., (prs. -y, -ать, imp. бач! -мо, -те) sehen.
бáчність, f. V., Umsicht. Obacht.
бáцька-ти, v. I. A., stoßen, pantschen.
бáшта, f, I., Bastei.
баштáн, m. I. (2. s. -á. pl. -й) Melonengarten.
баштовúй, m. = adj., Turmwächter.
бáюр, m. I., Schnurband.
баю́ра, f. I., Pfütze, Lache.
бгá-ти, v. I. A. biegen.
бгачкúй, adj., biegsam.
бéбехи, pl. m. I., Eingeweide; Bettzeug.
бед-рó, n. I., (2. pl. -éр) Oberschenkel.
без, praep. mit 2., ohne, in Zusammensetzungen: un-, ohn-, -los, -bar.
безбáрвний, adj., farblos.
безбóжний, adj., gottlos.
безбóжник, m. I. (5. u. 7. s. -y) [Atheist.
безбóжність, f. V, Gottlosigkeit.
безборóдий, adj., bartlos.
безборóнний, adj., wehrlos.
безвéрхий, adj. ohne Dach.
безвúглядний, adj., aussichtslos.
безвúглядність, f. V., Aussichtslosigkeit.
безвúхідний adj. ohne Ausweg.
безвíдє, n. IV., Wassernot.
бéзвість, f. V., Verscholenheit.
бéзвіч, adv., blindlings.
безвлáдний, adj. kraftlos, unbeweglich.
безвлáдність, f. V., Unbeweglichkeit, Beharrungsvermögen.
безвóдний, adj., wasserlos.
безвóнний, adj., geruchlos.

Digitized by Google

без(в)сти́дний., adj. schamlos, unverschämt.
безвсти́дник, m. I.. (5. u. 7. s. -y) schamloser, unverschämter Mensch.
безвсти́дница, f. II., schamloses [Weib.
безвсти́дність, f. V., Unverschämtheit, Schamlosigkeit.
безглу́зде, n.IV., Torheit, Unsinn.
безглу́зд(н)ий, adj.,hirnlos, kopflos.
безголо́вє, n. IV., Kopflosigkeit, Anarchie, Verderben.
безголо́вий, adj., kopflos.
безголо́сий, adj., stimmlos.
безграни́чний, adj., grenzenlos.
бездáрний, adj., nicht begabt, unfähig.
бездíлє, n. IV., Untätigkeit.
бездíльний., adj., untätig. träge.
бездíльник. m. I., (5. u. 7. -y) Missetäter.
бездíльність, f. V., Untätigkeit.
бездíтний, adj., kinderlos.
бездíтність, f. V., Kinderlosigkeit.
бéздна, f. I, bodenloser Abgrund.
бездога́нний, adj., tadellos, unbescholten.
бездога́нність, f. V., Unbescholtenheit.
бездóльний, adj., unglücklich, unselig.
бездóмний, adj., obdachlos.
бездóнний, adj. grundlos, bodenlos.
бездорóже, n. II., Abweg, Irrweg.
бездýшний, adj., geistlos, sinnlos.
бездýшність, f. V., Geistlosigkeit.
безжáлíсний, adj., unbarmherzig, grausam.
безжéнний, adj., unbeweibt, ledig.
беззакóнний, adj., ungesetzlich; gottlos.
беззáхистний, adj., schutzlos, obdachlos.
беззащи́тний, adj., schutzlos,
безземе́льний, adj., ohne Grund und Boden.
безймéнний, adj., namenlos.
безка́рний, adj., straflos.
безка́рність, f. V., Straflosigkeit.
безконéчний, adj., endlos, unendlich.
безконéчність, f. V., Unendlichkeit.
безкóристний, adj., uneigennützig; unersprießlich.
безкóристність, f. V., Uneigennützigkeit.
безкра́йний, adj., grenzenlos.
безкри́лий, adj., flügellos.
безла́дний, adj., ungeordnet, zerrüttet.
безли́стний, adj., blattlos.
безли́чний, adj. schamlos, frech.
безли́чність, f. V., Schamlosigkeit, Frechheit.
безлíсний. adj., waldlos.
бéзлíч, adv., zahllos, unzählig.
безлю́де, n. IV., Menschenleere.
безлю́дний, adj., menschenleer.
без-мáла, adv., mit geringer Ausnahme.
безме́жний, adj., grenzenlos, unermeßlich.
безме́жність, f. V., Grenzenlosigkeit.
безми́сний, adj., sinnlos.
безмíрний, adj., unermeßlich, maßlos.
безмíстний, adj., stellenlos.
безмóвний, adj., sprachlos, stumm.
безмóзкий, adj., hirnlos.
безмóстий, adj., brückenlos.
безнадíйний, adj.,hoffnungslos.
безнадíйність, f. V., Hoffnungslosigkeit.
безнастáнний, adj., unaufhörlich.
безнóгий, adj., fußlos.
безнóсий, adj., ohne Nase.
безóглядний, adj., rücksichtslos.
безóд-ня, f. II., (2. pl. -ень) bodenlose Tiefe.
безóкий, adj., ohne Augen.
безоруж-и́ти, p. v. II. A., (prs. -ý, -áть, Vadj. prs.-áчий) entwaffnen.
безосно́вний, adj., unbegründet.
безосно́вність, f. V., Grundlosigkeit.

Digitized by Google

безо́стий, adj., grätenlos.
безосяжний, adj., unfaßbar, unerreichbar.
безпа́лький, adj., fingerlos.
безпа́мятний, adj., vergeßlich, unbedacht, sinnlos.
безпере́чно, adv., unstreitig, unleugbar.
безпе́рий, adj., unbefiedert.
безпе́ч-ити, v. II. A., (prs. -y, -ать; Vadj. prs. -а́чий) versichern.
безпе́чний, adj., sicher, sorglos.
безпе́чність, f. V., Sicherheit.
безпідста́вний, adj., unbegründet.
безпла́тний, adj., unentgeltlich.
безпліднй, adj., unfruchtbar, fruchtlos.
безпоко-їти, v., II. B. beunruhigen.
безпо́мічний, adj., hilflos.
безпосере́дний, adj., unmittelbar.
безпощадний, adj., schonungslos.
безпра́вний, adj., widerrechtlich, unrechtmäßig, unbefugt; rechtlos.
безпра́вство, n. I. Ungesetzlichkeit, Unrechtmäßigkeit; Rechtlosigkeit.
безпреді́льний, adj., grenzenlos.
безпредметовий, adj., gegenstandslos.
безприміpний, adj., beispiellos.
безпристра́стний, adj., leidenschaftslos.
безпристра́стність, f. V., Leidenschaftslosigkeit.
безприю́тний, adj., obdachlos.
безпу́тний, adj., unwegsam.
безпя́тий, adj., fersenlos.
безра́дний, adj., ratlos.
безра́дність, f. V., Ratlosigkeit.
безре́брий, adj., rippenlos.
безри́бє, n. IV., Mangel an Fischen.
безри́бний, adj., fischarm.
безрідний, adj., verwaist, verlassen.
безро́-га, f. I., (3. u. 7. s. -ї) Schwein.
безру́кий, adj., ohne Hände.
безси́лий, adj., kraftlos, machtlos.
безси́лькість, f. V., Machtlosigkeit.
безсме́ртний, adj., unsterblich.
безсме́ртність, f. V., Unsterblichkeit.
безсо́вістний, adj., gewissenslos.
безсо́нний, adj., schlaflos.
безсо́ннність, f. V., Schlaflosigkeit.
безсо́ромний, adj., schamlos.
бесторо́нний, adj., unparteiisch.
безсторо́ннність, f. V., Unparteilichkeit.
безсумлі́нний, adj., gewissenslos.
безсумлі́ннність, f. V., Gewissenslosigkeit.
безсу́мнівний, adj., zweifellos.
безталáнє, n. IV., Mißgeschick, Unglück.
безталáнний, adj., unglücklich.
безу́сий, adj., bartlos.
безусло́вний, adj., bedingungslos.
безусьпішний, adj., erfolglos, vergeblich.
безусьпішність, f. V., Erfolglosigkeit.
безуча́стний, adj., teilnahmslos.
безха́тний, adj., obdachlos.
безхво́стий, adj., ungeschwänzt.
безхлі́бний, adj., brotlos.
безці́льний, adj., ziellos, zwecklos.
безці́льність, f. V., Zwecklosigkeit.
бе́зцін, m. I., Spottpreis.
безче-сти́ти, v. II. A., (prs. -щу́, -сти́ш, prt. -сти́в, Vadj. prs. -сти́чий, pass. -ще́ний) entehren, beschimpfen.
безчувстве́нний, adj., gefühllos, empfindungslos.
безчу́вственність, f. V., Gefühllosigkeit, Unempfindlichkeit.
безше́лестно, adv., geräuschlos.
без'язи́кий, adj., ohne Zunge.
бе́кас, m. I., Schnepfe.
бе́ка-ти, v. I. A., blöcken.
бенте́ж-ити, v. II. A., (prs. -y, -ать; Vadj. prs. -а́чий), beunruhigen.
бербени́ця, f. II., Faß.

Digitized by Google

бервено́, n. I., Balken.
берегу́ль-ка, f. I., (3. u. 7. -цї, pl. 1. -ки́, 2. -о́к) Bachstelze.
бере́жний, adj., Ufer-.
бере́за, f. I., Birke.
бе́рез(е)нь, m. II., April.
березина, f. I., Birkenholz.
березо́вий, adj., Birken-.
бе́рест, m. I., Rüster.
бер-ечи́, v. I. B., (prs. -ежу́, -ежа́ть; prt. -ir, -егла́. Vadj. pass. -еже́ний) bewahren, hüten, bewachen.
бе́р-іг, m. (2. s. -ега, 5. -же, 7. s. -езї, pl. -еги́), Ufer, Rand, Saum.
бері́ж-ка, f. I., (3. u. 7. -цї pl. -ки́, 2. -о́к) Flachsseide.
берку́т, m. I., (2. s. -а́.) Steinadler.
бе́рло, n. I., Szepter.
беса́-га. f. I., (3. u. 7. s. -зї) Quersack. [Kasino.
бе́сїда, f. I., Sprache, Rede;
бе́сїдливий, adj., gesprächig, redselig.
бе́сїдник, m. I., (5. u. 7. s. -у) Redner. [reden.
бе́сїду-вати, v. I. A*), sprechen,
бе́ч-ка, f. I., (3. u. 7. -цї, pl. ки́, 2. -о́к) Weidenreis.
бечкова́ недї́ля, Palmsonntag.
бзина́, f. I., Hollunder.
бзинови́й, adj., Hollunder-.
би. Bestandteil des Konditional.
би́вний, adj., reichlich.
би́дзав-ка, f. I., (3. u. 7. -цї, pl. 1. -ки́, 2. -о́к) Bremse. [pl. -и́) Ochse.
бик, m. I., (2. s. -а́, 5. -у, 7. -у́
би́лень, m. II., Schlägel.
били́на, f. I., Pflanze, Staude.
били́ця, f. II., wahre Begebenheit.
било́, n. I. Stengel. [v. било́.
бил-ьце́, n. III. (2. pl. -е́ць) dim.
биндя́к, m. I. (2. s. -а́, 5. -у, 7. -у́, pl. -и́) Hummel.
би́ржа, f. IV. Börse.
бирже́вий, adj. Börsen-.
би́сер, m. I., Perle.
би́стрий, adj., reißend, schnell; feurig; scharfsinnig.
бистрина́, f. I, Stromschnelle,
би́стриця, f. II., Wildbach.
бистроо́кий, adj., scharfsichtig.
бистроу́мний, adj., scharfsinnig.
бистрота́, f. I., Scharfsinn.
бит, m. I. (2. s. -у) Stand, Dasein.
би́тва, f. I., Schlacht.
бите́, n. IV., Schlagen, Prügel.
би́ти, v. I. A. (prs. бю, prt. бив, imp. бий! Vadj. pass. би́тий) schlagen; — ся kämpfen.
битко́м, adv. ganz voll, gedrängt.
битови́й, adj. Lebens-. [Prügel.
бич, m. IV. (s. 2. -а́. 7. -и́) Stock,
би́чик, m. I. (5. u. 7. s. -у) dim v. бич.
бичівно́, n. I., Peitschenstiel.
бичови́й кінь Beipferd.
бич-(о́)к, m. I. (2. -а́, 7. -у́, pl. -и́) dim. v. бик.
бичу-ва́ти, v. I. A*). (Vadj. pass. бичо́ваний) Zugtiere hinzuspannen; geiseln
біб, m. I. (2. s. бо́бу) Bohne.
бі́бки, pl. m. I., Gewürznelken.
бі́блї я, f. III., Bibel.
бібр, m. I. (2. s. бо́бра) Biber.
бі́була, f. I., Fließpapier.
Біг, Бог. m. I. (5. -же, 7. -зї, pl. боги́) Gott.
біг, m I. (2. u. 7. s. -у́) Lauf.
бігани́на, f. I., Hin — und Herlaufen.
бі́га-ти, v. I. A, laufen, rennen.
бігле́ць, m. II., (2. s. -я́) Flüchtling.
бі́глий, adj. flüchtig; durchgetrieben.
біг-ме.! int. bei Gott! [bahn.
біго́виск-о, n. I., (7. s. -у) Renn-
бігу́н. m. I. (2. s. -а́) Läufer; Pol.
бігу́н-ка, f. I.*), (pl. 1. -ки́, 2. -о́к) Ruhr.
бігуно́вий, adj., Polar-.
бігце́м, adj., im Lauf.

Digitized by Google

бі́-(г)чи, v. II. A. (prs. -жу́, -а́ть; prt. біг, бі́гла imp. біжи́! Vadj. prs. -жу́чий, prt. бі́г-ший) laufen, eilen.
біда́, f. I., Elend, Not, Armut.
біда́к, m. I. (2. -а́, 5. -у, 7. -у́, pl. -и́) armer Mensch.
бі́дка-ти ся, v. I. A., klagen.
бі́дний, adj., arm.
бі́дність, f. V., Armut, Elend.
бідня́-га, m = f I. (3. u. 7. -зї) armer Mensch.
бідола́-ха, m = f I. (3. u. 7. -сї) armer Mensch.
бідола́шний, adj., arm, elend.
біду-ва́ти, v. I. A*). [Notleiden, darben.
бізу-ва́ти, v. I. A*). vermögen, imstande sein.
бій, m. III. (2. s. бо́ю), Kampf, Schlacht.
бій ся! imp. v. боя́ти ся.
бік, m. I., (2. u 7. бо́ку, pl. боки́) Seite, Flanke. [Weh, Leid.
біль, m. II. (2. s. бо́лю) Schmerz,
бі́лє, n. IV. Wäsche, Weißzeug.
бі́ленє, n, IV., Weißigen, Tünchen, Bleichen. [бі́лий) **sehr** weiß.
біле́нький, білї́сїнький (dim. v.
бі́лий, adj., wei , hell.
біли́зна, f. I., Wäsche, Wei zeug.
бі́л-и́ти, v. II. A., weißigen, tünchen. bleichen.
біли́ця, f. II., Eichhorn.
бі́лість, f. V., Weiße.
білї́-ти, v. I. A., weiß werden, weiß schimmern.
бі́л-ка, f. I. (3. u. 7. s. -цї, pl. -ки́, 2. -о́к), Eichhorn.
білкови́й, adj., eiweißartig.
білкови́на, f. I., Eiweiß.
більмо́, n. I., grauer Star.
біло́ба, f. I., Bleiweiß.
білобо́кий, adj., wei seitig.
білоборо́дий, adj., weißbärtig.
білого́ловий, adj., weißköpfig.
білогри́в(е)ць, m. II., mit weißer Mähne. [Eisvogel.
білогру́д, m. I., mit weißer Brust,
біл(о́)к, m. I., (2. s. -а́, 7. -у́) Eiweiß.
білокри́лий, adj., mit weißen Flügeln.
білоли́ций, adj., mit weißem Gesicht.
білоно́гий, adj., weißfüßig.
білороже́вий, adj., weißlichrot.
білоу́сий, adj., mit wei em Schnurbart. [apfel.
білу́н, m. I., (2. s. -а́) Stech-
більша́-ти, v. I. A., größer werden.
бі́льший, Komparativ v. вели́кий.
бі́льшість, f. V., Mehrzahl.
білю́-га, f. I., (3. u. 7. -зї) Hausen.
білю́х, m. I., (2. s. -а́, 7. -у́, pl. -и́) Weißling.
біля, praep. mit 2., bei, neben, nahe.
біля́вий, adj., weißlich.
біля́в-ка, f. I., (3. u. 7. -цї, pl. -ки́, 2. -о́к) Blondine. [Bleicher.
біля́р, m. II., (2. s. -я́, pl. -і́)
бір, m. I., (2. s. бо́ру) Wald.
біру́ва́ти = бізувати.
біс, m. I., Teufel.
біс-и́ти ся, v. II. A., (prs. бі-шу́, -сиш, Vadj. pass біше́ний) rasen, toben.
біснова́тий, adj., rasend, toll.
біснова́тість, f. V., Tollheit.
бі́совий, adj., des Teufels, teuflisch.
бісурма́н, m. I., Muselmann, Türke, Ungläubiger.
бісурма́ньский, adj., türkisch.
бічни́й, adj., Seiten-, seitlich.
блава́т, m. I., Kornblume, blaues Seidenzeug. [warenhandlung.
блава́тний склеп, Schnitt-, Tuch-
блаву́ч-ити, v. II. A., (prs. -у, -ать; imp. блаву́ч, -мо, -те), müßig gehen, faulenzen, herumirren.
бла́ганє, n. IV., Flehen.

Digitized by Google

благá-ти, v. I. A., flehen.
благéнький dim. v. благúй.
благúй, adj., gütig, gutherzig, nachgiebig.
благ'ість, f. V., Güte, Gnade, Nachsicht.
благовíщенє, n. IV., Mariae Verkündigung.
благодáть, f. V., Gnade, Segen, Wohltat.
благодáтний, adj., gesegnet.
благослове́нє, n. IV, Segen.
благослов-и́ти, v. II. A., segnen.
блаже́нний, adj., selig, glücklich.
блаже́нн'ість, f. V., Seligkeit.
блáкіть, f. V., Bläue.
блакúтний, adj., blau, himmelblau.
блане́ний, adj., mit Pelz gefüttert.
блекотá, f. I., Bilsenkraut.
блеск, m. I., (2. u. 7. s. -y) Glanz, Schimmer.
блéск'т, m. I., (2. s. -y) Glanz.
блескýчий, adj., glänzend.
блестíти = блищáти.
бле́-яти, v. I. A. (prt -яв) blöcken.
блúжний, adj., der Nächste.
блúзький, adj., nahe, із близька, adv., von der Nähe.
блúзн'ість, f. V., Nähe.
бли-зúти, v. II. A., (prs. -жý, зúш, prt. зúв, vp. -жéний) nähern.
блúзна, f. I., Narbe, Wunde.
близня́, n. V., Zwilling.
блúма-ти, v. I. A., blinzeln, flimmern, flackern.
блúскавиця f. II., Blitz.
блúскавúчний, adj., Blitz-.
блúскав-ка, f. I., (3. u. 7. s. -щ', pl. -кú, 2. -óк) Blitz.
блúска-ти, v. I. A., blitzen, zucken, glänzen, funkeln.
блúсн-ути p. v. I. B., (prt. -ув), blitzen, erglänzen.
блищ-áти v. II. A. (prs. -ý, -áть, prt. -áв, Vadj. prs. -áчий), glänzen, funkeln.
блї́дий, adj., blaß, bleich, fahl.
блї́д'ість, f. V., Blässe.
блї́дни́ця, f. II., Bleichsucht.
блї́днї́-ти, f. I. A., bleich werden, verblassen.
блї́долúций. adj., mit bleichem Gesicht.
бло-хá, f. I., (3. u. 7. s. -сї́, pl. блóхи, 2. блíх) Floh.
блощúця, f. II., Wanze.
блуд, m. I., (2. s. -y) Fehler, Irrtum, Herumirren.
блудúло, n. I., Irrlicht.
блýд-и́ти, v. II. A., (prs. -жу, -диш, Vadj. pass. -женний) fehlen, irren.
блудний, adj., irrig, fehlerhaft, sündig.
блуканúна f. I., Herumirren.
блука́-ти, v. I. A, herumirren.
блю́ванє, n. IV., Erbrechen.
блюва́-ти, v. I. A, erbrechen.
блюва́ч-ка, f. I., (3. u. 7. s. -щ' pl. -кú, 2. -óк) Erbrechen.
блювотúна, f. I., Auswurf.
блющ, m. IV., (2. u. 7. -y) Epheu.
бля́-ха, f. I., (3. u. 7. -сї) Blech.
бляхáр, m. II., (2. s. -й, 1. pl. -і) Klempfner.
бляхáр-ня, f. II., (2. pl. -éнь) Blechfabrik.
бляхáрский, adj., Klempfner-.
бляхáрство, n. I., Klempfnerhandwerk.
бляшанúй, adj., blechern.
бляшáн-ка, f. I., (3. u. 7. -щ', pl. -кú, 2. -óк) Blechbüchse.
бо, conj., da, weil, sonst.
бобк*о*в(é)ць, m. II., Lorbeer.
бобкóвий, adj., Lorbeer-.
бобóвий, adj., Bohnen-.
бобовúнє, n. IV. coll., Bohnenstroh.
бобрóвий, adj., Biber-.
боввáн, m. I., Klumpen, Klotz, Götze; Dummkopf.
бовванї́-ти, v. I. A., undeutlich heranziehen; herabdrohen.
бовт, m. I., Störstange, Fischerstange.

Digitized by Google

бо́вта-ти, v. I. A., schütteln, rühren; plauschen.
бо́втицї, pl. — f. II. Metallknöpfe.
Бог siehe Бiг.
бога́тий, adj., reich.
богатúр, m. II., (2. s. -я́, pl. -і́), der Reiche; Held.
богатúрство, n. I., Heldentum.
бога-ти́ти, v. II. A., (prs. -чу́, -ти́ш..., prt. -ти́в, Vadj. pass. чéний), reich machen, bereichern.
богатї́-ти, v. I. A., reich werden.
бога́то, adv., viel.
бога́цкий, adj., des Reichen.
бога́цтво, n. I., Reichtum.
бога́ч, m. IV., (2. s. -á), der Reiche.
бога́ч-ка, f. I., (3. u. 7. s. -цї, pl. 1. -кú, 2. -о́к) die Reiche.
богúня, f. II., Göttin.
богобо́йний, adj., gottesfürchtig.
богобо́йнiсть, f. V., Gottesfurcht.
богомáз, m. I., schlechter Maler; pl. schlechte Heiligenbilder.
богомíлє, n. IV., Andacht, Wallfahrt.
богомíльний, adj., fromm.
богоро́диця, f. II., Muttergottes.
богосло́в, m. I., Theolog.
богосло́вiє, n. IV., Theologie.
богосло́вский, adj., theologisch.
богослу́жене, n. IV., Gottesdienst.
боготвор-и́ти, v. II. A., vergöttern.
бода́й, conj., daß doch; wenigstens.
бо́днар, m. II., (pl. -і́) Faßbinder.
боднáр-ити, v. II. A., Faßbinderei betreiben.
боднари́-ха, f. I., (3. u. 7. s. -сї) Fa binders Weib
боднáрский, adj., Böttcher-.
боднáрство, n. I., Faßbinderei.
бо́д-ня, f. II., (2. pl. -нь) Bottich.
бо́дрий, adj., wacker, rüstig mutig.
бодр-и́ти ся, v. II. A., Mut fassen.
бо́дрiсть, f. V., Rüstigkeit, Mut.
боля́к, m. I., (2. s. -á, 7. -ý, pl. -й) Distel.
боєвúй, adj., Schlacht-.
боєвúщ-е, n. II., Kampfplatz, Schlachtfeld.
божевíлє, n. IV., Wahnsinn.
божевíльний, adj., wahnsinnig.
божествéнний, adj., göttlich, Gottes-.
божествéннiсть, f. V., Göttlichkeit.
божество́, n. I., Gottheit,
бóж-ий, adj., göttlich, Gottes, heilig; -ий вóлик Hirschkäfer, -а корóвка Marienkäfer.
бож-и́ти ся, v. II. A., (prs. -ý, -áть...) beteuern, schwören.
божни́ця, f. II., Tempel. [Götze.
бож(о́)к, m. I., (5. -у, 7. s. -ý), **бóзя**, f. II., dim. v. Бог.
бойкíвский, adj., Bojken-.
бойкíвщина, f. I., Bojkengegend.
Бóйк-о, m. I., (5. u. 7. s. -у, pl. -й), Bojko (Ruthenen zwischen Stryj und Lomnitza). [Bojkenweib.
Бойчи́-ха, f. I., (3. u. 7. s. -сї)
бокú pl. von бiк.
боковúй, adj., Seiten-. [meiden.
боку-ва́ти, v. I. A*), ausweichen,
бола́, f. I., Krankheit.
Болгар-и́н, m. I. (pl. -и) Bulgare.
болга́рский, adj., bulgarisch.
Болга́рия, f. III., Bulgarien.
бóле! adv. gut, gottlob.
болúголова, f. I., Wasserschierling.
болíсний, adj., schmerzlich.
бол-їти, v. II. A. (prt. -íв) schmerzen, wehtun.
болóна, f. I., Haut.
болóн-ка, f. I. (3. u. 7. s. -цї, pl. 1. -кú, 2. -о́к), dim. Häutchen, Membrane.
болон(к)ова́тий, adj., häutig.
болончáтий, adj., dünnhäutig.
болóтний, болотнúстий, adj., sumpfig, kotig.
болóто, n. I., Kot, Sumpf.
болю́чий, adj., schmerzhaft, wund.
боля́к, m. I. (1. s. -á, 7. -ý) Geschwür

Digitized by Google

боля́ч-ка, f. I. (3. u. 7. s. -цѷ, pl. 1. -ки́, 2. -о́к) Krankheit.
бо́мка-ти, v. I. A., summen.
борба́, f. I., Kampf.
бордю́-г, m. I. (2. s. -га́, 7. зѷ, pl. -ги́) Schlauch, Sack.
бор(е́)ць, m. II. (2. s. -я́) Kämpfer.
бо́рзий, adj., schnell, rasch, flink.
бо́рзість, f. V., Schnelligkeit.
борика́-ти ся, v. I. A., ringen, tummeln.
бори́д-ка, f. I. (3. und 7. s. -цѷ, pl. 1. -ки́, 2. -о́к) Bärtchen.
боров(е́)ць, m. II., Kiefern-Rüsselkäfer.
боровий, adj., Wald-, Waldheger.
борода́, f. I., (pl. 1. бо́р-оди, 2. -і́д) Bart, Kinn.
боро́дав-ка, f. I. (3. u. 7. -цѷ, pl. 1. -ки́, 2. -о́к) Warze.
бородатий, adj., bärtig.
борозда́, f. I., Furche, Rinne.
борозд-и́ти, v. II. A., (prs. -жу́, -и́ш, vp. -же́ний) hemmen, hindern. [Engerling.
борознюк, m. I. (2. s. -а́, 7. -у́, pl. -и́),
бор(о́)к, m. I. (2. s. -а́, 7. -у́, pl. -и́) dim. von бір.
борона́, f. 1., Egge.
боро́н-и́ти, v. II. A., beschützen, behüten, verteidigen; wehren, hindern. [Arbeitspferd.
бороня́к, m. I. (2. s. -а́, 5. у, 7. -у́)
боротьба́ = борба́.
бо́р-о́ти ся, v. I. B., (prs. -ю, ють; prt. -ов) kämpfen, ringen.
борошно́, n. I., Mehl.
борсу́к, m. I. (2. s. -а́, 7. -у́, pl. -и́) Dachs.
бо́рухи відправля́ти (jüdisch) beten.
борщ, m. IV. (2. s. -у́, pl. -і) sauere Rübensuppe. [flüßiger.
боса́к, m. I. (7. -у́, pl. -и́) Bar-
босака́, босако́м, adv., barfuß.
бо́сий, adj., barfüßig.
Бо́сна, f. I., Bosnien.
босоні́г, adv., barfuß.
босоно́гий, adj., barfüßig.
бо́хон(е)ць, m. II., Laib.
бочі́в-ка, f. I. (3. u. 7. -цѷ, pl. 1. -ки́, 2. -о́к) Fäßchen.
бо́ч-ка, f. I. (3. u. 7. -цѷ, pl. 1. -ки́, 2. -о́к) Faß.
бочковий, adj., Faß-.
боягу́з m. I., Feigling, Hasenfuß.
боязли́вий, adj., furchtsam.
боязли́вість, f. V., Furchtsamkeit.
бо́язнь, f. V., Furcht.
бо́язно, adv., ängstlich, furchtsam.
бо-я́ти ся, v. II. B. (prt. -я́в, imp. бій ся), fürchten. [Schlempe.
бра́-га, f. I. (2. u. 7 s. -зѷ) Maische,
бра́вий, adj., wacker, brav.
брак, m. I. (2. u. 7. s. -у) Mangel; Ausschuß. [mangeln.
браку́-ва́ти, v. I. A*), fehlen,
бра́ма, f. I., Tor, Pforte.
бране́, n. IV., Nehmen, Lesen, Reißen.
бра́н(е)ць, m. II., Rekrut; Kriegsgefangener.
бра́н-ка, f. I. (s. 3. u. 7. -цѷ, pl. 2. -о́к) Assentierung; die Kriegsgefangene.
брат. m. I., Bruder.
брата́н(е)ць, m. II., **брата́н(о)к**, m. I., (5. u. 7. s. -у) Brudersohn, Neffe.
бра́танє, n. IV., Verbrüderung.
брата́ниця, f. II., Brudertochter, Nichte. [Freundschaft.
брате́рство, n. I., Bruderschaft,
бра́-ти, v. I. B (prs. бер-у́, -е́ш..., imp. -и́; prt. бра-в, vp. -ний) nehmen.
бра́тик, брáтчик, m. I. (5. u. 7. s. -у) dim. v. брат.
бра́тний, adj., Bruder-, brüderlich.
брат-і́в, -ова, -ове, adj., dem Bruder gehörig.
братова́, f. = adj., (Weib des Bruders) Schwägerin.

Digitized by Google

брáтскúй, siehe брáтний. [schaft.
брáцтво, n. I. (Kirchen)- Bruder-
бре! бре! 7. s. von брат.
бреду́, prs. v. брести́.
брендýш-ка, f. I., (3. u. 7. -щ́, pl. I. -кú, 2. -óк) Frühlingssafran.
брен-і́ти, v. II. A. (prt. -і́в) reif werden; schwellen; summen.
бре́нька-ти, v. I. A., klirren, klingen, klimpern.
бре́ньк'т, m. I. (2. s. -у) Geklirr.
бре-сти́, v. I. B. (prs. -ду́, prt. брúв, imp. -дú!) watten; phantasieren, schwatzen.
бре́-хáти, v. I. B. (prs. -шу, prt. -хáв, imp, -шú!) lügen, bellen.
брехáч, m. IV. (s. 2. -á, pl. -і́) Lügner.
брехáч-ка, f. I. (3. u. 7. -щ́, pl. 1. -кú, 2. -óк) Lügnerin.
брехлúвий, adj., lügnerisch, verlogen; der viel bellt.
брехлúв'сть, f. V., Lügenhaftigkeit, Verlogenheit.
брех-нú, f. II., siehe бріхнú.
брехýн, m. I., (2. s. -á) Lügner.
брехýн-ка = брехáчка.
брид, m. I., Abscheu, Eckel.
брúд-ити, v. II. A. (prs. -жу, -иш; imp. -ь, -ьмо, -ьте! vp. -жений) eckeln, verabscheuen.
брúдкий, adj., garstig, häßlich, eckelhaft, abscheulich.
брúдк'сть, f. V., Häßlichkeit, Abscheulichkeit.
бризк, m. I. (2., 5. u. 7. s. -у) Spritzstrahl. [sprengen.
брúзка-ти, v. I. A., spritzen,
брúзн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув) spritzen, sprengen.
брú-ка, f. I. (3. u. 7. s. -щ́) Lastwagen.
брикáр, m. II. (2. s. -я́, pl. -і́) Fuhrmann. [springen.
брика́-ти, v. I. A., mutwillig herum-
брикли́вий, adj., störrig; mutwillig, wild.
бриль, m. II., Hut.
брúла́, f. I., Klumpen, Scholle.
брилова́тий, adj., in Klumpen, Schollen.
брúндзя, f. II., Schafkäse.
брúтва, f. I., Rasiermesser.
бри-тúти, v. II. A., (prs. -чý, -тúш; prt. -тúв; vp. -чéний) rasieren.
брич, m. IV. (s. 2. -á, pl. -і́) Rasiermesser.
брúч-ка f. I.*) (2. pl. -óк) Wagen.
брів-ка, f. I. (3. u. 7. s. -щ́, pl. 1. -кú, 2. -óк) dim. v. бровá.
брід, m. I. (2. s. бróду) Furt.
брід(о́)к, m. I. (7. s. -ý). dim. v. брід.
бріх-нú, f. II. (pl. 2. -óнь) Lüge.
бровá, f. I., (pl. бróви) Augenbraue.
бróвар, m. II. (pl. -і) Bräuhaus.
бровáрник, m. I. (5. u. 7. s. -у) Bierbrauer.
бро́д-ити, v. II. A. (prs. -жу, -иш; vp. -жéний) waten; schlendern, streichen.
бродóк = брідóк.
бродя́-га, m. = f. I. (3. u. 7. -зї) Landstreicher.
бро-і́ти, v. II. B. anrichten; treiben.
бросквúня, f. II., Pfirsich.
брость, f. V., Reis; Knospe,
бро-стúти ся, v. II. A. (prs. -щу́, -стúш, prt. -стúв), (Reiser oder Knospen) treiben.
бруд, m. I. (2. s. -у) Schmutz.
бру́д-ити, v. II. A. (prs. -жу, -иш..., vp. -жéний) beschmutzen.
брудний, adj., schmutzig.
брук, m. I. (2. u. 7. s. -у) Stein-Pflaster.
брука́-ти, v. I. A., beschmutzen.
бру́кв-а, f. I. (pl. -и́) Kohlrübe.
брук*у*-ва́ти, v. I. A*), pflastern.
брунáтний, adj., braun.

Digitized by Google

брус, m. I., Balken, Block; Schleifstein; Ungeschlachteter.
бру́сик, m. I. (7. s. -y) dim. v. брус.
брусу-ва́ти, v. I. A*), wetzen, schleifen; zimmern.
брусова́тий, adj., ungeschlachtet, roh, grob.
бря́зкало, n. I., Klapper.
бря́ск, m. I., (2. u. 7. s. -y) Glanz, Schimmer.
бряскі́т, m. I. (2. s. -y) Gerassel, [Geklirr.
брящ-а́ти, v. II. A., (prt. -а́в) klirren.
бу́ба, f. I., Wunde; Schmerz.
бу́б(е)н, m. I., Trommel.
бу́блик, m. I. (7. s. -y) Semmel und ähnliches Gebäck.
бу́бн-ити, v. II. A., trommeln.
бубня́ві-ти v. I. A., aufschwellen.
бу́б(о)н = **бу́бен**.
бубон-і́ти, v. II. A., (prt. -і́в) trommeln; murmeln.
був, prt. v. **бу́ти**. [Mensch.
бува́л(е)ць, m. II., erfahrener
бува́ло, adv., (prt. von **бува́ти**), ehemals, manchmal.
бува́льщина, f. I., Vergangenheit, Geschichte.
бува́-ти, v. I. A., oft sein, geschehen, vorkommen.
бута́-й, m. III., (2. s. -я́) Stier.
бу́да, f. I., Hütte.
бу́дд(е)нь, m. II. (2. s. -ня) Werktag.
будде́нний, adj., alltäglich.
будильник, m. I., (7. s. -y) Wecker.
будин(о)к, m. I. (2. u. 7. s. -y) Gebäude.
бу́д-ити, v. II. A. (prs. -жу, -иш, vp. -же́ний) wecken; — ся erwachen. [Gebäude.
будів-ля, f. II. (2. pl. -е́ль), Bau,
будівни́чий, m. = adj, Baumeister.
бу́д-ка, f. I. (s. 3. u. 7. -щ́, pl. 1. -ки́, 2. -о́к) dim. v. **бу́да**.
будкар, m. II. (2. s. -я́, pl. -і́) Hüttenbesitzer.
будь-коли́, adv., wann immer.
будь-куди́, adv., wohin immer.
будь ла́ска,! habe die Güte!
бу́дний, adj., **день**, Werktag.
бу́дник, m. I. (7. -y), Wächter.
будо́ва, f. I., Bau, Bauart.
бу́дьто, conj., als ob, wie wenn.
буд-ува́ти, v. I. A*), bauen.
будучні́сть, f. V., Zukunft.
бу́дучий, adj., künftig.
буженина, f. I., geräuchertes Fleisch.
бузино́вий = **бзино́вий**.
бу́зьк-ів, -ова, -ове, adj., Storch-.
бу́зько, **бу́зь(о)к**, m. I., (5. u. 7. s. -y) Storch.
бузя́, n. V., Störchlein.
бу́йві́л, m. I., Büffel. [stark.
бу́йний, adj., üppig; übermütig.
бу́йні́сть, f. V., Uppigkeit, Übermut.
бук, m. I. (5. u. 7. s. -y) Buche; Stock, Knüttel, Prügel; Stockstreich.
бука́та, f. I., Stück, Schnitt.
бу́ква, f. I., Buchstabe; Buchsamen.
буква́льний, adj., buchstäblich.
буква́р, m. II., (2. s. -я́, pl. -і́) Fibel.
Бу́ковина, f. I., Bukowina.
Бу́ковин(е)ць, m. II., Bukowiner.
була́ва, f. I., Keule; Feldherrnstab.
була́в-ка, f. I. (3. u. 7. s. -щ́, pl. 1. -ки́, 2. -о́к) dim. v. **була́ва**.
була́ний, adj., falb, fahl.
була́т, m. I., (2. s. -y) Stahl.
була́тний, adj., stählern.
бу́льба, f. I., Kartoffel.
бульба́н-ка, **бульба́ш-ка**, f. I. (3. u. 7. s. -щ́, 2. pl. -о́к) Wasserblase; Glasballon. [gend.
бульбоно́сний, adj., knollentra-
бу́льдок, m. I., Bullenbeißer.
бу́л-ка, f. I., (3. u. 7. s. -щ́, pl. 1. -ки́, 2. -о́к) Semmel.
бу́ль-ка, f. I., (3. u. 7 s. -щ́, pl. 1. -ки́, 2. -о́к) Blase.

Digitized by Google

бу́лькн-ути, p. v. I. B. (prt. -ув), herausplatzen.
булько́-ті́ти, v. II. A. (prs. -чу, -ті́ш; prt. -ті́в) schäumen, brausen, perlen.
було́ = бува́ло. [бу́лка.
бу́лоч-ка, f. I.*) (2. pl. -о́к) dim. v.
бу́льоч-ка, f. I.*) dim. v. бу́лька.
бума́-га, f. I. (3. u. 7. s. -зі́) Papier; Schriftstück. [бума́га.
бума́ж-ка, f. I.*) (2. pl. -ок) dim. v.
бума́жний, adj., papieren.
бу́нда, f. I., Mantel.
бундю́ж-ити ся, v. II. A., (prs -у, -ать) sich stolz geberden, sich spreizen.
бундю́-жний, -чний, adj., aufgeblasen, stolz. [Empörung.
бунт, m. I. (2. s. -у) Aufstand,
бунті́вни́й, adj., aufständisch, rebellisch.
бунті́вни́к, m. I. (2. s. -а́, 5. -у, 7. s. -ю́, 1. pl. -и́), Rebelle.
бура́к, m. I. (2. s. -а́, 7. s. -ю́, 1. pl. -и́) rote Rübe.
бурако́вий, adj., aus roten Rüben.
бурачи́нє, coll. n. IV., Rübenblätter.
бурачко́вий, adj., dunkelrot.
бурач(о́)к, m. I. (s. 2. -а́, 7. -ю́, pl. 1. -и́) dim. v. бура́к.
бурде́-й, m. III. (s. 2. -я́) Hütte.
бурдю́г = бордю́г.
бу́рий, adj,, braun. [wiegler.
бури́тель, m. II., Zerstörer, Auf-
бу́р-ити, v. II. A. (imp. бур, -мо, -те!) zerstören; empören, aufwiegeln.
бу́рка-ти, v. I. A., rütteln, schütteln.
бу́ркн-ути, p. v. I. B. (prt. -нув), barsch antworten.
бурко́-ті́ти, v. II. A. (prs. -чу, -ті́ш; prt. -ті́в) brausen, moussieren; murren. [sen, Gemurmel.
буркот-ня́, f. II., (2. pl. -е́нь) Brau-
буркут, m. I. (s. 2. -ю́) Sauerbrunn.
буркутови́й, adj., Sauerbrunn-.
бурла́к, m. I. (s. 2. -а́, 5. у, -7. ю́-; pl. 1. -и́) Müßiggänger, Landstreicher.
бурлаку́-ва́ти, v. I. A*), müßiggehen, herumschleudern.
бурла́цкий, adj, Landstreicher-.
бурла́цтво, n. I., müßiges Leben.
бурли́вий, adj., stürmisch.
бурми́л-о, m. I., Brummbär, Tölpel.
бурмо́с-ити, v. II. A. (prs. -шу, -сиш, imp. -и́), brummen.
бурни́й, adj., stürmisch, heftig.
бу́рнус, m. I., Oberrock.
бу́рса, f. I., Burse, Schülerheim.
бурса́к, m. I. (s. 2. -а́, 5. -у, 7. -ю́, pl. 1. -и́) Bursenzögling.
бурса́цкий, adj., Bursen-.
бу́рха-ти, v. I. A., sprudeln, fluten.
буршти́н, m. I., Bernstein.
бурштино́вий, adj., Bernstein-.
бу́ря, f. II., Sturm.
буря́н, m. I., (2. s. -ю́) Unkraut.
бут, m. I., (2. s. -у) Schutt.
бу́та, f. I., Uebermut.
буте́, n. IV., Sein, Dasein.
бу́ти, v. (prs. я е, ти е, u. s. w., prt. я був, ти бу́ла, ми бу́ли; ft. (я) бу́ду, imp. будь! бу́дьмо! бу́дьте! V'adj. prt. бу́вший) sei; werden, bestehen, leben, bleiben; буде́ genug. [lassen.
бутни́й, adj., mutwillig, ausge-
бу́тні́сть, f. V., Mutwille, Uebermut.
бутю́к, m. I., (2. s. -а́, 7. -ю́) Klotz.
бу́хан(е)ць, m. II., Schlag.
бу́ха-ти, v. I., schlagen, stoßen; auflodern; ausbrechen.
бу́хн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), von бу́хати.
бу́х-ня, f. II., (2. pl. -о́нь,) Hütte.
бу́цїм, conj., als ob, gleichsam.
буцма́тий, adj., bausbackig.
бу́ча, f. IV., Unruhe, Tumult; Fehde.
бучи́на, f. I., Buchenholz.

Digitized by Google

бу́ч(о)к, m. I. (5. u. 7. s. -у), dim. v., бук.
бушу́-ва́ти, v. I. A.*), stöbern, wühlen.
буя́-ти, v. I. A., üppig wachsen, wuchern; sich herumtreiben.

В.

в, praep. mit 2., 4. u. 7. Fall, bei, in, nach, an, zu; ein-, hinein-; siehe auch у.
ва́ба, f. I., Verlockung, Reiz.
ва́б(е)ць, m. II., Lock-Vogel, -Speise, -Pfeife.
ва́б-ити, v. II. A., (imp. ваб! -мо! -те, Vadj. pass. -лений) locken, reizen.
вабли́вий, adj., verlockend, reizend.
вага́, f. I.*), Wage, Gewicht, Schwere, Last; Bedeutung; Rücksicht, Schonung.
ва́гавий, adj., wankelmütig, unschlüssig.
вага́-ти ся, v. I. A., zaudern, zögern, unschlüssig sein.
ваго́та́, f. I., Schwere, Last.
ва́да, f. I., Gebrechen, Fehler, Schaden.
ва́д-ити, v. II. A., (prs. -жу, -шп, imp. -ь! ьмо! -ьте!) hindern, schädigen, — ся zanken, hadern.
вадро́, = ведро́.
ва́женє, n. IV., Wägen; Wanken.
ва́ж-ити, v. II. A. (prs. -у, -ать; imp. важ, -мо, -те), wägen; erwägen; wagen; gelten; trachten; — ся schwanken, überlegen; sich unterstehen, wagen.
ва́ж-ка, f. I.*) (pl. 1. -кй, 2. -о́к), Wagschale. [Zügel.
важ-кй, pl. (2. -о́к), Lenkseil,
важки́й, adj., schwer, gewichtig.
важни́й, adj., wichtig, bedeutend; schwer.
ва́жність, f. V., Wichtigkeit.
вака́-ти ся, v. I. A., wagen, sich unterstehen.
вака́ци-я, f. III., Ferien.
вал, m. I. (pl. -й), Wall.
ва́л(е)ць, m. II., Walzertanz.
вал-и́ти, v. II. A., umwerfen, niederreißen, zerstören; schlagen; laden; — ся einstürzen.
валкі́вни́ця, f. II., Rolle, Mangel, Walkholz.
валкова́тий, adj., walzig.
валку́-ва́ти, v. I. A.*), walken.
вал(о́)к, m. I. (s. 2. -а́, 7. -у́, p. -й), Walze, Rolle.
валоч(о)к, m. I. (7. s. -у), dim. v. валок.
валя́-ти, v. I. A., beschmutzen, — ся sich wälzen.
ва́ндри, pl. m. I., Wandern, Reisen.
вандрівни́й, adj., Wander-, reisender.
вандрівни́к, m. I. (2. s. -а́, 5. -у, 7. -у́; pl. -й), Wanderer.
вандру́-ва́ти, v. I. A.*), wandern, reisen.
ва́нна, f. I., Wanne.
вапни́стий, adj., Kalk-, kalkig.
вапне́ць, m. II. (2. s. -я́), Kali.
вапн-и́ти, v. II., kalken, weißigen.
вапно́, n. I., Kalk.
вапня́к, m. I. (2. s. -а́, 7. -у́, pl. -й), kohlensauerer Kalk.
вапнян(е́)ць, m. II. (2. s. -я́, pl. -ї́), Kalkspat. [Kalkbrenner,
вапня́р, m. II. (2. s. -я́, pl. -ї́).
вапня́р-ка, f. I.*) (pl. 1. -кй, 2. -о́к), Kalkgrube. [нйстий
вапня́-ний, -стий, adj., siehe ва-
вар, m. I. (2. s. -у), Absud.
ва́р-ґа, f. I. (3. u. 7. -дзї), Lippe.
варґа́тий, adj, mit großen Lippen.
ва́ре, wirklich?
ва́ренє, n. IV., Kochen.
варе́ний, Vadj. pass, von варити.

Digitized by Google

варе́ник, m. I. (5. u. 7. s. -у) Kuchen.
ва́риво, n. I., Gekochtes.
вар-и́ти, v. II. A., kochen, brauen.
варівни́й, варки́й, adj., schwächlich, gebrechlich.
варстáт, m. I. (2. s. -у), Werkstätte, [Werkzeug.
варт, adj., ва́рта, wert.
ва́рта, f. I., Wache.
вартáр-ка, f. I.*) (pl. 1. -ки́, 2. -о́к) Wächterhaus.
вартівни́к, m. I. (2. s. -á, 5. -у, 7. -ý; pl. -и́), Wächter.
ва́ртість, f. V., Wert, Geltung.
вартови́й, adj., Wächter, Wacht-.
вартóвний, adj., wertvoll.
варту-ва́ти, v. I. A.*), bewachen, hüten; gelten, Wert haben.
вару-ва́ти ся, v. I. A*) sich hüten, in acht nehmen.
варýн(о)к, m. I. (2. u. 7. у), Be- [dingung.
варцáби, pl. m. I., Fensterrahmen.
васи́ль(о)к, m. I. (5. u. 7. s. -у), [Basilienkraut.
ватá-г, m. I. (7. s. -зі́), Oberhirt; Räuberhauptmann.
ватá-га, f. I*), Rotte, Bande, [Haufen.
ва́тра, f. I., Feuer, Herd.
вахля́р, m. II. (2. s. -я́, pl. -і́), Fächer.
ваш, pron. poss. = adj., euer, Ihr.
Вашéчĭ, Ihr.
вб-, siehe unter уб, об!
вгава́-ти, v. I. A., aufhören.
вгада́-ти, p. v. I. A., erraten, ahnen, treffen.
вга́дливий, adj., scharfsinnig.
вга́дливість, f. V., Scharfsinn.
вга́дно, adj., zutreffend, sicher.
вга́ду-вати, v. I. A*), siehe вгадáти. [nügend.
вгі́дний, adj., entsprechend, ge-
вгляд, m. I. (2. s. -у), Einsicht.
вглядá-ти, v. I. A., einsehen, Einsicht nehmen.
вгóда, f. I., Gefallen.
в гóстях, zu Gast.
вд- siehe sonst unter уд-, од!
вдáча, f. IV., Gelingen, Erfolg; Beschaffenheit, Naturell.
вдéрти ся, p. v. (siehe удéрти). einbrechen, hineindrängen.
вдив-и́ти ся, p. v. von вди́влювати.
вди́влю-вати ся, v. I. A.*), unverwandt ansehen, anstieren.
вдивови́жу, на — staunenswert, wunderbar, seltsam.
вдí-яти, p. v. I. A., an-, aus-richten, antun.
вдова́, f I., Witwe.
вдов(é)ць, m. II. (2. s. вдів-ця́, pl. -ї́), Witwer.
вдовж, adv., der Länge nach.
вдови́н, adj., Witwen-.
вдови́ця, f. II., siehe вдова́.
вдовóленє, n. IV., Befriedigung.
вдовол-и́ти, p. v. II. A., von вдоволя́ти.
вдоволя́-ти, v. I. A., befriedigen, zufriedenstellen, — ся sich begnügen.
вдомашн-и́ти, p. v. II. A., heimisch machen, einbürgern.
вдорож-и́ти, p. v. II. A. (prs. -у, -ать) von вдорóжувати.
вдорóжу-вати, v I. A.*), einfinden.
в дру́ге, adv., zum zweiten Male, abermals.
вду́ма-ти ся, p. v. I. A., hinein- [denken.
вду́н-у́ти, p. v. I. B., einhauchen, einblasen.
вдя́-ка, f. I.*). Dank.
вдя́чний, adj., dankbar.
вдя́чність, f. V., Dankbarkeit.
ведмі́дь, u. dgl. siehe медві́дь.
ве́д-ро́, n. I., (2. pl. -ép), Eimer.
ведрóвий, adj., Eimer-.
веду́, prs. v. вести́.
ве́жа, f. IV., Turm.

Digitized by Google

ве́з-ти, v. II. B. (prs. -ý prt. ві́з, ве́зла), fahren, führen. [Riese.
велика́н, m. I. (2. s. -á, pl. -и́),
велика́ньский, adj., riesig.
вели́к-день, m. I. (2. s. -о́дня), Ostersonntag.
вели́кий, adj., (Komp. бі́льший), groß, bedeutend, wichtig.
вели́кість, f. V. Grö e.
ве́лико, adv., sehr, überaus, viel.
великоо́дний, adj., Oster-.
великоду́шний, adj., großmütig, hochherzig. [Edel-Mut.
великоду́шність, f. V., Groß-,
ве́лит, m. I., ве́лит(е)нь m. II., Riese. [Hoheit.
ве́лич, f. V., Größe, Erhabenheit,
велича́вий, adj., großartig, herrlich.
велича́вість, f. V., Großartigkeit, Herrlichkeit. [prahlen.
велича́-ти, v. I. A., rühmen, preisen,
величе́зний, adj., riesengroß, sehr bedeutend.
величе́нький, adj., ziemlich groß.
вели́чество, n. I., Majestät.
величина́, f. I., Grö e.
вели́чний, adj., erhaben, prächtig, majestätisch. [Majestät.
вели́чність, f. V., Erhabenheit,
вел-і́ти, v. II. A., (prt. і́в, -і́ла), gebieten, befehlen, auftragen.
ве́льми, adv., sehr, überaus.
вельмо́жа, m. = f. IV., mächtiger Herr, Magnat.
веп(е́)р, m. I. (2. s. -á), Eber.
ве́прик, m. I. (5. u. 7. y) dim. v. вепе́р.
вепри́на, f. I., Stachelbeere.
вепро́вий, adj., Eber-, Schweine-.
верба́, f. I. (pl. ве́рби). Weidenbaum.
вербо́вий, adj., Weiden-.
вербол-і́з, m. I. (2. s. -о́зу), Lorbeerweide, Weidenrute.
вербу-ва́ти, v. I. A.*), werben.
вербу́н(о)к, m. I. (2., 5. u. 7. s. -у), Werbung. [dern.
верга́-ти, v. I. A., werfen, schleu-
верів-ка, f. I.*) (pl. 1. -ки́, 2. -о́к), Schnur, Strick.
вере́д-и́ти, v. II. A. (prs. -жу́, -и́ш, vp. -же́ний), schaden.
вередли́вий, adj., schädlich; eigensinnig, launisch. [sinn.
вередо́ване, n. IV., Laune, Eigen-
вереду-ва́ти, v. I. A.*), sich eigensinnig (launisch) geberden; grimassieren. [Wetter.
ве́ремє, n. IV., Wetter, schönes
ве́рес(е)нь, m. II., September.
ве́реск, m. I. (2., 5. u. 7. s. -у), Geschrei, Geräusch. [end.
верескли́вий, adj., lärmend, schrei-
вере́та, f. I., Decke, Teppich.
веретен-о, n. I., Spindel; dim. -це, n. II.
веретільниця, f. II., Blindschleiche.
ве́р-ечи́, p. v. I. B. (prs. -жу, prt. -г, -гла, -гли, imp. -жи́; vp. -же́ний), von верга́ти.
верещ-а́ти, v. II. A. (prs. -у́, -а́ть, prt. -а́в), schreien, kreischen.
ве́рз-ти, v. I. B., (prs. -у́), faseln.
верн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), zurück-kehren, -geben.
верста́, f. I., Werst, (russische Meile). [Lage.
верст-ва́, f. I. (2. pl. -о́в), Schichte,
верта́-ти, v. I. A., zurück-kehren, -kommen; geben, erbrechen.
вертеп, m. I., Höhle, Schlucht.
вер-ті́ти, v. II. A. (prs. -чу́, -ти́ш; prt. -ті́в, imp. -ти́; vp. -че́ний), drehen, bohren.
верткий, adj., rührig.
верто́чина, f. I., Bohrmehl.

Digitized by Google

верх, m. I. (2. s. -á, 7. -ý; pl. -й), Gipfel, Spitze; верхóм, reitend.
верх, präp. mit 2., über, auf, oberhalb, darüber.
верхíвє, n. IV., coll., die Gipfel.
вéрхний, adj., oberer, von oben.
верховúн, m. I (2. s. -á, 5. u. 7 -y), Reiter. [Land.
верховúна, f. I., Hoch-, Gebirgs-
верховúн(е)ць, m. II., Gebirgsbewohner.
верхóвний, adj., der Obere, Ober-,
верховóд, m. I., Führer, Häuptling.
верховóд-ити, v. II. A. (prs. -жу, -иш), führen, lenken, regieren, herrschen. [schaft.
верховóдство, n. I., Oberherr-
вéрш-а, f. IV. Fischreuse; dim. -ка.
вершина́, f. I., Ober-Teil, -Fläche.
верш-и́ти, v. II. A. (prs. -ý, -áть; Vadj. prs. -áчий), beenden, zuspitzen.
верш(ó)к, m. I. (2. s. -á, 7. -ý, pl. -й), Spitze, Gipfel.
весь, (2. всé-го, 3. -му, 4. = 1. od. 2., 6. u. 7. всїм, pl. 1. всї, 2., 4. u. 7. всїх, 3. всїм, 4. = 1. od. 2., 6. всїмá), all, ganz.
весéлий, adj., froh, lustig, munter.
весел-и́ти, v. II. A., erfreuen, belustigen — ся sich freuen, lustig sein.
весéлість, f. V., Fröhlichkeit.
весéлощі, pl. m. IV., Vergnügungen, Freuden.
вес-ї́лє, n. IV., (pl. -ї́лля), Hochzeit.
весї́льний, adj., Hochzeits-.
вес-ло́, n. I., (2. pl. -éл) Ruder.
веслу-вáти, v. I. A*), rudern.
весля́р, m. II. (2. s. -я́, pl. -і), Ruderer.
весна́, f. I., Frühling. [blume.
веснї́в-ка, f. I.*), (pl. 2. -óк) Schlüssel-
весну-вáти, v. I. A.*), den Frühling zubringen.
весня́ний, adj., Frühlings-.
веснян-ки́, pl. f. I., (2. pl. -óк) Sommersprossen.
ве-сти́, v. I. B. (prs. -дý, prt. вів, велá; imp. -ди́, vp. -дéний) führen, leiten.
ве-ти́ти, v. II. A., (prs. -чý, -тúш, prt. -тúв, vp. чéний) übertreffen.
вéчер, m. I., Abend.
вечері́-ти, v. I. A., Abend werden, dämmern. [haltung.
вечерни́цї, pl. f. II., Abendunter-
вечі́рня, f. II., Abendgottesdienst.
вечерóм, adv., abends.
вечéря, f. II., Nachtmahl.
вечéря-ти, v. 1. A., zu Abend essen.
вечі́рний, adj., Abend-.
вéшта-ти ся, v. I. A., herumschweifen.
вже, adv., schon, bereits.
вжи́-ти ся, p. v. I. A., hineinleben.
вз-, siehe auch уз-, з-! [Galopp.
в-зáводи, adv., um die Wette, in
взад, adv., zurück, rückwärts.
взаї́мний, adj., gegenseitig.
взаї́мність, f. V., Gegenseitigkeit.
в-зáпертї, adv., gefangen, eingesperrt.
взгля́д, m. I. (2. s. -y) Rücksicht.
взгля́дн-ий, adj., bezüglich; -о, adv. beziehungsweise.
вздовж, adv., der Länge nach.
вздрі́ти, siehe узрі́ти. [rufen.
взива́-ти, v. I. A., auffordern, auf-
взира́-ти, v. I. A., sehen, schauen, achten.
взі́р, m. I., (2. s. -y), Blick; Muster.
взірцéвий, adj., musterhaft.
взнéслий, adj., erhaben, hehr.
взор(é)ць, m. II., (2. s. взі́рця) Muster.
взя́ти, p. v. I. B. (prs. вóзьм-у, imp. -и, prt. взя-в, vp. -тий) nehmen, fassen; — ся herkommen, werden, beginnen.

Digitized by Google

ви, pron. pers., 2. pl. (2., 4. u. 7. вас, 3. вам, 5. ви, 6. ва́ми), ihr, Sie.

ви-, Partikel, aus-, heraus-, auf-, ab-, er-, ver-. [ziehen.

ви́бавити, p. v., erretten; auf-

ви́бага-ка, f. I.*). (2. pl. -ок) Wunsch, Laune. [raten.

ви́бага́-ти, v. I. A., ersinnen; er-

ви́багливий, adj., launisch.

ви́багн-ути, p. v. I. B., (prt. ви́бар, -ла) von **ви́бага́ти**.

ви́балуш-ити, p. v. II. A. (prs. -у, -ать) о́чи, die Augen aufreißen. [sein.

ви́баранча́-ти, v. I. A., wählerisch

ви́бача́-ти, v. I. A., entschuldigen, verzeihen. [Verzeihung.

ви́бачене, n. IV., Entschuldigung,

ви́бачити, p. v. II. A., (imp. ви́бач, -мо, -те) von **ви́бача́ти**.

ви́бачний, adj., nachsichtig, бу́дьте в. ! verzeihen Sie!

ви́бива́-ти, v. I. A., ausschlagen, durchprügeln, zerbrechen; drucken; — ся auskämpfen, із сили sich erschöpfen.

ви́бира́-ти, v. I. A., siehe **ви́брати**.

ви́бити, p. v., von **ви́бива́ти**.

ви́біга́ти, v., hinauslaufen.

ви́бій, m. I., (2. s. -бою) ausgefahrenes Erdloch.

ви́бічи, p. v., von **ви́біга́ти**. [chen.

ви́білити, p. v., ausweißen, blei-

ви́білю-вати, v. I. A.*), siehe **ви́білити**. [Auswahl.

ви́бір, m. I., (2. s. -бору) Wahl,

ви́блиску-вати ся, v. I. A*), glänzen, schimmern.

ви́бо́р(е)ць, m. II., Wähler.

ви́бо́рний, adj., gewählt, trefflich.

ви́бо́рчий, adj., Wahl-. [Rekrut.

ви́бран(е)ць, m. II., Auserwählter;

ви́брати, p. v., herausnehmen; wählen; — ся, sich aufmachen.

ви́брик, m. I., (2. u. 7. -у) Sprung, Streich.

ви́брику-вати, v. I. A.*), herumhüpfen, -springen.

ви́бува́ти, v., ausdienen; ausgehen.

ви́бух, m. I., (2. u. 7. s. -у) Ausbruch. [platzen.

ви́бухáти, v., ausbrechen, heraus-

ви́бухнути, p. v., von **ви́бухáти**.

ви́буялий, adj., üppig, aufgeschossen.

ви́буяти, p. v., üppig aufschießen.

ви́вабити, p. v. herauslocken.

ви́важити, p. v., ansheben.

вива́жу-вати, v. I. A*), ausheben.

ви́валити, p. v., von **вива́лювати**, aus-, heraus-, durch-, einschlagen; heraus-, aus-strecken язи́к.

ви́вар, m. I., (2. s. -у) Absud.

ви́варити, p. v., von **вива́рювати**.

вива́рю-вати, v. I. A*), auskochen, absieden.

ви́везти, p. v., von **вивози́ти**.

ви́вернути, p. v., von **вивертáти**.

вивертáти, v., um-werfen, -stoßen; — ся umfallen, umstürzen.

ви́вертїти, p. v., von **вивéрчувати**.

ви́верт-ка, f. I.*), (pl. 2 -ок) Korkzieher.

вивéрчу-вати, v. I. A*), heraus-, ausbohren; — ся sich herauswinden. [вати.

ви́вершити, p. v., von **вивéршу-**

вивéршу-вати, v. I. A.*), vollenden.

ви́вести, p. v., herausführen; ableiten; ausbrüten; — в поле hintergehen.

вивива́-ти, v. I. A., heraus-wickeln, -drehen. [von **вивива́ти**.

ви́вин-ути, p. v. I. B., (prt. -ув)

вивисша́-ти, v. I. A., erhöhen, erheben, vorziehen.

ви́висш-ити, p. v. II. A. (prs. -у, -ать) von **вивисшáти**.

ви́висшенє, n. IV., Erhöhung, Erhebung.

Digitized by Google

ви́вити, p. v. von **вививáти**.
ви́вих, m. I., (7. s. -у) Verrenkung.
вивихá-ти, v. I. A., verrenken.
ви́вихн-ути, p. v. I. B. (prt. -ув) von **вивихáти**. [Ableitung.
ви́від, m. I., Ausführung, Schluß,
ви́віда-ти, p. v. I. A., von **вивíдувати**. [Spion.
вивідáч, m. IV. (2. s. -á) Späher,
вивíду-вати, v. I. A.*), aus-, erforschen; — ся sich erkundigen.
ви́віз, m. I. (2. s. -у), Ausfuhr; Hohlweg.
ви́вінчувати, p. v., ausstatten.
ви́вір-ка, f. I.*) (pl. 2. -óк) Eichhorn.
ви́вісити, p. v., aushängen. [schild.
ви́віс-ка, f. I.*), (2. pl. -ок) Aushänge-
вивíтрю-вати, v. I. A*), schwinden, verfliegen. [worfeln.
ви́віяти, p. v., ausschwingen, aus-
ви́вла-стити, p. v. II. A., (prs. -щу, -стиш, -стять; prt. -стив, vp. -щений) enteignen.
ви́влащенє, n. IV., Enteignung.
вивлáщу-вати, v. I. A*), enteignen.
виводи́ти, v., siehe **ви́вести**.
вивози́ти, v., aus-, heraus-, hinaus-führen.
вивозóвий, adj., Ausfuhr-.
виволїкá-ти, v. I. A., heraus-, hervor- ziehen; -schleppen.
ви́волоч-и, p. v. II. A., (prs. -у, -ать) von **виволїкáти**.
ви́ворíт, m. I., Umsturz; Kehrseite; на — umgekehrt, verkehrt.
ви́вчити, siehe **ви́учити**.
ви́вязати, p. v., heraus-binden, -lösen, auflösen; — ся sich entledigen, sich entwickeln.
вивя́зу-вати, v. I. A.*) siehe **ви́вязати**.
ви́гадати, p. v., von **вигáдувати**.
ви́гадка, f., Erfindung, Witz.
ви́гадливий, adj., spitzfindig, witzig.
вигáду-вати, v. I. A.*), ersinnen, erfinden. [jagen, -treiben.
виганя́-ти, v. I. A., fort-, hinaus-
вигиба́-ти, v. I. A., zugrunde gehen, aussterben.
вигина́-ти, v. I. A., ver-, aus-biegen.
ви́гинути, p. v., von **вигибáти**.
вигíдний, adj., bequem, gelegen.
ви́гін, m. I., Trift, Viehweg.
вигла́да, f. I., Schliff, Glätte.
вигла́джу-вати, v. I. A.*), glätten.
ви́гладити, p. v., von **вигла́джувати**.
ви́гляд, m. I. (2. s. -у) Aussicht, Ansicht, Gestalt; Aussehen.
виглядáти, v., aus-, heraus-, hinaus-sehen; ausspähen; scheinen.
ви́глянути, p. v., von **виглядáти**.
ви́гнан(е)ць, m. II., Verbannter.
ви́гнати, p. v., von **виганя́ти**.
ви́гнути, p. v., von **вигинáти**.
ви́говорити, p. v., von **виговóрювати**.
ви́говір, m., Aussprache; Rüge.
виговóрю-вати, v. I. A*), aussprechen, verplauschen; vorwerfen. [fälligkeit.
вигóда, f. I., Bequemlichkeit; Ge-
ви́годувати, p. v., aufziehen, ernähren, mästen.
ви́гоїти, p. v., heilen, ausheilen.
ви́голоджений, vp., ausgehungert.
ви́голосити, p. v., verkünden, aussprechen, vortragen.
виголóшу-вати, v. I. A.*), siehe **ви́голосити**.
ви́горіти, p. v., ausbrennen.
ви́готовити, p. v., von **виготовля́ти**. [ausarbeiten.
виготовля́-ти, v. I. A., verfertigen,
ви́грана, f. — adj., Gewinn.
вигра-вáти, v. I. A. (prs. -ю, prt. -вáв, imp. -вáй), spielen; gewinnen.

Digitized by Google

ви́грати, p. v., von **вигра́вати**.
вигрива́ч, m. IV., (2. s. -á), Gewinner.
вигрі́ва-ти, v. I. A., wärmen, [sonnen; ausbrüten,
ви́грі́ти, p. v., von **вигрі́ва́ти**.
ви́губити, p.v., vertilgen, ausrotten.
вигу́блю-вати, v. I. A.*), **вигубля́-ти**, v. I. A. siehe **ви́губити**.
вигу́ку-вати, v. I. A.*), rufen.
ви́гулити, p. v., hinaus-, entlocken; — ся entwinden.
вигу́лю-вати, v. I. A*), siehe **ви́гулити**.
ви́гуляти ся, p. v., sich satt [tanzen.
вид, m. I., (2. s. -у) Gestalt, Aussehen, Schein; Aussicht.
вида́ванє, n. IV., Herausgabe.
видава́ти, v., aus-, herausgeben, erlassen; ausliefern, verraten; — ся scheinen, erscheinen; heiraten (einen Mann).
вида́в(е)ць, m. II., Herausgeber.
ви́давити, p. v., von **вида́влювати**.
вида́влю-вати, v. I. A*), **видавля́-ти** I. A., aus-pressen, -drücken; herauswürgen. [Herausgeber.
вида́вник, m. I. (5. u. 7. s. -у)
видавни́цтво, n. I., Herausgabe, Verlag.
вида́вниця, f. II., Herausgeberin.
ви́даленє, n. IV., Ausweisung, Hinausschaffung. [gesehen.
вида́л(е)ць, m. II., einer, der viel
вида́лий, adj., der viel gesehen, kundig. [да́лювати.
ви́дал-ити, p. v. II. A., von **ви-**
вида́лю-вати, v. I. A*), **видаля́-ти**, I. A., ausweisen, hinausschaffen.
ви́данє, n. IV., Auslieferung; Ausgabe; Verehelichung der Tochter, на в-ю heiratsfähig.
ви́дати, p. v., von **видава́ти**.
вида́-ти, v. I. A., sehen, в. ся sich oft sehen.
видатко́вий, adj., Ausgabs-.
вида́тний, adj., ausgiebig, hervorragend. [Ertrag.
вида́тність, f. V., Ertragsfähigkeit,
вида́тно, adv., nachdrücklich.
вида́т(о)к, m. I., (2. s. -у) Ausgabe, Kosten.
вида́ча, f. IV., Ausfolgung, Auslieferung. [vorschieben.
видвига́ти, v., emporheben, her-
ви́двигненє, n., Hervor-, Emporheben.
ви́двигнути, p. v., von **видвига́ти**.
ви́держати, p. v., von **виде́ржувати**.
виде́ржу-вати, v. I. A.*) (vp. -ваний) aus-dauern, -halten, ertragen. [вля́ти ся.
ви́дивити ся, p. v., von **види-**
видивля́-ти ся, v. I. A., große Augen machen.
ви́димий, adj., sichtbar.
ви́димо, adv., augenscheinlich, sichtlich.
ви́диха-ти, p. v., ausatmen; -й здоров! wohl bekomm's!
ви́дї́дичити, p. v., enterben.
ви́дїл, m. I. (2. s. -у), Abteilung, Ausschuß, Fakultät.
ви́дї́лити, p. v., von **видї́лювати**.
видїло́в-ий, adj., Ausschuß-; -а шко́ла Bürgerschule.
видї́люванє, n. IV., Ausscheidung.
видї́лю-вати, v. I. A*), ausscheiden.
ви́дїнє, n. IV., Sehen.
ви́д-їти, v. II. A., (prs. -жу, -иш, prt. -їв, imp. -ь, -ьмо, -ьте, vp. -жений) sehen; -ить ся es scheint, dünkt. [es ist hell.
ви́дко (ся), es scheint, man sieht;
ви́дмо, n. I., Erscheinung, Gespenst. [sehnlich.
ви́дний, adj., sichtbar, licht; an-
видні́с[ен]ько, adv. dim., ganz hell.
видні́-ти ся, v. I. A., sichtbar werden, dämmern, schimmern.

Digitized by Google

виднокру́-г, m. I. (7. s. -зи́) Horisont.
видобува́ти, siehe добува́ти.
ви́добути, siehe доб у́ти.
ви́доптати, p. v., mit Füßen austreten.
видо́пту-вати, v. I. A*), siehe ви́дра, f. I., Fischotter. [доптати.
ви́дужа-ти, p. v. I. A., von виду́жувати.
виду́жу-вати, v. I. A*), genesen.
ви́дум-ка, f., Erfindung, Ersonnenes.
ви́думати, p. v., von виду́мувати.
виду́му-вати, v. I. A.*), ersinnen, erdichten, erfinden.
ви́дурити, p. v., von виду́рювати.
виду́рю-вати, v. I. A.*), herausschwindeln, entlocken.
видува́-ти, v. I. A., heraus-, aufblasen.
ви́дути, p. v., von видува́ти.
видю́чий, adj., sehend.
ви́жадати ся, p. v., ersehnen.
ви́жити, p. v., auskommen.
ви́жив ити, p. II. A., (f. -лю, -иш, -лять; vp. -лений) von вижива́ти.
ви́живленє, n. IV., Ernährung.
вижи́влю-вати, v. I. A.*), вижива́ти I. A., ernähren, erhalten.
вижида́-ти, v. I. A., erwarten, erhoffen.
ви́жльопати, p. v., von вижльо́пувати.
вижльо́пу-вати, v. I. A.*), ausschlürfen, -saufen.
ви́жний, adj., Ober-.
ви́жмянати, p. v., жмяка́ти.
ви́жолобати, p. v. I. A., von вижолобувати. [Rinne.
ви́жолоб(о)к, m. I., Aushöhlung,
вижолобу-вати, v. I. A.*), aushöhlen.
визаря́ти, v. I. A., ausstrahlen.
ви́збирати, p.v., von визби́рувати.
визби́ру-вати, v. I. A.*), aufsammeln, nachlesen.
ви́звати, p. v., von визива́ти.
ви́зьвір-ити ся, p. v. II. A., von визьвірювати ся. [fahren.
визьві́рю-вати ся, v. I. A.*), an-
ви́звіл, m.I.,(2.s.-у)Befreiung; Freisprechung.
ви́звол-ити, p. v. II. A., v. -я́ти.
визволя́-ти, v. I. A., befreien, erlösen, frei-lassen, -sprechen.
ви́здорові-ти, p. v. I. A., gesund werden.
виздоро́влю-вати, v. I. A.*), siehe ви́здоровіти.
виздрів а́-ти, v. I. A., reifen.
визива́-ти, v. I. A., herausfordern.
визи́на, f. I., Hausenfleisch.
визи́ранє, n. IV., Herausschauen.
визира́-ти, v. I. A., her- (hin) ausschauen.
ви́зирн-ути, p. v. I. B. (prt. -ув) hin(her)ausblicken.
ви́зискати, p. v., von визи́скувати.
визи́ску-вати, v. I. A.*) ausnützen, ausbeuten. [beuter.
визискува́ч, m. IV. (2. s. -а́) Aus-
ви́зїв, m. I. (2. s. -у) Ausdünstung.
визїва́ти, v., aus-dünsten, -atmen, -hauchen.
ви́зївнути, p. v. von визїва́ти.
визна́в(е)ць, m. II., Bekenner.
визна-ва́ти, v. I. A. (prt. -ва́в, imp. -ва́й, vp. -ваний) bekennen, gestehen.
ви́знати, p. v., von визнава́ти.
ви́значити, p. v., von визна-(чув)ати. [vorragend.
ви́значний, adj., merklich, her-
визна́чу-вати, v. I. A.*), bestimmen, anweisen, zuteilen.
ви́зов, m. I. (2. s. -у) Herausforderung.
ви́зуб-ити, v. II. A. (f. -лю, -лять; vp. -лений) schartig machen.

Digitized by Google

визува́-ти, v. I. A., Schuhe ausziehen. [визува́ти.
ви́зу-ти, p. v. I. A., (vp. -тий) von
ви́зян-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), aushauchen. [nehmen.
вийма́-ти, v. I. A., aus-, heraus-
ви́йти, p. v., von выходи́ти.
ви́їда́-ти, v. I. A., heraus-, auffressen; verzehren.
ви́їзд, m. I. (2. s. -у) Abfahrt, Abreise; Auffahrt.
ви́їзджа́-ти, v. I. A., (oft) aus-, auf-fahren, verreisen.
ви́їмко́вий, adj., Ausnahms-, besonderer.
ви́їм(о)к, m. I., (7. s. -у) Ausnahme.
ви́їсти, p. v., von ви́їда́ти.
ви́їхати, p. v., von ви́їзджа́ти.
ви́-ка, f. I.*), Wicke.
ви́казати, p. v., von ви́ка́зувати.
ви́ка́зний, adj., Ausweis-.
ви́ка́зу-вати, v. I. A.*), aus sagen, -weisen; nachweisen, darlegen.
ви́капати, p. v., von ви́ка́пувати; -ний sehr ähnlich.
ви́ка́пу-вати, v. I. A.*), ausströpfeln.
ви́ка-ти, v. I. A., mit Ви (Sie) anreden. [werfen.
викида́ти, v., hinaus-, heraus-
ви́ки́ду-вати, v. I. A.*), siehe ви́кида́ти.
ви́кінчити, p. v., vollenden.
ви́клад, m. I., (2. s. -у) Auslage, Gebür; Vortrag.
виклада́-ти, v. I. A., auslegen, erklären, vortragen.
викликáти, v., her-(hin-)ausrufen.
ви́кликати, p. v., von викликáти.
виклина́-ти, v. I. A., mit Bann belegen; verwünschen.
ви́клювати, p. v., heraus-picken, -hacken; entwickeln.
виключа́-ти, v. I. A., ausschließen.
ключ-ити, p. v. II. A., (prs. -у, ви́-ать) von виключа́ти.
ви́ключний, adj., ausschließlich.
ви́кляти, p. v., von виклина́ти.
ви́кона-ти, p. v. I. A., von вико́нувати. [ausführen, treiben.
вико́ну-вати, v. I. A.*), vollziehen,
ви́копати, p. v., von вико́пувати.
вико́пу-вати, v. I. A.*), aus-, heraus-graben. [корі́нювати.
ви́корі́н-ити, p. v. II. A., von ви-
ви́корі́ню-вати, v. I. A.*), ausrotten, ausmärzen.
викорчо́ву-вати, v. I. A.*), ausroden, aushacken, abholzen.
ви́корчувати, p. v., von викорчо́вувати.
ви́косити, p. v., von вико́шувати.
ви́котити, p. v., von вико́чувати.
ви́коха-ти, p. v., von вико́хувати.
вико́ху-вати, v. I. A.*), aufziehen, pflegen.
вико́чу-вати, v. I. A.*), auf-, heraus-rollen, -wälzen.
вико́шу-вати, v. I. A.*), ab-, ausmähen. [spotten.
ви́кпити, p. v., entlocken; ver-
викрада́-ти, v. I. A., hinaus-, wegstehlen. [färben.
ви́красити, p. v., ausmalen, aus-
ви́красти, p. v., von викрада́ти.
викрива́-ти, v. I. A., auf-, entdecken.
ви́кривити, p. v., von викрив|ля́ти.
викрив|ля́-ти, v. I. A., biegen; verdrehen, verziehen; krumm, schief machen (treten).
ви́крик, m. I.*) Aufschrei.
викрика́-ти, v. I. A., lärmen, schreien.
ви́крикнути, p. v., von викрика́ти.
ви́крити, p. v., von викрива́ти.
ви́кроїти, p. v., von викро́ювати.
викро́ю-вати, v. I. A.*), heraus-, zu-schneiden. [Ausrede.
ви́крут, m. I., (2. s. -у), Ausflucht,
ви́крутити, p. v., von викру́чувати.

Digitized by Google

викру́чу-вати, v. I. A.*), aus-, herausdrehen, -winden, -ziehen.
ви́куп, m. I., (2. s. -y), Loskauf, Lösegeld.
ви́купати, p. v., baden.
ви́купити, p. v., von **вику́плювати**.
вику́плю-вати, v. I. A.*), aus-, loskaufen.
ви́купний, adj., einlösbar.
ви́курити, p. v., von **вику́рювати**.
вику́рю-вати, v. I. A.*), aus-, herausräuchern.
ви́ку-сити, p. v. II. A., (prs. -шу, -сиш; prt. -сив; Vp. -шений) von **вику́шувати**.
ви́кутати, p. v., aufziehen.
вику́шу-вати, v. I. A.*), heraus-, aus beißen.
ви́ла, pl. = f. I., Heugabel.
ви́лагодити, p. v., von **вилаго́джувати**.
вилаго́джу-вати, v. I. A.*), bearbeiten, fertigstellen; ausbessern.
ви́ладити, p. v., ausarbeiten, fertig machen.
вилази́ти, p. v., herauf steigen, -klettern; hervorkriechen.
ви́лет, m. I., (2. s. -y) Ausflug.
ви́летїти, p. v., von **вилїта́ти**.
ви́лив, m. I., (2. s. -y), Erguß, Ausfluß.
вили́ванє, n. IV., siehe **ви́лив**.
вилива́-ти, v. I. A., hinausgießen; — ся sich ergießen.
ви́лизати, p. v., von **вили́зувати**.
вили́зу-вати, v. I. A.*), auslecken.
ви́лисїти, p. v., ganz kahl werden.
вили́ску-вати, v. I. A.*), glänzen.
ви́лити, p. v., aus-, hinausgie en; gießen.
ви́лиць, pl. = f. II., Unterkiefer-knochen.
ви́лїзти, p. v., von **вилази́ти**.
ви́лїта́ти, v., aus-, heraus-, hinaufliegen.
ви́лїчити, p. v., 1) her-, ab-zählen; 2) heilen.
вил-ки́, pl. = f. I., (2. pl. -о́к) Gabel.
вилкова́тий, adj., gabelig, gabelförmig.
ви́лляти, p. v., siehe **ви́лити**.
вило́-га, f. I.*), Aufschlag.
ви́ложити, p. v., auslegen, auseinandersetzen.
вило́жу-вати, v. I. A.*) siehe **ви́ложити**.
ви́ломити, p. v., von **вило́млювати**.
вило́млю-вати, v. I. A.*), aus-, herausbrechen.
ви́лупити, p. v., von **вилу́плювати**.
вилу́плю-вати, v. I. A.*), heraus, aus hülsen, -schälen, -hacken.
вилуча́ти, v., ausschließen, ausscheiden.
ви́лучити, p. v., von **вилуча́ти**.
вилу́чу-вати, v. I. A.*), siehe **вилуча́ти**.
ви́лущити, p. v., von **вилу́щувати**.
вилу́щу-вати, v. I. A.*), aushülsen, ausklauben.
ви́людн-ити, p. v. II. A., von **вилю́днювати**.
вилю́дню-вати, v. I. A.*), entvölkern.
вилягá-ти, v., lagern; — ся sich entwickeln.
вимага́-ти, v. I. A., fordern, verlangen.
ви́мазати, p. v., von **вима́зувати**.
вима́зу-вати, v. I. A.*), ausstreichen, wegwischen.
ви́манити, p. v., von **вима́нювати**.
вима́ню-вати, v. I. A.*), herauslocken, -schwindeln.
ви́марнїти, p. v., abmagern.
ви́мацати, p. v., v. **вима́цувати**.
вима́цу-вати, v. I. A.*), herausstasten; entdecken, herausbringen.
вимерза́-ти, v. I. A., ausfrieren.
ви́мерзнути, p. v., von **вимерза́ти**.
ви́мерти, p. v., von **вимира́ти**.
ви́мести, p. v., von **вимі́та́ти**.

Digitized by Google

вимива́-ти, v. I. A., auswaschen.
вимика́-ти, v. I. A., herausziehen, -reißen.
вимира́-ти, v. I. A., aussterben.
вимина́-ти, v. I. A., ausweichen.
ви́мислити, p. v. II. A., (f. -шлю, -слиш, prt. -слив, imp. -сли, vp. -шлений) von вимишля́ти.
ви́мити, p. v., von вимива́ти.
вимишля́-ти, v. I. A., erdichten, ersinnen.
ви́мів-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к) Ausrede, [Ausflucht.
вимі́на, f. I., Austausch.
вимі́ню-вати, v. I. A.*), aus-, umwechseln, austauschen.
ви́мі́ня-ти, p. v., von вимі́нювати.
ви́мір, m. I., (2. s. -у), Ausmaß.
ви́мірене, n. IV., Ausmessen.
ви́мірити, p. v., von вимі́рювати.
вимі́рю-вати, v. I. A.*), aus-, bemessen, messen.
ви́міряти, p. v., von вимі́рювати.
ви́місити, p. v., ausknetten, knetten.
ви́мі́т, m. I., (2. s. -ету) Auswurf.
вимі́та́-ти, v. I. A., aus-, hinauskehren.
вимі́та́ч, m. IV., (2. s. -á) Feger.
ви́мкн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув, -ла; Vp. ви́мкнений) von вимика́ти. [samkeit.
вимо́ва, f. I., Aussprache, Beredви́мовити, p. v., von вимовля́ти.
вимовля́-ти, v. I. A., aussprechen, ausbedingen; — ся ausreden.
вимо́вний, adj., beredt.
вимо́-га, f. I.*), Anforderung, Erfordernis. [nötigen.
ви́мочи, p. v., erzwingen, ab-
вимо́клий, adj., ausgewässert, bleich. [durchnäßt werden.
ви́мокнути, p. v., durchweicht,
ви́молити, p. v., erbitten, erflehen.
ви́молодні-ти, p. v., jung werden, verjüngen.
ви́молот, m. I., (2. s. -у), Ausdrusch.
ви́молотити, p. v., ausdreschen.
ви́морити, p. v., aushungern lassen.
ви́мостити, p. v., von вимо́щувати.
ви́мотати, p. v., von вимо́тувати.
вимо́ту-вати, v. I. A.*), aus-, ab-, herauswinden, abhaspeln.
вимо́щу-вати, v. I. A.*), ebnen.
ви́мудр*у*вати, p. v., мудрува́ти.
ви́мул-ити, p. v. II. A., von вимо́лювати. [schwemmen.
вимо́лю-вати, v. I. A.*), aus-
ви́му-сити, p. v. II. A., (prs. -шу, -сиш, prt. -сив, imp. -си, vp. -шений) erzwingen. [nötigen.
ви́мучити, p. v., abquälen; ab-
ви́м-я, n., (2., 3. u. 7. s. -ени, 4. u. 5. = 1.; pl. 1., 4., 5. -ена́, 2. -е́н, 3. -ена́м, 6. -ена́ми, 7. -ена́х) Euter. [pressen.
ви́мяти, p. v., auskneten, aus-
вина́, f. I., Schuld.
ви́нагорода, f. I., Entlohnung, Vergeltung, Entschädigung.
ви́нагородити, p. v., von винагоро́джувати.
винагоро́джу-вати, v. I. A.*), belohnen, vergelten, entschädigen.
винае́м, m., Vermietung.
винае́мник, m., Vermieter.
ви́найдене, n. IV., Auffindung, Erfindung.
винайма́ти, v., mieten, pachten.
ви́наймити, p. v., von винайма́ти.
ви́найти, p. v., von винаходи́ти.
винар, m. II., (2. s. -я) Winzer. [ten.
винар ня, f. II., (2. pl. -е́нь) Weingar-
ви́народовлене, n. IV., Entnationalisierung.
ви́народов-ити, p. v. II. A., (prs. -лю, -иш, -лять; vp. -лений) von винародо́влювати.
винародо́влю-вати, v. I. A.*), entnationalisieren.

Digitized by Google

ви́нахід, m. I., (2. s. -у), Erfindung.
винахі́дник, m. I., (5. u. 7. s. -у) Erfinder.
винаходи́ти, v., erfinden.
ви́н-ен, -на, -не, adj., schuldig.
ви́нести, p. v., von **виноси́ти**.
винима́-ти, v. I. A., siehe **вийма́ти**.
вин-и́ти, v. II. A., beschuldigen, anklagen.
ви́нищенє, n. IV., Vernichtung, [Vertilgung.
ви́нищити, p. v., von **виня́щувати**,
виня́щу-вати, v. I. A.*), vertilgen. vernichten.
ви́ніж-ити, p. v. II. A., (prs. -у, ать), verweichlichen, verzärteln.
ви́нний, adj., säuerlich.
винни́ця, f. II., Weinkeller; Branntweinbrennerei.
вино́, n. I., Wein.
винова́тий, adj., schuldig, schuld.
винова́т(е)ць, m. II., Schuldiger, Beschuldigter.
винова́тниця, f. II., Schuldige.
вино́вий, adj., Wein-.
вино́вний, adj., schuldig.
вино́вник, m. I., (5. u. 7. s. -у) Schuldiger.
вино́вниця, f. II., Schuldige.
виногра́д, m. I., (2. s. -у) Weintraube, Weinrebe.
виногра́дний, adj., Weingarten-.
винокýр, m. I., Branntweinbrenner.
винорóдний, adj., weintragend.
виноси́ти, v., aus-, heraus-, hinaustragen; ertragen, erdulden; erheben; betragen, ausmachen; ся sich davonmachen.
винува́тий, adj., schuldig.
винувáт-йти, v. II. A., (prs. -чý, -ти́ш; vp. -че́ний) beschuldigen.
ви́нудити, p. v., abnötigen, erzwingen; langweilen.
ви́-няти, p. v. I. B., (prs. -йму, prt. -няв, imp. -йми, vp. -нятий) von **вийма́ти**.
виняткóвий, adj., Ausnahms-.
виня́т(о)к, m. I., (2. u. 7. -у) Ausnahme.
вúобража́-ти, v. I. A., vorstellen.
ви́ображенє, n. IV., Vorstellung.
виобра-зи́ти, p. v. II. A. (f. -жу́, -зи́ш, prt. -зи́в, vp. -же́ний) von **виобража́ти**.
виобразни́ця, f. II., Vorstellungsvermögen. [Phantasie.
виобраз-ня́, f. II., (2. pl. -е́нь),
ви́остити, p. v., von **виóстрювати**.
виóстрю-вати, v. I. A.*), schärfen.
випада́ти, v., aus-, ent fallen; vorfallen; ziemen.
випа́д(о)к, m. I., (2., 5. u. 7. s. -у) Fall, Zufall, Vorfall.
ви́палити, p. v., von **випа́лювати**.
випа́лю-вати, v. I. A.*), aus-, heraus-, ein-brennen; abfeuern, losschießen.
ви́пар, m. I., (2. s. -у) Dunst, [Ausdünstung.
ви́парити, p. v., von **випа́рювати**.
випа́рю-вати, v. I. A.*), ausdünsten, verdunsten.
випаса́-ти, v. I. A., weiden; mästen.
ви́пасти, p. v., von **випада́ти**.
ви́передити, p. v. II. A., (prs. -жу, -иш; -жений) von **випере́джувати**.
випере́джу-вати, v. I. A.*), zuvorkommen, voraneilen, übertreffen.
ви́перти, p. v., von **випира́ти**.
ви́печ-и, p. v. I. B., (prt. **ви́пік**, **ви́пекла**), von **випіка́ти**.
випива́-ти, v. I. A., aus-, heraustrinken, leeren.
випира́-ти, v. I. A., heraus-, hinausdrängen; — ся verleugnen, lossagen.
ви́пис, m. I., (2. s. -у), Auszug.
ви́писати, p. v., von **випи́сувати**.
ви́пис-ка, f. I.*), (2. pl. -ок) Zitat.
випи́су-вати, v. I. A.*), aus-, heraus-, auf-schreiben; streichen.

Digitized by Google

ви́пит, m. I., (2. s. -y), Ausfragen.
ви́питати, p. v., von **випи́тувати.**
ви́пити, p. v., von **випива́ти.**
випи́ту-вати, v. I. A.*), ausfragen; — ся nachfragen, sich erkundigen.
випиха́-ти, v. I. A., aus-, hinaus-stopfen.
випіка́-ти, v. I. A., aus-, herausbrennen; ausbacken; fertig braten.
ви́плакати, p. v., durch Weinen erlangen; ausweinen.
ви́плат, на в. gegen Auszahlung.
випла́та, f., Auszahlung.
ви́платити, p. v., von **випла́чувати.**
випла́тник, m. I., (5. u. 7. s. -y) Auszahler.
випла́чу-вати, v. I. A.*), auszahlen.
ви́плекати, p. v., groß-, auf-ziehen.
ви́плести, p. v., von **випля́тати.**
ви́плив, m. I., (2. s. -y) Ausfluß.
виплива́-ти, v. I. A., aus-, herausfließen, -schwimmen, -laufen, emportauchen; entspringen, hervorgehen.
ви́плисти, p. v., von **випливáти.**
випля́та-ти, v. I. A., ausflechten, flechten.
ви́пля́т-ка, f. I.*), (2. pl. -ок) Zopfband.
випльо́ву-вати, v. I. A.*), aus-, herausspucken.
випло́джу-вати, v. I. A.*), ausbrüten, ausbecken.
ви́плодити, p. v., **випло́джувати.**
ви́плод(о)к, m. I., (2., 5. u. 7. -y) Ausgeburt.
ви́плювати, p. v., von **випльо́вувати.**
виповіда́ти, v., aussagen; künden, digen.
ви́повідь, f. V., Aussage; Künden, digung.
ви́повісти, p. v., von **виповіда́ти.**
ви́повнити, p. v., von **випо́внювати.**
випо́вню-вати, v. I. A.*), ausfüllen, erfüllen.
виповня́-ти, v. I. A., ausfüllen, erfüllen.
випого́джу-вати ся, v. I. A.*), sich ausheitern.
ви́погодити ся, p. v., von **випого́джувати ся.**
випозича́ти, v., ausleihen.
ви́позичити, p. v., von **випозича́ти.**
виполі́ку-вати, v. I. A.*), ausspülen.
ви́полокати, p. v., von **виполі́кувати.**
ви́полоти, p. v., von **випо́лювати.**
випо́лювати, v. I. A.*), ausjäten.
ви́порожнити, p. v., von **випоро́жнювати.**
випоро́жню-вати, v. I. A.*), aus-, entleeren.
ви́пороти, p. v., von **випо́рювати.**
ви́порпати, p. v., von **випо́рпувати.**
випо́рпу-вати, v. I. A.*), aus-, herausscharren.
ви́почати, p. v., von **випочива́ти.**
випочива́ти, v. ausruhen, rasten.
випра́ва, f. I., Ausbesserung; Ausstattung; Gerben.
ви́правити, p. v., von **виправля́ти.**
ви́прав-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к) Abrichtung; Gerben.
виправля́-ти, v. I. A., richten; gerben; absenden; anstellen, treiben.
ви́прати, p. v., auswaschen (Wäsche.)
випри́ску-вати, v. I. A.*), aus-, heraus-spritzen.
випрівá-ти, v. I. A., vom Schweiß wund werden.
ви́пріти, p. v., von **випрівáти.**
ви́пробувати, p. v., erproben.
випрова́джу-вати, v. I. A.*), herausführen, hinausgeleiten; herleiten; — ся ausziehen.
ви́провадити, p. v., von **випрова́джувати.**
ви́продати, p. v., von **випро́дувати.**
випро́ду-вати, v. I. A.*), ausverkaufen.
ви́просити, p. v., **випро́шувати.**
ви́простувати, v. I. A*), aufrichten.

Digitized by Google

ви́проха-ти, p. v. I. A., siehe ви́просити.
випро́шу-вати, v. I. A.*), aus-, er-bitten, hinausbitten; — ся sich entschuldigen.
випряга́-ти, v. I. A.*), ausspannen.
випряда́-ти, v. I. A., ausspinnen.
ви́прясти, p. v., von випряда́ти.
ви́прятати, p.v., von випря́тувати.
випря́ту-вати, v. I. A.*), ausräumen.
ви́пря-чи, p. v. I. B., (prs. -жу, prt. -г, -гла; imp. -жи; vp. -жений) von випряга́ти.
ви́пукати, p. v., von випу́кувати.
ви́пуклий, adj., gewölbt, konvex.
випу́ку-вати, v. I. A.*), (her)austrommeln, -klopfen. [aufreißen.
ви́пул-ити, p. v. II. A., (о́чи)
випу́лю-вати, v. I. A*), ви́пулити.
ви́пуск, m. I., (2. u. 7. s. -у), Lieferung.
випуска́ти, v., aus-, heraus-, hinaus-, los-lassen; -treiben.
ви́пустити, p. v., von випуска́ти.
ви́пхати, p. v., von випиха́ти.
випя́лю-вати, v. I. A.*), ви́пялити.
ви́пял-ити, p. v. II. A., ausstrecken.
вир, m. I., (2. s. -у), Strudel.
виража́-ти, v. I. A., ausdrücken.
ви́раз, m. I., (2. s. -у), Ausdruck.
вирази́стий, adj., ausdrucksvoll, deutlich.
вирази́стість, f. V., Deutlichkeit.
ви́разити, p. v., виража́ти.
ви́ра́зний, adj., ausdrücklich, deutlich.
ви́ратувати, p. v., erretten.
ви́рахувати, p. v., ausrechnen.
ви́рвати, p. v., von вирива́ти.
ви́рей, m. III., (2. s. -ю) Süden.
ви́речи, p. v., aussprechen; — ся sich lossagen, entsagen.
вирива́-ти, v. I. A., aus-, heraus-, ent-reißen; — ся sich losreißen, hervorplatzen.
вирина́-ти, v. I. A., auf-, hervortauchen.
ви́рин-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), von вирина́ти.
ви́рити, p. v., herauswühlen; eingraben. [Ausführung.
ви́ріб, m. I., (2. s. -у), Erzeugnis;
вирі́бник, m. I., (5. u. 7. s. -у) Erzeuger.
ви́рівнати, p. v., von вирі́внувати.
вирі́вну-вати, v. I. A.*), ausgleichen, ebnen.
ви́рід, m., Ausgeburt.
ви́різати, p. v., von вирі́зувати.
ви́різ(о)к, m. I., Ausschnitt.
вирі́зу-вати, v. I. A.*), heraus-, ausschneiden; schnitzen; niedermetzeln.
ви́рік, m. I., (2. u. 7. -у) Ausspruch.
ви́робити, p. v., von виробля́ти.
виробля́-ти, v. I. A., ausarbeiten, verfertigen, erzeugen; treiben; — ся sich ausbilden; erschöpfen.
виро́б-ня, f. II., (2.pl. -ень) Fabrik.
виро́джу-вати ся, v. I. A.*), sich bilden; mißraten, ausarten.
ви́родити ся, p. v., von виро́джувати ся.
ви́розумілий, adj., einsichtig.
ви́розумілість, f. V., Einsicht.
ви́розуміти, p. v., verstehen, begreifen; einsehen.
ви́роїти ся, p. v., ausschwärmen.
вироста́-ти, v. I. A., auf-, aus-, heraus-wachsen; aufziehen.
ви́рости, p. v., von вироста́ти.
ви́рост(о)к, m. I., Schößling; Junge.
ви́рубати, p. v., von виру́бувати.
виру́бу-вати, v. I. A.*), aus-hauen, heraushacken. [helfen.
вируча́-ти, v. I. A., vertreten, aus-
ви́ручити, p. v., von вируча́ти.
виряджа́-ти, v. I. A., abschicken; auf die Reise versehen.

Digitized by Google

вйрядити, p. v., von вирядж҃ати.
висаджа́ти, hinauf-, aus-setzen; verdrängen, sprengen.
вйсадити, p. v., von висаджа́ти.
вйсватати, p. v., verloben, erwerben (Braut).
вйсвистати, p. v., auspfeifen.
вйсьвітл-ити, p. v. II. A., beleuchten. [leuchten lassen.
висьвічу-вати, v. I. A.*), viel
вйсвободжа́-ти, v. I. A., befreien.
вйсвобод-ити, p. v. II. A., (prs. -жу, -иш; vp. -жений) von висвободжа́ти. [вати.
вйсьвятити, p. v., von висьвя́чу-
вйсьвячене, n. IV., Ausweihe.
висьвя́чу-вати, v. I. A.*), ausweihen.
виселе́н(е)ць, m. II., Auswanderer.
вйсел-ити ся, p. v. II. A., aus wandern.
висй́джу-вати, v. I. A.*), lange sitzen; durch Sitzen ausrichten; ausbrüten.
вйсидїти, p. v., von висй́джувати.
вйсикати, p. v., von висй́кувати.
висй́ку-вати, v. I. A.*), ausspritzen.
висила́-ти, v. I. A., hinaus-, aussenden.
вйсилене, n. IV., Erschöpfung.
вйсилити, p. v., von висиля́ти.
висиля́ти, v., ausfädeln; erschöpfen.
висипа́ти, v., ausschütten; — ся herausströmen, hervorbrechen.
вйсип-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Ausschlag. [schlafen.
висипля́-ти ся, v. I. A., sich aus-
висиса́-ти, v. I. A., aussaugen.
висиса́ч, m. IV., (2. s. -á), Aussauger.
висиха́-ти, v. I. A., anstrocknen.
вйсїв, m. I., (2. s. -у), Aussaat.
висїва́-ти, v. I. A., aussäen, aussieben.
вйсїв-ки, pl. = f. I., (2. pl. -ок) das Ausgesiebte.
висїда́ти, v., ab-, aus-steigen. [tung.
вйсїд-ка, f. I. A*), (2. pl. -ок) Ausbrü-
вйсїкати ся, p. v., von висй́кувати ся. [ausschneuzen.
висй́ку-вати ся, v. I. A.*), sich
висй́льница, f. II., Galgen.
вйсїсти, p. v., von висїда́ти.
вй-сїти, v. II. A., (prs. -шу, -сиш; prt. -сїв; imp. -сь, -сьмо, -сьте) hängen. [peitschen.
вйсїчи, p. v., zerhacken; aus-
вйсказ, m. I., (2. s. -у), Ausspruch.
висказати, p. v., von висказувати.
висказу-вати, v. I. A.*), aus-sprechen, -sagen, -drücken.
вискаку-вати, v. I. A.*). hüpfen; hervorspringen. [fletschen.
вйскалити, p. v., зуби, die Zähne
вйскок, m. I., (2. s. -у), Sprung, на -и bereitwilligst.
вйскочити, p. v., herauf-, hinausspringen. [бувати.
вйскробати, p. v., von вискро-
вйскроб(о)к, m. I., Rest.
вискробу-вати, v. I. A.*), ausschaben, auskratzen.
вйскубати, p. v., von вискубувати.
вискубу-вати, v. I. A.*), aus-, heraus-rupfen, -zupfen.
вйслявити, p. v., von вислявля́ти.
вислявля́-ти, v. I. A., preisen, rühmen.
вйслан(е)ць, m. II., Sendling.
вислáнник, m. I.*), Sendbote.
вйслати, p. v., von висила́ти.
вйслизн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув) entschlüpfen, entgleiten.
вйслий, adj., hängend.
вйсл҃ід, m. I., (2. s. -у), Ergebnis, Folge.
висл҃і́джуване, n. IV., Erforschung.
висл҃і́джу-вати, v. I. A.*), erforschen, untersuchen.

Digitized by Google

вúслїдити, p. v., von вúсліджувати.
вúслів, m. I., (2. s. -у) Ausdrucksweise.
вúслов-ити, p. v. II. A., (prs. -лю, -лять; vp. -лений) von вúсловлювати.
вúсло́влю-вати, v. I. A.*), aussprechen, mit Worten ausdrücken.
вúслу́га, f. I. A.*), Dienst; Pension.
вúслу́гу-вати ся, v. I. A.*), dienen; sich bedienen.
вúслу́жу-вати, v. I. A.*), abdienen.
вúслужен(е)ць, m. II., der Ausgediente.
вúслуженúна, f. I., Emeritur, Pension.
вúслужити, p. v., вúслу́жувати.
вúслухати, p. v., вúслу́хувати.
вúслу́ху-вати, v. I. A.*), aus-, erhören.
вúсмажити, p. v., вúсма́жувати.
вúсма́жу-вати, v. I. A.*), ausschmorren.
вúсмаркати, p. v., ausschneuzen.
вúсмарувати, p. v., ausschmieren.
висьмівá-ти, v. I. A., auslachen.
вúсьміяти, p. v., von висьмівáти.
вúсмоктати, p. v., von висмóктувати.
висмóкту-вати, v. I. A.*), aussaugen.
вúсмотрити, p. v., von висмóтрювати.
висмóтрю-вати, v. I. A.*), ausspähen, auftreiben, verschaffen.
виснóву-вати, v. I. A.*), entwickeln, herleiten.
вúснувати, p. v., von виснóвувати.
вис-óкий, adj., (Komp. -ший) hoch; erhaben.
висóкість, f. V., Höhe; Hoheit.
високовéрхий, adj., mit hohem Gipfel.
високопáрний, adj., hochtrabend.
високорóдний, adj., hochgeboren.
вúсолоп-ити, p. v. II. A., (prs. -лю, -лять; vp. -лений), von висолóплювати.
висолóплю-вати, v. I. A.*), herausstrecken.
висотá, f. I., Höhe.
височéнний, adj., sehr hoch.
височинá, f. I., Hochebene.
височíнь, f. V., Höhe.
вúспати ся, p. v., висипля́ти ся.
вúсьпівати, p. v., von висьпíвувати.
висьпíву-вати, v. I. A.*), aussingen; viel, stark, gut singen.
вúсповідати, p. v., beichten.
вúссати, p. v., von висисáти.
вистáва, f. I., Ausstellung; Aufwand.
вистава́ти, v., auslangen, ausreichen; hervorstehen.
вúставити, p. v., von виставля́ти.
виставля́ти, v., ausstellen; aussetzen.
вистáвний, adj., Auslage-; aufwandreich.
вистáвник, m. I, (5. u. 7. -у), Aussteller.
вúсталити, p. v., stählen.
вúстарати, p. v., verschaffen.
вистарчá-ти, v. I. A., ausreichen.
вúстарчити, p. v., вистарчáти.
вúстати, p. v., von виставáти.
вúстелити, p. v., вистéлювати.
вистéлю-вати, v. I. A.*), auspolstern.
вистеріга́-ти, v. I. A., warnen; — ся sich in acht nehmen.
вистига́-ти, v. I. A., auskühlen.
вúстиг-нути, v. I. B., (prt. вúстиг, -ла) von вистигáти.
вúстїл ка, f. I.*), (2. pl. -óк) Polsterung, Streu.
вистóю-вати, v. I. A.*), lange stehen.
вúстояти, p. v., von вистóювати.
вúстричи, p. v., herausscheren.
вúстріл, m. I., (2. s. -у), Schuß.
вúстрілити, p. v., von вистрíлювати.
вúстріляти, p. v., nieder-, verschießen.
вистрíлю-вати, v. I. A.*), abfeuern.

Digitized by Google

ви́строїти, p. v., von **вистро́ювати.**
ви́стром-ити, p. v. II. A., (prs. **-лю, -лять**; vp. **-лений**) empor-, heraus strecken.
вистро́ю-вати, v. I. A.*), bauen; ausschmücken, aufputzen; anstellen. [**вати.**
ви́стругати, p. v., von **вистру́гу-**
вистру́гу-вати, v. I. A.*), glatt schneiden, ausschnitzen..
висту́джу-вати, v.I.A.*), abkühlen.
ви́студити, p. v., von **висту́джу-вати.** [Austritt, Ausmarsch.
ви́ступ, m. I., (2. s. **-у**), Auftritt,
вступа́ти, v., vor-, auf-, austreten.
ви́ступити, p. v., von **вступа́ти.**
висува́ти, v., hinaus-, herausschieben.
ви́сунути, p. v., von **висува́ти.**
ви́сушити, p. v., von **виса́шувати.**
виса́шу-вати, v. I. A.*), austrocknen (trans.). [trans.).
ви́схнути, p. v., austrocknen (in-
ви́сшість, f. V., höhere Lage; Vorrang; Ueberlegenheit.
ви́сякати ся, p. v., sich ausschneuzen.
ви́танє, n. IV., Begrüßung.
ви́таскати, p. v., heraus-, hinaus-, hinauf-schleppen.
вита́-ти, v. I. A., grüßen, willkommen heißen; **вита́й!** sei gegrüßt!
ви́тверез-ити ся, p. v. II. A. (prs. **-жу, -зиш**) nüchtern werden.
ви́твір, m. I., (2. s. **-у**) Erzeugnis.
ви́творити, p. v., von **витво́рювати.**
витво́рю-вати, v. I. A.*), erzeugen.
ви́терпіти, p. v., aushalten, erdulden.
ви́терти, p. v., von **витира́ти.**
ви́тесати, p. v., von **витї́сувати.**
ви́течи, p. v., von **витїка́ти.**
в-и́ти, v. I. A., (prt. **-ив,** imp. **-ий!** vp. **-и́тий**), winden, wickeln, schlingen.
ви́-ти, v. I. A., heulen.
витика́ти, v., herausstrecken; ausstellen.
витина́-ти, v. I. A., aus-, niederhacken, herausschneiden.
витира́-ти, v. I. A., aus-wischen, -reiben, -fegen; abnützen.
витиска́-ти, v. I. A., aus pressen, -drücken. -prägen; erpressen; verdrängen.
ви́тиснути, p. v., von **витиска́ти.**
ви́тичити, p. v., von **вити́чувати.**
вити́чу-вати, v. I. A.*), abstecken.
витїка́ти, v., aus-laufen, -fließen; ausreichen.
витї́су-вати, v.I.A.*), ausschnitzen.
ви́ткати, p. v., ausweben.
ви́ткнути, p. v., von **витика́ти.**
ви́толкувати, p. v., erklären.
ви́толочи́ти, p. v., von **витоло́чувати.**
витоло́чу-вати, v. I. A.*), zertreten.
ви́тонч-ити, p. v. II. A., (prs. **-у, -ать**) verfeinern.
ви́топити, p. v., **вито́плювати.**
вито́плю-вати, v. I. A.*), insgesammt ertränken; ausschmelzen.
ви́торгувати, p.v., aus, abhandeln.
ви́торочити, p. v., ausfasern.
ви́точити, p. v., **вито́чувати.**
вито́чу-вати, v. I. A.*), abzapfen, abschleifen; про́цес anhängen.
ви́тратити, p. v., **витра́чувати.**
витра́чу-вати, v. I. A.*), vernichten, vertilgen. [Launen.
витребе́ньки, pl. m. I., Späße,
витрива́лий, adj., ausdauernd.
витрива́лість, f. I., Ausdauer.
ви́тривати, p. v., aushalten, ausdauern, ausharren. [tragen.
ви́тримати, p. v., aushalten, er-
витри́му-вати, v.I.A*), **ви́тримати.**

Digitized by Google

ви́трібу-вати, p. v. I. A.*), erproben. [durchprügeln.
ви́тріпати, p. v., ausklopfen;
ви́тріщ-ити, p. v. II. A., (prs. -у, -ать) aufreißen.
ви́трутити, p. v., витруча́ти.
витруча́ти, v., hinausstoßen.
витряса́-ти, v. I. A., aus-schütteln, -leeren.
ви́трясти, p. v., витряса́ти.
ви́тяг, m. I., (2. u. 7. s. -у), Auszug.
витяга́ти, v., aus-, herausziehen, aus-strecken, -dehnen.
ви́тязь, m. II., Held.
ви́тяти, p. v., витина́ти.
ви́футрувати, p. v,. ausfüttern.
ви́харити, p. v., reinigen. säubern.
вихвалити, p. v., вихва́лювати.
вихва́лю-вати, v. I. A.*), loben, rühmen, preisen.
ви́хватити, p. v., вихва́чувати.
вихва́чу-вати, v. I. A.*), herausreißen, entwinden.
ви́хилити, p. v., вихиля́ти.
вихиля́ти, v., hin-(her-)ausbeugen.
вихи́ту-вати, v. I. A.*), wackeln.
ви́хід, m. I., (2. s. -у), Ausgang, Ausweg; Genesung.
ви́хідний, adj., Ausgangs-.
вихова́вчий, adj., Erziehungs-, erziehlich.
ви́хованє, n. IV., Erziehung.
ви́хо́ван-(е)ць, m. II., -(о)к, m. I., Zögling; Pflegling.
ви́хованиця, f. II., Pflegetochter.
ви́ховати, p. v., вихо́вувати.
вихо́ву-вати, v. I. A.*), erziehen, pflegen, züchten.
виховза́ти ся, v., aus , ent-gleiten, -schlüpfen.
ви́ховзн-ути, ся, p. v. I. B., (prt. -ув). виховза́ти ся. [Zucht.
ви́хов(о)к, m. I., (2. u. 7. s. -у).
вихо́д(е)ць, m. II., Auswanderer.
виходи́ти, v., heraus-, hinaus-, auf kommen, -gehen, -steigen; herrühren; erwirken.
ви́хопити, p. v., вихо́плювати.
вихо́плю-вати, v. I. A.*), herausgreifen; — ся entspringen, aufschwingen, herausplatzen.
ви́х(о)р, m. I., Sturmwind.
ви́хрест, m. I., getaufter (Jude).
ви́хрест-ка, f. I.*), getaufte (Jüdin).
вихрови́й, adj., Sturm-.
ви́цьвяху-вати, p. v. I. A.*), mit Nägeln beschlagen.
ви́церка-ти, p. v. I. A., ausmelken.
ви́цяпа-ти, p. v. I. A., auströpfeln.
ви́чепурити ся, p. v., вичепурювати ся.
вичепу́рю-вати ся, v. I. A.*), ausstaffieren, aufputzen.
вичерка́-ти, v. I. A., ausstreichen.
ви́черкн-ути, p. v. II. B., (prt. -ув), вичерка́ти.
ви́черпати, p. v., виче́рпувати.
виче́рпу-вати, v. I. A.*), aus-, erschöpfen.
ви́чесати, p. v., вичі́сувати.
вичиня́-ти ся, v. I. A., simulieren.
ви́чистити, p. v., вичи́щувати.
вичи́щу-вати, v. I. A.*), reinigen, säubern.
ви́читати, p. v., вичи́тувати.
вичи́ту-вати, v. I. A.*), herauslesen.
вичища́-ти, v. I. A., вичи́щувати.
вичи́щу-вати, v. I. A.*), reinigen.
вичі́су-вати, v. I. A.*), auskämen.
ви́чуня-ти, p. v. I. A., вичу́нювати.
вичу́ню-вати, v. I. A.*), genesen.
ви́чуріти, p. v., вичу́рювати.
вичу́рю-вати, v. I. A.*), heraus-(hinaus-) -rinnen, ausrieseln.
ви́шень-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к) dim. ви́шня. [ausstoßen.
ви́шибн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув)
виши́ванє, n. IV., Stickerei.

Digitized by Google

вишива́-ти, v. I. A.. ausnähen, sticken.
ви́шити, p. v., вишива́ти.
ви́ш-ка, f. I.*, (2. pl. -о́к), Dachboden.
ви́шкірити, p. v., fletschen; — ся grinsen.
ви́шкробати, p. v., вишкро́бувати.
вишкро́бу-вати, v. I. A.*), auskratzen.
вишне́вий, adj., Weichsel; kirschrot.
вишни́на, f. I., Weichselholz.
ви́ш-ня, f. II., (2. pl. -е́нь) Weichsel.
вишня́к, m. I., (2. u. 7. s. -ý), Weichselgeist.
ви́шукати, p. v., вишу́кувати.
вишу́ку-вати, v. I. A.*), aus-, hervor-suchen.
ви́шуміти, p. v., aus-schäumen, -gähren, -toben.
ви́шурувати, p. v., ausscheuern.
вищ-а́ти, v. II. A. (prs. -ý, -а́ть, prt. -а́в), kreischen.
ви́щерб-ити, p. v. II. A., (vp. -лений) schartig machen.
ви́щибати, p. v., abschlagen.
вия́ва, f. I., Enthüllung, Äußerung.
ви́явити, p. v., enthüllen, entdecken, äußern.
ви́яснене, n. IV., Aufklärung.
ви́ясн-ити, p. v. II. A., вияся́ти.
вияся́-ти, v. I. A., aufklären; — ся sich aufheitern.
ві́вка-ти, v. I. A., johlen.
ві́вкн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), aufschreien.
ві́вса, (ві́всик dim.), siehe овéс.
ві́всяний, adj., Hafer-.
ві́втар, m. II., Altar.
ві́вт-р(о)к, m. I.*), Dienstag.
ві́вця, f. II., (pl. 1. ві́вці, 2. овéць) Schaf.
ві́вчар, m. II. (2. s. -я, pl. 1. -і) Schäfer.
ві́вчар-ити, v. II. A., Schäfer sein.
ві́вчар-ка, f. I.*, (pl. 2. -о́к), Schäferin.
ві́вчар-ня, f. II., (pl. 2. -е́нь), Schafstall.
ві́вчарский, adj., Schäfer-.
від, praep. mit 2, von; vor, wegen, aus, durch; gegen; seit.
від-, **віді-**, **відо-** Partikel, ab-, zurück-, wieder-, auf-, er-, ent-, los-, weg-, ver-.
ві́дав, **ві́дай**, adv., wahrscheinlich, vielleicht.
ві́да-ти, v. I. A., wissen.
в'їда́-ти, v. I. A., seckieren; — ся hinein-beißen; -fressen.
відбива́-ти, v. I. A., zurück-, abschlagen, -stoßen, prallen; abheben; abringen; — ся sich abtrennen; sich verteidigen; sich spiegeln; aufstoßen.
відбира́тель, m. II., Abnehmer, Empfänger.
відбира́-ти, v. I. A., zurück-, abnehmen, empfangen.
ві́дбит, m. I., (2. s. -у), Absatz, Abgang.
відбіга́ти, v., weglaufen, abschweifen, einen Sprung machen.
відбі́й, m., Abprall.
відбі́р, m. I., (2. s. -у), Abnahme.
відбі́чи, p. v., відбіга́ти.
відбрехáти ся, p. v., відбріхувати ся.
відбріху-вати ся, v. I. A.*), herauslügen.
відбу́ванє, n. IV., Abhaltung.
відбува́ти, v., abhalten, ableisten; — ся stattfinden, erfolgen.
відбудо́ване, n. IV., Wiederaufbau.
відбудува́ти, p. v., wiederaufbauen.
відбу́ти, p. v., відбува́ти.
відва́-га, f. I.*), Mut, Kühnheit.
відва́жити, p. v., відва́жувати.
відва́жний, adj., mutig, kühn.
відва́жність, f. V., відва́га.
відва́жу-вати, v. I. A.*), abwägen; abheben; — ся wagen.

Digitized by Google

відвали́ти, p. v., відва́лювати.
відва́лю-вати, v. I. A.*), weg-, ab wälzen.
відвар, m., Absud.
відверну́ти, p. v., відверта́ти.
відверта́ти, v., abwenden.
відвести́, p. v., відводи́ти.
відви́джу-вати, v. I. A.*), besuchen.
відвидї́ти, p. v., відви́джувати.
відвика́-ти, v. I. A., sich abgewöhnen.
відви́кн-ути, p.v.I.B., (prt. відви́к), відвика́ти.
відві́дати, p. v., відві́дувати.
відві́дини, pl. f. I., Besuch.
відві́ду-вати, v. I. A.*), besuchen.
відві́чний, adj., ewig, uralt.
відводи́ти, v., weg-, ab führen, -bringen.
відволі́ка́-ти, v. I. A., verziehen, [verschieben.
відволо-чи́, p. v. I. B., (prs. -чу, prt. -к, -кла́, imp. -чи́) відволі́ка́ти.
відволо-ка, f. I.*), Aufschub, Verzug.
відво́ркн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув) відво́ркувати.
відво́рку-вати, v. I. A.*), widerreden.
відво́рот, m. I., Rückseite; на — umgekehrt.
відворо́тний, adj., umgekehrt; umgehend.
відгада́ти, p. v., відга́дувати.
відга́ду-вати, v. I. A.*), erraten, enträtseln.
відгана́-ти, v. I. A., weg-jagen, -treiben.
відгина́-ти, v. I. A., zurückbiegen.
відго́лос, m., Wiederhall.
відго́мін, m., Echo.
відгорну́ти, p. v., відгорта́ти.
відгорта́-ти, v. I. A., weg scharren, -schieben
відгранича́-ти, v. I. A., abgrenzen.
відгра́ничене, n. IV., Abgrenzung.
відгра́ничити, p. v., відгранича́ти.
відгрива́-ти, v. I. A., spielen.
відгриза́-ти, v. I. A., abnagen; — ся sich verteidigen, wehren.
відгри́зти, p. v., відгриза́ти.
відго́к, m., Wiederhall.
відгули́ти, p. v., відгу́лювати.
відгу́лю-вати, v. I. A.*), abwendig machen, hinweglocken.
віддава́ти, v., ab-, zurück-geben; — честь Ehre bezeugen, — ся sich widmen, hingeben; heiraten (einen Mann).
віддале́не, n. IV., Entfernung.
віддале́ний, adj, entfernt.
віддале́ність, f. V., Entfernung.
віддал-и́ти, p. v. II. A., віддаля́ти.
віддаля́-ти, v. I. A., entfernen.
віддан-є́, n. IV., Heirat (eines Mädchens), на — ю heiratsfähig.
віддава́тель, m. II., Abgeber.
відда́ти, p. v., віддава́ти.
відда́ча, f. IV., Rückgabe.
відде́рти, p. v., віддира́ти.
віддира́-ти, v. I. A., ab-, weg-reißen.
відди́х, m., Atem; Rast, Ruhe.
відди́ха́ти, v., atmen; rasten.
відди́хну́ти, p. v., віддиха́ти.
відді́л, m. II., (2. s. -у) Abteilung.
відді́ли́ти, p. v., відді́лювати.
відді́льний, adj., abgesondert; trennbar.
відді́льність, f. V, Absonderung.
віддува́-ти, v. I. A., wegblasen, ся sich aufblähen.
віддя́ч-ити, p. v. II. A., (prs. -у, -ать), danken, — ся sich dankbar erweisen.
від'є́м(о)к, m. I.*), Subtrahend.
відерце́, n. III., dim. відро.
віджа́лувати, p. v., bereuen.
віджера́-ти ся, v. I. A., bissig antworten.
віджива́-ти, v. I. A., aufleben.
відживи́ти, p. v., віджи́влювати.

Digitized by Google

віджи́влю-вати, v. I. A.*), beleben; — ся sich nähren.
віджи́ти, p. v., відживáти.
відзвича́-їти, p. v. II. B., відзвичáювати. [wöhnen.
відзвичáю-вати, v. I. A.*), abge-
відзе́м(о)к, m. I.*), Stammende; Ausläufer.
відзива́-ти ся, v. I. A., sich vernehmen lassen, erwidern, ertönen.
відзиска́ти, p. v., відзи́скувати.
відзи́ску-вати, v. I. A.*), wiedergewinnen. [Ab-zeichen.
відзна́ка, f. I.*), Merkmal, Kenn-,
відзна́ченє, n. IV., Auszeichnung, Unterscheidung.
відзначи́ти ся, p. v., відзна́чувати.
відзна́чу-вати, v. I. A.*), kenn-, aus-zeichnen.
від(і)бра́ти, p. v., відбира́ти.
від(і)гна́ти, p. v., відганя́ти.
від'їда́-ти, v. I. A., abessen.
відізва́ти ся, p. v., відзива́ти ся.
від'їзд, m. I., (2. s. -у), Abfahrt, Abreise. [-reisen.
від'їзджа́-ти, v. I. A., ab-fahren,
від'їзди́ти, = від'їзджа́ти.
відійти́, p. v., відходи́ти.
відімкн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в) auf-sperren, -machen.
відіпхну́ти, p. v., відпиха́ти.
відірва́ти, p. v., відрива́ти.
відісла́ти, p. v., відсила́ти.
від'істи, p. v., від'ї́да́ти.
від'їхати, p. v., від'їзджа́ти.
відка́з, m. I., (2. s. -у), Absage.
відказа́ти, p. v., відка́зувати.
відка́зу-вати, v. I. A.*), erwidern; absagen; vermachen; sich beklagen. [losreißen.
відкараска-ти ся, p. v. I. A., sich
відки, adv., woher.
відкида́ти, v., weg-, ver-werfen; ся sich lossagen.
відки́нути, p. v., відкида́ти.
відкі́ль, відкі́ля = відки.
відкладá-ти, v. I. A., beiseite-, weg-legen; auf-, ver schieben.
відкла́сти, p. v., відкладáти.
відкли́к, m. I.*), Berufung, Widerruf.
відкли́кати, p. v., відкли́кувати.
відкли́ку-вати, v. I. A.*), (sich) berufen, widerrufen, abberufen.
відкли́чний, adj., widerruflich.
відклони́ти, p. v., відкло́нювати.
відкло́ню-вати, v. I. A.*), abwenden; ся zurückgrü en.
відколи́, adv., seit wann.
відкопа́ти, p. v., відко́пувати
відко́пу-вати, v. I. A.*), aus-, heraus-, auf-graben.
відкоси́ти, p. v., abmähen.
відкрива́-ти, v. I. A., auf-, entdecken; eröffnen. [öffnung.
відкрите́, n. IV., Entdeckung; Er-
відкри́ти, p. v., відкрива́ти.
відкрути́ти, p. v., відкру́чувати.
відкру́чу-вати, v. I. A.*), auf-, ab-drehen.
відкупи́ти, p. v., відку́плювати.
відку́плю-вати, v. I. A.*), ab-, wieder-kaufen.
відку-си́ти, p. v., (prs. -шу, -сиш; prt. -си́в, imp. -си́!), відку́шувати.
відку́шу-вати, v. I. A.*), abbeißen.
відле́жати, p. v., відле́жувати.
відле́жу-вати, v. I. A.*), (ab)liegen, wundliegen.
відлетї́ти, p. v., відлїта́ти.
відлива́-ти, v. I. A., ab-, be-gießen.
відли́ти, p. v., відлива́ти.
відли́-га, f. I.*), Tauwetter.
відли́т(о)к, m. I.*), Abguß.
відлїта́ти, v., weg-, fort-fliegen; abspringen.

Digitized by Google

REESE LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA

відломи́ти, p. v., відлома́ти.
відло́млю-вати, v. I. A.*), abbrechen.
відло́м(о)к, m. I.*), Bruchstück.
відлупа́ти, p. v., відлу́пувати.
відлу́пу-вати, v. I. A.*), abspalten.
відлуча́-ти, v. I. A., відлу́чувати.
відлуч-и́ти, p. v., відлу́чувати.
відлу́чно, adv., abgesondert, getrennt.
відлу́чу-вати, v. I. A.*), ab-trennen, scheiden; entwöhnen. [scheu.
відлю́дний, adj., einsam, menschen-
відлю́д(о)к, m. I.*), Menschenfeind.
відмага́-ти ся, v. I. A., sich sträuben.
відмалю-ва́ти, p. v., abmalen.
ві́дьма, f. I., Hexe, Zauberin.
відмерза́-ти, v. I. A., abfrieren; auftauen.
відме́сти, p. v., відмита́ти.
відмива́-ти, v. I. A., wegwaschen.
відмика́-ти, v. I. A., aufsperren.
відми́ти, p. v., відмива́ти.
відмі́на, f. I., Abwechslung; Abwandlung; Abart.
відмін-и́ти, p. v. II. A., відмінята.
відмінний, adj., veränderlich, verschieden.
відмінність, f. V., Verschiedenheit; Veränderlichkeit.
відмі́ню-вати, v. I. A.*), abändern.
відміня́ти, p. v., відмі́нювати.
відмі́рити, p. v., відмі́рювати.
відмі́рю-вати, v. I. A.*), abmessen.
відмі́ряти, p. v., відмі́рювати.
відмі́та́-ти, v. I. A., ab-kehren, -fegen.
відмо́ва, f. I., Absage, Abweisung.
відмо́вити, p. v., відмовля́ти.
відмовля́-ти, v. I. A., hersagen; abschlagen; abreden.
відмо́вний, adj., abschlägig.
відмолодні́ти, p. v., sich verjüngen, wieder jung werden.
відмолоти́ти, p. v., відмоло́чувати.
відмоло́чу-вати, v. I. A.*), abdreschen.
відморо́жу-вати, v. I. A.*), erfrieren lassen, abfrieren.
відморози́ти, p. v., відморо́жувати.
віднайма́ти, v., vermieten.
віднайми́ти, p. v., віднайма́ти.
віднайти́, p. v., віднаходи́ти.
віднаходи́ти, v., wieder-, auf-finden.
віднести́, p. v., відноси́ти.
віднима́-ти, v. I. A, відойма́ти.
відно́ва, f. I., Erneuerung.
відновите́ль, m. II., Erneuerer.
віднов-и́ти, p. v. II. A., (prs. -лю́, -ля́ть; vp. -ле́ний) відно́влювати.
відно́влю-вати, v. I. A.*), erneuern.
відновля́-ти, v. I. A., відно́влювати.
відно́га, f., Fluß-, Gebirgs-Arm.
відно́си́ни, pl. f. I., Verhältnis, Beziehung.
відноси́ти, v., wegtragen; --- ся sich beziehen, verhalten.
відно́сний, adj., bezüglich. [ма́ти.
від-ня́ти, p. v., (prs. -і́йму́), відни-
від(о)бра́ти, p. v., відбира́ти.
відогра́ти, p. v., aus-, ab-spielen.
відо́зва, f. I., Anrede, Aufruf.
відозва́ти ся, p. v., відзива́ти ся.
відойма́-ти, v. I. A., weg-, abnehmen.
відоймити, p. v., weg-, ab nehmen; відоймило ist gelähmt.
відокрем-и́ти, p. v. II. A., (prs. -лю́, -ля́ть; vp. -ле́ний) absondern.
ві́дома, (m. 2. s.), без — ohne Wissen. [richt; Kenntnis.
ві́домість, f. V., Kunde, Nach-
відомкн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), відмика́ти.
відомсти́ти, p. v., відомща́ти.
відомща́-ти, v. I. A., rächen.
відорва́ти, p. v., відрива́ти.
відосла́ти, p. v., відсила́ти.
відотка́-ти, p. v. I. A., відтика́ти.

Digitized by Google

відпада́ти, v., ab-, weg-fallen.
відпали́ти, p. v., відпа́лювати.
відпа́лю-вати, v. I. A.*), abweisen.
відпа́-сти, v. I. B., (prs. -ду, prt. -в, imp. -дь, -дьмо, -дьте) відпада́ти. [кувати ся.
відпе́ка-ти ся, p. v. I. A., відпе́-
відпе́ку-вати ся, v. I. A.*), lossagen, verleugnen.
відпе́рти, p. v., (prs. u. imper. віді-), відпира́ти.
відпеча́тати, p. v., відпеча́тувати.
відпеча́ту-вати, v. I. A.*), abdrucken, aufsiegeln.
відпили́ти, p. v., відпи́лювати.
відпи́лю-вати, v. I. A.*), absägen.
відпира́-ти, v. I. A., zurück-weisen, -drängen; ся sich weigern.
ві́дпис, m. I., (2. s. -у), Abschrift.
відписа́ти, p. v., відпи́сувати.
відпису-вати, v. I. A.*), zurück-, ab-schreiben. [ab stoßen.
відпиха́-ти, v. I. A., weg-, zurück-,
відпі́чн-ути, p. v. I. B., (prt. -у́в) відпочива́ти.
відпла́та, f., Vergeltung.
відплати́ти, p. v., відпла́чувати.
відпла́чу-вати, v. I. A.*), abzahlen, ver-, ent-gelten. [Ebbe.
ві́дплив, m. I., (2. s. -у), Abfluß,
відплива́ти, v., ab-fließen, -laufen; -segeln.
відпли́сти, p. v., відплива́ти.
відповіда́-ти, v. I. A., antworten, verantworten, entsprechen.
ві́дповідь, f. V., Antwort, Verantwortung.
ві́дповідний, adj., entsprechend.
відпові́сти, p. v., відповіда́ти.
відпоку́тувати, p. v., abbüßen.
відпо́рний, adj., ablehnend, defensiv. [fähigkeit.
відпо́рність, f. V., Widerstands-
відпороти, p. v., відпо́рювати.
відпору́чник, m. I.*), Abgesandter.
відпо́рю-вати, v. I. A.*), abtrennen.
відпоча́ти, p. v., відпочива́ти.
відпочи-ва́ти, v. I. A., ausruhen, rasten.
відпочи́н(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Ruhe, Rast, Erholung.
відпра́ва, f. I., Abfertigung.
відпра́вити, p. v., відправля́ти.
відправля́-ти, v. I. A., abfertigen, entlassen, verabschieden; abhalten. [führen, begleiten.
відпроваджа́-ти, v. I. A., ab-
відпрова́джу-вати, v. I. A.*), ab-[führen, begleiten.
відпрова́-дити, p. v., відпроваджа́ти.
ві́дпродаж, f., Wiederverkauf.
відпро́дати, p. v., відпро́дувати.
відпро́ду-вати, v. I. A.*), wiederverkaufen. [-schirren.
відпряга́-ти, v. I. A., aus-spannen,
відпря-чи́, p. v. I. B., (prs. -жу́, prt. -г, imp. -жи́, vp. -же́ний) відпряга́ти.
відпуска́ти, v., los-, frei-, fort-lassen; ver-zeihen, -geben.
ві́дпуст, m. I., (2. s. -у), Ablaß.
відра́да, f. I., Trost.
відра́джу-вати, v. I. A.*), abraten.
відра́дити, p. v., відра́джувати.
відра́дний, adj., tröstlich, erfreulich.
відража́-ти, v. I. A., zurückwerfen; abschrecken.
відра́за, f. I., Abscheu, Ekel.
відрази́ти, p. v., відража́ти.
відрази́вий, adj., abstoßend, widerlich.
відра́їти, p. v., abraten.
відрече́ ся, p. v., відріка́ти ся.
відрива́-ти, v. I. A., ab-, los-reißen.
відрі́жни́ти, p. v., відрі́жня́ти.
відрі́жня́-ти, v. I. A., unterscheiden.
відрі́зати, p. v, відрі́зувати.
відрі́зу-вати, v. I. A.*), abschneiden.

Digitized by Google

відріка́ти ся, v. I. A., lossagen, verleugnen.
відро́ = вадро́.
відроби́ти, p. v., відробля́ти.
відробля́-ти, v. I. A., abarbeiten.
відро́б(о)к, m I.*),(2.s.-y)Abarbeiten.
відро́джу-вати ся, v. I. A.*), aufleben, wiedergeboren werden.
відроди́ти ся, p. v., відро́джувати ся.
відро́д(о)к, m. I., Ausgeburt.
відроста́-ти, v. I. A., wiederwachsen.
відрости́, p. v., відроста́ти.
відруба́ти, p. v., відру́бувати.
відру́бний, adj., besonderer, verschieden.
відру́бність, f.V., Verschiedenheit.
відру́бу-вати, v. I. A.*), ab-hauen, -hacken, -trennen.
відса́джу-вати, v. I. A.*), wegsetzen, -stoßen.
відсади́ти, p. v, відса́джувати.
відсьвіжи́ти, p. v., відсьвіжувати.
відсьвіжу-вати, v. I. A.*), auffrischen.
ві́дси, adv., von hier, daher.
відси́джу-вати, v. I. A.*), absitzen.
відси́дїти, p. v., відси́джувати.
відсила́-ти, v. I. A, zurück-, abschicken; verweisen.
відсили́ти, p. v., відси́лювати.
відсили́ю-вати, v. I. A.*), losbinden.
відсипа́ти, v., abschütten. [lieren.
відсїва́-ти, v. I. A., absäen; ver-
ві́д-сїль, -сїля, = ві́дси.
відсїч, f., Entsatz.
відсїчи́й, p. v, abhauen.
відсї́яти, p. v., відсїва́ти.
відскака́ку-вати, v. I. A.*), ab-, weg-springen.
відскочи́ти, p. v., відска́кувати.
відслон-и́ти, p. v. II. A., відсло́нювати.
відсло́ню-вати, v. I. A.*), enthüllen.
відслужи́ти, p. v., відслу́жувати.
відслу́жу-вати, v. I. A.*), abdienen.
відсотки, pl. m. I., Prozente.
відсьпіва́ти, p. v., absingen.
відста́ва, f. I., Ablieferung, Abfuhr.
відстава́ти, v., abstehen, abfallen.
відста́вити, p. v., відставля́ти.
відставля́ти, v., weg-, ab-stellen, abliefern.
відста́вний, adj., Ablieferungs-.
відста́нь, f. V., Abstand.
відста́ти, p. v., відстава́ти.
відстра́шити, p.v., відстра́шувати.
відстра́шу-вати, v. I. A.*), abschrecken.
відстрі́лити, p. v., відстрі́лювати,
відстрі́лю-вати, v. I. A.*), zurückschießen.
ві́дступ, m. I., (2. s. -y), Abstand; Abtretung; Abfall.
відступа́ти, v., zurück-, ab-treten, -weichen.
відступи́ти, p. v., відступа́ти.
відсту́пне, n. = adj., Abtrittsgeld.
відсту́пник, m. I.*), derAbtrünnige.
відсту́пниця, f. II, die Abtrünnige.
відсту́пство, n. I., Abtrünnigkeit.
відсува́ти, v., weg-, zurück, verschieben.
відсу́джу-вати, v. I. A.*), aburteilen, absprechen.
відсуди́ти, p. v., відсу́джувати.
відсу́нути, p. v., відсува́ти.
відта́к, adv., dann, hierauf, darauf, hernach, nun.
ві́дтам, adv., von dort, dorther.
відта́ю вати, v. I. A.*), auftauen.
відтанов-и́ти, p.v. II.A., (prs. -лю́, -ля́ть, vp. -ле́ний) відтановля́ти.
відтановля́-ти, v. I. A., wiederbeleben.
відтепе́р, adv., von nun an.
відтерпі́ти, p. v., abbüßen; ausstehen.

Digitized by Google

відте́рти, p. v., (prs. відітр-у́, imp. -и́), відтира́ти.
відти, adv., von dort.
відтика́ти, v., öffnen.
відтина́ти, v. I. A., abschneiden.
ві́дтин(о)к, m. I.*), Abschnitt.
відтира́-ти, v. I. A., wiederbeleben.
ві́дтиск, m. I.*), (2. s. -у), Abdruck.
відтиска́-ти, v. I. A., wegdrängen; abdrucken.
відтиснýти, p. v., відтиска́ти.
ві́дтіль, ві́дтїля, ві́дтиль, adv., von da (dort), daher.
ві́дтїн(о)к, m. I.*), Abstufung.
відтогди́, adv., seither.
відточи́ти, p. v., відто́чувати.
відто́чу-вати, v. I. A.*), ab zapfen; -schleifen.
відтрýтити, p. v., відтрýчувати.
відтрýчу-вати, v. I. A.*), weg-, ab stoßen.
відтяга́ти, v., ab-, weg-ziehen.
відтягнýти, p. v., відтяга́ти; abbringen. [и́), відтина́ти.
відтя́ти, p. v., (prs. відітн-у́, imp.
відуме́рти, p. v., hinterlassen.
відуме́рщина, f. I., Verlassenschaft
відусю́ди, відусі́ль, adv., von allen Seiten.
відучи́ти, p. v., відýчувати.
відýчу-вати, v. I A.*), abgewöhnen.
відхили́ти, p. v., відхиля́ти.
відхиля́-ти, v. I. A., ablehnen, (wenig) öffnen.
ві́дхід, m., Abgang-.
відхі́дн-ий, adj., Abgangs; на -ім beim Weggehen.
відходи́ти, v., weg-, ab-gehen.
відходо́вий, adj., After-.
відхоло́да, f. I., Erquickung.
відхоло́джу-вати, v. I. A.*), abkühlen, erquicken.
відхолоди́ти, p. v., відхоло́джувати.
відхору́-ва́ти, p. v. I. A.*), mit Krankheit büßen.
відхрести́ти ся, p. v., відхре́щувати ся.
відхре́щу-вати ся, v. I. A.*), sich bekreuzigen. [beleben.
відхýхати, p. v., durch Hauchen
відцви́сти, p, v., відцвита́ти.
відцвита́-ти, v. I. A., verblühen.
відці́джу-вати, v. I. A.*), abseihen.
відці́ди́ти, p. v., відці́джувати.
відчал-и́ти, p. v. II. A., absegeln.
відчахн-ýти, v. v. I. B., (prt. -ýв), ab-hauen, -trennen.
відчепи́ти, p. v., відчіпля́ти.
відчини́ти, p. v., відчиня́ти.
відчиня́-ти, v. I. A., aufmachen, öffnen.
ві́дчит, m. I., (2. s. -у), Vorlesung.
відчита́ти, p. v., відчи́тувати.
відчита́ч, m. IV., Vorleser.
відчи́ту-вати, v. I. A.*), verlesen.
відчі́мха́ти, p. v., відчі́мхувати.
відчі́мху-вати, v. I. A.*), abhauen.
відчі́пля́ти, v., losmachen.
відчі́пне, n. — adj., Lösegeld.
відчува́-ти, v. I. A., heraus-, mitfühlen.
відчуж-и́ти, p. v. II. A., (prs. -у́, -а́ть), відчу́жувати. [den.
відчу́жу-вати, v. I. A.*), entfremдвідчу́ти, p. v., відчува́ти.
відшиба́-ти, v. I. A., abschlagen, abziehen.
відши́б-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Abzug.
відшибн-ýти, p. v. I. B., (prt. -ýв), відшиба́ти.
відшкро́бати, p. v., відшкро́бувати.
відшкро́бу-вати, v. I. A.*), wegkratzen. [wagen.
віє, n. IV., Deichsel beim Ochsen-
ві́жа, f. IV., Kenntnis, Wissen.
ві́ж-ки́, pl. f. I., (2. pl. -о́к), Lenkseil, Zügel. [Wagen.
ві́з, m. I., (2. s. во́з-а, pl. 1. -и́),
в'їзд, m. I., (2. s. -у), Einfahrt, Einzug.

Digitized by Google

в'їзджá-ти, v. I. A., (her)einfahren, -ziehen.
в'їзди́ти, v., в'їзджáти.
в'їздóвий, adj., Einfahrts-.
візни́к, m. I.*), (2. s. -á), Fuhrmann, Kutscher. [von віз.
віз(ó)к, m. I.*), (2. s. -á), dim.
вії, pl. f. III., Augenwimpern.
війнá, f. I., Krieg.
війск-о, n. I., (7. s. -у), Militär.
війскóвий, adj., Militär-. [steher.
війт, m. I., (pl. -и́), Gemeindevor-
війти́-ха, f. I.*), Frau des війт.
війтíвство, n. I., Amt des війт.
війту-вáти, v. I. A.*), війт sein.
війцé, n. III., dim. von віє́.
вік, m. I.*), (2. s. -ý), Alter, Lebenszeit; Zeitalter, Jahrhundert.
віка, pl. n. I., Augenlider.
вікнó, n. I., (pl. 1. вік-на, 2. -óн), Fenster. [Augenlid.
віко, n. I., (7. s. -у), Deckel;
вікови́й, adj., bejahrt.
віковíчний, adj., ewig, uralt.
віковíчність, f. V., Ewigkeit.
вікóнниця, f. II., Fensterladen.
вікóнце, n. III., dim. von вікнó.
вікопóмний, adj., unvergeßlich.
вікту-вáти, v. I. A.*), beköstigen.
віку-вáти, v. I. A.*), leben.
віл, m. I., (2. s. волá), Ochs.
вільни́й, adj., frei.
вільність, f. V., Freiheit.
вільноду́мний, adj., Freidenker.
вільноду́мність, f. V., Freidenkerei.
віль-ха, f. I.*), Erle.
вільхóвий, adj., Erlen-.
вільши́на, f. I., Erlenholz.
він, pron. pers. 3. s. (2. u. 4. єгó, 3. єму́, 6. ним, 7. нїм) er.
він(é)ць, m. II., Kranz, Krone.
віник, m. I.*), Besen.
віно, n. I., Mitgift.
він(ó)к, m. I.*), Kranz.
віну-вáти, v. I. A.*), ausstatten.
вінчáльний, adj., Trauungs.
вінчанє, n. IV., Trauung.
вінчá-ти, v. I. A., trauen, krönen.
віра, f. I., Glaube, Vertrauen.
віри́тель, m. II, Gläubiger.
вір-ити, v. II. A., (imp. вір, -мо, -те!), glauben.
вірли́ = орли́, pl. v. орéл = вірлó.
Вірмéн-и́н, m. I., (pl. -и), Armenier.
вірміньский, adj., armenisch.
вірний, adj., treu, gläubig; richtig.
вірник, m. I.*), Vertrauter.
вірниця, f. II., Vertraute.
вірність, f. V., Treue; Richtigkeit.
вірогíдний, adj., glaubwürdig.
вірогíдність, f. V., Glaubwürdigkeit.
віроісповíданє, n. IV., Konfession.
віроісповідний, adj, konfessionell.
віроя́тний, adj., glaublich.
віроя́тність, f. V., Wahrscheinlichkeit.
віру-вати, v. I. A.*), glauben.
вірш, m. IV., Vers, Gedicht.
віршу-вáти, v. I. A.*), dichten; versifizieren.
вісь, f. V., (2. s. óс-и etc.) Achse.
віс-їм, (2. u. 7. -ьмóх, 3. -ьмóм, 6. -ьмомá) acht.
вісїмдеся́ть, num., achtzig.
вісїм-ка, f. I.*), (pl. 2. -óк), Acht, Achter.
вісїмнáцять, num., achtzehn.
віск, m. I.*) (2. s. -у), Wachs.
віслю́к, m. I.*), (2. s. -á), осéл.
в'їсни́й, adj., zudringlich; bissig.
вісни́й, adj., ніж, Schnitzmesser.
вісня́к, m. I.*), (2. s. -á), Schnitzmesser.
віспа, f. I., Blattern, Pocken.
віспáр, m. II., (2. s. -я́), Impfarzt.
віспова́тий, adj., pockennarbig.

Digitized by Google

віспу щепи́ти, impfen.
в'їсти ся, p. v., hineinfressen.
вість, f. V., Kunde, Nachricht, Gerücht.
вісти́мий, adj., bekanntlich.
вісти́тель, m. II., Verkünder.
ві-сти́ти, v. II. A., (prs. -щу́, -сти́ш..., prt. -сти́в, imp. -сти́, vp. -ще́ний), verkünden.
вісто-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), вість.
ві́стник, m. I.*), Verkünder.
ві́стниця, f. II., Verkünderin.
ві́стре, n. IV., Schneide.
вісту́н, m. I., (2. s. -а́), Verkünder; Prophet.
вість, f. V., Zweig.
вітá-ти, v. I. A, weilen.
ві́тє, coll. n. IV., Zweige.
ві́т(е)р, m. I., (2. s. -у, pl. -и́), Wind.
вітúстий, adj., ästig. [mühle.
вітря́к, m. I.*), (2 s. -а́), Wind-
вітренність, f. V., Flatterhaftigkeit.
вітрик, m. I.*), dim. v. вітер.
вітри́льний, adj., Segel-.
вітри́ло, n. I., Segel.
вітри́стий, adj., windig.
вітр-и́ти, v. II. A., wittern; lüften.
вітрі́-ти, v. I. A., verwittern.
вітров-и́й, adj., Wind-; -á звúздá Windrose.
вітрогóн, m. I., Windbeutel.
вітхн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), begeistern.
вітцéвий, adj., des Vaters.
вітцівский, adj., väterlich.
вітчúм, m. I., Stiefvater.
вітчúм-ів, -ова, -ове, adj., des Stiefvaters.
вітчина́, f. I., Vaterland.
ві́-ха, f. I.*), Laubbündel; Komet; Wasserschirling.
ві́х(о)ть, m. II., Strohwisch.
віче, n. II., Volksversammlung.
вічи = óчи.
вічк-о, n. I., (7. s. -у), dim. ві́ко.
вічли́вий, adj., höflich.
вічли́вість, f. V., Höflichkeit.
вічний, adj., ewig.
вічність, f. V., Ewigkeit.
віща́ло, n. I., Kleiderrechen.
віша-ти, v. I. A., hängen, henken.
вищ, m. IV., Seher.
віща́-ти, v. I. A., weissagen.
віщий, adj., prophetisch.
ві́що, па в., worauf, wozu, weshalb.
віщу-ва́ти, v. I. A.*), weissagen, ahnen. [Prophet.
віщу́н, m. I., (2. s. -а́), Verkünder,
віщу́н-ка, f. I.*), (pl. 2. -о́к), Seherin.
віщу́ньство, n. I., Prophezeihung.
вія́л-ка, f. I.*), (pl. 2. -о́к), Putzmühle. [wehen; worfeln.
ві-яти, v. I. A., (prt. -яв, vp. -яний)
віяч, m. IV., (2. s. -а́), Worfler.
вказу-вати, v. I. A.*), weisen, zeigen.
в-кінці́, adv., zuletzt. [Beitrag.
вклад, m. I., (2. s. -у), Einlage,
вклада́-ти, v. I. A., (hin)einlegen.
вкла́д-ка, f. I.*, (2. pl. -о́к), Einlage.
вкладовúй, adj., Einlags-.
вкла́сти, p. v., вкладáти.
вклеїти, p. v., вклеювати.
вклепáти, p. v., verleumden.
вкле́ю-вати, v. I. A.*), einleimen.
вкликáти, v., hereinrufen.
вклонúти ся, p. v., sich verneigen, grüßen. [einnisten.
вклюн-у́ти ся, p. v. I. B., (prt. -у́в)
вкова́ти, p. v., закувáти.
вко́ло, siehe наоко́ло.
вкопáти, p. v., вкóпувати.
вкóпу-вати, v. I. A.*), (hin)ein graben. [вати.
вкорін-и́ти, p. v. II. A., вкорíню-

Digitized by Google

вкорі́ню-вати, v. I. A.*), einwurzeln lassen.
вкороти́ти, p. v., вкоро́чувати.
вкоро́чу-вати, v. I. A.*), ab-, verkürzen.
вко́ська-ти, p. v. I. A., вко́ську-вко́ську-вати, v. I. A.*), besänftigen.
вкрива́-ти, v. I. A., bedecken.
вкри́ти, p. v., вкрива́ти.
вкрути́ти, p. v., вкру́чувати.
вкру́чу-вати, v. I. A.*), eindrehen, einschrauben; einschmuggeln.
вкупи́ти ся, p. v., вку́плювати ся.
в-ку́пі, adv., zusammen.
вку́плю-вати ся, v. I. A.*), sich einkaufen.
вкус-и́ти, p. v. II. A., (prs. вку́шу, vp. вку́шений) beißen.
в-лад, adv., passend, gelegen.
влади́-ка, m. = f. I.*), Bischof.
влади́чество, n. I., Bistum.
влади́чий, adj., bischöflich.
влази́ти, v., hinein kriechen, -steigen.
вла́зливий, adj., zudringlich.
вла́сне, adv., eben.
вла́сний, adj., eigen.
вла́сність, f. V., Eigentum.
власнору́чний, adj., eigenhändig.
власть, f. V., Macht, Herrschaft.
власти́вий, adj., eigentlich.
власти́тель, m. II, Eigentümer.
власти́тель-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Eigentümerin.
вла́стник, m. I.*), Machthaber.
вле́жати = улежати.
вле́сливий, adj., schmeichlerisch.
вле́сливість, f. V., Schmeichelei.
влести́ти, p. v., влещати.
влетіти, p. v., влітати.
влеща́-ти, v. I. A., einschmeicheln.
влі́тати, v., hinein fliegen, -fallen, -stürzen.
влива́-ти, v. I. A., (hin)eingießen, — ся sich ergießen.
влипа́-ти, v. I. A., sich hineinkleben.
влипнути, p. v., влипа́ти.
влити, p. v., вли́ва́ти.
влїза́-ти, v. I. A., hinein-kriechen, -schleichen, — ся hineingehen, Platz finden.
влїзливий, adj., zudringlich.
влі́зти, p. v., влїза́ти.
влі́пити, p. v., вліплювати.
вліплю-вати, v. I. A.*), hineinkleben, -leimen.
вложи́ти, p. v., вкла́да́ти.
вломати, p. v., уломати.
вломи́ти, p. v., уломи́ти.
влучати, v., treffen.
влучи́ти, p. v., влуча́ти.
влу́чний, adj., treffend, richtig.
влу́чність, f. V., Trefflichkeit, Richtigkeit.
влюби́ти ся, p. v., вклюблювати ся.
влюблю-вати ся, v. I. A.*), sich verlieben.
влю́тити ся, p. v. I. A.*), ergrimmen.
вля́ти, p. v., вли́ва́ти.
вменьша́ти, v., verkleinern, mindern.
вменьши́ти, p. v., вменьша́ти.
вмерти, p. v., вмира́ти.
вмести́, p. v., вмі́та́ти.
вмира́-ти, v. I. A., sterben.
вми́сне, adv., absichtlich.
вмить, adv., schnell.
вмі́ність, f. V., Können.
вмін-и́ти, p. v. II. A., вмі́ня́ти.
вміня́-ти, v. I. A., anrechnen, zuschreiben.
вмісти́ти, p. v., вмі́щувати.
вміти, siehe уміти.
вмі́та́-ти, v. I. A., hineinfegen.
вмі́ту-вати, v. I. A.*), hineinwerfen.
вмішá-ти, p. v., вмі́шувати.
вмі́шу-вати, v. I. A.*), einmischen.
вмі́щу-вати, v. I. A.*), (hin)einlegen, lozieren; Platz finden.
в-мли́ о́ка, adv., im Augenblick.

Digitized by Google

вмóвити, p. v., вмовля́ти.
вмовка́-ти, v. I. A., verstummen.
вмóкн-ути, p. v. I. B., (prt. вмóк, -ла) вмовка́ти.
вмовля́-ти, v. I. A., einreden.
вмота́ти, p. v., вмо́тувати.
вмóту-вати, v. I. A.*), verwickeln.
вмуро́ву-вати, v. I. A.*), einmauern.
вмурува́ти, p. v., вмуро́вувати.
вна = вона́.
вна́джу-вати ся, v. I. A.*), sich einnisten.
вна́д-ити ся, p. v., (prs. -жу, -иш, vp. -жений), вна́джувати ся.
внéс(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Antrag.
внести́, p. v., вноси́ти.
вни = вони́.
вника́-ти, v. I. A., eindringen.
вникли́вий, adj., eindringlich.
вни́кн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув) вника́ти.
вні, adv., äußerlich; на в. von außen.
в-ні́вець, adv., zunichte.
вні́шний, adj., äußerlich.
вні́шність, f. V., das Aeußere.
вноси́ти, v. hinein-, an-tragen; folgern.
внук, m. I.*), Enkel.
вну́-ка, f. I.*), Enkelin.
вну́к-ів, -ова, -ове; adj., des Enkels.
вну́р-ити, p. v. II. A., вну́ряти.
вну́ря-ти, v. I. A., eintauchen.
внутре́нність, f. V., das Innere; pl. Eingeweide.
в-ну́три, adv., innen, innerlich.
вну́тр ішний, -енний; adj., innerlich.
внуча́, n. V., Enkelkind.
вовк, m. I.*), (pl. -и́), Wolf.
вовкі́в-ня́, f. II., (2. pl. -е́нь), Wolfsgrube.
вовкула́к, m. I.*), Werwolf.
во́вна, f. I., Wolle.
вовна́, f. I., Welle.
вовни́стий, adj., wollig.
во́вняний, adj., wollen, Woll-.
вовченя́, n. V., junger Wolf.
во́вчий, adj., Wolfs-.
во́вчик, m. I.*), dim. v. вовк.
вовчи́ця, f. II., Wölfin.
вовч(о́)к, m. I.*), Kornwurm; Maulwurfsgrille.
вогки́й, adj., feucht.
во́гкість, f. V., Feuchtigkeit.
вогневи́й, adj., Feuer-.
во́гник, m. I.*), Irrlicht.
вог(о́)нь, m. II., (2. s. -ю́), Feuer.
вода́, f. I., (pl. во́ди). Wasser.
во́давий, adj., wässerig.
во́д(е)нь, m. II., Wasserstoff.
во́денний, adj., Wasserstoff-.
во́д-йти, v. II. A., (prs. -жу, -иш; vp. -женний), (herum)führen, -ить ся es ist Brauch.
води́ця, f. II. води́ч(ень)ка, f. I.*), dim. v. вода́.
во́дний, adj., Wasser-.
водни́стий, adj., wasserreich.
в'одно́, adv., in einem fort.
водогра́й, m. III., Springbrunnen.
водола́з, m. I., Taucher.
водоно́ш, m. IV., Wasserträger.
водопа́д, m. I., Wasserfall.
водопій, m. III., Tränke.
водопрові́д, m. I., Wasserleitung.
водоро́ст, m. I., Tange.
водосьвя́тє, n. IV., Wasserweihe.
водяни́й, adj., Wasser-.
воєво́д-а, m. — f. I., (2. pl. -ів), Heerführer, Herzog.
воєво́дство, n. I., Herzogtum.
воєво́жа, f. IV., Herzogin.
воєнний, adj., Kriegs-.
вожа́к, m. I.*), (2. s. -á), Führer.
во́зду-х, m. I., (7. s. -сі), Luft.
воздухо́вина, f. I., Gas.
воздухопла́в(е)ць, m. II., Luftschiffer.
воздýшний, adj., Luft-, luftförmig.
во́зик, m. I.*), dim. v. віз. —

Digitized by Google

во́-зи́ти, v. II. A., (prs. -жу, -зиш; prt. -зи́в, imp. -зи́, vp. -же́ний), fahren, führen. [genschopfen.
возі́в-ня́, f. II., (2. pl. -е́нь). Wa-
вознесе́ніе, n. IV., Himmelfahrt.
воз-ня́, f. II., (2. pl. -е́нь), Plackerei.
возови́й, adj., Wagen-.
во́йна = війна́.
во́йско, n., siehe військо.
воївни́й, adj., kriegerisch, tapfer.
во́їн, m. I., Krieger, Soldat.
в-око́ло, adv., ringsum.
вола́р, m. II., (2. s. -я́), Ochsenhirt.
во́ле, n. IV., Kropf.
во́лен, adj., willens.
во́лень-ка, f. I.*), dim. во́ля.
во́лик, m. I.*), dim. віл.
волі́в-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Wamme.
волів-ня́, f. II., (2. pl. (е́нь', Ochsenstall.
волі́-ти, v. I. A., lieber wollen.
волі́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Stickwolle.
волі́чко́вий, adj., aus Stickwolle.
во́льний = ві́льний.
волну́-ва́ти, v. I. A.*), in Wallung bringen; erregen.
воло́в-ий, adj., Ochsen-, Rind-; — е о́чко Zaunkönig.
воловіда, m. I., Ochsenseil.
волода́р, m. II., (2. s. -я́), Herrscher.
волода́р-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Herrscherin.
волода́рский, adj., Herrscher-.
володі́нє, n. IV., Herrschaft.
володі́тель, m. II., Herrscher-, -ка f. I.*), (2. pl. -о́к), Herrscherin.
володі́-ти, v. I. A., (be)herrschen.
воло́-ка, f. I.*), Schuhband.
волокита, m. = f. I., (2. pl. -ів), Landstreicher.
волокни́стий, adj., faserig.
волок-но́, n. I., (2. pl. -о́н), Faser; Gewebe.
во́лос, m. I., Haar.
воло́сє, coll. n. IV., Haar.
волосйн(к)а, f. I., dim. во́лос.
волоси́стий, adj., haarig.
волоси́ч-ка, f. I.*, (2. pl. -о́к), Trichine.
во́лосїнь, f. V., Roßhaar.
воло́ский, adj., welsch, rumänisch.
волосковáтий, adj., haarförmig.
воло́сність, f. V., Kapillarität.
волос-(о́)к, -о́чок, m. I.*), dim. во́лос.
волосяни́ця, f. II., härenes Gewand.
волоси́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Haartuch.
волота, f. I., Rispe. [Rumäne.
Во́л-ох, m. I.*), (pl. -о́хи), Welsche,
волоха́тий, adj., zottig.
волоцю́-га, m. = f. I.*), Landstreicher.
волоч-и́ти, v. II. A., (prs. -у, -ать), schleppen, schleifen; eggen; — ся umherstreichen.
волочи́льник, m. I.*), Egger.
Волош-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Rumänin.
Волощина, f. I., Wallachei.
во́ля, f. II., Wille, Freiheit.
вон! hinaus!
вонь, f. V., siehe во́ня.
во́нний, adj., duftend.
во́нність, f. V., Duft.
вонючий, adj., übelriechend.
во́ня, f. II., Geruch.
воня́-ти, v. I. A., übel riechen.
ворйн-а, f. I., -е n. IV., Lattenzaun.
во́р-ог, m., (7. s. -озї, pl. -оги́), Feind.
воріт-ни́к, m. I.*), (2. s. -а́), Torwächter.
воркот-і́ти, v. II. A., (1. prs. воркочу prt. -і́в), schnurren, murren.
воркот-ня́, f. II., (2. pl. -е́нь), Gemurmel. [bär.
воркоту́н, m. I., (2. s. а), Brumm-
ворку-ва́ти, v. I. A.*), girren.

Digitized by Google

вороб(е́)ць, m. II., Sperling, Spatz.
воробчи́-ха, f. I.*), Spätzin.
ворогу́-ва́ти, v. I. A.*), Feind sein.
ворожба́, f. I., Weissagung.
ворожби́т, m. I., Wahrsager, Zauberer. [Wahrsagerin, Zauberin.
ворожби́т-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
ворожби́тство, n. I., Wahrsagerei.
воро́жий, adj., feindlich.
воро́ж-и́ти, v. II. A., (prs. -у, -ать), wahrsagen; zaubern.
воро́ж-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), ворожби́тка.
ворожне́ча, f. IV., Feindschaft.
во́рон, m. I., Rabe.
ворона́, f. I., Krähe.
воро́ний, adj., (raben)schwarz.
воро́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к) Spundloch.
воро́та, pl. = n. V., Tor.
воротя́р, m. II., (2. s. -я́), Torwächter. [wenden.
ворота́-ти, v. I. A., herum-bewegen,
вороте́, n. IV., Rückkehr.
ворохо́б-ити, v. II. A., (prs. -лю, -лять; vp. -лений), aufwiegeln.
ворохо́бник, m. I.*), Aufwiegler.
ворохо́бниця, f. II., Aufwieglerin.
ворохо́б-ня, f. II., (2. pl. -ень), Aufruhr.
вороча́-ти, v. I. A., wenden, kehren.
вору́шити, v., rühren, bewegen.
воскі́в-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Wachshaut.
воско́вий, adj., Wachs-.
воскресе́ніе, n. IV., Auferstehung.
воскреси́тель, m. II., Erwecker.
воскрес-и́ти, p. v. II. A., (prs. воскрешу́, vp. -е́ний), erwecken.
воскре́сний, adj., Auferstehungs-.
воскре́сн-ути, p. v. I. B, (prt. воскре́с), auferstehen.
воскреша́-ти, v. I. A., erwecken.
воску-ва́ти, v. I. A., wichsen.
вохки́й = вогки́й. [Laus.
вош, f. V., (pl 3. -ам, 6. -ами, 7. -ах),
вошиви́й, adj., lausig. [tuch.
вощан-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Wachs-
вощи́на, f. I., Wabe. [kämpfen.
вою-ва́ти, v. I. A.*), Krieg führen,
во́як, m. I.*), Krieger, Soldat.
вояцкий, adj, Soldaten-.
впада́ти, v., (hin)einfallen; eindringen, sich werfen; verfallen; sich ergießen.
впа́сти, p. v., впада́ти.
впевн-и́ти, p. v. II. A., versichern.
впере́д, adv., zuvor, vorerst.
впе́рти, p. v., впира́ти.
впечи́, p. v., brennen.
впин, m. I., (2. s. -у), Einhalt.
впини́ти = спини́ти.
впира́-ти, v. I. A., hineindrängen; ся sich widersetzen. [bung.
впис, m. I., (2. s. -у), Einschrei-
вписа́ти, p. v., впи́сувати.
вписовий, adj., Einschreibe-.
впи́су-вати, v. I. A.*), einschreiben.
впиха́-ти, v. I. A., hinein stoßen, -stecken.
в-плав, adv., schwimmend.
вплести́, p. v., вплі́та́ти.
вплив, m. I., (2. s. -у), Einfluß.
вплива́ти, v., (hin)ein-fließen, -strömen, -laufen; einwirken.
вплину́ти, p. v., вплива́ти.
вплі́та́-ти, v. I. A., (hin)einflechten, -winden. [flechtband.
вплі́т-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Ein-
вповива́ти, v., einwickeln, -windeln.
впови́вач = пови́вач.
вповити́, p. v., вповива́ти.
вповіда́ти, v., erzählen.
вповісти́, p. v., вповіда́ти.
вподо́ба, f. I., Gefallen.
впої́ти, p. v., впо́ювати.
в-попере́к, adv., quer, in die Quere.
впопру́ж-ити, p. v. II. A., (prs. -у, -ать), впопру́жувати.
впопру́жу-вати, v. I. A.*), Sattelgurt festschnallen.

Digitized by Google

в-порожні́, adv., leer.
в по́слі́д, adv., zuletzt.
в-по́тайці, adv., im Geheimen.
впо́ю-вати, v. I. A.*), einflössen.
впра́ва, f. I., Uebung, Geläufigkeit.
в-пра́вді, adv., wirklich, wahrhaft; conj. zwar.
впра́вити, p. v., вправля́ти.
вправля́-ти, v. I. A., (ein)üben.
впра́вний, adj., geübt.
впра́вність, f. V., Geübtheit.
впрівá-ти, v. I. A., schwitzen.
впрі́ти, p. v., впрівáти.
впроваджá-ти, v. I. A., einführen, einziehen.
впрова́-дити, p. v., впроваджáти.
впроси́ти ся, p. v., впро́шувати ся.
в-про́ст, adv., gerade, -aus, -zu.
впро́шу-вати ся, v. I. A.*), sich einbetteln.
впро́чім, conj., übrigens.
впряга́-ти, v. I. A., einspannen.
впрям, adv., gerade; wirklich.
впря-чи́, p. v. I. B., (prs. -жу́, -жáть; prt. -г, -глá; imp. -жи́; vp. -же́ний), einspannen.
впуска́ти, v., (hin)einlassen, fallen lassen.
впусти́ти, p. v., впускáти.
впхну́ти, p. v., впихáти.
враг = во́рiг.
вра́дити, p. v., beschließen.
вража́-ти, v. I. A., verletzen, kränken, beleidigen.
вра́жий = воро́жий.
вражі́не, n. IV., Eindruck.
враз, adv., zugleich.
вразúти, p. v., вражáти.
вразли́вий, adj., empfindlich.
в-ра́нці, adv., früh.
врéчи, p. v., врікáти.
вріз, m. I., Einschnitt.
врі́зати, p. v., врі́зувати.
врі́зу-вати, v. I. A.*), (hin)einschneiden.
врікá-ти, v. I. A., beschreien.
вро́дженний, vp. = adj., angeboren.
вродли́вий, adj., schön.
вростá-ти, v. I. A., (hin)einwachsen.
врости́, p. v., врастáти. [streut.
в-ро́стич, adv., auseinander, zer-
врубáти, p. v., вру́бувати.
вру́бу-вати, v. I. A.*), (hin)ein-, ab-hacken.
вручá-ти, v. I. A., einhändigen.
вручи́ти, p. v., вручáти.
в-рядú-го́ди, adv, dann und wann, selten.
всаджáти, v., (hin)ein-, auf setzen, -legen.
всади́ти, p. v., всаджáти.
все, (всьо), n. von весь, alles; adv. immer; все-ж би dennoch.
всевидя́чий, adj., allsehend.
всеви́шний, adj., der Allerhöchste.
всевідýщий, adj., allwissend.
всевíчний, adj., ewig.
вседержи́тель, m. II, Allerhalter.
вселенна, f. = adj., Weltall.
вселе́ньский, adj., allgemein.
вселю́дний, adj., öffentlich.
всемилости́вий, adj., allergnädigst.
всемогу́чий, adj., allmächtig.
всемогу́чість, f. V., Allmacht.
всенáродний, adj., allgemein.
всеправéдний, adj., allgerecht.
всесьвíтлий, adj., hochgelehrt.
всесьвíтний, adj, Welt-.
всесьвятúй, adj., allerheiligst.
всеси́льний, adj., allgewaltig.
всехвáльний, adj., hochlöblich.
всечéстний, adj., hochwürdig, seh geehrt.
всещéдрий, adj., allgütig.
всилúти, p. v., всилювати.
всúлю-вати, v. I. A.*), einfädeln.
всипáти, v., всúпувати.
всúпу-вати, v. I. A.*), (hin)einschütten.

Digitized by Google

всиса́-ти, v. I. A., einsaugen.
всі́гди, adv., immer.
всіля́кий, adj., verschieden, allerlei.
всіля́чина, f. I., siehe всячина́.
вскоч́ити, p. v, hineinspringen.
в-смак, adv., nach Geschmack.
вставáти, v., aufstehen, sich erheben.
вста́вити, p. v., вставля́ти.
вставля́ти, v., (hin)ein-setzen, -stellen.
ста́ти, p. v., вставáти. [satz.
встáв-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Einвстáвний, adj., zum Einsetzen.
встéклий, adj., wütend.
встéклість, f. V., Wut.
встерéчи, p. v., устерéчи.
встеч-и́ ся, p. v. I. B., (prt. встíк, встеклá), встíкати ся.
встига́-ти, v. I. A., rechtzeitig können, vermögen, imstande sein. [-ла), встига́-ти.
встúгн-ути, p. v. I. B., (prt. встиг,
встид, m. I., (2. s. -у), Scham, Schande.
встида́-ти ся, v. I. A., sich schämen.
встидли́вий, adj., schamhaft.
встидли́вість, f. V., Schamhaftigkeit. [wütend werden.
встíка́-ти ся, v. I. A., toll, rasend,
встíч, f. V., Wut.
в-стрíть, на-встріч, adv., entgegen.
встром-и́ти, p. v. II A., (prs. -лю, -ля́ть; vp. -ле́ний), встромля́ти.
встромля́-ти, v. I. A., hineinstecken.
вступ, m. I., (2. s. -у), Eintritt, Antritt, Einleitung.
вступа́-ти, v. I. A., eintreten, betreten; — ся abtreten, ausweichen; sich annehmen.
вступи́ти, p. v., вступа́ти.
вступ́ний, adj., Eingangs-, Eintritts-, Antritts-, Einleitungs-.
всувáти, v., (hin)ein-schieben, -stecken; ся sich einschleichen.
в-сýміш, adv., gemischt.
всýнути, p. v., всувáти.
всю́да, всю́ди, adv., überall.
всяка́-ти, v. I. A., einsickern. [ка́ти.
всякн-ýти, p. v. I. B., (prt. -ýв), вся-
вся́кий, — adj., jeder, jedweder; allerlei, verschieden. [fach.
вся́ко, adv., verschieden, mannig-
всячина́, f. I., Allerlei, Verschiedenes. [Flucht ergreifen.
втéки, на в., до в., adv., die
втéрти = утéрти.
втéча, f. IV., Flucht.
втечи́, p. v., втíка́ти.
втира́-ти, v. I. A., wischen.
втирка́-ти ся, v. I. A., sich (unberufen) einmischen.
втиркн-ýти, p. v. I. B., (prt. -ýв), втирка́ти. [weis.
втиркýн, m. I., (2. s. -á), Nase-
втиска́-ти, v. I. A., (hin)ein-drücken, -pressen, -drängen.
втиснýти, p. v., втиска́ти.
втиха́-ти, v. I. A., still(er) werden.
втúхн-ути, p. v. I. B., (prt. втих, -ла), втиха́ти.
втíк, prt. von втечи́.
втíка́-ти, v. I. A., ent-, weg-, davon-laufen, sich flüchten.
втíка́ч, m. IV., (2. s. -á), Flüchtling; на-втíкача́ die Flucht ergreifen.
втíл-и́ти, p. v. II. A., втíлювати.
втíлю-вати, v. I. A.*), einverleiben.
втíха, f. I.*), Freude.
втíша́-ти, v. I. A., erfreuen.
втíш-ити, p. v., втíшáти.
втíшний, adj., freudig, erfreulich.
втолóчити, p. v., втолóчувати.
втолóчу-вати, v. I. A.*), fest treten, stampfen.
втомúти, p. v., втóмлювати.
втóмлю-вати, v. I. A*), ermüden.
втонýти, p. v., ertrinken.
втопи́ти, p. v., втóплювати.

Digitized by Google

втóплю-вати, v. I. A.*), ertränken.
вторúчно, adv., zum zweiten Mal.
вторóпа-ти, p. v. I. A., begreifen.
вторóпний, adj., klug.
втору́-ва́ти, v. I. A.*), sekundieren.
***вточúти**, p. v., втóчувати.
втóчу-вати, v. I. A.*), anzapfen.
втрáта, f. I., Verlust.
***втрáтити**, p. v., втрачáти.
втрача́-ти, v. I. A., verlieren.
в-трíйку, adv., zu drei.
в-трóє, adv., dreifach.
***втроїти**, p. v., втрóювати.
втрóю-вати, v. I. A.*), vergiften.
***трýтити**, p. v., втручáти.
***тручáти**, v. I. A., hineinstoßen; ся sich einmischen.
***тупúти**, p. v., óчи den Blick hetten; anstieren.
***тягáти**, v., (hin)einziehen; eintragen; ся sich einarbeiten.
***тягнýти**, p. v., втягáти.
***тя́ти**, p. v., abschneiden; begreifen, treffen; imstande sein. [stoff.
вугле́ць, m. II., (2. s. -я), Kohlen-
вугля́ний, adj., Kohlen-.
вугля́р, m. II., (2. s. -я), Köhler.
вугóляня, f. II., Kohlenbrennerei.
вýг(о)л, m. I., Ecke
вýг(о)ль, m. II., Kohle.
вýгнавий, adj., näselnd.
вýгна-ти, v. I. A., näseln.
вýдвуд, m. I., Wiedehopf.
вуджéнина, f. I., geräuchertes Fleisch.
вуд-и́ти, v. II. A., (prs. -жý, -и́ш; vp. -жéний) räuchern. [angel.
вýд-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Fisch-
вуж, m. IV., Natter, Schlange.
вужá, n. V., dim. v. вуж.
вужéв-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), aus Zweigen geflochtenes Kranzband.
вужúско, n. I.*), Seil, Tau.
вужовáтий, adj., schlangenförmig.
вузинá, f. I., Landenge.
вуз-кий, adj., (2. Stufe -ший), schmal.
вýзкість, f. V., Enge. [keit.
вузкогля́дність, f. V., Engherzig-
вýзлик, m. I.*), Bündel.
вузловáтий, adj., bündig.
вýз(о)л, m. I., Knoten.
вузша́-ти, v. I, A., sich verengen, schmäler werden.
вуй, m. III. вýйк-о, m. I.*), Oheim.
вýйна, f. I., Tante.
вýрда, f. I., gekochter Rahm von Schaf- oder Ziegenmilch.
вус, m. I., Schnurrbart; Ranke.
вусáтий, adj., mit (großem) Schnurrbart.
вусáч, m. IV., (2. s. -á), вусáгий.
в-тім, conj., indes, übrigens.
вухнáль, m. II., (2. s. -я), Hufnagel. [ший.
вýши, вушúвий, siehe вош, во-
вхід, m. I., (2. s. y), Eingang, Eintritt.
вхíдний, входóвий, adj., Eingangs-.
входúти, v., (hin)ein gehen, -treten.
вхóпити, p. v., erfassen, ergreifen, erwischen.
вчáсний, adj., zeitlich, frühzeitig.
вчéра, adv., gestern.
вчерáшний, adj., gestrig.
вчинúти, p. v., machen, tun.
вчúн(о)к, m. I.*), (2. s. -y), Tat.
вчислúти, p. v., вчúслювати.
вчúслю-вати, v. I. A.*), ein-, dazurechnen.
вч-и́ти, v. II. A., (prs. -y, -ать), lehren; ся lernen. [fühlen.
вчýти, p. v., hören; empfinden,
вшир, adv., der Breite nach.
вшива́-ти, v. I. A., einnähen.
вшúти, p. v., (ein)nähen.
вщепúти, p. v., вщúплювати.
вщíплю-вати, v. I. A.*), einimpfen.
вюн, m. I., (pl. -й), Wetterfisch.

Digitized by Google

вя́зан-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Bund, Bündel, Strauß.
вя́-за́ти, v. I. B., (prs. -жу, prt. -за́в, imp. -жи́, vp. -занный), binden, fesseln, vereinigen.
вя́з(е)нь, m. II., Gefangener, Häftling.
вя́з-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Bund.
вязни́ца, f. II., Kerker.
вязни́чий, adj., Kerker-.
вя́лий, adj., welk, fad.
вя́лость, f. V., Welkheit, Fadheit.
вя́н-ути, v. I. B., (prt. -ув, imp. -ь, -ьмо), welken, erlahmen.

Г.

га́ба, f. I., Woge, Welle; Decke.
га́вка = га́лка.
га́вка-ти, v. I. A., bellen.
гавку́н, m. I., (2. s. -á), Kläffer.
гад, m. I., Schlange.
гада́-ти, v. I. A., denken, meinen.
гаде́, n. IV., coll., Schlangen.
га́дина, f. I., Schlange.
га́д-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Gedanke, Meinung.
гадю́-ка, f. I.*), Schlange.
гадю́чий, adj., Schlangen-.
гадю́чник, m. I.*). Schlangenhöhle.
гаєви́й, adj., Hain ; Hainhüter.
гай, гайда́! int., auf! wohlan!
гай, m. III., (2. s. -ю́), Hain.
га́йворон, m. I., Saatkrähe.
гайдама́ка, m. = f. I.*), Räuber.
гайдама́цкий, adj., Räuber .
гайде́й, m. III., Ochsentreiber; Vagabund.
гайни́й, adj., zeitraubend.
гайну-ва́ти, v. I. A.*), vergeuden.
гайту-ва́ти, v. I. A.*), jagen.
гаї́в-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Osterspiel.
га-і́ти, v. II. B., aufhalten, säumen.
гак, m. I.*), Haken.
гакі́вни́ця, f. II., Hakenbüchse.
галабу́рда, f. I., Wirrwarr, Händel.
галапа́с, m. I., Schmarotzer.
галапа́сний, adj., parasitisch.
га́лас, m. I., (2. s. -у), Lärm.
галасли́вий, adj., lärmend.
галасу-ва́ти, v. I. A.*), lärmen.
Галича́н-ин, m. I., (1. pl. -и), Galizianer. [Galizianerin.
Галича́н-ка, f. I.*), (2. pl. -ок),
Галичина́, f. I., Galizien.
га́лицкий, adj , galizisch.
га́лъч, coll. f. V., Dohlen.
га́л-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Dohle.
га́льма, f. I., Hemmschuh.
гальму-ва́ти, v. I. A.*), hemmen.
га́лузь, f. V., Zweig.
галу́за, f. I., га́лузь.
галу́зе, coll., n. IV., Zweige.
галузи́стий, adj.. ästig. [галу́за.
галу́з-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к, dim.
галу́н, m. I , (2. s. -ý), Alaun.
галу́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), einfärbiges Osterei.
галу́ш-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), gefülltes Kraut. [Geldtasche.
гама́н, m. I , (dim. -(é)ць, m. II),
гама́р-ня, f. II., (2. pl. -е́нь), Hammerwerk.
га́мір, m. I., (2. s. -у), Lärm.
гамірни́й, adj., lärmend.
гаму-ва́ти, v. I. A.*), hemmen.
га́на = дога́на. [Schande.
га́ньба, f. I., Schimpf, Schmach,
ганьб-и́ти, v. II. A., (prs. -лю́, -ля́ть, vp. -ле́ний), schelten, schimpfen, schmähen, entehren; tadeln.
га́ндри, pl. = m. I., Allotria.
гане́бний, adj., schändlich, schmachvoll.
га́ниж, m. IV., (2. s. -у), Anis.
ган-и́ти, v. II. A., tadeln, rügen.
га́нца, f. I., Märe.
ганча́р u. dgl. siehe гончáр u. dgl.

Digitized by Google

ганя́-ти, v. I. A., treiben, hetzen, jagen.
гар, m. I., (2. s. -у), Schlacke.
гара́зд, m. I., (2. s. -у́), Glück, Wohlergehen; adv. gut, wohl.
га́рап, m. I., гара́пник, m. I.*), Riemenpeitsche.
гарасі́в-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Wollbinde.
гарба́р, m. II., (2. s. -я́), Gerber.
гарбу́з, m. I., (2. s. -а́), Kürbis; -а́ да́ти „einen Korb geben"
гарбузи́не, n. IV., Kürbisstengel.
гарбузо́вий, adj., Kürbis-.
га́р-ен, -на, -не, adj., fähig, mächtig.
гарканина, f. I., Hader.
га́рка-ти, v. I. A., knurren.
га́ркіт, m. I., (2. s. -у), Geknurre.
гарма́та, f. I., Kanone.
гарматі́й, m. III., Kanonier.
гарма́тний, adj., Kanonen-.
гармі́д(е)р, m. I., (2. s. -у), Lärm.
га́рний, adj., schön, hübsch; groß.
гарні́-ти, v. I. A., schön werden.
гарт, m. I., (2. s. -у), Abhärtung; -у да́ти zusetzen.
гарту́-ва́ти, v. I. A.*), (ab)härten.
гару́-ва́ти, v. I. A.*), sich abmühen, plagen.
гарус, m. I., (2. s. -у), Kameelgarn.
гарцю́-ва́ти, v. I. A.*), tummeln.
гарч-а́ти, v. II. A., (prs. -у, -ать; prt. -а́в), га́ркати.
гаси́льник, m. I.*), Löschhaken.
гаси́тель, m. II., Löscher.
гас-и́ти, v. II. A., (prs. га-шу́, -си́ш vp. гаше́ний), löschen.
га́с-ло, n. I., (2. pl. -е́л) Losung.
га́сн-ути, v. I. B., (prt. гас, -ла), ver-, er-löschen.
гать, f. V., Damm, Wehre.
гат-и́ти, v. II. A., (prs. га-чу́, -ти́ш vp. гаче́ний...), dämmen.
га́т-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), гать.
гафт, m. I., (2. s. -у), Stickerei.
гафта́р-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Stickerin.
га́фт-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к) Heftel.
гафту́-ва́ти, v. I. A.*), sticken.
га́чі, pl. m. IV., Hose.
га́ч(о́)к, m. I.*), Häkchen; Schürhaken.
га́-яти, v. I. B., (prt. -яв), säumen.
гві́здь, m. II., Nagel.
гво́здик, m. I.*), Nelke.
гвозд-и́ти, v. II. A., (prs. -жу́, -и́ш...; vp. -же́ний), nageln.
ге́бан, m. I., (2. s. -у), Ebenholz.
гебано́вий, adj., aus Ebenholz.
гей!, int., he! holla!
гей, **гейби**, conj., wie, gleichwie, gleichsam, wie wenn, als ob.
ге́йка-ти, v. I. A., гей rufen.
ген-ген, adv., dort weit.
ге́нде, ге́ндечки = о́нде.
ге́па-ти, v. I. A., schlagen; fallen.
ге́пн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), ге́пати.
герб, m. I., (2. s. -у), Wappen.
гербо́вий, adj., Wappen-.
герґе́в, m. I., Mamaligatopf.
геро́й, m. III., Held.
геро́іня, f. II., Heldin.
герштика́-ти ся, v. I. A., schäckern.
гет, геть, adv., weg, fort; ganz, gänzlich.
ге́тьман, m. I., Hetman.
гетьма́нщина, f. I., Hetmanenzeit.
ги́б(е)ль, m. II., Hobel.
гибки́й, adj., biegsam.
гибл́і́в-ка, f. I., (2. pl. -о́к), Hobelspan.
гиблю́-ва́ти, v. I. A.*), hobeln.
ги́д, m. I., (2. s. -у), Eckel.
ги́д-ити ся, v. II. A., (prs. -жу, -иш; vp. -жений), sich eckeln.
гид-ки́й, -ни́й, adj., eckelhaft, widerlich.
ги́дкість, f. V., Abscheulichkeit.
гиду́-ва́ти, v. I. A.*), ги́дити.
ги́нав(е)ць, m. II., Stotterer.
ги́навий, adj., stotternd.

Digitized by Google

ги́кав-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Schlucksen.
ги́ка-ти, v. I. A., stottern; schlucksen.
ги́ла!, int., Scheuchruf für Gänse.
ги́ль(оч)-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Zweiglein.
гиля́ка, f. I.*), Ast.
ги́н-ути, v. I. B., (prt. -ув, imp. -ь, -ьмо, -ьте!), sterben, umkommen, verderben; schwinden.
ги́рішний, adj., echt, recht.
ги́р-ло, n. I., Mündung.
ги́ря, f. II., Haar.
ги́ц(е)ль, m. II., Wasenmeister.
ги́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Schopf.
гі́дний, adj., würdig, wert; brav.
гі́дність, f. V., Würde.
гі́лє, coll. n. IV., Zweige.
гі́ль(оч)ка, siehe ги́лька.
гіля́ка = гиля́ка.
гіля́стий, adj., ästig.
гі́н, m. I., (2. s. -у), Lauf, Trieb, [Strömung.
гі́нний, adj., schnell laufend, strömend.
гі́нчий, adj., Treib , Jagd-. [гора́.
гі́р-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
гі́ркий, adj., bitter.
гі́ркість, f. V., Bitterkeit.
гі́рний, adj., Berg-.
гі́рництво, n. I., Bergbau.
гі́рничий, adj., Berg-. [mann.
гірня́к, m. I.*), (2. s. -а́), Berg-
гі́рський, adj., Berg-, gebirgig.
гірч-и́ти, v. II. A., (prs. -у́, -а́ть), verbittern.
гірчи́ця, f. II., Senf. [mern.
гірша́-ти, v. I. A., sich verschlim-
гі́рший, Komp. von злий.
гірш-и́ти, v. II. A., (prs. -у́, -а́ть), verschlimmern. [Gast.
гі́сть, m. II., (2. u. 4. pl. го́стий),
гла = игла́.
гла́д-ити, v. II. A., (prs. -жу; imp. -ь, -ьмо, -ьте; vp. -жений), glätten; streicheln.
гла́дкий, adj., glatt; fließend; leicht.
гла́дкість, f. V., Glätte.
гладу́н, m. I., (2. s. -а́), dim. -(е́)ць, m. II. -чик, m. I.*), Topf.
глевки́й, adj., lettig, klebrig.
гледі́ти = глядіти. [Lehm.
глей, m. III., (2. s. -ю), blauer
глек, m. I.*), Topf.
гле́чик, m. I.*), dim. глек.
глиб, f. V., Tiefe.
гли́ба, f. I., Scholle.
глибина́, f. I., глибі́нь, -чі́нь, f. V., Tiefe.
глибо́кий, adj., tief.
гливки́й = глевки́й.
гли́на, f. I., Lehm, Ton.
глин(е́)ць, m. II., Aluminium.
глинни́ця, f. II., Lehmgrube.
глиня́к, m. I.*), (2. s. -а́), Tonstein.
глиня́ний, adj., tönern, irden.
глиня́стий, adj., lehmig. [zeln.
гли́па-ти, v. I. A., blicken, blin-
гли́пн-ути, v. I. B., (prt. -ув), гли́пати. [wurm.
глиста́, f. I., (pl. гли́сти), Spul-
глита́-ти, v. I. A., verschlingen.
глібо́кий, = глибо́кий. [dorn.
гліг, m. I., (s. 2. -у, 7. -зї), Weiß-
гліт, adv., gedrängt voll.
глого́вий, adj., Weißdorn.-
глода́-ти, v. I. A., nagen.
глоду́н, m. I., (2. s. -а́), Nager.
глота́, f. I., Gedränge.
глубина́ = глибина́.
глуз, m. I., (2. s. -у), Spott, Hohn.
глузд, m. I., (2. s. -у), Sinn, Verstand. [verhöhnen,
глузу-ва́ти, v. I. A.*), spotten,
глум, m. I., (2. s. -у), Scherz. Spott.
глуми́тель, m. II., Spötter.
глу́пий, adj., töricht, dumm.
глу́пість, f. V., Torheit.
глупота́, f. I., Dummheit.

Digitized by Google

глуха́н, m. I., (2. s. -á), Auerhahn.
глухи́й, adj., taub; finster; dumpf, still, tot.
глу́хман, m. I., der Taube.
глу́хн-ути, v. I. B., (prt. -ув), taub werden.
глухова́тий, adj., schwerhörig.
глухова́тість, f. V., Schwerhörigkeit.
глухота́, f. I., Taubheit.
глу́ша, f. IV., Einöde, Dickicht.
глу́ш-ити, v. II. A., (prs. -у, -ать), taub machen, betäuben; dämpfen.
глуши́ця, f. II., Taubnessel.
гляд, m. I., (2. s. -у), Blick, Anblick.
гляда́-ти, v. I. A., гляди́ти.
гляд-і́ти, v. II. A., (prs. -жу́; prt. -і́в; vp. -же́ний), sehen, schauen; suchen, spähen.
гля́н-ути, p. v. I. B., (prt. -ув; imp. -ь, -ьмо!), гляди́ти.
гна́-ти, v. I. B., (prs. жен-у́, -е́ш..., imp. жен-и́; vp. -ний), treiben, jagen, verfolgen.
гне́-сти, v. I. B., (prs. -ту́; prt. -ти́в, imp. -ти́; vp. -те́ний), drücken, bedrücken, pressen.
гнеть, adv., alsogleich.
гнида́, f. I., (pl. гни́ди), Niß (Lausei).
гни́давий, adj., mit Nissen.
гниль, f. V., Fäulnis.
гнил(е́)ць, m. II., (2. s. -я́), Faulbrut.
гнили́й, adj., faul. [Faule, Träge.
гниля́к, m. I.*), (2. s. -а́), der
гни́-ти, v. I. A., (prs. -ю), faulen.
гнів, m. I., (2. s. -у), Zorn, Groll.
гні́ва-ти, v. I. A., ärgern, erzürnen; ся zürnen. [гні́вати.
гнів-и́ти, v. II. A., (prs. -лю́, -ли́ть),
гнівли́вий, adj., jähzornig.
гні́вний, adj., erzürnt.
гнізд-и́ти, v. II. A., (prs. -жу́, vp. -же́ний), nisten.
гні́здо́, n. I., (pl. гні́зда), Nest.
гній, m. III., (2. s. -ю, pl. 1. -ї́), Dünger, Unrat.
гнійни́к, m. I.*), Mistkäfer.
гні́т, (гнет), m. I., (2. s, -у), Druck; — гніт = гні́т.
гні-ти́ти, v. II. A., (prs. -чу́, -ти́ш; prt. -ти́в, imp. -ти́, vp. -че́ний), гне́сти.
гноб-и́ти, v. II. A., (prs. -блю, -бли́ть, vp. -блений), bedrücken.
гноїв-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Jauche.
гно-ї́ти, v. II. B., düngen; eitern,
гноя́р-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к). Düngstätte. [beugen, krümmen.
гн-у́ти, v. I. B., (prt. -ув), biegen,
гнучки́й, adj., biegsam, geschmeidig; schlank.
гов!, int., halt!
го́вір, m. I., (2. s. -у), Mundart.
говір-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Gespräch. [sprächig, redselig.
говірки́й, говірли́вий, adj., ge-
говірни́й, adj., Sprech-.
гові-ти, v. I. A., fasten.
говор-и́ти, v. II. A., (prt. -и́в, imp. -и́, vp. -е́ний), sprechen, reden.
го́д-ен, -на, -не; adj., würdig; tüchtig; im stande sein.
годи́н-а, f. I., (pl. -и́), Stunde; Wetter.
годи́нний, adj., stündig.
годи́нник, m. I.*), Uhr.
годинникáр, m. II., (2. s. -я́), Uhrmacher.
го́д-и́ти, v. II. A., (prs. -жу; vp. -же́ний), vergleichen, aussöhnen; dingen; zulieb tun; годи́ть ся es ziemt.
го́дї, adv., es geht nicht, ist nicht möglich, man darf nicht; genug.
годів-ля, f. II., (2. pl. -ель), Ernährung, Zucht.
годо́ван(е)ць, m. II., Pflegesohn.

Digitized by Google

годо́ван-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Pflegetochter.
году-ва́ти, v. I. A.*), ernähren, mästen, aufziehen. [schön.
го́жий, adj., munter, anmutig,
го́йдан-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Schaukel.
го́йда-ти, v. I. A., schaukeln.
го́йний, adj., freigebig.
го́йність, f. V., Freigebigkeit.
го-їти, v. II. B., heilen.
голь, f. V., Blöße.
го́лий, adj., nackt, bloß, kahl; frei.
го́л-йти, v. II. A., rasieren.
голи́ш, m. IV., (2. s. -á), Habenichts.
голїна́тий, adj., langfüßig. [bein.
голі́н-ка, f. I., (2. pl. -о́к), Schien-
голі́руч, adv., mit bloßen Händen.
голі́с(ін)ький, adj., splitternackt.
го́л-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Nadel.
голкова́тий, adj., nadelförmig.
голова́, f. I., (pl. ró-) Kopf, Haupt; Vorstand.
голова́тий, adj., großköpfig.
голова́ч, m. IV., (2. s. -á), Großkopf, tüchtiger Kopf. [sprung.
головиця, f. II., Maische; -Ur-
голо́в(онь)-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. голова́. [hauptsächlich.
го́ловн-и́й, adj., Haupt; -o, adv.,
головни́цтво, n. I., Mordtat, Totschlag. [brand.
голо́в-ня, f. II., (2. pl. -ень), Feuer-
головосі́ки, pl. f. I., Enthauptung.
го́лод, m. I., (2. s. -y), Hunger.
голо́д-ний, -ен, adj., hungrig.
голодни́ця, f. II., Hungergrube.
голоду-ва́ти, v. I. A.*), hungern, darben. [Laut; Wort.
го́лос, m. I., (2. s. -y), Stimme,
голоси́тель, m. II., Verkünder.
голос-и́ти, v. II. A., (prs. 1. голо́шу, vp. голоше́ний), verkünden; klagen, jammern.
голосни́й, adj., laut; berüchtigt.
голосни́ця, f. II., Kehlkopf, Stimmritze.
голосо́ванє, n. IV., Abstimmung.
голосо́вий, adj., Schall-.
голосу-ва́ти, v. I. A.*), stimmen.
голо́та, f. I., Pöbel. [-чик dim.
го́луб, m. I., Täuberich, Taube;
го́луб(е)ць, m. II., го́луб.
голуби́й, adj., himmelblau.
голуби́ний, adj., Tauben-.
голу́б-и́ти, v. II. A. (prs. -лю, -лять, vp. -лений), liebkosen.
голуб і́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), roter Täubling.
голу́б-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Taube.
голубни́к, m. I.*), (2. s. -á), Taubenschlag.
голя́р, m. II., (2. s. -я́), Barbier.
гомі́в-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Schienbein. [Lärm; Widerhall.
го́мін, m. I., (2. s. -y), Schall,
гомон-і́ти, v. II. A., (prt. -і́в), schallen, lärmen; widerhallen.
гон(е́)ць, m. II., (2. s. -я́), Eilbote.
го́ни, pl. m. I., Gewende; (Längenmaß).
гони́тель, m. II., Verfolger.
го́н-и́ти, v. II. A., treiben, jagen, stürmen.
гончар, m. II., (2. s. -я́), Töpfer.
гончарский, adj., Töpfer-.
гончарство, n. I., Töpferhandwerk.
го́нчий, adj., Jagd-.
гора́, f. I., (pl. го́ри, гір), Berg, Höhe; pl. Gebirge.
горб, m. I., (2. s. -á), Hügel; Höcker, -(ó)к, -о́ч(о)к m. I.*) dim.
горба́тий, adj, höckerig.
го́рб-и́ти ся, v. II. A., (prs. -лю, -лять, vp. -лений), sich buckelig machen.
горбова́тий, adj., hügelig.
горбови́на, f. I., Hügelland.
го́рдий, adj., stolz.
го́рдість, f. V., Stolz.

Digitized by Google

горд-úти, v. II. A., (prs. -жý, vp. жéний) verachten; ся stolz sein, sich brüsten. [Stolze.
гордíй, m. III., (2. s. -я́), der
гордí-ти, v. I. A., stolz werden.
гóрдощ-і, pl. m. IV., Hoffahrt.
горд-у-вáти, v. I. A.*), verachten.
гóре, n. II., Unglück, Wehe, Leid.
гóре, adv., wehe!
гóресть, f. V., Kummer.
гóрестний, adj., kummervoll.
гóреч, f. V., Bitterkeit.
горúнíж, adv., mit den Füßen nach oben.
горúстий, adj., bergig, gebirgig.
горí, adv., aufwärts, hinauf, obenauf. [wein.
горíв-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Branntгорíлиць, adv., rücklings.
горíльчáний, adj., Branntwein-.
горíя-ня, f. 2., (2. pl. -éнь), Brennerei. [funkeln.
гор-íти, v. II. A., (prt. -íв), brennen,
горíх, u. dgl. siehe орíх.
горíшний, adj., Ober-, oberer.
горлá-ти, v. I. A., schreien.
горлúця, f. II., Turteltaube.
гóрло, n. I., Schlund, Hals, Kehle.
горловúй, горляний. adj., Kehl-, Hals-.
горн, m. I., Esse, Herd.
горнéць = горшóк.
горностáй, m. III., Hermelin.
гóрн-у́ти, v. I. B., (prt. -ýв), scharren; — ся sich anschmiegen.
горня́, n. V., Töpfchen, -тко n. I.*), dim.
горóд, m. I., Garten; гóрод Stadt.
горóд-(е)ць, m. II., -чик m. I.*), dim. горóд.
горóдина, f. I., Gemüse.
город-úти, v. II. A., (prs. -жý, vp. -жéний), zäumen; hemmen.
горóдний, adj., Garten-.
городнúцтво, n. I., Gartenbau.
городян-úн, m. I., (1. pl. -и), Städter, Bürger. [Städterin.
городя́н-ка, f. I.*), (2. pl. -óк),
городя́ньский, adj., städtisch.
горожанúн, u. dgl. siehe городянúн.
горожáньство, n. I., Bürgerrecht.
гороїж-ти ся, v. II. A., (prs. -у, -ать), sich stolz geberden.
горóх, m. I.*), (2. u. 5. s. -у), Erbse.
гороховúнє, n. IV., Erbsenstroh.
горошúна, f. I., Erbsenkorn.
горóш(о)к, m. I.*), dim. горóх.
гóрст-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), eine Handvoll.
гортáн-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Kehle.
гортóпи, pl. m. I., Unebenheiten.
горшá, n. V., dim. горшóк.
горш(ó)к, m. I.*), (2. s. -á), Topf.
горю-вáти, v. I. A.*), trauern sich kränken, grämen.
горя́чий, adj., heiß. [erhitzen.
горяч-úти, v. II. A., (prs. -ý, -áть),
горя́чíсть, f. V., Hitze, Eifer.
горя́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Hitze; Heißsporn.
Гóсподь, m. I., Herrgott.
госпóда, f. I., Haus, Wirtshaus.
госпóдар, m. II., Wirt.
госпóдар-ити, v. II. A., wirtschaften. [Wirtschaft.
господáр-ка, f. I.*), (2. pl. -óк),
господáрний, adj., wirtschaftlich.
господáрский, adj., Wirtschafts-.
господáрство, n. I., Wirtschaft.
господúня, f. II., Wirtin.
гост(é)ць, m. II., (2. s. -я́), Rheumatismus.
гостúна, f. I., Bewirtung; Besuch.
гостúн(е)ць, m. II., Strа e; Geschenk. [Gast-.
гостúнний, adj., gastfreundlich;
гостúнниця, f. II., Gasthaus.
гостúннíсть, f. V., Gastfreundschaft.

Digitized by Google

гост-и́ти, v. II. A., (1. prs. гощу́, vp. гоще́ний), reisen, zu Gast sein; bewirten. [schaft.
готі́в-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Bar-
гото́вий, adj., bereit, fertig; bar.
гото́в-ити, v. II. A., (prs. -лю, -лять, vp. -лений), bereiten, fertig machen.
гото́вість, f. V., Bereitwilligkeit.
гото́вленє, n. IV., Zubereitung.
готу-ва́ти, v. I. A.*), гото́вити.
гра, f. I., Spiel.
граб, m. I., Weißbuche. [gräber.
граба́р, m. II., (2. s. -я́), Toten-
граба́рский, adj., Gräber-.
гра́ба-ти, v. I. A., rechen, scharren.
гра́бежа, f. IV., Plünderung, Pfändung.
гра́беж-ливий, -ний, adj., Raub-.
грабель-ки́, pl. f. I.*), (2. -о́к), dim. граблї́.
граби́на, f. I., Weißbuchenholz.
граби́тель, m. II., Plünderer.
гра́б-ити, v. II. A., (prs. -лю, -лять; vp. -лений), plündern, pfänden.
граб-лї́, pl. f. II., (2. pl. -е́ль), Rechen.
грабо́вий, adj., Weißbuchen-.
град, m. I., (2. s. -у), Hagel.
градови́й, adj., Hagel-.
грак, m. I.*), га́йворон.
грамота́, f. I., Urkunde. [Kante.
грань, f. V., glühende Kohlen; —
гране́, n. IV., das Spielen.
грани́стий, adj., kantig.
грани́ця, f. II., Grenze.
грани́ч-ити, v. II. A., (prs. -у, -ать), (ab)grenzen.
грани́чний, adj., Grenz-.
гра́н-ка, f. I.*, (2. pl. -о́к), Kante
гранкослу́п, m. I., Ecksäule.
гранча́стий, adj., kantig.
гра́-ти, v. I. A., spielen; wallen, gähren.
грач, m. IV., Spieler.
гре́бель-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. гре́бля. [гре́бінь.
гребен(е́)ць, m. II., (2. s. -я́), dim.
гребеня́стий, adj., kammartig.
греб(е́)ць, m II., (2. s. -я́), Ruderer.
гре́бінь, m. II., Kamm.
гре́б-ло, n. I., (2. pl. -е́л), Striegel.
гре́б-ля, f. II., (2. pl. -е́ль), Damm.
греб-(с)ти́, v. I. B., (prt. гріб, гребла́), scharren, rudern.
Грек, m. I.*), Grieche.
Греки́ня, f. II., Griechin.
грем-і́ти, v. II. A., (prs. -лю́, -ля́ть; prt. -і́в), donnern.
грему́чий, adj., donnernd.
гре́цкий, adj., griechisch.
гре́ча́ний, adj., aus Buchweizen.
греча́ник, m. I.*), (Buchweizen-) Kuchen. [weizen.
гре́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Buch-
гречкосі́й, m. III., Bauer.
гриб, m. I., (2. s. -а́), Pilz, Schwamm.
грибо́вий, adj., Pilz-.
гри́ва, f. I., Mähne.
гри́жа, f. IV., Gram.
гризота́, f. I., Gram.
гри́з-ти, v. I. B., (prs. -у́, imp. -и́), nagen, knacken; quälen, grämen.
гризу́н, m. I., (2. s. -а́), Nager.
гри́ма-ти, v. I. A., poltern, schlagen; schreien.
грим-і́ти = греміти. [гримі́ти.
гри́мн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув),
гріб, m. I, (2. s. -у, pl. -и́), Grab.
грізьни́й, adj., drohend, streng, furchtbar.
грім, m. I., (2. s. -у), Donner.
грімки́й, adj., laut. [schnitt.
грі́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Brot-
грі́-ти, v. I. A., (vp. -тий), wärmen.
гріх, m. I.*), (2. s. -а́), Sünde.
гріш, m. IV., (2. s. -а́ 7. -и́, pl. I. гро́ш-і, 2. -ий, 6. грі́шми), Geld.

Digitized by Google

гріш-и́ти, v. II. A., (prs. -ý, -а́ть), sündigen.
грішний, adj., sündig.
грішник, m. I.*), Sünder.
грішниця, f. II., Sünderin.
гробáр = грабáр.
гробни́ця, f. II., Grabmal.
грозьбá, f. I., Drohung.
гроз-и́ти, v. II. A., (prs. грожý, vp. грожéний), drohen.
гро́з-но, n. I., (2. pl. -ён), Traube.
громáда, f. I, Gemeinde; Menge.
громáд-ити, v. II. A., (prs. -жу, imp. -ь -ьмо; vp. -жений), häufen, sammeln, zusammenrechen.
громадíльник, m. I.*), Harker.
громадíльниця, f. II., Harkerin.
громáд-(оч)-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim. громáда.
громáдний, adj., gemeinschaftlich.
громáдский, adj., Gemeinde-.
громадя́н-ин, m. I., (1. pl. -и), Gemeindemitglied.
громадя́ньство, n. I., Gemeinwesen.
громовúй, adj., Donner-.
громовúна, f. I., Elektrizität.
громовúця, f. II., Gewitter.
громозвíд,, m. I., Blitzableiter.
грóхіт, m. I., (2. s. -y), Donner.
грохóт-íти, v. I. B., (prs. -чý, prt. -ív, imp. -и́), rollen.
грошéвий, adj., Geld-.
грошовúтий, adj., geldreich.
грýба, f. I., Ofen.
грубéзний, adj., sehr dick.
грýбий, adj., dick, grob, roh.
грýбíсть, f. V., Dicke, Grobheit.
грубí-ти, v. I. A., dick werden.
грýбник, m. I.*), Ofenheizer.
грýбн-ути, v. I. B., (prt. груб), грубíти.
грубоскíр(е)ць, m. II., Dickhäuter.
грудь, f. V., Brust.
грýда, f. I., Scholle.
грýд(е)нь, m. II., Dezember.
грýд-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim. грýда.
грудневúй, adj., Dezember-.
грудний, adj., Brust-.
грудни́ця, f. II., Brustkasten, -stück.
грузь, f. V., Kot; Schutt.
грузúло, n. I., Senkblei.
грузкúй, adj, kotig. [sinken.
грузн-ýти, v. I. B., (prt. -ув), ver-
грýша, f. IV., Birnbaum.
грýш-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Birne.
грушкóвий, adj., aus Birnholz.
гря́д-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Beet.
грядýчий, adj., künftig.
грязь = грузь.
гря́знути = грузнýти.
гря́н-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), einschlagen.
гýба, f. I., Lippe, Mund.
губáтий, adj., großlippig.
губúтель, m. II., Vertilger.
губ-и́ти, v. II. A., (prs. -лю, -лять; vp. -лений), verlieren, verderben; hinrichten.
гýб-ка, f. I.*), (2. pl. -óк). Schwamm.
губковáтий, adj., schwammig.
гýбний, adj., Lippen-.
гýгнавий = вугнáвий.
гудьбá, f. I., Musik.
гуд-и́ти, v. II. A., (prs. -жý; vp. -жéний), tadeln. [hallen, brausen.
гуд-íти, v. II. A., (prs. -жý, prt. -íв),
гук, m. I.*), (2. s. -y), Schall.
гука́-ти, v. I. A., rufen. [гукáти.
гýкн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув),
гульбá, f. I., Tanz.
гýл-и́ти, v. II. A., (prt. -и́в), locken; narren.
гýльки, pl. m. I., Tanzerei.
гульня́, f. II., Gelage.
гуля́ка, m. = f. I.*), Lebemann.
гýлян-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Tanz.
гуля́-ти, v. I. A., tanzen, lustwandeln, spazieren; sich unterhalten, ausschweifen.

Digitized by Google

гуме́нний, m. — adj., Tennenwächter.
гум-но́, n.I., (2. pl. -ён), Scheunenplatz.
гу́н-я, f. II., grober Tuchrock; -ька dim. I. A.*), (2. pl. -о́к).
гу́па-ти, v. I. A., poltern, schlagen.
гу́пн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), гу́пати. rasseln.
гу́рка-ти, v. I. A., poltern, klopfen,
гу́ркіт, m. I., (2. s. -у), Gepolter, Gerassel.
гуркот-і́ти, v.II. A., (prs. гуркочу́, -и́ш; prt. -і́в), гу́ркати.
гу́рма, f. I., Menge, Haufen.
гурт, m. I., (2. s. -у), Gesammtheit, на г. im Großen.
гуртови́й, adj., Massen-.
гурто́вник, m. I.*), Großhändler.
гурт(о́)к, m. I.*), kleine Gruppe.
гурту-ва́ти, v. I. A.*), zusammenscharen, -treiben.
гусь, f. V., Gans. serich.
гуса́к, m. I*), (2. s. -á), Gänse-
гу́се-нь, f. V., -ниця, f. II., Raupe.
гусена́, n. V., гуся́.
гу́с-ій, -я, -е, adj, Gänse-.
гуси́льниця = гу́сениця.
гу́с-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Gans; г. соли Salzstößel.
гу́слян-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), sauere Milch. dicht werden.
гу́сн-ути, v. I. B., (prt. гус), **густи́й**, adj., dicht.
густ-и́ти, v. II. A., (prs. гущу́, -и́ш; vp. гу́щений), verdichten.
гу́стість, f. V., Dichte.
гу́ся́, n. V., dim. гусь.
гуся́тина, f. I., Gänsefleisch.
гу́сят-ко, n. I., (7. s. -ку, 2. pl. -ок), dim. гусь.
гу́сячий, adj., Gänse-.
гу́та, f. I., Eisen-, Glas-Hütte.
гутір-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Gerede, Gerücht.
гут-і́ти, v. II. A., (prs. гучу́, -и́ш; prt. -і́в), brausen.
гу́тник, m. I.*), Hüttenarbeiter.
гутни́цтво, n. I., Hüttewesen.
гуто́р-ити, v. II. A., (prs. ю́, imp. -и́), plaudern.
Гу́цул, m. I., (pl. -и́), Huzule.
Гу́цул-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Huzulin.
гу́цульский, adj., huzulisch.
гуцуля́к, m. I.*); (2. s. -á), Huzulenpferd.
гучни́й, adj., laut.
гу́ща, f. IV., Dichte; Brei.
гуща́вина, f. I., Dickicht.
гущавни́к, m. I.*), (2. s. -á), Gestrüpp.

ґ.

ґазда́, m. = f. I., госпо́дар.
ґазди́ня, f. II., господи́ня.
ґазду-ва́ти, v. I. A.*), господа́рити.
ґазе́та, f. I., Zeitung.
ґазови́й, adj., gasartig.
ґа́лиця, f. II., Ungeziefer.
ґальо́н, m. I., Borte.
ґа́н(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Gang.
ґанч, m. IV., (2. s. -у), Fehler.
ґвавту-ва́ти, v. I. A.*), „Gewalt“ rufen.
ґе́ґа-ти, v. I. A., schnattern.
ґеле́т-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Faß = ¼ Koretz, (Hohlmaß).
ґльоб, m. I., Globus.
ґнип, m. I., Schustermesser.
ґні́т, m. I., Docht.
ґо́ґодза, f. I., Preißelbeere.
ґо́нта, f. I., Schindel. delnagel.
ґонта́ль, m. II., (2. s. -я́), Schin-
ґонта́р, m. II., (2. s. -я́), Schindelspalter.
ґонт-и́ти, v. II. A., (prs. ґончу́, vp. ґончений), mit Schindeln decken.

Digitized by Google

ґонтóвий, adj., Schindel-.
ґорáльня = горíльня.
ґоспóдар u. dgl. siehe господáр etc.
ґóт-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Auerhenne.
ґóтур, m. I., Auerhahn.
ґрáжда, f. I., Schopfen.
ґрáлї, pl. f. II., Mistgabel.
ґрáта, f. I., Gitter.
ґрéчний, adj., artig.
ґрéчність, f. V., Artigkeit.
ґринджóли, pl. f. I., Kinderschlitten.
ґрис, m. I., (2. s. -y), Gries.
ґрунь, m. II., Anhöhe. [Boden.
ґрунт, m. I., (2. s. -y), Grund,
ґудз, m. I., (pl. -й,) Knoten, Beule.
ґýдзик, m. I*), Knopf.
ґудзувáтий, adj., knotig.
ґýля, f. II., Beule.
ґуráльня = ґорáльня.
ґуст, m. I., (2. s. -y), Geschmack.
ґустóвний, adj., geschmackvoll.
ґутéя, f. Ш., Quitte.
ґýша, f. IV., Kropf.
ґушáтий, adj., kropfig.

Д.

д, praep. 3., zu.
да = та. [ben, liefern; lassen.
дава́-ти, v. I. A., (prs. даю́), ge-
давúтель, m. II., Erdrücker.
дáв-йти, v. II. A., (prs. -лю, -лять; vp. -лений), drücken, pressen, klemmen; würgen, ersticken.
дáві, adv., früh, ehemals. [alt.
давн-íй, -їшний, adj., ehemalig,
давнó, adv., ehemals, längst, з дáвен дáвна seit jeher, von alters.
давнинá, f. I., Altertum.
давн-ýти, p. v. I. B., (prt. -ýв), давúти.
даль, f. V., Ferne.
далевúд, m. I., Fernrohr.
далéкий, adj., weit, fern, entfernt.
далéкість, f. V., Ferne.
далекоснóсний, adj., weittragend.
далечинá, f. I., Ferne.
дáльший, Komp. von далéкий.
дань, f. V., данúна.
данúна, f. I., Tribut.
данцювáти = танцювáти.
дар, m. I., (2. s. -ý), Gabe, Geschenk.
дарáба, f. I., Floß.
дарéмний, adj., vergeblich.
дарéмщина, f. I., Frohndienst.
дар-йти, v. II. A., дарувáти.
дармá, adv., vergeblich, umsonst; schade; д. що wiewohl.
дáрмо, adv., umsonst, nutzlos, müßig.
дармоїд, m. I., Umsonstfresser.
дарм-увáти, v. I. A.*), müßig sein.
даровúй, adj., unentgeltlich.
даровúтий, adj., begabt.
дáром = дáрмо.
дару-вáти, v. I. A.*), schenken.
дарýн(о)к, m. I.*), Geschenk.
дáскал, m. I., дяк.
дасть Бíг = немá.
дáта, f. I., Datum.
дá-ти, p. v. I. A., (prs. -м, -ш, -аcть, -амó, -сьтé, -дýть) давáти.
дáтель, m. II., Geber. [Spende.
дáт(о)к, m. I.*), (2. s. -y), Gabe.
дах, m. I.*), (2. s. -ý), Dach.
дахíв-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Dachziegel.
даховúй, adj., Dach-.
дáч-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Abgabe.
даш(ó)к, m. I.*), Schirm, dim. дах.
дбáлий, adj., fürsorglich.
дбáлість, f. V., Fürsorge.
дбá-ти, v. I. A., sorgen, sich kümmern.
дв-а, num., m., n., двí f., двóе zwei.
двáнáцять, num., zwölf.
двáцять, num., zwanzig.

Digitized by Google

два́цятий, num.=adj., zwanzigster.
два́цят-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), die Zwanzig.
две́р-і, pl. f. V., (2. -и́й), Tür.
две́рник, m. I.*), Pförtner.
две́рцї, pl. m. II., dim. две́рі.
двига́р, m. II., (2. s. -я́), Heber.
двига́-ти, v. I. A., (empor)heben, schwer tragen; ся sich bewegen.
двигн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), двига́ти.
дви́женє, n. IV., Bewegung.
движи́мий, adj., beweglich.
движи́мість, f. V., Beweglichkeit.
дві́й-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Zweier, Paar; -ко́ zwei.
двійни́к, m. I.*), (2. s. -á), Doppelgänger.
двійня́, f. II., Dual; Paar.
дві́р, m. I., (2. s. -á), Hof; надві́р, adv., hinaus, надворі́ draußen.
дві́рник, m. I.*), Gemeindevorsteher.
дві́р(о́)к, m. I.*), (2. s. -á), dim. двір.
дві́рский, adj., Hof-.
дві́ста, num., zweihundert.
дві́чи, num., zweimal.
дво-, дву-, doppel-, zwei-.
двогоди́нний, adj., zweistündig.
двого́ло́вий, adj., zweiköpfig.
двоголо́сий, adj., zweistimmig.
дводне́вний, adj., zweitägig.
дво́є, num., zwei; в дво́є zweimal soviel; на дво́є entzwei, по дво́є je zwei.
дво́звук, m. I.*), Doppellaut.
дво-ї́ти, v. II. B., verdoppeln; zweifeln.
двокра́тний, adj., zweifach.
двокри́лий, adj., zweiflügelig.
дволи́стий, adj., zweiblätterig.
дволи́чний, adj., falsch.
дволи́тний, adj., zweijährig.
двомі́сячний, adj., zweimonatlich.
двоно́гий, adj., zweifüßig.
двоповерхо́вий, adj., zweistöckig.
дворя́к, m. I.*), (2. s. -á), Höfling.
дворя́менний, adj., zweiarmig.
двор(е́)ць, m. II., (2. s. -я́), dim. двір, Bahnhof.
дворо́гий, adj., zweihörnig.
двору́кий, adj., zweihändig.
дворя́н-и́н, m. I., (1. pl. -и), Hofkavalier.
дворя́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Hofdame.
дворя́ньский, adj., Hof-.
дворя́ньство, n. I., Hofadel.
двосі́чний, adj., zweischneidig.
двоскладо́вий, adj., zweisilbig.
двочле́нний, adj., zweigliedrig.
двоязи́чний, adj., doppelzüngig.
двоя́кий, adj., zwei-erlei, -fach.
д-го́рі, adv., hinauf.
де, adv., wo; де-де, де-не-де, hie und da.
де́бра, f. I., Schlucht.
дебу́дь, дене́бу́дь, adv., wo immer.
девяно́сто, num., девятьдеся́ть.
де́вять, num., neun.
девятьдеся́ть, num., neunzig.
девя́тий, num. = adj., neunter.
девятьна́цять, num., neunzehn.
де́г(о)ть, m. II., (2. s. -ю), Teer.
де да́лї, тим..., je weiter, desto...
дейнде, adv., anderswo.
декі́льки, adv., wenig.
де́коли, adv., manchmal, mitunter.
де́котрий, pron. = adj., mancher.
д(е)нь, m. II., (2. s. дня), Tag.
дене́будь, adv., wo immer.
дене́котрий, pron. = adj., mancher.
де́нний, adj., Tages-, Tag-.
де́нно, adv., täglich.
де́рга-ти, v. I. A., hecheln.
дергі́в-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Hechel.
деревина, f. I., dim. де́рево.
деревище, n. II., Sarg.
деревистий, adj., holzig.
дереві́-ти, v. I. A., erstarren.
дерев(л)я́ний, adj., hölzern.

Digitized by Google

дéрев-о, n. I., (1. pl. -á), Baum; Holz.
деревцé, n. III., dim. дéрево.
дерéн, m. I., (2. s. -ý), Kornelkirsche.
дереновúй, adj., aus дерéн.
держáва, f. I., Staat, Reich.
держáвний, adj., Staats-, Reichs-.
держáк, m. I.*), (2. s. -á), Stiel, Halter.
держ-áти, v. II. A., (prs. -ý, -áть, prt. -áв, vp. -анúй), halten.
держúтель, m. II., Erhalter.
дерзкúй, adj.. kräftig, mutig, kühn.
деркáч, m. IV., (2. s. -á), Wachtelkönig; Klapper.
деркот-íти, v. II. A., (prs. 1. деркóч-у, prt. -íв) klappern.
дернúна, f. I., Rasen.
дéрти, v. I. B., (prs. др-у, prt. дер. -ла, imp. дри, vp. дéртий), reißen, schinden; schleißen.
дерýн, m. I., (2. s. -á), Schinder.
десь, adv., irgendwo.
деськолúсь, adv., manchmal, dann und wann.
дéсять, num., zehn.
деся́тий, num. = adj., zehnter.
десятилíтє, n. IV., Decennium.
десятúна, f. I., Zehntel; Zehent.
десятитúсячна, f. = adj., Zehntausendtel. [Zehner.
деся́т-ка, f. I.*), (2. pl. -óк),
деся́тник, m. I.*), Zehentmann.
деся́т(о)к, m. I.*), Zehner.
десятóчний, adj., Dezimal-.
дé-там, adv., keineswegs.
дéхто, pron. mancher.
дешевúй, adj., billig, wohlfeil.
дешевí-ти, v. I. A., billig werden.
дешевня́, f. II., wohlfeile Zeit.
дéщо, pron., etwas, einwenig.
дéякий, pron. = adj., mancher.
дж- siehe auch ж-, ч-!
джéр-га, f. I.*), Wolldecke.
дз-, siehe auch з-, ц-!
дзвен-íти, v. II. A., (prt. -íв), schallen, tönen.
дзвíн, m. I., Glocke; Ton, Klang.
дзвíнкий, adj., klingend.
дзвíнниця, f. II., Glockenturm.
дзвíн(о́)к, m. I.*), (2. s. -á), dim. дзвíн.
дзвонáр, m. II., (2. s. -я́), Glöckner.
дзвóник, m. I.*), дзвінóк.
дзвóн-ити, v. II. A., läuten, klingen; klappern.
дзелéнька-ти, v. I. A., klingeln.
дзер, m. I., (2. s. -у), Melke.
дзьóба-ти, v. I. A., picken.
дзьобéн-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Umhängtasche.
дзюб, m I., Schnabel.
дзюбáтий, adj., blatternarbig.
дúби, pl. f. I., Fessel. [ling.
дивáк, m. I.*), (2. s. -á), Sonder-
дúван, m. I., Teppich.
див-úти ся, v. II. A., (prs. -лю, -лять), schauen.
дúвний, adj., wunderlich, wunderbar, sonderbar.
дивниця, f. II., Wunder.
дúво, n. I., Wunder. [sam.
дивовúжний, adj., wunderlich, seltдивогля́д, m. I., Monstrum.
дивогля́дний, adj., monströs.
дивотá, f. I., дивниця.
дúву-вати ся, v. I. A.*), sich wundern, staunen.
дик, m. I.*), Wildschwein.
дикáр, m. II., (2. s. -я́), der Wilde.
дúкий, adj., wild.
дикýн, m. I., (2. s. -á), дикáр.
дикýнство, n. I., Wildheit, Roheit.
дим, m. I., (2. s. -у; pl. -и́), Rauch.
димáр, m. II., (2. s. -я́), Rauchfang.
дúма-ти, v. I. A., pumpen.
димáч, m. IV., (2. s. -á), Blasebalg.
димúдí-ти, v. I. A., (ver)schwinden.
димúстий, adj., rauchig.

Digitized by Google

дим-і́ти, v. II. A., (prs. -лю́, -ля́ть; prt. -ів, vp. -лє́ний), rauchen.
ди́мний, adj, rauchig, voll Rauch.
ди́мни́к, m. I.*), (2. s. -á), Rauchfang.
димо́вий, adj., Rauch-.
дим(о́)к, m. I.*), dim. дим.
ди́ня, f. II., Kürbis.
дира́ = дї́ра́.
дити́на, f. I., (pl. f. V., дї́т-и. 3. -ем, 6. -ьми́, 7. -ех), Kind.
дитя́, n. V., Kind. [дитя́.
дитя́т-ко, n. I.*), (2. pl. -ок), dim.
дитя́чий, adj., kindlich.
дих, m. I.*), (2. s. -у), Atemzug.
ди́хавиця, f. II., Asthma, Dämpfigkeit. [dämpfig.
ди́хавичний, adj., asthmatisch,
ди́хало, n. I., Atmungsorgan.
ди́ха-ти, v. I. A., atmen.
дичина́, f. I., Wild. [ling.
ди́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Wild-
ди́ш(е)ль, m. II., Deichsel.
ди́шиця, f. II., Luftröhre.
ди́шлик, m. I.*), dim. ди́шель.
ді- siehe auch до-. [добира́ти.
дібра́ти, p. v., (prs. u. imp. до-),
дібро́ва = дуброва.
дї́ва, f. I., Jungfrau.
дї́ва́-ти, v. I. A., hintun, unterbringen, aufbewahren; ся hinkommen, hinbegeben.
дївиця, f. II., Jungfrau.
дї́в-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Mädchen; -онька, -очка, dim.
дївочий, adj., Mädchen-.
дївча́, n. V., Mädchen.
дївч-ина, f. I., (pl. -áта n. V.), Mädchen. [догаяти.
дігна́ти, p. v., (prs. u. imp. до-),
дїд, m. I., (pl. -й), Großvater, Greis.
дїдизна, f. I., дїдівщина.
дїдичтво, n. I., Erbe.
дїдич, m. IV., (pl. -і) Gutsherr. [erben.
дїдич-ити, v. II. A., (prs. -у, -ать),
дїдів, дїдівский, adj., großväterlich.
дїдівщина, f. I., Ahnenerbe.
дїдько, m. I.*), (5. -че! pl. -й), Teufel.
дїдо = дїд.
дїдовий, adj., дїдів.
дїдячий, adj., des Teufels, teuflisch.
дїж-а, f. IV., -ка f. I.*), (2. pl. -о́к), Fäßchen.
діждáти, p. v., erwarten, erleben.
діздрі́ти, p. v., wahrnehmen.
дізна-вáти, v. I, A.*), erforschen, erfahren.
дізна́ти, p. v., дізнавáти.
дій-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Melkwarze.
дійма́-ти, v. I. A., zusetzen; ergreifen; -ючий empfindlich, schmerzlich.
дійний, adj., Melk-. [vieh.
дійни́к, m. I.*), (2. s. -ý), Melk-
дійни́ця, f. II., Melkkübel.
дійня́ти, p. v., дійма́ти.
дї́йство, n. I., Handlung.
дї́йству-вáти, v. I. A.*), wirken.
дї́йс(т)ний, adj., wirklich.
дї́йстність, f. V., Wirklichkeit.
дійти́, p. v., доходи́ти.
дїл, m. I., (2. s. до́лу), Boden, Tal; з до́лу von unten.
дїла́-ти, v. I. A., tun, handeln, wirken.
дїльба́, f. I., Teilung, Division.
дїленє, n. IV., Teilen.
дїли́мий, adj., teilbar.
дїли́м(о)к, m. I.*), Dividend.
дїли́тель, m. II., Divisor.
дїл-и́ти, v. II. A., teilen, dividieren; sondern, scheiden.
дїл-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Halsdrüse.
дїльни́ця, f. II., Grenze; Ortsteil.
дї́ло, n. I., Werk, Arbeit, Tat, Sache.

Digitized by Google

дїля = для. [Haus.
дім, m. I., (2. s. -дому, pl. -й), **дїн-ути**, p. v. I. B., (prt. -ув, imp. -ь, -ьмо, ьте), дївáти.
дірáвди, adv., справдї.
дїрá, f. I., (pl. дїри), Loch.
дїрáвий, adj., löcherig.
дїрáв-ити, v. II. A., (prs. -лю, -лять, imp. -мо, -те; vp. -лений), дірвáти, p. v., дорвáти. [löchern.
дїр-ка, **дїроч-ка**, f. I.*), (2. pl. -óк), dim дїрка.
дїрк(ов)áтий, adj., porös.
дірк(ов)áтість, f. V., Porosität.
дісла́ти, p. v., досила́ти.
дістава́ти, v., bekommen, erhalten, erreichen; ся gelangen, zuteil werden.
дістáти, p. v., дістава́ти.
дїтва́к, m. I.*), (2. s. -á), Kind.
дїти, pl. von дитúна.
дї-ти, p. v. I. B., (prs. -ну, prt. -в, -ла, imp. -нь, -ньмо), дївáти.
дїт(оч)-ки́й, dim., (2. pl. -óк), von дїти
дїтóчий = дитя́чий.
дїя, f. III., Handlung, Tat, Akt.
дїя́(те)льний, adj., tätig.
дїя́(те)льність, f. V., Tätigkeit.
дїя́тель, m. II., der Tätige.
дї-яти, v. I. A., (prt. -яв, vp. -яний), tun, handeln, wirken; — ся geschehen, sich zutragen.
дїя́ч, m. IV., (2. s -á), дія́тель.
для, präp. 2, für; wegen, halber.
дму́ха-ти, v. I. A., blasen, wehen.
дмухн-у́ти, p. v., (prt. -ýв), дмýхати.
днéвний, adj., Tag-, Tages-.
днéвник, m. I.*), Tagblatt; Tagfalter.
днесь, adv., heute.
днúна, f. I., Tag; pl. siehe день!
днї-ти, v. I. A., tagen, dämmern.
дно, n. I., Boden, Grund.
дну-вáти, v. I. A.*), den Tag verbringen.
до, präp. 2, zu, an, nach, bis, in.
до- (siehe auch дi-) zu, hinzu-; an-, heran-, bei; ab-, aus-; er-, ver-.
доба́, f. I, (2. pl. дiб). Tag (24 Stunden).
добáв-ити, p. v. II A, (prs. -лю-, лять; imp. -мо, vp. -лений), добавля́ти.
добавля́-ти, v. I A, hinzufügen.
добача́-ти, v. I A, bemerken, wahrnehmen; не — nicht gut sehen.
добáчити, p. v., добача́ти.
добива́-ти, v. I. A., erschlagen, den Todesstoß geben; erkämpfen; anstreben; abschließen.
добира́-ти, v. I. A., zu, hinzunehmen; aussuchen. auslesen; — ся ein-greifen, -brechen; gelangen.
добúти, p. v., (prs. дiбю), добива́ти.
дóбич, f. V., a, f. I., Beute.
добíга́ти, v., einholen, gelangen.
добíр, m. I., (2. s. -у), Auswahl.
добíрний, adj., auserlesen.
добíчи, p. v., добíга́ти.
дóбрий, adj., (Komp. лу́чший), gut, recht, wohl. [gut.
добрíс(ен)ький, adj., noch ganz
дóбрість, f. V., доброта́.
до ро́, n. I., (2. pl. дiбр), Gutes, Gut, Habe.
добро́ыт, m. I., (2. s. -у), Wohlstand.
добровíльний, adj. freiwillig.
дóбро́дїй, m. III., Herr, Wohltäter.
до ро́дїй-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Frau. Wohltäterin.
добродїйний, adj. wohltätig.
добродїйство, n. I., Wohltat.
добродýшний, adj. gutherzig, gemütlich.
добродýшність, f. V., Gutherzigkeit.
добромисля́чий, adj., wohlgesinnt.

Digitized by Google

добросе́рдний, adj., gutherzig.
до рота́, f. I., Güte.
добротво́рний, adj., wohltätig.
доброчи́нний, adj.. wohltätig.
доброчи́нність, f. V.. Wohltätigkeit.
добря́-га, m. = f. I.*), seelenguter Mensch.
добря́чий, adj., gutherzig.
до..у́ва́-ти, v. I. A., hervorbringen, gewinnen; einnehmen; herausziehen, zücken; abschließen; — ся eindringen, einbrechen.
добудо́ву-вати, v. I. A.*), zubauen.
добудува́ти, p. v., добудо́вувати.
добу́ти, p. v., добува́ти.
добу́т(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Ergebnis, Produkt.
доваре́ний, vp., gar gekocht.
до́вба-ти, v. I. A., stochern, meißeln, höhlen. [Zahnstocher.
довба́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к).
до́вбень-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к). dim. до́вбня. [Schlägel.
до́вб-ня, f. II., (2. pl. -нь),
довг, m. I.*), (2. s. -у́), Schuld.
до́вгий, adj., lang.
до́вгість, f. V., Länge.
довгова́тий, adj., länglich.
довговоло́сий, adj., langhaarig.
довгогри́вий, adj., langmähnig.
довголі́тний, adj., langjährig.
довгоно́гий, adj., langbeinig.
довгоно́сий, adj., langnasig.
довгору́кий, adj., langarmig.
довгота́, f. I., Länge,
довготерпели́вий, adj., langmütig.
довготерпели́вість, f. V., Langmut.
довгоу́хий, adj., langohrig.
довгохво́стий, adj., langschwänzig.
довгоязи́кий, adj., langzungig.
дове́зти, p. v., довози́ти.
довершене́ний, adj., vollkommen.
довершити, p. v., доверша́ти.
дове́ршу-вати, v. I. A.*), vollenden; ergänzen.
дове́сти, p. v., доводи́ти.
до́вжен = до́вжний.
довже́зний, adj., sehr lang.
довжина́, f. I., Länge.
довж-и́ти, v. II. A., (prs. -у́, -а́ть; vprs. -а́чий), verlängern.
довжі́нь, f. V., довжина́.
до́вжний, adj., schuldig.
до́вжник, m. I.*), Schuldner.
до́відь, m. I., (2. s. -у), Beweis.
до́відь, m. I., (2. s -у), Erkundigung.
довіда-ти ся, p. v. I. A., довіду́вати.
довіду-вати ся, v. I. A.*), sich erkundigen, erfahren.
до́віз, m. I., (2. s. -у), Zufuhr.
довільний, adj., zufrieden; willkürlich. [Willkür.
довільність, f. V., Zufriedenheit;
довіре́ний, adj., vertraut.
довіре́ність, f. V., Vertrauen.
довіро́чний, adj., vertraulich.
довірчи́вий, adj., leichtgläubig.
довірчи́вість, f. V., Leichtgläubigkeit.
довіря́-ти, v. I. A., vertrauen.
довічний, adj., ewig, immerwährend.
довкола = доокола.
довкруги́, adv., ringsum.
доводи́ти, v., hin-, zu-bringen, -führen, befehligen, beweisen, dartun; — ся sich treffen, dazukommen.
довози́ти, v., herbei-, zu-führen.
довоо́лї, adv., genug.
довша́-ти, v. I. A., länger werden.
до́гад, m. I., (2. s. -у), Vermutung.
догада́ти ся, p. v., дога́дувати ся.
до́гад-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), до́гад.
дога́дливий, adj., zuvorkommend.
дога́дливість, f. V., Zuvorkommenheit.
дога́ду-вати ся, v. I. A.*), vermuten; sich besinnen.
дога́на, f. I., Tadel.
дога́нний, adj., tadelhaft. [eilen.
догана́-ти, v. I. A., einholen; nach-

Digitized by Google

догаря́-ти, v. I. A., zuende brennen, verlöschen.
дога́дний, adj., bequem.
дога́дність, f. V., Bequemlichkeit.
дога́н, на-з-дога́н um zu ereilen.
доглу́па-ти ся, p. v. I. A., mühsam begreifen. [pflegen, warten.
доглядá-ти, v. I. A., überwachen,
доглядáч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Wärterin.
доглядíти, p. v., доглядáти.
доглянути, p. v., доглядáти; bemerken. wahrnehmen.
дóговір, m. I., (2. s. -у), Übereinkommen, Vertrag.
договíрний, adj., Vertrags-.
договори́ти, p. v., договóрювати.
договóрю-вати, v. I. A.*), zuende reden; zureden; verabreden.
дого́да, f. I, Bequemlichkeit; Gefallen.
дого́ди́ти, p. v., дого́джувати.
дого́джу-вати, v. I. A.*), rechttun, befriedigen.
догони́ти, v., доганя́ти.
до гори́, adv., hinauf.
догорíти, p. v., догаря́ти.
до́-ґа, f. I., (3. u. 7. -дзі), Faßdaube.
додава́ти, v., hinzu-, bei-, zu-geben, -setzen, -fügen, addieren.
дода́ти, p. v., додава́ти.
додатнóвий, adj., Zusatz-,
дода́т(о)к, m. I.*), (2 s. -у), Zugabe, Beilage, Zusatz, Nachtrag.
додéржати, p. v., додéржувати.
додéржу-вати, v. I. A.*), aus-, hin-, ein-halten; halten.
додýмати ся, p. v., додýмувати ся.
додýму-вати ся, v. I. A.*), begreifen, daraufkommen; mut-
дóєне, n. IV., Melken. [maßen.
дожáти, p. v., дожинáти.
дожджáн-ка, f. I.*), (2. s. -о́к), Regenwurm.
доживá-ти, v. I. A., verleben, abschließen; erleben.
доживóтний, adj., lebenslänglich.
дожидá-ти, v. I. A., ab-, er-warten, warten.
дожина́-ти, v. I. A., die Ernte beenden.
дожи́ти, p. v., доживáти.
дожи́т(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Erlebnis.
дозвóл-ити, p. v., дозволя́ти.
дозволя́-ти, v. I. A., erlauben, bewilligen; — ся Erlaubnis nehmen. [pflegen.
дозира́-ти, v. I. A., überwachen;
дóзір, m. I., (2. s. -у), Aufsicht, Pflege
до-зна́ку, adv., vollends. ganz.
дозóр(е)ць, m. II., Aufseher.
дозору-ва́ти, v. I. A.*), дозира́ти.
дозрівá-ти, v. I. A., reifen.
дозрíлий, adj., reif.
дозрíлість, f. V., Reife.
дозрíти, p. v., дозрівáти.
доїда́-ти, v. I. A.. zuende essen; zusetzen.
дóїзд, m. I., (2. s. -у), Zufahrt.
доїзджá-ти, v. I. A.. zufahren.
доїсти, p. v., доїдáти.
до-їти, v. II. B., (imp. дій!) melken.
доїхати, p. v., доїзджáти; — кінця vernichten.
дóказ, m. I., (2. s. -у), Beweis.
доказáти, p. v., докáзувати.
докáзу-вати, v. I. A.*), zuende sagen; beweisen; durchsetzen;
докáзно, adv., erwiesen. [treiben.
дóки, дóкіль, adv., bis, so lange, wie
докидáти, v., zuwerfen. [lange.
докúнути, p. v., докидáти.
докиса́-ти, v. I. A., ausgähren.
докúснути, p. v., докиса́ти.
докінчи́ти, p. v., докінчувати.
докíнчу-вати, v. I. A.*), enden, beendigen.

Digitized by Google

до́кір, m. I., (2. s. -у), Vorwurf, Tadel.
докі́рливий, adj., vorwurfsvoll.
до́клад, m. I., (2. s. -у), Bericht.
докла́да-ти, v. I. A., zugeben, zusetzen.
докла́дний, adj., ausführlich, genau.
докла́дність, f. V., Ausführlichkeit.
докла́дчик, m. A.*), Berichterstatter.
докла́сти, p. v., докла́дати.
докóла, adv., ringsum.
докóлоти, p. v., докóлювати.
докóлю-вати, v. I. A.*), Todesstoß versetzen; zuende spalten.
доконá-ти, p. v. I. A., докóнувати.
доконéчний, adj., durchaus notwendig.
доконéчність, f. V., Notwendigkeit.
докóну-вати, v. I. A.*), vollbringen, durchsetzen.
докопáти, p. v., zuende graben; ся auf etwas stoßen.
докоря́-ти, v. I. A., vorwerfen.
до-кýпи, adv., zusammen.
докýпити, p. v., докýплювати.
докýплю-вати, v. I. A.*), dazukaufen.
докури́ти, p. v., докýрювати.
докýрю-вати, v. I. A.*), ausrauchen.
докуча́-ти, v. I. A. belästigen.
докýч-ити, p. v. II. A., (prs. -у, -ать), докуча́ти. [dringlich.
докýчливий, adj., lästig, zu-
докýчливість, f. V., Belästigung, Zudringlichkeit. [drückend.
долегли́вий, adj., schmerzhaft,
доле́жати, p. v., zuende liegen.
до́ленька, f. I.*), dim. до́ля.
доливá-ти, v. I. A., dazugießen.
доли́на, f. I., Tal.
доли́ти, p. v., доливáти.
доли́, **долів**, adv., hinab, abwärts.
долів-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Fußboden. [Nieder-.
доли́шний, adj., unterer, Unter-,
долони́стий, adj., handförmig.
долóня, f. II., Handfläche.
долотó, n. I., Meißel, Stemmeisen.
до́ля, f. II., Los, Schicksal.
долягáти, v. I. A., drücken.
до́ма, adv., zuhause.
домагá-ти ся, v. I. A., fordern.
домáшний, adj., häuslich, Haus-.
домúслити ся, p. v., домишля́ти ся.
домишля́-ти ся, v. I. A., дога́дувати ся
домíв, adv., nach Hause, [m.
домíв-ка, f. I.*), (2. pl. [ ], Häuschen.
домівни́к, m. I.*), Hausgenosse.
домівствó, n. I., Haushalt,
домірковý-вати ся, v. I. A.*), дога́дувати ся.
домірку-вáти ся, p. v. I. A.*), домірковувати ся.
домíшáти p. v. домíшувати.
домíшу-вати, v. I. A.*), bei-, hinzu-mischen.
домовúй, adj., Haus-, häuslich.
домовúна, f. I., Sarg.
домóвити, p. v., домовля́ти.
домовля́-ти, v. I. A., ausreden.
донéсти, p. v. доноси́ти. [донька.
дóнеч-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), dim.
дóнь-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Tochter.
дóнос, m. I., (2. s. -у), Anzeige.
доноси́ти, v. hinzutragen; anzeigen.
доно́щик, m. I.*), Anzeiger.
дóня, f. II, донька.
доокóла, adv., ringsum.
доорáти, p. v., доóрювати.
доóрю-вати, v. I. A.*), zuende pflügen.
доóчно, adv., ins Gesicht.
допéвне, adv., gewiß, sicherlich.
допечú, p. v., допікáти.
допили́ти, p. v., допи́лювати.
допива́-ти, v. I. A., austrinken.
допильну-вáти, p. v. I. A.*), achthaben.

Digitized by Google

допи́лю-вати, v. I. A.*), zu Ende sägen.
до́пись, f. V., Zuschrift.
дописа́ти, p. v., допи́сувати.
до́пис-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), schriftlicher Zusatz. [spondent.
дописува́тель, m. II., Korre-
допи́су-вати, v. I. A.*), hinzuschreiben, zu Ende schreiben; korrespondieren.]forschung.
до́пит, m. I., (2. s. -у), Nach-
допита́ти ся, p. v., допи́тувати ся.
допи́ти, p. v., допива́ти.
допи́тливий, adj., forschend.
допи́ту-вати ся, v. I. A.*), nacher-fragen, -forschen; sich erkundigen.
допі́ка-ти, v. I. A., zusetzen.
доплáта, f. I., Zuschuß.
доплатúти, p. v., доплáчувати.
доплáчу-вати, v. I. A.*), zuzahlen.
до́плив, m. I., (2. s. -у), Zufluß.
доплива́-ти, v. I. A., hinzufließen.
доплúсти, p. v., доплива́ти.
доповіда́ти, v., zu Ende erzählen.
допові́сти, p. v., доповіда́ти.
допомага́ти, v., (ver)helfen.
допомóчи, p. v., допомага́ти.
допото́пний, adj., vorsündflutlich.
допрáвду-вати ся, v. I. A.*), rechten.
допроваджа́-ти, v. I. A., hinführen, -bringen.
допрова́дити, p. v., допроваджа́ти.
до́прос, m. I., (2. s. -у), Verhör.
допроси́ти ся, p. v., допро́шувати ся. [bitten.
допро́шу-вати ся, v. I. A.*), er-
допуска́ти, v., zulassen, zugeben; — ся begehen.
до́пуст, m. I., (2. s. -у), Fügung.
допусти́мий, adj., zulässig.
до-путя́, adv., gehörig. [nahme.
допу́щене, n. IV., Zulassung, An-
дорáджу-вати, v. I. A.*), (an)raten.
дора́дити, p. v., дорáджувати.
дора́дник, m. I.*), Ratgeber.
до́раз(у), adv., auf einmal.
дора́з-ка, f. I.*), (2. s. -о́к), Unbill.
дора́зний, adj., schlagend, entschieden; pünktlich.
дораста́-ти, v. I. A., heranwachsen.
дорахо́ву-вати ся, v. I. A.*), ausrechnen. [вати ся.
дорахува́ти ся, p. v., дорахо́ву-
до-ре́чи, adv., zur Sache, schicklich.
дорива́-ти ся, v. I. A., erwischen.
доривóчний, adj., abgerießen.
доріж-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. доро́га.
дорі́зати, p. v., дорі́зувати.
дорі́зу-вати, v. I. A.*), zuende schneiden; notschlachten.
доріка́-ти, v. I. A., vorwerfen.
доро́байло, n. I., alte Sache.
доробúти, p. v., дороблáти.
дороблá-ти, v. I. A., (voll)enden; anpassen; — ся erwerben.
дороб(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Verdienst, Erwerb. [Reise.
доро́га, f. I.*), (2. pl. доріг), Weg,
дорогúй, adj., teuer, kostbar, lieb.
дорогóвий, adj., Weg-.
дорогоска́з, m. I., Wegweiser.
дороці́нний, adj., kostbar.
дорогоці́нність, f. V., Kostbarkeit, Kleinod.
дорожéнь-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), dim. доро́га.
дорож-и́ти, v. II. A., (prs. -ý, -áть), vertrauen; hochhalten, schätzen; — ся viel fordern. [Droschke.
доро́ж-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
дорожня́, f. II., Teuerung.
дорозумі́ти ся, p. v., merken, erraten.
доро́слий, adj., erwachsen.
дорости́, p. v., доростáти.
доруба́ти, p. v., доруб́увати.

Digitized by Google

доруб́у-вати, v. I. A.*), zu Ende hacken.
доруча́ти, v. I. A., einhändigen.
доруча́тель, m. II., Einhändiger.
до́руч-йти, p. v., -а́ти.
доса́да, f. I., Aerger, Verdruß.
доса́джу-вати, v. I. A.*), zu Ende pflanzen; zusetzen.
досади́ти, p. v., доса́джувати.
доса́дний, adj., ärgerlich.
до́сьвід, m. I., (2. s. -у), Erfahrung.
до́сьвід(че́)ний, adj., erfahren.
досьвідча́-ти, v. I. A., bezeugen; erfahren.
досьвідчи́ти, p. v., досьвідч(ув)а́ти.
до́сьвіта, adv., früh.
до́сьвіт(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Morgendämmerung.
до́си, adv., bisher.
досила́-ти, v. I. A., zusenden.
до́сил-ка, f. I.*), (2. pl. ок), Zusendung.
досипа́-ти, v. I. A., (hin)zuschütten.
доси́пати, p. v., доспа́ти.
досипля́-ти, v. I. A., noch schlafen.
до́сить = до́ста.
доску́л-ити, p. v. II. A., доску́лювати.
доску́лю-вати, v. I. A.*), belästigen, zusetzen.
до́слїд, m. I., (2. s. -у), Forschung.
досл́ї́джу-вати, v. I. A.*), forschen.
досл́ї́дити, p. v., досл́ї́джувати.
досл́ї́дний, adj., bemerkbar.
досл́ї́дник, m. I.*), Forscher.
дослóвний, adj., wortgetreu, wörtlich.
дослу́гу-вати, v. I. A.*), ausdienen; — ся verdienen.
дослужи́ти, p. v. дослу́гувати.
дослу́хати, p. v., zu Ende hören; — ся vernehmen.
досме́ртний, adj., lebenslänglich.
досоли́ти, p. v., zusetzen.
доспіва́-ти, v. I. A.*), reifen.
доспі́лий, adj., reif.
доспі́лість, f. V., Reife.
доспі́ти, p. v., доспіва́ти.
до́ста, adv., genug.
доста́ва, f. I., Lieferung, Zustellung.
доста́вити, p. v., доставля́ти.
доставля́-ти, v. I. A., liefern, zustellen.
доста́вник, m. I.*), Lieferant
доста(р)ча́-ти, v. I. A., liefern; hinreichen.
доста́(р)чити, p. v., достарча́ти.
доста́тний, adj., wohlhabend.
доста́тність, f. V., Fülle, Reichtum.
доста́т(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Wohlhabenheit.
достато́чний, adj., genügend.
доста́ча, f. IV., Übefluß.
достеречи́, p. v., достеріга́ти.
достерігá-ти, v. I. A., wahrnehmen; hüten.
достига́-ти, v. I. A., anstreben; erreichen; reifen.
достигну́ти, p. v., достига́ти.
достижний, adj., erreichbar.
достові́рний, adj., glaubwürdig.
достові́рність, f. V., Glaubwürdigkeit.
достóйний, adj., würdig.
достóйник, m. I.*), Würdenträger.
достóйність, f. V., Würdigkeit.
достóїньство, n. I., Würde.
до-стóту, adv., ganz, genau.
достохва́льний, adj., löblich.
достроїти, p. v., достро́ювати.
достро́ю-вати, v. I. A.*), zu Ende bauen, zubauen.
до́ступ, m. I., (2. s. -у), Zutritt.
доступи́ти, p. v., hinzutreten, gelangen, erlangen.
досту́пний, adj., zugänglich.
досту́пність, f. V., Zugänglichkeit.
до-схо́чу, adj., satt, vollauf.
досяга́ти, v., erreichen.
досяглúвий, adj., erreichbar.
досягну́ти, p. v., досяга́ти.
до́теп, m. I., (2. s. -у), Witz.
дотепе́р, adv., bis jetzt.

Digitized by Google

дотеперішний, adj., bisherig.
дотепний, adj., witzig.
дотепність, f. V., Witz, Geschick.
доти, adv., bis dahin, so lange.
дотик, m. I.*), (2. s. -у), Berührung, das Tasten.
дотикати, v., berühren.
дотиковий, adj., Tast-, Gefühl-.
дотичний, adj., betreffend.
дотіль, дотиль = доти.
дотклівий, adj., schmerzlich.
до-тла, adv., gänzlich.
дотлівати, v. I. A., verglimmen.
дотліти, p. v., дотлівати,
доторкати, v., an-, be-rühren.
доторкнути, p. v., доторкати.
доточити, p. v., дотóчувати.
дотóчувати, v. I. A.*), hinzuwälzen; zudrechseln; anfügen.
дохід, m. I., (2. s. -у), Einkommen, Einnahme.
дохідний, adj., einträglich.
доховати, p. v., дохóвувати.
дохóв(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Zuwachs.
дохóвувати, v. I, A.*), bewahren, erhalten; — ся aufziehen.
доходити, v., gelangen, reichen; reifen; forschen.
доходовий, adj., Einkommen-.
дохрáпати ся, p. v. I. A., sckwer
доч = дочкá. [erreichen.
дочáсний, adj., zeitlich.
дочекáти, p. v. I. A., erleben.
дочитáти, p. v., zu Ende lesen, herauslesen.
доч-кá, f. I.*), (2. pl. -óк), Tochter.
дóш-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Brett.
дошкýлити = доскýлити.
дощ, m. IV., (2. s. -ý), Regen.
дощевий, adj., Regen-
дóщеч-ка, дощúн-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim. дóшка. [wasser.
дощів-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Regen-
драбúн-а, f. I. (pl. -и́), Leiter.
драбинáстий, adj., Leiter-. [beere
дражнúн, m. I.*), (2. s. -á), Brom-
дражн-úти, v. II. A., reizen.
дразлúвий, adj., reizbar.
дранúця, f. II., Schindel.
дрáн-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Fetzen.
дрáнний, adj., zerfetzt.
дрáнтє, n. IV., Lumpen. [klimmen.
дрáпа-ти, v. I. A., kratzen, — ся er-
драпн-ýти, p. v. I. B., (prt. -ýв), дрáпати; durchgehen.
дрáтва, f. I., Pechdraht. [дéрти.
др-áти, v. I. B., (prt. -ав, vp. áний).
драту-вáти, v. I. A.*), дражнúти.
дрáча, f. IV., Erpressung. [kammer.
древíт-ня, f. II., (2. pl.. -ень); Holz.
дрéнькíт, m. I., (2. s. -у), Gedröhn.
дрень-тíти, v. II. A., (prs. 1. s. -чý, 3. pl. -чáть; prt. -тíв, imp. -чú), dröhnen. [prt. -áв), дреньтíти.
дреньч-áти, v. II. A., (prs. -ý, -áть.
дриглí, pl. m. II., Sulz.
дрúґа-ти, v. I. A., zappeln.
дрúмба, f. I., Maultrommel.
дрі-, siehe auch дро-.
дрíб, m. I., (2. s. -у), Geflügel.
дрíб-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Brocken, Kleinigkeit.
дрíбку, adv., einwenig, etwas.
дрíб-нúй, -нéнький, -óнький, adj., klein, fein.
дрíбнúця, f. II., Geringfügigkeit.
дрíбні-ти, v. I. A, kleiner werden.
дрíбяз(о)к, m. I.*) (2. s. -у), Kleinigkeit. [dim. дровá.
дрíвця́, pl. n. III., (2. pl. дровéць),
дрíжджі, pl. m. IV., Hefe.
дрíма-ти, v. I. A., schlummern.
дрімотá, f. I., Schlummer.
дрíт, m. I. Draht.
дроб, m. I., Bruch.
дрóбен = дрібнúй.
дроб-йти, v. II. A., (prs. -лю́, -ля́ть; vp. -лéний), zerbröckeln, zerstückeln, verkleinern.

Digitized by Google

дробя́та, pl. n. V., Schafe
дрова́, pl. n. I., Holz.
дрові́тня = древі́тня.
дро́ганє, n. IV., Schwingung.
дрога́-ти, v. I. A., schwingen.
дрож(дж), f. V. (m. IV.), Schauer, Frösteln. [-áв). zittern, beben.
дрож-а́ти, v. II. A., (prs. -ý, -áть; prt.
дрозд, m. I., Drossel. [binder.
дрота́р, m. II., (2. s. -я́), Draht-
дро́тик, m. I.*), dim. дрі́т.
дроту-ва́ти, v. I. A.*), mit Draht
дротяни́й, adj., Draht-. [binden.
дро́хва, f. I., Trappe.
дроч-и́ти, v. II. A., (prs. -ý, -áть), reizen, necken.
друг, m. I.*), Freund. [ein anderer.
дру́гий, num. = adj., zweiter. pron.
другоря́дний, adj., zweiten Ranges.
друґа́-ти, v. I. A., flechten, winden. [f. I. Freundschaft.
дру́жб-а, m. = f. I., Brautführer, -á,
дружина́, f. I., Gattin; Gesellschaft, coll. Gefährten, Gefolge.
друж-и́ти, v. II. A., (prs. -ý, -áть), vereinigen, verbinden; — ся Freundschaft schließen.
дру́ж-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Brautmädchen.
дру́жний, adj., freundschaftlich.
друзя́ка, m. = f. I.*), Freund.
друк, m. I.*), (2. s. -á), Stange, Hebel; (2. s. -y), (Buch-) Druck.
друка́р, m. II., (2. s. -я́), Buchdrucker.
друка́р-ня, f. II., (2. pl. -е́нь), Buchdruckerei.
друка́рский, adj., Buchdrucker-.
друку-ва́ти, v. I. A.*), drucken.
дру́л-ити, v. II. A., трýтити.
друхота́-ти, v. I. A., zerschmettern.
друч(о́)к, m. I.*), dim. друк., Stange.
друшля́к, m. I.*), (2. s. -á), Durchschlag.
дрянь, f. V., Fetzen, Lumpen.
дря́ний, adj. zerfetzt.
дря́пати = дра́пати.
дря́хлий, adj., siech.
дря́хлість, f. V., Siechtum.
дуб, m. I., Eiche.
дуб(е́)ць, m. II., (2. s. -я́), dim. дуб.
дуби́ло, n. I., Gerbstoff.
дуби́на, f. I.,, Eichen-Wald, -Holz.
дуб-и́ти, v. II. A., (prs. -лю́, -ля́ть; vp. -ле́ний), gerben.
дубі́вни́к, m. I.*), (2. s. -á), Gerber.
дубі́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к) Gall-
дубі́нко́вий, adj., Galläpfel-, [apfel.
дубо́вий, adj., Eichen-. [дуб.
дуб(о́)к, дубо́ч(о)к, m. I.*), dim.
дубро́ва, f. I., Eichenwald.
дубча́к, m. I.*), (2. s. -á), dim. дуб.
ду́в-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Blasrohr.
дуга́, f. I.*), Regenbogen, Bogen.
дуга́стий, adj. gebogen.
ду́да, f. I., Schalmei. [ду́да.
ду́д-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
дудн-і́ти, v. II. A., (prt. -і́в), dröhnen.
дуду́, анї —, garnicht im Sinn.
дуж = ду́же, (Komp. von ду́жий).
ду́жа-ти, v. I. A., genesen, erstarken.
ду́же, adv., sehr stark. [ken.
ду́жий, adj. gesund, stark.
ду́на, m. = f. I.*), (2. pl. -ів), Magnat.
дука́ч, m. IV., (2. s. -á), дука́т, m. I, Dukaten.
дуло́, n. I., Blasebalg.
ду́ля, f. II., Birne.
ду́ма, f. I., Epos.
ду́ма-ти, v. I. A., denken, meinen.
ду́м-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Gedanke, Sinn, Absicht; Lied.
ду́мний, adj., tiefsinnig; stolz.
дун-у́ти, v. I. B., (prt. -ýв, imp. -ь, -ьмо!), blasen.
дупла́вий, adj., hohl.
дупло́, n. I., Höhlung. [Torheit.
дур, m. I., (2. s. -y), Taumel, Irrsinn,
дура́к, m. I.*), (2. s. -á), Tor, Narr, Dummkopf.

Digitized by Google

ду́р(е)нь, m. II., дура́к.
дуре́ньство, n. I., Dummheit.
дури́сьвіт, m. I., Betrüger.
ду́р-ити, v. II. A., narren, betrügen.
дурі́й-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Taumellolch.
дурі́-ти, v. I. A., verrückt werden, toben.
дурни́й, adj., dumm, törricht, närrisch.
дурни́ця, f. II., Unsinn, Albernheit, Kleinigkeit.
ду́рно, adv. umsonst, müßig.
дурнова́тий, adj. närrisch.
ду́с-ити, v. II. A., (prs. 1. s. ду́шу, vp. душе́ний), pressen, würgen.
ду́-ти, v. I. A., (vp. -тий), blasen, wehen; — ся sich aufblasen.
дут-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Tute.
дуфа́-ти, v. I. A., hoffen, vertrauen; auf etwas bauen, pochen.
дух, m. I*.), Atem, Geist, Seele, Mut.
духн-у́ти, v. I. B., (prt. -у́в), anhauchen.
духове́ньство, n. I., Geistlichkeit.
духови́й, adj., geistig.
духо́вний, adj., geistlich.
духо́вник, m. I.*), Seelsorger.
духота́, f. I., Schwüle. [Höhle.
ду́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Loch,
душа́, f. IV., Seele, Herz.
душе́вний, adj., Seelen-, seelisch.
душегу́б, m. I., Mörder.
душ(е́)ць, m. II., (2. s. -я́), Stickstoff.
душ-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать), дуси́ти.
ду́ш-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), liebes Herz.
душли́вий, adj., erstickend.
душма́н, m. I., (2. s. -а́), Tyrann.
душни́й, adj., schwül.
ду́шник, m. I.*), Luftloch.
дю-ґ, m. I., (7. s. -дзї), Stoß.
дю́ґа-ти, v. I. A., stoßen.
дя́дик, m. I.*), Vater.
дя́дь-ко, m. I., (5. u. 7. -у), Onkel.
дя́-к, m. I.*), (5. s. -че!), Kirchensänger.
дя́на, f. I.*), Dank.
дяків, adj., des дяк.
дя́ку-вати, v. I. A.*), danken.
дячи́ха, f. I.*), Weib des дяк.
дячи́шин, adj., der дячи́ха.

Е.

е!, int., oho!
еге́, int., ja, jawohl! so ist es.
ей!, int., ei!
ет!, int., ach! (wegwerfend).
ех!, int., ach!
еч!, int., schau!

Є.

є, v., siehe бу́ти.
єдн, n. dgl. sieh оди́н n. dgl!
єдинород, adj., eingeboren, einzig.
єдинство, n. I., Einheit.
єдна́-ти, v. I. A., (ver)einigen, versöhnen.
єдність, f. V., Einigkeit.
елей, m. III., Chrisam.
ємний, adj., unternehmend, energisch.
ємність, f. V., Energie.
єсь, еси́, есьм, есьмо́, есьте́ — präs. von бу́ти.
єсли́, conj., wenn.
єство́, n. I., Wesen.
єще́ = ще.

Ж.

ж-, siehe auch з-!
-ж = же, conj., aber, wenn, doch, dennoch.
жа́ба, f. I., Frosch.
жа́б-ка, f. I.*), 2. pl. -о́к), dim. жа́ба.
жа́б-ра, f. I., (2. pl. -е́р),, Kieme.
жа́бячий, adj. Frosch-.
жада́-ти, v. I. A., verlangen, fordern.
жа́д-ен, -на, -не, num. u. pron., kein.
жадни́й, adj. begierig.
жа́доба, f. I., Begierde, Sucht.
жа́добний, adj., begierig.
жа́жда, f. I., Durst; Gier.

Digitized by Google

жаждли́вий, adj., (be)gierig.
жажду-ва́ти, v. I. A.*), dürsten.
жажду́щий, adj. durstig.
жажки́й, adj., brennend.
жа́йворон(о)к, m. I.*), Lerche.
жаль, m. II., (2. s. -ю́), Leid, Mitleid, Reue; мені́ жаль es tut mir leid; ма́ти жаль zu klagen haben. [chen.
жал-и́ти, v. II. A., brennen, ste-
жалібни́й, adj., klagend, wehmütig. Trauer-.
жа́лісний, adj., kläglich, mitleidig.
жалі́-ти, v. I. A., bedauern, bemitleiden.
жальки́й, adj., stechend, klagend, mitleiderregend, jämmerlich.
жа́лість, f. V., Trauer, Wehmut.
жалку-ва́ти, v. I. A.*), sich sehnen,
жало́, n. I., Stachel. [trauern.
жало́ба, f. I., Trauer, Leid.
жа́лоба, f. V., Klage. [halt.
жа́луванє, n. IV., Bedauern; Ge-
жа́лу-вати, v. I. A*), bedauern, bemitleiden, geizen. [жа́ло.
жал-ьцé, n. III., (2. pl. -е́ць), dim.,
жар, m. I., (2. s. -у), жара́ f. I.,
жари́стий, adj., glühend. [Glut.
жар-и́ти, v. II. A, rösten, braten, brennen.
жа́рище, n. II., Brenpunkt.
жарі́в-на, f. I*), (2. pl. -о́к), Kohlenpfanne.
жарі́-ти, v. I. A., glühen, funkeln.
жарки́й, adj., glühend, schwül.
жарт, m. I., (2. s. -у), Scherz, Spaß.
жартівли́вий, adj., scherzend.
жартоблúвість, f. V., Scherzhaftigkeit. [spassen.
жарту-ва́ти, v. I. A*), scherzen,
жасни́й, adj., schreklich, entsetzlich.
жа́тва, f. I., Ernte. [setzlich.
жа́ти, v. I. B., (prs. жну, prt. жав, imp. жни), sicheln, ernten.
жа́ти, v. I. B., (prs. жму, prt. жав, imp. жми), drücken.
жах, m. I., (2., 5. u. 7. s. -у), Schreck.
жаха́-ти, v. I. A., schrecken; — ся, fürchten, sich ängstigen.
жахли́вий, adj., furchtsam, ängstlich.
жахли́вість, f. V., Furchtsamkeit.
жахн-у́ти ся, p. v. I. B., (prt. -у́в), жаха́ти.
жбу́ха-ти, v. I. A., heftig gießen.
жбу́хн-ути, p. v. I. B., (prt. -у́в), жбу́хати.
жва́вий, adj., munter, flink, rasch.
жва́вість, f. V., Munterkeit.
жвака́-ти, v. I. A., kauen.
жвяна́ти = жвака́ти. [erwarten.
жд-а́ти, v. I. B., (prt. -ав), warten,
ждю́ха-ти, v. I. A., stoßen.
ждю́хн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), ждю́хати.
же, s ebe -ж. [lallen.
жебон-і́ти, v. II. A., (prt. і́в),
жебра́к, m. I. A.*), (2. s. -а́), Bettler.
жебрани́на, f. I., Bettelei.
же́бра-ти, v. I. A., betteln.
жебра́-цкий, -чий, adj., Bettel-, bettelhaft. [Bettlerin.
жебра́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
же́бри, у — betteln (gehen).
жеврі́-ти, v. I. A., glimmen.
жег-ло́, n. I., (2. pl. -е́л), Brenneisen.
же-чи́, v. I. B., (prs. жжу́, prt. -г, -гла́, imp. жжи́, vp. жже́ний,) brennen.
жезл, m. I., Hirtenstab. [gehren.
жела́-ти, v. I. A., wünschen, be-
желі́з-ко, n. I.*), (2. pl. -о́к), Plätt-
желі́зний, adj., eisern. [eisen.
желі́зниця, f. II., Eisenbahn.
желі́зни́чий, adj., Eisenbahn-.
желі́зо, n. I. Eisen.
жемчу́г, m. I.*), Perle.

Digitized by Google

жена́, f. I., жі́нка.
женитьба́, f. I., Heirat.
же́н-и́ти, v. II. A., (prs. -ю), verheiraten, — ся heiraten.
жени́х, m. I., (5. u. 7. -у), Freier.
же́ньский, adj., weiblich.
же́ньскість, f. V., Weiblichkeit.
жентиця, f. II., Molke.
же́нчик, m. I.*), Schnitter.
же́нщина, f. I., Weib.
же́рд-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Holzstange.
же́реб, m. I., Los.
жере́льний, adj., Quell-.
жерело́, n. I., Quelle.
жерела́стий, adj., quellenreich.
же́реп, m. I., Zwergkiefer.
жерсть, f. V., Blech.
жерстя́ний, adj., blechern.
же́ртва, f. I., Opfer.
жертве́нний, adj., Opfer-, opferwillig.
жертве́нник, m. I.*), Opferalter.
жертволю́бний, adj., opferwillig.
жертволю́бність, f. V., Opferwilligkeit.
жертву́-ва́ти, v. I. A.*), opfern.
же́р-ти, v. I. B., (prs. жру, prt. жер, imp. жри, vp. -тий), fressen.
жеру́н, m. I., (2. s. -а́), Vielfraß.
жеру́чий, adj., (ver)zehrend.
жерцем, adv., gierig.
жест, m. I., (2. s. -у), Geberde.
жесто́кий, adj., grausam.
жесто́кість, f. V., Grausamkeit.
живи́й, adj., lebendig, lebhaft; schnell.
живи́ло, n. I., Lebensstoff.
живи́тель, m. II., Ernährer.
жив-и́ти, v. II. A., (prs. -лю, ля́ть; vp. -ле́ний), (er)nähren.
живи́ця, f. II., Harz.
живи́чний, adj., harzig, Harz-.
жи́вість, f. V., Lebhaftigkeit.
живіт, m. I., (2. s. -а́), Bauch.
жи́вний, adj., nahrhaft.
жи́вність, f. V., Nahrungsmittel.
живопи́сь, f. V., Malerei.
живопи́с(е)ць, m. II, Maler.
живопи́сний, adj., malerisch.
живопліт, m. I., lebender Zaun.
животво́рний, adj., belebend.
животи́на, f. I., lebendes Wesen, Tier.
животи́нний, adj., Tier-.
животі́-ти, v. I. A., vegetieren.
живо́тний, adj., Lebens-.
живо́тність, f. V., Lebenskraft.
живо́т-но, n. I., (2. pl. -ен), Lebewesen.
живото́вий, adj., Bauch-.
жив-у́, -е́ш, -е́, etc. siehe **жи́ти**.
живу́чий, adj., lebend.
живу́чість, f. V., Lebenskraft.
живу́щий, adj., belebend.
живцем, adj., lebendig.
жи́вчик, m. I.*), Puls
жи́гало, n. I., Spieß.
жид, m. I., (1. pl. и́), Jude.
жиденя́, n. V., Judenkind.
жи́д-ик, **(-о́к)**, m. I.*), (2. s. -а́), dim. жид.
жидів-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Jüdin.
жидівский, adj., jüdisch.
жидівство, n. I., Judentum.
жиж-ки́, pl. f. I., (2. pl. -о́к), die Sehnen.
жизнь, f. V., жите́.
жизне́нний, adj., Lebens-.
жизне́нність, f. V., Lebenskraft.
жила́, f. I., (pl. жи́ли), Ader.
жи́лавий, adj., sehnig, zähe.
жил(е́)ць, m. II., (2. s. -я́), Bewohner.
жили́стий, adj., aderig.
жи́лище, n. II., Wohnstätte.
жи́льниця, f. II., Aderhaut.
жи́л(оч)-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. жила́.
жир, m. I., (2. s. -у), Nahrung.
жи́рий, adj., feuerrot.
жирни́й, adj., fett, feist.
жи́рність, f. V., Fettigkeit.

Digitized by Google

жит-во́, -ло́ n. I., (2. pl. -е́л), Wohnstätte.
жите́, n. IV., Leben.
жи́тевий, adj., Lebens-.
жи́тель, m. II., Einwohner.
жи́тель-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Einwohnerin.
житепи́сь, f. V., Lebensbeschreibung.
житепи́с(е)ць, m. II., Biograph.
житепи́сний, adj., biographisch.
жи́-ти, v. I. A., (prs. -ю, vp. -тий), (auch I.B.: prs. -ву́, imp. -ви), leben.
жи́тний, adj., Korn-.
жи́тниця, f. II., Kornstroh.
житні́в-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Kornbranntwein.
жи́т-о, n. I., (pl. -á), Korn, Roggen.
жи́ч-ити, v. II. A., (prs. -у, -ать), leihen; wünschen.
жичли́вий, adj., geneigt, wohlwollend.
жичли́вість, f. V., Wohlwollen.
жі́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Weib.
жіно́цкий, adj., weibisch.
жіно́цтво, n. I., coll., Weiber.
жіно́чий, adj., Weiber-.
жі́нчин, -а, -е, adj., des Weibes.
жльопа-ти, v. I. A., schlürfen.
жмака́ти, = жвака́ти; (Wäsche) waschen.
жме́ня, f. II., eine Handvoll.
жми́крут, m. I., Knicker.
жми́т, m. I., жме́ня.
жмі́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. [жме́ня.
жму, etc. siehe жа́ти.
жму́р-и́ти, v. II. A., (prs. -ю), Augen halb schließen.
жму́р-ки, pl. f. I., (2. pl. -о́к), Versteckspiel.
жнець, m. II., (2. s. жен-ця́, etc., 5. -че), Schnitter.
жнива́р-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Mähmaschine.
жни́вний, adj., Ernte-, Schnitt-.
жни́в-о, n. I., (pl. -á), Ernte.
жну, etc. siehe жа́ти.
жняка́ти, = жвяка́ти.
жо́вкн-ути, v. I. B., (prt. жовк, -ла), gelb werden.
жовна́, f. I., Specht; pl. Skrophel.
жо́внїр, m. I., Soldat.
жовні́рский, adj., Soldaten-.
жовнова́тий, adj., skrophulös.
жовта́вий, adj., gelblich.
жовта́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Gelbsucht.
жо́вт(е)нь, m. II., Oktober.
жо́втий, adj., gelb.
жовті́льниця, f. II., жовта́чка.
жовті́с(їн)ький, adj., ganz gelb.
жо́вті́сть, f. V., das Gelb.
жовті́-ти, v. I. A., gelb werden.
жовтне́вий, adj., Oktober-.
жовто-бру́ш-ка, -гру́д-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Goldammer.
жовт(о́)к, m. I.*), (2. s. -á), Eidotter.
жовточере́в-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), [Meise.
жовто́чниця, f. II., Milzkraut.
жовту́ш-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Löwenzahn.
жовч, f. V., Galle.
жовче́вий, adj., Gallen-.
жо́вчний, adj., cholerisch.
жола́, f. I., Erdnuß.
жо́лоб, m. I., Krippe, Rinne; dim. -(о́)к, m. I.*)
жолоби́на, f. I., Rinne.
жолоб-и́ти, (prs. лю, -лять; vp. -лений), aushöhlen.
жолобкова́тий, adj., gefurcht.
жолобни́ця, f. II., Dachrinne.
жолобча́стий, adj., rinnenförmig.
жо́луд, m. I., (2. s. -у), -ь, f. V., Eichel.
жо́луд(о́ч)ний, adj., Magen-.
жолу́д(о)к, m. I.*), Magen.
жона́ = жена́. [(Mann).
жона́тий, adj., verheirateter
жонва́ = жовна́.

Digitized by Google

жóр-на, pl. n. I., (2. pl. -éн), Handmühle. [mühle mahlen.
жорн-и́ти, v. II. A., auf der Hand-
жорнови́й, adj., Handmühl-.
жорсткúй, adj., rauh.
жр-а́ти = жéрти v. I. B. [priester.
жрець, m. II., (2. s. -я́), Opfer-
жри́ця, f. II., Opferpriesterin.
жýберица, f. II., Roß-, Mistkäfer.
жува́ти = жýти. [Laufkäfer.
жýжелица, f. II., Schlacke, Kohle;
жýжмом, adv., im Wirrwarr.
жук, m. I.*), Käfer.
жýпа, f. I., Salzwerk.
жупа́н, m. I., (2. s. -á), Oberkleid.
жур, джур, m. I., (2. s. -y), Hafermuß.
журá, f. I., Sorge, Kummer.
журав(é)ль, m. II., (2. s. -я́), Kranich.
журави́на, f. I., Moosheidelbeere.
журавли́ця, f. II., Weibchen des Kranich.
журб(от)á = журá.
жур-и́ти ся, v. II. A., sich kümmern, sorgen, sich grämen.
жури́ця, f. II., siehe журá!
жýркіт, m. I., (2. s. -y), Geriesel, Gemurmel. [sorgt.
журли́вий, adj., bekümmert, be-
журли́вість, f. V., Gram.
журч-а́ти, v. II. A., (prs. -ý, -áть; prt. -áв), rieseln, murmeln.
жý-ти, v. I. A., kauen.
жýч(о)к, m. I.*), dim. жук.

З.

з, (із, зі, зо), praep. mit 2; aus, von, vor, wegen, durch; mit 4: ungefähr, etwa, wenigstens, gegen, an; mit 6: mit, samt.
з-, (Vorsilbe); auf-, ob-, weg-, ganz, gänzlich, zu Ende-, herunter-, herab-, zusammen-, zer-, be-, ver-.
за, praep. mit 2: während, in, unter; mit 4: hinter, an, für, um, als, zu, von, nach; mit 6: hinter, nach, außer, außerhalb, nach, vor, für, mit, um.
за, adv., zu, zu sehr.
за-, (Vorsilbe): ver-, ein-, hinein-.
зааренду-ва́ти, p. v. I. A.*), verpachten.
забáва, f. I., Verzug; Unterhaltung.
забáвити, p. v., **забавля́ти**.
забáв-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Unterhaltung, Spielzeug.
забавля́-ти, v. I. A., verweilen, unterhalten. [lustig.
забáвний, adj., unterhaltend,
зáбаг, m. I., (2. u. 7. s. -y), Begehren. [Laune.
забáган-ка, f. I.*), (2. pl. -óк),
забага́-ти, v. I. A., begehren, verlangen. [-ла), **забага́ти**.
забагн-ýти, p. v. I. B., (prt. забáг,
забалáкати ся, p. v., verplauschen.
забанува́ти, p. v., von Sehnsucht ergriffen werden.
забари́ти ся, p. v., sich verspäten.
забезпéка, f. I.*), Versicherung.
забезпéч-увати, v. I. A.*), versichern, versorgen.
забезпечи́ти, p. v., **забезпéчувати**.
заберéжний, adj., jenseits des Ufers. [tot-schlagen.
забива́-ти, v. I. A., (hin)ein-, ver-,
забира́-ти, v. I. A., weg-, fort-, -nehmen, ergreifen; — ся sich fortmachen, anschicken.
забúти, p. v., **забивáти**.
зáбіг, m. I., (2. u. 7. -y), Bemühung.
забігáти, v., (hin)einlaufen; sich bemühen. [dgl. Speisezusatz.
зáбіл, m. I., (2. s. -y), Milch u.
зáбіль, f. V., Federweiß.
забіл-и́ти, p. v. II. A., **забíлювати**.
забíлю-вати, v. I. A.*), weiß machen, weißigen.

Digitized by Google

забі́р, m. I. (2. s. -у), Eroberung.
забі́ру-ва́ти, v. I. A.*), überwinden.
забірчи́вий, adj., eroberungssüchtig.
забірчи́вість, f. V., Eroberungssucht.
забі́(г)чи, p. v., забіга́ти.
забія́ка, m. = f. I.*), Raufbold.
заблесті́ти, p. v., erglänzen.
забле́яти, p. v., aufblöcken.
заблуди́ти, p. v., sich verirren.
забобо́н, m. I., (2. s. -у), Aberglaube.
забобо́нний, adj., abergläubisch.
забобо́нність, f. V., Aberglauben.
забогаті́ти, p. v., богаті́ти.
забожи́ти ся, p. v., божи́ти ся.
заболі́ти, p. v., erkranken.
заболо́т-ити, p. v. II. A., (prs. 1. s. -чу, vp. -чений), mit Kot beschmutzen.
заборо́ло, n. I., Bollwerk.
заборо́на, f. I., Verbot.
заборони́ти, p. v., verbieten.
забра́ти, p. v., забира́ти.
забреніти, p. v., брені́ти (beginnen.
забре́нькати, p. v., er-klingen, -klirren.
забрести́, p. v., hineinwaten.
забреха́ти, p. v., бреха́ти (beginnen); — ся sich hinein lügen.
забри́зкати, p. v., bespritzen.
забруди́ти, p. v., бруди́ти.
забряща́ти, p. v., erklirren.
забу́бнити, p. v., бу́бнити (beg.).
забува́-ти, v. I. A., vergessen.
забу́дьк-о, m. I.*), vergeßlicher Mensch.
забудо́ванє, n. IV., Gebäude.
забудува́ти, p. v., verbauen.
забудьчи́вість, f. V., Vergeßlichkeit.
забу́ренє, n. IV., Aufruhr.
забу́рити, p. v., бу́рити.
забуте́, n. IV., Vergessen.
забу́-ти, p. v., (vp. -тий), забува́ти.
забу́т(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Vergessen.
зава́да, f. I., Hindernis.
заваджа́-ти, v. I. A., hindern.
зава́дити, p. v., ва́дити,
завадли́вий, adj., hinderlich, schädlich.
заважа́ти, = заваджа́ти.
зава́жити, p. v., wiegen, Ausschlag geben, bedeuten.
заважни́й, adj., schwerwiegend.
зава́л, m. I., (2. s. -у), Einsturz.
зава́ла, f. I., Trümmer, Schneeverwehung.
завали́ти, p. v., зава́лювати.
зава́лки, pl. m. I., Drüsengeschwulst.
зава́лю-вати, v. I. A.*), вали́ти.
заваля́ти, p. v., валя́ти.
завандрува́ти, p. v., einwandern.
завари́ти, p. v., зава́рювати.
завару-ва́ти, p. v. I. A.*), verwahren, versichern.
зава́рю-вати, v. I. A.*), einkochen.
завви́шки, adv., an Höhe.
завглибки́, adv., an Tiefe.
завгодя́, adv., früh-, recht zeitig.
завгрубшки́, adv., an Dicke
завдава́ти, v., aufgeben, aufladen. aufbürden.
завда́ти, p. v., завдава́ти.
за(в)да́т(о)к, m. I.*), Angeld.
завдовжки́, adv., an Länge.
завдяча́-ти, v. I. A., завдя́чувати.
завдя́ч-ити, p. v. II. A., (prs. -у, ать), завдя́чувати.
завдя́чу-вати, v. I. A.*), verdanken.
заве́денє, n. IV., Einrichtung; Anstalt.
заве́зти, p. v., завози́ти.
заверну́ти, p. v., заверта́ти.
заверта̀-ти, v. I. A., zurück-leiten, -treiben, verdrehen; — ся um-, zurück-kehren.
завертї́ти, p. v., заве́рчувати.
заве́рчу-вати, v. I. A.*), ein-bohren, -wickeln.

Digitized by Google

завершúти, p. v., завéршувати.
завéршу-вати, v. I. A.*); zuspitzen, vollenden.
завéсти, p. v., заводúти.
зáвжди = зáвсiгди.
завзивáти = взивáти.
завзя́тє, n. IV., Verbissenheit, Hartnäckigkeit.
завзя́ти ся, p. v., versessen, versichten sein.
завзя́тий, adj., hartnäckig, verbissen.
завúвало, n. I., Hülle.
завива́-ти, v. I. A., ein-hüllen, -wickeln.
завидíя, m. = f. III., Händelmacher.
за-ви́дка, adv., bei Tageslicht.
зáвид-ливий, -ний, adj., neidisch, eifersüchtig; beneidenswert.
зáвиду-вати, v. I. A.*), beneiden, mißgönnen.
завинúти, p. v., verschulden; verschuldigen.
завин-у́ти, p. v. I. B., (prt. у́в), завúти.
завируха, f. I.*), Gestöber.
зависа́-ти, v. I. A., hängen bleiben. abhängen.
зависúмий, adj., abhängig.
зависúмiсть, f. V., Abhängigkeit.
завúсiти, v., зависáти.
зáвисливий, adj., зáвидливий.
завúсн-ути, p. v. I. B., (prt. завúс), зависáти.
зáвисть, f. V., Neid, Mißgunst.
зáвистник, m. I.*), Neider.
зáвистниця, f. II., Neiderin.
завита́ти, p. v., eintreffen, erscheinen.
завúва́ти.
завúти, p. v. I. A., (vp. -тий), завищáти, p. v., aufkreischen.
завіва́-ти, v. I. A., hinein-wehen, -blasen.
зáвiд, m. I., (2. s. -у), Einrichtung, Anstalt, Fabrik, Fach; Täuschung.
завідáтель, m. II., Verwalter.
завідáтельство, n. I., Verwaltung.
завíдний, adj., trügerisch.
за-вíдома, adv., mit Wissen.
завідом-úти, p. v. II. A., (prs. -лю́, -ля́ть; vp. -лéний). benachrichtigen.
завíду-вати, v. I. A.*), verwalten.
завізвáти, p. v., auffordern.
завíзно, adv., überfüllt.
зав-íй, m. III., (2. s. -ою), Gewinde, Hülle.
завíрити, p. v., завіря́ти.
завíрити ся, p. v., böse ansehen.
завіря́-ти, v. I. A., versichern, (anver)trauen.
завíса, f. I., Türangel; Vorhang.
завісúстий, adj., überhängend.
завíс-ити, p. v., II. A., (prs. -шу; imp. -ь, ьмо; vp. -шений), завішувати.
завíт, m. I., Vermächtnis, Testament.
завíтний, abj., angestammt.
завíту-вати, v. I. A.*), vermachen, geloben.
завіча́-ти, v. I. A., vorhersagen, heraufbeschwören.
завíшати, p. v., завішувати.
завішу-вати, v. I. A.*), ver-, zu-, an-, auf-hängen.
завіщанє, n. IV., Vermächtnis.
завіща́тель, m. II., Erblasser.
завіща́тель-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Erblasserin.
завіща́-ти, v. I. A., vermachen.
за-вíщо? wofür? weshalb?
завíяти, p. v., anfangen zu wehen, verwehen.
завмéрлий, adj., abgestorben, scheintot.
завмéрти, p. v., завмирáти.
завмирáти, v., absterben, scheintot sein.
зáводи, pl. m. I., Wettrennen.
завóдини, pl. f. I., Einführung, Eröffnung.
заводúти, v., einführen; wehklagen.
завóдчик, m. I.*), Fabriks-herr, -leiter.
завозúти, v., hinfahren.

Digitized by Google

завойо́вний, adj., Eroberungs·
завойо́вник, m. I.*), Eroberer.
завоїстий, adj., krumm; kernfest.
заволі́ка-ти, v. I. A., hin-, -einschleppen, -ziehen; eineggen.
заволоді́ти, p. v., sich bemächtigen, erobern.
за́волока, m. = f. I.*), Hergelaufener.
заволочи́ти, p. v., заволі́ка́ти.
заворожи́ти, p. v., bezaubern, bannen.
за́ворот, m. I., (2. s. -y), Taumel.
за́воротник, m. I.*), Drehwurm.
заворохо́бити ся, p. v., in Aufruhr geraten.
завору́шити ся, p. v., sich rühren.
завою́ва́ти, p. v., erobern.
за́всїгди, adv., immer.
завстида́ти, p. v., beschämen.
за́втра, adv., morgen.
за́втрішний, adj., morgig.
завча́сний, adj., rechtzeitig.
завча́су́, adv., rechtzeitig.
за́вше, adv., за́всїгди.
завширшки́, adv., an Breite.
завяза́ти, p. v., зав́я́зувати.
зав́я́зини, pl. f. I., Grundsteinlegung.
зав́я́зи́стий, adj., stämmig.
за́в́яз-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Verknüpfung, Ansatz.
за́в́язник, m. I.*), Fruchtknoten.
за́в́яз(о)к, m. I.*), Keim.
зав́я́лий, adj., welk.
зав́я́нути, p. v., verwelken.
за́га, f. I.*), Sodbrennen.
загáвкати, p. v., anfangen zu bellen.
загада́ти, p. v., зага́дувати.
за́гад-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Rätsel.
загадо́чний, adj., rätselhaft. [keit.
загадо́чність, f. V., Rätselhaftig-
зага́ду-вати, v. I. A., ersinnen, beabsichtigen; — ся in Gedanken versinken.
зага-і́ти, p. v. II. B., (vp. -и́ний), -ювати.
зага́л, m. I., (2. s. -ý), Gesamtheit; в —і́ überhaupt.
загальмува́ти, p. v., гальмува́ти.
загало́м, adv., insgesamt.
зага́льний, adj., allgemein, Gesamt.
зага́льниця, f. II., Fleischwoche.
зага́льність, f. V., Allgemeinheit.
заганя́-ти, v. I. A., (hin)eintreiben, -jagen; — ся sich überstürzen.
за́гар, m. I., (2. s. -y), Kohlendunst.
загáрба-ти, p. v. I. A., загáрбувати.
загáрбу-вати, v. I. A*)., an sich reißen.
загáркати, p. v., гáркати.
загарту-ва́ти, p. v., (ab)härten.
загаса́-ти, v. I. A., verlöschen.
загаси́ти, p. v., гаси́ти.
загáснути, p. v., загаса́ти.
загáта, f. I., Strohwand.
загати́ти, p. v., гати́ти.
за́гач-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Haken, Zahn.
загво́здж-у-вати, v. I. A*.), zu-, ver-nageln.
загвоздúти, p. v., загво́здж-увати.
загиба́-ти, v. I. A., zugrunde, unter-gehen. [gang.
заги́бель, f. V., Verderben, Unter-
заги́бі́льний, adj., verderblich.
заги́блий, adj., ver-schollen, -loren.
заги́ку-вати ся, v. I. A.*), stottern.
заги́н, m. I., (2. s. -y), Tod.
загина́-ти, v. I. A., ein-, um-, verbiegen, in Schoß legen. [Bug.
за́гин-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Falte,
заги́нути, p. v., verloren gehen, umkommen, zugrunde gehen, sterben. [verlieren.
заги́р-ити, p. v. II. A., verderben,
за́гі́н, m. I., (2. s. -y), Hürde; Feldstück.
загірчи́ти, p. v., bitter machen.

Digitized by Google

загла́да, f. I., Verderben, Vernichtung.
загла́джу-вати, v. I. A.*), ebnen, glätten; vertilgen.
загла́дити, p. v., загла́джувати.
за́глуб, m. I., -ина, f. I., Vertiefung.
заглу́б-ити, p. v. II. A., (prs. -лю, -лять; vp. -лений,) vertiefen.
заглуши́ти, p. v., заглу́шувати.
лаглу́шу-вати, v. I. A*.), betäuben, ersticken. [-sehen, -schauen.
заглядáти, v., hinein-blicken,
загля́нути, p. v., заглядáти.
загна́ти, p. v., загони́ти.
загні́вати ся, p. v., erzürnen, grollen.
загнїздúти ся, p. v., sich einnisten.
загні́руч, adv., mit in den Schoß gelegten Händen.
загну́ти, p. v., загинáти.
за́говір, m. I., (2. s. -у), Verschwörung.
загові́ти, p. v., zu fasten anfangen.
заговóр(е)ць, m. II., Verschwörer.
заговóри́ти, p. v., zu sprechen (reden) anfangen, anreden; — ся sich verplauschen.
загóджу-вати, v. I. A.*), befriedigen, begütigen; — ся sich vergleichen.
за́годі, adv., früh-, recht-zeitig.
заго-і́ти, p. v., (vp. е́ний), гоїти.
за́головний, adj.. Titel-.
за́голов(о)к, m. I.*), Titel.
заголод-ні́лий, -о́ваний, adj., ausgehungert.
заголомш-и́ти, p. v. II. A., (prs. -у́, -а́ть), betäuben.
заголубі́-ти, p. v. I. A., sich bläuen. [rufen.
загомоні́ти, p. v., erschallen, an-
загон(е́)ць, m. II., (2. s. -я́), dim. за́гін.
загóнистий, adj., voreilig, hitzig.
загóнистість, f. V., Hitzigkeit.
загорі́л(е)ць, m. II, Heißsporn.
загорі́лий, adj., fanatisch.
загорі́лість, f. V., Fanatismus.
загорі́ти, p. v., verbrennen, betäubt werden; entflammen.
загорну́ти, p. v., загортáти.
за́города, f. I., Verschlag.
загорóджу-вати, v. I. A.*), einzäunen, versperren.
загороди́ти, p. v., загорóджувати.
загорóжа, f. IV., Zaun, Hürde.
загортá-ти, v. I. A., einziehen; hüllen. [Ueberwurf.
за́горт-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
за-гóряча, adv., ohne Aufschub.
загости́ти, p. v., загóщувати.
загóщу-вати, v. I. A.*), einkehren.
загра́бити, p. v., гра́бити.
заграни́ця, f. II., Ausland.
заграни́чний, adj., ausländisch.
загра́ти, p. v., an-, auf-spielen; ertönen.
загребстú, p. v., загрібáти.
загреміти, p. v., erdröhnen.
загризá-ти, v. I. A., tot beißen, grämen.
загри́зти, p. v., загризáти.
загрі́ба-ти, v. I. A., verscharren.
загрівá-ти, v. I. A., erwärmen; anfeuern.
загрі́ти, p. v., загрівáти.
загрóжу-вати, v. I. A.*), an-, (be)-drohen.
загрóза, f. I., Androhung.
загрози́ти, v. II. A., загрóжувати.
загромáджу-вати, v. I. A.*). zusammenrechen. [вати.
загромáдити, p. v., загромáджу-
загрузи́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. жу́, vp. -же́ний), beschmutzen.
загрýзнути, p. v., грузну́ти.
загу́ба, f. I., Verderben, Vernichtung.
загуби́ти, p. v., verlieren, verderben, vernichten.

Digitized by Google

загу́бник, m. I.*), Verderber.
загуді́ти, p. v., erschallen, erdröhnen.
загука́ти, p. v., übertönen.
загули́ти, p. v., verlocken.
загуркоті́ти, p. v., erdröhnen.
загу́снути, p. v., dicht (dick) werden.
загусти́ти, p. v., verdichten.
заґосподару-ва́ти, p. v. I. A.*), einwirtschaften.
зад, m. I., (2. s. -y), Hinterleib.
задава́ти, v., auf-geben, -legen.
задави́ти, p. v., ein-, er-drücken, erwürgen.
за́дав-ка, f. I.*), (pl. -о́к), Hals-[bräune.
зада́вненє, n. IV., Verjährung.
задавн-и́ти, p. v. II. A., зада́внювати.
задавні́лий, adj., veraltet, verjährt.
зада́вню-вати, v. I., A.*), verjähren.
задар, задаром, adv., umsonst, vergebens.
зада́ти, p. v., задава́ти.
зада́т(о)к, m. I.*), (2. s. -y), Angeld.
зада́ча, f. IV., Aufgabe.
задві́йний, adj., doppelt, zweifach.
за́-двоє, adv., doppelt.
задена́-ти, v. I A., (Faß)boden machen.
задерев'і́лість, f. V., Starrheit.
задерев'і́ти, p. v., erstarren.
зде́ржати, p. v., зде́ржувати.
за́держ-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Vorbehalt.
зде́ржу-вати, v. I. A.*), auf-, an-, zurück-, vorent-halten.
зде́рти, p. v., задира́ти.
задзвені́ти, p. v., ertönen.
задзвони́ти, p. v., läuten.
за́див, m. I., (2. s. -y), Verwunderung.
задиви́ти ся, p. v., задивля́ти ся.
задивля́-ти ся, v. I. A., betrachten, nachahmen, angaffen.
задивува́ти ся, p. v. erstaunen.
задим-и́ти, p. v. II. A., (prs. -лю́ op. -ле́ний), mit Rauch füllen, anräuchern.
задира́к, m. I.*), Raufbold.
задира́-ти, v. I. A., an-, aufreißen, ніс rümpfen, ся anbinden.
за́дир-ка, f. I.*) (2. pl. -о́к), aufgerissene Fingerhaut; Streit.
зади́хати ся, p. v., keuchen.
зад'і́вати, v., verlegen.
зді́ти, p. v., зад'і́вати.
задля, praep. 2, wegen, halber.
за́дний, adj., hinterer, Hinter-, rückwärtig.
задн-и́ти, p. v. II. A., заде́на́ти.
задобр-и́ти, p. v. II. A., begütigen.
задовж-и́ти, p. v. II. A., (prs. -у́, -а́ть), задо́вжувати.
задо́вжу-вати, v. I. A.*), verschulden.
задово́ленє, n. IV., Befriedigung.
задовол-и́ти, p. v. II. A., задоволя́ти.
задоволя́-ти, v. I. A., befriedigen.
задоп-та́ти, p. v. I. B., (prs. -чу..., prt. -та́в, imp. -чи́, vp. -таний), задо́птувати. [treten.
задо́пту-вати, v. I. A.*), zer-, ver-
задрібо-ті́ти, p. v. B., (prs. -чу́ prt. -ті́в, imp. -чи́), trillern trippeln. [beben
задрожа́ти, p. v., erzittern, er.
задуби́ти, p. v., gerben.
задубі́-ти, p. v. I. A., (vp. -лий), erstarren. [wehen.
задува́-ти, v. I. A., hinein-, ver-
задудні́-ти, p. v. I. A., erdröhnen.
заду́жа-ти, p. v. I. A., überwältigen.
за-заду́же, adv, zu sehr.
заду́ма, f. I., Tiefsinn, Schwermut.
заду́ма́ти, p. v., заду́мувати.
заду́му-вати, v. I. A.*), vorhaben; ся nachdenklich sein.

Digitized by Google

задумчи́вий, adj., tiefsinnig.
задумчи́вість, f. V., Tiefsinnigkeit.
за́дур, m. I., (2. s. -у), Betäubung, Taumel.
задури́ти, p. v., заду́рювати.
заду́рю-вати, v. I. A.*), betäuben,
заду́ти, p. v., задува́ти. [betören.
заду́ха, f. I.*), Stickluft; Asthma.
задуше́вний, adj., innig.
задуши́ти, p. v., er-würgen, -sticken.
зае́дно, adv., immer, fortwährend.
за́-є́м, m. I., (2. s. -йму), Leihen.
зажада́ти, p. v., жада́ти.
зажда́ти, p. v., (ab)warten.
зажеври́-ти, p. v. I. A., erglühen.
зажега́льний, adj., Brenn-, Zünd-.
зажега́-ти, v. I. A., anzünden.
зажела́ти, p. v., wünschen.
зажера́-ти, v. I. A., verzehren; ся in Streit kommen.
зажерти, p. v., зажера́ти.
зажертий, adj., verbissen.
заживá-ти, v. I. A., genießen, gebrauchen. [reich.
зажи́вний, adj., nahrhaft; genährt;
за-живота́, adj., bei Lebzeiten.
за́жив(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Nährstoff. [Brennglas.
зажига́л-ьце, n. III., (2 pl. -ець),
зажи́лий, adj., beleibt.
зажи́лість, f. V., Vertraulichkeit.
за́жирливий, adj., gierig; verbissen.
зажи́ти, p. v. заживáти; erwerben.
зажмури́ти, p. v., о́чи Augen schließen. [ся sich grämen.
зажури́ти, p. v., Kummer bereiten;
зажурча́ти, p. v., anfangen zu rieseln (murmeln).
заздалегі́дь, adv., im voraus.
за́здорова, adv., im gesunden Zustand. [süchtig
за́здрісний, adj., neidisch, eifer-
за́здрість, f. V., Neid, Eifersucht.
за́здр-іти, p. v. II. A., (prt. -ів), erblicken.
за́здрост-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -щу, vp. -щений), beneiden.
за́здрощі, pl. m. IV., за́здрість.
зазелен-и́ти, p. v. II. A., grün färben.
зазелені́ти, p. v., ergrünen.
за́зив, m. I., (2. s. -у), Aufruf.
зазива́ти = завзива́ти.
зазимува́ти, p. v. einwintern.
зазира́-ти, v. I. A., hinein-blicken, -gucken.
зазирну́ти, p. v., зазира́ти.
за́-зле́ ма́ти, übel nehmen, verübeln. [nen, erfahren, erleben.
зазна-ва́ти, v. I. A.*), kennen lerн
зазнако́м-ити ся, p. v. II. A., (prs. -лю, -лять; vp. -лений), Bekanntschaft machen.
зазна́ти, p. v., зазнава́ти.
зазорі́ти, p. v., tagen.
зазрі́ти = за́здрі́ти.
зазубела́-ти, p. v., zäunen.
за́зуб(е)ць, m. II., Wiederhaken.
зазу́л-ин, -ячий, adj., Kuckucks-.
зазу́л(ен)ь-ка, f. I.*) (2. pl. -о́к), dim. зазу́ля.
зазу́ля, f. II., Kuckuck.
за́йви́й, adj., über-flüssig, -zählig.
за́йда, m = f. I., Fremdling.
займа́, f. I., Pfand.
займа́-ти, v. I. A., umfassen, einnehmen; einfangen; angreifen; anreden; — ся sich beschäftigen, befassen; Feuer fangen.
займе́нник, m. I.*), Fürwort.
займи́ти, p. v., займа́ти.
заискр-и́ти ся, p. v., anfangen zu funkeln.
зайти́, p. v., заходи́ти.
заїда́-ти, v. I. A., tüchtig essen, zu-, tot beißen; — ся sich verfeinden.
за́їди, pl. m. I., eiternde Mundwinkel.
за́їдливий, adj., bissig, verbissen.

Digitized by Google

заїзд, m. I., (2. s. -у), Einfahrt; Einkehrhaus.
заїзджа́-ти, v. I. A., vorfahren, einkehren; zugrunde reiten.
заїзди́ти, v., заїзджа́ти.
заїзди́й, adj., Einkehr-.
заїлий, adj., verbissen.
заїлість, f. V., Verbissenheit.
заїсти, p. v., заїда́ти.
заїхати, p. v., заїзджа́ти.
закади́ти, p. v., räuchern.
за́каз, m. I., (2. s. -у), Verbot.
заказа́ти, p. v., зака́зувати.
зака́зний, adj.. Verbot-.
зака́ла, f. I., Riss, Spalte; Makel.
закал-и́ти, p. v. II. A., (ab)härten.
закаля́-ти, p. v. I. A., beschmutzen.
закама́р(о)к, m. I.*), Versteck.
закамені́лість, f. V., Verstocktheit.
закамені́-ти, p. v. I. A., (vp. -лий), versteinern. [treffen.
занасу-ва́ти, p. v. I. A.*), übersakatува́ти, p. v., zu Tode martern.
заначані́-ти, p. v. I. A., erstarren.
занача́-ти, p. v. I. A., закоти́ти.
зака́шляти, p. v., aufhusten, — ся stark husten.
зака́яти ся, p. v., geloben.
за́квас, m. I., (2. s. -у), Sauerteig.
заквасі́ти, p. v., заква́шувати.
заква́шу-вати, v. I. A.*), sauer machen, einsäuern. [wimmern.
заквилі́ти, p. v., anfangen zu
заквича́ти, p. v., anfangen zu quicken. [schmücken.
заквіча́-ти, v. I. A., mit Blumen
за́ки, -ль, -м, conj., bis, bevor, ehe.
за́кид, m. I., (2. s. -у), Vorwurf.
закида́ти, v., weg-, hin, ver-, aus, vor, um-werfen.
закі́ду-вати, v. I. A.*), закида́ти.
заки́нути, p. v., закида́ти.
закирі́нити, p. v., verunreinigen.
закиса́-ти, v. I. A., sauer werden.
заки́снути, p. v., закиса́ти.
за́кі́н, m. I., (2. s. -у) Kommunion.
закі́нчи́ти, p. v., закі́нчувати.
закі́нчу-вати, v. I. A*), beenden, beschließen.
за́кі́п, m. I., (2. s. -у), Schacht.
за́клад, m. I., (2. s. -у), Anlage, Anstalt; Pfand; Wette.
закладá-ти, v. I. A., anlegen. gründen; verlegen; ся wetten.
закла́дини, pl. f. I., Gründungsfest. [Lesezeichen.
за́клад-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Falte;
закла́дний, adj., Pfand-.
закла́дник, m. I.*), Geisel.
закла́сти, p. v., закладáти.
заклеї́ти, p. v., заклéювати.
заклéю-вати, v. I. A.*), verleimen. verkleben. [klappern, brodeln,
заклекоті́ти, p. v., anfangen zu
заклика́ти, p. v., закли́кати; rufen.
заклина́-ти, v. I. A., beschwören; verfluchen; ся beteuern.
за́кл-ін, m. I., (2. s. -ину), Schwur, Beteuerung.
заклопота́ти, p. v., клопота́ти.
заклюва́ти, p. v., zerhacken (mit Schnabel). [enthalten.
заключа́-ти, v. I. A., (ein)schließen,
заключе́не, n. IV., Schluß, Folgerung. [Fluch.
закля́те, n. IV., Beschwörung, Bann,
закля́(с)ти, p. v., заклина́ти.
зако́ву-вати, v. I. A.*), schmieden, fesseln; rufen (Kuckuck).
заколиса́ти, p. v., einwiegen.
заколі́н(о)к, m. I.*), Bug, Krümmung. [wirrung.
за́колот, m. I., (2. s. -у), Ver-
заколо́ти, p. v., зако́лювати.
заколоті́ти, p. v., заколо́чувати.
заколо́чу-вати, v. I. A.*), umrühren, stören; verwirren.
зако́лю-вати, v. I. A.*) erstechen.
зако́н, m. I., (2. s. -у), Gesetz.
зако́нний, adj., gesetzlich.

Digitized by Google

зако́нник, m. I.*), Rechtsgelehrter.
зако́нність, f. V., Gesetzlichkeit.
законода́в(е)ць, m. II., Gesetzgeber.
законода́вство, n. I., Gesetzgebung.
законода́вчий, adj., gesetzgebend.
закопа́ти, p. v., зако́пувати.
зако́пу-вати, v. I. A.*), ver-, eingraben.
закоптѝти, p. v., berußen.
закоптѝти, p. v., sich berußen.
закордо́нний, adj., ausländisch.
закорі́нити ся, p. v., einwurzeln.
зако́рін(о)к, m. I.*), Hauptwurzel,
закортѝти, p. v. impers., gelüsten.
закору́злий, adj., starr, steif.
зако́рчити, p. v., krümmen, umbiegen.
закостенѝти, p. v., erstarren.
закостені́лість, f. V., Starrheit.
за́кот, m. I., Aufschlag, Einfassung.
закоти́ти, p. v., зако́чувати.
зако́чу-вати, v. I. A.*), hinter-, hin(ein)-wälzen, -rollen; umstülpen.
закошту-ва́ти, p. v. I. A.*), зако́шувати.
заклѝпити, p. v., spotten.
закрада́-ти ся, v. I. A., heran-, ein schleichen.
закраси́ти, p. v., закра́шувати.
за́крас-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Färbestoff, Färbung.
закра́сти ся, p. v., закрада́ти ся.
закра́шу-вати, v. I. A.*), färben, schmücken, verschönern.
закрива́-ти, v. I. A., ver-, bedecken, verhüllen, bemänteln.
закривѝти, p. v., закривля́ти.
закривля́-ти, v. I. A., verbiegen, krümmen.
закри́ти, p. v., закрива́ти.
закрича́ти, p. v., aufschreien; закри́чувати.
закри́чу-вати, v. I. A.*), übersehreien, betäuben.
закришѝти, p. v., закри́шувати.
за́криш-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Grünzeug, Würze.
закри́шу-вати, v. I. A.*), einbrocken, würzen.
за́кр-ій, m. III, (2. s. -ою), Ein-, An-, Zu-schnitt.
закрова́вити, p. v., mit Blut beflecken, blutig schlagen (kränken).
закроѝти, p. v., закро́ювати.
закропи́ти, p. v., закро́плювати.
закро́плю-вати, v. I. A.*), benetzen, besprengen; laben.
закро́ю-вати, v. I. A.*), anschneiden; abzielen.
закругля́-ти, p. v. II. A., abrunden.
за́крут, m. I., (2. s. -у), Biegung, Krümmung, Windung.
закрутани́на, f. I., Dreherei, Mühe.
закрути́ти, p. v., закру́чувати.
за́крут-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Vorreiber, Spannwirbel.
закру́чу-вати, v. I. A.*), an-, (zu)drehen.
закува́ти, p. v., зако́вувати.
закудкудака́ти, p. v., anfangen zu gackern.
за́куп, m. I., (2. s. -у), **-но**, n. I., Einkauf.
закупѝти, p. v., закупля́ти.
закупля́-ти, v. I. A.*), an-, einkaufen.
закурѝти, p. v., закурювати.
закурю-вати, v. I. A.*), anrauchen, räuchern; — ся anfangen zu stöbern, Staubwolke aufwirbeln.
закуса́ти, p. v., totbeißen.
закуси́ти, p. v., закушувати.
за́кус-ка, f. IV., (2. pl. -о́к), Imbiß.
заку́т(о)к, m. I.*), Winkel, Nische.
заку́тати, p. v., einhüllen, versorgen.
заку́шати, p. v., verkosten.
заку́шу-вати, v. I. A.*), zubeißen.
зала́года, f. I., Beilegung.
зала́годжу-вати, v. I. A.*), beilegen, begleichen, beenden.

Digitized by Google

зала́годити, p. v., зала́годжувати.
залази́ти, v., hin(ein)kriechen.
залата́ти, p. v., flicken, ausbessern.
зале́дви, adv., kaum, mit Mühe.
зале́жати, v,, abhängen, daran liegen.
зале́жність, f. V., Abhängigkeit.
залети́ти, p. v., залiтáти.
зáлив, m. I., (2. s. -у), Meerbusen.
зáлива, f. I., Flut.
заливá-ти, v. I. A., überschwemmen.
зáливний, adj., flutend, strömend.
зализáти, p. v., залúзувати.
залúзу-вати, v. I. A.*), lecken; schniegeln. [-kleben.
залипá-ти, v. I. A., ver wachsen,
залúпнути, p. v., залипáти.
залúти, p. v. заливáти.
зáлич-ки, pl. f. I., (2. pl. -ок), Backenbart.
зáлич(о)к, m. I.*), Backe.
залишáти, v., vernachlässigen, aufgeben.
залишúти, p. v., залишáти.
залiг, m. I.*), Pfand, Kaution.
залiж-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Wette.
залiжний, adj., Pfand-.
залiзá-ти, v. I. A., залазúти.
залiзо u. dgl. siehe желiзо etc.
залiзти, p. v., залiзáти.
зáлiм, m. I., (2. s. -у), Ein-bug, -bruch.
залiпúти, p. v. залiплювати.
залiплю-вати, v. I. A.*), zukleben.
залiсня-ти, v. I. A., beforsten.
залiсн-úти, p. v. II. A., залiснúти.
зáлiс(о)к, m. I.*), Waldrand.
залiтáти, v., hinein-, weit wegfliegen; gelangen.
залiчúти, p. v., залiчувати.
залiчу-вати, v. I. A.*), ein-rechnen, -zählen.
залóга, f. I.*), Besatzung, Garnison.
залóженє, n. IV., Gründung; Voraussetzung.
заложúтель, m. II., Gründer.
заложúти, p. v., закладáти.
залóза, f. I., Drüse.
заломúти, p. v., залóмлювати.
залýз-иця, -нi, pl. f. II., Schlitten.
залучá-ти, v., hinzufügen, beilegen.
залучúти, p. v., залучáти.
зáлюбкий, adv., gern, angenehm.
залюдн-úти, p. v. II. A., залюднювати.
залюдню-вати, v. I. A.*), bevölkern.
залюту-вáти, p. v. I. A.*), verlöten.
залягáти, v., einnehmen; rückständig sein.
залякáти ся, p. v., erschrecken.
залячúй, p. v., залягáти.
залящáти, p. v., a. z. gellen.
замагá-ти v. I. A., bewältigen.
замáзати, p. v., замáзувати.
замáзу-вати, v. I. A.*). ver-, zuschmieren.
замaїти, p. v., замáювати.
замáло, adv., zu wenig; es fehlte wenig. [malen.
замальóву-вати, v. I. A.*), über-
замалювáти, p. v., замальóвувати.
заманúти, p. v., замáнювати.
заман-ýти, p. v. I. B., (prt. -ýв) betören, berücken; -ýло ся es gelüstete. [verleiten.
замáню-вати, v. I. A.*), verlocken.
заманчúвий, adj., verlockend, verführerisch.
заманчúвість, f. V., Reiz.
замáра-ти, p. v. I. A., beschmieren.
замастúти, p. v., замáщувати.
зáмах, m. I., (2. u. 7. -у), Schwung; Anschlag, Gewalt, Streich.
замахнýти, p. v., zum Streiche ausholen.
замачáти, p. v., замочúти.
замашний, adj., tüchtig, rüstig.
замáщу-вати, v. I. A.*), ver-, beschmieren, beschmutzen, vertünchen.

Digitized by Google

замеготáти, p. v., flimmern, blinzeln.
замерзá-ти, v. I. A., zu-, er-frieren.
замéрзлий, adj., er-, ge-froren.
замéрзнути, p. v., замерзáти.
замертвíти, p. v., ersterben.
замести́, p. v., замітáти.
зáмет, m. I., Verwehung.
заметýшити ся, p. v., sich rühren. verwirren.
замéшкати, p. v., Wohnung beziehen, sich niederlassen.
замиготíти, p. v., замеготáти.
замикáльний, adj., verschließbar.
замикá-ти, v. I. A., schließen, absperren.
замилúти, p. v., замúлювати.
замúлуване, n. IV., Vorliebe.
замúлю-вати, v. I. A.*), einseifen; óчи Sand in die Augen streuen; ся irren. [Vorsatz.
зáмисл, m. I., (2. s. -y), Vorhaben,
замúслити, p. v., замишлятú.
замишля́-ти, v. I. A., vorhaben; ся in Gedanken vertiefen.
за-мíж дáти, (Mädchen) verheiraten, вúйти heiraten. [Tausch.
зáмін, m. I. (2. s. -y), замíна, f. I.
замін-úти, p. v. II. A., замінятú.
замíнний, adj., Tausch-.
замінятú, p. v., замíнювати.
замíню-вати, v. I. A.*), (ver)tauschen, -wechseln, verwandeln, ersetzen. [Vorsatz, Zweck.
зáмір, m. I., (2. s. -y), Absicht,
замíр-ити, p. v. II. A., замірятú.
заміря́-ти, v. I. A., beabsichtigen; — ся zum Schlag ausholen.
замúсúти, p. v., замíшувати.
замíський, adj., außerhalb der Stadt.
зáмість, praep. 2, anstatt, statt.
замістúти, p. v., замíщувати.
зáміт, m. I., (2. s. -y), Ein-wand, -wurf, -spruch.
замітá-ти, v. I. A., kehren, fegen.
замíт-úти, p. v. II. A., (prs. замíч-ý, vp. -éний), замічáти
зáмíт-ка f. I.*), (2. pl. -ок), Be-, An-merkung.
зáмітний, adj., merklich.
замічá-ти, v. I. A., (be)merken, beobachten.
замічáтель, m. II., Beobachter.
замішанúна, f. I., Verwirrung, Vermengung.
замішáти, p. v.. замíшувати.
зáміш-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Gemenge.
замíшу-вати, v. I. A.*), (ver)mengen, -mischen; einmachen, knetten.
заміщá-ти, v. I. A, замíщувати.
замíщу-вати, v. I. A.*) ersetzen.
замкн-ýти, p. v. I. A.. (prt. -ýв), замикáти.
замковúй, adj., Schloß-, Burg-.
замлí-ти, p. v., (vp. -лий), schwach, matt, ohnmächtig werden.
замня́ти, p. v., zerknittern; — ся stocken. [schwörung.
замóва, f. I., Bestellung; Be-
замóвити, p. v., замовлятú.
замовкá-ти, v. I. A., still werden, verstummen.
замóвкнути, p. v. I. B., (prt. замóвк, -ла), замовкáти.
замовля́-ти, v. I. A., bestellen, ansagen; beschwören.
замовчáти, p. v.. verschweigen.
замóга, f. I.*), Ueberwältigung.
замóжний, adj., wohlhabend, vermögend.
замóжність, f. V., Wohlstand.
зáм(о)к, m. I.*), (2. s. -y), Schloß, Burg.
замокá-ти, v. I. A., naß werden.
замóкн-ути, p. v., замокáти.
за-молоду, adv., in der Jugend, von Jugend an. [verdienen.
замолотúти, p. v., durch Dreschen

Digitized by Google

заморду-вáти, p. v., ermorden.
заморúти, p. v., verhungern lassen.
заморóжу-вати, v. I. A.*), ge-, ein-frieren lassen.
заморóзити, p. v., заморóжувати.
зáморóка, f. I.*), Betäubung.
заморóчити, p. v., заморóчувати.
заморóчу-вати, v. I. A.*), betäuben, betören.
замóрский, adj., überseeisch.
замотани́на, f. I., Verwicklung, Verwirrung.
замотáти, p. v., замóтувати.
замóту-вати, v. I. A.*), verwickeln, -wirren, bestricken.
замочи́, p. v., замогáти.
замочúти, p. v., замóчувати.
зáмоч(о)к, m. I.*), dim. **зáмок**.
замóчу-вати, v. I. A.*), naß machen.
замрíти, p. v., aufdämmern.
зá-муж вийти, einen Mann heiraten; **зáмужем**, **зáмужня**, verheiratet.
замул-и́ти, p. v. II. A., замýлювати.
замýлю-вати, v. I. A.*), verschlämmen, -stopfen. [ren.
замýр(з)а-ти, p. v. I. A., beschmie-
замурувáти, p. v. ver-, ein-mauern.
замути́ти, p. v., trüben, stören.
замутн-і́-ти, p. v. I. A., trübe, düster werden; — **-лий** getrübt.
замýчити, p. v., zu Tode martern, quälen. [Schloßruine.
зáмч-и́-ско, n. I.*), **-ще** n. II.,
замши́ти ся, p. v., sich bemoosen.
зáна, f. I., Mutterkorn.
занавíса, f. I., Vorhang.
занáдто, adv., überaus.
занапаст-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. **занапащ-ý**, vp. **-éний**), verderben, zugrunde richten, verlieren; — **ся** zugrunde gehen.
заневóлити, p. v., unterjochen.
занéдб(ув)анє, n. IV., Vernachlässigung.
занедбáти, p. v., **занéдбувати**.
занéдбу-вати, v. I. A.*), vernachlässigen.
занедýжа-ти, p. v., I. A., erkranken.
занемагá-ти, v. I. A., kränkeln.
занемóчи, p. v., занемагáти.
занепáд, m. I., (2. s. **-у**), Verfall.
занепадáти, v., verfallen; kränkeln.
занепáсти, p. v., **занепадáти**.
занéсти, p. v., заноси́ти.
занехá-ти, p. v. I. A., **занéхувати**.
занéху-вати, v. I. A.*), unterlassen, vernachlässigen.
занечúстити, p. v., **занечúщувати**.
занечища́-ти, v. I. A., **занечúщувати**. [gung.
занечúщенє, n. IV., Verunreini-
занечúщу-вати, v. I. A.*), verunreinigen. [schwinden.
занива́-ти, v. I. A., vergehen,
занúзу-вати, v. I. A.*), aufreißen, sticken.
занима́-ти, v. I. A., **займа́ти**.
зани́ти, p. v., занива́ти.
занíвечити, p. v., ver-derben, -nichten.
занíгтиця, f. II., Nagelgeschwür.
зáнíз, m. I., занóза.
занїмíти, p. v., verstummen.
зáнїсно, adv., завíяно.
занóза, f. I., Pflock im Ochsenjoch.
заносúти, v., hintragen; riechen; **ся** bevorstehen.
заночувáти, p. v., übernachten.
занýда, f. I., Ueberdruß.
занýдити, p. v., langweilen, Uebelkeit erregen.
занýзда, f. I., Zaum, Gebiß.
занýзда-ти, p. v. I. A., zäumen.
занури́ти, p. v. зануря́ти.
зануря́-ти, v. I. A., untertauchen, versenken.
занюхати, p. v., riechen, wittern.
занявка-ти, p. v. I. A., anfangen zu miauen.

Digitized by Google

заня́ти, p. v., займа́ти.
заоберну́ти, p. v., schwenken.
заогн-и́ти ся, p. v. II. A., sich entzünden.
заокругл-и́ти, p. v. II. A., abrunden. [nehmen.
заопі́кувати ся, p. v., sich an-
заора́ти, p. v., заорювати.
заорю-вати, v. I. A.*), um-, unterpflügen.
заостри́ти, p. v., заострювати.
заострю-вати, v. I. A.*), (ver)schärfen, zuspitzen. [eiferung.
заохо́та, f. I., Aufmunterung, An-
заохот-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. заохо́ч-у, vp. -ений), заохо́чувати.
заохо́чу-вати, v. I. A.*), ermuntern, aneifern.
зао́чний, adj., hinterrücks.
заоща́джу-вати, v. I. A.*), ersparen.
заощади́ти, p. v., заоща́джувати.
за́пад, m. I., за́хід.
западáти, v., ein-, ver-fallen, einsinken, untergehen, einstürzen, einbrechen.
запа́дина, f. I., Vertiefung.
западúстий, adj., eingefallen.
запаку-ва́ти, p. v. I. A.*), ein-, ver-packen.
за́пал, m. I., (2. s. -у), Feuereifer.
запа́лене, n. IV., Entzündung.
запалені́-ти, p. v. I. A., erröten.
запа́лий, adj., eingefallen; fällig, verfallen.
запалúстий, adj., hitzig.
запали́ти, p. v., запа́лювати.
запа́лість, f. V., Fälligkeit.
запа́л-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Lunte.
запа́лько, m. I.*), Hitzkopf.
запа́льний, adj., hitzig; entzündbar.
запа́лю-вати, v. I. A.*), anzünden; erhitzen, entflammen.
запа́мороч-ити, p. v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать), betäuben.
запамята́ти, p. v., gedenken.
запану-ва́ти, p. v., Herr werden.
запа́рити, p. v., запа́рювати.
за́парі, pl. m. II., Brennen (vor Kälte).
запа́рю-вати, v. I. A.*), (ab)brühen.
за́пас, m. I. (2. s. -у), Vorrat.
за́пас-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Vortuch.
запа́сти, p. v., запада́ти.
за́пах, m. I., (2. u. 7. s. -у), Geruch, Duft.
запа́хнути, p. v., wohlriechen.
запа-ху́щий, -шúй, adj., wohlriechend, duftend.
запаш-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -у́, 3. pl. -а́ть), wohlriechend machen.
запе́вн-е, (-о), adv., sicher, gewiß.
запевн-и́ти, p. v. II. A., -ювати.
запе́вню-вати, v. I. A.*), versichern.
запе́ка, m. = f. I.*), Trotzkopf.
запе́клий, adj., höllisch; verbissen.
запере-за́ти, p. v. I. B., (prs. -жу, prt. -за́в, imp. -жи́, vp. -заний), запері́зувати.
запере́ка, f. I.*), Verneinung.
запереча́-ти, v. I. A., verneinen, bestreiten, leugnen.
запереч-и́ти, p. v., -а́ти. [wand.
запереч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Einзапере́чний, adj., verneinend.
запері́зу-вати, v. I. A.*), (um)gürten.
запе́рти, p. v., запира́ти.
запечата́ти, p. v., запеча́тувати.
запечáту-вати, v. I. A.*), ver-, be-siegeln.
запечи́, p. v., запіка́ти.
запива́-ти, v. I. A., mit Zeche abschließen; ся saufen.
запина́-ти, v. I. A., zuknöpfen, zumachen.

Digitized by Google

запин-йти, p. v. II. A., запúнювати.
зáпин-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Schürze; Beistrich.
запúню-вати, v. I. A.*), auf-, anhalten; ся stocken.
запира́-ти, v. I. A., schlie en; ся leugnen.
зáпис, m. I., (2. s. -y), Einschreibung.
записа́ти, p. v., запúсувати.
зáпис-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Schein, Notiz.
запúсний, adj., Vormerk-.
запúсу-вати, v. I. A*), ein-, auf-, ver-schreiben.
зáпит, m. I., (2. s. -y), Anfrage.
запита́ти, p. v., запúтувати.
запúти, p. v., запúвати.
запúту-вати, v. I. A.*), fragen.
запúшнити, p. v., запúшнювати.
запúшню-вати, v., I. A.*), zieren.
запищáти, p. v., anfangen zu pfeifen.
запізва́ти, p. v., einklagen, be-
запізна-ва́ти, v., kennen lernen; verkennen.
запізна́ти, p. v., запізнавáти.
запізн-йти, p. v. II. A., verspäten, versäumen.
запíзно, adv., zu spät.
запíкан-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), gekochter Branntwein.
запіка́-ти, v. I. A., verhärten, [braten.
запіка́у-ва́ти ся, p. v. I. A.*), sich annehmen.
запíнити ся, p. v., запíнювати ся.
запíню-вати ся, v. I. A.*), schäumen.
запíр, m. I., (2. s. -y), Einschließung, Hemmnis.
зáпíчний, adj., hinter dem Ofen.
зáпіч(о)к, m. I.*), Raum hinter dem Ofen.
запíяти, p. v., anfangen zu krähen; viel fordern.
запла́ка-ти, p. v., anfangen zu weinen; **-ний** verweint.
запла́та, f. I., Bezahlung, Entgelt.
заплати́ти, p. v., bezahlen.
заплéскати, p. v., anfangen zu klatschen; glatt schlagen.
заплéсти, p. v., заплiтáти.
заплíснíти, p. v., verschimmeln.
заплiтá-ти, v. I. A., zu-, verflechten.
зáплiт-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Zopfband.
заплiшúти, p. v., verkeilen.
заплóдити ся, p. v., entstehen, aufkommen.
заплýта-ти, p. v. I. A., verwickeln.
заплювáти, p. v., bespucken.
заплюскотíти, p. v., anfangen zu plätschern.
заплющ-ити, p. v. II. A., (prs. 1. s. -y, 3. pl. -ать), schließen.
заплям-йти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -лю, 3. pl. -ля́ть, vp. -éний), beflecken.
запня́ти, p. v., запинáти.
запобігáти, v., zuvorkommen, vorbeugen, verhüten; erjagen.
запобігли́вий, adj., vorsorglich.
запобíжний, adj., Verhütungs-.
запобíчи, p. v., запобігáти.
зáповідь, f. V., Gebot.
заповідá-ти, v. I. A., ansagen, gebieten.
заповíсти, p. v., заповідáти.
заповíт, m. I., (2. s. -y), Vermächtnis.
заповíтний, adj., vermacht.
запогáн-ити, p. v. II. A., verunreinigen.
заподíвáти, v., ver-legen, -schlepзаподíти, p. v., заподíвáти.
заподíяти, p. v., zufügen.
за-пóкотом, adv., nach der Reihe.
запололíти, p. v., gefangen nehmen.
заполóха-ти, p. v. I. A., erschrecken.
зáполоч, f. V., färbige Baumwolle.
запомагáти, v., unterstützen, aushelfen.

Digitized by Google

запомо́га, f. I.*), Unterstützung, Aushilfe.
запом-очи́, p. v., -ага́ти.
запо́на, f. I., Vorhang, Schleier; Schnalle.
запопада́ти, v., erfassen, erraffen.
запопа́дливий, adj., emsig.
запопа́-сти, p. v., -да́ти.
запо́ра́, f. I., Hemmnis.
запороти́, p. v., auftrennen; hineinfahren.
запорош-и́ти, p. v., -увати.
запоро́шу-вати, v. I. A.*), bestäuben.
запо́рпати, p. v., verscharren.
за́порт(о)к, m. I.*), verdorbenes Ei.
запору́ка, f. I.*), Bürgschaft.
запору́чати, v. verbürgen.
запору́ч-и́ти, p. v., -а́ти.
запоряди́ти, p. v., ver-, an-ordnen.
запосі́да́ти ся, v., erpicht sein.
запосі́сти ся, p. v., запосі́да́ти ся.
запотара́йка-ти, p. v. I. A., запода́ти.
запотребу́-ва́ти, p. v. I. A.*), verlangen.
запра́в-и́ти, p. v., -ля́ти, fordern.
за́прав-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Würze.
заправля́-ти, v. I. A., zurichten, würzen; — ся sich einüben, vorbereiten.
за́праж-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Einbrenn.
запрацюва́ти, p. v., erarbeiten.
запраша́-ти, v. I. A., запро́шувати.
запримі-ти́ти, p. v., -ча́ти.
запримі́тний, adj., merklich.
запримі́ча́ти, v., bemerken.
заприсяг-а́ти, v., beeiden; -лий beeidet.
заприсяг-ну́ти, p. v., -а́ти.
заприча-сти́ти, p. v., -ща́ти.
запричаща́ти, v., Kommunion erteilen.
заприязн-и́ти, p. v. II. A., befreunden.
запроваджа́-ти, v. I. A., hin-, ein-führen, geleiten.
запрова́д-ити, p. v., -жа́ти.
запро́дан(е)ць, m. II., Mietling.
запрода́ти, p. v., -увати.
запро́ду-вати, v. I. A.*), verkaufen, preisgeben.
запропаст-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -щу́, vp. -ще́ний), запропа́щувати.
запропа́щу-вати, v. I. A.*), verlieren, verderben.
запро́сини, pl. f. I., Einladung.
запро-си́ти, p. v., -шувати.
запрото́р-ити, p. v. II. A., -ювати
запрото́рю-вати, v. I. A.*), verschleppen.
запро́шу-вати, v. I. A.*), einladen.
запру́та, f. I., Rutenklammer.
запря́г, m. I.*), (2. s. -у), Gespann.
запряга́-ти, v. I. A., einspannen.
запряго́вий, adj., Gespann-.
запряда́-ти, v. I. A., einspinnen; spinnend erwerben.
запря́-сти, p. v., -да́ти.
запря́т-ати, p. v., -увати.
запря́ту-вати, v. I. A.*), aufräumen, verbergen.
запря-чи́, p. v. I. B., (prs. -жу́..., prt. -г, -гла́; imp, -жи́, vp. -же́ний), -га́ти.
запу́д-ити, p. v. II. A., (prs. 1. s. -жу, vp. -жений), erschrecken.
запу́кати, p. v., anklopfen.
запуска́ти, v., (hin)einlassen; wachsen lassen; vernachlässigen.
запус-ти́ти, p. v., -ка́ти.
запустоші́-ти, p. v. I. A., veröden.
запу́т-ати, p. v., -увати.
запу́ту-вати, v I. A.*), verwickeln.
за́пять, f. V., Nabe.
за́пят(о)к, m. I.*), Hinterleder.
зараб́ля́-ти, v. I. A., заробля́ти.
зара́да, f. I., Abhilfe.
зара́джу-вати, v. I. A.*), raten, Rat holen; abhelfen, vorbeugen.

Digitized by Google

зарáд-ити, p. v., -жувати.
зарáдний, adj., vorbeugend.
заражá-ти, v. I. A., anstecken, verpesten.
зарази́-ти, p. v., заражáти.
зáраз, adv., (also)gleich.
за-рáз, заразóм, adj., zugleich, auf einmal.
зарáза, f. I., Seuche, Epidemie.
зарáз-ли́вий, -ний, adj., ansteckend. [keit.
заразли́вість, f. V., Ansteckbar-
зарату́ва-ти, p. v., helfen.
зарах-у-вати, p. v., verrechnen.
зáрва, f. I., steiler Abhang.
зарва́ти, p. v., зарива́ти.
зарева́ти, p. v., aufbrüllen.
зáрево, n. I., Glanz. [reißen.
зарива́-ти, v. I. A., erhaschen, hin-
зареготáти ся, p. v., auflachen.
заречи́, p. v., зарікáти.
заржáві-ти, p. v., verrosten; -лий verrostet.
заржáти, p. v., aufwiehern.
зарибля́-ти, v. I. A. mit Fischen versehen. [brechen.
зарида́ти, p. v., in Tränen aus-
зарика́ти, p. v., anfangen zu brüllen.
зари́стий, adj., strahlend.
зари́ти, p. v., ver scharren, -graben.
зарі́бний, adj., Lohn-.
зарі́бник, m. I.*), Taglöhner.
зарі́бниця, f. II., Taglöhnerin.
зарі́чний, adj., Arbeiter-.
зарі́б(о)к, m. I.*), (2. s. -y), der Verdienst.
зарівна́-ти, p. v. I. A., зарі́вню вати. [gleichmachen.
зарі́вню-вати, v. I. A.*), ebnen,
зáрід, m. I., (2. s. -y), Keim.
зарі́дливий, adj., fruchtbar.
зáріз, m. I., (2. s. -y), Einschnitt.
зáріз, m. I., Schlachtung.
зарі́з-ати, p. v., -увати schlachten.
зарі́зу-вати, v. I. A.*), einschneiden.
зарі́на-ти ся, v. I. A., geloben, abschwören.
зарі́н(о)к, m. I.*), Schotterbank.
зарі́че, n. II., Land jenseits des Flusses.
зарі́чний, adj, jenseits des Flusses.
зарóби́ти, p. v., зарóбля́ти.
зарóбіт(о)к, m. I.*), (2. s. -y), зарібок.
зарóбко́вий, adj., Erwerb-.
зарóбля́-ти, v. I. A., verdienen.
зарóбок, = зарібок.
зарóди́ти, p. v., geraten.
зарóд(о)к, m. I.*), Keim.
зарозумі́лий, adj, eingebildet.
зарозумі́лість, f. V., Einbildung.
зарої́ти ся, p. v., schwärmen, voll werden.
заро-си́ти, p. v., -шувати.
зарóста́-ти, v. I. A., verwachsen.
зарóст-и́, p. v., -áти.
зарóшу-вати, v. I. A.*), betauen, befeuchten.
зáруб, m. I., Kerbe.
зарýб-áти, p. v., -увати.
зарýб-и́ти, p. v., -лювати.
зарýблю-вати, v. I. A.*), umsäumen, einfassen.
зáруб(о)к, m. I.*), Saum.
зарýбу-вати, v. I. A.*), einhacken, niederhauen.
зарýка, f. I.*), Bürgschaft.
зарусти́, p. v., aufbrüllen.
заруча́-ти, v. I. A., bürgen; verloben.
зарýчини, f. I., Verlobung.
заруч-и́ти, p. v., -áти.
зáря, f. II., Röte am Himmel.
зáряд, m. I., (2. s. -y), Verwaltung, Leitung. [verwalten.
заря́джу-вати, v. I. A.*), anordnen;
заряд-и́ти, p. v., -жувати.
засáда, f. I., Grundsatz.

Digitized by Google

засаджá-ти, v. I. A., (hinein)-setzen, -stecken; (be)pflanzen.
засáджу-вати, v. I. A.*), засаджáти.
засад-и́ти, p. v., -жáти.
засáпа-ти ся, p. v. I. A., keuchen.
засвистáти, p. v., a. zu pfeifen.
засвитáти, p. v., tagen, dämmern.
засьвідчи́ти, p. v., bezeugen.
за-сьві́жа, adv., frisch.
зáсьвіт, m. I., Tagesanbruch.
засьві-ти́ти, p. v., -чувати.
за-сьві́тла, adv., bei Licht.
засьві́чу-вати, v. I. A.*), anzünden, Licht machen; anfangen zu leuchten.
засво-ї́ти, p. v. II. B., (vp. -éний), [aneignen.
заселúти, p. v., заселя́ти.
заселя́-ти, v. I. A., an-, be siedeln.
засúджу-вати, v. I. A.*), ersitzen; — ся verweilen.
засúд-їти, p. v., -жувати.
засила́-ти, v. I. A., schicken.
заси-ля́ти, p. v. -ювати.
засúлю-вати, v. I. A.*), einfädeln.
засин-и́ти, p. v. II. A., blau färben.
засúп-ати, p. v., -увати.
засипі́ти, p. v., a. zu zischen.
засипля́-ти, v. I. A., einschlafen.
засúпу-вати, v. I. A*). zu-, verbe-, über-schütten.
засиса́-ти ся, v. I. A., зассáти ся.
засиха́-ти, v. I. A., verdorren, eintrocknen.
засия́ти, p. v., aufleuchten, erglänzen.
зáсіб, m. I., (2. s. -y), Vorrat.
засібний, adj., wohlhabend.
зáсів, m. I., (2. s. -y), Saat.
засівá-ти, v. I. A., (be)säen.
засі́данє, n. IV., Sitzung.
засїда́тель, m. II., Beisitzer.
засїда́ти, v., sitzen, besetzen, sich setzen; auflauern.
зáсїд-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Treibjagd.
засі́ка, f. I.*), Vorratskammer,
засі́-сти, p. v., -да́ти. [Verbau.
зáсїч, f. V., Schutzwehr.
засїчи́й, p. v., zu Tode hauen.
засі́яти, p. v., -ва́ти.
заскалúти, p. v., einsplittern.
заскáржити, p. v., verklagen.
заскварч-а́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -ý, 3. pl. -áть), a. zu zischen.
заскверни́ти, p. v., beschmutzen.
заскигліти, p. v., aufkreischen.
заскі́рний, adj., unterhäutig.
заскле́пи́ти, p. v., zu-, ver-, einwölben, einschließen.
заскоб-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. лю́, 3 pl. -ля́ть; vp. -ле́ний), einklammern.
заскоботáти, p. v., a. zu kitzeln.
заскоро́джу-вати, v. I. A.*), eineggen.
заскоро́д-ити, p. v., -жувати.
заскору́злий, adj., verschroben.
заскóчити, p. v. überrumpeln.
заскребтáти, p. v., a. zu schaben.
заскреготáти, p. v., a. zu knirschen.
заскрипі́ти, p. v., a. zu knarren.
заслáбн-ути, p. v. I. B., (prt. заслáб), erkranken.
заслáн(е)ць, m. II., (5. s. -че!), Verbannter.
заслáти, p. v., verbannen.
заслúнити, p. v., bespucken.
заслїп-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -лю́, 3. pl. -ля́ть; vp. -ле́ний), -ля́ти.
заслі́пленє, n. IV., Verblendung.
заслїпля́-ти, v. I. A., verblenden.
заслóна, f. I. Vorhang, Schleier.
заслон-и́ти, p. v. II. A., -ювати.
заслóню-вати, v. I. A.*), verhüllen, -schleiern, -hängen. -decken.
заслот-и́ло ся, p. v. II. A., (vp. заслочéний), es trat Regenwetter ein.

Digitized by Google

заслу́га, f. I.*), das Verdienst.
заслу́гу-вати, v. I. A.*), verdienen, erwerben, verdient machen.
заслуженийна, f. I., Lohn, der Verdienst.
заслуже́нiсть, f. V., Verdienstlichkeit.
заслу-жи́ти, p. v., -гувати.
засма́жити, p. v., rösten. [den.
засмакува́ти, p. v., Geschmack fin-
засмали́ти, p. v., anbrennen.
засмальцю-ва́ти, p. v. I. A.*), fett machen.
засма́рка-ти, p. v. I. A., verrotzen.
засмарува́ти, p. v., verschmieren.
засме́рджувати, v. I. A.*), mit Gestank erfüllen; — ся stinkend werden.
засмер-ді́ти, p. v., -жувати.
засьмі́-ти́ти, p. v., -чувати.
засьмі́чу-вати, v. I. A.*), mit Mist füllen.
засьмія́ти ся, p. v., auflachen.
засмол-и́ти, p. v., -ювати.
засмо́лю-вати, v. I. A.*), verpichen, teeren.
засмути́ти, p. v., -чувати.
засму́чу-вати, v. I. A.*), betrüben.
засни́дї-ти, p. v I. A., (vp. -дженний), matt, schimmelig werden.
за́сн-їт, m. I., (2. s. -у), -і́чене n. IV., Verkümmerung.
заснїт-и́ти ся, p. v. II. A., (prs. 1. s. заснїчу́, vp. -че́ний), засні́чувати. [kümmertes.
за́снїт(о)к, m. I.*), etwas Ver-
засні́чувати ся, v. I. A.*), verkümmern. [lage, Entwurf.
засно́ва, f. I., Grundzug, Unter-
засно́вини, pl. f. I., Grundsteinlegung.
за́снов(о)к, m. I.*), Keim, Ansatz.
засно́ву-вати, v. I. A.*), gründen, aufspinnen.
засн-ува́ти, p. v., -о́вувати.
засн-у́ти, p. v., (prt. -у́в), einschlafen.
засоб-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -лю́, 3. pl. -ля́ть, vp. -ле́ний), -ля́ти. [helfen.
засобля́-ти, v. I. A., versorgen,
засо́бний, adj. Vorrats-. [den.
засо́в, m. I., (2. s. -у), Rutschbo-
засолоди́ти, p. v., versüßen.
засоро́мити, p. v., beschämen.
засо́х-нути, p. v., засиха́ти; -лий vertrocknet. [men.
заспа́ти, p. v., ver-schlafen, -säu-
за́сьпів, m. I., (2. s. -у), Vorgesang.
засьпіва́ти, p. v., (vor)singen.
заспоко́єнє, n. IV., Beruhigung.
заспоко-ї́ти, p. v., -ювати. [gen.
заспоко́ю-вати, v. I. A.*) beruhi-
заспори́ти, p. v., Streit anfangen.
засрюбува́ти, p. v., zuschrauben.
зассáти ся, p. v., festsaugen.
за́став, m. I., (2. s. -у), Pfand.
заста́ва, f. I., Zollhaus.
заставáти, v., antreffen; verstellen.
заста́в-ити, p. v., -ля́ти.
за́став-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Klappe.
заставля́-ти, v., vor-setzen, -legen, -schieben; ver-sperren, (vor)-schützen; (be)-stellen, -setzen; veranlassen, anstellen, anhalten; verpfänden.
заста́вний, adj., Versatz-, Pfand-.
заставни́чий у́ряд, Pfandleihanstalt.
застано́ва, f. I., Einstellung.
застанов-и́ти, p. v., -ля́ти.
застановля́-ти, v. I. A., aufhalten, einstellen, stillen; — ся erwägen, bedenken.
застарі-ти ся, p. v., alt werden, -лий, adj. veraltet.
заста́-ти, p. v., -ва́ти.
застел-и́ти, p. v., -лювати.

Digitized by Google

застéлю-вати, v. I. A.*), ver-, (be)decken, beschützen.
застереженє, n. IV., Vorbehalt, Verwahrung.
застер-ечи́, p. v., -іга́ти.
застерігá-ти, v. I. A., sichern, vorbehalten, ausbedingen; — ся sich verwahren.
застигá-ти, v. I. A., kalt (starr) werden, gerinnen.
застúглий, adj., erstarrt.
застúг-нути, p. v., -áти. [stand.
зáст-ій, m. III., (2. s. -óю), Still-
зáстій-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Treibjagd.
застогнáти, p. v., a. zu stöhnen.
засторóга, f. I.*), Verwahrung.
застосóванє, n. IV., Anwendung.
застосу́-вáти, p. v. I. A.*), an wenden; — ся sich verhalten.
застóю-вати ся, v. I. A.*), sich müde stehen; stagnieren.
застó-яти ся, p. v., -ювати ся.
застрáш-ити, p. v., -увати.
застрáшу-вати, v. I. A.*), erschrecken, einschüchtern.
застрíл-ити, p. v., -ювати.
застрíлю-вати, v. I. A.*) erschießen, erlegen.
застром-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -лю́, 3. pl. -ля́ть; vp. -лéний), (hin)ein-stecken, -stechen.
застругáти, p. v., zuspitzen.
застрягá-ти, v. I. A., stecken bleiben, geraten.
застрáгн-ути, p. v., -áти.
застря-чи́, siehe -гнути.
застугонíти, p. v., erdröhnen.
застýда, f. I., Erkältung.
застýджу-вати, v. I. A.*), erkälten; abkühlen.
застуд-и́ти, p. v., -жувати.
застýкати, p. v., anklopfen; ertappen; zwingen.
зáступ, m. I., (2. s. -у), Spaten.
заступáти, v. I. A., vertreten, ersetzen; ver-stellen; -sperren; — ся beschützen, sich einsetzen.
заступ-и́ти, p. v., -áти. [schützer.
застýпник, m., I.*), Vertreter, Be-
застýпниця, f. II., Vertreterin, Beschützerin. [tretung.
заступ-ни́цтво, -ство, n. I., Ver-
зáстяж-ка, f. I.*), (2. pl. -óк),
зáсýва, f. I., Kluft. [Band.
засува́-ти, v. I. A., (hin)einschieben; — ся verschieben, rutschen.
зáсув-ка, f. I.*), (pl. -óк), Riegel.
засýвний, adj., verschiebbar, Schub-. [teilen.
засýджу-вати, v. I. A.*), verur-
засуд-и́ти, p. v., -жувати.
засук-áти, p. v., -увати.
засýкувати, v. I. A.*), spitz zudrehen; aufstülpen.
засумувáти, p. v., trauern; ся traurig werden.
засý-нути, p. v., -вáти.
за-сýха, adv., trocken.
засýха, f. I.*), Dürre.
засуш-и́ти, p. v., -увати.
засýшувати, v. I. A.*), eintrocknen lassen.
засягáти, v. I. A., erlangen; **рáди** sich Rats erholen.
засяг-нýти, p. v., -áти.
зата-їти, p. v., -ювати. [zen.
заталáпа-ти, p. v. I. A., beschmut-
затамувáти, p. v., dämmen, stillen.
затанцювати, p. v., a. zu tanzen.
затарахкотíти, p. v., a. zu klappern. [lichen.
затáю-вати, v. I. A.*), verheim-
затвéрджу-вати, v. I. A.*), bekräftigen.
затвед-и́ти, p. v., -жувати.
затверд(ї)лий, adj., verhärtet, verstockt.

Digitized by Google

затверд(н)íлість, f. V., Verstocktheit.
затвéрднути, p. v., hart werden.
зáтвір, m., I., (2. s. -у), Verschluß.
затвíрний, adj., verschließbar.
затвíрник, m. I.*), Einsiedler.
затé, adv., dafür; hingegen.
зателéпати ся, p. v., I. A., hintrollen.
затемн-úти, p. v., -ювати. [keln.
затéмнювати, v. I. A.*) verdun-
затерпá-ти, v. I. A., steif werden.
затéрп-нути, p. v., -áти.
затéрти, p. v., затирáти.
затесáти, p. v., затíсувати.
зат-ечú, p. v., -їкáти.
затикáльний, adj., verdeckbar.
затúка-ти, p. v. I. A., bestecken.
затика-ти, v. I. A., ver-, zustopfen.
затúле, n. IV., Hintergrund.
затúл(о)к, m. I.*), Hinter-haus, -hof.
затúм, conj., infolge dessen, also.
затина-ти, v. I. A., einhauen; — ся stocken, stottern.
затирáти, v., I. A., (ein)reiben, verwischen. [suppe.
зáтир-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Mehl-
затиска-ти, v. I. A., ein-zwängen, -drücken.
Затис-нýти, p. v., -кáти.
затиха-ти, v. I. A., still werden. sich legen.
затúх-нути, p. v., -áти.
зáтич-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Stöpsel; pl. Zierblumen. [chen.
затúш(о)к, m. I.*), stilles Plätz-
затúшний, adj., gedeckt, still, ruhig. [haben.
затївá-ти, v. I. A., anstiften, vor-
затїкá-ти, v. I. A., hineinrinnen.
зáтїн(о)к, m. I.*), schattiger Ort.
затїн-úти, p. v., -яти.
затїня-ти, v. I. A., beschatten.
затíсу-вати, v. I. A.*), zuspitzen.
затí-яти, p. v. I. A., -вáти.
зáткав-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Stöpsel.
заткá-ти, p. v. I. A., заткáти.
заткнýти, p. v., заткáти.
затлíти, p. v., a. zu glimmen.
затлýмити, p. v., erdrücken.
затьмúти, p. v., ver-dunkeln, -finstern.
затьмíнє, n. IV.. Finsternis.
затовчú, p. v., zerstoßen.
затóка, f. I.*), Bucht, Busen.
затóка, f. I., Untiefe.
затóпа, f. I., Flut.
затоп-úти, p. v. -лювати.
затóплю-вати, v. I. A.*), überschwemmen; versenken; einheizen.
затоптáти, p. v., einstampfen.
заторох(ко)тíти, p. v., a. zu klappern.
заточ-úти, p. v., -увати.
затóчу-вати, v. I. A.*), hineinwälzen; abschleifen; — ся tau-
затрáвити, p. v., einbeizen. [meln.
зáтрав-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Beize. [schen.
затрáскати, p. v., a. zu klat-
затрáта, f. I., Vernichtung, Verderben, Verlust.
затрá-тити, p. v., -чувати.
затратувáти, p. v., niedertreten.
затрáчу-вати, v. I. A.*), vernichten, verderben; — ся verloren gehen. [chen.
затревóжити, p. v., bange ma-
затремтíти, p. v., erzittern.
затрúм-ати, p. v., -увати.
затрúму-вати, v. I. A.*), behalten, aufhalten; — ся innehalten, verweilen.
затріпотíти, p. v., flattern.
затрí-скати, -щáти, p. v., a. zu knistern, prasseln, krachen.
затровúти, p. v., aufhetzen,

Digitized by Google

затроїти, p. v., vergiften. [meln.
затропотіти, p. v., a. zu trom-
затрубити, p. v., ins Horn blasen.
затрясáти, v. I. A., a. zu schütteln; verschütten; — ся erbeben; abhanden kommen.
затряс-ти, p. v., -áти. [grämen.
затужити, p. v., bangen, sich
затýла, f. I., Ofendeckel.
затул-ити, p. v., -ювати.
затýлю-вати, v. I. A.*), zu-, verstopfen, -decken -schließen.
затуман-ити, p. v., -ювати.
затумáню-вати, v. I. A.*), betören.
затупити, p. v., stumpf machen.
затупíлість, f. V., Stumpfsinn.
затупíти, p. v., stumpf werden.
затурбувати, p. v., beunruhigen, ängstigen.
зáт(ý)хлий, adj., dumpfig.
затягáти, v. I. A., hineinziehen; eintragen; aufnehmen; anstimmen; — ся sich überziehen; sich verziehen.
затяг-нýти, p. v., -áти.
затямити, p. v., merken, gedenken.
зат-яти, p. v., -инáти.
затятий, adj., verstockt.
зауважáти, p. v., bemerken.
заýл(о)к, m. I.*), Nebengasse.
заýшник, m. I.*), Ohrenbläser.
заýшниця, f. II., Halsdrüse.
захвал-ити, p. v., -ювати.
захвáлю-вати, v. I. A.*), an-preisen, -empfehlen.
зáхват, m. I., (2. s. -y), Entzücken.
захва-тити, p. v., -чувати.
захвáчу-вати, v. I. A.*), ergreifen; überraschen. [вáти.
зах(в)орí-ти, p. v. I. A., захору-
зáхист, m. I., (2. s. -y), Schutz-(ort). [-wahren.
захистити, p. v., be-schützen,
зáхистний, adj., geschützt; verborgen,
захитáти, p. v., erschüttern, wankend machen; — ся a. zu (sch)wanken, erzittern.
захíд, m. I., (2. s. -y), Untergang, Westen; Bemühung; за одним záходом unter einem.
зáхідний, adj., westlich, West-.
захлáнний, adj., (hab)gierig.
захлáнність, f. V., Hab-gier, -sucht.
захлисн-ýти ся, p. v. I. B., (prt. -ýв), sich verschlucken. [zen.
захляпати, p. v., mit Koth bespritzахмáрити, p. v., umwölken.
захмýр-ити ся, p. v. II. A., finsteres Gesicht machen.
захо-вáти, p. v., -увати.
захóву-вати, v. I. A.*), bewahren, verbergen; ся sich betragen.
заходúти, v., hineingehen; eintreten; sich einlassen; verkehren.
захóжий, adj., eingewandert.
захолíтáти, p. v., захитáти. [ren.
захолонýти, p. v., erkalten, erstar-
захóп-ити, p. v. II. A., (prs. 1. s. -лю, 3. pl. -лять; vp. -лений), -лювати.
захóплю-вати, v. I. A.*), einnehmen, erfassen, sich bemächtigen; überraschen.
захорóна, f. I., Schutz.
захорон-ити, p. v., -ювати.
захорóнний, adj., schützend.
захорóню-вати, v. I. A.*), schützen, hüten. [kranken.
захору-вáти, p. v. I. A.*), erзахотíти, p. v., захóчувати.
захóчувати, v. I. A.*), verlangen, gelüsten.
захрип-áти, v. I. A., -нути.
захрíпнути, p. v., heiser werden.
захропíти, p. v., a. zu schnarchen.
зацвúсти, p. v., -тáти.
зацвитá-ти, v. I. A., auf-, erblühen; verschimmeln.
зáцьвіт, m. I., (2. s. -y), Blütezeit.

Digitized by Google

зацйтьк-ати, p. v. I. A., -увати.
зацйтьку-вати, v. I. A.*), beschwichtigen.
зацїкáв-ити, p. v. II. A., (prs. 1. s. -лю. 3. pl. -лять; vp. -лений), -лювати. [rig machen.
зацїкáвлю-вати, v. I. A.*), neugie-
зацїни́ти, p. v., Preis machen, fordern.
зацїпенї́нє, n. IV., Erstarrung.
зацїпенї́-ти, p. v. I. A., erstarren, -лий, erstarrt.
зацмокот-і́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -чу, prt. -і́в), a. zu schnalzen.
зацокотї́ти, p. v., a. zu plappern.
зачарóванє, n. IV., Verzauberung.
зачарувáти, p. v., ver-, be-zaubern.
зач-áти, p. v. I. B, (prs. -ну..., prt. -áв, imp. -ни́, vp. -áтий), -инáти.
зачаткóвий, adj., Ur-, Erst-.
зачáт(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Anfang.
зачекáти, p. v., warten.
зачепи́ти, p. v., зачіпáти.
зачер-áти, v. I. A., siehe -пáти.
зачервон-и́ти, p. v. II. A,, röten.
зачервонї́ти ся, p. v., rot werden.
за-через, conj., mit 4: wegen.
зáчерк, m. I.*), Umriss; Strich, Zug.
зачеркн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), зачéрк(ув)ати. [an-streichen.
зачéрк(у-в)á-ти, v. I. A.(*), unter-,
зачерпá-ти, v., schöpfen.
зачер(п)н-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), зачер(п)áти.
зачерствї́ти, p. v., hart werden.
зачесáти, p. v., зачісувати.
зачи́м, adv., ehe, bevor; weswegen, warum? [ginnen.
зачинá-ти, v. I. A., anfangen be-
зачин-и́ти, p. v., -я́ти. [en
зачиня́ти, v. I. A., zumachen, schlie-
зачи́рка-ти, p. v. I. A., a. zu schrillen.
зачисл-и́ти, p. v., -ювати.
зачи́слю-вати, v. I. A.*), dazu-, mit-, an-, ein-rechnen.
зачи́стити, p. v., зачи́щувати.
зачитáти ся, p. v., sich ins Lesen vertiefen. [auserlesen.
зачи́щу-вати, v. I. A.*), reinigen;
зачіпá-ти, v. I. A., an-haken, -stoßen, -legen; anbinden, angreifen.
зáчіп-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Angriff; Veranlassung.
зачі́пний, adj., offensiv.
зáчіпник, m. I.*), Angreifer.
зачувá-ти, v. I. A., zu hören bekommen; vernehmen.
зачудóванє, n. IV., Verwunderung.
зачудувáти ся, p. v., sich verwundern.
зачýти, p. v., -вáти, wittern.
зашанувáти, p. v., schonen.
зашелестї́ти, p. v., a. zu rauschen, a. zu säuseln.
зашибá-ти, v. I. A., ver-, einschieben, -schlagen, ver-letzen.
зашивá-ти, v. I. A., ein-, zu-nähen.
зашипї́ти, p. v., a. zu zischen.
за-широ́кий, adj., breit.
зашй-ти, p. v., -вáти. [krusten.
зашкарупї́-ти, p. v. I. A., ver-
зашкі́рник, m. I.*), Mitesser.
зашкóдити, p. v., schaden.
зашкреб(тá)ти, p. v., a. zu krabbeln.
зáшморг, m. I.*), Schlinge.
зашнурувáти, p. v., zuschnüren.
зашпилйти, p. v., mit Stecknadeln zuheften.
зашпінкá-ти, p. v. I. A., zuknöpfen, -schnallen.
зашпóтати ся, p. v., stolpern.
зашумї́ти, p. v., a. zu rauschen.
защадйти,, p v., ersparen, schonen.
защебетáти, p. v.. a. zu zwitschern.
защемї́ти, p. v., beklommen werden.
защепи́ти, p. v., защіплювати.
защи́та, f. I., Verteidigung, Schutz.

Digitized by Google

защит-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s., -чу́, vp. -че́ний), защища́ти.
защи́тник, m. I.*), Verteidiger Beschützer.
за́щін-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Heftel. [knöpfen.
защінка́-ти, p. v. I. A., zu hefteln,
за́щіп-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Haken.
защі́плю-вати, v. I. A.*), einimpfen, einpflanzen; einhaken; zuheften.
заява, f. I., Erklärung.
заяв-и́ти, p. v. -ля́ти.
заявля́ти, v., erklären, aussagen; ся sich zeigen.
за́я-ць, m. II. (5. s. -че), Hase.
за́ячий, adj., Hasen-.
за́ячик, m. I.*), dim. за́яць.
заячи́ха, f. I.*), Häsin.
зба́в-ити, p. v., -ля́ти.
збавля́-ти, v. I. A., verderben, verlustig machen; erlösen.
збагн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), ersinnen, erraten. [führen, betören.
збаламу́т-ити, p. v., (imp. -ь!) irre-
збан, m. I., -(о)к m. I.*), Krug.
зба́ноч(о)к, m. I.*), dim. збан.
збаняткова́тий, adj., krugförmig.
збенте́-жити, p. v., (imp. -ж) aufregen.
зберега́-ти, v. I. A., bewahren, erhalten.
збер-ечи́, p. v., -eráти.
збива́-ти, v. I. A., zusammen-, zer-, (her)ab-, -schlagen; zusammenscharren; ся з доро́ги vom Wege abirren.
збиранина, f. I., Sammelsurium.
зби́ран-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Sammlung.
збира́-ти, v. I. A., auflesen, sammeln, ernten; abräumen, abnehmen, -schöpfen; ся sich versammeln; aufmachen, bereit machen.
збира́ч, m. IV., (2. s. -а́), Sammler.
зби́ти, p. v., (prs. зіб'ю...), -ва́ти.
збитку-ва́ти (ся), v. I. A.*), verspotten, mißhandeln.
збит(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Ueberfluß; -и pl. Streiche, на з. adv. zum Trotz.
збито́чни-й, adj., -к m. I.*), -ця f. II., mutwillig; Spaßmacher(in).
збіга́ти, v., (her)ab-, über-laufen, -fließen; ся sich zusammen-ziehen; -laufen, -treffen.
збі́г-чи, -гти, p. v., -а́ти.
збі́дні́-ти, p. v., I. A., arm werden.
збі́же, n. II., Getreide.
збі́жний, adj. znsammenlaufend.
збіліти, p. v., weiß werden. [ren.
збільша́-ти, v., ver-größern, -meh-
збільш-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -у́, 3. pl. -а́ть), -а́ти. [den.
збільші́-ти, p. v. I. A., größer wer-
збі́р, m. I., (2. s. -у), Sammlung, pl. Versammlung.
збіра́ти siehe **збира́ти**. [lung.
збір-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Samm-
збірний, adj., Sammel-.
збірни-к, m. I.*), Sammlung, dim. -ч(о)к, m. I.*). [Sammellinse.
збірни́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к)
збісноваті́-ти, p. v. I. A., besessen
збі́ч, f. V., Berglehne. [sein.
збі́-чи, siehe -гчи.
зближа́-ти, v. I. A., nähern.
збли-зи́ти, p. v., -жа́ти.
зблизька, adv., aus der Nähe.
зблі́дні́ти, p. v., erblassen. [ґти.
зблі́дн-ути, p. v. I. B., (prt. зблі́д),
зблуди́ти, p. v. (ver)irren, fehlen.
збо́втати, p. v., trübe schlagen.
збога-ти́ти, p. v., -чувати.
збогатіти, p. v., reich werden.
збога́чу-вати, v. I. A.*), reich machen, bereichern. [nig werden.
збожеволі́-ти, p. v. I. A., wahnsin-

Digitized by Google

зболі́лий, adj., wund.
збо́рище, n. II., Sammelort.
збочи́стий, adj., abhängend.
збоч-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -ý, 3. pl. -а́ть), ab-weichen, -irren.
збре́склий, adj., brüchig; sauer.
збре́скн-ути, p. v. I. B., (prt. збреск, -ла) brüchig, sauer werden.
збреха́ти, p. v., lügen.
збри́дити, p. v., vereckeln.
збр-и́сти, p. v., -оди́ти. [chen.
зброди́ти, p. v., durch-waten, -strei-
збро́йний, adj., bewaffnet.
збройни́ця, f. II., Rüstkammer.
збро-і́ти, v. II. B., (vp. -е́ний), bewaffnen, rüsten; anstellen.
збро́я, f. III., Waffe.
збру́я siehe збро́я. [mangeln.
збува́ти, v., loswerden, weggeben,
збуди́ти, p. v., erwecken.
збудо́ване, n. IV., Erbauung.
збудува́ти, p. v., erbauen.
збу́рене, n. IV., Aufregung; Zerstörung. [ren.
збу́рити, p. v., aufregen, zerstö-
збу́-ти, p. v., -ва́ти.
збу́тний, adv., entbehrlich.
збутні́-ти, p. v I. A., übermütig werden.
збу́т(о)к, m. I.*), (2. s. -y), Ab-, Um-satz; на з. zum Verkauf.
зва́бити, p. v. -лювати.
звабли́вий, adj., verlockend.
зба́влю-вати, v. I. A.*), an-, herbei-locken.
зва́да, f. I., Hader.
зва́дити ся, p. v., sich verhadern.
зважа́ти, v. I. A., (be)achten.
зва́жити, p. v., ab-, er-wägen; ся wagen.
зва́ж-ливий, -ний, adj., verwegen.
звал, m. I. (2. s. -y), Trümmer.
звал-и́ти, p. v., -ювати.
зва́лю-вати, v. I. A.*), niederreißen, -werfen, -stürzen; aufhalsen, zur Last legen.
зва́не, n. IV., Benennung; Beruf.
звари́ти, p. v., (ab)kochen.
зва́рич, m. IV., Salzsieder.
зв-а́ти, v. I. B., (prt. -ав) nennen, heißen, rufen. [1. u. 2. Ehe.
зведеня́та, pl. n. V., Kinder aus
зве́зти, p. v., звози́ти.
звелича́ти, p. v., rühmen, preisen; ся prahlen.
звели́чене, n. IV., Erhöhung.
звелич-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -ý, 3. pl. -а́ть), -а́ти.
зве́но́, n. I., (Ketten-)Glied.
звербува́ти, p. v., anwerben.
зверечи́, p. v., abwerfen.
звер-ну́ти, p. v., -та́ти.
зверта́ти, v. (hin)lenken; umwerfen; zurückgeben; ся sich wenden.
звертальний, adj., (um)wendbar.
зве́рт(е)нь, m. II., Sonnenwende.
звертї́ти ся, p. v., sich winden.
зверх, präp. mit 2: über, darüber, außer. [lich.
зве́рха, adv., (von) oben, äußer-
зверхо́м, adv., übermäßig.
зве́рхний, adj., äußerer; vorgesetzt.
зве́рхник, m. I.*), Vorgesetzter.
зве́рхність, f. V., Obrigkeit.
зве́сти, p. v., зводи́ти. [Abend.
звечері́ти, v. impers., es wird
звива́-ти, v. I. A., zusammen-, ein rollen, auf-winden, -haspeln; auflassen, -heben; ся sich sputen, tummeln.
зви́дїти, p. v., nach- an sehen.
зви́ж-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Ueberschuß. [wöhnen.
звика́-ти, v. I. A., sich (an)ge-
зви́кнути, p. v., (prt. звик), звика́ти.

Digitized by Google

звин-úти, p. v., -я́ти.
звúнний, adj., behend.
звúнність f. V., Behendigkeit.
звин-ýти, p. v. I. B., (prt. -ýв), звива́ти. [verzeihen.
звиня́-ти, v. I. A., entschuldigen,
звúса, f. I., Pendel.
звиса́-ти, v. I. A., herabhängen; sich verlassen.
звисúстий, adj., herabhängend.
звúсн-ути, p. v. I. B., (prt. звис),
звú-ти, p. v., -ва́ти. [звиса́ти.
звиха́-ти ся, v. I. A., sich tummeln.
звихн-ýти, p. v. I. B., (prt. -ýв), verrenken; verderben.
звичаєвий, adj., Gewohnheits-.
звúча́-й, m. III., (2. s. -ю), Gewohnheit, Brauch, Sitte; зазвúчай, adv., gewöhnlich.
звича́йний, adj., gewöhnlich, gebräuchlich.
звича́йність, f. V., Sitte.
звúчно, adv., gewohnt.
звíд, m. I., (2. s. -у), Gewölbe.
звíд-ати, p. v., -увати.
звíдини, pl. f. I., Besuch.
звíдки, adv., woher?
звíдкись, adv., irgendwoher.
звíдний, adj., Zug-, Zieh-; trügerisch. [von hier aus.
звíд-си, -сúлі, -ти. -тíля, adv.,
звíдтам, adv., von dort her.
звíду-вати, v. I. A.*), nachforschen.
звíду́н, m. I., (. s. -á) Kundschafter.
звíдус-їль, -юди, adv., von allen
зьвізда́, f. I., Stern. [Seiten.
зьвізда́р, m. II., (2. s. -я́), Astronom. [Sternwarte.
зьвізда́р-ня, f. II., (2. pl. -е́нь),
зьвізда́тий, adj., sternförmig.
зьвізди́стий, adj., Sternen-, gestirnt.
зьвíзд-ка, -оч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. зьвізда́.
зьвіздо́браз, m. I., (2. s. у), Sternbild.
зьвіздовúй, adj., aus Sternen.
зьвіздо́чник, m. I.*), Sternmiere.
зьвіздý́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Seestern. [Sternkoralle.
зьвіздча́т-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к).
зьвіздяни́й, adj., mit Sternen besäet. [winde.
зв-íй, m. III., (2. s. -ою), Ge-
звíку-ва́ти, v. I. A.*), verleben.
звíльна, adv., langsam.
звíльн-úти, p. v. II. A., -я́ти.
звíльня́-ти, v. I. A., nachlassen, mildern, verlangsamen.
звін u. dgl. siehe дзвін! [trauen.
звінча́-ти, p. v. I. A., bekränzen;
звір, m. I., (Raub)Tier.
звúрин, -ний, adj., Tier-.
звірина́, f. I., Tier.
звúрин(е)ць, m. II., Tiergarten.
звір-ити, p. v., -я́ти.
звірля́вий, ad., vertrauensselig.
звірокру́г, m. I.*), Tierkreis.
звірський, adj., tierisch.
звірю-вати ся, v. I. A.*), sich werfen (Brett).
звіря́, n. V., Tier.
звіря́-ти, v. I. A., erproben; ся anvertrauen; worauf bauen.
звіря́т-ко, n. I.*), (2. pl. -ок), dim.
звіря́чий, adj., tierisch. [звіря́.
звіря́чість, f. V., tierisches Wesen.
звíс-ити, p. v. II. A., (prs. 1. s. -шу, vp. -шений), hängen lassen.
звíс-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Schleier.
звісти́ти, p. v., звіща́ти. [richt.
звíст-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Nach-
звíс(т)ний, adj., bekannt.
звíтрінє, n. IV., Verwitterung.
звíтрі-ти, p. v., (vp. -лий) verwittern.
звіща́-ти, v. I. A., verständigen, verkünden. [sich fortmachen.
звíяти ся, p. v., sich erheben;

Digitized by Google

зводи́стий, adj., gewölbt.
зводи́ти, v., zusammen-, zurück-, herab-, ver-, auf-führen, verursachen; heben, aufrichten.
зводли́вий, adj., trügerisch.
зводо́вий, adj., Wölbungs-. [звій.
зво́-єць, m. II., (2. s. -йця), dim.
зво́здик = гво́здик. [mig.
звоздикова́тий, adj., nelkenför-
звози́ти, v., zusammen-bringen, -fahren.
зво́л-ити, p. v. II. A., -я́ти.
зволнува́ти, p. v., aufregen, in Wallung bringen.
зволя́ти, v. I. A., erlauben; belieben, wollen, geruhen.
звоник u. dgl. siehe дзво́ник etc.
звоновий, adj., Glocken-. [muskel.
звор-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к) Schließ-
зворот, m. I., (2. s. -у), Umkehr, Wendung, Rückzug.
зворо́тний, adj., круг, Wendekreis.
звору́шити, p. v., aufregen.
зво́хчене, n. IV., Befeuchtung.
звохч-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -у́, 3. pl. -а́ть), befeuchten.
звужа́-ти, v. I. A., verengen.
звуз-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -жу́, vp. -же́ний), звужа́ти.
звук, m. I.*), Laut.
звуковий, adj., Laut-.
зву́рд-итн ся, p. v. II. A., (prs. 1. s. -жу, vp. -жений), gerinnen.
звучни́й, adj., tönend, klingend.
зву́чність, f. V., Wohlklang.
звя́зь, f. V., Zusammenhang, Verbindung, Gefüge.
звяз-а́ти, p. v., -увати.
звя́з-кий, -ний, adj., bündig, kurz.
звя́зкість, f. V., Bündigkeit.
звя́зу-вати, v. I. A.*), zusammen-, (ver-)binden; fesseln.
звя́з(о)к, m. I.*), Zusammenhang.
звял-и́ти, p. v. II. A., krank (welk) machen.
зга́га = за́га.
згад-а́ти, p. v., -увати. [ся.
згаджа́-ти ся, v. I. A., згоджувати
згад-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Erwähnung, Erinnerung.
згаду-вати, v. I. A.*), erwähnen, gedenken, erinnern.
зганьби́ти, p. v., ганьби́ти.
згани́ти, p. v., гани́ти.
зганя́-ти, v. I. A., згоня́ти.
зга́рище, n. II., Brandstätte.
згарува́ти, p. v. I. A.*), гарува́ти.
згаса́-ти, v. I. A., er-, ver-löschen.
згаси́ти, p. v., зга́шувати.
згас-ну́ти, p. v., -а́ти.
зга́шу-вати, v. I. A.*), auslöschen.
згиб, m. I., Bug, Gelenk.
згиба́-ти, v. I. A., згина́ти.
згиди́ти, p. v., vereckeln.
згина́-ти, v. I. A., beugen, biegen, krümmen. [muskel.
згина́ч, m. IV., (2. s. -а́), Beug-
згину́ти, p. v., verschwinden, zugrunde gehen.
згідли́вий, adj., verträglich.
згідли́вість, f. V., Verträglichkeit.
згі́дний, adj., übereinstimmend.
згін, m. I., (2. s. -у), Zusammentreibung. [-händler.
згі́нник, m. I.*), Schweine-treiber,
згір(д)ний, adj., verächtlich, beleidigend, böse.
згі́рє, n. IV., Gesenke.
згіркн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув, -кла, -кло), bitter (ranzig) werden.
згі́ршене, n. IV., Aergernis.
згі́ршити, p. v., Aergernis geben, A. nehmen. [vertilgen.
згла́дити, p. v., glätten; so сьвіта
глода́ти, p. v., zer-, ab-nagen.
згло́т-ити ся, p. v. II. A., (prs. 1. s. -чу́, vp. -че́ний), sich zusammen-rotten, -drängen.

Digitized by Google

зглуб-и́ти, p. v. II. A., (prs. -лю, -лять; vp. -лений), **-лювати**.
зглу́блю-вати, v. I. A.*), ergründen.
зглнд, m. I., (2. s. y), Blick; [Rücksicht.
зглядáти ся, v., an-, zu-sehen; berücksichtigen, erbarmen.
згля́-нути ся, p. v., **-дáти ся**.
згнéсти, p. v., unterdrücken, vernichten. [deln, quälen.
з(г)нущá-ти ся, v. I. A., mi han-
зговори́ти, p. v., hersagen, sprechen; ся verabreden.
згóда, f. I., Uebereinkunft, Zustimmung, Einigung, Einigkeit, Eintracht; einverstanden.
згоджá-ти ся, v. I. A., zu-, übereinstimmen; sich vertragen.
згоди́ти, p. v., in Einklang bringen, einigen; dingen; ся übereinkommen, sich einigen, vertragen. [her-, dar-nach, später.
згóд-ї, **-ом**, adv., nach einiger Zeit,
згодли́вий = **згідли́вий**.
згóдний, adj., einverstanden.
згодува́ти, p. v., aufziehen.
згóжий, adj., überreinstimmend.
згóла, adv., ganz.
голи́ти, p. v., wegrasieren.
згóлов-и, pl., y -ах zu Häupten.
згóлод-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -жý, vp. -же́ний), aushungern lassen. [werden.
згóлоднї-ти, p. v. I. A., hungrig
згóло-си́ти, p. v., **-шувати**. [den.
згóлóшу-вати, v. I. A.*), (an)mel-
згон-и́ти, p. v., **-я́ти**. treiben.
згоня́-ти, v. I. A., zusammen-, weg-
згора́-ти, v. I. A., verbrennen.
згорбáтї-ти, p. v. I. A., bucklig werden. [ся sich bücken.
згóрбити, p. v., bucklig machen;
згóрда, adv., stolz, wegwerfend.
згордї́ти, p. v., stolz, werden.
з-горй, adv., im voraus; — набрáти herunternehmen.
згор-і́ти, p. v., **-áти**.
згор-ну́ти, p. v., **-тáти**.
згортáти, v. I. A., zusammenscharren, -ziehen.
згре́б-ло, n. I., (2. pl. -е́л), Striegel.
згризá-ти, v. I. A., ab-, zer-nagen; abhärmen. [von Werg.
згрі́бне полотнó, grobe Leinwand
згромáджу-вати, v. I. A.*), zusammenrechen; versammeln.
згромáд-ити, p. v., **-жувати**.
згрубі́ти, p. v., dick werden.
з-грýбш-а, **-ого**, adv., aus dem Groben. [Tod.
згýба, f. I., Verlust; Verderben,
згуби́ти, p. v., verlieren; vernich-
згýбний, adj., verderblich. [ten.
згуди́ти, p. v., tadeln.
згули́ти, p. v., annarren.
згýслий, adj., dickflüssig.
згýснути, p. v., dicht werden.
згу-сти́ти, p. v., **-щáти**.
згущá-ти, v. I. A., verdichten.
здавáти, v., heraus-, über-geben; ablegen; ся sich verlassen; taugen, zustatten kommen; schei-
здав-и́ти, p. v., **-лювати**. [nen.
з-дáвна, з дáвен дáвна, adv., von altersher. [her.
з-далéка, adv., von weitem, weit-
здáлий, adj., здáтний.
здá-ти, p. v., **-вáти**. [tüchtig.
здáтний, adj., tauglich, fähig,
здáтність, f. V., Fähigkeit, Tüchtigkeit. [gabe.
здáча, f. IV., Ueberschuß; Ueber-
здвиг, m. I.*), (2. s. -y), Menge.
здвигáти, v., auf-, -heben, -richten, -führen; — плечи́ма mit den Achseln zucken.
здвиг-ну́ти, p. v., **-áти**.
здви́женє, n. IV., Erhebung.
здебе́ла, adv., unverhofft.

Digitized by Google

здебі́льш-а, -ого, adv., im großen.
здéржа-ти, p. v., -увати.
здéржно, adv., enthaltsam.
здéржу-вати, v. I. A.*), ab-, an-, auf-, zurück-halten.
здéрти, p. v., (prs. зі-дру́, imp. -дри́), здира́ти.
здиба́-ти, v. I. A., begegnen.
здивува́ти, p. v., verwundern.
здимі́дї-ти, здимені́-ти, p. v. I. A., verschwinden. [schinden.
здира́-ти, v. I. A., (her)abreißen,
зди́рство, n. I., Raub. [werden.
здитині́-ти, p. v. I. A., kindisch
здиха́ти, v., seufzen; zugrunde gehen. [здиха́ти.
здихну́-ти, p. v. I. B., (prt. -у́в),
здичі́-ти, p. v. I. A., verwildern.
здібний, adj., здатний.
здібність, f. V., здатність.
здійма́-ти, v. I. A., здійма́ти.
здія́ти, p. v., зробити.
здоба́, f. I., оздо́ба.
здоб-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -лю́, 3. pl. -ля́ть, vp. -ле́ний), schmücken, zieren.
здо́бич = до́бич.
здоби́чний, adj., Beute-.
здоби́чник, m. I.*), Freibeuter.
здобрі́-ти, p. v. I. A., gut werden.
здобува́ти, v., einnehmen; erobern, erbeuten; erwerben; ся sich emporschwingen.
здобу́-ти, p. v., (vp. тий), -ва́ти.
здобу́т(о)к, m. I.*), (2. s. у), Gewinn; Errungenschaft.
здо́гад, m. I., (2. s. -у), Andeutung, Vermutung.
здогада́ти ся, p. v., догада́ти ся.
здо́гін, m. I., (2. s. -у), Wettlauf.
здогон-и́ти, p. v., -я́ти.
здогоня́-ти, v. I. A., nach-, er-eilen.
здойма́-ти, v. I. A., (her)ab-heben, -nehmen; erheben, aufrichten.
здої́ти, p. v., ab-, aus-melken.
здола́-ти, p. v. I. A., vermögen.
здоп-та́ти, p. v. I. B., (prs. -чу, prt. -та́в, imp. -чи́, vp. -таний), zertreten.
здорове́-зний, -нний; adj., gesund, rüstig; sehr groß.
здоро́в(ий), adj., gesund.
здоро́в-ити, v. II. A., (prs. 1 s. -лю́, 3. pl. -ля́ть, vp. -ле́ний), grüßen.
здорові́-ти, v. I. A., genesen.
здоро́вка-ти, v. I. A., здоровити.
здоро́вле, n. IV., Gesundheit.
здо́хлий, adj., tot.
здохля́к, m. I.*), (2. s. -á), Krüppel.
здо́хн-ути, p. v. I. B., (prt. здох), здиха́ти.
здрига́-ти ся, v. I. A., erzittern, zusammenschauern. [здрига́ти.
здрігн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в),
здрі́ма́ти, p. v., einschlummern.
здрогну́ти = здрігну́ти.
здротува́ти, p. v., дротува́ти.
здружи́ти, p. v., befreunden.
здру́лити, p. v., herabstoßen.
з(д)ря́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Pupille.
здува́-ти, v. I. A., ab-, weg-, zusammen-blasen, -wehen; aufblähen. [з. krank sein.
здужа́-ти, v. I. A., vermögen; не
здýмна, adv., згóрда.
здури́ти, p. v., abnarren.
здурі́ти, p. v., närrisch werden.
здуси́ти, p. v., zusammen-drücken, -pressen.
здý-ти, p. v., -ва́ти.
з'єдна́-ти, p. v. I. A., vereinen.
зе́лезь, f. V., Drüse.
зе́лень, f. V., das Grün.
зелéний, adj., grün.
зелен-и́ти, v. II. A., grün färben.
зелéність, f. V., das Grün.
зелені́-ти, v. I. A., grünen.

Digitized by Google

зеленкова́тий, adj., grünlich.
зеленце́м, adj., unreif.
зелена́вий, adv., grünlich
зелена́к, m. I.*). (2 s. -á), Goldkäfer.
зелі́зо, u. dgl. siehe желі́зо.
зе́льний, adj., Kraut-.
зело́, n. I., Kraut.
земе́льний, adj., Grund-.
земново́дний, adj., Amphibium.
землемі́р, m. I., Feldmesser.
землемі́рство, n. I., Geometrie.
зе́мленька, f. I.*), dim. земля́.
землепи́сь, f. V., Erdkunde.
землепи́с(е)ць, m. II., Geograph.
землепи́сний, adj., erdkundlich.
земли́стий, adj., erdig.
земли́ця, f. II., dim. земля́.
зем-ля́, f. II., (2. pl. -е́ль), Erde, Boden; Land. [mann.
земля́-к, m. I.*), (5. s. -че!) Lands-
земля́ний, adj., Erd-. [Hütte.
земля́н-ка, f. I.*), Erd-, Lehm-
земля́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Landsmännin.
зе́мний, adj., irdisch, Erd-.
земни́к, m. I.*), (2. s. -á), Keller.
земново́дні, adj., Amphibien.
зе́мский, adj., Erd-. [dim. зе́рно.
зерен-це́, n. III., (2. pl. -е́ць),
зеркал-е́вий, -ьний, adj., Spiegel-.
зерка́льник, m. I.*), Spiegelma-
зе́ркало, n. I., Spiegel. [cher.
зерна́, m. I.*), (2.s -á), Steinfrucht.
зе́рне, n. IV., coll., Körner.
зерни́стий, adj., körnig. [ling.
зернів-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Säm-
зе́р-но, n. I., (2. pl. -е́н), Kern, Korn. (2. pl.-ок), dim. зе́рно.
зерня́, n. V., -т-ко, -точ-ко, n. I.*),
зжа́ти, p. v., (prs. u. imp. зі-), зжина́ти. [зжира́ти.
зже́рти, p. v., (prs. u. imp. зі-),
зжина́-ти, v. I. A., absicheln.
зжира́-ти, v. I. A., auf-, ab-fressen.
зжи́ти ся, p. v., sich einleben.
з-за, praep. 2: von, hinter; wegen.
з-зави́дна, adv., зави́дка. [ten.
з-за́ду, adv., rückwärts, von hin-
ззира́-ти, v. I. A., anschauen, angaffen.
зиз(ов)а́тий, adj., schielend.
зима́, f. I., Winter. [мівка.
зима́р-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), зи-
зим(е́)ць, m. II., (2. s. -я́), Dach-
зимі́, adv., im Winter. [giebel.
зимів-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Winterhütte. [winterung.
зимі́в-ля, f. II., (2. pl. -е́ль), Ueber-
зи́мний, adj., kalt, Winter-.
зи́мно, n. I., Kälte; adv., kalt.
зимнокро́вний, adj, kaltblütig.
зимнокро́вність, f. V., Kaltblütigkeit.
зимови́й, adj., Winter-. [keit.
зимови́к, m. I.*) (2. s. -á), осе́нний, Herbstzeitlose.
зиму-ва́ти, v. I. A.*), wintern.
зирк!, int., guck!
зи́рка-ти, v. I. A.*), blicken.
зи́ркн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув),
зиск, m. I.*), Gewinn. [зи́ркати.
зиска́-ти, v. I. A., gewinnen.
з'ист-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -щу́, vp. -ще́ний), verwirklichen.
зи́чити = жи́чити.
зі siehe з, зо!
зібга́ти, p. v., biegen. [sammeln.
зі-бра́ти, p. v., (prs. u. imp. з-), (ver)-
зїв, m. I., Schlund. pl. Kiemen.
зїва́-ти, v. I. A., gähnen.
зївкий, adj., bitterlich.
зївний, adj., Kiemen-. [зїва́ти.
зївн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в),
зівя́лий, adj., welk. [ken.
зівя́-нути, p. v., (prt. -в), verwel-
зі-гна́ти, p. v., (prs. u. imp. з-), auf-, ab-, ver-treiben.
зігну́ти, p. v., beugen, biegen, ся sich bücken. [zehren.
з'їда́-ти, v. I. A., auffressen, ver-

Digitized by Google

з'їди, pl. m. I., Fraß.
з'їзд, m. I., (2. s. -у), Zusammenkunft.
з'їзджа́-ти, v. I. A., herunterfahren; ся zusammenkommen.
зійти́, p. v., сходи́ти.
зі́лє, n. IV., Kraut.
зілля́ти, p. v., зли́вати.
зі́льний, adj., Kraut-.
зі́льни́к, m. I.*), (2. s. -а́), Blumengarten.
зімліти́, p. v., ohnmächtig werden.
зім(н)я́ти, p. v., zerknittern.
зі́ниця, f. II., Augapfel.
зіпра́вди, adv., спра́вдї.
зіпрі́ти, p. v., in Schweiß geraten.
зіпсува́ти, p. v., verderben.
зіпхну́ти, p. v., спиха́ти.
зі́р, m. I., (2. s. -у), Gesicht, Blick.
зірва́ти, p. v., зрива́ти.
зір-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. зоря́.
зірки́й, adj., umsichtig.
зірни́й, adj., sternhell.
зірни́ця, f. II., зо́ря.
зіро́чний, adj., Stern-.
зі-спо́ду, adv., von unten her.
зіссáти, p. v., aussaugen.
зіставáти, v., zurück-, übrig-, bleiben.
зістарі́-ти ся, p. v., alt werden.
зіта́ти, p. v., -ва́ти.
з'їсти, p. v., з'їда́ти.
зістрі́ну́ти, p. v., begegnen.
зістрі́ти́ти, p. v., begegnen.
зісува́ти, v., herunter-, zusammenschieben, -rücken.
зісу́-нути, p. v., -ва́ти.
зіткну́ти ся, p. v., in Berührung kommen, aneinander geraten.
зітлі́ти, p. v., verglimmen.
зітха́-ти, v. I. A., (auf)seufzen.
зітхн-у́ти, p. v., I. B., (prt. -у́в), зітха́ти. [zustande bringen.
злабу́да-ти, p. v. I. A., leidlich
зла́годити, p. v., bereit machen, richten.
зла́дити, p. v., herstellen.
злази́ти, v., herabsteigen.
зла́комити ся, p. v., lüstern werden.
злапа́ти, p. v., злови́ти.
злата́ти, p. v., zusammenflicken.
зла́то- siehe зо́лото-!
зле, adv., schlecht, übel, arg.
зле́гка, adv., leicht, sanft.
злегчи́ти, p. v., erleichtern.
зледащі́-ти, p. v. I. A., liederlich werden.
злекш-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -у́, 3. pl. -а́ть), erleichtern.
злекші́-ти, p. v. I. A., leichter werden.
злетї́ти, p. v., злїта́ти.
злива, f. I., Platzregen.
зливá-ти, v. I. A., ab- be-, zusammen-gießen, zusammen-fließen.
злив-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Abguß.
зли́вний, adj., дощ Platzregen.
злида́р, m. II., (2. s. -я́), der Darben-de.
злиде́нний, adj., elend.
зли́днї, pl. m. II., Ungemach, Elend.
злиз-а́ти, p. v., -увати.
злизу-вати, p. I. A.*), ablecken.
злий, adj., schlecht, böse, übel, arg.
злину́ти, p. v., auf-, weg-fliegen.
злипа́-ти, v. I. A., zusammenkleben.
злип-нути, p. v., -а́ти.
злй-ти, p. v., -ва́ти.
зл-и́ти ся, v. II. A., зло́стити ся.
злите́, n. IV., Verschmelzung.
зли́ш-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Rest, Nachlaß.
зли́шний, adj., über-flüssig, -lig, entbehrlich.
з-лі́ва, adv., links.
злїза́-ти, v. I. A., herabsteigen; [abfallen.
злїз-ти, p. v., -а́ти.
злї́нити ся, p. v., sich häuten.
злї́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Häutung.
злїп-и́ти, p. v., -лювати.
злїплю-вати, v. I. A.*), zusammenkleben, -leimen.
злі́сний, m. = adj., siehe лїсни́чий.
зліcть, f. V., Zorn.

Digitized by Google

злїта́ти, v., auf-, herab-, durchfliegen.
злїчи́ти, p. v., zusammen-zählen.
зло, n. I., (2. pl. зол), das Böse, Uebel, Schlechte.
зло́ба́, f. I., Bosheit. [haft.
злоб-и́вий, -ли́вий, -ний, adj., bos-
злови́ти, p. v., fangen, erwischen.
зло́дїй, m. III., (pl. злодї́ї), Dieb, Bösewicht. [Diebin.
зло́дїй-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
злоді́йский, adj., Diebs-, diebisch.
злоді́йство, n. I., Diebstahl.
злод-ю́га, m. f. I.*), -їй.
зложи́ти, p. v., zusammen-legen, -setzen; machen, verfassen; ab-, nieder-legen;
зло́жний, adj., zusammengesetzt.
зло́жність, f. V., Zusammen-
зломи́ти, p. v., brechen. [setzung.
зло́м(о)к, m. I.*), Bruchstück.
злопа́мятний, adj. unseligen Andenkens.
злора́дий, adj. schadenfroh.
злорі́кий, adj., verleumderisch.
злосли́вий, adj., boshaft.
злосли́вість, f. V., Boshaftigkeit.
зло́сний, adj., zornig. [Mensch.
зло́сник, m. I.*), böser, zorniger
зло́сниця, f. II., böses, zorniges Weib.
зло́то, u. dgl. siehe зо́лото etc.
зло́чин, m. I., (2. s. -у), Missetat, Verbrechen.
злочи́н-(е)ць, m. II., (5. s. -че), Missetäter, Verbrecher.
злу́да, f. I., Täuschung.
злу́дити, p. v., täuschen.
злу́дий, adj., trügerisch.
злу́ка, f. I.*), Bund, Vereinigung.
злука́вити, p. v., sich falsch zeigen; verraten. [ausrauben.
злупи́ти, p. v., ablalgen, shhinden;
злуча́-й, m. III., (2. s. -ю), (Zu)-Fall.
злуч-и́ти, p. v., -увати. [einigen.
злу́чу-вати, v. I. A.*), ver-binden,
злу́щити, p. v., aushülsen.
злюби́ти, p. v., lieb gewinnen.
злютува́ти, p. v., zusammenlöten.
злю́щий, adj., böse, grimmig.
зляка́ти, p. v., erschrecken.
зля́ти, p. v., злива́ти.
зма́ганє, n. IV., Bestreben.
змага́-ти, v. I. A., vermögen; sich bestreben; ся zunehmen; strei-
зма́за, f. I., Schandfleck. [ten.
з-ма́йки, adv., hinterlistig.
змайструва́ти, p. v., verfertigen.
змалі́ти, p. v., klein werden.
з-ма́лу, з-ма́лку, adv., von Kindheit an. [aufreiben.
зма́рга-ти ся, p. v. I. A., sich
змарні́ти, p. v., abhärmen, abmagern.
змарнува́ти, p. v., vergeuden.
змежи, präp. 2: von, aus, aus der Mitte. [gern.
зменьша́ти, v., verkleinern, verrin-
зменьш-и́ти, p. v., -а́ти.
змерза́-ти, v. I. A., frieren.
змерзи́ти, p. v., vereckeln.
змерзлю́х, m. I., (s. 2. -а́, 5. u. 7. -у), der leicht friert.
зме́рз-нути, p. v., -а́ти. [rung.
змерк, m. I.*), (2. s. -у), Dämme-
змерка́-ти ся, v. I. A., dämmern.
зме́рк-нути ся, p. v., -а́ти.
зме́сти́, p. v., змітáти. [schen.
змива́-ти, v. I. A., ab-, weg-wa-
змий, m. III. (2. s. -я́), Drache, Schlange.
змиє́вий, adj., Drachen-.
змика́-ти, v. I. A., fort-, weglaufen, entwischen.
змики́тити, p. v., treulos handeln.
змили́ти, p. v., irren, fehlen.
зми́лувати ся, p. v., sich erbarmen.
змилосерди́ти ся, p. v., sich erbar-
змисл, m. I., (2. s. -у), Sinn. [men.

Digitized by Google

змисло́вий, adj., sinnlich.
змисло́вість, f. V., Sinnlichkeit.
змия́, f. II., змий.
змия́стий, adj., schlangenähnlich.
зми́-ти, p. v., **-ва́ти**. [sel.
змі́на, f. I., (Ver)Aenderung, Wech-
змін-и́ти, p. v. II. A., **-ювати**.
змі́н-ний, **-чи́вий**, adj., veränder-
змі́нник, m. I.*), Verräter. [lich.
змі́нність, f. V., Veränderlichkeit.
зміня́ти, v., (ver)ändern, wechseln.
змі́р-ити, p. v., **-я́ти**. [merken.
зміркува́ти, p. v., ermessen; be-
зміря́ти, v., abmessen; abzielen.
зміст, m. I., (2. s. -у), Inhalt.
змі́цнене, n. IV., Kräftigung, Er-
зміцн-и́ти, p. v., **-я́ти**. [starkung.
зміцні́ти, p. v. erstarken. [ken.
зміцня́-ти, v. I. A., kräftigen, stär-
зміш-а́ти, p. v., **-увати**.
змі́шу-вати, v. I. A.*), mischen, mengen; verwirren; ся verlegen werden.
змо́ва, f. I., Verabredung.
змо́в-ити, p. v., **-ля́ти**.
змо́вкнути, p. v., verstummen.
змовля́-ти, v. I. A., hersagen; ся sich verabreden. [gen.
змовча́ти, p. v., still-, ver-schwei-
змо́га, f. I.*), Können, Vermögen.
змо(г)чи́, p. v., können, vermögen; ся müde werden.
змо́жність, f. V., Möglichkeit.
змо́кнути, p. v., naß werden.
змоло́ти, p. v., abmahlen.
змолоти́ти, p. v., abdreschen.
змоло́тник, m. I.*), Drescher.
змо́ра, f. I., Alp.
змори́ти, p. v., ab-plagen, -quälen.
змо́рщити, p. v., runzeln.
змота́ти, p. v., zusammen-, auf-
змочи́, siehe змогти́. [winden.
змочи́ти, p. v., durchnässen.
змудрува́ти, p. v., überlisten.
змул-и́ти, p. v. II. A., **-ювати**.
змулю-вати, v. I. A.*), abschwemmen, verschlämmen.
змурува́ти, p. v., aufmauern.
змус-ити, p. v., II. A., (prs. 1. s. **-шу**, vp. **-шений**), **змушувати**.
змути́ти, p. v., trüben.
змучити, p. v., ermüden.
змушу-вати, v. I. A.*), zwingen.
змягча́-ти, v. I. A., erweichen.
змя́гчене, n. IV., Erweichung.
змягч-и́ти, p. v., **-а́ти**.
змяка́-ти, v. I. A., weich werden.
змя́к-нути, p. v., **-а́ти**. [Kenner.
зна́в(е)ць, m. II., (5. s. -че),
з-над, präp. 2; von — her von
знадво́ру, adv., von außen. [über.
зна́дити, p. v., anlocken.
знадо́ба, f. I., günstiger Umstand; Gerät. [statten kommen.
знадоби́ти, p. v., anpassen; ся zu-
знаєми́й, = **знако́мий**.
зна́йк-о, m. I.*), Alleswisser.
знайо́мий = **знако́мий**.
знайти́, p. v., **знаходи́ти**.
знак, m. I.*), (2. s. -у́), Zeichen,
знако́мий, adj., bekannt. [Merkmal.
знако́мість, f. V., Bekanntschaft.
знамени́тий, adj., bedeutend, ausgezeichnet.
знаме́нний, adj., bezeichnend.
знаме́нник, m. I.*), Nenner.
знам-я́, (Dekl. = **ім'я**), знак.
знане́, n. IV., Kenntnis.
зна́ряд, m. I., (2. s. -у), Ordnung; Werkzeug.
знарядди́ти, p. v., ausrüsten.
знать, adv., wohl.
знате́, n. IV., Wissen.
зна́-ти, v. I. A., kennen, wissen; ся sich auskennen.
зна́тний, adj., bekannt, berühmt.
зна́ток, m. I.*), Kenner, Fachmann.
знаха́р, m. II., (2. s. -я), Wahrsager. [I.*), (2. pl. -ок), Fund.
зна́хід, m. I., (2. s. -у); **-ка**. f.

Digitized by Google

знаходи́ти, p. v., finden, treffen.
зна́хор-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Wahrsagerin.
зна́хорство, n. I., Wahrsagerei.
знач-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -ý, 3. pl. -а́ть), bezeichnen; bedeuten, gelten; т. зн. d. h.
значі́нє, n. IV., Bedeutung, Sinn.
значни́й, adj., bedeutend. [знак.
знач(о́)к, m. I.*), (2. s. -á), dim.
зневá́га, f. I.*), Ver-, Miß-achtung, Beschimpfung.
зневажá-ти, v. I. A., beschimpfen, entehren, verachten.
зневá́ж-ити, p. v., -а́ти.
зневá́жний, adj., verächtlich.
зневá́жник, m. I.*), Verächter.
зневі́ра, f. I., Verzweiflung.
зневі́р-ити ся, p. v., -я́ти.
зневіря́-ти, v. I. A., zweifeln, verzweifeln; ся untreu werden, verraten.
зневóлити, p. v., zwingen.
з-недíлї, adv. nach Sonntag.
знемага́-ти, v. I. A. schwach, krank werden.
знемóга, f. I.*). Schwäche.
знем-очи́, p. v., -ага́ти.
знемощí-ти, p. v. I. A., знемочи́.
зненáвидїти, p. v., Haß fassen.
зненáцька, adv., unver-hofft, -sehens; plötzlich. [sichtlich.
з-не-на́року, adv., zufällig, unab-
знеохó-ти́ти, p. v., -чувати.
знеохóчене, n. IV., Entmutigung.
знеохóчувати, v. I. A.*), die Lust benehmen, entmutigen.
знесили́ти, p. v. schwächen, entkräften. [den.
знесла́вити, p. v., entehren, schän-
зне́сти, p. v., зноси́ти.
знетерпили́в-ити, p. v. II. A., (prs. 1. s. -лю, 3. pl. -лять; vp. -лений), ungeduldig machen.
з-не́хотя, adv., unwillkürlich.
знечести́ти, p. v., entehren, beschimpfen.
зни́дїти, p. v., змарни́ти.
знижá-ти, v. I. A., niedersenken, herabsetzen; ся sich herablassen.
знизи́ти, p. v., знижа́ти.
зника́-ти, v. I. A., (ver)schwinden, vergehen.
зни́к-нути, p. v., -а́ти.
знима́-ти, v. I. A., здойма́ти.
зни́м(о)к, m. I.*) (2. s. -y), Aufnahme.
зни́щенє, n. IV., Vernichtung.
зни́щити, p. v., ver-nichten, -tilgen, -derben.
зні́вéчити, p. v., зни́щити.
знїжи́ти, p. v., verweichlichen, verzärteln. [Arbeit.
зни́й, m. III., (2. s. зно́ю), schwere
знїкчемні́-ти, p. v. I. A., verkommen.
зні́мч-ити, p. v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать), germanisieren.
знов, -а, -у, adv., wieder, neuerlich.
знов-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -лю, 3. pl. -лять, vp. -лений), -ля́ти.
зновля́-ти, v. I. A., erneuern.
зноровúти, p. v., verwöhnen, störrig machen. [ziehung.
зно́сини, pl. f. I., Verkehr, Be-
зноси́ти, v., zusammen-, herab-er-tragen; aufheben; abnützen; я́йцї Eier legen. [leidlich.
знос-ли́вий, -ний, adj., erträglich,
зно́с(о)к, m. I.*), letztes Ei.
з-но́чи = сно́чи.
зну́дити, p. v., langweilen.
знуща́-ти ся, v. I. A., schlecht behandeln, tyrannisieren.
знюхати ся, p. v., Bekanntschaft machen, sich verbinden.
зн-я́ти, p. v. I. B., (prs. -иму́, prt. -яв, imp. -ими́, vp. -я́тий), здойми́ти.

Digitized by Google

зо-, siehe auch зі-, зу-, с-!
зобов'я́занє, n. IV., Verpflichtung.
зобовяз-а́ти, p. v., -увати.
зобов'я́зу-вати, v. I. A.*), verpflichten.
з'обража́-ти, v. I. A., versinnlichen, darstellen.
з'обра-зи́ти, p. v., -жа́ти.
зо́всїм, adv., ganz, vollends.
зов-у́ u. dgl. siehe зва́ти.
зогни́ти, p. v., verfaulen.
зогрі́ши́ти, p. v., sündigen.
з'одяга́ти, v., bekleiden.
з'одяг-ну́ти, p. v., -а́ти.
зозу́ля, u. dgl. siehe зазу́ля etc.
зойк, m. I.*), (2. s. -у), Aufschrei, Jammer.
з-окола́, adv., ringsum von außen.
з-окре́ма, adv., besonders, einzeln.
зола́, f. I., Lauge.
зо́лза, f. I., Drüse; pl. Drüsengeschwulst.
зол-и́ти, v. II. A., einlaugen.
золота́р, m. II., (2. s. -я́), Goldschmied.
золоти́й, adj., golden; Gulden.
золоти́ло, n. I., Rauschgold.
золоти́стий, adj., goldschimmernd.
золот-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чу́, vp. -че́ний), vergolden.
золотни́к, m. I.*), (2. s. -а́), goldene Ader; Bandwurm; Flachsseide.
зо́лото, n. I., Gold.
золотове́рхий, adj., goldkuppelig.
золотогри́вий, adj., goldmähnig.
золотокри́лий, ad., goldflügelig.
золотопе́рий, adj., goldgefiedert.
золоторо́гий, adj., goldhörnig.
золототка́ний, adj., goldgewirkt.
золотоу́стий, adj., Goldmund.
золоту́ха, f. I.*), Skropheln.
зомлі́ва́-ти, v. I. A., ohnmächtig werden.
зор = зір.
з'ор-а́ти, p. v., -ювати.
зоре́вий, adj., Sternen-.
зори́стий, adj., gestirnt.
зо́р-ити, v. II. A., blicken, schauen; beobachten.
зорі́-ти, v. I. A., leuchten; hell werden.
зорови́й, adj., Seh-.
з'оруду́вати, p. v., besorgen, ver-, aus-richten.
з'оружи́ти, p. v., ausrüsten.
з'о́рю-вати, v. I. A.*), ausackern.
зо́ря́, f. II., (2. pl. зір), Stern.
зоря́ни́й, adj., gestirnt.
зоряни́ця, f. II., Morgenröte.
зоря́-ти, v. I. A., dämmern; glänzen, leuchten.
з'осі́бна, adv., einzeln, besonders.
зоста́рі-ти ся, p. v. I. A., alt werden.
зошива́-ти, v. I. A., zusammennähen.
зо́шит, m. I., Heft.
зоши́-ти, p. v., -ва́ти.
зп- siehe сп-!
з-пів, adv., fast die Hälfte, halb.
з-пі́д, präp. 2: von unten.
з-пом-ежи, -іж, präp. 2: aus der Mitte.
з-понад, präp. von — darüber hin.
з-по-перед, präp., siehe з-перед.
з-по-пі́д, präp., siehe з під.
з-пра́ва, adv., von rechts her.
з-при, з-по-при, präp. 2: von der Seite.
з-приго́дом, adv., nach geraumer Zeit.
з-про́вола, adv., langsam.
зрабува́ти, p. v., berauben.
зра́да, f. I., Verrat.
зра́джу-вати, v. I. A.*), verraten.
зра́д-ити, p. v., -жувати.
зрадї́ти, p. v., sich erfreuen.
зрадли́вий, adj., verräterisch, falsch.
зра́дник, m. I.*), Verräter.
зра́дниця, f. II., Verräterin.
зра́дувати ся, p. v., sich erfreuen.
зража́-ти, v. I. A., entmutigen; abgeneigt machen.
зраз, m. I., (Pfropf-)Reis.
з-раз, adv., etwa einmal.

Digitized by Google

зразко́вий, adj., Muster-.
зра́з(о)к, m. I.*), Muster-.
з-ра́зу, adv., anfangs, zuerst.
зран-и́ти, p. v., -ювати. [den.
зра́ню-вати, v. I. A.*), verwun-
зречи́ ся, p. v., зріка́ти ся.
з-ре́штою, adv., übrigens, sonst.
зрива́-ти, v. I. A., abreißen, pflücken.
зри́ще, n. II., Schauspiel.
зрі́би, pl. m. I., grobe Leinwand.
зрі́бн-ий, adj., -е полотно́ grobe Leinwand.
зрівн-а́ти, p. v., -ювати.
зрі́вню-вати, v. I. A.*), gleich machen, ebnen; ся sich vergleichen, gleichstellen.
зрі́внанє, n. IV., Gleichstellung.
зрі́дїти, p. v., schütter, dünn werden.
з-рі́дка, adv., selten.
зрі́д-нути, p. v., -ґти.
зрі́з-ати, p. v., -ува́ти.
зрі́зу-вати, v. I. A.*), ab-, wegschneiden.
зріка́-ти ся, v. I. A., sich lossagen, entsagen, verzichten.
зрі́лий, adj., reif.
зрі́лість, f. V., Reife.
зрі́нє, n. IV., das Sehen.
зрі́ниця, f. II., зїни́ця, Stern.
зрі́ст, m. I., (2. s. -у), Wachstum, Wuchs.
зрі́тель, m. II., Zuschauer.
зрі́тель-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Zuschauerin.
зрі́тельний, adj., Seh-. [schauen.
зр-і́ти, v. II. A., (prt. -ів) sehen,
зрі́-ти, v. I. A., reifen.
зроби́ти, p. v., fertig machen, vollbringen; tun, ausrichten; ся werden, geschehen, zustande kommen; abnützen.
зро́б(о)к, m. I.*), entkräfteter Mensch.
зроди́ти, p. v., geraten, hervorbringen. [Geburt.
з-ро́ду, adv., von Natur, von
зрозумі́лий, adj., verständlich, begreiflich, faßlich.
зрозумі́лість, f. V., Verständlichkeit, Faßlichkeit. [Einsicht.
зрозумі́нє, n. IV., Verständnis,
зрозуміти, p. v., verstehen, fassen, begreifen. [lassen.
зроїти ся, p. v., (alle) Schwärme
зрок, m. I.*), (2. s. -у), Gesicht.
зрони́ти, p. v., vergießen, ver-
зроси́ти, p. v., зрошáти. [lieren.
зро́слий, adj., zusammengewachsen.
зроста́-ти, v. I. A., an-, auf-; ver-, zusammen-wachsen; zunehmen.
зрост-и́, p. v., -а́ти.
зроша́-ти, v. I. A., be-tauen, -netzen, -feuchten.
зруб, m. I., Holzschlag.
зруб-а́ти, p. v., -увати.
зру́бу-вати, v. I. A.*), niederhauen, fällen. [werden.
зрудїти, p. v., rostbraun, fuchsrot
зруйнува́ти, p. v., zerstören.
зрумяни́ти, p. v., röten.
зру́шити, p. v., -увати.
зру́шу-вати, v. I. A.*), auf-, wegrühren.
зру́чний, adj., geschickt.
зру́чність, f. V., Geschicklichkeit.
зру́щити, p. v., ruthenisieren.
зряджа́-ти, v. I. A., bereit halten, ausrüsten.
зряд-и́ти, p. v., -жа́ти.
зря́чий, adj., sehend. [apfel.
зря́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Aug-
зс-, siehe auch зіс-, зос-!
зсаджа́-ти, v. I. A., ab-, herunter-setzen, -heben.
зсад-и́ти, p. v., -жа́ти.

Digitized by Google

зсип, m. I., (2. s. -у), Schüttboden.
зсипа́-ти, v. I. A., zusammenschütten.
зсы́пати, p. v., зсипа́ти.
зсїда́ти, v., ab-sitzen; ся gerinnen.
зсі́-сти, p. v., -да́ти.
зсука́ти, p. v., zusammendrehen.
зсуш-и́ти, p. v., -ува́ти.
зсу́шу-вати, v. I. A.*), aus-dörren, -trocknen; ся ver-dorren, -trocknen.
зт-, siehe ст! [trocknen.
з-ти́ха, adv., still.
зу-, siehe auch зо-, зі-, з-, с-, су-!
зуб, m. I., Zahn, Zinke, Zacke.
зуба́тий, adj., (groß)zähnig, gezähnt.
зубела́-ти, v. I. A., коня́ zäumen.
зубе́ло, n. I., Zaumgebiß. [зуб.
зуб(е́)ць, m. II., (2. s. -я́), dim.
зу́бний, adj., Zahn-.
зуборі́г, m. I.*), Narwal.
зубр, m. I., Auerochs.
зубча́-стий, -тий, adj., gezähnt, zackig.
зу́бчик, m. I.*), dim. зуб.
з'ужива́-ти, v. I. A., abnützen.
з'ужи́-ти, p. v., -ва́ти.
з'умі́ти, p. v., können, vermögen; ся staunen, stutzen.
зупин-и́ти, p. v., -я́ти.
зупиня́-ти, v. I. A., aufhalten, hindern, hemmen; zügeln.
зуси́лє, n. IV., Kraftaufwand.
зуси́льно, adv., mühsam.
з'усі́ль, adv., allerseits.
з'усі́м, siehe зовсїм.
зу́стрі-т, m. I. (2. s. -у), -ч, f. V., Begegnung; іти́ на — entgegengehen.
зустрі́-тити, p. v., -ча́ти.
зустрі́ча́ти, v., begegnen.
з'усю́ди, adv., überall her.
зух, m. I., (5. u. 7. s. -у), wackerer Mensch.
зухва́лий, adj., übermütig, keck.
зухва́лість, f. V., Uebermut, Verwegenheit.
зф-, зх-, зц-, зч-, зш-, зщ-, siehe auch сф-, сх-, сц-, сч-, сш-, сщ- u. щ-.
з-ча́ста, adv., oftmals.
зя́бкий, adj., frierend.
зя́бли-к, m. I.*), -ця, f. II., Blutfink.
зябля́, f. II., Winterbrache.
зябл-и́ти, v. II. A., f. d. Winter pflügen.
зя́бн-ути, v. I. B., (prt. зяб), frieren.
з'яв-и́ти ся, p. v., -ля́ти ся.
з'я́вище, n. II., Erscheinung.
з'явля́ти ся, v., sich zeigen, erscheinen.
з'ясу-ва́ти, p. v. I. A.*), offenbaren, -klären.
зять, m. II., (1. pl. -ї́), Schwiegersohn.
зя́т-евий, -їв, adj., des Eidams.

и, й.

и- siehe і-!
й = і.
иг-ла́, f. I., (2. pl. -о́л), Nadel.
игло́вий, adj., Nadel-.
игі́льний, adj., Nadel-.
игі́льни-к, m. I.*), -ця, f. II., Nadelbüchse.
йграш-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), [Spiel(zeug).
игре́ць, m. II., (2. s. -я́), Spieler.
йгр(о́в)ище, n. II., Spielort.
игу́мен, m. I., Abt.
йд-у, -е́ш, -е́... siehe іти.
из-, siehe із- oder з-!
и́кра, f, I., Laich, Rogen.
икри́стий, adj., rogenhältig.
икр-и́ти, v. II. A., laichen.
или́м, m. I., и́льма, f. I., Ulme.
ия́к, m. I*), (2. s. -а́), Schlammfliege.
имбі́р, m. I., Ingwer.
имен-, siehe імен-.
йми́ти, siehe іми́ти.
имла́ = мгла.

Digitized by Google

йму, siehe імúти.
имя́ = імя́.
ина́к-ше, adv., anders; conj., sonsten.
ина́кший, adj., ein anderer.
ина́че = ина́кше.
и́нде, adv., anders, sonst.
и́ндик, m. I.*), Truthahn.
и́ндич-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Truthenne.
инева́тий, adv., bereift.
и́ней, m. III., Reif.
и́нколи, adv., dann und wann, manchmal.
и́нодї, adv., zuweilen.
и́нь-чий, -ший, adj., ein anderer.
йо́го = еró.
йой! int., o weh!
йо́йка-ти (ся), v. I. A., wehklagen.
иржа́ = ржа.
иск-, siehe ск-!
и́ск-ра, f. I., (2. pl. -ор), Funke.
и́скренний, adj., aufrichtig.
искри́стий, adj., funkelnd.
искр-и́ти (ся), v. II. A., funkeln.
исп-, siehe сп-!
и́спит, m. I., (2. s. -у), Prüfung.
испито́вий, adj., Prüfungs-.
испиту́-ва́ти, v. I. A.*), prüfen.
ист-, siehe іст- oder ст-!
и́ст(н)ий, adj., wirklich, echt.
и́стина, f. I., Wahrheit, Wirklichkeit; Kapital.
и́стиний, adj., wahr, wirklich.
исто́та, f. I., Wesen, Natur.
исц-, siehe сц-!
йти = іти́.
и́щиця, f. II., Nachtfalter.

І, Ї.

і, conj., und, auch; і — і sowohl — als auch.
їв, -ши, -ший, siehe ї́сти.
їгі!, int., zum Teufel!
їдь, f. V., Gift; imper. von ї́хати.
їда́, f. I., das Essen.
їда́л-ня, f. II., (2. pl. -е́нь), Speisezimmer.
їдж, -мо, -те, imper. von ї́сти.
їдженє, n. IV., їда́.
їд(е́)ць, m. II., (2. s. -я́), Esser.
їд-и́мий, -о́мий, -ний, adj., eßbar.
їдкий, adj., ätzend, scharf.
їдкість, f. V., Schärfe, Bitterkeit.
їдло́, n. I., їда́.
їдови́тий, adj., giftig.
їдови́тість, f. V., Giftigkeit.
їдол, m. I., Götze.
їд-у́, ect. siehe іти́.
їду, siehe ї́хати.
їду́н, m. I., (2. s. -а́), їде́ць.
їдя́ть, prs. 3. pl. von ї́сти.
їж, m. IV., їжа́к; imper. von ї́сти.
їжа, f. IV., їда́.
їжа́к, m. I.*), (2. s. -а́), Igel.
їж-ити ся, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать), sich sträuben.
їзда́, f. I., Fahrt.
їзд(е́)ць, m. II., (2. s. -я́), Reiter.
їзд-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -жу, vp. -жений), fahren, reiten.
їз(д)ний, adj., Fahr-.
їзза, praep. 2: wegen.
їй-Бо́гу!, int., bei Gott!
її = еї́, pron., 2. s. von вона́.
їй, pron., 3. s. von вона́.
їкóна, f. I., Heiligenbild.
їконопи́с(е)ць, m. II., Heiligenmaler.
їконоста́с, m. I., (2. s. -а́), Bildwand.
їл-а, -и, prt. von ї́сти.
їм, їмо́, siehe ї́сти; їм, pron., 3. pl. von вонй.
їмени́ни, pl. f. I., Namenstag.
їменник, m. I.*), Hauptwort.
імену́-ва́ти, v. I. A.*), (er)nennen.
їм-и́ти, p. v. I. B., (prt. -и́в, vp. -ле́ний), fangen; zugreifen; trachten.
їм-я́, n., (s. 2. 3. u. 7. -ени, 6. -енем; pl. -ена́ etc. wie n. I.)
імя́м, 6. s. von імя́.

Digitized by Google

імю́, 3. u. 7. s. von імя́.
їсти, v., (prs. s. 1. їм, 2. їш od. їсй, 3. їсть, pl. 1. їмо́, 2. їсьте́, 3. їдя́ть; prt. їв, їла, їло, їли; imp. ї(д)ж, ї(д)жмо, ї(д)жте; Verbadj. prs. їдя́чий, prt. їв-ший; Verbadv. prs. їдячи́, prt. ївши; vp. їджений); essen.
їсто́вний, adj., eßbar.
їстоньки, dim. їсти.
істо́та, f. I., Geschöpf.
іти́, v. I. B., (prs. їд-у́, imp. -и́; prt. іш-о́в, -ла́, -ли́), gehen.
їх, pron. pers., pl. 2. u. 4. von вони́; pron. poss. ihr.
іха!, int., juchhe!
їхати, v. I. B., (prs. їд-у; imp. їдь; prt. їхав), fahren, reiten.
їхн-їй, -я, -є, pron. poss. = adj., (2. s. -ього...), ihr.
іщé = ще.

К.

к, präp. mit 3: zu, an; gegen, um.
кабáк, m. I.*), (2. s. -á), Schenke.
кабáн, m. I., (2. s. -á), Eber.
кáбат, m. I, (Waffen-)Rock.
каблу́к, m. I.*), (2. s. -á), Bogen.
каблукова́тий, adj., bogenförmig.
каблу́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Ring.
кáва, f. I., Kaffee.
кавáл-(о)к, -ьчик, m. I.*), Stück.
кавальцю́-вáти, v. I. A.*), zerstückeln.
кáв-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Dohle.
кавóвий, adj., Kaffee-.
кавýля, f. II., gekrümmter Stock [u. dgl.
кавýн, m. I., (2. s. -á), Wassermelone. [kelle.
кавýш, m. IV., (2. s. -á), Schöpf-
кавя́рник, m. I.*), Kaffeesieder.
кавя́р-ня, f. II., (2. pl. -е́нь), Kaffeehaus.
кáган-(е)ць, m. II., (5. s. -че), Lämpchen; Maulkorb.
кáгла, f. I., Ofenloch.
кадúльний, adj., Räucher-.
кадúльниця, f. II., Rauchfaß.
кадúло, n. I., Weihrauch.
кад-úти, v. II. A., (prs. 1. s. -жу́, vp. -же́ний), räuchern.
кáд-ка, f. I*), (2. pl. -о́к), Bottich.
кáдо(в)б, m. I., Rumpf.
казáльниця, f. II., Kanzel.
казáн, m. I., (2. s. á), Kessel.
ка-зáти, v. I. B., (prs. -жу, prt. -зáв, imp. -жи́), sagen; heißen.
казéнний, adj., ärarisch.
кази́-брід, m. I., -дорóга, f. I.*), Februar.
каз-úти, v. II. A., (prs. 1. s. -жу́, vp. -же́ний), verderben; ся rasen, wüten. [Märchen.
кáз-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Sage,
казкáр, m. II., (2. s. -я́), Sagen-
казнá, f. I., Aerar. [erzähler.
казн-úти, v. II. A., strafen.
казни́ця, f. II, Zuchthaus. [zelle.
кáзн-ня, f. II., (2. pl. -е́нь), Straf-
кáзоч-ка, f. I.*), (2. pl. о́к), dim. кáзка.
кайдáни, pl. f. I., Fesseln.
кал, m. I., Kot.
калабáй, m. III., Taugenichts.
калабалúк, m. I.*), Streit, Hader.
калаба́-ня, f. II., -тина, f. I., Pfütze, Lache.
кала(в)ýр, m. I., Schildwache.
каламáр, m. II., (2. s. -я́), Tintenfaß.
каламу́т-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -чу́, vp. -че́ний), trüben.
каламýтний, adj., trübe.
калáтайло, n. I., Klapper.
калáта-ти, v. I. A., klappern; вік fortfretten.
кальбýка, f. I.*), Krücke. [der.
календáр, m. II., (2. s. -я́), Kalen-

Digitized by Google

калúна, f. I., Schneeball.
калинóвий, adj., Schneeball-.
калúт-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Börse.
калíка, m. = f. I.*), Krüppel.
калíцтво, n. I., Verkrüppelung.
калíч-ити, v. II., (prs. 1. s. -y, 3. pl. -ать), verstümmeln; radebrechen.
кáльний, adj., kotig.
кал-ýжа, -южа, f. IV., Pfütze, Lache.
каля́-ти, v. I. A., beschmutzen
кáмениця, f. II., Steinhaus.
камені́-ти, v. I. A., versteinern.
каменóванє, n. IV., Steinigung.
камену-вáти, v. I A.*), steinigen.
каменюка, f. I.*), Stein.
каменя́р, m. II., (2. s. -я́), Steinmetz, -brecher.
каменя́рство, n. I., Steinhauerei.
камизéль-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Weste.
кáм-ѣнь, m. II., (2. s. -еня), Stein.
камíнє, n. IV., coll., Gestein.
кáмінний, adj., steinern, Stein-.
камíньчик, m. I.*), dim. кáмінь.
кáмрат, m. I., Kamerad.
камфóра, f. I., Kampfer.
кáмяний, adj., кáмінний.
канáр(о)к, m. I*), Kanarienvogel.
канáт, m. I., (2. s. -á), Seil, Tau.
кандúба, f. I., Gaul, Mähre.
канóна, f. I., Kanone.
кант, m. I., -a, f. I., Kante.
кáнтáр, m. I., Schnellwage.
кáн-ути, v. I. B., (prt. -ув, imp. -ь), herab-, zerr-innen.
канцеля́рия, f. III., Kanzlei.
канчýк, m. I.*), (2. s. -á), Riemenpeitsche.
канюк, m. I.*), (2. s. -á), Männchen der кáня.
кáня, f. II., Gabelweihe.
капанúна, f. I., Geträufel.
капáр-ити, v. II. A., (imp. капáр!) pfuschen, stümpern.
капáрний, adj., elend.
капáрник, m. I.*), Stümper.
капáрство, n. I., Stümperei.
кáпа-ти, v. I. A., tropfen, träufeln,
кáпель-ка, f. I.*), (pl. 2. -óк), dim. кáпля.
капельнúк, m. I.*), (2. s. -á), [Tropfstein.
капелю́-х, m. I.*), (2. s. -á). Hut; -шúна, f. I., -ш(ó)к, m. I.*), dim.
капелю́шник, m. I.*), Hutmacher.
капéст-ра, f. I., (2. pl. -ép), Halfter.
кáп(е)ць, m. II., Hausschuh.
капú-на, f. I., -ún-ка, -úноч-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Tröpflein.
капúтáн, m. I., Hauptmann.
кáп-ка, f. I.*), 2. pl. -óк), Tüpfel.
капкáн, m. I., (2. s. -á), Fangeisen.
кап(к)анúстий, adj., getüpfelt.
капли́стий, adj., tropfbar.
капли́-ця, f. II., Kapelle, -ч-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim.
каплýн, m. I., (2. s. -á), Kapaun.
кáп-ля, f. II., (2. pl. -ель), Tropfen.
кáпн-ути, p. v., I. B., (prt. -ув), кáпати.
капóта, f. I., Oberkleid.
капрáвий, adj., triefäugig.
кáпраль, m. II., Korporal.
каптýр, m. I., (2. s. -á), Kapuze.
капуснúн, m. I.*), (2. s. -á), Sauerkraut Suppe.
капýст-а, f. I., -ниця, f. II., Sauerkraut.
кипустя́н-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Krautfeld.
капшýк, m. I.*), (2. s. -á), Beutel.
кáра, f. I., Strafe.
карáбін, m. I., Gewehr.
карабýш-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), коробка.
караванúн, m. I., (2. s. -á), Leichenwagen.
карáсь, m. II., (2. s. -я́), Karausche.
карá-ти, v. I. A., strafen; ся sich quälen.
кáрб, m. I., Kerbe.
карбóван(е)ць, m. II., Rubel.
карбу-вáти, v. I. A.*), kerben.
кáрий, adj., schwarz.

Digitized by Google

каріта, f. I., Kutsche. [Genick.
карк, m. I.*), (2. s. -ý), Nacken,
карколóмний, adj., halsbrecherisch.
кáрлик, m. I.*), Zwerg.
карлúця, f. II., Zwergin.
кáрлуш, m. IV., Muschel.
карлю́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Haken, Schlinge.
кармáзúн, m. I., rotes Tuch.
кармáн, m. I., (2. s. -á), Tasche.
кармéль(о)к, m. I.*), Karmelzucker. [stall.
кармнúк, m. I.*), (2. s. -á), Mast-
кáрний, adj., Straf-. [keit.
кáрність, f. V., Zucht; Strafbar-
кáрта, f. I., Karte.
картá-ти, v. I. A., rügen.
картúна, f. I., Bild.
кáрт-ка, -оч-ка, f. I.*), (2. pl. óк), Blatt, Zettel. [-ель), Kartoffel.
картó*и*-ля, -*ф*-ля), f. II., (2. pl.
карýк, m. I.*), (2. s. -ý), Leim.
касáр-ня, f. II., (2. pl. -éнь),
касóвий, adj., Kassa-. [Kaserne.
касóвість, f. V., Kassawesen.
кас*у*-вáти, v. I. A.*) kassieren,
кат, m. I., Henker. [aufheben.
катóване, n. IV., Peinigung.
католúцкий, adj., katholisch.
катóрга, f. I.*), Galeere, Zuchthaus.
катóржний, adj., Zuchthaus-.
катрáн, m. I., (2. s. -á), Fetzen.
кат*у*-вáти, v. I. A.*), peinigen.
кáф-ля, f. II., (2. pl. -ель), Kachel.
кафльовúй, adj., Kachel-.
кахúка-ти, v. I. A., husten.
кацавéй-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Jacke.
качá, n. V., Entlein.
качáл-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Mangel, Rolle.
качáт-ко, n. I.*), (2. pl. -ок), dim.
качá-ти, v. I. A., rollen. [качá.
кáчачий, adj., Enten-.
кáч-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Ente.
кáчур, m. I., Enterich.
кáша, f. IV., Brei.
кáш(е)ль, m. II., (2. s. -ю), Husten.
кашúця, f. II., Damm. [кáша.
кáш-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim.
кáшля-ти, v. I. A., husten.
каштáн, m. I., (2. s. -á), Kastanie.
каштанóвий, adj., kastanienbraun.
кáя-не, -те, n. IV., Reue.
кá-яти ся, v. II. B., (prt. -яв, vp. -яний), bereuen.
квáка-ти, v. I. A., quaken.
квáп-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -лю, 3. pl. -лять; imp. квап!), antreiben; ся eilen.
кваплúвий, adj., eilfertig, hastig.
кваплúв*і*сть, f. V., Eilfertigkeit, Hast.
квáпно менí, ich habe Eile.
квас, m. I., (2. s. -у), Säuere.
квас(é)ць, m. II., (2. s. -*я́*), Ampfer.
квáс-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -*шу*; imp. -ь; vp. -*шений*), säuern.
квасковáтий, adj., säuerlich.
квасн-úти, v. II. A., sauer machen.
квасни́ця, f. II., saurer Apfel.
квасні́-ти, v. I. A., sauer werden.
квас(ó)к, m. I.*), (2. s. -ý), Sauerampfer.
квач, m. IV., (2. s. -á), Pinsel.
квáша, f. IV., Heidebrei. [mern.
квил-і́ти, v. II. A., weinen, jam-
квич-áти, v. II. A., (prs. 1. s. -ý, 3. pl. -áть), quicken.
квичúця, f. II., Wachholderdrossel.
квіт, m. I., Quittung; siehe auch цьвіт.
квіт-úстий, -ний, adj., blumig.
квітúст*і*сть, f. V., Kolorit.
квіт-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Blume.
квітнúк = цьвітнúк.
квітня́, f. II., Flora.
квіт(ó)к, m. I.*), (2. s. -á), Zettel.

Digitized by Google

квíточ-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim. квíтка.
квíт-чáстий, adj., -йстий.
квíтчá-ти, v. I. A., mit Blumen schmücken.
квóка-ти, v. I. A., glucken. [gen.
квóл-йти, v. II. A., kränkeln; kla-
квóч-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -y, 3. pl. -ать, imp. квоч), brüten. [henne.
квóч-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Brut-
кебéта, f. I., Fähigkeit.
кедр, m. I., Zeder.
кедрúна, f. I., Zederholz.
кедрóвий, adj.. aus Zederholz.
кéлiя, f. III., Klosterzelle.
кéлiш(о)к, m. I.*), Gläschen.
кéльня, f. II., Kelle.
кепку-вáти, v. I. A.*), spotten.
кéпский, adj., schlecht. [etc.
керва́вий u. dgl. siehe кровáвий
кéрез = чéрез.
кéрма, f. I., Steuerruder.
керма́нич, m. IV., Steuermann.
керму-вáти, v. I. A.*), lenken.
керни́ц-я, f. II., (1. pl. -ѝ), Brunnen.
керни́чний, adj., Brunnen-.
кертú-на, f. I., -ця, f. II., Maulwurf.
керт-и́чина, f. I., -овúне, n. IV. coll., Maulwurfshügel.
керу-вáти, v. I. A.*), кермувáти.
кив, m. I., (2. s. -y), Deuten, Nicken.
кива́-ти, v. I. A., wackeln, nicken, schütteln, rühren. [кивáти.
кúвн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув),
кида́-ти, v. I. A., werfen, schleudern, (ver)lassen; ся sich stürzen.
кúлим, m. I., Teppich.
кимáк, m. I.*), (2. s. -á), Holzstück.
кúн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув, imp. -ь, vp. -ений u. -утий), кидáти.
кипарúс, m. I., Cypresse.
кипíнє, n. IV., Sieden.
кип-íти, v. II. A., (prs. 1. s. -лю́, 3. pl. -ля́ть), sieden, kochen.
киптáр, m. II., (2. s. -я́), ärmelloser Pelz. [Wasser.
кипя́т(о)к, m. I.*), siedendes
кирúн-ити, v. II. A., (imp. -ь!) Unordnung machen; schmutzen; pfuschen; hindern.
кирúнний, adj., schmutzig.
кирúнник, m. I.*), Sudler; Pfuscher.
кирúнниця, f. II., Sudlerin; Pfuscherin.
кирúня, f. II., Unordnung, Schmutz.
кúрка-ти, v. I. A., kreischen.
кúркн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), кúркати. [flechte; Stumpfnase.
кúрпа, f. I., gewundene Haar-
кирпáтий, adj., stumpfnasig.
киселúця, f. II., Sauersuppe.
кúс(е)нь, m. II., Sauerstoff.
кúслий, adj., sauer, gesäuert.
кислотá, f. I., Säuere. [milch.
кисля́к, m. I.*), (2. s. -ý), Sauer-
кúсн-ути, v. I. B., (prt. кис, -ла), gähren; weinen.
кисть, f. V., Pinsel.
кúст-ка, f. I.*) (2. pl. -óк), Pinsel.
кит, m. I., Walfisch. [denzeug.
китáй-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Seikитайкóвий, adj., seiden. [ste.
кúтиця, f. II., Blumenstrauß; Quaкиц! int. Scheuch-, киць!, Lock-ruf f. Katzen. [stück.
кúц-ка, f. I.*), (2. dl. -óк), Rasen-
кúц-ька, f. I.*), -я, f. II., dim. кíтка. [spitze.
кúчера, f. I., bewaldete Berg-
кúч-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Kinder-
кишéнний, adj., Taschen-. [spiel.
кишéня, f. II., Tasche.
киш-íти, v. II. A., (prs. 1. s. -ý, 3. pl. -áть; prt. -íв), wimmeln.
кúш-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Darm; Wurst.
кишкóвий, adj., Darm-.
кия́ня, f. II., Haue. [kelle.
кíвш, m. IV., (2. s. -á), Schöpf-

Digitized by Google

кі́г(о)ть, m. II., Kralle.
кі́гтик, m. I.*), dim. кі́готь.
кі́з-їй, -я, -е, adj., Ziegen-. [коза́.
кі́з-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
кізля́, pl. von козе́л.
кізля́ця, f. II., Gazelle.
кізля́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
кізля́, n. V., Zicklein. [кізля́ця.
кізля́т-ко, n. I.*), (2. pl. -ок), dim.
кій = **кий**. [кізля́.
кі́л, m. I., (2. s. -а́), Pfahl, Pflock.
кі́лька, num., etliche, einige, ein paar.
кі́лькадеся́ть, num., einige Zehner.
кі́лькалі́тний, adj., mehrjährig.
кі́лькана́цять, num., einige über zehn.
кі́лький, adj., wie groß, wie viel.
кі́лькі́сть, f. V., Menge.
кі́лько, adv., wieviel.
кі́лькора́кий, adj., wievielfach?
кі́лько́ро, num., indekl., etliche, einige.
кіл(о́)к, m. I.*), (2. s. а́), Holznagel.
кі́льце́, n. III., Rädchen, Ring; Nadel, Dorn.
кі́льч-ити ся, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать; imp. кі́льч), keimen. [(2. pl. -ок), dim.
кімна́т-а, f. I., Zimmer; -ка, f. I.*),
кі́нь, m. II., (2. s. -я 7. -и́, pl. 1. кóн-ї, 2. -ий, 6. кі́ньми), Pferd.
кі́нва, f. I., Kanne.
кіне́ць = коне́ць.
кі́нний, adj., reitend, Reiter-.
кінни́ця, f. II., Pferdestall, Reiterei.
кі́ньский, adj., Pferde-.
кінча́стий, adj., spitzig.
кінча́-ти, v. I. A., enden. [fel.
кі́нчик, m. I.*), Ende, Spitze, Zip-
кінчи́на́, f. I., Ende, Tod.
кінч-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -у́, 3. pl. -а́ть), endigen, schließen.
кі́р, m. I., (2. s. кóру), Masern.
кі́рцї, pl. von коре́ць.
кі́с, m. I., (2. s. кóса), Amsel.
кі́сьба́, f. I., Mahd. [коса́.
кі́с-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
кі́сть, f. V., Knochen, Bein.
кі́ст-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Knochen, Bein, Steinkern. [кі́стка.
кі́сточ-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
кі́стя́к, m. I.*), (2. s. -а́), Skelet.
кі́стяни́й, adj., beinern.
кі́стя́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Steinfrucht.
кі́т, m. I., Kater.
кі́т-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Katze.
кі́тлик, m. I.*), dim. коте́л.
кі́тлина́, f. I., Gebirgskessel.
кі́тля́р, m. II.. (2. s. -я́), Kessler.
кі́ш, m. IV., (2. s. -а́), Korb.
кла́д-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Steg.
кла́жа, f, IV., Vorrat; Lage (Раскла́ка, f. I.*), толока́. [piermaß).
кла́нца-ти, v. I. A., klappern.
кла́ня́, f. II., Halbschock.
кла́ня-ти ся, v. I. A., sich verbeugen; grüßen.
клапа́ня, f. II., Pelzmütze.
кла́п(о)ть, m. II., Stück.
клапоу́хий, adj., klappohrig.
кла́птик, m. I.*), Stück.
кла́-сти, v. I. B., (prs. -ду́..., prt. -в, imp. -ди́, vp. -де́ний), legen.
клева́к, m. I.*), (2. s. а́), Hauer.
кле́вета́, f. I., Verleumdung.
клевета́-ти, v. I. A., verleumden.
клеве́тний, adj., verleumderisch.
клеве́тни-к, m. I.*), Verleumder; -ця f. II, -in.
клев(е́)ць, m. II., (2. s. -я́), Hammer. [gelingen.
кле-їти, v. II. B., kleben; ся
клейкови́на, f. I, Pflanzenleim.
кле́кі́т, m. I., (2. s. -у), Geklapper.
клекот-їти, v. II. A., (prs. 1. -чу́, prt. -їв), klappern, brodeln.
клен, m. I., -и́на, f. I., Ahorn.
клено́вий, adj., Ahorn-.

Digitized by Google

клéпало, n. I., Brett z. Trommeln.
клепá-ти, v. I. A., hämmern, dengeln.
клéп-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Brett, [Daube.
клéц(о)к, m. I.*), Klotz.
клечá(ль)на недíля, Pfingstsonntag.
клешá, f. IV., Spundloch.
кли-й, m. III., (2. s. -ю), Leim.
клийкий, adj., leimig, klebrig.
клийний, adj., Leim-.
клийовáр, m. I., Leimsieder.
клíїк, m. I.*), (2. s. -у), Gerstenschleim.
кли-íти, v. II. B., leimen, kleben.
клик, m. I.*), (2. s.-у), Ruf.
клúй-кати, v. I. B., (prs. -чу..., prt. -кав, imp. -ч! vp. -каний), rufen.
клúкн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), клúкати.
клин, m. I., (pl. -и́), Keil.
клин(к)овáтий, adj., keilförmig.
клинóвий, adj., Keil-.
клич, m. IV., Ruf, Losung.
клíпа-ти, v. I. A., очúма, blinzeln.
клíть, f. V., Kammer.
клíт-ка, f. I.*(, (2. pl. -ок), Käfig.
клíтчáстий, adj., quadriert.
клíщ, m. IV., (2. s. -á), Zecke.
клíщí, pl. m. IV., Zange.
клон-úти, v. II. A., neigen.
клóпíт, m. I., (2. s. -у), Sorge.
клопó-тáти, v. I. B., (prt. -чу, prt. -тáв, imp. -ч! vp. -таний), belästigen; ся besorgt sein.
клóче, n. II., Werg.
клуб, m. I., Hüfte.
клуб(ó)к, m. I.*), (2. s. -á), Knäuel.
клун(ó)к, m. I.*), (2. s. -á), Bündel.
клýня, f. II., Scheune.
клюв, m. I., Schnabel.
клю-вáти, v. I. A.*), picken, hacken.
клю́ка, f, I.*), Haken, Krücke.
клю́н-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), клювáти.
клю́с-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Klösse.
ключ, m. IV., (2. s. -á), Schlüssel.
клю́ча, f. IV., Schar.
клю́чик, m. I.*), dim. ключ.
клю́ч-ка, f, I.*), (2. pl. -ок), Haken, Schlinge.
клю́чник, m. I.*), Beschließer.
клю́чниця, f. II., Beschließerin.
кляка́-ти, v. I. A., niederknien.
клякн-ýти, p. v. I. B., (prt. -ýв), кляка́ти.
кла́м-ка, f I.*), (2. pl. -ок), Klinke.
кля́сти, v. I. B., (prs. клен-ý, imp. -и́; prt. кля-в, vp. -тий), fluchen; ся schwören.
кля́т-ьба, -ва, f. I., Schwur; Fluch.
кля́ча, f. IV., Stute.
кляч-íти, v. II. A., (prs. 1. s. -ý, 3. pl. -áть; prt. -áв), knien.
кметь, m. II., Großbauer.
кмин, m. I., (2. s. -у), Kümmel.
кминкóвий, adj., Kümmel-.
кмíт-йти, v. II. A., (prs. 1. s. -чý, vp. -чéний), begreifen; sinnen, überlegen.
кни́га, f. I.*), кни́жка. [händler.
книгáр, m. II., (2. s. -я́), Buch-
книгáр-ня, f. II., (2. pl. -éнь), Buchhandlung.
книговóд(в)ць, m. II., Buchhalter.
книговóдство, n. I., Buchführung.
кни́ж-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Buch.
книж-кóвий, -ний, adj., Bücher-.
кни́жник, m. I.*), Schriftgelehrter.
кни́жоч-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), dim. кни́жка. [mit Fülle.
книш, m. IV., (2. s. -á), Brötchen
кнóроз, кнур, m. I., Eber.
кнут, m. I., Knute, Peitsche.
княги́ня, f. II., Fürstin. [hof.
княждвíр, m. I., (pl. 1. -и́), Fürsten-
княжéвич, m. IV., (pl. 1. -í), Prinz.
кня́жене, n. IV., Regierung e. F.
княж-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -ý, 3. pl. -áть), regieren.
кня́жна, f. I. = adj., Prinzessin.

Digitized by Google

князь, m. II., (2. s. -я́), Fürst.
кня-зївскій, -жий, adj., fürstlich.
князївство́, n. I., Fürstentum.
ко́бза, f. I., Leier.
кобза́р, m. II., (2. s. -я́), Leierkobи́, conj., auf daß; wenn.
кобил-а, f. I., Stute; -ка f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
кобúльница, f. II., Wagnerbank.
кобиля́к, m. I.*), (2. s. -а́), Roß-
кобúлячий, adj., Stuten-. [käfer.
кова́ль, m. II., (2. s. -я́), Schmied.
кова́лиха, f. I.*), Schmiedin.
кова́льний, adj., hämmerbar.
кова́ло, n. I., Amboß.
кова́льский, adj., Schmied-.
кова́льство, n. I., Schmiedehandwerk. [sein.
ковалю-ва́ти, v. I. A.*). Schmied
кова́рний, adj., ränkesüchtig, hinterlistig. [terlist.
кова́рство, n. I., Ränkesucht, Hin-
кова́-ти, v. I. A., (prs. ку-ю́, imp. куй), schmieden, beschlagen, hämmern, prägen.
ковбас-а́, f. I., Wurst; -ка́ f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. [Wurstmacher.
ковбасни́к, m. I.*), (2. s. -а́),
ко́вб-лик, m. I.*), -(е)ль m. II., Gründling. [I.*), dim.
ко́вб-(о́)к, m. I.*), Klotz; -чик m.
ко́вд-ра, f. I., (2. pl. -ёр), Bettdecke.
ковёр(е)ць, m. II., Teppich.
коверни́к, m. I.*), (2. s. -а́), Teppichmacher.
ко́внїр, m. I., Kragen. [schlucken.
ко́вта-ти, v. I. A., pochen, klopfen;
ковта́ч, m. IV., (2. s. -а́), Specht.
ко́втн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), ко́втати.
ковт(о́)к, m. I.*), Lappen; Ohrring.
ковчёг, m. I.*), Arche.
когу́т, m. I., (2. s. -а́), Hahn; -ик m. I.*), dim.
когу́тячий, adj., Hahnen-.
ко́ди, pl f. I., Hutbänder.
ко́дло, n. I. Gezücht. [steige.
ко́-єць, m. II., (2. s. -йця), Hühner-
ко́жа, f. IV., Haut.
кожа́н, m. I., (2. s. -а́), лили́к.
ко́жаний, adj., Haut-, ledern. [jeder.
ко́жд-ий, -їс(їн)ький, pron. = adj
кожемя́ка, m. = f. I.*), Gerber.
ко́ж-ен, -на, -не, ко́ждий.
кожи́стий, adj., häutig.
ко́жний, ко́ждий.
кожу́-х, m. I.*), (2. s. -а́), Pelz; -ши́на, f. I., -шо́к, m. I.*), dim., Milchhaut.
кожу́шник, m. I.*), Kürschner.
коза́, f. I., (pl. 1. ко́зи, 2. кіз), Ziege. [Ritter, Held.
Коза́к, m. I.*), (2. s. -а́), Kosak,
коза́цкий, adj., Kosaken-, ritterlich.
Коза́цтво, n. I., Kosakentum.
Козаче́ньк-о, m. I.*), dim. Коза́к.
Коза́ч-ка, f. I.*), 2. pl. -о́к), Kosaken-Weib, -Tochter.
коза-ч(о́)к, m. I.*), (2. s. -а́), Kosakentanz.
Коза́ччина, f. I., Kosakenland.
коз(е́)л, m. I., (2. s. -а́), Ziegen-, Kutsch-Bock. [fer Hahnenfuß.
козел(е́)ць, m. II., (2. s. -я́), scharкозели́ст, m. I., Geißblatt.
козúна, f. I., Ziegenfleisch.
ко́зин(е)ць, m. II., Ziegenstall.
ко́зиний, adj., Ziegen-.
ко́зир, m. I., Trumpf.
козля́тина, f. I., Ziegenfleisch.
козля́чий, adj., Bock-. [коза́.
ко́зонь-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
козорі́г, m. I.*), Steinbock.
ко́зуб, m. I., Düte aus Rinde; -(е́)ць, m. II., dim.
ко-їти, v. II. B., schmieden, anzetteln.
коко́ш-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Henne.
колáч, m. IV., (2. s. -а́), Kuchen; -ик, m. I.*), dim.

Digitized by Google

ко́льба, f. I., Kolben.
коле́сний, adj., Rad-.
ко́л-есо, n. I., (2. pl. -ѣс), Rad.
колесу-ва́ти, v. I. A.*), rädern.
коле́ш-ня, f. II., (2. pl. -е́нь), Schopfen.
коли́, conj., wann, wenn, sobald; da, doch; adv. wann; не ма́ю коли́ habe keine Zeit; коли́-не́будь wann immer, коли́-не-коли́ dann und wann; колись einst, irgendwann.
коли́ба, f. I., Hütte.
колиба́-ти, v. I. A., (sch)wankend machen, schaukeln, wiegen.
ко́ливо, n. I., geweihter, mit Honig gekochter Weizen.
коли́ворот, m. I., Spinnrad.
ко́лик, m. I.*), dim. кіл.
колис-а́ти, v. I. B., (prs. коли́ш-у, imp. -и́; prt. колис-а́в, vp. -а́ний), wiegen schaukeln.
коли́с-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Wiege, Schaukel.
колиско́вий, adj., Wiegen-.
коли́шний, adj., einstig.
коли́банє, n. IV., Schwingung.
коли́б(е)нь, m. I., Pendel. [Knien.
ко́лїнках, на — adv., auf den
колїнкова́тий, adj., knotig.
колїнний, adj., Knie-.
колїно, n. I., Knie; Winkel; Stamm.
колїн-це, n. III., (2. pl. -ець), dim. колїно.
колїсє, m. IV., coll., Räderwerk.
колїсни́к, m. I.*), (2. s. -а́), Wagner.
колїсни́цтво, n. I., Wagnerei.
колїсни́ця, f. II., Vorderräder.
колїс-це́, n. III., (2. pl. -е́ць), dim. ко́лесо.
ко́лія, f. III., Geleise, Eisenbahn.
ко́ль-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Kolik, Stechen.
ко́льн-ути, v. I. B., (prt. -ув), einen Stich versetzen.
ко́ло, n. I., Kreis, Rad.
ко́ло, präp. 2: um, herum, bei, neben; etwa an. [pflanze.
ко́лова́т(н)иця, f. II., Hanfsamen-
коло́ворот, m. I., Drehbaum.
коло́да, f. I., Klotz. [Messer.
колода́ч, m. IV., (2. s. -а́), schlechtes
колоді́й, m. III., Radmacher.
коло́д-на, f. I.*), (2. pl. -о́к), Vorhängeschloß; Stiel, Griff.
коло́дя́зь, f. V., Brunnen. [I*) dim.
колоко́л, m. I., Schelle, -ьчик m.
Коломи́й-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Kolomyjka-Tanz.
колопе́нник, m. I.*), Hänfling.
коло́п-ня, f. II., (2. pl. -ень), Hanf.
ко́лос, m. I., Aehre, -(о́)к, -о́ч(о)к, m. I.*), dim. [Aehren.
колоси́стий, adj., mit großen
колосі́льник, m. I.*), Aehrenleser.
колос-ко́вий, -я́ний, adj., Aehren-.
ко́лот, m. I., (2. s. у), Aufruhr.
кол-о́ти, v. I. B., (prs. 1. s. -ю, 3. pl. -ють; prt. -о́в), stechen, spalten.
колот-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чу, vp. -че́ний), rühren, mischen; trüben; verwirren, hetzen.
колотне́ча, f. IV., Zank, Hader.
коло́тник, m. I.*), Störefried.
колпа́к, m. I.*), (2. s. -а́), Barett.
колу́па-ти, v. I. A., bröckeln; stocколю́ка, f. I.*), Stechapfel. [chern.
колю́чий, adj., stachelig.
колю́чість, f. V., das Stechende.
колю́ч-ка, f. I.*). (2. pl. -о́к), Stachel, Dorn.
коляда́, f. I., Weihnachtslied.
коляднйк, m. I.*), (2. s. -а́), Weihnachtssänger.
коляду-ва́ти, v. I. A.*), Weihnachtslieder singen.
коля́к, m. I.*), (2. s. а́), Distel.
коля́с-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Kalesche.

Digitized by Google

комáр, m. II., (2. s. -я́), Stech-
комáха, f. I.*), Insekt. [mücke.
комáш-ка, f. I*.), (2. pl. -о́к), dim. комáха. [senhaufen.
комашни́к, m. I*), (2. s. -а́), Amei-
комашня́, f. II., coll., Insekten.
комáш-ня, f. II., (2. pl. -е́нь), Totenmahl.
коме́дия, f. III., Komödie.
ко́мин, m. I., Kamin; -(о)к, m. I.*), dim. [feger.
коминя́р, m. II., (2. s. -я́), Kamin-
комúш, m. IV., (2. s. -а́), Schilf-
ко́мір = **ко́внїр.** [rohr.
комі́р-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к); -чи́на, f. I., Kämmerchen; Zelle.
комі́рне, n. = adj., Miete.
комі́рни-к, m. I.*), (-ица, f. II.), Mieter(in).
ко́міть, adv., kopfüber.
комі́чний, adj., komisch.
комі́чність, f. V., das Komische.
комна́та = кімна́та.
комо́нник, m. I.*), Reiter.
ком-о́ра, f. I., (2. pl. -і́р), Kammer.
ко́нанє, n. IV., Sterben.
конáр, m. II., (2. s. -я́), Ast.
конари́стий, adj., ästig.
кона́-ти, v. I. A., verscheiden.
кон(е́)ць, m. II., (2. s. кінця́, pl. 1. кінцї́), Ende, Schluß.
коне́чний, adj., notwendig.
коне́чність, f. V., Notwendigkeit.
ко́ник, m. I.*), dim. кінь; Heu-
коні́на, f. I., Pferd. [pferdchen.
коновáл, m. I., Kurschmied.
коновíд, m. I., Pferdedieb.
коно́в-ка, f. I*), (2. pl. -о́к), Kanne.
конокрáд, m. I., Pferdedieb.
коно́па, f. I., -дь, f. V., Unruhe.
конопáд-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -жу, vp. -жений, imp. -ь), belästigen.
конопе́ль-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. коно́пля.
конопля́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к) Hänfling.
конопли́ще, n. II., Hanffeld.
конопльовáті, adj., pl. Hanfartige.
коно́п-ля, f. II., (2. pl. -е́ль), коло-
конопля́ний, adj., Hanf-. [пня.
ко́нче, adv., notwendig.
кончи́на, f. I., (Lebens-)Ende. [ster.
конюш(н)ий, m. = adj., Stallmei-
коню-ши́на, -чи́на, f. I., Klee.
конюшини́ско, n. I.*), Kleefeld.
коня́к, m. I.*), (2. s. -а́), Pferde-
коня́ка, f. I.*), коні́на. [mist.
коня́тина, f. I., Pferdefleisch.
копá, f. I., (pl. 1. ко́пи, 2. кіп), **копали́на,** f. I., Mineral. [Schock.
копáльник, m. I.*), Gräber.
копáл-ьня, f. II., (2. pl. -е́нь), Bergwerk.
копá-ти, v. I. A., graben.
ко́па-ти, v. I. A., ausschlagen, stoßen. [Erdhügel.
коп(е́)ць, m. II., (2. s. кінця́), **копи́ло,** = копи́то.
коп-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -лю́, 3. pl. -ля́ть, vp. ле́ний), anhäufen.
копитковáтий, adj., hufartig.
копитко́ве, n. = adj., Mautgeld.
копи́тний, adj., Hufer.
копи́то, n. I., Huf; Schuhleisten.
копито́вий, adj., Huf-.
копи́ця, f. II., Haufen.
копи́ч-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать, imp. копи́ч), häufen.
копі́йка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Kopeke (Münze).
ко́пі-т, m. I., (2. s. -у), Gestampfe.
ко́пн-ути, v. I. B., (prt. -ув), ко́пати.
коповúй, adj., Schock-.
ко́поть, m. II., Ruß.
копрі́й, m. III., (2. s. -я́), Fenchel.
копт-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чу́, vp. -че́ний), berußen.

Digitized by Google

коптїти, v. II. A., (prs. 1. -чý, prt. -їв, vp. -чéний), rauchen, rußen.
корá, f. I., Rinde. [Schiff.
кораб(é)ль, m. II., (2. s. -я́), **корабéльний**, adj., Schiff-.
корабéльник, m. I.*), Schiffer.
кораб-лик, m. I.*), dim. -éль.
корабйр-ня, f. II., (2. pl. -éнь), Schiffswerfte.
кораль, m. II., Koralle.
коралéвий, adj., Korallen-.
кóрба, f. I., Kurbel.
кóрдуб, m. I., Korkeiche.
кóрень = кóрінь. [zeln.
коренáстий, adj., mit starken Wur-
кор(é)ць, m. II., (2. s. -я́), Ohrwurm; Hohlmaß.
корж, m. IV., (2. s. -á), Zwieback.
корзáн, m. I., (2. s. -á), Bundschuh.
кóристь, f. V., Nutzen. [benützen.
користá-ти, v. I. A., Nutzen ziehen,
кóристний, adj., nützlich, vorteilhaft.
кóристність, f. V., Vorteilhaftigkeit. [süchtig.
користолюбúвий, adj., gewinn-
користолю́бність, f. V., Gewinnsucht.
корúсту-вати ся, v. I. A.*), benützen, Nutzen ziehen.
кор-йти, v. II. A., tadeln, rügen; ся sich unterwerfen, fügen.
корúтник, m. I.*), Trogmacher.
корúт-о, n. I., Trog, Mulde, (Fluß)-beet; -це, n. III., dim.
корúця, f. II., Zimmt; dim. корá.
кóр-інь, m. II., (2. s. -еня), Wurzel; -ін(é)ць, m. II., -іньчик m. I.*), dim.
корíне, n. IV., coll., Wurzelwerk.
корінéвий, adj., Wurzel-.
корін-йти ся, v. II. A., wurzeln.
корíнний, adj., Gewürz-.
корковúй, adj., Kork-.
коркóші, pl. m. II., Achseln.
корм, m. I., (2. s. -у), Nahrung,
кормúло, n. I., кéрма. [Futter.
кормúтель, m. II., Ernährer.
кормúга, f. I.*), Knechtung.
корм-йти, v. II. A., (prs. 1. s. -лю́, 3. pl. -ля́ть; vp. -лéний), nähren, füttern, säugen.
кóрмний, adj., Mast-.
кормни́к = кармни́к. [stock.
корня́к, m. I.*), (2. s. -á), Wurzel-
корня́-ти, v. I. A., wecken; antreiben. [Schachtel.
коробб-ка, f. I.*), (2. pl. -óк),
корóва, f. I., Kuh. [zeitskuchen.
коровá-й, m. III., (2. s. -я́), Hoch-
коровóд, m. I., (2. s. -у), Reigen; Schererei. [machen.
коровóдити ся, v., viele Umstände
корóвячий, adj., Kuh-.
кóр(о)к, m. I.*), Kork.
корóль, m. II., (2. s. -я́), König.
королéва, f. = adj., Königin.
королéвич, m. IV., Königssohn.
королївна, f. = adj., Königstochter.
королївство, n. I., Königreich.
корóмисло, n. I., Tragbalken.
корóна, f. I., Krone.
корóнний, adj., Kronen-.
корону-вáти, v. I. A.*), krönen.
кóроп, m. I., Karpfen.
корóста, f. I., Krätze.
корóставий, adj., krätzig.
коротá-ти, v. I. A., kürzen, k. вік u. dgl., elend leben.
корот-йти, v. II. A., (prs. 1. s. чý, vp. -чéний), kürzen.
корóткий, adj., kurz.
корóткість, f. V., Kürze.
короткозóрий, adj., kurzsichtig.
короткозóрість, f. V., Kurzsichtigkeit.
короткоконóгий, adj., kurzbeinig.
корпá-ти, v. I. A., stöbern, wühlen; schaffen.

REESE LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA
Digitized by Google

ко́рса, f. I., Schlittenkufe.
корт-і́ти, v. impers., (prs. -и́ть, prt. -і́ло), es gelüstet(e). [lüste.
корта́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Ge-
кору́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Spitze. [-ик, m. I.*), dim.
корч, m. IV., (2. s. -á), Strauch;
корче́мний, adj., Wirtshaus-.
ко́рч-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -y, 3. pl. -ать, imp. корч), krümmen, zusammenziehen. [haus.
ко́рч-ма, f. I., (2. pl. -е́м), Wirts-
корчма́р, m. II., (2. s. -я́), Schenker.
ко́ршма, = ко́рчма.
кос = кіс. [Zopf; Sense.
коса́, f. I., (pl. 1. ко́си, 2. кіс),
коса́р, m. II., (2. s. -я́), Mäher.
коса́тий, adj., mit Zopf.
ко́сень, m. II., Juli.
ко́сий, adj., schräg.
кос-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -шу, vp. -ше́ний), mähen.
ко́ська-ти, v. I. A., besänftigen.
косма́тий, adj., zottig, buschig.
косма́ч, m. IV., (2. s. -á), Zottiger.
косн-у́ти ся, p. v. I. B., (prt. -у́в), berühren.
косови́ця, f. II., Mahd. [коса́.
ко́сонька, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
косоо́кий, adj., schielend.
косо́р-ити, v. II. A., aufputzen.
косо́рич, m. IV., Stutzer.
костёл, m. I., lat. Kirche.
костені́-ти, v. I. A., verknöchern, erstarren. [ter-)Haufen.
кост(ё)р, m. I., (2. s. -á), (Schei-
костйстий, adj., knochig.
костогри́з, m. I., Kernbeißer.
костома́ха, f. I.*), großer Knochen.
коструба́тий, adj., struppig.
костý́р, m. I., (2. s. -á), Knüttel.
кося́к, m. I.*), (2. s. -á), Tür-, Fenster Stock. [Katzen.
ко́та! int., Scheuchruf gegen
ко́тв-а, f. I., -и́ця, f. II., Anker.
кот(ё)л, m. I., (2. s. ка́тла́), Kessel.
ко́тик, m. I.*), dim. кіт.
кот-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чу, vp. -че́ний), wälzen, rollen.
кото́рий siehe котри́й!
котри́й, pron. = adj., welcher, der; -сь irgend einer.
котю́га, f. I.*), Hund.
котя́, n. V., -тко, n. I.*), (2. pl. -ток), Kätzchen.
котя́чий, adj., Katzen-.
ко́фа, f. I., Kanne.
кохан-ий, adj., -ка, f. I.*), -(о́)к, m. I.*), Geliebte(r).
коха́-ти, v. I. A, lieben; pflegen, aufziehen. [m. I.*) dim.
коц, m. I., wollene Decke; -ик,
ко́цур, m. I., кіт.
коцю́ба, f. I., Ofenkrücke.
кочáн, качáн, m. I., Strunk.
кочані́-ти, v. I. A., erstarren.
ко́ч-ело, n. I., -ільце́, n. III., Rad, Rolle, Scheibe.
коче́рга, f. I.*), Ofenkrücke.
кочо́ви́к, m. I.*), (2. s. -á), Nomade. [benlerche.
кочубе́й, m. III., (2. s. -я́), Hau-
кочу-ва́ти, v. I. A.*), wälzen, schleppen; nomadisieren.
кошара́, f. I., Hürdenschlag.
кошару-ва́ти, v. I. A.*), eine кошара halten. [Binse.
кошельни́к, m. I.*), (2. s. -á),
кошени́ця, f. II., gemähtes Ge-
ко́шик, m. I.*), Korb. [treidefeld.
кошика́р, m. II., (2. s. -я́), Korbflechter.
кошика́рский, adj., Korbflecht-.
кошика́рство, n. I., Korbflechterei.
кошикова́тий, adj., korbförmig.
кош-ґль, m. II., (2. s. -еля́), кіш.
ко́шниця, f. II., Kukurutzkorb.
кошт, m. I., (2. s -y), Kosten.
коштов-и́тий, -ний, adj., kostspielig.

Digitized by Google

коштóвність, f. V., Kostspieligkeit.
кошту-вáти, v. I. A.*), kosten.
кощáвий, adj., knochig, hager.
кпíни, pl. f. I., Gespött; на кпи zum Spott.
кп-íти, v. II. A., Spott treiben.
кравáт-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Krawatte. [Schneider.
крав-(é)ць, m. II., (2. s. -ця, 5. -че!),
кравéцкий, adj., Schneider-.
кравéцтво, n. I., Schneiderei.
кравч-íти, v. II. A., (prs. 1. s. -y, 3. pl. -ать), schneidern.
кравчíха, f. I.*), Schneiderin.
крадьк-ó, m. I.*), Dieb.
крáдёж, f. V., (pl. 3. -ам, 6. -ами, 7. -ах), Diebstahl.
крáдьк-и, -омá, adv., heimlich, verstohlen.
краєвíд, m. I., (2. s. -y), Land-
краєвий, adj., Landes-. [schaft.
крáжа, f. IV., крáдёж.
край, m. III., (2. s. -ю), Land; Rand; praep. am Rand, am Ende, neben.
крáй-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Band.
крáйний, adj., äußerst, höchst.
крáйність, f. V., Extrem.
край-(ó)к, m. I.*), (2. s. -á), dim.
крáїна, f. I., Land. [край.
крак, m. I.*). (2. s. -á), Ast.
крáка-ти, v. I. A., krächzen.
крáля, f. II., Königin.
крам, m. I., (2. s. -y), Kram.
крамáр, m. II., (2. s. -я), Krämer.
крамáр-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Krämerin.
крамáрский, adj., Krämer-.
крамáрство, n. I., Krämerhandel.
крам-ний, **-ский**, adj., Kram-.
крамнúця, f. II., Kramladen.
крáпа-ти, v. I. A., tropfen.
крапúн-а, f. I., -ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Tröpfchen.
крап-лúстий, **-нúстий**, adj., in großen Tropfen.
крáп-ля, f. II., (2. pl. -ель), Tropfen.
крапчáстий, adj., geträufelt.
красá, f. I., Schönheit.
красавúця, f. II., eine Schöne.
красáв-ка, f. I*.), (2. pl. -ок), Bärenspinner.
красúв(е)ць, m. II., Puppenränber.
красúвий, adj., schön.
крáсий, adj., buntscheckig.
красúльник, m. I.*), Färber.
красúльня, f. II., Färberei.
красúло, n. I., Färbemittel.
красúстий, adj., bunt, farbig.
крас-íти, v. II. A., (prs. 1 s. -шý, vp. -шéний), färben, schmücken, verschönern.
крáс-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Farbe.
крáсний, adj., schön. [werden.
красн-íти, v. I. A., schön, rot
краснолúций, adj., mit schönem Gesicht.
красномóвний, adj., beredt. [keit.
красномóвність, f. V., Beredsam-
краснóокий, adj., schönäugig.
краснопéрий, adj., schön gefiedert.
краснóпись, f. V., Kalligraphie.
краснопúс(е)ць, m. II., Kalligraph.
краснопúсний, adj., kalligraphisch.
крá-сти, v. I. B, (prs. -дý, prt. -в, imp. -дú, vp. -дéний), stehlen.
красу-вáти ся, v. I. A.*), prangen.
красýля, -ня. f. II., die Schöne.
крáта, f. I., Gitter.
кратчáстий, adj., gegittert.
крашáн-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Osterei.
кращá-ти, v. I. A., schöner werden.
крáщий, comp. von крáсний.
краян-úн, m. I., (pl. 1. -и, 2. краяи), Landsmann. [männin.
краян-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Lands-
крá-яти, v. I. A., (prt. -яв), schneiden.

Digitized by Google

кре́вний, adj., verwandt. [wandter.
кревня́к, m. I.*), (2. s. -á), Ver-
кревня́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Verwandte.
кре́йда, f. I., Kreide.
кремéзний, adj., rüstig, fest.
кременúстий, adj., kiesig
кременúця, f. II., Kieselerde.
кре́м-íнь, m. II., (2. s. -еня), Kiesel.
кремíнний, adj.. Kiesel-.
кре́мса-ти, v. I. A , behauen.
крепа́к, m. I.*), (2. s. -á), Leibeigener
крепа́цкий, adj., leibeigen.
крепа́цтво, n. I., Leibeigenschaft.
кре́пкий = кріпкúй.
кре́плики, pl. m. I., Mehltäschchen.
креса́к, m. I.*), (2. s. -á), Hut.
кресáло, n. I.. кресúло.
кресáня, f. II. Hut.
крес-áти, v. I. B, (prs. -шу, prt. -сáв, imp. -шúй), (огóнь Feuer) schlagen.
кресúло, n. I., Feuerstahl.
крест u. dgl. siehe хрест etc.
крет, m. I. кертúця,
крéчний, adj., artig, höflich.
крéчність, f. V., Artigkeit, Höflich-
крещáтий = хрещáтий. [keit.
крúвда, f. I., Unrecht, Schaden.
кривдúтель, m. II., der Unrecht tut.
крúвд-ити, v. II.. (prs. 1 s. -жу, imp. -ь, -ьмо, -ьте; vp. -женúй), Unrecht tun, schädigen. [digt.
крúвдний, adj., ungerecht; geschä-
кривду-вáти, v. I A,*) собí, sich geschädigt wähnen.
кривúй, adj., krumm.
крив-úти, v. II. A., (prs. 1 s. -лю, 3. pl. -лять; vp. -лéний), krümmen; ся sich krümmen, saueres Gesicht machen, комýсь jmd. spotten.
криво-бóкий, adj., schief seitig; -вúзий, -halsig
криво-нóгий, adj., krumm-beinig; -нóсий, -nasig; -пúсний, -ýстний, -mäulig.
кривоприсúга, f. I.*), Meineid.
кривýль-ка, f. I.*), (2 pl. -óк), dim. von кривýля.
кривýля, f. II., alles Krumme.
крúга, f. I.*). Eisscholle.
крижáний, adj., Eis-.
крúж-i, pl. f. IV.. (2. pl. -вúй), (Rücken-)Kreuz.
крúж-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), мéду (Honig-)Scheibe. [-geschenk.
крúжма, f. I., Taufleinwand,
крий, Боже! int., Gott behüte!
крúй-ка, f. I*), (2 pl. -óк), Versteck.
крик, m. I.* , Geschrei, Lärm.
криклúвий, adj., Schreihals.
крúкн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), auf-, an-schreien; ausrufen.
крикýн, m. I., (2. s. -á). Schreier.
крила́(с)тий, adj., geflügelt.
крúльний, adj., Flügel-.
крило́, n. I., (pl. 1. крúла), Flügel.
крил-ьцé, n. III., (pl. 2. -éць), dim. крúло́.
кринúця, u. dgl. siehe кернúця etc.
крúса, f. I., Rand, Krämpe.
крист́ал-ь, m. II., (2. s. -ю), Kry-
кришталéвий, adj , Krystall-. [stall.
крú-ти, v. I. A., (vp. -тий). decken,
крихкúй = крохкúй. [bergen.
крúхкість, f. V., Sprödigkeit.
крúця, f. II.. Stahl.
крúцяний, adj., stählern.
крич-áти, v. II. A.. (prs. 1. s. -ý, 3. pl. -áть; prt. -áв; vp. -анúй), schreien, rufen.
крúша, f. IV., Dach.
криш-úти, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать), (zer)bröckeln.
крúш-ка, f. I.*). (pl. 2. -óк), Brocken.
крів, u. dgl. siehe кров etc.
крізь, präp. 4., durch; unter, in.
крій, m. III., (2. s. крóю), Schnitt.

Digitized by Google

кріли́-к, m. I.*), Kaninchen; -ця, f. II., -Weibchen des K.
крім = кро́мі.
кріп, m. I., (2. s. кро́пу), Dill.
кріпа́н, m. I.*), (2. s. -а́), Leibeigener.
кріпа́цтво, n. I, Leibeigenschaft.
кріп-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -лю́, 3. pl. -ля́ть, vp. -ле́ний), stärken.
кріпки́й, adj., stark, kräftig.
кріпість, f. V., Festung. [eigen.
кріпостни́й, adj., Festungs-, leib-
кріпша́-ти, v. I. A., erstarken.
кріва-ти, v. I. A., sich blutig
кріс, m. I., Flinte. [plagen.
кріса́тий, adj., mit abstehenden
крісло, n. I., (2. pl. -е́л), [Ästen. Stuhl, Sessel.
кріш-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Krümm-
кров, f. V., Blut. [chen.
крова́вий, adj., blutig.
крова́в-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -лю, 3. pl. -лять; vp. -лений), mit Blut bespritzen.
крова́виця, f. II., Blutfluß; blutig Erworbenes.
кровѝстий, adj., blutreich,
кровоно́сний, adj., blutführend.
кровопи́йця, m. = f. II., (2. pl. -їв), Blutsauger.
кро́вця, f. II., dim. кров.
крок, m. I.*), Schritt. [sparren.
кро́к-ва, f. I., (2. pl. -о́в), Dach-
кро́м-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -лю, 3. pl. -лять, vp. -ле́ний), trennen, scheiden.
кро́мі, präp. 2., außer, nebst.
кромі́шний, adj., äußerster, größter
кропи́ва, f. I., Brennessel.
кропи́льниця, f. II., Weihkessel.
кропи́ло, n. I., Weihwedel.
кроп-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -лю, 3. pl. -лять; vp. -ле́ний), besprengen.
кро́п-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Punkt.
кро́п-ля, f. II., (2. pl. -ель), Tropfen.
кро́с-на, f. I., (2. pl. -е́н), Webstuhl.
крот, m. I., = керти́ця.
кро́тість, f. V., Sanft-; De-mut.
кро́ткий, adj., sanft, demütig.
кро́тний, adj., (viel)fach.
крохма́л-ь, m. II., (2. s. -ю), Stärke-mehl.
крохма́л-ити, v. II. A., (Wäsche) stärken.
круг, m. I.*), Kreis.
круг, кругѝ, круго́м, präp. 2, um, ringsum. [Sperber.
кругав(е)ц-ь m. II., (2. s. -я́),
кру́гл-ий, adj., rund; -е́нький dim.
кругова́(с)тий, adj., rundlich.
кру́гл:ість, f. V., Rundheit.
круглолѝций, adj., rundbackig.
кругля́к, m. I.*), (2. s. -а́), Rund-holz.
круговѝй, adj., kreisrund.
круговѝд, m. I., Gesichtskreis.
кру́г(о)ль, m. II., Kegel.
кругольня́, f. II., Kegelbahn.
кру́жало, n. I., runde Scheibe.
кружа́-ти, v. I. A., kreisen.
кружѐвниця, f. II, Spitzenmacherin [Kreis.
кру́жево, n. I., Spitze.
круж-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -у́, 3. pl. -а́ть), kreisen.
кружкова́тий, adj., kreisförmig.
кружля́стий, adj., rundlich.
кружля́-ти, v. I. A., кружа́ти.
круж(о́)к, m. I.*), (2. s. = а́), Kreis, runde Scheibe.
крук, m. I.*), Rabe.
кру́п-а, f. I., (pl. -и́), Graupe.
крупни́стий, adj., graupig.
крупня́р, m. II., (2. s. -я́), Graupenhändler-; -ка f. I*.), (2. pl. -о́к),
крупча́стий, adj., körnig. [-in.
крутани́на, f. I., Dreherei.
крута́р, m. II., (2. s. -я́), Dreher.
крути́зна, f. I., Krümmung.
крути́й, adj., gewunden, steil, schroff; schwierig.
крутїж, f. V., Wasserwirbel.

Digitized by Google

крут-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. кру́чу, vp. кручéний), drehen, winden.
крут-ня́, f. II., (2. pl. -е́нь), Wirbel.
кру́то, adv. schlecht, schwierig.
круторо́гий, adj., mit gewundenen Hörnern.
крухи́й, adj., крохки́й.
кру́хість, f. V., Mürbigkeit.
кру́ча, f. IV., steiles Ufer.
кручена́, n. V., dim. крук.
кру́чий, adj., Raben-.
круш(е́)ць, m. II., Mineral.
круші́-ти, v. I. A., mürbe werden.
крюк = крук.
куб, m. I., Würfel. [dim. кубло́.
кубел-ьце́, n. III., (2. pl. -е́ць),
кубі́чний, adj., Kubik-.
куб-ло́, n. I., (2. pl. -е́л), Nest.
ку́б(о)к, m. I.*), Pokal, Napf.
кува́ти = кова́ти.
куда́, adv., wohin.
куде́ля, f. II., Spinnrocken.
ку́д(е)р, m. II., Locke.
куди́ = куда́.
куди́сь, adv., irgendwohin.
кудкуда́-кати, v. I. A., gackern.
кудла́(с)тий, adj., zottig.
ку́дли, pl. m. I., Zotten.
кудо́вч-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать; imp. кудо́вч), zerzausen.
ку́ж-іль, f. V., -і́в-ка, f. I.*). (2. pl. -о́к), Rocken.
ку́з-ня, f. II., (2. pl. -ень), Schmiede.
куй, imp. von кува́ти.
ку́ка-ти, v. I. A., (Kuckuck) rufen; gucken. [rade.
кук-і́ль, m. II., (2. s. -о́лю), Korn-
ку́к-ла, f. I., (2. pl. -о́к), Puppe; -олка, f. I.*), dim.
кукуріка-ти, v. I. A., krähen.
кукуру́(д)за, f. I., Kukurutz.
кукуру(д)зи́нє, n. IV., Kukurutzstroh.
ку́ль, m. II., Bündel.
кула́-к, m. I., (2. s. -ка́, 7. s. -ці́), Faust. [schlagen.
кулаку́-ва́ти, v. I. A*), mit Fäusten
кула́чник, m. I.*), Faustkämpfer.
кульба́ба, f. I., Löwenzahn.
кульба́ка, f. I.*), Sattel.
кульга́вий, adj., lahm.
кульга́-ти, v. I. A., hinken.
куле́ша, f. IV., Maispolenta.
кули́стий, adj., kugelig.
ку́л-ити, v. II. A., zusammenziehen.
кулі́ш, m. IV., (2. s. -а́), dünne Mehlspeise. [stock zur кулеша.
кулїші́р, m. II., (2. s. -я́). Rühr-
ку́ль-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
ку́ля, f. II., Kugel. [ку́ля.
куля́-ти, v. I. A., hinken.
ку́м, m. I., (1. pl. -и́), Gevatter.
кума́, f. I., Gevatterin.
кумі́р, m. I., Götze.
ку́м-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
куна́, f. I., Marder. [кума́.
куни́ця, f. II., куна́.
куня́-ти, v. I. A., schlummern.
ку́па, f. I., Haufen.
купа́л-ня, f. I., (2. pl. е́нь), Bade-
купа́-ти, v. I. A. baden. [kammer.
купелéвий, adj., Bade-.
куп(е́)ць, m. II., Kaufmann, Käufer.
купе́цкий, adj.. kaufmännisch, Kaufmanns-.
купе́цтво, n. I., Handelswesen.
куп-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -лю, 3. pl. -лять, vp. -ле́ний), **ку́пі́л ь**, m. II., (2. s. -ю), Bad. [-ува́ти.
ку́п-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
ку́пний, adj., käuflich. [ку́па.
ку́пні́сть, f. V., Gesamtheit.
ку́пно, n. I., Kauf.
купо́ванє, n. IV., Kaufen. [ку́па.
ку́поч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
купу-ва́ти, v. I. A.*), kaufen.
ку́пчик, m. I.*), dim. купе́ць.
ку́пч-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать), Handel treiben.

Digitized by Google

кур, m. I., Huhn.
ку́рево, n. I., Rauchmittel.
ку́ренє, n. IV., Rauchen.
кур(е́)ць, m. II., Raucher.
кур-и́ти, v. II. A., (prs. ку́рю), rauchen.
ку́р-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Henne.
курме́й, m. III., (2. s. -я́), Strick.
курни́к, m. I.*), (2. s. -а́), Hühnerstall.
ку́р(о)к, m. I.*), Gewehrhahn.
куроч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. кýрка.
куропа́тва, f. I., Rebhuhn.
ку́рт-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), kurzer Rock.
кур-ча́, -я́, n. V., Küchlein.
ку́рява, f. I., Schneegestöber.
ку́рятина, f. I., Hühnerfleisch.
ку́рят-ко, n. I.*), (2. pl. -ок), курча́.
ку́рячий, adj., Hühner-.
куса́к, m. I.*), (2. s. -а́), Bissen, Stück.
ку́сало, n. I., Gebiß.
куса́-ти, v. I. A., beißen; stechen.
ку́с(е)нь, m. II., куса́к.
кус-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. кушу́, vp. куше́вий), versuchen.
ку́с-ник, -(о́)к, m. I.*), ку́сень.
куст, m. I., Strauch.
кут, m. I., (2. s. -а́), Winkel.
ку́тас, m. I., Quaste.
ку́та-ти, v. I. A., hüllen; pflegen.
ку́-ти, v. I. A., кува́ти.
ку́т-ик, **-(о́)к**, m. I.*), dim. кут.
кутни́й, adj., im Winkel; -eckig.
кутови́й, adj., Winkel-.
кутомі́р, m. I., Winkelmaß.
ку́тя, f. II., Weizengericht.
ку́фа, f. I., Kufe.
ку́ф(е)р, m. I., Koffer.
ку́хар, m. II, (pl. -і́), Koch.
кухар-и́ти, v. II. A., (imp. ку́хар), kochen.
ку́хар-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Köchin.
кухарство, n. I., Kochkunst.
ку́х-ня, f. II., (2. pl. -о́нь), Küche.
ку́х(о)ль, m. II., Krügel.
кухо́нний, adj., Küchen-.
ку́хта, m. f. I., Küchenjunge.
ку́ций, adj, kurz.
куцохво́стий, adj., kurzgeschwänzt
ку́ча, f. IV., Schweinestall.
ку́чер, m. II., Locke.
кучера́в-ити ся, v. II. A., (imp. кучера́в ся), sich ringeln.
кучеря́в-(е)ць, m. II., -чик, m. I.*), Lockenkopf.
кучеря́вий, adj., kraus, lockig.
ку́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. ку́ча Pelzmütze.
ку́ша-ти, v. I. A., kosten.
ку́ш-ка, f. I.*), (pl. 2. -о́к), Schnauze.
кушні́р, m. II., (2. s. -я́), Kürschner.
кушні́р-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Kürschnerin.
кушні́рский, adj., Kürschner.
кушні́рство, n. I., Kürschnerei.
кущ, m. IV., Strauch.
ку́щик, m. I.*), dim. кущ.
кую etc. siehe ку́(ва́)ти.

Л.

ла́ба, f. I., Pfote, Tatze.
лаба́тий, adj., mit großen Tatzen.
лабу́з, m. I., (2 s. -у́), Maisstroh.
ла́в-а, f. I., -иця, f. II., Bank; Reihe.
ла́вич-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к). dim. ла́ва.
ла́в-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), ла́ва, Laden.
лаво́чний, adj., Laden-.
лавр, m, I., (2. s. -у), Lorbeer.
ла́гідний, adj. sanft.
ла́гідність, f. V., Sanftmut.
ла́год-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -жу; imp. -ь, -ьте; vp. -жений), vorbereiten, bereit machen; beschwichtigen; ся sich vergleichen.
лад, m. I., (2. s. -у́) Ordnung.
ла́дан, m I., (2. s. -у), Weihrauch.
ла́дити = ла́годити.
ладна́-ти, v. I. A., ordnen.

Digitized by Google

ла́дний, adj., hübsch, nett.
ладу-ва́ти, v. I. A.*), laden.
ла́женє, n. IV., Steigen, Klettern.
ла́з-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -жу, imp. -ь), kriechen, schleichen, steigen, klettern.
ла́зня, f. II, Badehaus.
лазу́н, m. I., (2. s. -á), Kletterer.
ла-й, m. III., (2. s. -ю), Gebell.
лайда́к, m. I.*), (2. s. -á), Lump.
лайда́цтво, n. I., Lumperei.
ла́й-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), das Schimpfen.
лайн-о́, n. I., -я́к; m. I.*), Unrat.
ла́кім = **ла́комий**. [keit.
ла́кімство, n. I., Gier, Genäsch-
ла́кітки, pl. m. I., Leckerbissen.
ла́комий, adj., lüstern, gierig.
ла́ком-ити ся, v. II. A, (imp. ла́ком!), gelüsten.
лама́ти = **лома́ти**.
лан, m. I., (2. s. -ý), großes Acker-
ла́н(е)ць, m. II., Lump. [feld.
ланц, m. I., (2. s. -á), Kette.
ла́ня, f. II., Hirschkuh.
ла́па = **ла́ба**.
лапани́на, f. I., Haschsucht.
лапа́-ти, v. I. A., fangen, fassen.
ла́п-ка, -оч-ка, f. I., (2. pl. -о́к), dim. ла́па; Falle. [лапа́ти.
ла́пн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув),
лапчи́вий, adj., habsüchtig.
ла́сий, adj., lüstern. gierig.
ла́сиця, f. II., Wiesel.
ла́сість, f. V., Lüsternheit.
ла́ска, f. I.*), Güte, Gunst, Gnade.
ла́скав, -ий, adj., gnädig, gütig.
ласка́вість, f. V., Milde, Gnade.
ла́ска-ти, v. I. A., liebkosen. [etc.
ласкота́ти u. dgl. siehe лоскота́ти
ла́сощі, pl. m. I., Leckerbissen.
ласт-и́ти ся, v. II. A., (prs. 1. s. -щу́, vp. -ще́ний), sich einschmeicheln. [Schwalbe.
ла́стів-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
ластівя́, n. V., junge Schwalbe.
ласува́-ти, v. I. A., naschen.
ласу́н, m. I., (2. s. -á), Nascher.
ласу́н-ка, f. I.*), (2. pl. о́к), Näscherin.
ла́та, f. I., Fleck; Latte.
латани́на, f. I., Flickerei.
лата́-ти, v. I. A., flicken.
льва, siehe лев!
ла́т-ка, f. I.*). (2. pl. -о́к), dim. [ла́та.
латка́тий, adj., gefleckt.
ла́хи, pl. m. I., Lumpen.
лахма́н, m. I., (2. s. -á), **ла́хи**.
лахма́нник, m. I.*). Lumpensamm-
лахмі́тє, coll. n. IV., ла́хи. [ler.
лашту-ва́ти, v. I. A.*), rüsten.
лашту́нки, pl. m. I., Gerüst.
ла́-яти, v. I. A., (prt. -яв, vp. -яний), **льви́ний**, adj., Löwen-. [schelten.
льви́ця, f. II., Löwin.
льго́та, f. I., Erleichterung.
лéб-едь, -ядь, m. II., Schwan.
лебе́дин, adj., Schwanen-.
лебе́д-ик, -онько, m. I.*), dim. ле́бідь.
лебед-і́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -жу, vp. -же́ний), lallen.
лебедя́, n. V., junger Schwan.
лебі́д-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Schwanenweibchen.
лев, m. I., (biegt: **льв-а** etc.), Löwe.
лев, m. I., (pl. и́), Gulden.
лева́да, f. I., Au, Wiese.
левеня́, n. V., junger Löwe.
лег-е́нький, -о́ньк**ий**, adj., dim. -кий
ле́гі́т, m. I., (2. s. -у), Lüftchen.
ле́гке, n. = adj., Lunge.
ле́гкий, adj., leicht.
ле́гкі́сть, f. V., Leichtigkeit.
легкові́рний, adj, leichtgläubig.
легкові́рність, f. V., Leichtgläubigkeit.
легкоду́х, m. I.*), (5. u. 7. s. -у), Leichtsinniger.

Digitized by Google

легкоду́шний, adj., leichtsinnig.
легкоду́шність, f. V., Leichtsinn.
легко-ми́слий, adj., -ду́шний.
лего́вище, n. II., Lagerstätte.
легч-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -ý, 3. pl. -а́ть), erleichtern.
легша́-ти, v. I. A., leichter werden.
ле́ґін-ь, m, II., (1. pl. -ý), Bursche.
леґу́мі́на, f. I., Mehlspeise.
ле́дар, m. II., Taugenichts.
леда́рний, adj.. faul, träge.
леда́рство, n. I., Trägheit.
ледару-ва́ти, v. I. A *). faulenzen.
леда́чий, adj. liederlich.
ле́дв-е, -и, -о, adv., kaum, schwerlich.
ледѝстий, adj., eisbedeckt.
ледів-ня́, f. II.. (2. pl. -е́нь), Eiskeller.
ледни́к, m. I.*), (2. s. -á), Eiskeller.
ледова́тий, adj., eisförmig, Eis-.
ледовати́-ти, v. I. A., zu Eis werden.
ледови́й, adj., Eis-.
ледо́вище, n. II., Eisfeld, Gletscher.
ледяни́й, adj., Eis-.
ле́жа, f. IV., das Liegen, Faulenzen.
ле́жаний, adj., mühelos, гріш vorrätiges Geld.
леж-а́ти, v. II., (prs. 1. s. -ý, 3. pl. -а́ть), prt. -а́в; liegen.
ле́ж(е)нь, m. II., Faulpelz.
лекша́ти = легша́ти.
ле́кший, comp. von ле́гкий.
лелі́т-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Rauschgold.
лелі́-яти, v. I. A., (prt -яв), hegen, pflegen.
лемі́ш, m. IV., (2. s. -á), Pflugschar.
лемі́ш-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Mehlbrei.
лен, m. I., (2. s. -у auch льн-у), Lein, Flachs.
лен(о́)к, m. I.*), (2. s. -у), dim. лен.
ле́нта, f. I., Band.
леп, m. I., klebriger Schmutz.
лепета́-ти, v. I. B, prt. -в, (prs. лепе́ч-у. imp. лепе́ч!) lallen; schwatzen.
лепетли́вий, adj., geschwätzig.
лепету́н, m I., (2. s. -á), Schwätzer.
лепету́ха, f. I.*). Schwätzerin.
ле́п-ѣт, m. I.. (2. s. -оту), Geschwätz.
лепки́й u. dgl. siehe **липки́й** etc.
ле́пский, adj., tüchtig.
ле́пта, f. I., Scherflein.
лесть, f. V., List.
лести́вий, adj., schmeichlerisch, listig.
ле́ст-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -щу́, vp. -ще́ний), schmeicheln.
ле́стний, adj., schmeichelhaft.
ле́стник, m. I., Schmeichler, Listiger.
ле́стощі, pl. m. IV., Schmeichelei.
лесту́н, m. I., (2. s -á), Schmeichler; -ка, f. I.*), (pl. 2. -о́к), -in.
лет, m. I., (2. s. -у), Flug.
летиві́-ти, v. I. A., sich verflüchtigen.
лет-ѣ́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чу́, prt. -ѣ́в), fliegen.
лету́чий, vadj., flüchtig, fliegend.
либо́нь, adv., wahrscheinlich, vielleicht.
ливни́й, adj., strömend.
ли́га-ти = лика́ти.
ли́жва, f. I., Schlittschuh.
ли́ж-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Löffel.
лиз-а́ти, v. I. B., (prs. ли́жу, prt. -а́в, imp. ли́жи́ vp. -а́вий), lecken.
лизу́н, m. I., (2. s. -á), Lecker.
лизу́ньство, n. I., Leckerei.
ли́к-авий, -ова́тий, adj., zähe.
лика́-ти, v. I., schlucken, (ver-) schlingen.
ли́кн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), лика́ти.
ли́ко, n. I.*), Bast; nichtige Sache.
лику-ва́ти, v. I. A.*), jubeln, frohlocken.
лили́к, m. I.*), (2. s. -á), Fledermaus.
лима́н, m. I.. (2. s. -у), Bucht.
лин, m. I., Schleie.
ли́нва, f. I., Tau.
лини́на, f. I. Fleisch d. Schleie.
ли́нник, m. I.*), Seiler.
лин(о́)к, m. I.*), Leinkraut; dim. лин.

Digitized by Google

ли́н-у́ти, v. I. B., (prt. -ув, imp. -ь), fliegen. schweifen.
линя́-ти, v. I. A., verbleichen, [schwinden
ли́па, f. I., Linde.
ли́п(е)нь, m. II., Juli.
ли́пина, f. I., Lindenholz.
ли́пкий, adj., klebrig.
ли́пкість, f. V., Klebrigkeit.
ли́пн-ути, v. I. B., (prt. -ув), kleben.
Липован-и́н, m. I., (pl. -и), Lippowaner.
липо́вий, adj., Linden-.
лис, m. I., Fuchs. [Stirn.
ли́сий, adj.. kahl; mit weißer
лисина́, f. I., Kahlheit, Glatze.
лиси́ця, f. II., Füchsin.
лиси(че)ня́, n. V., Fuchs-Junges.
лиси́ч-ий, **ли́сій**, -ин, adj., Fuchs-.
лиси́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. лиси́ця.
ли́сі-ти, v. I. A., kahl werden.
лиск, m. I., (2. s. -у). Schimmer.
ли́скав-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Blitz, Wetterleuchten.
лист, m. I., Blatt; Brief, Bogen.
листа́тий, adj.. geblättert.
ли́ства́, f. I., Leiste.
лист(в)я́ний, blätterig.
ли́стє, coll. n. IV., Laub.
листкова́тий, adj., blattförmig.
листови́й, adj., Blatt-, Brief-.
листо́вний, adj.. brieflich. [лист.
лист-(о́)к, -о́ч(о)к, m. I.*), dim.
листоно́ш, m. IV., Briefträger.
листопа́д, m. I.. November.
листу-ва́ти ся, v. I. A.*), brieflich verkehren.
лису́н, m. I., (2. s. -а́), Kahlkopf.
Литви́н, m. I.. Lithauer.
лит(е́)ць, m. II., (2. s. -я́), Gußeisen.
литє́, n. IV., Guß. [gießen,
ли́-ти, v. I., (vp. -тий), gießen, fließen, strömen.
ли́т-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Wade.
ли́тня, f. II., Gießerei.
ли́хва, f. I., Wucher.
лихва́р, m. II., (2. s. -я́), Wucherer.
лихва́р-ити, v. II. A., (imp. лихвар!) wuchern.
лихва́рский, adj., wucherisch.
лихи́й, adj., böse, schlecht, elend.
ли́хо, n. I., Übel, Unglück.
лиході́й, m. III., Misse-täter, Böse-wicht
лиході́йство, n. I., Missetat.
лихоли́тє, n. IV., böse Zeiten.
лихара́д-ка, f. I.*), Fieber.
лихословити, v. lästern, fluchen.
ли́цар, m. II., Held. [Helden-
лица́рский, adj., heldenmütig,
лица́рство, n. I., Heldenmut; Ritterstand.
лице́, n. III., (pl. ли́ця), Gesicht, Person; Vorderseite.
лицеми́рний, adj., heuchlerisch.
лицеми́рни-к, m. I.*), Heuchler; -ця, f. II., -in.
лицеми́рство, n. I., Heuchelei.
лицю-ва́ти, v. I. A.*), passen, sich schicken.
лича́к, m. I.*), (2. s. -а́), Bastschuh.
ли́чаний, adj, Bast-.
ли́че, n. II., ли́ко.
личи́н-а, f. I., -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Larve.
ли́ч-ко, -снько, n. I.*), dim. лице́.
ли́чний, adj., persönlich.
ли́чність, f. V., Persönlichkeit.
лиш — лише́.
лиша́й, m. III., (2. s. -я́), Flechte.
лиша́-ти, v. I. A., lassen, zurück-, hinter-, ver-lassen, entziehen; ся sich begeben, (zurück)bleiben.
лише́, лише́нь, adv. nur, bloß, kaum, ja nur.
ли́ше-нько, -чко, n. I.*), dim. лихо,
ли́шний, adj., überflüssig.
лищ-а́ти (ся), v. II. A., (prs. 1. s. -у́, 3. pl. -а́ть; prt. -а́в), glänzen.
лі́б-ра, f. I., (2. pl. -ер), ein Buch (Papier).

Digitized by Google

лїва́к, m. I.*), лїва́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Linkhand.
лї́вар, m. II., Heber.
лї́вий, adj.. linker.
лївиця, f. II., linke Seite.
лї́в-ка, f. I.*) (2. pl. -о́к), Fang.
лївобере́жний, adj., am linken
лївору́ч, adv., linker Hand. [Ufer.
лї́гма, adv., liegend. [Eis.
лї́д, m. I., (2. s. лі́ду, 1. pl. -и́), **лї́ж-ко**, n. I.*), (2. pl. -о́к), Bett.
лї́з-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. лоза́.
лїзтви́ця, f. II., Wendeltreppe.
лї́з-ти, v. I. B., (imp. -ь), **лїзити**.
лій, m. III., (2. s. лою), Talg.
лі́й-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Trichter.
лійкова́тий, adj., trichterförmig.
лїк, m. I.*), (2. s. -ý), Arznei; Heilung.
лїка́р, m. II., (2. s. -я́), Arzt.
лїка́р-ка, f. I.*), (3. pl. -о́к), Heilkünstlerin.
лїка́рник, m. I.*), апти́кар.
лїка́р-ня, f. II., (2. pl. -е́нь), апти́ка.
лїка́рский, adj., ärztlich.
лїка́рство, n. I., Heilmittel.
лїкарю-ва́ти, v. I. A., Arzt sein.
лі́к(о)ть, m. II., Elle(nbogen).
лікте́вий. adj., ellenlang.
лїлі́тка = лелі́тка.
лі́лія, f. III., Lilie.
лі́м, m. I., Bruch.
лїнь, f. V., Faulheit.
лі́нене, n. IV., Haarung, Häutung.
лїни́в(е)ць, m. II., Faultier.
лїни́вий, adj., faul, träge.
лїни́ві-ти, v. I. A., träge werden.
лїни́вість, f. V., Faul-, Träg-heit.
лїни́в-ство, n. I., -ість.
лі́н-ити ся, v. II. A., sich haaren,
лі́нія, f. III, Lin-ie, -eal. [häuten.
лїнний, adj., leinen.
лїну-ва́ти ся, v. I. A.*), faul sein.
лїню-ва́ти, v. I. A.*), linieren.
лїпа́р, m. II., (2. s. -я́), einer, der klebt.
лїп-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -лю, 3. pl. -лять; vp. -ле́ний), kleben; горшки́ formen.
лїпота́, f. I., Pracht.
лі́пша-ти, v. I. A., besser werden.
лі́пший, comp. von до́брий.
лі́пян-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Lehm-
лі́ра, f. I., Leier. [hütte.
лїрни́к, m. I.*), (2. s. -á), Leier-
лїрова́тий, adj. leierförmig. [mann.
лїс, m. I.. Wald.
лїса́, f. I., Flechtwerk,
лїси́стий, adj., waldig.
лі́с-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Stock.
лїсково́вий, adj., Hasel-.
лїсни́й, adj., Wald-.
лїсни́цтво, n. I., Forstwesen.
лїсни́ця, f. II., Holzapfel.
лїсни́чий, m. = adj., Forstwart.
лїсничі́в-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
лїсови́й, adj., Wald-. [Forsthaus.
лїсови́на, f. I., Waldboden.
лїсово́дство, n. I., Waldbau.
лїс(о́)к, m. I.*), dim. лїс.
лїта́вчий, adj., Flug-.
лі́танє, n. IV., Fliegen.
лїта́-ти, v. I. A., fliegen.
лїта́ч, m. V., (2. s. -á), Flieger.
лі́те-чко, -оньке, n. I.*), dim. лі́то.
лі́тепли́й, adj., lauwarm.
лі́тї, adv., im Sommer.
лі́тни́й, adj., Sommer-, sommerlich.
лі́то, n. I., Sommer, Jahr.
лїто́пи́сь, f. V., Chronik.
лїтопи́с(е)ць, m. II., Chronist.
лїто́рость, f. V., Jahrestrieb.
лїту-ва́ти, v. I. A.*), Sommer zubringen.
лїхта́р, m. II., (2. s. -я́), Leuchter.
лїхта́р-ня, f. II., (2. pl. -е́нь),
лі́ца, f. I., Leitseil. [Laterne.
лїче́бний, adj., Heil ,

Digitized by Google

лїчéбниця, f. II, Heilanstalt.
лїч-и́ти, v. II. A., heilen; rechnen, zählen.
лїщи́на, f. I., Haselstrauch.
льл-я́ти, v. I. A., (prt. -яв), **ли́ти**.
лоб, m. I., Stirn, Kopf.
лобода́, f. I., Gänsefuß-Pflanze.
лов(é)ць, m. II., Jäger.
ловéцтво, n. I., Jägerei.
ло́ви, pl. m. I., Jagd.
лов-и́ти, v. II., (prs. 1. s. -лю, 3. лять, vp. -лéний), fangen.
ловля́, f. II., Fang.
ло́вчий, adj.. Jagd-.
логáза, f. I., Gerstengraupe.
ло́два, f. I., Brett.
ло́д-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Boot.
ло́же, n. II., лíжко.
ло́жеч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. ло́жка.
лож-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать), legen.
ло́ж-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Löffel.
ложкáр, m. II., (2. s -я́), Löffelverfertigter.
ло́жний, adj., falsch, irrig.
ло́жнiсть, f. V., Unrichtigkeit.
лоза́, f. I., (pl. ло́зи), Korbweide; ви́нна Weinrebe.
лозинá, f. I., лоза́.
ло́коть = лíкоть.
ло́манє, n. IV., Brechen.
лома́-ти, v. I. A., ломи́ти.
лома́че, n. II., Bruchholz.
лом-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -лю, 3. pl. -лять, vp. -лéний), brechen.
ломкúй, adj. brüchig.
ло́мкiсть, f. V., Brechbarkeit.
ломотá, f. I., Schoß, Busen.
ло́но, n. I., Schoß, Busen.
лопáта, f. I., Schaufel.
ло́па-ти, v. I. A., poltern, schlagen.
льо́па-ти, v. I. A., plauschen.
лопáт-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. -а.
лопатковáтий, spatenförmig.
льо́пн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), льо́пати. [ло́пати.
лопот-і́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чу).
лопу́х, m. I.*), (2. s. -á), Klette.
лось, m. II., Ellentier.
льос, m. I., (2. s., -у). Los.
ло́скiт, m. I., (2. s. -у), Gepolter.
лоскот-áти, v. I. B., (prs. -чу, чеш..., prt. -áв, imp. -ч), kitzeln.
ло́сось, m. II., Lachs.
льосу-вáти, v. I. A.*), losen.
льотéрия, f. III., Lotto. [Rinne.
ло́т-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Mulde,
лотóки, pl. f. I., Gerinne.
лотóчина, f. I., Flußbett.
лотóч-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать, imp. лотóч), гóлову, plagen, quälen.
льóха, f I.*), Sau.
лошá, n. V., Fohlen. [Pferd.
лошáк, m. I.*), (2. s. -á), junges
лошúця, f. II., Stuttfüllen.
лошúч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. лошúця. [льóха.
льóш-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
луб, m. I., Baumrinde, Bast.
лубóвий, adj., basten.
луб(о́)к, m. I.*), (2. s. -á), dim. луб, Pappendeckel. [Ufergebüsch.
луг, m. I.*), (2. s. -у), Lauge;
лудá, f. I., (Augen-)Schuppe, Blendwerk, Trugbild. [Kleid.
лýдина, f. I., Köder; schlechtes
луд-и́ти, v. II., (prs. 1. s. -жý, vp. -жéний), ködern, täuschen.
луж(о́)к, m. I.*), dim луг.
лук, m. I.*), Bogen.
лукá, f. I.*), Wiese.
лукáвий, adj., arglistig, böse.
лукáв-ити, v. II. A , (prs. 1. s. -лю, 3. лять), listig (tückisch) handeln, betrügen.
лукáвство, n. I., Arglist, Tücke.
луковáтий, adj., bogenförmig.

Digitized by Google

луна́-ти, v. I. A., wiederhallen, schallen.
лупа́льний, adj., spaltbar.
лу́панє, n. IV., Spalten.
лупа́-ти, v. I. A., spalten, reißen.
лу́па-ти, v. I. A., очи́ма glotzen, gaffen.
луп(е́)ць, m. II., Schiefer.
лупи́н-а, f. I., -е, coll. n. IV., Schale, Hülse.
лупи́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. [лупи́на.
луп-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -лю, 3. pl. -лять; vp. -ле́ний), schälen, ab hülsen, -häuten.
лупі́й, m. III., (2 s. -я́), Schinder.
лупі́ї́в-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Abdeckerei.
лупки́й, adj., spaltbar.
лу́плене, n. IV., Schälen, Abhäuten.
лу́пність, f. V., Spaltbarkeit.
лу́пн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), derb (auf-)schlagen.
лупце́вий, adj., schieferig.
луска́, f. I.*), Schuppe.
лу́ска-ти, v. I. A., (zu)schlagen.
луск[ов]а́тий, adj., schuppig.
лу́сн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), лу́скати. [луска́.
лу́соч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
луч, m. IV., Strahl, Bogen.
луча́-ти, v. I. A., treffen; ся, vorkommen, ereignen.
лучи́стий, adj., strahlend.
лучи́стість, f. V., Strahlung.
луч-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать), -а́ти.
лучко́вий, adj., bogenförmig.
лу́чний, adj., sicher, treffend.
лу́чник, m. I.*), Bogenschütze.
лучни́ця, f. II., Kienfackel.
лу́чший = лу́пший. [Hülse.
лушпи́н-а, f. I., -е, coll. n. IV.,
лушпако́вий, adj., Hülsen-.
лу́щ-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 2. pl. -ать, imp. лущ), aushülsen.
люба́, f. I,. Liebe.
любе́зний, adj., лю́бий.
лю́бий, adj., lieb, geliebt, freundlich.
любі́м(е)ць, m. II., Liebling.
любі́ст(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Liebstöckel.
любі́тель, m. II., Liebhaber.
люб-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -лю, 3. pl. -лять. vp. -ле́ний), lieben.
лю́бість, f. V., Lieblichkeit.
любо́в, f, V., люба́.
любо́вний, adj., Liebes-.
любу-ва́ти ся, v. I. A.*), sich freuen, ergötzen.
любя́зний = любе́зний.
люд, m. I., (2. s. -у), Volk; pl. (2. -и́й, 3. -ем, 6. -ьми, 7. ех), Menschen, Leute.
люди́на, f. I., (schlichter) Mensch, Geschöpf.
люди́ска, pl., (böse) Leute.
лю́дний, adj.. bevölkert.
лю́дність f. V.. Bevölkerung.
людоі́д, m. I.. Menschenfresser.
людоі́дство, n. I., Tyrannei.
лю́дский, adj., menschlich, Menschen-; по лю́дски, adv., wie es (sein soll) sich ziemt.
лю́дськість, f. V., Menschheit.
лю́дяний, adj., menschlich, leutselig
лю́дяність, f. V., Menschlichkeit.
лю́зьний, adj., lose, frei.
лю́ль-ка, f. I.*), (pl. -о́к), Rauchpfeife.
люнт, m. I., Lunte.
лю́н-ути, p. v. B., (prt. -ув), sich ergießen.
лю́ра, f. I., schlechtes Getränk.
лють, f. V., Grimm.
лю́тий, m. = adj., Februar.
лю́тий, adj., grimmig; grausam.
лю́т-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -чу, imp. -ь, vp. -чений), ergrimm-en; ся -t, zornig sein, wüten.
лю́тість, f. V., Grimmigkeit, Grausamkeit.
лютне́вий, adj., Februar-.
лютрі́в-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Destillieranstalt.

Digitized by Google

лютру-вáти, v. I. A.*), läutern, destillieren. [löten.
люту-вáти, v. I. A.*), wüten;
лю́ш-ня, f. II., (2. pl. -éнь), Lüßstock.
лягáв(е)ць, m. II., Vorstehhund.
лягá-ти, v. I. A., sich legen.
ля-гчúй, p. v. I. B., (prs. -жу, жеш... prt. -г, -глá; imp. -ж), -гáти.
лязýр(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Lazur, Neublau.
ляк, m. I.*), (2. s. -у), Angst, Schreck; Lack. [fürchten.
лякá-ти, v. I. A., schrecken; ся
лякéрник, m. I.*), Lackierer.
лякеру-вáти, v. I. A.*), lackieren.
ляку-вáти, v. I. A.*), siegeln.
ля́ль-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Puppe.
ля́мпа, f. I., Lampe.
ля́н-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Linnenhemd (-kleid).
лянúй, adj., leinen.
ляпанúна, f. I., Pfuscherei. [schen.
ля́па-ти, v. I. A., klecksen; plau-
ля́п-нути, p. v. I. B., (prt. -ув),
ляск, m. I.*), (2. s. -у), [-ати. Geklatsch, Knall. [knallen.
ля́ска-ти, v. I. A., klatschen,
ля́скіт, m. I., (2. s. -у), Schall.
ля́сн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), ля́скати.
ля́ти = льля́ти.
лячú = лягчú.
лячнúй, adj., ängstlich, bange.
лящ-áти, v. II. A., (prs. 1. s. -ý, 3. pl. -áть; prt. -áв)), schallen, gellen.

M.

мабýть, adv., wahrscheinlich.
мáґ(о)ль, m. II., (2. s. -ю), Mangel, Rolle.
мáґнес, m. II., (2. s. -у), Magnet.
маєвúй, adj., Mai-.
маєтність, f. V., Gut.
мазь, f. V., Teer, Schmiere.
мáзанє, n. IV., Schmieren.
мазанúна, f. I., Geschreibsel.
мáз-ати, v. I. B., (prs. мáжу etc., prt. -ав, imp. маж), schmieren.
мазкúй, adj., schmierig.
мазнúця, f. II., Schmierfaß. [kind.
мазýн, m. I., -чик, m. I.*), Schoß-
май, adv., bedeutend (verstärkt pos. u. comp.)
ма-й, m. III., (2. s. -ю), Mai.
майдáн, m. I., (2. s. -ý), freier Platz; Anger.
майжé, adv., fast, beinahe.
мáй-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Pflaster-
мáйки, adv., (hinter listig. [käfer.
мáймýр u. dgl. siehe мáрмýр etc.
майнó, n. I., Besitztum, Vermögen.
майн-ýти, p. v. I. B., (prt. -ýв), forteilen, huschen.
мáйст(е)р, m. I., Meister.
майстéр-ний, -ский, adj., künstlich.
майстéрство, n. I., Meisterschaft; Werkzeug. [verfertigen.
майстру-вáти, v. I. A.*), meistern,
мáйтки, pl. m. I., Frauenhose.
маїв-ка, f. I.*), (2 pl. -óк), Maifest.
ма-їти, v. II. B., mit Laub zieren.
мак, m. I.*), (2. s. -у), Mohn.
маків-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Mohnkopf; -очка, dim.
мáківник, m. I.*), Mohnkuchen.
макіт-ра, f. I., (2. pl. -ер), Reib-
мáкóвий, adj., Mohn-. [schüssel.
маковúнє, coll. n. IV., Mohnstengel.
макогін, m. I., Mohnreiber.
маґýх, m. I., (2. s. -á 7. -ý), Ölkuchen.
малá-й, m. III., (2. s. -ю), Maisbrot.
малé-нький, -сенький, -сечкий. dim. малúй. [Volk.
малéча, coll. f. IV., Kinder, kleines
малúзна, f. I., Kleinigkeit.
малúй, adj., klein, gering.

Digitized by Google

малúна, f. I., Himbeere.
малинóвий, adj.. Himbeer-.
малиня́к, m. I.*), (2. s. -ý), Himbeerwein.
мал-úти, v. II. A., verringern.
мáл'сть, f. V., Kleinheit.
малí-ти, v. I. A., (vp. -лий), kleiner werden, eingehen.
мáло, adv., wenig; м. хто selten jemand, м. колú selten wann, м. не... fast..., beinahe..., м. по мáлу allmählich, nach und nach.
моловáжити, v., geringschätzen.
маловáжний, adj., geringfügig.
маловáжн'сть, f. V., Geringfügigkeit.
мальóван-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), buntes Tuch (Kleid).
мальовúло, n. I., Gemälde.
малолíтний, adj., minderjährig.
маломóвний, adj., wortkarg.
мáлпа, f. I., Affe.
малпу-вáти, v. I. A.*), nachäffen.
малю-вáти, v. I. A.*), malen.
малю́н-(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Gemälde.
маля́р, m. II., (2. s. -я́), Maler.
маля́р-ня, f. II., (2. s. -е́нь), Maleratelier.
маля́рство, n. I., Malerei.
мáма, f. I., Mutter. [куле́ша.
мамалúга, f. I.*), (3. u. 7. -дзї).
мáмин, adj., Mutter-.
мáм-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Amme.
мáмля-ти, v. I. A., stammeln.
мамóна, f. I., Mammon.
мáмоч-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), dim.
мамýня, f. II., dim. мáма. [мама.
мáмчúн, adj., Ammen-.
мáмч-ити, v. I. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать), Amme sein.
манá, f. I., Täuschung.
манастúр u. dgl. монастúр etc.
манáт-є, coll. n. IV., -ки, pl. m. I., Habseligkeiten.
манджá-ти, v. I. A., wandern.
мандибýр-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), барабóля.
мáндр-и, pl. m. I., -ívка.
мандрíв-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Wanderung.
мандрівнúй, adj., Wanderer.
мандрівнúк, m. I.*), (2. s. -á), **мандру-вáти**, v. I. A.*). wandern.
манé(сe)ньний, adj., dim. малúй.
ман-úти, v. II. A., locken, täuschen.
манівцí, pl. m. II., Irr-, Um-wege.
манлúвий, adj.. verlockend,
ман-ов(é)ць, m. II., -івцí. [trügerisch
мантá, f. I., Mantel.
мант-úти, v. II. A., (prs. 1. s. -чý, vp. -чéний), betrügen. [trüger.
мантí-й, m. III., (2. s. -я). Be-
мантлúна, f. I., (schlechter) Mantel.
мáрá, f. I., Phantom; Gespenst.
мáра-ти, v. I. A , schmieren,
мáрево, Zwielicht; Wahn. [sudeln.
мáр(e)ць, März.
маржúна, f. I., Rindvieh.
мáри, pl. f. I., Bahre. [вáти.
марику-вáти, v. I. A.*), кривду-
маринý-вáти, v. I. A.*), marinieren.
мáр-ити, v. II. A., träumen.
мáр-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Marke.
маркóтний, adj., verstimmt, traurig.
маркý-вáти, v. I. A.*), markieren.
мáрмýр, m. I., (2. s. -у), Marmor.
мармурóвий, adj., marmorn. [rieren.
мармуру-вáти, v. I. A.*), marmo-
марнúй, adj., eitel; schlecht, elend.
марнúця, f. II., eitles Ding.
мáрн'сть, f. V., Vergänglichkeit.
марнí-ти, v. I. A.. verkümmern.
марнотрáвити, v., vergeuden. [der.
маркотрáв(e)ць, m. II., Verschwen-
марнотрáвний, adj., verschwenderich. [schwendung.
марнотрáвство, n. I., Ver-
марну-вáти, v. I. A.*), vergeuden.
мáр(o)т, m. I., März.

Digitized by Google

марці́вка, f. I.*). (2. pl. -о́к), Märzhuhn.
ма́сельце́, n. III., dim. ма́сло.
ма́с-ка, f. I.*), Maske.
маску́-ва́ти, v. I. A.*), maskieren.
масли́на, f. I., Öl-beere, -baum.
ма́сло, n. I., Butter.
масло́ва́тий, adj., butterartig.
маслу́-ва́ти, v. I. A.*), letzte Ölung spenden.
масля́к, m. I.*), (2. s. -á), Butter-
масляни́й, adj., Butter-. [pilz.
масля́н-ка, f. I.*), Buttermilch.
масни́й, adj., fett.
масни́-ця, f. II., Butterfaß, -ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
ма́сність, f. V., Fettigkeit.
масть, f. V., Farbe; Salbe.
маст-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -щу́. vp. -ще́ний), schmieren, salben, fett machen.
масті́льни-к, m. I.*), der anstreicht, schmiert, -ця, f. II.
ма́ть = ма́тер, Mutter.
ма́т-ер, -е́р, f. V., Mutter.
матери́зна, f. I., Muttererbe.
ма́терин, -ський, adj., Mutter-, mütterlich. [Quendel.
матери́н-на, f. I.*), (2. pl. -о́к),
матери́я, f. III., Stoff, Materie.
ма́терний, adj. Mutter-.
ма́ти = ма́тер.
ма́-ти, v. I. A., haben, besitzen: ся sich befinden. [dim. ма́ти.
ма́тін-ка, -оч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
ма́т-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Bienenkönigin.
ма́точник, m. I.*), Weiselzelle.
матуся, f. II., dim. ма́ма.
маха́-ти, v. I. A., schwingen, winken; laufen.
махови́й, adj., Schwung-.
ма́ца-ти, v. I. A., tasten, tappen.
маці́-нький, -пкий, -цький, u. dgl., adj., winzig.
мацн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), ма́цати.
ма́чан-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Tunke.
мача́-ти, v. I. A., tunken, tauchen, befeuchten.
мачи́на, f. I., Mohnkörnlein.
ма́ч-ка, f. I.*), Tabackschmadder.
ма́ч(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Klatsch-
ма́чоха, f. I.*), Stiefmutter. [mohn.
ма́чошин, adj., stiefmütterlich.
маши́на, f. I., Maschine.
маширу́-ва́ти, v. I. A.*), marschieren.
машкара́, f. I., Schimpf. [ren.
машкар-и́ти, v. II. A., schimpfen.
машт, m. I., (2. s. -у), Mastbaum.
ма́щенє, n. IV., Schmieren, Befetten.
ма́ю u. dgl. siehe ма́ти.
маю́чий, vadj., wohlhabend.
мая́к, m. I.*), (2. s. -á), Leuchtturm.
ма́-яти, v. I. A., (prt. -яв). bewegen, schwingen, fächeln.
мая́тник, m. I.*), Pendel.
маячене, n. IV., Schwärmen.
маяч-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3 pl. -ать), schwärmen.
мгла, f. I., Nebel. [Maulwurfsgrille.
медве́дик, m. I.*), dim. медві́дь;
медве́дина, f. I., Bärenfleisch.
медве́диця, f. II., Bärin.
медведю́х, m. I.*), Bärenspinner.
медвежа́, n. V., Bärenjunges.
медве́жий, adj., Bären-.
медві́д-ь, m. II., Bär.
ме́дівни́к, m. I.*). Honigkuchen.
медови́й, adj., Honig-.
меду́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Bienensaug.
медяни́й = медови́й.
медяни́к = ме́дівник.
межа́, f. IV., Feldrain.
межеви́й, adj., Rain-.
ме́жи, präp. 4. u. 6., mitten, unter, zwischen.
межина́родний, adj., international.

Digitized by Google

межиусо́биця, f. II., Bürgerkrieg.
межица́рство, n. I.. Interregnum.
межі́вни́к, m. I.*), (2. s. -á), Anrainer.
межови́й = межеви́й. [messen.
межу-ва́ти, v. I. A.*), aus-, ab-
мези́нець u. dgl. siehe мізи́нець etc.
мека-ти, v. I. A., meckern, blöken.
мекі́т, m. I, (2. s. -у), Geblöke.
мелéний s. моло́ти. [huschen.
мéлька-ти, v. I. A., blinken,
мéлькн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув),
мéльник, m. I.*), Müller. [мéлькати.
мельни́цтво, n. I., Müllerhandwerk.
мельни́ч-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать), Müller sein.
мéльнич-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Müllerin.
мельничу́к, m. I.*), (2. s. -á), Müllerbursche.
мене́ siehe я.
мент, m. I., Moment.
мéнь-чий, -шии, comp., мали́й.
меньша́-ти, v. I. A., kleiner werden, ahnehmen.
мéньшість, f. V.. Minderheit.
меньш-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -у́, 3. pl. -а́ть), vermindern, ver-
мéрва, f. I., Streu. [kleinern.
мéрвиско, n. I.*), Strohlager.
мервúстий, adj., гнiй Strohdünger.
мéрві-ти, v. I. A., krank liegen.
мере́жа, f. IV., Fischernetz.
мереж-ити, v II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать), sticken, ausnähen.
мереж-ка, f. I.*), (2. pl. ók),
мерéна f. I., Barbe. [Stickerei.
мер-ехті́ти siehe -коті́ги.
мерз-éнний, -кий, adj., abscheulich.
мéрз(éнн)ість, f. V., Abscheulichkeit. [sich eckeln, verabscheuen.
мерз-и́ти ся, v. II. A., (prs. 1. s. -жу́),
мéрзн-ути, v. I. B., (prt. -ув und мерз), frieren.
мéркн-ути, v. I. B., (prt. -ув und мерк), ver-dunkeln, -löschen,. erbleichen.
мерко-ті́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чу́, prt. -і́в), schillern, flimmern.
мер(ле́)ць, m. II., (мерц-я́ etc.), Leichnam.
мертвéць = мерлéць.
мéртвий, adj., tot.
мертв-и́ти, v. II. A., töten.
мертви́ця, f. II., toter Untergrund.
мéр-ти, v. I. B.. (prt. мру etc., prt. мер, imp. мри), sterben.
мéрхнути = мéркнути.
мерч-и́ти, v. II. A., (prt. 1. s. -у́. 3. pl. -а́ть), nieseln.
мерщій, adv., schneller.
месть, f. V., Rache.
мé-сти́, v. I. B., (prt. -ту́, imp. -ти́, prt. мів, -ла́, vp. -тéний), kehren, fegen.
мéстник, m. I.*), Rächer.
мет, m. I., (2. s. -у), Wurf.
мета́, f. I., Ziel.
мета́л-ь m. II., (2. s. -ю), Metall.
металéвий, adj., metallisch.
мет-а́ти, v. I. B., (prs. -чу etc., imp. -чи́, prt. -а́в), werfen, schleudern.
метéлик, m. I.*), dim. мети́ль.
мéті́ль, f. V., Schneegestöber.
мéткий, adj., flink.
мéтний, adj., Wurf-.
метн-у́ти ся, p. v. I. B., (prt. -у́в),
мéтри́ка, f. I.*), Matrik. [hineilen.
метри́чний adj., metrisch.
мету́ш-ити ся, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать), sich tummeln.
метушня́, f. II., das Hasten.
меч, m. IV., (2. s. -á), Schwert.
мечéт, m. II., Moschee.
мéчик, m. I.*), dim. меч.
мечовáтий, adj, schwertförmig.
мечта́, f. I., Hirngespinnst.
мéшканє, n. IV., Wohnen.
мéшкан(е)ць, m. II., Bewohner.
мéшти, pl. m. I.. Halbschuhe.
мжа, f. IV., Sprühregen.

Digitized by Google

ми, pl. pron., (2., 4. u. 7. нас, 3. нам, 6. нами), wir.
миг, в один — in einem Nu.
ми́га-ти, v. I. A., flackern, flimmern; blinzeln. [ми́гати.
ми́ги-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в),
миг(о)т-і́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чу́, prt. -і́в). ми́гати. [чка, dim.
ми́дни-ця, f. II., Waschbecken,
ми́й-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Waschlappen.
ми́йниця, f. II., Waschbecken.
ми́ка-ти, v. I. A., raufen, reißen,
микда́л, m. I., Mandel. [zausen.
ми́кн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), ми́кати.
миле́вий, adj., Meilen-, meilenlang.
ми́лий, adj.. lieb, angenehm.
мили́нє, n. IV., Seifenwasser.
мил-и́ти, v. II. A., seifen; stören; ся irren. [Barmherzigkeit.
ми́лість, f. V., Gnade, Güte,
ми́ль-ка, f, I.*), (2. pl. -о́к), dim.
ми́льний, adj., irrig. [ми́ля.
ми́ло, n, I., Seife.
милозву́чний, adj., wohlklingend.
милозву́чність, f. V., Wohlklang.
милосе́рдиє, n. IV., Barmherzigkeit
милосердити ся, v., sich erbarmen.
милосе́рдний, adj., barmherzig.
милости́вий, adj., gnädig, barm-
ми́лостиня, f. II., Almosen. [herzig.
ми́луванє, n. IV., Liebe.
ми́лу-вати, v. I. A.*), sich erbarmen.
ми́ля, f. II., Meile. [sieder.
миля́р, m. II., (2. s. -я́), Seifen-
миля́р-ня, f. II., (2. pl. -е́нь), Seifensiederei. [ungeachtet.
ми́мо, präp. 2., vorbei, trotz,
мимові́льний, adj., unwillkürlich.
мимохі́ть, adv., unwillkürlich.
ми́мр-ити, v. II. A., murmeln.
мина́-ти, v. I. A., vorbei sein (gehen, ziehen), schwinden.
мину́-вшість, -лість, f. V., Vergangenheit. [flossen.
мину́лий, adj., vergangen, ver-
мину́та, f. I., Minute.
мин-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), vorüber-, ver-gehen, verfließen, ся vorbei sein.
мину́щий, adj., vergänglich.
мир, m. I., (2. s. -у), Friede; Welt, Volk. [aussöhnen.
мир-и́ти, v. II. A., Frieden stiften,
ми́рний, adj., friedlich.
ми́ро, n. I., Chrisam.
мирова́нє, n. IV., Ölung. [Volks-.
мирови́й, adj., Friedens-, Welt-,
миролюби́вий, adj., friedliebend.
миролюби́вість, f. V., Friedfertigkeit.
миропома́занє, n. IV., Firmung.
миротво́рець, m., Friedensstifter.
миротво́рний, adj., friedenstiftend.
мирт, m. I., -а, f. I., Myrte.
миртови́й, adj., Myrten-.
миру-ва́ти, v. I. A., ölen.
ми́ршавий, adj., runzelig.
мирян-и́н, m, I., (pl. 1. -и, 2. миря́н), Laie.
ми́с-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
мисль, f. V., Gedanke. [Schüssel.
мисли́в-(е)ць, m. II., -ий = adj.,
мисли́вский, adj., Jagd-. [Jäger.
мисли́вство, n. I., Weidwerk.
мисли́тель, m. II., Denker.
ми́сл-ити, v. II. A., denken, meinen.
ми́сни́к, m. I.*), Geschirrschrank.
ми́соч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. ми́ска.
мисте́рний, adj., meisterhaft.
мист(е́)ць, m. II., Meister.
мисте́-цький, adj , -рний.
мисте́цтво, n. I., Meisterschaft.
мить, в одну м. im Augenblick.
мите́, n. IV., das Waschen.
ми́-ти, v. I. A., (vp. -тий), waschen.
ми́тка = ми́йка.

Digitized by Google

ми́то́, n I., Maut-Zoll.
митови́й, adj., Zoll-.
ми́тю, adv., schnell.
миш, f. V., Maus.
ми́шачий, adj., Mäuse-.
мишва́, coll. f. I., Mäuse
мишеня́, n. V., junge Maus.
ми́шиця, f. II., Muskel. [миш.
ми́ш-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
мишку-ва́ти, v. I. A.*), mausen.
мишова́тий, adj., mäuseartig.
мишо́ви́нє, n. IV., Mäusefraß.
мишоло́в, m. I., Mäusebussard.
мишоло́в-ка, f. I.*), (2. pl. о́к), Mäusefalle.
мищи́на, f. I., dim. ми́ска.
мівки́й, adj., мілки́й.
мід, m. I., (2. s. меду), Honig.
мідь, f. V., Kupfer. [gießer.
мідни́к, m. I.*). (2. s. -а́). Gelb-
мідя́к, m. I.*), (2. s. -а́), Kupfer-
мі́дяний, adj., kupfern. [münze.
мідяни́стий, adj., kupferig.
мідя́р, m. II., (2. s. -я́), Kupfer-
schmied. [Kupferschmiede.
мідя́р-ня, f. II., (2. pl. -е́нь),
між = межи.
мізе́рний, adj , schwach, elend
мізе́рність, f. V.. Elend .[jüngster.
мізи́-льний, -нний, adj., kleinster,
мізи́нчик, m. I*), kleinster (jüngster)
Sohn. [legung.
мізко́ванє, n. IV., Denken, Über-
мізку-ва́ти, v. I. A.*). denken,
überlegen.
мій, моя, мое, pron., mein.
міль, f. V., seichte Stelle.
міль, f. V., Motte.
мі́лик, m. I.*), Milbe.
мілина́, f. I., міль.
мілїо́н, m. I., Million. [Millionen-.
мілїо́н ний, -о́вий, num., millionster,
мілки́й, adj., seicht; fein gestoßen.
мі́лкість, f. V., Seichtheit; Feinheit.
мін-а́, -ьба́, f. I., Tausch.
мін-и́ти, v. II. A., bestimmen, versprechen; ся (Farbe) wechseln.
міня́йл-о, m. I., Wechsler, Tauschhändler. [wechseln.
міня́-ти, v. I. A., tauschen, ändern,
мір, m. I., (2. s. мо́ру), Pest.
мі́ра, f. I., Maß.
мі́ренє, n. IV, Messen.
міри́ло, n. I., Maß, Maßstab.
мі́р-ити, v. II. A., (imp. мі́р-те!), messen. [мі́ра.
мі́р-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
мірку-ва́ти, v. I. A.*). merken, meinen, erwägen; mutmaßen, schließen.
мі́рний, adj., (mittel)mäßig.
мі́рність, f. V.. Mäßigkeit.
міродáйний, adj., maßgebend.
мі́роч-ка = мі́рка.
міро́шне, n. = adj., Maßgeld.
міро́шник, m. I.*), Müllergesell.
мі́рский, adj., weltlich.
мі́ря-ти, v. I. A., messen.
міс-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -шу́), kneten. treten.
мі́ский, adj., Stadt-, städtisch.
міст, m. I., Brücke.
міст-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -щу́, vp. (по-)-ще́ний), einen Platz geben, (ein nehmen, finden); enthalten (ся sein). [2. statt.
міст-о, n. I., (pl. -а́), Stadt; präp.
міст(о́)к, m. I.*), dim. міст.
місто́ч-ко, n. I.*), (2. pl. -ок), dim. мі́сто.
мі́сц-е, n. III, (pl. -я́), Ort, Stelle, Platz, Raum.
місце́вий, adj., örtlich, hiesig.
місце́вість, f. V., Ortschaft.
мі́сяц-ь, m. II.. (pl. -ї́), Mond, Monat. [hell.
мі́сячний, adj., monatlich; mond-
міт-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чу́, vp. (за-) -че́ний), zielen.

Digitized by Google

мíт-лá, f. I., (2. pl. -éл), Besen.
мітля́р, m. II., (2. s. -я́), Besen-
мíтра, f. I., Bischofskrone. [binder.
мíх, m. I., (7. -ý), Sack.
міхоно́ш, m. IV., Sackträger.
міху́р, m. I., (2. s. -á), Blase.
мíць, f. V., Kraft, Stärke, Festig-
мíцний, adj., fest, stark. [keit.
мíцн-и́ти, v. II. A., stärker (fester) machen.
мíцні́-ти, v. I. A., erstarken.
мішани́на, f. I., Mischung, Gemisch.
мíшан-ка, f. I.*), -и́на. [umrühren.
мішá-ти, v. I. A., mischen, mengen,
мішкова́тий, adj., beutelartig.
мішмá, adv., gemengt.
міш(о́)к, m. I.*), dim. міх.
міщан-и́н, m. I., (pl. 1. -и. 2. міща́н), Bürger, Städter.
міща́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Bürgerin, Städterin.
міща́ньский, adj., bürgerlich.
міща́ньство, n. I., Bürgerschaft
міщу́-к, -х, m. I.*), (5. u. 7. -ху), Spießbürger. [I.*), dim. міх.
міщу́л, m. I., (2. s. -á). -ик, m.
мла = мгла. [schwach.
мла́вий, adj., lau, flau, matt,
мла́вíсть, f. V., Lau-, Flau-heit, Schwäche. [Sumpf-boden.
мла́к-а, f. I.*), -ови́на, f. I., Moor;
млакова́тий, adj., sumpfig.
мли́во, n. I., Mahlgut.
млин, m. I., (2. s. -á), Mühle.
млина́рский, adj., Mühl-.
млин(é)ць, m. II., dim. млин.
млинíв-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Mühlbach. [(Putzmühle).
млинку́-ва́ти, v. I. A.*), reinigen
млин-(о́)к, -о́ч(о)к; m. I.*), dim.
млиньский, adj., Mühl-. [млин.
мли́стий = мгли́стий.
млíсно, adv., übel.
млíсть, f. V., Ohnmacht.
млі́-ти, v. I. A., ermatten, schmachten.
мло-і́ти, v. II. B., übel werden, Üblichkeiten erregen.
мля́вий, adj., weichlich; fad.
мля́вíсть, f. V., Schwächlichkeit.
мни́мий, adj., vermeint, angeblich.
мно́г-і, pl. = adj., viele.
мно́го, adv., viel, мно́го- etc., (siehe das betreffende Grundwort).
многогра́нний, adj., vielkantig.
многокра́ть, f. V., Vielfaches.
многокра́тний, adj., vielfach.
многоку́тний, adj., vieleckig.
многоку́тник, m. I.*), Vieleck.
многора́кий, adj., vielfältig.
многостíнник, m. I.*), Polyeder.
многосторо́нний, adj., vielseitig.
многострýнний, adj., vielsaitig.
многота́, f. I., Menge; Vielheit.
многоцифе́рний, adj., vielziffrig.
многочле́н, m. I., Polynom.
мно́женє, n. IV., Multiplizieren.
множество́, n. I., Menge.
множи́м(о)к, m. I.*), Multiplikand.
мно́жина, f. I., Mehrzahl.
множ-и́ти, v. II., (prs. 1. s. -y, 3. pl. -ать), (ver)mehren, multiplizieren.
мно́жник, m. I.*), Multiplikator.
мня, мне siehe імя́.
мня́ти = мя́ти.
мов, -би, conj., gleichsam, wie
мо́ва, f. I., Sprache. [wenn.
мо́в-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -лю, 3. pl. -лять. imp. мов, vp. (на-) -лений), sprechen, reden, sagen.
мо́в-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Rede(-nsart).
мо́вни́ця, f. II., Rednerbühne.
мо́вні́сть, f. V., Beredsamkeit.
мовчали́вий, adj., schweigsam.
мовчали́ві́сть, f. V., Schweigsamkeit.
мо́вча́нка, f. I.*), das Schweigen.

Digitized by Google

мовч-а́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -у́, 3. pl. -а́ть, prt. -а́в), schweigen.
мо́вчки, adv., schweigend, still. stumm.
мо́га́, як (що) м., möglichst.
моги́ла, f. I., Erdhügel, Grab.
моги́л-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.-a.
могори́ч, m. IV., (2. s. -у́), Kauftrunk.
могота́, f. I., Vermögen, Macht.
могу́чий, adj., mächtig.
мог-чи́, -ти́ siehe мочи́.
мо́дний, adj., modisch.
модня́р-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Modistin.
модри́на, f. I., Lärche.
мож = мо́жна. [vielleicht.
мо́же, adv., möglich daß,
можли́вий, adj., möglich.
можли́вість, f. V., Möglichkeit.
мо́жна, adv., es ist möglich (erlaubt), man darf (kann, vermag).
мо́жний, adj., mächtig. [keit.
мо́жність, f. V., Macht, Möglich-
можні́-ти, v. I A., mächtig werden.
мо́здїр, m. I., Mörser.
мозі́л-ь, m. II., (2. s. -я́), Schwiele.
мо́з(о)ч-к[illegible], (2. s, -у). Gehirn.
мозо́[illegible] harte Arbeit; Mühe.
мозоли́стий, adj., schwielig; mühsam.
мозо́л-ити, v. II. A., hart arbeiten.
мокли́на, f. I., nasser Boden.
мо́кн-ути, v. I. B., (prt. мок), naß
мо́крий, adj., naß. [werden.
мокри́ця, f. II., Assel.
мокрі́-ти, v. I. A., naß werden.
мокро́, adv., naß.
мокрота́, f. I., Nässe.
мольба́, f. I., Gebet.
моли́т-ва, f. I., (2. pl. -о́в), Gebet.
молитве́нник, m. I.*), Gebetbuch.
мол-и́ти, v. II. A., bitten, flehen;
мо́лодь = мо́лодїж. [ся beten.
молод(е́)ць, m. II., Jüngling.
молоде́чий, adj., jugendlich.
молоди́й, adj., jung.
моло́дик, m. I.*), Junge; Neumond.
молоди́ця, f. II., junges Weib.
мо́лодїж, f. V., Jugend.
мо́лодість, f. V., Jugendzeit.
молодни́к, m. I.*), (2. s. -а́), Jungvieh.
молодні́-ти, v. I. A., jung werden.
мо́лодощі, pl. m. I., Jugendzeit.
молодя́к, m. I.*), (2. s. -а́), Junge.
молодя́та, pl. n. V., junges Paar.
моло-ко́, n. I., (7. -цї́), Milch.
молокосо́с, m. I., Grünschnabel.
мо́лот, m. I., Hammer.
молотьба́, f. I., Drusch.
моло́ти, v. I. B., (prs. 1. s. ме́л-ю, 3. pl. -ють; prt. моло́в, imp. мели́, vp. меле́ний), mahlen; plappern.
молот-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чу, vp. -че́ний), dreschen.
молоті́л-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), -ьня, f. II., (2. pl. -е́нь), Dreschmaschine.
молоті́льник, m. I.*), Drescher.
молот(о́)к, m. I.*), dim. мо́лот.
молоча́-й, m. III., (2. s. -ю), Wolfmilch.
молоча́ний, adj., milchartig.
молоча́р-ня, f. II., (2. pl. -е́нь), Milchmeierei.
молочи́стий, adj., milchreich.
молочко́, n. I.*), dim. молоко́.
моло́чний, adj., Milch-.
моло́чник, m. I.*), Milchhändler.
моло́чниця, f. II., Milchhändlerin.
монасти́р, m. II., (2. s. -я́), Kloster. [Mönch.
мо́нах, m. I., (5. u. 7. s. -у),
монахи́ня, f. II., Nonne.
мо́наший, adj., Mönchs-.
моне́та, f. I., Münze.
монета́рня, f. II., (2. pl. -е́нь),
мо́ра, f. I., Alp. [Münzamt.
мо́рва, f. I., Maulbeere.

Digitized by Google

мо́рга-ти, v. I. A., blinzeln.
мо́ргн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), мо́ргати.
морґ, m. I., Joch (Maß).
мо́рд-а, f. I., Schnauze; -оч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
морду-ва́ти, v. I. A.*). morden.
мо́р-е, n. III., (1. pl. -я́), Meer.
море-пла́в(е)ць, -хо́д(е)ць, m. II., Seefahrer. [Schiffahrt.
море-пла́вство, -хо́дство, n. I.,
мор-и́ти, v. II. A., hungern lassen.
морі́г, m. I., (5. u. 7. s. -у), Rasen.
моріж(о́)к, m. I.*), dim. морі́г.
мо́рк-ва, f. I., (2. pl. -о́в); -ов, f. V., Möhre. [blätter.
морквйне, coll. n. IV., Möhren-
мо́ркв-(о)виця, f. II., dim. -а.
моровй, adj., pestartig.
моровйця, f. II., Pest.
моро́жене, n. = adj., Gefrorenes.
моро́з, m. I., (2. s. -у), Frost, -(е)ць, f. II., dim.
мороз-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -жу, vp. -же́ний), (ge)frieren lassen.
моро́ка, f. I.*), Betäubung.
морокли́вий, adj., betäubend.
моро́ч-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать), quälen; betäuben.
мо́рский, adj., See-, Meer-.
морщина́, f. I., Runzel.
мо́рщ-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать, imp. морщ), falten, runzeln.
моря́н, m. I.*), (2. s. -а́), Seemann.
Моска́ль, m. II., (2. s. -я́), Russe; Soldat. [Russin.
Москов-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
моско́вский, adj., russisch.
мост-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -щу́, vp. ще́ний), brücken, pflastern; ся Platz nehmen.
мостовй, adj., Brücken-.
мо́сяж, m. IV., (2. s. -у), Messing.
мо́сяжний, adj., messingen.
мося́жник, m. I.*), Gelbgießer.
мотани́на, f. I., Verwirrung.
мота́-ти, v. I. A., winden, wickeln.
мота́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Spule.
моти́ка, f. I.*), Haue.
моти́ль, m. II., (2. s. -я́), Schmetterling.
моти́лйця, f. II., Drehkrankheit.
мотильковáті, pl. = adj., Schmetterlingsblütler.
моти́ця, f. II., Krücke.
мо́тлох, m. I., (2., 5. u. 7. s. -у), Knäuel; Pöbel.
мотло́ш-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать). schlagen.
мотови́ло, n. I., Haspel.
мо́т(о)к, m. I.*), Garngebinde.
мото́рний, adj., rüstig.
мото́рність, f. V., Rüstigkeit.
мотороші, adv., bange.
мо́туз, m. I., Strick.
мотуз(о́)к, m. I.*), Schnur, Leine.
мох, m. I., (2., 7. s. -у und мху), Moos, Flaum.
мохна́тий, adj., bemoost; behaart.
мохна́ті-ти, v. I. A., sich mit Moos (Flaum) bedecken.
мохо́вий, adj., moosig. [s.
моцак, m. I.*), (2. s. -ка́ря мач.
моч, f. V., Harn. [Sumpf.
мо́чар, m. I.; -а́, f. I., Moor,
мочáрний, adj., Sumpf-.
мочи́, v. I. B., (prs. мо́ж-у etc., prt. мі́г, могла́, imp. (по-)мож-и́, vp. (зне-)може́ний), können, vermögen.
мочи́ло, n. I., Hanfröste.
моч-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl -ать), naß machen; nässen.
мошéн-ка, f. I.*) (2. pl. -о́к), Beutel.
мошéнник, m. I.*), Betrüger.
мошóн-ка = мошéнка.
мощ, m. IV., (2. s. -у), Most.
мощі, pl. m. IV., Reliquien.
мрáка, f. I.*), Nebel,
мрамо́р u. dgl. siehe мармýр.

Digitized by Google

мра́ч-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать), nebeln.
мра́чний, adj, nebelig.
мрі́я, f. III., Traum, Phantom.
мрі́-ти, v. I. A., dämmern, schim-
мрі́-яти, v. I. A., (prt. -яв, [mern. schwärmen.
мр-у etc. siehe **мерти**!
мсти́вий, adj., rachsüchtig.
мсти́вість, f. V., Rachsucht.
мст-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. **мщу**, vp. **мще́ний**), rächen. [etc.
му, ме. (**мемо́, мете́**), **муть** = **бу́ду**
мудраге́ль, m. II., Spitzfindiger.
мудр(е́)ць, m. II., der Weise.
му́дрий, adj., weise, klug. [heit.
му́дрість, f. V., Weisheit, Klug-
му́дріш-ки, pl. f. I., (2. -ок), Spitzfindigkeiten.
му́др-ощі, pl. m. IV., -іщки.
мудру́-ва́ти, v. I. A.*), klügeln.
муж, m. IV., Mann.
му́жеский, adj., männlich.
мужи́к, m. I.*). (2. s. -á). Bauer.
мужи́цкий, adj., Bauern-.
мужи́цтво, n. I., Bauernstand.
мужи́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Bäuerin.
мужні́-ти, v. I. A., mannbar werden.
му́жність, f. V., Mannbarkeit.
мужчина́, m. = f. I., Mannsperson.
музе́-й, m. III., (2. s. -ю), Museum.
му́зи́ка, f. I.*), Musik-, m., -us.
музи́чний, adj., Musik-.
му́ка, f. I.*), Mühe, Qual, Pein.
мука́, f. I.*), Mehl.
муки́ця, f. II., dim. мука́.
мул, m. I., Maultier.
мул, m. I., (2. s. -у), Schlamm.
мули́стий, adj, schlammig.
мули́ця, f. II., Mauleselin.
муля́р, m. II., (2. s. -я). Maurer.
маля́р-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Maurer-arbeit, -weib.
муля́рство, n. I, Maurerhandwerk.
мулярчу́к, m. I.*), Maurerlehrling.
мур, m. I., (2. s. -у), Mauer.
мура́ва, f. I., Rasen.
мура-в(е́)ль, m. II., -шка.
муравли́нє, n. IV., Ameisenhaufen.
муравли́ний, adj., Ameisen-.
мура́ш-ка, f. I.*), (2. pl, -о́к), Ameise.
мурашня́, coll. f. II., Ameisen.
му́рин, m. I., Mohr. [Mohrin.
му́рин-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
му́ркіт, m. I., (2. s. -у), Murren, Schnurren.
муркот-і́ти, v. II., (prs. 1. s. -чу, prt. -і́в), murren, schnurren.
муру-ва́ти, v. I. A.*), mauern.
мус, m. I., (2. s. -у), Muß, Zwang, Notwendigkeit.
му́с-ї́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -шу, prt. -ї́в, vp. (зму́-)**шений**), müssen.
мут-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чу́, vp. (зму-)**чє́ний**), trüben.
мутни́й, adj., trübe.
му́ха, f. I.*), Fliege.
мухари́ця, f. II., Fliege.
мухомо́р, m. I., (2. s. -у), Fliegenschwamm.
му́ченик, m. I.*). Märtyrer.
му́чеництво, n. I.. Märtyrertum.
му́ченица, f. II., Märtyrerin.
мучи́стий, adj., mehlig.
мучи́тель, m. II., Peiniger.
му́ч-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать), martern, quälen.
мучи́ця, f. II., dim. мука́.
мучни́й, adj.. mehlig.
му́ш-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. му́ха.
му́ш-ля, f. II.. (2. pl. -ель), Muschel.
мушли́к, m. I.*), (2. s. -ý), Mutter-
му́штра, f. I., Exerzieren. [korn.
муштру-ва́ти, v. I. A.*), exerzieren, abrichten.
мущина́ = мужчина́. [abrichten.
мч-а́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать, prt. -ав), eilen.

Digitized by Google

мш-úти, v. II. A., (prs. 1. s. -y, 3. pl. -ать), mit Moos ausstopfen.
мя = мене́, pron., mich.
мя́вка-ти, v. I. A., miauen.
мя(г)-кúй, adj., weich; -о́нький, -е́нький, dim
мя́гкість, f. V., Weichheit.
мягкова́тий, adj, etwas weich.
мя(г)кота́, f. I., Weichheit.
мягч-úти, v. II. A., (prs. 1. s. -ý, 3. pl. -а́ть), erweichen.
мязь, f. V., Muskel.
мя́з(о)к, m. I.*), (2. s. -y), Mark.
мякúй = мягкúй. [weich werden.
мя́кн-ути, v. I. B., (prt. мяк),
мякýш-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Brotkrumme.
мяси́во, n. I., мя́со.
мяси́стий, adj., fleischig.
мясни́ці, pl. f. II., Fasching.
мя́со, n. I., Fleisch.
мясої́д, m. I., Fleischfresser.
мя́т-ка, f. I.*), (2. pl. о́к), Minze.
мя́-ти, v. I. B., (prs. мн-у etc., prt. -в, imp. мни, vp. -тий), kneten, quetschen, zerknittern.
мя́цка-ти, v. I. A., мя́ти.
мяч, m. IV., пи́лка, Spielball.

Н.

на, präp. 4. u. 7. (3.), auf, an, in; gegen, wider; über, durch, bei; für. zu; nach.
на, nimm! на́те, nehmet!
набáв-ити, p. v., -ля́ти.
набавля́-ти, v. I. A., hinzugeben; verursachen; ся sich zuziehen; sich genug unterhalten.
на-бáкир, adv., schief. [sehen.
набáчити ся, p. v., sich satt (viel)
набгáти, p. v., vieles umbiegen.
набива́-ти, v. I. A., viel schlagen, einstampfen; anfüllen, laden; ся sich aufdrängen.
набил-и́ти, p. v. II. A., andeuten; anplauschen.
набира́-ти, v. I. A., auf-nehmen, -laden; kaufen; anschwellen; ся sich sammeln; sich zuziehen.
набú-ти, p. v., -ва́ти.
набíг, m., Ein-, Über-fall.
набігáти, v., anschwellen; oft kommen; einfallen; ся, p. v., sich satt laufen.
набід-и́ти ся, p. v. II. A, (prs. 1. s. -жý. vp. -же́ний), -ува́ти ся.
набíдувáти, ся, p. v., viel leiden
набíй, m., Ladung; Beule. [(darben).
на́-бік, adv., seitwärts.
на́бір, m. I., (2. s. -y), Milchwerk.
набіли́ти, p. v., білúти.
на́бір, m. I., (2. s. -y), Ladung,
набí(г)-чи, p. v., -а́ти. [Fracht.
наближа́-ти ся, v. I. A., sich nähern.
набли-зúти, ся, p. v., -жа́ти ся.
наблудúти ся, p. v., viel herumirren. [erbrechen.
наблю-ва́ти, p. v. I. A.*), viel
набожéньство, n. I., Andacht.
набóжний, adj., fromm.
набóжність, f. V., Frömmigkeit.
наболíти, p. v., viel schmerzen; wund werden.
набóрний, adj., Fracht-.
наб-рáти, p. v., -ира́ти.
набрестú, p. v., на щось, auf etwas stoßen.
набреха́ти, p. v., anlügen.
набродúти ся, p. v., viel watten.
наброїти, p. v., anrichten.
набря́(с)кн-ути, p. v. I. B., (prt. набря́ск, -ла), anschwellen.
на́бряск, m. I.*), (2. s. -y), Geschwulst. [weilen.
набува́ти, v., erwerben; ся viel
набу́-ти, p. v., (vp. -тий), -ва́ти.
набýт(о)к, m. I.*), (2. s. -y, Erwerb.

Digitized by Google

нав- etc. siehe auch на- etc.
нава́жити, p. v., anwägen; ся sich vornehmen (versetzen).
на́вал, m. I., (2. s. -у), Andrang.
навал-и́ти, p. v., -ювати.
нава́льний, adj., dicht, stark.
нава́лю-вати, v. I. A.*), anhäufen.
навар-и́ти, p v., -ювати.
нава́рю-вати, v. I. A.*), ankochen.
на́вга́дь, adv., aufs Geratewohl.
навдивови́жу, adv., zum Erstaunen.
наве́зти, p. v., навози́ти.
навер-ну́ти, p. v., -та́ти. [kehren.
наверта́ти, v., einlenken; be-
навер-ті́ти, p. v.. -чувати.
наве́рчу-вати, v. I. A.*), an-, ein-
нав-е́сти, p. v., -оди́ти. [bohren.
навза́води, adv., um die Wette,
навздо́вж = вздовж. [im Galopp.
на[в]здогі́н, adv., nacheilend.
навзна́-к, -ч, adv., rücklinks.
навива́-ти, v. I. A., aufwinden; ся unter die Hand (in den Wurf) kommen. [haben.
на́вид-їти, v., (imp. -ь), gerne
навика́-ти, v. I. A., sich gewöhnen.
навйкн-ути, p. v. I. B., (prt. навйк, -ла) навика́ти.
чавину́-ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), навива́ти. [mend.
на-ви́передки, adv., zuvorkom-
на-ви́руч, adv., zu Hilfe. [hängen.
нависа́-ти, v. I. A., herab, über-
нависни́й, adj., drohend; zudringlich.
на́висний, adj, willkommen.
навйсн-ути, p. v. I. B., (prt. навйс, -ла), нависа́ти.
на́висть, f. V., Freundlichkeit.
навйти, p. v., навива́ти.
на́вич-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Gewohnheit. [viel worfeln.
навіва́-ти, v. I. A, anwehen;
на́ві́д, m. I., (2. s. -у), Anleitung.
наві́д-ати, p. v., erfahren; besuchen; -увати.
наві́дже́ний, adj., behext, besessen.
на-ві́длі(г), adv., links von sich.
наві́ду-вати ся, v. I. A.*), besuchen.
на́ві́з, m. I., (2. s. -у), Dünger.
на-ві́ки, adv., ewig, für immer.
наві́-сити, p. v., -шати.
наві́сти́ти, p. v., навіща́ти.
на́ві́ть, adv., sogar.
наві́ш-ати, p. v., -увати. [hängen.
наві́шу-вати, v. I. A.*) an, ein-
наві́ща́-ти, v. I. A., besuchen; belehren.
на-ві́-що? нащо? wozu, weshalb?
наві́-яти, p. v., -ва́ти.
на-вкі́рки, adv.. zum Trotz.
нав(с)кі́с(ь), adv., schief, schräg.
навкола́їшки, adv., knieend, fußfällig.
на-вко́ло, -вкруг(и́), adv., ringsum.
навку́ч-ити ся, p. v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать), -увати ся.
навку́чу-вати ся, v. I. A.*), langweilig werden.
навмана́, adv., на́вгад.
навми́сне, adv., absichtlich.
на́води, pl. m. I., Anführungszeichen. [anführen; anleiten.
наводи́ти, v., herbei-, vor-bringen;
наводн-и́ти, p. v. II. A., -ювати.
навод́ню-вати, v. I. A.*). bewässern.
навози́ти, v., viel zuführen; ся, p. v., viel fahren.
наволоч-и́ти, p v., -увати ся, sich herumtreiben.
наволо́чу-вати, v. I. A.*), anschleppen.
на́ворот, m. I., (2. s. -у), Rückfall; zweites Mal. [periodisch.
на́воротний, adj., rückfällig,
навоскува́ти, p. v. I. A.*), anwichsen. [Gegenteil.
навпа́к(и́), adv., wiederum; im

Digitized by Google

навпла́з, adv., gestreckt.
наврі́т-ити ся, p. v., (prs. 1. s -чу), lästig werden.
наврóч-ити, p. v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать). beschreien.
навряд (чи), adv, fraglich (ob).
на́[в]ст-їж, -я́ж, -е́ж, adv., angel- [weit.
навстрі́ч, adv., entgegen.
навт-е́ки, -їкий, -їкача́, adv., fort, fliehend. [werden.
навтя́мити ся, p. v., zuwider
на́вхре́ст, adv., kreuzweis.
навча́-ти, v. I. A., научи́ти.
навч-и́ти, p. v., -а́ти.
навяз-а́ти, p. v., -увати.
навя́зу-вати, v. I. A.*), auf-, anbinden; anknüpfen.
нагад-а́ти, p v, -увати.
нага́й, m. III., (2. s. -я́), Peitsche, Knute.
нага́й-ка, f. I.*), [2. pl. -о́к), нага́й.
на-гала́й на-бала́й, adv., eilfertig.
нага́льний, adj., heftig, plötzlich; dringend. [Dringlichkeit.
нага́льність, f. V., Heftigkeit;
нага́на, f. I., Tadel,
нагана́-ти, v. I. A., нагони́ти.
нага́рба-ти, p. v. I. A., anraffen.
нагиба-ти, p. v. I. A., antreffen;
на́гий, adj., го́лий. [erfassen.
нагил-и́ти, p. v. II. A, zuschanzen.
нагина́-ти, v. I. A., beugen, biegen, neigen. [Anlauf.
на́гін, m. I., (2. s. -у), Antrieb;
на́гін-ка, f. I.*), (2. pl. о́к), Hetz(jagd).
на́глий, adj., plötzlich, dringlich.
нагл-и́ти, v. II. A., drängen.
на́гліть, f. V., Dringlichkeit.
наглот-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -чу́, vp. -че́ний), anhäufen.
на́гляд, m. I., (2. s. -у), Aufsicht.
нагля-да́ти, v., beaufsichtigen.
наглядач, m. IV., (2. s. -а), Aufseher.
наглядіти, p. v., erblicken, ausersehen, finden.
нагля́дний, adj., anschaulich, augenscheinlich, Anschauungs-.
нагля́дність, f. V., Anschau-ung,-
нагна́ти, p. v., наганя́ти. [-lichkeit.
нагні́вати ся, p. v., böse werden.
на́гніт, m., Druck.
на́гніт(о)к, m. I.*), Hühnerauge.
нагноїти, p. v., düngen.
наг-ну́ти, p. v., -ина́ти.
наговори́ти, p. v., vorplauschen, verleumden; ся sich satt reden.
на́го́да, f. I., Gelegenheit. [füttern.
нагодува́ти, p. v., sättigen, an-
на́голос, m. I., (2. s. -у), Akzent.
на-го́лос, adv., laut.
нагони́ти, v., an-, weg, zu-, forttreiben; einholen; ся Anlauf nehmen.
нагорі́ти, p. v., anbrennen.
нагор-ну́ти, p. v., -та́ти.
нагоро́да, f. I., Belohnung.
нагород-и́ти, p. v., -жувати.
нагоро́джу-вати, v. I. A.*), belohnen, vergelten, ersetzen.
нагорта́-ти, v. I. A., auf-, anscharren, -häufen. [schaften.
нагосподари́ти, p. v., anwirt-
нагота́, f. I., Nacktheit.
наготов-и́ти, p. v., -ля́ти.
наготовля́-ти, v. I. A., zu-bereiten, bereit halten. [pfänden.
награ́бити, p. v., viel rauben.
награ́ти, p. v., viel spielen, ся sich satt spielen.
нагреб-сти́, p. v., (vp. -ле́ний), an-, auf-scharren. [-reiben.
нагри́зти, p. v., an-beißen, -nagen,
нагрі́ва-ти, v. I. A., erwärmen.
нагрі́-ти, p. v., -ва́ти.
нагріши́ти, p. v., ansündigen.
нагро́бний, adj., Grab-.
нагро́бник, m. I.*), надгро́бок.
нагрози́ти, p. v., androhen.

Digitized by Google

нагру́дний, adj., Brust-. [u. dgl.
нагру́дник, m. I.*), Brustschild
нагруз-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -жу́, vp. -же́ний), beladen (Schiffe). [(verlieren).
нагуби́ти, p. v., viel verderben
нагуди́ти, p. v., viel brausen.
нагуля́ти ся, p. v., sich satt tanzen. [u. dgl.
нагу́ркати, p. v., viel poltern
нагурк-оти́ти, p. v., -ати.
нагаздува́ти, p. v., нагосподарити.
над, präp. 4. n. 7., über, darüber; auf, an, gegen, dazu, oberhalb; над-, Ober-, über-.
надава́ти, v., aufgeben, verleihen; ся viel geben; passen. [etc.
надави́ти, p. v., (viel) an-drücken
на да́льше, да́лї, adv., künftig.
надар-и́ти, p. v., -я́ти. [umsonst.
на-да́рмо, adv., vergebens,
надаря́-ти, v. I. A., beschenken.
нада́-ти, p. v., -ва́ти.
надба́ти, p. v., erwerben.
надбіга́ти, v., heran-, her-laufen.
надбі́(г)-чи, p. v., -а́ти.
надве́зти, p. v., надвози́ти.
надвереди́ти, p. v., verletzen.
надви́гати ся, p. v., viel tragen (heben). [Überschuß.
на́двиш-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
на-дві́р, adv., hinaus.
надві́рє, n. IV., das Freie.
надві́рний, adj., Außen-, äußerer.
надво́дний, adj., Wasser-.
надвози́ти, v., heranführen.
на-дворі́, adv., draußen.
надво́рний, adj., Hof-.
надганя́-ти, v. I. A., zu-, heran-, herbei-treiben.
надгнива́-ти, v. I. A., anfaulen.
надгни́-ти, p. v., -ва́ти.
надгриза́-ти, v. I. A., annagen.
надгри́з-ти, p. v., -а́ти.
надгро́бний, adj., Grab-.
надда́ток, m., Zugabe.
над-де́рти, p. v., (prs., imp. **наді-**), **наддира́ти**.
наддира́-ти, v. I. A., anreißen.
наде́рти, p. v., **надира́ти**. [lich.
надзвича́йний, adj., außerordent-
надзира́тель, m. II., Aufseher.
надзира́тель-ка, f I.*), (2. pl. -о́к), Aufseherin. [gen.
надзира́-ти, v. I. A., beaufsichti-
на́дзір, m. I., (2. s. -у), Aufsicht.
надиба-ти, p. v. I. A., **надиба́ти**.
надиба-ти, v. I. A.*), an-treffen, finden.
надиви́ти ся, p. v., sich satt sehen.
надиву́ва́ти ся, p. v., sich genug wundern.
надима́-ти, v. I. A., **надува́ти**.
надим-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -лю́, 3. pl. -ля́ть, vp. -ле́ний), voll rauchen. [(schleißen).
надира́-ти, v. I. A., viel reißen
на́д-ити, v. II. A., (prs. -жу, vp. -жений, imp. -ь, -ьте), ködern, locken.
на́дих, m., (2. u. 7. -у), Hauch.
надих-ати, p. v., -ува́ти.
надиху-вати, v. I. A.*), anhauchen; ся einatmen.
надібний, adj., nötig. [Zugehör.
на́діб(о)к, m. I.*), (2. s. -у),
надіва́-ти, v. I. A., anziehen.
надігна́ти, p. v., **надогоня́ти**.
надїда́-ти, v. I. A., anfressen.
надїзджа́ти, v. I. A., angefahren kommen.
надійний, adj., hofnungsvoll.
наді́йти, p. v., **надходи́ти**.
на́дїл, m. I., (2. s. -у), Anteil.
надїл-и́ти, p. v., -я́ти.
наділя́-ти, v. I. A., beteilen; ver-
надї-нути, p. v., -ва́ти. [sorgen.
надірва́ти, p. v., **надрива́ти**.
надісла́ти, p. v., **надсила́ти**.

Digitized by Google

над'їсти, p. v., над'їда́ти.
над'ї-хати, p. v., -зджа́ти.
надія, f. III., Hoffnung.
на́дї-яти ся, v. I. A., (prt. -яв),
надкол-о́ти, p. v., -ювати. [hoffen.
надко́лю-вати, v. I. A.*), ein wenig spalten.
надкро-їти, p. v. II. B., (imp. крій! v. p., кроєний), -ювати.
надкро́ю-вати, v. I. A.*), anschneiden.
надку-си́ти, p. v.. -шувати.
надку́шу-вати, v. I. A.*), anbeißen.
надл-ети́ти, p. v., -лі́та́ти.
надлї-за́ти, v. I. A., herankriechen.
надлі́з-ти, p. v., -а́ти.
надлі́та́ти, v., heran-fliegen, -laufen.
надлом-и́ти, p. v., -лювати.
надло́млю-вати, v. I. A.*), anbrechen. [f. V., Übermaß.
на́дмір, m. I., (2. s. -у), -ність,
надмо́рский, adj., am Meere liegend.
надн-е́сти, p. v., -оси́ти.
надноси́ти, v., herbeibringen.
надоб-и́ти ся, v. II. A., (prs. 1. s. -лю́, 3. pl. -ля́гь,), passen.
надо́бність, f. V., Behagen.
надо́бний, adj., gefällig; nötig.
на-добра́ніч! gute Nacht!
надов-а́ти, p. v., viel stochern etc.
надовжи́ти, p. v., viel Schulden machen.
на-до́гад, adv., aufs Geratewohl.
надогоня́ти, v., nachjagen, nach-, er-eilen.
надоїда́ти, v., zusetzen, lästig
надої-сти, p. v., -да́ти. [werden.
надої́ти, p. v., anmelken.
надоку́чити, p. v., lästig werden.
надолу́га, f. I.*), Ersatz, Vergütung.
надолу́ж-ити, p. v., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать, imp. надолуж), ersetzen, vergüten. [wovon trinken.
надпива́-ти, v. I. A., ein wenig
надпил-и́ти, p. v., -ювати.
надпи́лю-вати, v. I. A.*), ansägen.
на́дпис, m. I., (2. s. -у), -ь, f. V., Aufschrift. [-нива́ти.
над-пи́ти, p. v., prs. наді-),
надпли́сти, p. v., heranschwimmen.
надпоч-а́ти, p. v., -ина́ти.
надпочина́ти, v., anfangen; хліб anschneiden.
надпсо́ваний, adj., anbrüchig.
надрива́-ти, v. I. A., anreißen.
надрі́з-ати, p. v., -увати.
надрі́зу-вати, v. I. A.*), an-, ein-schneiden.
надроби́ти, p. v., ein-, an-brocken.
надро́чи́ти, p. v., viel reizen
надруб-а́ти, p. v., -увати. [(necken).
надру́бу-вати, v. I. A.*), an-hauen, -schneiden.
надрукува́ти, p. v., aufdrucken.
надря́дний, adj., übergeordnet.
надсаджа́-ти, v. I. A., überanstrengen.
надсад-и́ти, p. v., -жа́ти. [senden.
надсила́-ти, v. I. A., zu-schicken,
надска́ку-вати, v. I. A.*), zuvorkommend sein.
надтина́-ти, v. I. A., anschneiden.
на́дто, adv., überdies, überaus, zu viel (sehr). [-тина́ти.
над-тя́ти, p. v., (prs. u. imp. наді-),
надува́-ти, v. I. A., auf-, an- blasen; annarren.
надужива́ти, v., mißbrauchen.
надуж-и́ти, p. v., -ива́ти.
наду́м-а́ти ся, p. v., -увати ся.
наду́му-вати ся, v. I. A.*), überlegen, sich besinnen (entschließen). [(betrügen).
надури́ти, p. v., viel foppen
наду-си́ти, **-ши́ти**, p. v., viel pressen, würgen.
наду́-ти, p. v., -ва́ти.
наду́тість, f. V., Aufgeblasenheit.
надяга́-ти, v. I. A., anziehen.

Digitized by Google

на́-єм, m. I., (2. s. -ю́му etc.),
наємний, adj., Miet-. [Miete.
наємник, m. I.*), Mietling.
наж-а́ти, p. v., -ина́ти.
нажина́-ти, v. I. A., viel schneiden, ernten.
на-жо́бри пити́, betteln gehen.
нажо́рти ся, p. v., sich anfressen.
нажива́-ти, v. I. A., erwerben.
нажи́-ти, p. v., -ва́ти.
нажи́ч-ити, p.v., -увати.
нажи́чу-вати, v. I. A.*), viel leihen (borgen). [kümmern.
нажури́ти ся, p. v., sich viel
наза́д, adv., zurück, rückwärts; präp. 2., hinter.
назадгу́зь, adv., rück-wärts, -lings.
назадни́цтво, n. I., Rückschritt.
назбива́-ти, p. v. I. A., zusammenschlagen, -legen.
на-збити́ки, adv., zum Trotz, (Spott).
на́зва, f. I., Benennung.
наз-ва́ти, p. v., -ива́ти.
на́звиско, n. I.*), Name.
наздо́гад = надо́гад.
наздогі́н, adv., im Verfolgen.
наздогоня́-ти, v. I. A., nachjagen.
називá-ти, v. I. A., nennen; ся heißen. [hüten.
назира́-ти, v. I. A., beobachten;
на́зирці, adv., nachsehend.
нази́чити, = нажи́чити. [fliegen.
назлїта́-ти ся, p. v. I. A.., zusammen-
назмі́та́-ти, p. v. I. A., zusammenfegen. [bestimmen.
назнача́-ти, v. I. A., bezeichnen,
назнач-и́ти, p. v., -а́ти. [чати.
назна́чу-вати, v. I. A.*), назна-
назо́р-ити, p. v. I. A., erblicken.
назу́стрі-ч, -ч, adv., entgegen.
най, präfix, am, sehr, überaus; conj. damit, daß. [soll, möge!
най, найте! imp., laß, lasset;
наймá-ти, v. I. A., mieten, dingen.
на́йми, pl. m. I., Miete, Dienst.
найм-и́ти, p. v. I. B., (prt. -и́в, vp. -де́ний)), а́ти.
на́ймит, m. I., Knecht, Diener; é. coll. n. IV, Dienerschaft.
на́ймич-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Dienerin, Magd.
найти́, p. v., finden, treffen. [essen.
наї́да́-ти ся, v. I. A., sich satt
наї́жити ся, p. v., sich sträuben.
на́їзд, m. I., (2. s. -у), Ein-, Über-fall.
наїзджа́-ти, v. I. A., ein-, überfallen; gefahren kommen.
наї́здник, m. I.*), Raubritter.
наї́-сти ся, p. v., -да́ти ся.
наї́хати, p. v., наїзджа́ти.
на́каз, m. I., (2. s. -у), Befehl.
наказ-а́ти, p. v., -увати.
нака́зу-вати, v. I. A.*), auftragen, heißen, einschärfen, ermahnen, befehlen.
нака́пати, p. v., antröpfeln.
накара́-ти, p. v., viel strafen; ся viel leiden.
наква́сити, p. v., ansäuern.
наки́ва́ти, p. v., androhen.
никида́ти, v., aufwerfen; ся anfallen, sich aufwerfen.
нак-и́нути, p. v., -да́ти. [ansetzen.
накипі́ти, p. v., beim Kochen
накири́нити, p. v., ansudeln, anpfuschen.
накиса́-ти, v. I. A., sauer werden.
наки́с-нути, p. v., -а́ти. [Auflage.
на́кла́д, m. I., (2. s. -у), Aufwand;
накладá-ти, v. I. A., auflegen.
на́кла́дчик, m. I.*), Verleger.
накла́жа, f. IV., Ladung.
накла́-сти, p. v., -да́ти.
накле-і́ти, p. v., -ювати.
наклéю-вати, v. I. A.*), aufkleben.
наклúку-вати, v. I. A.*), auffordern, ermahnen.
на́клін, m. I., (2. s. -у), Neigung.

Digitized by Google

наклон-и́ти, p. v., -ювати.
накло́ню-вати, v. I. A.*), neigen, beugen; bewegen.
наклопота́ти, p. v. belästigen; ся sich viel bekümmern.
наклюва́ти ся, p. v., aufkeimen.
наклясти, p. v., viel fluchen.
наклячи́ти ся, p. v., viel knieen.
накова́ти, p. v., viel hämmern etc.
нако́їти, p. v., anrichten. [während.
наколи́, conj., wenn, sobald,
наколі́н(о)к, m. I.*), Kniescheibe.
наколо́ти, p. v., anstechen; viel spalten (schlachten). [irreführen.
наколоти́ти, p. v., einmachen;
наконе́ць, adv., endlich.
накопа́ти, p. v., herausgraben; ся sich müde graben.
накопи́чити, p. v., anhäufen.
накоптї́ти, p. v., anrußen.
нако́рін(о)к, m. I.*), Sproß; Schlag.
накорми́ти, p. v., sättigen.
накоси́ти, p. v., anmähen.
на-кпи́, adv., zum Spott.
накпи́ти ся, p. v., verspotten.
накрапа́ти, v., zu tropfen anfangen,
накра́яти, p, v., viel anschneiden.
на́крив-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Deckel.
на́крива́-ти, v. I. A., zu-, be-decken.
накри́-ти, p. v., -ва́ти.
накрича́ти, p. v., anschreien.
накриши́ти, p. v., anbrocken.
накру-ти́ти, p. v., -чувати.
накру́чу-вати, v. I. A.*), aufdrehen, lenken, wenden.
накува́ти = **накова́ти**.
на́куп, m. I., (2. s. -у), Ankauf.
накупа́ти ся, p. v., viel baden.
накуп-и́ти, p. v., -о́вувати.
накупо́ву-вати, v. I. A.*), viel einkaufen.
накур-и́ти, p. v., -ювати.
наку́рю-вати, v. I. A.*), viel anrauchen.
нала́годити, p. v., bereit machen (halten).
на-ла́д, adv., gemäß, analog.
наладува́ти = **накладати**.
налази́ти, v., oft kommen. [gehen.
нала́зити ся, p. v., sich müde
нала́па́ти, p. v., ertappen.
налаштува́ти, p. v, rüsten.
нала́яти, p. v., viel (aus-)schelten.
нале́жати, v., gehören, ся gebühren, ziemen satt liegen.
належи́тий, adj., gehörig.
належи́тість, f. V., Schuldforderung. [hörend.
нале́жний, adj., gebührend, ge-
нале́жність, f. V., Gebühr.
налетї́ти, p. v., **налїта́ти**.
наливá-ти, v. I. A., eingießen.
на́лив-ка, f. I*), Aufguß.
нали́вний, adj., viel aufgegossen.
нализа́ти ся, p. v., viel lecken.
наликáти ся, p. v., viel schlucken.
налипа́-ти, v. I. A., sich ankleben.
налйп-нути, p. v., -а́ти.
нали́сник, m. I.*). Pfannenkuchen.
нали́-ти, p. v., -ва́ти.
нали́чман, m. I., Maske, Larve.
на-лїво, adv., links.
на́лїг, m. I.*). (2. s. -у), Sucht.
налїза́-ти, v. I. A., **налази́ти**.
налїз-ти, p. v., -а́ти.
налїп-и́ти, p. v., -лювати. [kleben.
налїплю-вати, v. I. A.*), auf-, an-
налїта́ти, v., herbeifliegen; ся viel fliegen (herumlaufen).
налїчи́ти, p. v., zählen.
налови́ти, p. v., fangen.
налогови́й, adj., Gewohnheits-.
наложи́ти, p. v., **накладати**.
налом-и́ти, p. v., -лювати.
налóмлю-вати, v. I. A.*), (viel) brechen; ся sich anpassen.
налупи́ти, p. v., anschälen.
налу́щити, p, v., anhülsen. [freuen.
налюбува́ти ся, p. v., sich an-

Digitized by Google

налягáти, v., lasten; dringen; hinken.
налякáти, p. v., erschrecken.
наля-чúй, p. v., -гáти.
намавлятú = намовлятú.
намагá-ти, v. I. A., streben; ся trachten.
намáз-ати, p. v., -увати.
намáзу-вати, v. I. A.*), bestreichen, anschmieren.
намалювáти, p. v., (auf)malen.
нама-стúти, p. v., -щувати.
намáщу-вати, v. I. A.*), bestreichen; salben.
намахáти, p. v., махáти.
намáцати, p. v., tastend finden.
намачáти, p. v., намочúти.
нáмек, m. I.*), (2. s. -у), Andeutung, Anspielung.
намека-ти, v. I. A., anspielen.
намекн-ýти, p. v. I. B., (prt. -ýв), намекáти.
нам-éсти, p. v., -ітáти.
нáмет, m. I., (2. s. -у), Zelt.
наметáти, p. v., an-, auf-werfen.
намúкати, p. v., anrupfen.
намилúти, p. v., anseifen.
нáмисл, m. I., (2. s. -у), Überlegung. [ся.
намúслити ся, p. v., намишлятú
нáмúсто, n. I., Halsschmuck.
намишля-ти ся, v. I. A., bedenken, überlegen. [-ок), Erwähnung.
нáмін-ка, змін-ка, f. I.*), (2. pl.
нáмір, m. I., (2. s. -у), Absicht.
намір-ити, p. v., -ятú.
намірятú, v., vorhaben; ся zielen.
намірку-вáти ся, p. v., sich besinnen.
намúсúти, p. v., намúшувати.
нáмість = зáмість.
намúстник, m. I.*), Statthalter.
намúстництво, n. I., Statthalterei.
намітá-ти, v. I. A., zusammenkehren.
намúт-úти, p. v. II. A., (prs. 1. s. чý, vp. -чéний), -чáти. [wurf.
наміт-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Über-
намíту-вати, v. I. A.*), anwerfen.
намічá-ти, v. I. A., bemerken, bezeichnen.
намíш-áти, p. v., -увати. [-knetten.
намíшу-вати, v. I. A.*), an-mischen,
намнóж-ити, p. v., -ювати.
намнóжу-вати, v. I. A.*), stark vermehren, anhäufen. [stiftung.
намóва, f I., Überredung, An-
намóв-ити, p. v., -лятú. [reden.
намовля́-ти, v. I. A., über-, be-
намока-ти, v. I. A., naß werden.
намóк-нути, p. v., -áти. [(beten).
намолúти ся, p. v., viel bitten
нáмолот, m. I., (2. s. -у), Druschertrag.
намолóти, p. v., anmahlen.
намоло-тúти, p. v., -чувати. [schen.
намолóчу-вати, v. I. A.*), andre-
намóрдник, m. I.*), Maulkorb.
намóрщити, p. v., runzeln.
намот-áти, p. v., -увати.
намóту-вати, v. I. A.*), auf-wickeln, -haspeln. [wollen.
намо(г)чú ся, p. v., dringend
намоч-úти, p. v., -увати. [machen.
намóчу-вати, v. I. A.*), naß
нáмýл, m. I., (2. s. -у), Schlamm.
намýлúстий, adj., schlammig.
намул-úти, p. v., -ювати.
намýлю-вати, v. I. A.*), mit Schlamm bedecken.
намурувáти, p. v., viel mauern.
намутúти, p. v., trüben.
намýчити, p. v., viel plagen (quälen).
намятú, p. v., anquetschen.
нанáш-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Patin.
нанáшк-о, m. I.*), Pate.
нан-éсти, p. v., осúти.
нанúзу-вати, v. I. A., auffädeln.
нанúщити, p. v., viel verderben.

Digitized by Google

на́-ніч, adv., auf die Nacht.
на́-ново, adv., aufs neue.
наноси́ти, v., herbeitragen.
нанюха́ти, p. v., anriechen.
наня́ти, p. v., найма́ти. [ringsum.
на-око́ло, на-округ(и́), adv.,
на-о́слїп, adv., на́слїпо.
наостр-и́ти, p. v., -ювати.
нао́стрю-вати, v. I. A.*), schärfen.
нао́чний, adj., свідок Augenzeuge.
на́пад, m. I., (2. s. -у), An-, Über-fall. [fallen.
напада́ти, v. I. A., an-, über-
на́пад-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Fischnetz.
напа́дник, m. I.*), Angreifer.
напакува́ти, p. v., vollpacken.
напал-и́ти, p. v., -ювати.
напа́лю-вати, v. I. A.*), stark einheizen.
напа́р-ити, p. v., -ювати.
напа́рю-вати, v. I. A.*), anbrühen.
напаску́дити, p. v, verunreinigen.
напа́сливий, adj., händelsüchtig.
на́пасть, f. V., Verdächtigung.
напа́-сти, p. v., -да́ти. [weiden.
напа́-сти, (ся), p. v., (sich) satt
на́пас-(т)ний, adj., -ливий.
напа́стник, m. I.*), Verfolger, Händelsüchtiger. [beschuldigen.
напасту-ва́ти, v. I. A.*), behelligen,
напа́хати ся, p. v., sich satt riechen.
напе́вно, adv., sicher, gewiß.
на-перегі́н, adv., um die Wette.
напере́д, adv., vor-an, -aus, erst; künftig; präp. 2., 4. u. 6., vor.
на-пере́кір, adv., zum Trotz.
напе́рст(о)к, m I.*), Fingerhut.
напе́рти, p. v., напира́ти.
наперчи́ти, p. v., anpfeffern. [lich.
на-першу́, adv., zuerst, ursprüng-
напеча́тати, p. v., aufdrucken.
напечи́, p. v., напіка́ти.
напива́-ти ся, v. I. A., zechen.
напи́-лий, adj., betrunken.
напира́-ти, v. I. A., dringen, drängen.
на́пис, m. I., (2. s. -у), -ь, f. V., Aufschrift.
написа́ти, p. v., aufschreiben.
напита́ти, p. v., erfragen. [trinken.
напи́ти, p. v., antrinken; ся
напи́т(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Trank, Getränk.
напиха́-ти, v. I. A., (voll)stopfen.
на-пі́в, adv., halb.
нап-и́й, m III., (2. s. -ою́), -и́ток.
напіка́-ти, v. I. A.. viel backen, braten. [Druck.
на́пір, m. I., (2. s. -у), Andrang,
на́пірний, adj., stürmisch, heftig.
напічня́віти, p. v., anschwellen.
напія́ти, p. v., viel krähen (reden).
напла́кати ся, p. v., viel weinen.
наплати́ти ся, p. v., viel zahlen.
напл-е́сти, p. v., -ітáти.
на́плив, m. I., (2. s. -у), Zufluß.
наплива́-ти, v. I. A., zu-fließen, -strömen.
наплий-сти, p. v., -ва́ти.
наплїта́-ти, v. I. A., flechten; schwatzen.
наплоди́ти, p. v., viel erzeugen.
наплюва́ти, p. v., anspucken.
наповіда́ти ся, v., sich satt erzählen.
напові́-сти ся, p. v., -да́ти ся.
напо́вн-ити, p. v., -я́ти.
наповня́-ти, v. I. A., an-, er-füllen.
напоготові, adv., fertig.
напо-і́ти, p. v., -ювати.
наполо́ти, p. v., anjäten.
наполо́шити, p. v., налякáти.
напо́мацки, adv., tappend, tastend.
напоминáти, v. ermahnen.
напопе́рек, adv., quer.
напорош-и́ти, p. v., -увати.
напоро́шу-вати, v. I. A.*), Staub machen.

Digitized by Google

напóрпати, p. v., anscharren.
на-пóсл'ід-ку, -ок, adv., zuletzt, am Ende.
напóстити ся, p. v., viel fasten.
на-потóму, adv., für späterhin.
напóхапци, adv., in der Eile.
на-пóчіпки, adv., hockend.
напóю-вати, v. I. A.*), tränken.
напрáв-а, f. I., -ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Ausbesserung.
направ-éць, -цй, adv., gradaus.
напрáв-ити, p. v., -ля́ти.
направля́-ти, v. I. A., aus-bessern, richten; einrichten, weisen.
напрáжити, p. v., viel rösten (braten).
нáпрáсний, adj., gewaltsam, plötzlich.
напráти (ся), p. v., viel Wäsche waschen.
на-прáх, adv., ganz, völlig, zu Staub.
напрацювáти ся, p. v., sich müde arbeiten.
на прúклад, на прúмір, adv, z. B.
напрúкр-ити ся, p. v. II. A., -я́ти ся.
наприкря́-ти ся, v. I. A., lästig werden (fallen).
напроси́ти ся, p. v., viel bitten.
напростéць, adv., направéць.
напросту-вáти, v. I. A.*), gerade machen.
напрóтúв, adv. u. präp. 2. u. 3., hingegen, entgegen, gegenüber.
напру́га, f. I.*), Anspannung.
напружá-ти, v. I. A.*), anspannen, anstrengen.
напруж-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -ý, 3. pl. -áть), -áти.
напрядá-ти, v. I. A., anspinnen.
нáпрям, m. I., -(о)к, m. I.*), (2. s. -y), Richtung.
напря́-сти, p. v., -дáти.
напря́тати, p. v., ansammeln.
напсувáти, p. v. viel verderben.
напувати = напóювати.
напу́-гати, p. v., -дити.
напу́дити, p. v., erschrecken.
напустúти, p. v., herein-, ein-lassen.
напут-и́ти, p. v. II. A., (prs. -чý, vp. -чéний), -чувати.
напухá-ти, v. I. A., anschwellen.
напу́х-нути, p. v., -áти.
напу-чня́вiти, p. v., -хнути.
напу́чу-вати, v. I. A.*), anleiten, (unter)weisen.
нап-хáти, p. v., -ихáти.
нарáда, f. I., Beratung.
нарáд-ити, p. v., -жувати.
нарáджу-вати, v. I. A.*), (an)raten.
нарадувати ся, p. v., sich anfreuen.
наражá-ти, v. I. A.*), ся (sich) aussetzen.
нарáз, adv., auf einmal, plötzlich; -ý jetzt, -ý anfangs.
нара-зúти, p. v., -жáти.
нарáяти, p. v., anraten.
нарáквиці, pl. f. II., Manchetten.
нар-астáти, siehe -остáти.
нарахувáти, p. v., anzählen.
нар-вáти, p. v., -ивáти.
нáрваний, adj., jähzornig.
на-рéшті, adv., zuletzt, schließlich.
нáриб(о)к, m. I.*), (2. s. -y), Fischbrut.
наривá-ти, v. I. A., an-reißen, [-pflücken.
нáрис, m. I., (2. s. -y), Entwurf.
нарисувáти, p. v., aufzeichnen.
нарúти, p. v., anwühlen.
на-рівнi, adv., gleich.
нáрід, m. I., (2. s. -y), Volk.
наріжний, adj., Eck-.
нарізати, p. v., an-, ein schneiden, anschlachten.
нá-рік, adv., aufs Jahr.
нарікá-ти, v. I. A., klagen.
нáр-іст, m. I., (2. s. -y), Auswuchs, Schwiele; Endung.
нарічи-є, n. IV., (2. pl. -й), Dialekt.
нароб-и́ти, p. v., -ля́ти.
наробля́-ти, v. I. A., (viel] machen, anrichten, verursachen.

Digitized by Google

наро́д- на́рід, -(е)ць, m. II, dim.
народи́ти ся, p. v., geboren werden.
на́ро́дний, adj., Volks-.
на́ро́дність, f. V., Nationalität.
на-ро́ду, adv., von Geburt an.
на-ро́зтвір, на-ро́зтїж, adv., siehe на-встїж.
нарозу́м-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -лю, 3. pl. -лять. vp.-лений), Verstand beibringen (ся annehmen).
на́ро́ком, adv., absichtlich.
на́рост = на́ріст.
наростá-ти, v. I. A., anwachsen.
нарост-и́, p. v., -а́ти.
на́рост(о)к, m. I.*), на́ріст.
наро́-чний, -шний, adj., absichtlich.
на́ру́б, m. I., (2 s. -у). Anschnitt.
наруб-а́ти, p. v., -увати.
нару́бу-вати, v. I. A.*), anschneiden, -hacken.
нару́га, f. I.*), Spott, Hohn.
наруг-а́ти ся, p. v., -увати ся.
нару́гу-вати ся, v. I. A.*), verspotten, -höhnen.
нарумяни́ти, p. v., rot färben.
на́руч, adv., -ний, adj., recht, gelegen.
нару́ш-ити, p. v., -увати.
нару́шу-вати, v. I. A.*), stören; verletzen.
наряд-и́ти, p. v., -жа́ти.
наряджа́-ти, v. I. A., ankleiden, ausstatten, schmücken; aufbahren; laden. [gekleidet.
наря́дний, adj., stattlich, schön.
нас siehe ми.
наса́д, m. I., Teil des Wagengestells; Grund, Basis.
насад-и́ти, p. v., -жувати.
наса́джу-вати, v. I. A.*), an-, auf-setzen, -stecken, -pflanzen.
насвари́ти, p. v., rügen, auszanken.
насвиста́ти, p. v., anpfeifen.
насьвіти́ти, p. v., viel leuchten.
насел-и́ти, p. v., -ювати.
насе́лю-вати, v. I. A.*), an-, besiedeln. [ärgern.
насе́рдити (ся), p. v., (sich) viel
на-серед, präp. 2., (in-) mitten.
наси́дїти (ся), p. v., viel (genug) sitzen.
наси́ла, f. I., Gewalt, Zwang.
насила́-ти, v. I. A., zu-senden, -schicken.
насил-и́ти, p. v., -я́ти.
наси́льний, adj., gewaltsam.
наси́лувати, v., zwingen, nötigen.
насиля́-ти, v. I. A., an-, auffädeln.
на́сип, m. I., (2. s. -у), Erdhaufen.
насипа́ти, v., hinein, auf-schütten aufstreuen. [Einschütt.
на́сип-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
на́сит, m. I., (2. s. -у), Sättigung.
наси-ти́ти, p. v., -ща́ти.
насиха́-ти, v. I. A., antrocknen.
насища́-ти, v. I. A., sättigen.
насїва́-ти, v. I. A., ansäen; durchsieben. [Nachsaat.
на́сїв-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
насї-да́ти, v., sich ansetzen.
на́сїд-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Bruthenne.
насїко́м(е)ць, m. II., о́вад.
насі́нє, n. IV., Samen.
насі́нний, adj., Samen-.
насі́нник, m. I.*), Samenfrucht.
насі́-сти, p. v., -да́ти; ся sich versetzten. [schneiden.
насїчи́, p. v., an-hacken,
насі́-яти, p. v., -ва́ти.
наскака́ти ся, p. v., viel herumspringen.
наскаку-вати, v. I. A.*), hinzuspringen; anrennen; den Hof machen. [werfen, -legen.
наскида́ти, p. v., zusammen-
наскипа́ти, p. v., anspalten.
наскі́рниця, f. II., Oberhaut.
наскладá-ти, p. v., zusammenlegen.
наск-о́чити, p. v., -а́кувати.

Digitized by Google

наскупо́ву-вати, v. I. A.*), auf-, zusammen-kaufen.
наску́ч-ити, p. v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать, imp. наску́ч), langweilen.
нас-ла́ти, p. v., -ла́ти. [benetzen.
насли́нити, p. v., mit Speichel
насл'і́дє, n. IV., Erbschaft.
насл'і́д-ити, p. v., -увати.
насл'і́дний, adj., nachfolgend, Erb-.
насл'і́дник, m. I.*), Nachfolger, Erbe. [Erbin.
насл'і́дниця, f. II., Nachfolgerin,
на́сл'ід(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Folge, Wirkung.
насл'і́дство, n. I., Nachfolge.
насл'і́дуванє, n. IV., Nachahmung.
насл'і́ду-вати, v. I. A.*), erben; nachahmen.
наслужи́ти ся, p. v., viel dienen.
наслу́хати ся, p. v., sich satt hören. [lauschen.
наслу́ху-вати, v. I. A.*), horchen,
насьмівá-ти ся, v. I. A., verlachen, spotten. [wagen.
насьмі́я-ти ся, p. v. II. A.,
на́сьміх, m. I., (2. u. 7. -у). Gelächter, Spott. [bringen.
насьміши́ти, p. v.. zum Lachen
на́сьміш-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), на́сьміх.
насьмія́ти ся, p. v., viel lachen.
насмокта́ти ся, p. v., sich satt saugen. [spinnen.
наснува́ти, p. v., aufwickeln,
насол-и́ти, p. v., ювати. [salzen
насо́лю-вати, v. I. A.*), an-, ein-
насо́хнути, p. v., насиха́ти.
наспа́ти ся, v., sich satt schlafen.
на-спі́в, adv., halbpart. [singen.
насьпіва́ти ся, p. v., sich satt
наспі́ти, p. v., ankommen, eintreffen.
нассáти ся, p. v., sich satt saugen.
наста-ва́ти, v., be-, ent-stehen, eintreten, werden.
наста́в-ити, p. v., -ля́ти. [Aufsatz.
на́став-ка, f. I.*), (2. pl. -ок),
наста́вний, adj., vorgesetzt.
наста́вник, m. I.*), Aufseher.
наста́вниця, f. II., Aufseherin.
настал-и́ти, p. v., -ювати.
наста́лю-вати, v. I. A.*), stählen.
на́станє, n. IV., Werden, Erscheinen.
настанов--и́ти, p. v., -ля́ти.
настановля́-ти, v. I. A.. (auf-) stellen, fest-, ein-setzen.
наста́-рчити, p. v., -чити.
наста́-ти, p. v.. -ва́ти. [schaffen.
настача́-ти, v. I. A., genug be-
настáч-ити, p. v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать, imp. -ч), -а́ти.
на-сте́ж, adv., навстя́ж.
настел-и́ти, p. v., -ювати.
насте́лю-вати, v. I. A.*), aufdecken, -betten, -streuen.
настига́-ти, v. I. A., rechtzeitig eintreffen (tun).
настій-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Auf-
на-сті́лько, adv., soviel. [guß.
настійчи́вий, adj., beharrlich.
настоло́ч-ити, p. v., -увати. [treten.
настоло́чу-вати, v. I. A.*), drauf-
на-сторц, adv., aufgerichtet.
настою́-вати, v. I. A.*), worauf bestehen, dringen.
настра́шити, p. v., erschrecken.
настриг-а́-ти, v. I. A., anscheren.
настри́-чи. p. v., -га́ти.
на́стр-ій, m. III., (2. s. -ою), Stimmung. [schießen.
настріля́ти, p. v., viel zusammen-
настро-и́ти, p. v., -ювати.
настром-и́ти, p. v., -лювати.
настро́млю-вати, v. I. A., aufstecken. [bauen; stimmen.
настро́ю-вати, v. I. A.*), viel
наструга́ти, p. v., anhobeln.

Digitized by Google

наступáти, v., treten; anrücken; (nach-, er-)folgen.
наступ-йти, p. v., -áти. [greifend.
наступний, adj., nachfolgend; an-
наступник, m. I.*), Nachfolger.
наступниця, f. II., Nachfolgerin.
наступство, n. I., Nachfolge.
наступкати ся, p. v., viel poltern, pochen.
настягáти, p. v., zusammenziehen.
насувáти, v., auf etwas schieben, heranziehen, kommen.
насук-áти, p. v., -увати. [zwirnen.
насýку-вати, v. I. A.*), fertig
насý-нути, p. v., -вáти.
насуп-йти, p. v.. -ля́ти.
насупля́-ти, v. I. A., runzeln; ся sich aufblasen.
на-супроти, präp. 2., gegenüber.
нá-сýхо, adv., trocken.
насуш-йти, p. v., -увати.
насýшу-вати, v. I. A.*), viel (an-) trocknen.
насý-шний, -щний, adj., täglich.
насýшник, m. I.*), tägliches Brot.
натáяти, p. v., viel schmelzen.
натвори́ти, p. v.. viel schaffen.
нáте! siehe na!
на-тепéр, adv., vorderhand.
натерпíти ся, p. v., viel leiden.
нат-ерти, p. v., -ирáти.
нат-есáти, p. v., -ї́сувати.
нат-ечй, p. v., -їкáти.
натúна, f. I., Spinat.
натина́-ти, v. I. A., viel an-schneiden, -hauen.
натира́-ти, v. I. A., einreiben.
натúра́ч, m. IV., Reiber.
нáтиск, m. I.*), (2. s. -у), Druck, Nachdruck.
натиска́-ти, v. I. A., aufdrücken; dringen.
натис-нýти, p. v., кáти. [-rinnen.
натїка́-ти, v. I. A., hinein-fließen,
натїни́ти, p. v., schattieren.
нáтїн-на, f. I.*), Schattierung.
натї́су-вати, v. I. A.*), viel zu-schneiden, behauen. [freuen.
натї́шити ся, p. v., sich satt
наткáти, p. v., viel weben.
наткнýти, p. v., aufspießen; ся (auf etwas) stoßen.
нáтовп, m. I., (2, s. у), Gedränge.
натовчй, p. v., viel zer-stoßen, -brechen, -schlagen.
натолóчити, p. v., viel vertreten.
натомúти, p. v., ermüden.
натóмість, adv., statt dessen.
натоп-йти, p. v., -лювати.
натóплю-вати, v. I. A.*), viel schmelzen, ersäufen; heizen.
натóпт-áти, p. v.. -увати.
натóпту-вати, v. I. A.*), voll-stampfen. [plauschen.
наторóчити, p. v., viel trennen;
наточ-йти, p. v., -увати.
натóчу-вати, v. I. A.*), anzapfen.
натрáфити, p. v., antreffen.
натрíпати, p. v., anklopfen.
натроїти, p. v., viel vergiften.
нáтруд, m. I., (2. s. -у), Eiter.
натрудúти, p. v., hemühen, ermüden.
натрудовáтїти, p. v., anschwellen.
натру-сúти, p. v., -шувати. [gen.
натрýчу-вати, v. I. A.*), aufdrän-
натрýшу-вати, v. I. A., натрясáти.
натряса́-ти, v. I. A., an-schütteln. -streuen.
натряс-тй, p. v., -áти.
натýга, f. I.*), Anstrengung.
натуж-йти ся, p. v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать), -увати ся.
натýжу-вати ся, v. I. A.*), sich anstrengen.
натýжний, adj., angestrengt.
нáтхненє, n. IV., Eingebung. Begeisterung.
натхнýти, p. v., einhauchen.
нáтще, adv.. auf leeren Magen.

Digitized by Google

натягáти, v. I. A., an-, auf-ziehen, spannen; ся sich strecken.
нáтяк, m. I.*), (2. s. -у), Anspielung, Andeutung. [andeuten.
натякá-ти, v. I. A., anspielen,
натякн-ýти, p. v. I. B., (prt. -ýв), натякáти. [Wissenschaft.
науκа, f. I.*), Lehre, Unterricht,
науκóвий, adj., wissenschaftlich, Lehr-.
науст-йти, p. v. II. A., (prs. 1. s. *щý*, vp. *-щéний*), науцáти.
научá-ти, v. I. A., (be)lehren, unterrichten.
науч-йти, p. v., -áти.
наущá-ти, v. I. A., anstiften.
наýщенє, n. IV., Anstiftung.
нафарбý-вати, p. v. I. A.*), färben.
нáфта, f. I., Naphtha. [händler.
нафтя́р, m. II., (2. s. -я́), Naphthaнахапáти, p. v., viel erhaschen.
нахáркати, p. v., (viel)anspucken.
нахваля́-ти ся, v. I. A., prahlen.
нахвата́-ти, p. v. I. A., нахапáти.
нáхил, m. I., (2. s. -у), Neigung.
нахил-йти, p. v., -я́ти.
нахи́льний, adj., geneigt. [beugen.
нахиля́-ти, v. I. A., hin-neigen,
нáхі́д, m. I., (2. s. -у), Einwanderung; Fund.
нáхі́д-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Fund.
нахле-птáти ся, -стáти ся, p. v., sich satt schlürfen. [machen.
нахмýрити, p. v., finsteres Gesicht
нахмýрний, adj., mürrich, düster.
наховáти, p. v., viel verstecken, aufbewahren.
находи́ти, v., finden; ся sich befinden; sich müde gehen.
нахорувáти ся, p. v., kränkeln.
нахýхати, p. v., anhauchen.
нáция, f. III., Nation.
нацїд-йти, p. v., -жувати.
нацїджу-вати, v. I. A.*), voll anzapfen.
нацїл-йти, p. v., -я́ти.
нацїля́-ти, v., zielen, anlegen.
начáльний, adj., oberst.
начáльник, m. I.*), Vorsteher.
начáльниця, f. II., Vorsteherin.
начáльство, n. I., Obrigkeit, Behörde. [Zeit.
на-чáс, на часó(чо)к, auf kurze
нач-áти, p. v. I. B., (prs. -нý..., prt. -áв, imp. -ний, vp. -áтий), -инáти.
начвáнити ся, p. v., sich prahlen.
нáче, adv., gleich sam, -wie, wie.
начепи́ти, p. v., начіпля́ти.
нáчерк, m. I.*), (2. s. -у), Zeichnung; Entwurf.
начеркнýти, p. v., auf-, verzeichnen; entwerfen.
начерп-áти, v., an-schöpfen, -füllen.
начéр-пати, p. v., -пáти.
нач-есáти, p. v., -ісувати.
начимхáти, p. v., viel rupfen (behacken).
начина́-ти, v. I. A., anfangen.
нáчинє, n. IV., Geschirr, Werkzeug.
начин-йти, p. v., -я́ти, [Füllsel.
нáчин-ка, f. I.*), (2. s. -óк),
начинй-ти, v. I. A., an-machen, -füllen.
начисл-йти, p. v., -я́ти.
начисля́-ти, v. I. A., auf-, an zählen.
начит-áти, p. v., -увати.
начи́ту-вати, v. I. A.*), (her)auslesen; ся viel lesen. [-hängen.
начіпля́-ти, p. v. I. A., an-heften,
начі́су-вати, v. I. A., an-kämmen, -hecheln.
начорни́ти, p. v., anschwärzen.
нáчоси, pl. m. I., Scheitelhaare.
начýду-вати ся, p. v., viel staunen.
наш, -а, -е, pron. = adj., unser.
нашепт-áти, p. v., -увати.
нашéпту-вати, v. I. A.*), zu-, anflüstern.
нашива́-ти, v. I. A., annähen.

Digitized by Google

наши́йний, adj., Hals-.
наши́-йник, -льник, m. I.*), Hals-Kette, -Riemen.
наши́й(о)к, m. I.*), Halsbinde.
наши́-ти, p. v., -ва́ти.
нашко́дити, p. v., schaden.
нашпил-и́ти, p. v., -ювати.
нашпи́лю-вати, v. I. A.*), aufstecken.
наштукува́ти, p. v., anstückeln.
нащади́ти, p. v., ansparen.
нища́д(о)к, m. I.*), Ursprung.
нащеп-и́ти, p. v., -лювати.
нащепле́ю-вати, v. I. A.*), pfropfen.
нащипа́ти, p. v., an-pflücken, spalten.
на-що, wozu?
нащу́р-ити, p. v., -ювати.
нащу́рю-вати, v. I. A.*), spitzen.
наю́дити, p. v., aufhetzen.
на-я́ві, adv., in Wirklichkeit.
не, nicht; un-, ohn-, miß-, -los. (Wörter mit не-, die hier fehlen, bedeuten das Gegentheil der **ohne** не-).
не-аби́як, adv., nicht schlechtwegs.
небав-ом, -кн, -ком, adv., bald.
не-без-то́го, adv., wohl auch.
небеса́, pl., не́бо.
небе́сний, adj., himmlisch.
небили́ця, f. II., Fabel, Anekdote.
небили́чний, adj., fabelhaft.
не́бі́ж, m. IV., Neffe. [Gottselige.
небі́ж-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
небі́жчик, m. I.*), Gottseliger.
не́бо, m. I., (pl. небес-а́), Himmel.
небо́г, m. I.*), armer Mensch; Lieber!
небо́га, f. I.*), armes Ding; Liebe!
небо́гий, adj., arm.
небожа́, n. V., armes Kind.
небозві́д, m. I., (2. s. -у), Himmelsgewölbe.
небора́-к, m. I.*), (5. -че), небо́г.
небо-скло́н, m. I., -звід.
нев- siehe auch неу-!
невгомо́нний, adj., unermüdet; unruhig.
невда́-лий, -тний, adj., mißrathen.
не-вже́-ж? doch wol? wäre es möglich? [keit.
невзго́дина, f. I., Zwist, Streitig-
невида́льщина, f. I., Seltenheit.
невиліччи́мий, adj., unheilbar.
невиліччи́мість, f. V., Unheilbarkeit.
неви́нний, adj., unschuldig.
неви́нність, f. V., Unschuld.
невиноси́мий, adj., unerträglich.
неви́роблений, adj., ungeübt.
не́від, m. I., (2. s. -у), Fischgarn.
невідкли́чний, adj., unwiderruflich.
невідлу́чний, adj., unzertrennlich.
невідо́мий, adj., unbekannt.
невіжа, m. = f. IV., Ignorant.
невіжий, adj., unkundig.
невільник, m. I.*), Sklave.
невільниця, f. II., Sklavin.
невільни́чий, adj., sklavisch.
невільни́цтво, n. I., Sklaverei.
невірство, n. I., Unglaube.
невіста, f. I., Weib.
не-ві́сть що, Gott weiß was.
невіст-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Schwiegertochter.
невістний, adj., un-(bewust)-los.
не-вла́д, adv., nicht genehm.
невловимий, adj., unfaßbar.
невмира́ка, m. = f. I.*), unsterblicher (Held). [lich.
невмиру́-чий, -щий, adj., unsterb-
невмілий, adj., unkundig. unver-
не-вмі́ру, adv., unmäßig. [ständig.
невмісти́мий, adj., unfaßbar.
невмістний, adj., un-statthaft, -schicklich.
невмоли́мий, adj., unerbittlich.
чево́л-ити, v. II. A., zwingen, nötigen.
нево́льний u. dgl. siehe невільний etc.

Digitized by Google

невóля, f. II., Sklaverei, Knecht-
невпи́нний, adj., unablässig. [schaft.
невпроси́мий, adj., unerbittlich.
невсипу́щий, adj., rastlos.
невсити́мий, adj.. unersättlich.
невтоми́мий, adj., unermüdlich.
не-в-ча́с, adv., zur unrechten Zeit.
негада́нно, adv., unvermutet.
нега́дка, fällt nicht ein.
негі́дни-к, m. I.*), -ця, f. II., Nichtwürdige(r).
него́да, f. I.. Un-gewitter, -wetter.
негра́мотний, adj.. Analphabet.
недви́жність, f. V., Unbeweglich-
неді́лиця, f. II., Atom. [keit.
неді́л-ьний, -ьшний, adj., Sonntags-.
неді́ля, f. II., Sonntag; Woche.
недоби́т(о)к, m. I.*), Überbleibsel.
недобі́р, m. I.. (2. s -y), Defizit.
недови́дж(у-в)а́ти, v. I. A.(*), schlecht sehen.
недові́р(о)к, m. I.*), Ungläubiger.
не-до-в-подо́би, adv., nicht gefallend (lieb).
недовче́ний, adj., Halbgelehrter.
недо́гар(о)к, m. I.*), ógapók.
недо́гляд, m. I., (2. s. -y), Versehen.
недо́-гриз(о)к, m. I.*), -ідок.
недо́їд(о)к, m. I.*), Speiserest.
недо́лад, m. I., (2. s. -y), Unordnung.
недола́дний, adj., unordentlich.
недо́лі́т(о)к, m. I.*), minderjährig, unmündig.
недолу́га, f. I.*), Blödigkeit.
недолу́гий, adj., unbeholfen; blöd.
недолю́д(о)к, m. I.*), Unmensch; Wildfang.
недо́ля, f. II., Mißgeschick.
недомага́-ти, v. I. A., kränkeln.
недопече́ний, adj., unausgebacken.
недо́пит(о)к, m. I.*), (2. s. -y), Rest von Getränken
недопла́та, f. I., Zahlschuld.
недо́рі́д, m. I., (2. s. -y). Mißwachs.
недорі́кий, adj., geistesschwach.
недорі́чний, adj., ungereimt; unfähig.
недо́рост(о)к, m. I.*), halbwüchsig.
недоста-ва́ти, v., fehlen, mangeln.
недоста́ток, m., Mangel, Not.
недоу́к, m. I*). Halbgelehrter.
недохо́дячи... nicht weit von...
недочува́-ти, v. I. A., schlecht
недочу́-ти, p. v., -ва́ти. [hören.
недуга, f. I.*), Krankheit.
недужий, adj., krank.
не́жит, m. I., Katarrh. [bald.
незаба́-вки, -ром., adv., unverweilt,
незабу́тний, adj., unvergeßlich.
незави́дний, adj., nicht beneidens-
неза-до́вго, siehe -ба́вки. [wert.
незасі́бний, adj., arm.
незгі́рший, adj., несогі́рший.
незглуби́мий, adj., unergründlich.
незго́да, f. I., Uneinigkeit, Zwietracht.
нездобра́, adv., nicht aus Übermut.
незлі́чи́мий, adj., unzählig.
незло́мний, adj., unverbrüchlich; unbeugsam.
незлучи́мий, adj., unvereinbarlich.
незмі́рний, adj., unermeßlich.
незна́йк-о, m. I.·), Unwissender.
незна́ть, adv., wer weiß.
незруши́мий, adj., unerschütterlich.
неизслі́ди́мий, adj., unerforschlich.
неймові́рний, adj., unwahrscheinlich, unglaublich [scheinlichkeit.
неймові́рність, f. V., Unwahr-
неко́нче, adv., nicht (eben) not-
не́люб, m. I., nicht lieb [wendig.
нема́, ist nicht, es gibt nicht, man hat nicht. [Schwäche.
не́мі́ч, f. V., Unvermögen,
не́мі́чний, adj., kraftlos, schwach.
немо́в, adv., wie, fast, gleichsam.
немовля́, n. V., kleines Kind.
ненави́діти, v., hassen.
ненави́стний, adj., verhaßt.
ненáвисть, f. V., Haß.

Digitized by Google

ненагля́дний, adj., sehr anziehend.
нена́їсний, adj., unersättlich.
ненаруши́мий, adj., unantastbar.
наси́тний, adj., unersättlich.
наси́тність, f. V., Unersättlichkeit
ненаста́нний, adj., unaufhörlich.
нена́че = на́че.
не́н-ьо, m. II., Vater.
не́н-я, f. II., Mutter; -ька, -ечка. f. I.*), dim.
необх-і́дний, -оди́мий, adj., unumgänglich.
необх-і́дність, **-оди́мість**, f. V., Unumgänglichkeit.
необчисли́мий, adj., unberechenbar.
неоди́н, nicht einer, mancher.
неопла́тний, adj., unbezahlbar.
неоці́н-е́ний, **-и́мий**, adj., unschätzbar.
непа́мять, f., Vergessenheit.
непере́чний, adj., unbestreitbar.
непі́т, m. I., Neffe; Enkel.
непобі́ди́мий, adj., unbesiegbar.
непобі́ди́мість, f. V., Unbesiegbarkeit.
непоб-ори́мий, -іди́мий.
непоб-ори́мість, -іди́мість.
непогріши́мий, adj., unfehlbar.
непогріши́мість, f. V., Unfehlbarkeit.
непокоєне, n. IV., Beunruhigung.
непоко-і́ти, v. II. B., beunruhigen.
непоми́льний, adj., unfehlbar.
непоми́льність, f. V., Unfehlbarkeit.
непомі́рний, adj., übermäßig groß.
непопра́вний, adj., unverbesserlich.
непора́дний, adj., ratlos.
непора́дність, f. V., Ratlosigkeit.
непоро́чний, adj., makellos.
непоро́чність, f. V., Makellosigkeit.
непосидю́чий, adj., unruhig, unstät.
непосидю́чість, f. V., Unstätigkeit.
непо́та, f. I., Nichte; Enkelin.
непо́тріб, m. I., Taugenichts.
непохи́тний, adj., unerschütterlich.
непохи́тність, f. V., Festigkeit.
непоща́дний, adj., schonungslos.
непра́вда, f. I., Unwahrheit, Lüge.
непримири́мий, adj., unversönlich.
непримири́мість, f. V., Unversönlichkeit.
не-при-чи́м, adv., nicht dazugehörig.
непри́чком, adv., beispielweise.
непро́волочно, adv., unverzüglich.
непрогля́дний, adj., undurchdringlich.
нераз, adv., nicht einmal.
нерв, m. I., Nerv.
нервови́й, adj., nervös.
нерівня́, f. II., nicht ebenbürtig.
не́рість f. V., Mineral.
неро́б-а, m. = f. I., (2. pl. -ів), Faulenzer.
неро́бство, n. I., Faulenzerei.
нерозлу́чність, f. V., Unzertrennlichkeit.
нерозри́вний, adj., unzerreißbar, unlöslich.
нерозри́вність, f. V., Unauflöslichkeit.
нѣсамови́тий, adj.. besessen.
нескоро, adv., nicht bald.
неслава, f. I., übler Ruf, Schande.
неславити, v., in Verruf bringen.
неслиха́ний = нечу́ваний.
не́смак, m. I., (2. s. -у), Mißbehagen.
несогі́рший, adj., nicht garschlecht.
неспали́мий, adj., unverbrennlich.
неспини́мий, adj., unaufhaltsam.
неспо́вна, adv., nicht ganz (voll).
несподі́ваний, adj., unverhofft.
несподі́ван-ка, f. I.*), (pl. pl. -ок), Überraschung.
неста-ва́ти, v., fehlen, mangeln.
неста́-ти, p. v., = ва́ти.
неста́т(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Mangel, Not.
нестеме́нний, adj., wahr, echt, unzweifelhaft.
нестерп-и́мий, **-ний**, **-у́чий**, adj., unerträglich.
не́с-ти, v. I. B., (prt. нёс, не́сла). tragen; ся (Eier)legen.

Digitized by Google

несходи́мий, adj., unermeßlich.
несчисле́нний, adj., unzählig.
не ті́льки, але́ й (та́к-же, -о́ж), conj., nicht nur, sondern auch.
нетлі́нний, adj.. unverweslich.
не то (що), conj., nicht nur, (geschweige denn)
нетре́ба, adv.. es ist nicht nötig, man braucht nicht.
не́тря, f. II., Waldschlucht.
нетя́ма, f. I., Besinnungslosigkeit.
нева́нущий, adj., unverwelklich.
неужи́т(о)к, m. I.*), (2. s. -у), öder Boden.
неу́ка, m. = f. I.*), Unwissender.
неу́кий, adj., ungeschult. [fangen.
неуло́вимий, adj, nicht (auf)zu-
неуста́нний, adj., unaufhörlich.
нехай, conj., es sei, mag; laß; gesetzt.
не́хар, f. V., Sudler(in).
не́хіть, f. V., Unlust, Abneigung.
нехлю́йний, adj., schmutzig.
нехлю́йниця, f. II., не́хар.
нехлю́я, f. III., не́хар.
не́хотя, -чи́, adv., unwillkürlich; хоч не́хо́ч magst wollen oder nicht. [achten; vernichten.
нехту-ва́ти, v. I. A.*), nicht be-
нечá-йний, -яний, adj., unverhofft.
нечéтність, f. V., Unleserlichkeit.
нечува-лий, -ний, adj., unerhört.
нечу́ть, adv., kaum hörbar.
нея́лий, adj., ungeziemend.
ни́ва, f. I., Acker. [verkümmern.
ни́дї-ти, v. I. A., schwinden,
ни́же = ни́зше, comp. von ни́зький.
ни́жний, adj., Unter-, Nieder-.
низ, m. I., (2. s. -у), -ина́, f. I., Niederung.
низ-и́ти, v. II. A.. (prs. 1. s. -жу́, vp. -же́ний), herabsetzen.
ни́з-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Reihe.
ни́з-кий, adj., (comp.-ший), niedrig.
ни́зкість, f. V., Niedrigkeit.
низови́й, adj., in der Niederung.
ни́клий, adj., schwach, zart.
ни́кн-ути, v. I. B., (prt. ник, -ла), schwinden,
ни́н-ї, -ька, adv., heute.
ни́нїшний, adj., heutig.
ни́па-ти, v. I. A., tappen.
ни́р-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Niere.
ниркова́тий, adj., nierenförmig.
нирн-у́ти, v. I. B., (prt. -у́в), untertauchen.
нирце́м, adv., untertauchend.
ни́-ти, v. I. A., sich härmen.
ни́т-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Faden, Zwirn, Garn.
нитково́тий, adj., fadenförmig.
ни́тяний, adj., Zwirn-.
ниць, adv., vorlings.
нич = ні́чо́.
ни́-шком, -щечком, adv., heimlich.
ни́щий, adj., arm.
ни́щ-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать. imp. ниищ), vernichten, -tilgen. [noch.
ні, conj., nein; ні — ні, weder —
ні́би, ні́бито, adv., wie wenn, gleichsam.
ні́веч-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать, imp. ні́веч), ни́щити.
ні(г)де́, adv., nirgends.
ні́г(о)ть, m. II., Fingernagel.
ні-до-ко́го, ні́до-чо́го = до ні́ко́го (ні́чо́го).
ні́дро́, n. I., Schoß.
ні́ж, m. IV., (2. s. -а́), Messer.
ніж, conj., als, wie, denn.
ніж-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -у́, 3. pl. -а́ть), verzärteln.
ні́ж-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к). dim.
ніжни́й, adj., Fuß-. [нога́.
ні́жний, adj., zart, zärtlich.
ні́жність, f. V., Zartheit, Zärt-
ні-за́-що = за ні́чо́. [lichkeit.
ні́зд-ра, pl. n. I., (2. -е́р), Nüstern.

Digitized by Google

нїкóли, adv., niemals; менí н., habe keine Zeit.
нїкýди, adv., nirgends (wohin).
нїкчéмний, adj., nichtig; nichts-
нїм, adj., ehe, bevor; bis. [würdig.
Нїм(е)ць, m. II., Deutscher,
нїмéцкий, adj., deutsch.
Нїмéччина, f. I., Deutschland.
нїмúй, adj., stumm.
нїмí-ти, v. I. A., verstummen.
Нїм-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Deutsche.
нїмотá, f. I., Stummheit.
нї-на́-що = на нїчó.
нїóди́н, nicht einer, keiner.
нї-о-чі́м = о нїчі́м. [billig).
нї-по-чóму = по нїчóму, (spott-
ніс, m. I., Nase.
нїсенітний, adj., nichtig, albern.
нїсенíтниця, f. II., Kleinigkeit; Unsinn. [noch so; wie immer.
нї-ся́к — нї-та́к, weder so —
нїт-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Nacht-
нїхтó, pron., niemand. [falter.
ніч, f. V., Nacht.
нїчúй, pron., niemandes.
ні́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), dim.
нічлíг, m. I.*), Nachtlager. [ніч.
нічний, adj., Nacht-.
нїч-ó, pron. = adj., nichts.
нїя́к, adv., auf keine Weise.
нїя́кий, kein; нїя́ко, -во, adv., untunlich, -schicklich.
но! int., nun!
новáтор, m. I., Neuerer.
новúзна, f. I., Neuerung.
новúй, adj., neu.
новúк, m. I.*), Neuling; Noviz.
новина́, f. I., Neuigkeit. [dim. -á.
новúн-ка, f. I.*), (2. pl. -ок),
новинкáр, m. II., (2. s. -й), Neuigkeitskrämer.
новúця, f. II., Novize.
новíсінький, adj., ganz neu.
нóвість, f. V., Neuheit.
новíтний, adj., neu, modern.
новобрáн(е)ць, m. II., Rekrut.
нововíр(е)ць, m. II., Neophyt.
новожéн(е)ць, m. II., Neuvermählt.
новорíчний, adj., Neujahrs-.
новосьвíтний, adj., Neuzeit-.
новотвíр, m. I., (2. s. -у), Neubildung.
нога́, f. I.*), (pl. 1. нóги, 2. ніг), Fuß, Bein.
ногавúцї, pl. f. II., Beinkleid.
ножáр, m. II., (2. s. -я́), Messerschmied.
ноженя́, n. V., dim. нога́.
нóжик, m. I.*), dim. ніж.
нóжицї, pl. f. II., Schere.
нора́, f. I., Höhle; Quelle.
норúстий, adj., quellenreich.
нóров, m. I., (2. s. -у), Sitte; [Laune.
норовúстий, adj., störrig.
норовúстість, f. V., Störrigkeit.
норов-úти, v. II. A., (prs. 1. s. -лю́, 3. pl. -ля́ть; v. (з-)лений), störrig machen.
норовствéнність, f. V., Sittlichkeit.
носатúзна, f. I., Rotzkrankheit.
носáтий, adj., großnasig.
носá-ч, m. IV., (2. s. -á), -тий.
нóсик, m. I.*), dim. ніс; Schnäblein.
носúльник, m. I.*), Träger.
нос-úти, v. II. A., (prs. 1. s. -шу, vp. -шéний), tragen.
носовúй, adj., Nasen-.
носорíг, m., Nashorn.
ночу-вáти, v. I. A.*), übernachten.
нóша, f. IV., Tracht, Kleidung.
ноші, pl. f. IV., Tragbahre.
ну, -ж, -же, conj., nun, also; wohlan! auf denn!
нудьгá, f. I.*), Langeweile; Mißnудь, f. V., Üblichkeit. [stimmung.
нýд-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -жу, imp. -ь, vp. (з-)-жéний), langweilen; plagen.
нудкий, adj., süßlich.

Digitized by Google

нудни́й, adj., langweilig.
нуд-о́та, f I., -ьга́.
ну́жда, f. I., Not.
нуждо́нний, adj., elend, erbärmlich.
нуждо́нність, f. V., Erbärmlichkeit.
ну́ля, f. II., Nulle.
нум, **ну́мо**, **нуте**! int., wohlan!
нур(о́)ць, m. II., Taucher. [heda!
ну́р-ити, v. II. A.. tauchen.
нуркови́й, adj., Taucher-.
нур(о́)к, m. I.*), Taucher, -а́ да́ти, untertauchen.
ну́та, f. I., Note, Arie.
нутро́, n. I., Inneres.
нюнь-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Memme.
нюх, m. I., (2. u. 7. -у), Geruch.
нюха-ти, v. I. A., riechen, schnupfen.
нюхцо́м, adv., witternd.
ня́вка-ти, v. I. A., miauen.
ня́нь-ка, f. I.*). (2. pl. -о́к), Kinderwärterin.
ня́ньч-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать), warten, pflegen.
ня́ти, p. v., (prs. йм-у..., imp. -и́, prt. ня-в, vp. (за-)-тий, fassen, ergreifen.

О.

о, об, präp. 4. u. 7., um, an; von, über, wegen; bei, nahe.
о-, об-, обі-, обо-, präfix, um-, ringsum-, umher-, herum-; be-, ab-, herab-, weg-, er-, ver-.
об- etc siehe auch о- etc.!
оба́, обі́, обо́е, num., beide.
оба́ва, f. I., Besorgnis.
обавля́-ти ся, v. I. A., säumen; befürchten.
оба́рін(о)к, m. I.*), Bretzel.
обача́-ти, v. I. A., wahrnehmen, schauen.
оба́чити, p. v., erblicken.
обачі́нє, n. IV., Rücksicht.
оба́чний, adj., um-, vor-sichtig.
оба́чність, f. V., Um-, Vor-sicht.
оббива́-ти, v. I. A., ab-, be-schlagen; abprügeln.
оббира́-ти, v. I. A., weg-, ab-nehmen; wählen; ся sich anbieten.
обби́-ти, p. v., (prs. обі-), -ва́ти.
оббіга́ти, v., um etwas herumlaufen.
оббі(г)-чи, p. v., -а́ти.
обве́зти, p. v., обвози́ти.
обв-е́сти, p. v., -оди́ти,
обводи́ти, v., um etwas herumführen.
обвози́ти, v., herumfahren.
обвяз-а́ти, p. v., -увати.
обвя́зу-вати, v. I. A.*), umbinden.
обганя́-ти, v. I. A., ab-, weg-, ver-treiben.
обгорі́ти, p. v., verbrennen.
обгор-ну́ти, p. v., -та́ти.
обгорта́-ти, v. I. A., umfassen; einwickeln. [Überwurf.
о́бгорт-ка, f. I.*), (2. pl. -ок),
обгрива́-ти, v. I. A., (im Spiel) abgewinnen.
о́бгриза́-ти, v. I. A., benagen.
обгри́з-ти, p. v., -а́ти.
обдар-и́ти, p. v., -о́вувати.
обдаро́ву-вати, v. I. A.*), beschenken.
обдар-ува́ти, p. v., -о́вувати.
обд-е́рти, p. v., -ира́ти.
обдиви́ти ся, p. v., nachschauen.
обдира́-ти, v. I. A., abreißen; plündern.
обдїл-и́ти, p. v., -я́ти.
обдїля́-ти, v. I. A., beteilen.
обдзьо́ба-ти, p. v. I. A., abpicken (Schnabel). [wegblasen.
обдува́-ти, v. I. A., aufblähen;
обду́м-ати, p. v., -увати.
обду́му-вати, v. I. A.*), bedenken, überlegen.
обду́-ти, p. v.. -ва́ти.

Digitized by Google

обезпе́ка, f. I.*), Versicherung.
обезпеча́-ти, v. I. A., versichern.
обезпе́ч-ити, p. v., -а́ти.
обезсил-и́ти, p. v. II. A., -ювати.
обезси́лю-вати, v. I. A.*), entkräften.
обезчести́ти, p. v., entehren.
о́бе́м, m. I., (2. s. -у), Umfang.
обе́м-и́стий, -ний, adj., umfangreich. [Umfang.
обе́м-и́стість, -ність, f. V.,
обере́ж-ка, f. I.*), Verhütung.
обере́жний, adj., vorsichtig, behutsam.
обере́жність, f. V., Vorsichtigkeit.
обере́м(о)к, m. I.*), ein Armvoll.
оберн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), оберта́ти.
оберта́-ти, v. I. A., um-wenden, -drehen; verwandeln.
обжалу́ву-вати, v. I. A.*), an-, ver-klagen.
обжа́л-увати, p. v., -о́вувати.
обж-е́рти ся, p. v., (prs. u. imp. обі-), -ира́ти. [fressen.
обжира́-ти ся, v. I. A., sich voll
о́бжинки, pl. m. I., Erntefest.
обзива́-ти ся, v. I. A., antworten.
обзира́-ти, v. I. A., besehen; ся sich umschauen.
о́бзір, m. I., (2. s. -у), Umschau.
обзо́рини, pl. f. I., Besichtigung.
обива́тель, m. II., Bürger.
обива́тельство, n. I., Bürgerschaft.
оби́да, f. I., Beleidigung.
оби́дв-а, -і, -о́е, num., beide.
обиджа́-ти, v. I. A., beleidigen, verletzen. [vp. -же́ний), -жа́ти.
обид-и́ти, p. v. II. A., (prs. -жу́,
оби́д-ливий, -ний, adj., beleidigend.
оби́дник, m. I.*), Beleidiger.
оби́дниця, f. II., Beleidigerin.
оби́льний, adj., reichlich.
обиня́кий, pl. m. I., Umschweife.
обира́-ти, v. I. A., wählen.
обиська́-ти, v. I. A., durchsuchen.
оби́ча́й, m. III., Brauch, Sitte.
обича́йний, adj., gewöhnlich; sittsam. [keit.
обича́йність, f. V., Sitten, Sittlich-
обібра́ти, p. v., (prs. u. imp. об-), оббира́ти. [lauf.
о́біг, m. I., (2. u. 7. s. -у). Um-
обігна́ти, p. v., (prs. u. imp. об-), обганя́ти.
обігра́ти, p. v., обгрива́ти.
обігрі́ти, p. v., von allen Seiten erwärmen. [Mittag.
обі́д, m. I., (2. s. -у), Mahlzeit;
обі́да-ти, v. I. A., zu Mittag essen.
об'їда́-ти, v. I. A., abfressen; ся sich überessen.
обі́дний, adj., Mittags-.
обі́дра́н(е)ць, m. II., Haderlump.
обі́дра́ти, p. v., обдира́ти.
обізва́ти ся, p. v., обзива́ти ся.
о́б'їзд, m. I., (2. s. -у)), -ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Rundfahrt. [fahren.
об'їзджа́-ти, v. I. A., herum-
обїзд-и́ти, v., -жа́ти.
обізрі́ти, p. v., обзира́ти.
обійко́ = обо́є. [-fassen.
обійма́-ти, v. I. A., um-armen,
обі́йми, pl. m. I., Umarmung.
обійм-и́ти, p. v., -а́ти.
обі[й]сте́, n. IV., Wirtschaftshof.
обійти́, p. v., обходи́ти.
обікра́сти, p. v., (prs. u. imp. об-), обкрада́ти.
обімли́ти = зімли́ти. [Füßen.
обі́ніж, adv., auf (mit) beiden
обірва́ти, p. v., обрива́ти. [Mist.
обірни́к, m. I.*), [2. s. -а), Dünger,
обі́руч, adv., mit beiden Händen.
обісла́ти, p. v., обсила́ти.
обїсни́й, adj., gefräßig.
об'і́-сти, p. v., -да́ти.
обі́т, m. I., (2. s. -у), Gelübde.
обі́тниця, f. II, обіцянка.

Digitized by Google

обіцян-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Versprechen.
обіця́-ти, v. I. A., versprechen.
обіцю-вати, v. I. A.*), обіця́ти.
о́бі́ч, f. V., Seite, Abhang.
обка́пати, p. v., beträufeln.
обкида́ти, v., bewerfen.
обки́-нути, p. v., -да́ти. [einfassen.
обкла́да́-ти, v. I. A., besetzen,
обкла́-сти, p. v., -да́ти.
обкоп-а́ти, p. v., -увати. [graben.
обко́пу-вати, v. I. A.*), um herum
обко-си́ти, p. v., -шувати. [mähen.
обко́шу-вати, v. I, A.*), ringsum
обкрада́-ти, v. I. A, bestehlen.
обкру-ти́ти, p. v., -чувати.
обкру́чу-вати, v. I. A.*), umdrehen, -winden.
обкур-и́ти, p. v., -ювати.
обку́рю-вати, v. I. A.*), beräuchern.
обку-са́ти, p. v., -шувати
обку́шу-вати, v. I. A.*), ringsum
обла́ва, f. I., Treibjagd. [abbeißen.
о́бла́з, m. I., Felswand.
облази́ти, v., ringsum kriechen.
о́блаки, pl. m. I., Gewölk.
о́бласть, f. V., Gebiet.
облегш-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -у́, 3. pl. -а́ть), erleichtern.
о́бле́сний, adj., gleisnerisch.
обле́сник, m. I.*), Schmeichler.
облетѣ́ти, p. v., облѣта́ти.
обliва́-ти, v. I. A., begießen.
облиз-а́ти, p. v., -увати. [lecken.
облі́зу-вати, v. I. A.*), ab-, be-
о́блий, adj., walzenförmig.
обли́-ти, p. v., -ва́ти.
обли́че, n. II., Antlitz.
о́блички, pl. m. I., Backenbart.
облиш-а́ти, v., zurück-lassen, ся
облиш-и́ти, p. v., -а́ти. [-bleiben.
обліг, m. I.*), Brachfeld.
облі́зти, p. v., облази́ти.
облі́п-и́ти, p. v., -ювати.
облі́плю-вати, v. I. A.*), bekleben.
облїта́ти, v., um herum fliegen.
облóга, f. I.*), Belagerung.
облóгом, adv., brach.
обложи́ти, p. v., обкладáти.
о́блом(о)к, m. I.*), Bruchstück.
облу́да, f. I., Heuchelei.
облу́дний, adj., falsch.
облу́дник, m. I.*), Heuchler.
облуп-и́ти, p. v., -лювати.
облу́плю-вати, v. I. A.*), abschälen.
облягá-ти, v., belagern.
обля(г)-чи́, p. v., -а́ти.
обля́пати, p. v., beflecken. [-и́вати.
обл-я́ти, p. v., (prs. u. prt. обі-),
обма́з-ати, p. v., -увати.
обма́зу-вати, v. I. A.*), anschmieren, -streichen.
о́бман, m. I., (2. s. -у), -на, f. I., Täuschung.
обман-и́ти, p. v., -ювати.
обма́н-ли́вий, -ний, adj., trügerisch.
обма́ню-вати, v. I. A.*), betrügen.
обма-сти́ти, p. v., -щувати.
обма́ц-ати, p. v., -увати.
обма́цу-вати, v. I. A.*), betasten.
обма́щу-вати, v. I. A.*) beschmieren.
обмежа́-ти, v. I. A., beschränken.
обмеж-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -у́, 3. pl. -а́ть), -а́ти.
обм-е́сти, p. v., -іта́ти.
обмива́-ти, v. I. A., abwaschen.
о́бмил-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Irrtum, Versehen.
обмили́ти ся, p. v., sich irren.
обмина́ти, v., umgehen, ausweichen
обмин-у́ти, p. v., -а́ти.
обми́-слити, p. v., -шля́ти.
обмишля́-ти, v. I. A., erwägen, bedenken.
обми́-ти, p. v., -ва́ти. [Tausch.
о́бмін, m. I., (2. s. -у), -а, f. I.,
обмін-и́ти, p. v., -ювати.
обмі́ню-вати, v. I. A.*), ein-, um-
обмін-я́ти, p. v., -ювати. [tauschen.

Digitized by Google

обмі́р-ити, p. v., -яти. [denken.
обмі́ркува́ти, p. v., erwägen, be-
обмі́рю-вати, v. I. A.*), abmessen.
обмі́р-яти, p. v., -ювати. [-kehren.
обмі́та́-ти, v. I. A., ab-fegen,
обмо́ва, f. I., Klatsch, Verleumdung.
обмо́в-ити, p. v., -ля́ти.
обмовля́-ти, v. I. A., verleumden.
обмо́вний, adj.. klatschsüchtig.
обмо́вні́сть, f. V., Klatschsucht.
обмо́клий, adj., durchnäßt.
обмо́кнути, p. v., naß werden.
обмоло́-ти́ти, p. v., -чувати.
обмолоч́у-вати, v. I. A,*), ab-, aus-dreschen.
обмот-а́ти, p. v., -увати.
обмо́ту-вати, v. I. A.*), um-geben, -winden, -garnen.
обмочи́ти, p. v., benetzen.
обмурува́ти, p. v., ummauern.
обнажа́-ти, v. I. A., entblößen.
обнаж-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -у́, 3. pl. -а́ть), -а́ти.
обн-е́сти, p. v., -оси́ти.
обнижа́-ти, v. I. A., herabsetzen.
обни-зи́ти, p. v,, -жа́ти.
обнима́-ти, v. I. A., обійма́ти.
обні́же, n. II., Fußgestell; Gebirgsfuß. [Sache.
обнова, f. I., Erneuerung, neue
обнов-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -лю, 3. pl. -лять, vp. -лений), -ля́ти. [neumachen.
обновля́-ти, v. I. A., erneuern,
обн-о́га, f. I.*), -і́же.
обноси́ти, v., herum-, fort-tragen; verleumden.
обню́хати, p. v., beriechen.
обн-я́ти, p. v., -има́ти.
обобі́чний, adj., beiderseitig.
обовяз-а́ти, p. v., -увати.
обовя́зко́вий, adj., Pflicht, obligat.
обовя́з(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Pflicht. [pflichten.
обовя́зу-вати, v. I. A.*), ver-
ободр-и́ти, p. v., -я́ти. [ermutigen.
ободря́-ти, v. I. A., ermuntern,
обо́-є, num., (2. -(ї)х, 3. -м, 6. -ма́, 4. u. 7. -х), beide. [f. I.*), -in.
обожа́тель, m. II., Anbeter-, -ка,
обожа́-ти, v. I. A., anbeten, vergöttern.
обо́з, m. I., (2. s. -у), Kriegslager.
обо́зний, adj., Lager-.
обо́йчик, m. I.*), Schlüsselbein; Halsbinde.
оболо́нє, n. IV., Feldstrich.
обопі́льний, adj., beiderseitig. [keit.
обопі́льні́сть, f. V., Gegenseitig-
обо́ра, f. I., Viehstandplatz.
обор-а́ти, p. v., -ювати,
обори́г, m. I.*), Schober.
оборо́на, f. I., Verteidigung.
обороні́тель, m. II., Verteidiger-, -ка, f. I.*), -in.
оборон-и́ти, p. v., -я́ти.
оборо́нний, adj., Verteidigungs-.
обороня́-ти, v. I. A.. verteidigen.
о́борот, m. I., (2. s. -у), Wendung, Drehung; Umsatz. [triebs-.
оборо́тний, adj., gewandt; Be-
оборо́тні́сть, f. V.. Gewandtheit.
обо́рю-вати, v. I. A.*), umpflügen.
обо́ча, f. IV., Abhang. [trinken.
обпива́-ти ся, v. I. A., sich voll
обп- etc. siehe auch оп-!
обпи́-ти ся, p. v., -ва́ти ся.
обра́да, f., Beratung.
обра́дити ся, p. v., sich beraten.
обража́-ти, v. I. A., beleidigen.
о́браз, m. I., Bild.
обра́за, f. I, Beleidigung.
образ(е́)ць, m. II., Muster.
образи́ти, p, v., обража́ти.
образли́вий, adj., beleidigend; empfindlich .[Empfindlichkeit.
образли́ві́сть, f. V., Anzüglichkeit;
образо́вий, adj., bildlich; Bilder-.
образо́ванні́сть, f. V., Bildung.
образова́тель, m. II., Bildner.

Digitized by Google

образу-ва́ти, v. I. A.*), bilden.
образцо́вий, adj., Muster-.
обра́ти, p. v., обира́ти. [rechnen.
обрахо́ву-вати, v. I. A *), be·
обрах-ува́ти, p. v., -о́вувати.
обраху́н(о)к, m., Rechnung, Ab-, Be-rechnung.
обрехáти, p. v., обрíхувати.
о́брив, m. I., (2. s. -у), steiler Abhang.
обрива́-ти, v. I. A., ab reißen, -pflücken; ся ein-, ab fallen.
о́брив(о)к, m. I*) abgerissenes Stück.
о́брид, m. I., (2. s. -у), Eckel.
обридли́вий, adj., eckelhaft. [keit.
обридли́вість, f. V., Eckelhaftig-
обри́д-ити, p. v. II. A., (prs. 1. s. -жу, vp. -же́ний), vereckeln.
обри́дн-ути, p. v. I. B., (prt. обри́д-, -ла), eckelig werden.
обрити́ти, p. v., abrasieren.
о́бріб-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Bearbeitung.
обрíз, m. I., (2. s. -у), Schnitt.
обрíз-ати, p. v., -увати.
о́бріз(о)к, m. I., (Ab-) Schnitt(ling), Schnitzel. [schneiden.
обрíзу-вати, v. I. A,*), ab , be-
о́брій, m. III., Gerichtskreis.
обр-íк, m. I., (2. s. -о́ку, 7. -о́ці), Pferdefutter (Hafer).
обрíху-вати, v. I. A.*), belügen.
оброб-и́ти, p. v., -ля́ти; ся Arbeit vollenden. [behauen.
оброблá-ти, v. I. A., bearbeiten;
оброста-ти, v. I. A., bewachsen.
оброст-и́, p. v., -а́ти.
обруб-а́ти, p. v., -увати.
обруб-и́ти, p. v., -лювати.
обру́блю-вати, v. I. A.*), umsäumen. [hauen, hacken.
обру́бу-вати, v. I. A.*), ringsum
о́бру́с, m. I., Tischtuch. [Ring.
обру́ч, m. IV., (2. s. -á), Reif,
обру́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Reifring.
обручкова́тий, adj., ringförmig.
обру́шити ся, p. v., sich entrüsten.
о́бряд, m. I., (2. s. -у), Ritus.
обрядо́вий, adj., rituell.
обса́да, f. I., Besetzung.
обса́джу-вати, v. I. A.*), besetzen; bepflanzen.
обсад-и́ти, p. v., -жувати.
обсапа́ти, p. v., behacken.
обсила́-ти, v. I. A., herumschicken.
обси́п-ати, p. v., -увати.
обси́пу-вати, v. I. A.*), beschütten. bestreuen. [trocken werden.
обсиха́-ти, v. I. A., ringsum
обсїка́-ти, v. I. A., behauen.
обсїда́-ти, v. I. A., sich ringsum
обсі́-сти, p. v., -да́ти. [setzen.
обсі́яти ся, p. v., mit der Saat fertig werden.
обсї-чи́, p. v., -ка́ти.
обскочити, p. v., umringen.
обскýб-ати, p. v., -увати.
обскýбу-вати, v. I. A.*), abrupfen.
обсли́нити, p. v., mit Speichel benetzen.
обслýга, f., Bedienung.
обслýгу-вати, v. I. A.*), bedienen.
обслу-жи́ти, p. v., -гувати.
обсьмíшити, p. v., lächerlich machen.
обсну-ва́ти, p. v., umspinnen.
обсохнути, p. v., обсиха́ти.
обставáти, v., beharren; sich annehmen.
обста́вина, f. I, Umstand, Verhältnis.
обста́вити, p. v., herumstellen.
обстáлю-ва́ти, p. v. I. A.*), замо-
обста́-ти, p. v., -ва́ти. [вити.
обстел-и́ти, p. v., -ювати.
обсте́лю-вати, v. I. A.*), bedecken.
обстрига́-ти, v. I. A., abscheren.
обстри́-чи, p. v., -га́ти.
обструга́ти, p. v., be-hobeln, beschneiden.
обступа́ти, v., umringen.

Digitized by Google

обступ-и́ти, p. v., -а́ти.
обсуш-и́ти, p. v., -увати.
обсу́шу-вати, v. I. A.*), abtrocknen.
о́бсяг, m. I., (2. u. 7. s. -у),
обт-е́рти, p. v., -ира́ти. [Bereich.
обтеса́ти, p. v., обті́сувати.
обтира́-ти, v. I. A., ab wischen, -reiben.
обті́су-вати, v. I. A.*), behauen.
обтина́-ти, v. I. A,, ab-, be-
обточ-и́ти, p. v., -увати. [schneiden.
обто́чу-вати, v. I. A*), abdrechseln.
обтяга́-ти, v., abziehen.
обтяг-ну́ти, p. v., -а́ти. [belasten.
обтяж-а́ти, v. I. A., beschweren,
обтяж-и́ти, p. v., -а́ти.
обт-я́ти, p. v., -ина́ти.
о́бу́в, f. V., Beschuhung.
обува́-ти, v. I. A., (Stiefel) anziehen.
обуди́ти = збуди́ти.
обузда́-ти, p. v. I. A., -bändigen.
обу́р-ити, p. v., -ювати.
обу́рю-вати, v. I. A.*), empören, entrüsten.
обу́-ти, p. v. I. A., (vp. -тий), -ва́ти.
обу́х, m. I.*), Axthelm; Druck.
обуча́-ти, v. I. A., unterweisen.
обуч-и́ти, p. v., -а́ти.
обха́ркати, p. v., bespucken.
обхва-ти́ти, p. v., -чувати.
обхва́чу-вати, v. I. A.*), umfassen.
обхі́д, m. I., (2. s. -у), Umgang, Umzug. [-а доро́га Umweg.
обхі́дн-ий, adj., umgänglich;
обходи́ти, v.. um-, be-, an-gehen; ся behandeln; sich behelfen; entbehren können.
обхо́п-ити, p. v. II. A., (prs. 1. s. -лю, 3. pl. -лять; vp. -лений), schnell umfassen.
обца́с, m. I., Schuh-Absatz.
обцїлюва́ти, p. v., abküssen.
обчарува́ти, p. v., bezaubern.
обчерка́-ти, v. I. A., um-zeichnen, -schreiben.
обчерк-ну́ти, p. v., -а́ти.
обчеса́ти, p. v., abkämmen.
обчисл-и́ти, p. v., -я́ти.
обчисля́-ти, v. I. A., berechnen.
обчи́-стити, p. v., -щувати.
обчи́щу-вати, v. I. A.*), reinigen, ab putzen. [Strecke.
о́бша́р, m. I., (2. s. -у), Gebiet,
обша́рпати, p. v., zerzausen.
обшива́-ти, v. I. A., umnähen; alles nähen. [Verbrämung.
о́бшив-ка, f. I.*). (2. pl. -о́к),
обши́рний, adj,, geräumig, weit.
обши́рність, f. V., Weite, Geräumigkeit.
обшкро́бати, p. v., abschaben.
обшук-а́ти, p. v., -увати.
обшу́ку-вати, v. I. A.*), durchsuchen.
обшу́ста-ти, p. v. I. A., abreiben.
о́бщий, adj., gemeinsam.
община́, f. I., Gemeingut.
общип а́ти, p. v., -увати. [-zwicken.
общи́пу-вати, v. I. A.*), ab-kneifen,
обя́ва, f. I., Kundmachung.
обяв-и́ти, p. v., -ля́ти.
обявля́-ти, v. I. A., kundmachen.
обясн-и́ти, p. v., -ювати.
обя́сню-вати, v. I. A.*), erklären.
обясня́-ти, v. I. A., обя́снювати.
обя́ти = обня́ти.
ов! овва!, int., oh! ei!
о́вад, m. I., Insekt.
овдові́лий, adj., verwitwet.
овдові́-ти, p. v. I. A., verwitwen.
ове́с, m. I.. (2. s. вівс-а́ etc.),
ове́чий, adj., Schaf-. [Hafer.
ове́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
о́вид, m. I., Gerichtskreis. [вівця́.
о́воч, m. IV., Frucht.
овоче́вий, adj., Frucht-, Obst-.
о́вшім, adv., just eben, im Gegenteil, desto mehr.
о́га́р(о)к, m. I.*), Lichtstumpf.
оги́да, f. I., Eckel.

Digitized by Google

огúдний, adj., eckelhaft.
огірко́вий, adj., Gurken-.
огір(о́)к, m. I.*), Gurke.
огірч-и́ти, p. v., -ува́ти.
огірчу-вати, v. I. A.*), verbittern.
огла́да, f. I., Glätte, Politur.
оглупі́-ти, p. v. I. A., verdummen.
оглу́хн-ути, p. v. I. B., (prt. оглу́х), taub werden.
о́гляд, m. I., (2. s. -у), Um-, Rück-, Rund-schau. [umschauen.
огляда́ти, v., besehen, ся sich
огля́дний, adj., umsichtig.
огля́-нути, p. v., -да́ти.
огнево́вий, adj., Feuer-,
огнево́нний, adj., Feuer-, Flammen-.
огнúво, m. I., Kettenglied.
о́гник, m. I.*), dim. огóнь.
огнúстий, adj., feuerig.
о́гнище, n. II., Herd.
огнівати ся, p. v., böse werden.
огн-я́ний, adj., -е́нний.
оголи́ти, p. v., abrasieren.
о-голомши́ти, p. v., за-.
оголо-си́ти, p. v., -шувати.
оголо́шу-вати, v. I. A.*), an-,
ог(о́)нь = вогонь. [ver-kündigen.
огорну́ти = обгорну́ти.
огоро́д, u. dgl. siehe горо́д etc.
огоро́дник, m. I.*), Gärtner.
огоро́днич-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Gärtnerin.
огоро́жа, f. IV., Flechtwerk.
огра́би́ти, p. v., ausplündern.
огранича́-ти, v. I. A., beschränken.
ограниче́нiсть, f. V., Beschränktheit.
огранич-и́ти, p. v., -а́ти.
о́гриз(о)к, m. I.*), benagtes Stück.
огрівá-ти, v. I. A., erwärmen.
огрі́-ти, p. v., -ва́ти.
огру́бнути, p. v., dick werden.
огря́дний, adj., beleibt; ordentlich.
од- etc. siehe від- etc.
одáйник, m. I.*), Farmer.
о́дал-ь, -ї́, adv., fern, weit.
одáя, f. III., Farm.
одві́р(о)к, m. I.*), Türstock.
одві́т, m. I., (2. s. -у), відповідь.
одвіт-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. r. чý, vp. -че́ний), -ча́ти.
одвічáльний, adj., verantwortlich.
одвічáльнiсть, f. V., Verantwortlichkeit.
одвічá-ти, v. I. A., відповідáти.
одéжа, f. IV., Kleid.
одéн = одúн.
одéрж-ати, p. v., -увати.
одéржу-вати, v. I. A.*), bekommen.
од(и́)н, одн-á, -ó; num. = adj., eins; allein. [(Sohn).
одинáк, m. I.*), (2. s. -á), einziger
одинá[й]цят-ь, num., elf; -ий, elfter. [einzige Tochter.
одинáч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
одинúцтво, n. I., Einsamkeit.
одинúця, f. II., Einheit.
одинóкий, adj., einzig. allein, einsam; einzeln.
одївá-ти, v. I. A., убирáти.
одї́ж, f. V., одéжа.
одї́-ти, p. v., (vp. -тий), -вáти,
однá-к, -кож, -че, conj., aber, doch, jedoch. [einerlei.
однáк-ий, -овий, adj., gleich,
однáковiсть, f. V., Gleichartigkeit.
одно- etc., ein- etc.
однобóкий, adj., einseitig.
одновíр(е)ць, m. II., Glaubensgenosse.
одногóлосний, adj., einstimmig.
однодýмний, adj., gleichgesinnt.
однодýшний, adj., einmütig.
однодýшнiсть, f. V., Einmütigkeit.
однозвýчний, adj., gleichlautend.
однознáчний, adj., gleichbedeutend.
одноíменний, adj., einnamig. [tend.
однокíн-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Einspänner.
однокопúтний, adj., einhufig.
однолúстий, adj., einblätterig.

Digitized by Google

однолúтий, adj., einheitlich.
однолúт·ість, f. V., Einheitlichkeit.
однóлі́т(о)к, m. I.*), Jahrestrieb.
однолі́тний, adj., einjährig.
одномані́тний, adj., einförmig.
однооки́й, adj.. einäugig.
одноразóвий, adj., einmalig.
одно-рі́чний, adj., -лі́тний.
однорóдний, adj., gleichartig.
однорóдн·ість, f. V, Gleichartigkeit.
однорóчник, m. I.*), Einjährig-freiwilliger.
однору́кий, adj., einhändig.
односéрд[н]ий, adj., einmütig.
односкладóвий, adj., einsilbig.
одностáйний, adj., ein-heitlich, -förmig.
одностáйн·ість, f. V., Ein-, Gleichförmigkeit.
односторóнний, adj., einseitig, parteiisch [keit, Parteilichkeit.
односторóнн·ість, f. V., Einseitig-
одноýхий, adj.. einohrig.
одноцí́льний, adj., einheitlich.
одночáсний, adj., gleichzeitig.
одночлéнний, adj., eingliedrig.
одобр-и́ти, p. v. II. A., -я́ти.
одобря́-ти, v. I. A., gutheißen.
одовéць = вдовéць.
одолí́-ти, p. v. I. A., überwinden.
одружи́ти, p. v., verheiraten; ся heiraten.
одубí́-ти, p. v. I. A., starr werden.
одýжа-ти, p. v. I. A., genesen.
óдур, m., Betäubung.
одур-и́ти, p. v., -ювати.
одурі́ти, p. v., verrückt werden.
одýрю-вати, v. I. A.*), betäuben, betören.
одушев-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -лю́, 3. pl. -ля́ть, vp. -лéний), -ля́ти.
одушéвленє, n. IV., Begeisterung.
одушевля́-ти, v. I. A., begeistern.
одчá-й, m. III, (2. s. -ю) Verzweiflung.
óдяг, m. I.*), (2. s. -у), Anzug.
одяга́-ти, v. I. A., an-, be-kleiden.
одягн-ýти, p. v. I. B., (prt. -ýв), одяга́ти.
ожелéда, f. I., Glatteis.
оженúти, p. v., verheiraten.
оживá-ти, v. I. A., aufleben.
ожив-и́ти, p. v., -ля́ти.
оживля́-ти, v. I. A., beleben.
ожи́дан-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Erwartung.
ожида́-ти, v. I. A., erwarten.
ожи́на, f. I., Brombeere.
ожи́-ти, p. v., -ва́ти.
озар-и́ти, p. v. II. A., -я́ти.
озаря́-ти, v. I. A., be-leuchten, -scheinen.
о-зва́ти ся, p. v., обі-.
оздóба, f. I., Zierde, Schmuck.
оздоб-и́ти, p. v., -ля́ти.
оздобля́-ти, v. I. A., zieren, schmücken.
óзерний, adj., See-. [schmücken.
óзеро, n. I., der See.
о-зива́ти ся, v., об-.
озúмий, adj., Winter-.
озимина́, f. I., Winterfrucht.
о-зира́ти, v., об-.
озирн-ýти ся, p. v. I. B., (prt. -ýв), озира́ти ся.
озна́ка, f. I.*), Anzeichen, Merkmal.
означа́-ти, v. I. A., an-, be-zeichnen; bedeuten.
озоло тúти, p. v., -чувати.
озолóчу-вати, v. I. A.*), vergolden.
озя́бн-ути, p. v. I. B., (prt. озя́б), frieren.
ой!, int., ach! o weh! ei!
ок- etc. siehe auch **обк-** etc.
óказ, m. I., (2. s. -у), дó-, пó-каз.
оказ-а́ти, p. v., -увати.
ока́зия, f. III., Gelegenheit.
ока́зний, adj., ansehnlich.
ока́зу-вати, v. I. A.*), (be-)zeigen.
окалїчí-ти, p. v. I. A., Krüppel werden.

Digitized by Google

окаменува́ти, p. v., steinigen.
о́кап, m. I., (2. s. -у), Dachtraufe.
ока́ра, f. I., Vorwurf; Schimpf.
ока́тий, adj., großäugig
ока́я́нний, adj., elend; ruchlos.
океа́н, m. I., Ozean.
о́кис, m. I., (2. s. -у), Oxyd.
окі́л, m. I., (2. s. -у), Umfriedung; Bezirk.
окі́нчене, n. IV., Endung.
о-кі́нчи́ти, p. v., с-. [Wall.
окіп, m. I., (2. s. -у), Graben u.
о́клад, m. I, (2. s. -у), Umschlag.
окла́дин-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Deckel, Umschlag (Buch).
оклевета́ти, p. v., verleumden.
оклеї́ти, p. v., umkleben.
оклепати, p. v., abdreschen.
о́клик, m., An-, Zu-ruf.
оклика́-ти, v. I. A., an-, zu-, aus-
оклик-ати, p. v., -ка́ти. [rufen.
оклйчник, m. I.*), Rufzeichen.
о́ко, m. I., (7. s. о́цї, pl. 1., 4., 5. о́ч-и, 2. -и́й, 6. auch -има), Auge.
окова, f. I., Beschlag, Einfassung.
окови, f. I., Fesseln, Bande.
оковита, f. I., Spiritus.
околи́ця, f. II., Umgebung, Gegend.
околи́чний, adj., umliegend; äußerlich.
околі́т, m. I., Strohbund. [bersten.
околї́-ти, p. v. I. A., platzen,
окóло, präp. 2., um; an; nicht weit.
окóписко, m. I.*), jüdischer Friedhof. [ок), Abschnitzel.
о́крав-ка, о́край-ка, f. I.*), (2. pl.
о́кра-ець, m. II., (2. s. -йця), (Brott-)Schnitt.
окра́йний, adj., Rand-.
о́кра́й(о)к, m. I.*), Segment.
окра́са, f. I., Zierde, Schmuck.
окра-си́ти, p. v., -ша́ти.
окраша́-ти, v. I. A., zieren, schmücken.
окре́м-ий, -і́шний, adj., besonderer.
окремі́шність, f. V., Besonderheit.
окре́стний u. dgl., adj., siehe околи́чний etc.
окриві́-ти, p. v. I. A., lahm werden.
о́крім = кро́мі. [Wasser.
окрі́п, m. I., (2. s. -у), siedendes
окрова́вити, p. v., mit Blut be-
окроп-и́ти, p. v., -ля́ти. [spritzen.
окропля́-ти, v. I. A., besprengen.
окру́г, m. I.*)., Kreis, Bezirk.
окру́г, -и́, adv. u. präp.. ringsum.
окру́глий u. dgl. siehe кру́глий etc.
окруж-а́ти, v., umkreisen.
окруж-и́ти, p v., -а́ти.
окру́жний, adj., Kreis-.
окру́шки, pl. m. I., Brocken.
окува́ти, p. v., beschlagen, in Ketten legen.
окуля́ри, pl. m. I., Brille.
о́кунь, m. II., Barsch.
о́куп, m. I., (2. s. -у), Lösegeld.
окуп-и́ти, p. v., -лювати.
оку́плю-вати, v. I. A.*), los-, er-
о́лень, m. II., Hirsch. [kaufen.
олене́вий, adj., Hirsch-.
олени́на, f. I., Hirschfleisch.
олени́ця, f. II., Hirschkuh.
оле́н(о)к, m. I.*), Hirschkäfer.
оленя́, n. V., Hirschkalb.
оли́ва, f. I., Bauməl.
оли́в-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Olive.
оливко́вий, adj., olivenfarbig.
оли́вний, adj., Öl(baum-). [gießer.
олі́вни́к, m. I.*), (2. s. -а́), Blei-
олі́в-ня́, f. II., (2. pl. -е́нь), Blei-
олі́в-це́, n. III., олове́ць. [hütte.
олї́-й, m. III., (2. s. -ю), Öl, -й(о)к,
олї́йний, adj., ölig. Öl-. [dim.
олї́йник, m. I.*), Ölschläger.
олї́йниця, f. II., Ölmühle.
ол-ов(е́)ць, m. II., (2. s. -івця), Bleistift.
оловйстий, adj., bleihältig.
оловни́ця, f. II., Bleilot.
о́лово, n. I., Blei.

Digitized by Google

оловя́ний, adj., bleiern.
о́лтар = ві́втар.
ом- etc siehe auch **обм-**!
о́маль, adv., wenig.
ома́ста, f. I., (Speise-) Fett.
ома-сти́ти, p. v., -щувати.
ома́щу-вати, v. I. A.*), befetten.
омерзи́ти, p. v., vereckeln.
омертв-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -лю́, 3. pl. -ля́ть, vp. -ле́ний), abtöten.
омертві́-ти, p. v. I. A., erstarren.
оми́льний, adj., fehlerhaft; sündig.
оми́льність, f. V., Irrtum.
о-мина́ти, etc. siehe **об-**.
омрач-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -у́, 3. pl. -а́ть), verdunkeln.
он! int., sieh!
она́, pron. f., (2., 3. u. 4. ей, 6. не́ю, 7. о ній), sie.
они́, pl. pron., (2. u. 4. їх, 3. їм, 6. ни́ми, 7. о них), sie.
о́ний, pron. = adj., jener.
о-нїмі́ти = **за-**.
оно́, pron. n., (Dekl. = він), es.
оно́гд-и́, -а́, adv., neulich.
он-та́м, adv., (sieh) dort.
он-туди́, adv., (sieh) dorthin.
ону́к = внук.
ону́ча, f. IV., Fußlappen. [händler.
онучка́р, m. II., (2. s. -я́), Lumpen-
о́пад, m. I., (2. s. -у), Angriff; Fall, Anfall; Mal. [sinken.
опада́ти, v., (her)ab-, über-fallen,
опакува́ти, p. v., einpacken.
о́пал, m. I., (2. s. -у), Heizung.
опал-и́ти, p. v., -ювати.
опа́лю-вати, v. I. A.*), heizen.
опамят-а́ти, p. v., zur Besinnung bringen; ся in sich gehen; sich besinnen.
опану́вати, p. v., beherrschen.
опанча́, f. IV., männl. Wollenrock.
о́пар, m. I., (2. s. -у), siedendes Wasser; verbrühte Hautstellen.
опа́рити, p. v., verbrühen.
опа́-сти, p. v., -да́ти. [Schultern.
о́пашки, на о., adv., um die
оперез-а́ти, p. v. I. B., (prs. s. -жу etc., prt. -а́в, imp. -жи́!, vp. -аний), опері́зувати.
оперіз-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Verband.
опері́зу-вати, v. I. A.*), umgürten
опина́-ти, v. I. A., umhängen.
о́пин-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Umhänge-tuch, -kleid. [machen.
опини́ти ся, p. v., anlangen, halt-
опи́р, m. II, (2. s. -я́), Gespenst.
опира́-ти ся, v. I. A., sich stützen (anlehnen).
опири́ця, f. II., weibl. Gespenst.
о́пис, m. I., (2. s. -у), Beschreibung.
опис-а́ти, p. v., -увати.
описо́вий, adj., beschreibend.
опи́су-вати, v. I. A.*), be-, um-schreiben.
о́питний = **до́сьвідний**.
опізн-и́ти ся, p. v., -я́ти ся.
опізня́-ти ся, v. I. A., sich verspäten.
оп-ій, m. III., (2. s. -ію), Opium.
опі́ка, f. I.*). Obhut, Vormundschaft. [munden, beschützen.
опі́ку-вати ся, v. I. A.*), bevor-
опі́ку́н, m. I., (2. s. -а́), Vormund, Gönner. [mündern, Gönnerin.
опі́ку́н-ка, f. I.*), (2. pl, -о́к), Vor-
опі́ку́ньский, adj., Vormundschafts-.
опі́ку́ньство, n. I., Vormundschaft.
опі́лки, pl. m. I., Feilspänne.
опі́л(о)к, m. I.*), Schwartenbrett.
о́пір, m. I., (2. s. -у) Widerstand.
опірити, p. v., mit Federn bedecken.
опі́сля, adv., hernach, sodann.
опла́каний, vp., beklagenswert.
опла́к-ати, p. v., -увати.
опла́ку-вати, v. I. A.*), be-weinen, [-klagen.
опла́та, f. I., Zahlung.
опла-ти́ти, p. v., -чувати.

Digitized by Google

оплáт(о)к, m. I.*), Oblate.
оплáчу вати, v. I. A.*), bezahlen; ся genug zahlen; не о. es zahlt sich nicht aus.
оплéскати, p. v., оплї́скувати.
óплески, pl. m. I., Beifall.
опл-ести́, p. v., -ї́тáти.
оплї́ску вати, v. I. A.*), glatt schlagen; Beifall klatschen.
óпліт, m., Umzäunung.
оплїтá-ти, v. I. A., umflechten.
оповивá-ти, v., um-wickeln, -winden, -geben.
опови́-ти, p. v., -вáти.
оповíданє, n. IV., Erzählung.
оповідáти, v., erzählen.
оповідáч, m. IV., (2. s. -á), Erzähler.
оповí-сти, p. v., -дáти.
опові-сти́ти, p. v., -щáти.
опóвіст-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Kundmachung.
оповіщá-ти, v. I. A., kundmachen, ankündigen.
óполї́ку-вати, v. I. A*), bespülen.
ополокáти, p. v., ополї́кувати.
ополóн-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Eiswuhne.
ополчéн(е)ць, m. II., Wehrmann.
опóлченє, n. IV., Rüstung, Wehr.
ополч-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -ý, 3. pl. -áть), rüsten.
опóна, f. I., Hülle.
опóра, f. I., Stütze, Lehne.
опорожни́ти, p. v., entleeren.
опрáва, f. I., Einfassung, Einband.
оправдá-ти, p. v. I. A., опрáвдувати.
опрáвду-вати, v. I. A.*), rechtfertigen.
опрáв-ити, p. v., -ля́ти.
оправля́-ти, v. I. A., ein-fassen, binden.
опрáвний, adj., einge-faßt, -bunden.
опри́ш(о)к, m. I.*), Räuber.
óпріч, präp. 2, крім.
опроваджá-ти, v. I. A., geleiten; feiern.
опрокидáти, v., widerlegen.
опроки́-нути, p. v., -дáти.
опроти́ві-ти, p. v. I. A., widerlich werden.
опрóче, adv., übrigens, sonst; desto mehr.
опря́тний, adj., ordentlich, nett.
опря́тність, f. V., Ordnung, Nettigkeit.
óпуд, m. I., -ало, n. I., Popanz.
опýкий, adj., gewölbt, gebaucht.
опускáти, v., aus-, ver-lassen; sinken lassen.
óпуст, m. I., (2. s. -у), Nachlaß.
опус-ти́ти, p. v., -кáти.
опустї́лий, adj., verödet.
опýт-ати, p. v., -увати.
опýту-вати, v. I A.*), fesseln, umstricken.
опухá-ти, v. I. A., anschwellen.
опýхлий, adj., geschwollen.
опýх-нути, p. v, -áти.
опя́ть, adv., wieder(um).
орани́на, f. I., Acker.
óран-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Pflugarbeit.
ор-áти, v. I. B., (prs. 1. s. -ю, 3. pl. -ють; prt. -áв; vp. -аний), ackern, pflügen.
орáч, m. IV., (2. s. -á), Ackersmann.
óрда, f. I., Horde.
óрдер, m. I., Orden.
ордерóвий, adj., Ordens-.
ор-(é)л, m. I., (2. s. etc. auch вірл-á...), Adler.
оречи́, p. v., aussprechen, entscheiden.
орíх, m. I.*), Nuß.
оріхóвий, adj., Nuß-.
орíш(о)к, m. I.*), dim. орíх.
óрлик, m. I.*), dim. орéл.
орля́, n. V., junger Adler.
óрний, adj., Acker-.
оро-си́ти, p. v., шáти.
орошá-ти, v. I. A., be-tauen, -netzen, -wässern.
орýда, f. I., Angelegenheit, Geschäft.
орýд-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), -а.
орýдник, m. I.*), Geschäftsleiter.

Digitized by Google

оруду-вати, v. I. A.*), handhaben,
оруже, n. II., Waffe. [gebrauchen.
оруж-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -у́, 3. pl. -а́ть), Waffen führen.
оружний, adj., Waffen-.
о́рчик, m. I.*), Ortscheit.
о́ряб-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Haselhuhn.
ос- etc. siehe auch **обс-**.
ось-, adv., da; ось-ось, bald bald; ось де! sieh wo!
оса́, f. I., (pl. о́си), Wespe.
о́сад, m. I., (2. s. -у), Bodensatz.
оса́да, f. I., Niederlassung.
оса́джу-вати, v. I. A.*), besetzen; ansiedeln.
осад-и́ти, p. v., -жувати.
оса́дник, m. I.*), Ansiedler.
осаву́л, m. I., Unter-Hetman.
осьвідом-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -лю́, 3. pl. -ля́ть, vp. -ле́ний), -ля́ти.
осьвідомля́-ти, v. I. A., zum Bewußtsein bringen.
осьвідчи́ти, p. v., erklären.
осьвіжи́ти, p. v., erfrischen, erquicken.
осьві́та, f. I., Aufklärung.
осьві-ти́ти, p. v., -чувати.
осьві́-тлене, -чене, n. IV., Beleuchtung. [leuchten; aufklären.
осьві́чу-вати, v. I. A.*), be-, er-
освободжа́-ти, v. I. A., befreien, erlösen. [-жу, vp. -жений), -жа́ти.
освобод-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s.
освоєне, n. IV., Zähmung.
осво-ї́ти, p. v. II. B., освоювати.
освою-вати, v. I. A.*), zähmen, ся sich befreunden.
осьвя-ти́ти, p. v., -чувати.
осьвя́чу-вати, v. I. A.*), (ein-)
ос(е́)л, m. I., Esel. [weihen.
оселе́д(е)ць, m. II., Häring.
осел-и́ти, p. v., -я́ти.
осе́ля, f. II., Wohnsitz.
оселя́-ти, v. I. A., ansiedeln.
о́сени siehe о́сінь.
осе́рдити ся, p. v., zornig werden.
осере́д-ко́вий, -ний, -о́чний, adj., mittlerer. [Inneres.
осере́д(о)к, m. I.*), Mittelpunkt,
осе́т, m. I., (2. s. -у), Stachel-
осе́тр, m. I, Stör. [distel.
осетри́на, f. I., Störfleisch.
о́си siehe вісь, оса́!
оси́ка, f. I.*), Espe.
оси́ковий, adj., Espen-. [schütten.
осипа́-ти ся, v., sich heraus-
schütten. [ausschlag.
о́сипка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Haut-
осиро-ти́ти, p.v., zur Weise machen.
осиротї́лий, adj., verwaist.
осироті́-ти, p. v., verwaisen.
осия́ти, p. v., er-, be-leuchten,
осі́бний, adj., besonderer.
осі́бність, f. V., Besonderheit.
осїда́ти, v., sich niederlassen, ся sich setzen.
осїдла́ти, p. v., satteln.
осї(д)лий, adj., ansäßig.
о́сінь, f. V., Herbst.
осїн-и́ти, p. v. II. A., -я́ти.
осі́нний, adj., Herbst-.
осїня́-ти, v. I. A., be-schatten,
осї́-сти, p. v., -да́ти. [-schirmen.
оскаржити, p. v., anklagen.
о-скі́лько, adv., insofern.
оскóм-а, -ина, f. I., lange Zähne; **оскóрба**, f. I., Unbill. [Appetit.
оскорб-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -лю́, 3. pl. -ля́ть; vp. -ле́ний), -ля́ти.
оскорбля́-ти, v. I. A., beleidigen, kränken. [werden; erschlaffen.
ослаба́-ти, v. I. A., schwach
ослаб-и́ти, p. v., -ля́ти.
ослабі́лість, f. V., Ermattung.
ослабля́-ти, v. I. A., schwächen.
осла́б-нути, p. v., -а́ти.

Digitized by Google

осли́ця, f. II., Eselin.
осли́н, m. I., Bank.
о́слїп, adv., на о., blindlings.
ослі́пнути, p. v., blind werden.
осло́н(е)ць, m. II., dim. осли́н.
ослу́га, f. I*), Bedienung.
осля́, n. V., Eselsfüllen.
осля́чий, adj., Esels-.
осмал-и́ти, p. v., -ювати.
осма́лю-вати, v. I. A.*), versengen.
о́с[ь]меро, num., acht.
о́сьми-, acht-.
о́с[ь]мий, num. = adj., achter.
осьмі́на, f. I., Achtel.
осьмі́л-и́ти, p. v. II. A., ermutigen, ся sich erkühnen.
осьмі́лі́ти, p. v., Mut fassen.
осьмі́х, m., Lächeln.
о-сьмі́ши́ти, p. v, об.
осьмі́я́ти, p. v., aus-, ver-lachen.
о́сьмо- etc. acht-, siehe unter
осно́ва, f. I., Grund. [одно- etc.
осно́ване, n. IV., Gründung.
основа́тель, m. II., Gründer-, -ка, f. I.*), (2. s. -о́к), -in.
осно́ви́на, f. I., Grund zug, -satz.
осно́вний, adj, gründlich, Grund-.
осно́вні́сть, f. V., Gründlichkeit.
осно́ву-вати, v. I. A.*), gründen.
оснува́ти, p. v., основувати.
осо́ба, f. I., Person.
особе́нний, adj., besonderer, eigentümlich.
особе́ні́сть, f. V., Sonderheit.
особи́стий, adj., persönlich.
особ-ли́вий, adj., -е́нний.
особо́вий, adj., Personen-.
осо́ка, f. I.*), Riedgras.
осокоти́ти, p. v., охорони́ти.
осоло́да, f. I., Versüßung. [süßen.
осоло́джу-вати, v. I. A.*), ver-
осолод-и́ти, p. v., -жувати.
осору́жний, adj., zuwider.
оспа́лий, adj., schläfrig, matt.
оспа́лі́сть, f. V., Matt-, Schläfr-
осьпів-а́ти, p. v., -увати. [igkeit.
осьпі́ву-вати, v. I. A.*), besingen.
оспор-и́ти, p. v., -ювати.
оспо́рю-вати, v. I. A.*), be-streiten,
ость, f. V., Gräte. [-kämpfen.
остава́ти, v., zurück-, ver-bleiben.
оста́в-ити, p. v.. -ля́ти.
оставля́ти, v., (zurück)lassen.
оста́н-ний, adj., letzter; в -не, adv., zum letzten Male.
останов-и́ти, p. v., -ля́ти.
остановля́-ти, v. I. A., an-, auf-halten, unterbrechen.
остано́в(о)к, m. I., (2. s. -у), Unterbrechung, Pause.
оста́н(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Rest; Schluß, Ende.
оста́-ти, p. v., -ва́ти.
оста́тний, adj., letzter; elend.
оста́-т(о)к, m. I.*), (2. s. -у), -нок.
осте́клий, adj., встеклий.
остер-ечи́, p. v, -іга́ти.
остері́га́-ти, v. I. A., warnen.
остига́-ти, v. I. A., kalt werden,
остиг-нути, p. v., -а́ти. [erkalten.
остистий, adj., voll Gräten.
осторо́га, f. I.*), Warnung.
осторо́жний, adj., vorsichtig.
остро́жні́сть, f. V., Vorsicht.
остороні́ти, p. v., betroffen werden.
осто́яти, p. v., standhalten, ся sich behaupten.
о́страх, m., Schrecken.
о́стрий, adj., scharf.
остр-и́ти, v. II. A., schärfen,
о́стрів, m. I., Insel. [schleifen.
острі́-ти, v. I. A., scharf werden.
остріш(о)к, m. I.*), Zaundach.
о́стро- etc., scharf- etc.
о́стров = острів.
острове́рхий, adj., oben spitz.
остро́вний, adj., Insel-.
остро́г, m. I.*), Zuchthaus.
остро́га, f. I.*), Sporn.

Digitized by Google

остротá, f. I., Schärfe.
óстружки, pl. m. I., Späne.
осту́ди, pl. m. I., Leberflecken.
осту́джу-вати, v. I. A.*), abkühlen.
остуд-и́ти, p. v., -жувати.
остюкова́тий, adj., granenförmig
остя́к, m. I.*), (2. s. -á), Granne.
осува́-ти ся, v. I. A., sich senken, rutschen.
óсуд, m. I., (2. s. -y), Urteil.
осу́джу-вати, v. I. A.*). urteilen, ver-dammen, -urteilen.
осуд-и́ти, p. v., -жувати.
осу́-нути ся, p. v., -ва́ти.
осяга́ти, v., erreichen.
осяг-ну́ти, p. v., -а́ти.
осяжний, adj.. erreichbar.
от-, siehe від- resp. обт-.
от, adv., da, nun, also; от-от
отáва, f. I, Grummet. [bald-bald, fast.
отáк, adv., siehe оттáк!
отáман, m. I., Hetman.
отáра, f. I., Herdę.
отверези́ти, p. v., ernüchtern.
отве́ртий, vp., offen.
отвира́-ти, v. I. A., öffnen.
о́твір, m. I., (2. s. y), Öffnung.
отвори́ти, p. v., отвира́ти.
отемні́ти, p. v., blind werden.
оте́рти = обте́рти. [Pater.
от-(е́)ць, m. II., (2. s. вітця́ 5. -че),
о́тже, conj., also, folglich.
отїн-и́ти, p. v., -я́ти.
отїня́-ти, v. I. A., beschatten.
ото́, ото́ж, conj., о́тже.
ото́й = той.
оточ-и́ти, p. v., -увати.
ото́чу-вати, v. I. A.*), umgeben.
отри́мати, p. v., erhalten.
отрої́ти, p. v., vergiften.
о́труби, pl. m. I, Kleie.
отру́та, f. I., Gift.
отру́тний, adj., giftig.
от с-е́й, -я́, -е́, pron., dieser da.
оттáк, adv., so.
оттáкий, adj,, so groß (beschaffen).
оттáм, adv., dort.
оттепе́р, adv.. eben jetzt.
оттóй, pron., dieser.
оттуди́, adv., dorthin.
оттýт, adv., hier.
отуманѝти, p, v., betören.
отчá-й, m. III., (2. s. -ю), Verzweiflung.
отчáяний, adj., verzweifelt.
отченáш, m. IV, (2. s. -ý), Vaterunser,
о́тчик, m. I.*), dim. отéць. [Gebet.
отяга́ти, v., zögern.
отяжі́ти, p. v., schwerfällig werden.
отя́мити ся, p. v., zur Besinnung kommen.
отя́н, m. I., (2, s. -á), Fernrohr.
офíра = же́ртва.
ох! int., ach, o weh!
охáйний, adj., sauber.
охáйність, f. V., Sauberkeit.
óх[к]а-ти, v. I. A.. ächzen.
охля́(ну)-ти, p. v., (prt. охля́в), ermatten. [frischung.
охолóда, f. I., Kühlung, Er-
охолóджу-вати, v. I. A.*), abkühlen.
охолод-и́ти, p. v., -жувати.
охолодні́ти, p. v., sich abkühlen.
охолó-нути, p. v., -дні́ти.
охорóна, f. I., Schutz, Schirm.
охоронѝтель-, m. II., Beschützer-, -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), -in.
охорон-и́ти, p. v., я́ти.
охорóнний, adj., Schutz-.
охороня́-ти, v. I. A., schützen, bewahren. [Unterhaltung; Jagd.
охóта, f. I., Lust; Fröhlichkeit;
охот-и́ти ся, v. II., (prs. 1. s. -чý, imp. охóч!), Lust haben.
охóтний, adj., (bereit-)willig.
охóтник, m. I.*), Freiwilliger.
охóчий = охóтний.
охрести́ти, p. v., taufen.
охри́плий, adj., heiser.

Digitized by Google

охри́пнути, p. v. heiser werden.
оцéй = отсéй.
о́ц(е)т, m. I., (2. s. -у), Essig.
о́ці́н-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Schätzung, Gutachten.
оці́н-и́ти, p. v., -ювати.
оці́ню-вати, v. I. A.*), schätzen, begutachten.
оці́пені́ти, p. v., erstarren.
очарува́ти, p. v., bezaubern.
очеви́д(е)ць, m. II., Augenzeuge.
очеви́д-ки, -но, -ячки, adv., augenscheinlich, sichtlich.
очеви́-дний, -сний, -стий, adj., augenscheinlich, sichtlich.
оченя́та, pl. n. V., dim. о́ко.
очере́дь, f. V., че́рга.
очере́т, m. I., -ина, f. I., Schilf-
очере́тяний, adj., Schilf-. [(rohr).
о́черк, m. I.*), Umriß.
очерка́-ти, v. I. A., um-zeichnen, -schreiben; definieren.
очерк-ну́ти, p. v., -а́ти.
о́чи, pl. von о́ко.
очи́-стити, p. v., -щувати.
очи́таний, vp., belesen.
очи́тан'сть, f. V., Belesenheit.
очи́щу-вати, v. I. A.*), reinigen, **очи́ці**, pl. f. II., о́чи. [säubern.
очі́ку-вати, v. I. A.*), erwarten.
о́чіп(о)к, m. I.*), Haube. [Masche.
о́ч-ко, n. I.*), (2. pl -о́к), dim. о́ко;
очку-ва́ти, v. I. A.*), okulieren.
очку́р, m. I., (2. s. -а́), Hosenband.
о́чний, adj., Augen-.
очорни́ти, p. v., -anschwärzen.
очужі́-ти, p. v. I. A., entfremdet
очу́ню-вати, v. I. A.*), [werden. zu sich kommen.
очу́ня́-ти, p. v. I. A., очу́нювати.
ошиба́-ти ся, v. I. A., sich irren.
о́шиб-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Fehler.
ошибну́ти ся, p. v. I. B., (prt. оши́б), ошиба́ти ся.
ошу́ка, m. = f., Betrüger.
ошука́н(е)ць, m. II., Betrüger.
ошука́ньство, n. I., Betrug.
ошук-а́ти, p. v., -увати.
ошу́ку-вати, v. I. A.*), betrügen.
ощáда, f. I., Schonung.
ощáджу-вати, v. I. A.*), ersparen.
ощад-и́ти, p. v., -жувати.
ощáдний, adj., sparsam. [sparnis.
ощáд(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Er-

П.

пáва, f. I., Pfau.
пáвин, -а, -е, adj., Pfauen-.
пáви́ця, f. II., Pfauenhenne.
паву́к, m. I.*), (2. s. -á), Spinne.
паву́н, m. I., (2. s. -á), Pfauen-
пáгі'н, m. I., Trieb, Sproß. [hahn.
пáдавка, f. I.*), Fallsucht.
пад[а]ли́на, f. I., Aas.
пáдáлиця, f. II., Fallobst.
пáда-ти, v. I. A., fallen.
пáдька-ти ся, v. I. A., wehklagen.
паду́ etc. siehe пáсти.
пáжерливий, adj., gefrässig.
пáз-ити, v. I. A., (prs. 1. s. -жу, **пáзор**, m. I, Kralle. [imp. -ь!), hüten.
пáзуха, f. I.*), Busen.
па́-й, m. III., (2. s. -я́), Anteil.
пáй-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), пай.
пай(о́)к, m. I.*), dim. пай.
пáка-ти, v. I. A., schmauchen.
пáкі'с-ливий, -ний, adj., böswillig.
пáкі'сть, f. V., Schaden, Streich.
пáкн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), пáкати.
паку-ва́ти, v. I. A.*), packen.
пакýн(о)к, m. I.*), Gepäck.
паль, m. II., (2. s. -я́), Pfahl.
паламáр, m. II., (2. s. -я́), Kirchendiener.
паламáр-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), -йха, f. I.*), Weib des п.
паланúця, f. II., Flammenkuchen.
паланúч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim паланúця.

Digitized by Google

пала́та, f. I., Palast, Hof, Kammer, Haus.
пала́-ти, v. I. A., flammen, [brennen.
пала́т-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. [-a.
палахкот-і́ти, v. II. A., (prs. 1. -чу́, prt. -і́в), lichterloh brennen.
палахн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), auf-flammen, -lodern.
па́лащ, m, IV, Pallasch.
пальба́, f. I., Schießen. [werden.
палені́-ти, v. I. A., (scham)rot
па́л(е)ць, m. II., Finger, Zehe.
па́ливо, n. I., Brennmaterial.
пал-и́ти, v. II. A., brennen, zünden, heizen, feuern.
па́лиця, f. II., Stock. [stifter.
палі́-й, m. III., (2. s. -я́), Brand-
па́л-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к)), Keule.
палкий, adj., hitzig, feuerig.
па́льма, f. I., Palme.
пало́мник, m. I.*), Pilger. [па́лка.
па́лоч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
пальча́стий, adj., fingerförmig.
па́льчик, m. I.*), dim. па́лець.
палю́га, f. I.*). großer Stock.
палю́чий, v., brennend.
па́мороки, pl. m. I., Betäubung.
пампу́-х, m. I., (s. 2. -а́, 7. -у́), Krapfen.
пампу́-ш(о)к, m. I.*), dim. -х.
па́мять, f. V., Gedächtnis, Erinnerung; на п. auswendig.
памята́-ти, v. I A., gedenken, sich erinnern.
па́мят-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Andenken, Denkzeichen.
памятко́вий, adj., Gedächtnis-.
памятли́вий, adj., mit gutem Gedächtnis. [dächtnis.
памятли́вість, f. V., gutes Ge-
па́мятний, adj., denkwürdig.
па́мятник, m. I.*), Denkmal.
пан, m. I. (pl. 1. -и́ auch -о́ве), Herr.
пан-и́ти, v. II. A., gut bekommen.
пани́ч, m. IV., junger Herr.
па́н-ів, -ова, -ове, adj. des Herrn.
пані-ма́тка, f. I.*), (2. pl. -ок). Frau Mutter.
па́нька-ти ся, v. I. A., viel Aufmerksamkeit schenken; viel bitten.
па́нн-а, f. I., (2. pl. -і́в), Fräulein.
па́нноч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. па́нна.
пано́ване, n. IV., Herrschen.
пан(о́)к, m. I.*), Herrchen.
пано́тець, m. II., Pater.
пано́ш-ити ся, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать), großtun.
па́ньский, adj., herrschaftlich.
па́ньство, n. I., Herrschaft. [huhn.
пантя́р-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Perl-
пантру-ва́ти, v. I. A., пильнува́ти.
пану-ва́ти, v. I. A.*), herrschen.
па́нцир, m. I., Panzer.
панци́рник, m. I.*), Panzerträger.
панч-о́ха, f. I*), (2. [pl. -і́х), Strumpf.
па́нщина, f. I.. Frohndienst.
па́ня, f. II., Frau. [па́нна.
паня́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
па́па, m. = f. I., Papst.
папе́ровий, adj.. papieren.
папі́р, m. I., (2. s. -у), Papier.
папі́р(е)ць, m. II., dim. папі́р.
папі́р-ня, f. II., (2. pl. -е́нь), Papier handlung, -fabrik.
пап-і́ряний, adj., -е́ровий.
па́пороть, f. V., Farnkraut.
па́прика, f. I.*), Paprika. [zieren.
паприку-ва́ти, v. I. A.*). paprі-
папу́га, f. I.*), Papagei. [blätter.
папу́ша, f. IV., Bund Taback-
па́ра, f. I., Paar; Dampf, Dunst.
пара́соль, m. II., Regenschirm.
парасо́ль-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Sonnenschirm.
пара́фія, f. III, Pfarre.
парафі-яни́н, m. I., (pl, 1. -я́ни, 2. -я́н), Pfarrling.

Digitized by Google

парафія́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
па́р(е)нь, m. II., Bursch. [-и́н.
пари́стий, adj., paarig.
па́р-ити, v. II. A., brühen; schlagen.
па́рінка, f. I*), gebrühter Häckerling
па́ріст(о)к, m. I.*), Trieb, Sproß.
парі́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Johannisbeere. [па́ра.
па́р-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
парка́н, m. I., (2. s. -а́), Planke.
па́рни́й, adj., schwül.
парнота́, f. I., Schwüle.
парн-у́ти, v. I. B., (prt. -у́в), einen Schlag versetzen.
па́р-ня́, f. II., (2. pl. -е́нь), Dampfbad.
паров(е́)ць, m. II., Dampfschiff.
паровы́й, adj., Dampf-. [ве́ць.
паровы́к, m. I.*), (2. s. -а́), паро-
па́рох, m. I., (s. 5. u. 7. -у),
паро-хо́д, m. I., -ве́ць. [Pfarrer.
пароходство, n. I., Dampfschiffahrt.
парть, f. V., Teil; Glück.
парта́ч, m. IV., (2. s. -а́), Stümper.
парт-и́ка, f. I.*), -ь.
па́руб-(о)к, m. I.*), (5. s. -че, 1. pl. -ки́), Bursche.
парубо́цтво, coll. n. I.*), Jünglinge.
парубча́н, m. I.*), junger Bursche.
пару-ва́ти, v. I. A.*), (ver)dunsten,
па́рус, m. I., Segel. [paaren.
па́рча́, f. IV., Gold oder Silber-
пас, m. I., Pass; Streifen. [stoff.
пасемце́, n. III., dim. пасмо́.
па́серб, m. I., Stiefsohn.
па́сербиця, f. II., Stieftochter.
па́син(о)к, m. I.*), Seitenblatt.
па́сїка, f. I.*), Bienenhof.
па́сїчник, m. I.*), Bienenzüchter.
пасїчни́цтво, n. I., Bienenzucht.
па́с-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Osterbrot.
па́ск-удь, f. V., -у́да, f. I., eckelhafte Person.
паску́д-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -жу, vp. -жений), beschmutzen.
паску́дний, adj., garstig.
паску́д-ник, m. I.*), -ь.
па́слин, m. I., Nachtschatten.
пасм[ан]и́стий, adj., gestreift.
па́с-мо́, n. I., (2. pl. -е́м), Reihe; Streifen.
пасо́виско, n. I.*), Viehweide.
па́соч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. па́ска.
пасть, f. V., Schlund; Rachen.
па́-сти, v. I. B., (prs. -ду́,.. prt. -в, imp. -ди́), fallen.
па́с-ти, v. I. B., weiden.
па́стир, m. II., Seelenhirt.
пастівни́й, adj., Futter-.
пастівни́к, m. I., (2. s. -а́), umgehegter Weideplatz.
па́ст-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Falle.
пасту́х, m. I., (4. u. 7. s. -у), Hirt.
пасту-ш(о́)к, m. I.*), dim. -х.
пасу-ва́ти, v. I. A.*), passen.
пателя́, f. II., Pfanne.
пати́к, m. I.*), (2. s. -а́), Stock.
пати́н(о)к, m. I.*), Pantoffel.
патла́тий, adj., langhaarig, zottig.
па́тли, pl. m. I., Zotten, langes
па́тока, f. I.*), Honigseim. [Haar.
патре́т, m. I., Portrait.
пау́к = паву́к.
паути́на, f. I., Spinngewebe.
паути́ця, f. II., Windling.
пауч(о́)к, m. I.*), dim. пау́к.
пáха-ти, v. I. A., riechen.
пáхн-ути, v. I. B., (prt. пах), Duften, riechen. [riechend.
паху́чий, adj., duftend, wohl-
паху́чість, f. V., Wohlgeruch.
пяцю́к, m. I.*), (2. s. -а́), Eber.
паця́, n. V., Ferkel.
па́че, adv., mehr, vielmehr.
па́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Päckchen.
пачна́р, m. II, (2. s. -я́), Schmuggler.
пачку-ва́ти, v. I. A.*), schmuggeln.
па́чоси, pl. m. I, Werg.
па́ша, f. IV., Futter, Weide.

Digitized by Google

паш-íти, v. II. A., (prs. 1. s. -ý, 3. pl. -áть, prt. -íв), brennen.
пашний, adj., futterreich.
пашн-йця, -я́, f. II., Getreide.
пáшнiсть, f. V., Futtergehalt.
пáща́, f. IV., -ка, f. I.*), пасть.
пéвний, adj., gewiß, sicher.
пéвнiсть, f. V., Gewißheit.
пек! int., weg! fort!
пекáр, m. II., (2. s. -я́), Bäcker.
пекáр-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к) Bäckerin. [Bäckerei.
пекáр-ня, f. II., (2. pl. -е́нь),
пекáрство, n. I., Bäckerhandwerk.
пекарчу́к, m. I.*), (2. s. -á), Bäckerjunge.
пекарю-вáти, v. I. A.*), Bäcker sein.
пéкло, n. I., Hölle.
пекóльний, adj., Höllen-.
пектú = печú. [-óк), Windel.
пелéн-а, f. I., -ка, f. I.*), (2. pl.
пеленкóвий, adj., Wickel-.
пелену-вáти, v. I. A.*), wickeln.
пелехáтий, adj., langhaarig.
пéлехи, pl. m. I., langes Haar.
пелíнка = пелéна.
п(е)нь, m. II., Stamm.
пендрáк, m. I.*), (2. s. -á), Knirps.
пéнз(е)ль, m. II., Pinsel.
пень(ó)к, m. I.*), dim. пень.
пеня́, f. II., Strafe.
пéрвий = пéрший.
пéрвiстний, adj., ursprünglich.
пéрвiст(о)к, m. I.*). Element.
первóвiк, m. I.*), (2. s. -у), Urzeit.
первовíчний, adj., aus der Urzeit.
перворóдний, adj., erstgeboren.
перворóдство, n. I., Erstgeburt.
первря́дний, adj., ersten Ranges.
пере-,präfix, durch-, über-, hinüber-, vorüber-, vorbei, voraus-, ab-, um-.
перебакúр-ити, p. v. II. A., sich neigen.
перебануváти, p. v., verschmerzen.
перебаранчá-ти, v. I. A., wählerisch sein.
перебивá-ти, v. I. A., durchschlagen, -stechen, -dringen; unterbrechen.
перебирá-ти, v. I. A., übernehmen; auswählen; ся sich umkleiden; umziehen, hin(her)über-dringen. -setzen.
перебú-ти, p. v., -вáти.
перéбiг, m., Verlauf.
перебігáти, v., durchlaufen; überlaufen; vorauseilen; in den Weg kommen; verstreichen.
перебí[г]-чи, p. v., -áти.
перебíй, m., Durchbruch. [sicht.
перебíр, m. I., (2. s. -у), Durch-
перебíр-ливий, -ний, -чúвий, adj., wählerisch. [haftigkeit.
перебíрчивiсть, f. V., Leckerперебóлiти, p. v., verschmerzen.
перебор-óти, p. v., -ювати.
переборщ-úти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -ý, 3. pl. -áть), übertreiben.
перебóрю-вати, v. I. A.*), überпереб-рáти, p. v., -ирáти. [winden.
перебрестú, p. v., durchwatten.
перебувáти, v., durchmachen; über-stehen, -dauern; verweilen, sich aufhalten.
перебудóва, f., Umbau. [bauen.
перебудóву-вати, v. I. A.*), umперебуд-увáти, p. v., -óвувати.
перебýти, p. v., (vp. -тий). -вáти.
переваґа, f., Übergewicht.
переважá-ти, v. I. A., überwiegen.
переважж-ити, p. v., -áти.
переважний, adj., überwiegend.
перев-éзти, p. v. -озúти.
перевер-нýти, p. v., -тáти. [ander.
перéверти, в п., adv., durcheinперевертáти, v., um-wenden, -kehren, -werfen, -stürzen.
перевéртаник, m. I.*), gewickelter Kuchen.

Digitized by Google

перевéрт(е)нь, m. II., Renegat.
переверш-и́ти, p. v., -ювати.
перевéршу-вати, v. I. A.*), überhäufen, -treiben. [Garbenband.
перевес-ло́, -нó, n. I., (2. pl. -éл), пере-**вéсти**, p. v., -води́ти.
переветѝти, p. v., übertreffen.
перевива́-ти, p. I. A., anders winden (wickeln).
перевиса́-ти, v. I. A., überhängen.
перевисша́-ти v. I. A., über ragen, **перев-и́-ти**, p. v., -ва́ти. [-treffen.
перевіва́-ти, v. I. A., durch-wehen, -blasen; durchworfeln.
перевíд, m. I., (2. s. -у), Übertragung, -setzung.
перевíд-ати, p. v., -увати.
перéвіди, pl. m. I., Kundschaft.
перевíду-вати, v. I. A.*), sich erkundigen, ausforschen.
перевíз, m., (2. s. -у), Über-fuhr, -fahrt; Transport.
перевізни́к, m., Fährmann.
перевікува́ти, p. v., durchleben.
перев-і́-шати, p. v., -шувати.
перевíшу-вати, v. I. A.*). um-, an**перев-і́-яти**, p. v., -ва́ти. [hängen.
переводи́ти, v., über-, durchführen, -leiten; übersetzen; ся aussterben.
перево́дчик, m. I.*), Übersetzer.
перово́зини, pl. f. I., Übersiedlung.
перевози́ти, v., überführen; ся übersiedeln.
перевозо́вий, adj., Durchfuhr-.
перевóлоч-и́ти, p. v., -увати.
перевóлочу-вати, v. I. A.*), umeggen. [wälzung, -sturz.
перéворóт, m. I., (2. s. -у), Um**перéвя́зка**, f., Querbinde.
перевяз-а́ти, p. v., -увати.
перевя́зу-вати, v. I. A.*), um-, ver**перегад-а́ти**, p. v., -увати. [binden.
перега́ду-вати, v. I. A.*), über-denken, -legen.

переганя́-ти, v. I. A., durchtreiben; vorausjagen.
перега-ти́ти, p. v., -чувати.
перега́чу-вати, v. I. A., Damm hindurchlegen. [über-biegen.
перегина́-ти, v. I. A., hinüber**перегíн**, m. I., (2. s. -у), Durchtrieb; pl. Wettrennen.
перегíн-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Destillation.
перегíнний, adj., destilliert.
перéгля́д, m. I., (2. s. -у), Durch-, Über-sicht. [-suchen.
перегля́да́ти, v., durch-sehen, **перегля́дний**, adj., übersichtlich.
перегля́-нути, p. v., -да́ти.
перег-на́ти, p. v., -аня́ти.
перегнива́-ти, v. I. A., durchfaulen.
перегни́-ти, p. v., -ва́ти.
перегну́-ти, p. v., (vp. -тий), **перегина́ти**. [Ver-handlung.
переговóри, pl. m. I., Unter-, **переговор-и́ти**, p. v., -ювати.
переговóрю-вати, v. I. A.*), verhandeln, überreden; ся sprechen.
перегóдом, adv., nach einiger Zeit.
перегóлосува́ти, p. v., überstimmen.
перегор-і́ти, p. v., (vp. -éний), hindurchbrennen. [-та́ти.
перегор-ну́ти, p. v., (vp. -нéний), **перегорóда**, f. I., Scheidewand.
перегорóджу-вати, v. I. A.*), ab-teilen, -scheiden.
перегород-и́ти, p. v., -жувати.
перегорта́-ти, v. I. A., durch-, um-scharen, -schaufeln.
переграва́-ти, v. I. A., durchspielen.
перегра́-ти, p. v., -ва́ти.
перегриза́-ти, v. I. A., durch-beißen, **перегри́з-ти**, p. v., -а́ти. [-nagen.
перегуля́ти, p. v., durchtanzen, vergeuden.
перéд, m. I., (2. s. -ý), Vorderteil; на п. im voraus, vorwärts; -óм, früher, з п-у. на п-ї, vorne.

Digitized by Google

перед, präp. 4. u. 6., vor. [перед-.
перед-, vor-, siehe auch **ohne**
передава́ти, v., über-geben, -liefern.
переда́-ти, p. v., -ва́ти.
передача, f. IV., Übergabe.
передві́чний, adj., uralt.
переде́рж-а́ти, p. v., -увати.
переде́ржу-вати, v. I. A.*), auf-bewahren; halten.
передив-и́ти, p. v., durchsehen.
передира́-ти, v. I. A., zerreißen; ся sich necken. [Neckerei.
пере́дир-ка, f. I.*), (2. pl. -ок),
перед-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -жу́), zuvorkommen.
передї́л, m. I., (2. s. -у), Teilung,
передї́л-и́ти, p. v., -ювати. [Fach.
пере́дїл-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Abteilung. [zer-teilen, trennen.
пере́дї́лю-вати, v. I. A.*), ab-
передмо́ва, f., Vorrede. [früher.
пере́дний, adj., Vorder-, vorderer,
пере́дни́к, m. I.*), Vorderglied.
переднó(о)к, m. I.*), (2. s. -у), (Hunger-) Zeit vor der Ernte.
переднува́ти, p. v., den Tag ver-
передовúй, adj., Vorder-. [bringen.
передо́день, m., Vortag. [necken.
передра́жню-вати, v. I. A.*), spotten,
передрі́ма́ти, p. v., schlummern.
пере́друк, m., Abdruck. [drucken.
передруко́ву-вати, v. I. A.*), ab-
передрук-ува́ти, p. v., -о́вувати.
передý-ва́ти, v. I. A.*), voran-schreiten.
передýм-ати, p. v. -увати. [legen.
передýму-вати, v. I. A.*), über-
передусúти, p. v., abwürgen.
передча́сний, adj., vorzeitig.
передяга́-ти, v. I. A, ver-, umkleiden.
передяг-ýти, p. v. I. B., (prt. -ýв), передяга́ти.
пере-жа́лувати, p. v., -болі́ти.
пере-жда́ти, p. v., -чека́ти. [leben.
пережива́-ти, v. I. A., über-, durch-
пережи́-ти, p. v., -ва́ти. [kauen.
пережо́ву-вати, v. I. A.*), wieder-
переж-ýти, p. v., -о́вувати.
пере́звук, m., Umlaut.
перезимува́ти, p. v., überwintern.
перезува́-ти, v. I. A., Schuhe wechseln.
перейма́-ти, v. I. A., auf-fangen, -fassen, übernehmen; ся durch-drungen sein.
перейм-и́ти, p. v. I. B., (prt. -и́в, vp. -ле́ний). -а́ти.
переімчúвий, adj., gelehrig.
переина́ч-ити, p. v. II. A.*), -увати.
переиначу-вати, v. I. A.*), (um-) ändern. [spazieren gehen.
пере-йти́, p. v., -ходи́ти, ся
переїда́-ти ся, v. I. A., durch-, über-(fr)essen. [Über-fahrt.
пере́їзд, m. I., (2. s. -у), Durch-,
переїзджа́-ти, v. I. A., durch-, über-fahren.
переіз[д]жий, adj., durchreisend.
переї́-сти ся, p. v., -да́ти ся.
переї́-хати, p. v., -зджа́ти; ся spazieren fahren.
перека́з, m. I., (2. s. -у), Überlieferung; (Post-) Anweisung.
переказ-а́ти, p. v., -увати.
перека́зу-вати, v. I. A.*), mitteilen, überbringen; sagen lassen.
перекида́ти, v., durcheinander (hinüber) werfen; ся sich verwandeln.
перекúду-вати, v. I. A.*), пере-
переки́-нути, p. v., -да́ти. [кида́ти.
перекиса́-ти, v. I. A.*), zu viel gähren,
перекúс-нути, p. v., -а́ти.
перекицка́-ти ся, v. I. A., purzeln.
перекúцну-ти ся, p. v. I. B.), (prt. -ув), перекицка́ти ся.
перекі́п, m. I., (2. s. -у), Quergraben, Kanal.
перекір, m. I., (2. s. -у), Trotz.

Digitized by Google

перéклáд, m. I., (2. s. -у), Übersetzung.
перекладá-ти, v. I. A., dazwischen-, um-legen; ver-, über-setzen. [wand.
перéкладка, f., Abteilung, Scheide-
перекла́дний, adj., Übersetzungs-.
перекла́дчик, m. I.*), Übersetzer.
перекла́-сти, p. v., -да́ти.
переклеї́ти, p. v., umkleben.
перекликáти ся, v., einander zu-
переклон-и́ти, p. v., -ювати. [rufen.
переклóню-вати, v. I. A.*), hinüberbeugen.
перекóву-вати, v. I. A.*), umschmieden, -hämmern.
перекóнанє, n. IV., Überzeugung.
перекон-áти, p. v., -увати.
перекóну-вати, v. I. A.*), überzeugen, -führen.
перекоп-áти, p. v., -увати.
перекóпу-вати, v. I. A.*), durch-, um-graben.
переко-си́ти, p. v., -шувати.
перекоти́поле, n., Laufdistel.
переко-ти́ти, p. v., -чувати.
перекóчу-вати, v. I. A.*), überwälzen, fortrollen.
перекочувáти, p. v., übersiedeln.
перекóшу-вати, v. I. A, durchmähen.
перекрадá-ти, v. I. A., wegstehlen, schmuggeln; ся sich durchschleichen.
перекрá-сти, p. v., -да́ти.
перекрив-и́ти, p. v., -лювати.
перекри́влю-вати, v. I. A.*), zu sehr krümmen.
перекрич-áти, p. v., -увати.
перекри́чу-вати, v. I. A.*), überschreien. [mond.
перекрі́й, m., Durchschnitt; Halb-
перекро-ї́ти, p. v. II. B., -ювати.
перекрóю-вати, v. I. A., durchschneiden.
перекру-ти́ти, p. v., -чувати.
перекрýчу-вати, v. I. A.*), verdrehen, -krümmen.
перек-увáти, p. v., -óвувати.
перéкýп(е)ць, m., Zwischenhändler
перекуп-и́ти, p. v., -лювати.
перéкуп-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Zwischenhändlerin, Höckerin.
перекýплю-вати, v. I. A.*), wiederverkaufen; bestechen.
переку-си́ти, p. v., -щувати.
перéкус-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Zubeiß. [Diagonale.
перéкут-ня, f. II., (2. pl. -ень),
перекýшу-вати, v. I. A.*), durch-, zu-beißen.
перелáз, m. I., Zaunübergangstelle.
перелаз-и́ти, v., (imp. -и́), hinüber-
перелéж-ати, p. v., -увати. [steigen.
перелéжу-вати, v. I. A.*), müßig liegen.
перелéт, m., Vogel-strich, -zug.
перел-етї́ти, p. v., -їтáти.
перелéтний, adj., Zng-, Strich-.
переливá-ти, v. I. A., über-, umgießen; ся überfließen.
перéливки, pl., не п. kein Spaß.
перели́-ти, p. v., -вáти.
перелицьóву-вати, v. I. A.*), travestieren. [перелицьóвувати.
перелицю-вáти, p. v. I. A.*),
перелíг, m. I.*), Brachfeld.
перел-ї́зти, p. v., -ази́ти.
перелїтá-ти, v., durch-, hinüberfliegen, -ziehen.
перелїч-и́ти, p. v. II. A.*), abzählen.
перелов-и́ти, p. v., -лювати.
перелóвлю-вати, v. I. A.*), auf-, ab-fangen.
пере-ложи́ти, p. v., -кладáти. [bruch.
перелóм, m. I., (2. s. -у), Durch-
перелом-áти, -и́ти, p. v., -лювати.
перелóмлю-вати, v. I. A.*), durch-, zer-brechen.
переля́к, m., Schreck, Entsetzen.
переляка́ти, p. v., erschrecken.

Digitized by Google

перемага́·ти, v. I. A., über-, bewältigen; überwiegen.
переман-и́ти, p. v., -ювати.
перема́ню-вати, v. I. A.*), herüberlocken.
переме́лю-вати, v. I. A.*), nochmals mahlen; ableiern.
перемерза́-ти, v. I. A., durch-
переме́рз-нути, p. v., -а́ти. [frieren.
перемива́-ти, v. I. A.. nochmals (durch-)waschen.
перемина́ти, v., vorübergehen.
перемин-у́ти, p. v., -а́ти.
перемі́-ти, p. v, -ва́ти.
переміна, f. I., Veränderung, Wechsel. [-я́ти.
перемін-и́ти, p. v. II. A., -ювати,
перемі́нний, adj., veränderlich, unstet. [ändern.
перемі́ню-вати, v. I. A.*), ver-
перемін-я́ти, p. v., -ювати.
перемі́р-ити, p. v., -ювати.
перемі́рю-вати, v. I. A.*), nochmals (um-)messen.
перемі́р-яти, p. v., -ювати.
перемі́т-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Kopftuch der Weiber.
перемі́ш-а́ти, p.v. -увати. [Mischung
перемі́ш-ка, f. I.*), (2 pl. -ок), (Ver-)
перемі́шу-вати, v. I. A.*), durch-, ver-mischen.
перемо́ва, f., Überredung
перемо́вити, p. v., -ля́ти.
перемовля́-ти, v. I. A., überreden; ся, unterhandeln; hadern.
перемо́га, f. I.*), Übergewicht.
перем-ога́ти, v., -ага́ти.
перем-оло́ти, p. v., -е́лювати.
перемоло-ти́ти, p. v., -чувати.
перемоло́чу-вати, v. I. A.*), nochmals (durch-)dreschen.
перемо(г)-чи́, p. v., -а́ти.
перемудрува́ти, p. v., überlisten.
перему́чити ся, p. v., sich abquälen.
перен-е́сти, p. v., -оси́ти.
перенима́-ти, v. I. A., перейма́ти.
перено́сини, pl. f. I., Übertragung.
переноси́ти, v., über-tragen, -bringen; versetzen; ertragen; ся übersiedeln. [figürlich.
перено́сний, adj., übertragen,
переночува́ти, p. v., übernachten.
перенюхати, p. v., herauswittern.
пере-ня́ти, p. v., -йма́ти.
пере-оді́ти, p. v., -дяга́ти.
переор-а́ти, p. v., -ювати.
перео́рю-вати, v. I. A*). umpflügen.
перепада́ти, v., allmählich fallen; durchfallen.
перепал-и́ти, p. v., -ювати.
перепа́лю-вати, v. I. A.*). durchbrennen. [Querbinde.
пере́пас-ка, f. I.*), (2. pl. -ок),
перепа́-сти, p. v., -да́ти.
переп-ели́ця, f. II., Wachtel; -е́лка, -ели́чка, f. I.*), dim.
переп-е́рти, p. v., -ира́ти.
перепе́рчити, p.v., zu stark pfeffern.
перепеча́т-ати, p. v., -увати.
перепеча́ту-вати, v. I. A.*), abперепечи́, p. v, -ікати. [drucken.
перечива́-ти ся, v. I. A., zu viel trinken.
перепи́нанє, n. IV., Interpunktion.
перепин-и́ти, p. v. II. A., -ювати.
пере́пин-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Unterbrechung; -ане.
перепи́ню-вати, v. I. A.*), hemmen, unterbrechen.
пере́пись, f. V., Konskription.
перепис-а́ти, p. v., -увати.
пере́пис-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Korrespondenz.
перепи́су-вати, v. I. A.*), um-, ab-, über-schreiben: ся korrespondieren.
перепит-а́ти, p. v.. -увати.
перепи́-ти ся, p. v., -ва́ти ся.

Digitized by Google

перепи́ту-вати, v. I. A*), er-, abfragen
перепиха́-ти, v. I. A., durch-stoßen, -stecken, -zwängen.
перепіка́-ти, v. I. A., durch-backen, -braten. [kl. Brot.
перепі́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -ок),
переплáв-ити, p. v., -ля́ти.
переплавля́-ти, v. I. A., um-schmelzen.
перепла́кати, p. v., durchweinen.
перепла-ти́ти, p. v., -чувати.
перепла́чу-вати, v. I. A.*), über-
перепл-е́сти, p. v., -тáти. [zahlen.
переплéтник, m. I.*), Buchbinder.
переплива́-ти, v. I. A., hinüber-, durch-schwimmen, -schiffen; -fließen.
переплí-сти, p. v., -вáти.
переплїта́-ти, v. I. A., durch-, ver-, ein-flechten. [schlingen.
переплу́та-ти, v. I. A., ver-
переповіда́-ти, v. I. A., nach-er-
перепові́-сти, p. v., -да́ти. [zählen.
перепóви-йти, p. v. II. A., -ювати.
перепóвню-вати, v. I. A.*), über-
перепо́їти, p. v,, -ювати. [füllen.
перéполох, m. I., (2. u. 7. s. -у), Schreck, Bestürzung.
перепололо́шити, p. v., erschrecken.
перепóна, f. I., Hindernis.
перепóн-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Scheidewand.
перепочи́н(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Rast. [rasten.
перепочи́[ну]-ти, p. v., ausruhen,
перепóю-вати, v. I. A.*), betrinken.
перепрáва, f. I., Über-gang, -fahrt.
перепрáв-ити, p. v., -ля́ти.
переправля́-ти, v. I. A., hinüber-führen, -setzen.
перепрашá-ти, v. I. A., abbitten.
перепрівá-ти, v. I. A., durch-schwitzen.
перепрі́-ти, p. v., -вáти
перепровáджу-вати, v. I. A.*) durch-, hinüber-führen; ся übersiedeln, umziehen.
перепровáд-ити, p. v., -жувати.
перепрóдажа, f. IV, Wiederverkauf.
перепрóд-ати, p. v., -увати.
перепрóду-вати, v. I. A.*), wiederverkaufen. [Versöhnung.
перепрóсини, pl. f. I., Abbitte,
перепр-осúти, p. v., -ашáти. [шáти.
перепрóшу-вати, v. I. A*), перепра-
перепряга́-ти, v. I. A., umspannen.
перепря́-чи, p. v. I. B., -гáти.
перепу́дити, p. v., erschrecken.
перепускáти, v., durchlassen.
перепу́ст, m. I., (2. s. -у), Durchlaß.
перепус-ти́ти, p. v., -кáти. [weg.
перепу́тє, n. IV., Kreuz-, Scheide-
переп-хáти, p. v., -ихáти.
перераж-á-ти, v. I. A., durch-dringen, treffen, verletzen.
перера-зúти, p. v., -жáти.
перерастá-ти, v. I. A., überwachsen.
перéрва, f. I., Unterbrechung.
перер-вáти, p. v., -ивáти.
перержáвіти, p. v., durchrosten.
переривá-ти, v. I. A., durch-, zer-reißen; unterbrechen.
перерúти, p. v., durchwühlen.
перерíб, m. I., (2. s -у), -ка.
перéрíб-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Umarbeitung. [schnitt.
перéрíз, m. I., (2. s. -у), Durch-
перерíз-ати, p. v., -увати. [schneiden
перерíзу-вати, v. I. A.*), durch-
перероб-úти, p. v., -я́ти. [ändern.
переробля́-ти, v. I. A., um-arbeiten,
перерóблю-вати, v. I. A.*), перероперер-ости́, p. v., -астáти. [бля́ти.
перерýб-áти, p. v., -увати.
перерýбу-вати, v. I. A.*), durch-hauen, -hacken. [-spannung.
пересáда, f. I., Über-treibung,
пересадж-áти, v., -увати.
пересад-йти, p. v., -жувати.

Digitized by Google

пересáджу-вати, v. I. A.*), um-, ver-setzen, -pflanzen; übertreiben.
пересáдний, adj., über-trieben, -spannt. [gung.
пересьвíдченє, n. IV., Überzeu-
пересьвíдч-и́ти, p. v., -увати.
пересьвíдчу-вати, v. I. A.*), überzeugen. [siedelnder.
переселéн(е)ць, m. II., Über-
пересел-и́ти, p. v., -ювати.
пересéлю-вати, v. I. A.*), über-siedeln, versetzen.
пересéрдє, n. IV., Zorn, Unwille.
переси́джу-вати, v. I. A.*), sitzen, wohnen, weilen.
переси́д-ї́ти, p. v., -жувати.
пересилá-ти, v. I. A., über-senden, -mitteln.
переси́ленє, n. IV., Überspannung.
пересил-и́ти, p. v., -ювати.
перéсил-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Sendung.
переси́лю-вати, v. I. A.*), über-wältigen, -mannen; durch-schlingen.
переси́п-áти, p. v., -увати.
переси́пу-вати, v. I. A.*), über, um-schütten. [sättigung.
перéсит, m. I., (2. s. -у), Über-
переси-ти́ти, p. v., -чувати.
пересихá-ти, v. I. A., vertrocknen.
переси́чу-вати, v. I. A.*), über-sättigen. [sieben, -säen.
пересївá-ти, v. I. A., durch-
пересїдáти, v., umsteigen.
пересїдлáти, p. v., umsatteln.
пересї́-сти, p. v., -дáти.
перéсїч, f. V., Durchschnitt.
пересїчи́, p. v., durch schneiden, -hauen. [Durchschnitts-.
перéсї́чний, adj., durchschnittlich,
пересї́-яти, p. v., -вáти.
перескáкувати, v. I. A.*), (hin-) überspringen.
переск-óчити, p. v., -акувати.
перес-лáти, p. v., -илáти.
переслї́ду-вати, v., verfolgen.
переслýх-ати, p. v., -увати. [hören.
переслýху-вати, v. I. A.*), ver-
пересмотрíти, p. v., durchsehen.
пересни́ти, p. v., durchträumen.
переснувáти p. v., durch-weben, ziehen. [schieben.
пересóву-вати, v. I. A.*), ver-
перес-óхнути, p. v., -ихáти.
пересóлю-вати, v. I. A.*), über-, ver-salzen.
пересол-и́ти, p. v., -ювати.
переспáти, p. v., durchschlafen.
перéсьпів, m., übersetzte Dichtung.
пересьпівáти, p. v., durchsingen.
пересьпíти, p. v., überreif werden.
переспрáва, f., Verhandlung.
пересправля́ти, v., verhandeln.
переставáти, v., aufhören.
перестáв-ити, p. v., -ля́ти.
перéстав-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Umstellung. [-setzen, -bauen.
переставля́ти, v., um-stellen,
перестáн(о)к, m. I.*). (2. s. -у), Unterlaß, -brechung.
перестáріти ся, p. v., veralten.
перестá-ти, p. v., -вáти.
перестел-и́ти, p. v., -ювати
перестéлю-вати, v. I. A*), umbetten.
перестер-ечи́, p. v., -ігáти.
перестерігá-ти, v. I. A., warnen.
пересторóга, f. I.*), Warnung.
перестóялий, adj., überreif, alt.
перестóю-вати, v. I. A., (zu)lange stehen.
перестó-яти, p. v., -ювати. [-полóх.
перé-страх, m. I., (2. u 7. s. -у),
перестрáшити, p. v., erschrecken.
перéстрíй, m., Um-bau, -wandlung, -formung.
перéстріл-ка, f., Beschießung.
перестрíлю-вати ся, v. I. A., sich beschießen.

Digitized by Google

пере́стрі́т, m. I., (2. s. -у), Begegnung.
перестро-и́ти, p. v., -ювати.
перестро́ю-вати, v. I. A.*), um-, bauen, -wandeln, -formen, -stimmen.
пере́ступ, m. I., (2. s. -у), Übertritt.
переступа́ти, v., über-schreiten, -treten.
переступ-и́ти, p. v., -а́ти.
пере́сту́пний, adj., рік Schaltjahr; verbrecherisch.
пересту́пник, m I.*), Verbrecher.
пересува́ти, v., ver-rücken, -schieben.
пересу́д, m., Vorurteil.
пересу́джу-вати, v. I. A.*), im voraus (ver)urteilen.
пересука́ти, p.v., neuerlich zwirnen.
пересу́-нути, p. v., -ва́ти.
пересуш-и́ти, p. v., -увати.
пересу́шу-вати, v. I. A.*), nochmals (zu sehr) trocknen.
пересяга́ти, v., hindurch reichen, -gasse.
перссяг-ну́ти, p. v., -а́ти.
пересяка́-ти, v. I. A, durchdrungen (-tränkt) werden.
пересяк-ну́ти, p. v. I. B., (prt. пересяк), -а́ти.
перетві́р, m., Um-formung, -wandlung.
перетвор-и́ти, p. v., -я́ти.
перетворя́-ти, v. I. A., um-formen, -wandeln.
перетерпі́ти, p. v., aus-, überstehen.
перет-е́рти, p. v., -ира́ти; ся vorübergehen.
перет-ечи́, p. v., -ї́ка́ти.
перетина́-ти, v. I. A., durchschneiden, -hauen.
перетира́-ти, v. I. A., durch-reiben, -schaben.
перетиска́-ти, v. I. A., durchzwängen.
перетис-ну́ти, p. v., -ка́ти.
перетїка́-ти, v. I. A., durch-, überfließen.
перетка́ти, p. v., durch-weben, -stricken.
перетлїва́-ти, v. I. A., ver-glimmen, -faulen.
перетлі́-ти, p. v., -ва́ти.
перетолкува́ти, p. v., übersetzen.
перетоп-и́ти, p. v., -лювати.
перето́плю-вати, v. I. A., umschmelzen.
перетра́вити, p. v., verdauen.
перетрива́ти, p. v., überdauern.
перетри́м-ати, p. v., -увати.
перетри́му-вати, v. I. A.*), передержувати.
перетрі́пати, p. v., -увати.
перетрі́пу-вати, v. I. A.*), durchklopfen.
перетр-усити, p. v., -ясти́.
перетряса́-ти, v. I. A., durchschütteln, -suchen.
перетряс-ти́, p. v., -а́ти.
перетяга́-ти, v., hinüberziehen.
перетягн-у́ти, p. v., -а́ти.
перетяжа́-ти, v. I. A., überbürden.
перетяж-и́ти, p. v., -а́ти.
перет-я́ти, p. v., -ина́ти.
переу́л(о)к, m. I.*), Quer-, Nebengasse.
переучи́ти, p.v., übermäßig lehren, ся lernen.
перехавки-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), überschnappen.
перехвал-и́ти, p. v., -ювати.
перехва́лю-вати, v. I. A.*), übertrieben loben.
перехва-ти́ти, p. v., -чувати.
перехва́чу-вати, v. I. A.*), перехо́плювати.
перехил-и́ти, p. v., -я́ти.
перехиля́-ти, v. I. A., hinüberneigen.
перехитр-и́ти, p. v., -ювати.
перехи́трю-вати, v. I. A.*), überlisten.
пере́хі́д, m., Über-, Durch-gang.
пере́хі́дний, adj., Übergangs-.
перехов-а́ти, p. v., -увати.
перехо́ву-вати, v. I. A.*), aufbewahren, ver-hehlen, -bergen.
переходи́ти, v., vorüber, über-, durch-gehen, -schreiten; übertreffen.
перех-одо́вий, adj., -і́дний.

Digitized by Google

перехóп-ити, p. v., -лювати.
перехóплю-вати, v. I. A.*), auffangen, -greifen. [punkt.
перехре́сте, n. IV., Kreuzungs-
перехрести́ти, p. v., bekreuzigen; umtaufen.
перехре́стний, adj., Kreuz-.
пе́р(е)ць, m. II., (2. s. -ю), Pfeffer; -ю да́ти, einpfeffern.
перецви́-сти, p. v., -та́ти.
перецвита́-ти, v. I. A., verblühen.
переці́джу-вати, v. I. A.*), durchпереці́д-и́ти, p. v., -жувати. [seihen.
переці́н-и́ти, p. v., -ювати.
переці́ню-вати, v. I. A.*), überschätzen.
перечека́ти, d. v., -і́кувати.
перечі́ку-вати, v. I. A.*), abwarten.
перечепи́ти, p. v., -і́плювати.
перечі́плю-вати, v. I. A.*), umheften.
перечерка́-ти, v., durchstreichen.
перечерк-ну́ти, p. v., -а́ти.
перечисля́-ти, v. I. A., durch-, über-zählen.
перечи́-стити, p. v., -щувати.
перечи́щу-вати, v. I. A.*), reinigen, säubern.
перечит-а́ти, p. v., -увати.
пере́ч-ити, v. II. A., (prs. 1. s -у, 3. pl. -ать, imp. пере́ч), verneinen, bestreiten.
перечи́ту-вати, v. I. A.*), durch-
пере́чка = попере́чка. [lesen.
пере́чний, adj., verneinend, widerstreitend.
пере́чність = су́пере́чність.
перечува́-ти, v. I. A., ahnen.
перечу́ти, p. v., erfahren.
перешепту-вати ся, v. I. A.*), einander zuflistern.
перешива́-ти, v. I. A., umnähen.
переши́-ти, p. v., -ва́ти.
перешкаджа́-ти, v. I. A., hindern, stören.
перешко́да, f., Hindernis, Störung.
перешк-о́дити, p. v., -аджа́ти.
перешу́к-а́ти, p. v., -увати. [suchen.
перешу́ку-вати, v. I. A.*), durch-
перещ-епи́ти, p. v., -і́плювати.
перещі́плю-вати, v. I. A.*), umheften, -pfropfen.
пери́на, f. I., Federdecke.
пери́стий, adj., federartig.
перід = перед. [quecke; Äsche.
пері́-й, m. III., (3. s. -ю), Acker-
пері́стий, adj., scheckig.
пері́щ-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать, imp. періщ), prügeln,
пе́р-ла, f. I., (2. pl. -е́л), Perle; -ли́на, f. I., dim.
перли́стий, adj., perlend.
перл-и́ти ся, v. II. A., perlen.
перлі́вниця, f. II., Perlenmuschel.
перло́вий, adj., Perl-.
перна́тий, adj., gefiedert.
перо́, n. I., (1. pl. пе́ра), Feder.
пе́рсик, m. I.*), Pfirsich.
пе́рст-ень, m. II., (pl. -е́нї), Fingerring. [стень; Flachsseide.
перстен(е́)ць, m. II., dim. пе́р-
пе́рти, v. I. B., (prs. пру, prt. пер, imp. при, vp. пе́ртий), drängen, zwängen.
перце́, n. III., dim. перо́.
перцю́га, f. I.*), Paprika.
перч-и́ти, v. II. A.*), pfeffern.
пер-чи́ця, f. II., -цю́га.
перш, -е, anfangs, (zu)erst.
першéньство́, n. I., Vor zug, -rang.
пе́р-ший, -вий, num. = adj., erster.
перши-на́, f. I., -ка́, f. I.*), erstes Mal. [-ик, m. I.*), dim.
п(е)с, m. I., (2. s. пс-а...), Hund;
пе́с-їй, adj., (2. s. -ього. .), Hunde-.
пестели́вість, f. V., Zärtlichkeit.
пест-и́ти, v. II. A, (prs. 1. s. -щу́, vp. -щéний), (ver)zärteln, hätscheln. [f. I.*), Schoßkind.
пестї́-й, m. III., (2. s. -я), -йка,

Digitized by Google

пе́стощі, pl. m. IV., Liebkosung.
пе́стрий, adj., bunt,
пестр-и́ти, v. II. A., bunt färben.
пестро-, bunt-.
пестрота́, f. I., Buntheit. [Hund.
песю́к, m. I.*), (2. s. -á), kleiner
песя́, n. V., -тко, n. I.*), Hünd-
пе́ся́чий = пе́сїй. [chen.
петéль-ка, f. I.*), (2. pl. -ók), Schlinge.
пе́т-ля, f. II., (2. pl. -е́ль), Schlinge.
петру́ш ка, f. I.*), (2. pl. -ók), Petersilie.
печ, (пец) siehe піч.
печа́ль, f. V., Kummer.
печал-и́ти ся, v. II. A., sich bekümmern, betrüben. [drucken.
печа́та-ти, v. I. A., siegeln;
печа́т-ка, f. I.*), (2. pl. -ók), Siegel; Presse.
печа́тний, adj., Druck-.
печа́тник, m. I.*), друка́р.
печа́т-ня, f. II., (2. pl. -ень), Druckerei.
пече́ня, f. II., Braten. [друка́рня.
пе́че́ра, f. I., Höhle.
пече́рский, adj., Höhlen.
печери́-ця, f. II., Champignon; -чка, f. I.*), dim.
печ-и́, v. I. B., (prt. пік, пекла́), backen, braten, brennen.
пе́чи́во, n. I., Gebäck.
печі́н-ка, f. I.*), (2. pl. -ók), Leber.
пива́р-ня, f. II., (2. pl. -е́нь), Bierhaus.
пивни́ця, f. II., Keller. [Kellner.
пивни́чник, m. I.*),
пи́в-о, n. I., Bier; -цé, n. III., dim.
пивова́р, m. I., Bierbrauer.
пивова́р-ня, f. II., (2. pl. -е́нь), Brauerei.
пивова́рний, adj., Brau-.
пи́жмо, n. I., Moschus.
пи́ка, f. I.*), Gefrieß.
пил, m. I., (2. s. -y), по́рох.
пила́, f. I., Säge. [chen.
пилúн-а, f. I., -ка, f. I.*), Stäub-
пилúнє, coll. n. IV., Sägespänne.
пил-и́ти, v. II. A., sägen, feilen.
пи́л-ка, f. I.*), (2. pl. -ók), dim. пила́; Ballen.
пилко́ваний, adj., gesägt.
пи́льний, adj., fleißig; dringend.
пи́льність, f. V., Fleiß; Dringlichkeit.
пильну-ва́ти, v. I. A.*), achthaben, aufmerken, warten, bewachen.
пилу-ва́ти, v. I. A.*), feilen; eilen,
пиля́к, m. I.*), (2. s. -á), Staubgefäß.
пин-и́ти, v. II. A., hindern, abhalten, stören.
пи́п-ка, f. I.*), (2. pl. -ók), Mundstück.
пи́потъ, m. II., Pips. [пир.
пир, m. I., (2. s. -y), Schmaus, Gelage.
пирíг, m. I.*), (2. s. -á), Mehltasche; -ж(ó)к, m. I.*), dim.
пирка́тий, adj., кирпа́тий.
пирож-и́ти ся, v. II. A.*), großtun.
пи́рска-ти, v. I. A., spritzen, sprühen. [пи́рскати.
пи́рскн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув),
пиру-ва́ти, v. I. A.*), schmausen, zechen. [f. I.*), Skribler.
писа́к, m. I.*), (2. s. -á), -а, m. =
писа́льний, adj., Schreib-.
писальцé, n. III., Schreibstift.
пи́санє, n. IV., Schreiben, Schrift.
писани́на, f. I., Schreiberei.
пи́сан-ка, f. I.*), (2. pl. -ók), Osterei.
пи́сар, m. II., (1. pl. -і). Schreiber.
пи́сар-ка, f. I.*), (2. pl. -ók), Schreiberin.
писа́рский, adj., Schreiber-.
писа́рство, n. I., Schreiberdienst.
писарю-ва́ти, v. I. A.*), Schreiber sein.
писа́тель, m. II, Schriftsteller. [стellerei.
писа́тель-ка, f. I.*), (2. pl. -ók), Schriftstellerin. [stellerei.
писа́тельство, n. I., Schrift-
пис-а́ти, v. I. B., (prs. *ш*-у..., prt. -а́в, imp. -*ший*), schreiben.
писк, m. I.*), (2. s. -y), Wimmern.

Digitized by Google

писка́тий, adj., großmäulig. [Maul.
писка́ч, m. IV., (2. s. -á), loses
пи́ски, pl. m. I., Wangen, Backen.
пискли́вий, adj., piepend. pfeifend.
пискля́, n. V., junges Vöglein.
писку-ва́ти, v. I. A.*), maulen.
письме́нний, adj., schriftkundig.
письме́нник, m. I.*), Schriftsteller.
письме́нність, f. V., Literatur.
письменьство́, n. I., Schreibkunst.
письмо́, n. I., (pl. пи́сьма), Schrift. Brief. [mucksen.
пи́сн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув),
писо́вня, f. II., Rechtschreibung.
пи́с(о)к, m. I.*), Maul, Schnauze, Schnabel. [kleines Schreiben.
пису́ль-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
пита́йний, adj., Frage-.
пита́йник, m. I.*), Fragezeichen.
пи́танє, n. IV., Frage.
пита́-ти, v. I. A., fragen, prüfen.
питє́, n. IV., Trinken; Trank.
пи́т(е)ль, m. II., Mehlbeutel.
пи́-ти, v. I. A., (prs. п-ю, пеш..., vp. -тий), trinken.
пи́т-имий, -има́й, adj., trinkbar.
пи́т-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Plumpsack.
питли́вий, adj., neugierig. [Mehl).
питля́-ва́ти, v. I. A.*), beuteln
питом-е́ниєсть, -єсть, f. V., Eigen-
пи́том-е́нний, -ий, adj., eigen. [heit.
пи́том(е)ць, m. II., Zögling.
пи́тоньки, dim. пи́ти.
пи́ха́, f. I.*), Hochmut.
пиша́-ти ся, v. I. A., sich brüsten; stolz sein. [herrlich.
пи́шний, adj., stolz; prächtig,
пи́шність, f. V., Stolz, Hoffart.
пишно́та, f. I., Schönheit, Pracht, Prunk. [Pfeife.
пища́л-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
пищ-а́ти, v. II. A.*), (prt. -а́в), piepen, pfeifen.
пи́щик, m. I.*), Griffel.

пів, halb; пів- etc. (halb-) siehe das Grundwort!
півго́лосом, adv., halblaut.
пів(девята) u. dgl.) 8½ etc.
пів-(е)нь, m. II., когу́т; -ник, m. I.*), dim.
пів(е́)ць, m. II., сьпіва́к.
пі́вніч, f. Mitternacht, Norden.
пі́вні́чний, adj., mitternächtlich, nördlich.
півор-и́ти, v. II. A., kreischen; jammern.
півполу́кіп(о)к, m. I.*), ¼ Schock.
півпопере́чник, m. I.*), Halbmesser.
пі́втора, num., anderthalb.
пі́втретя, num., dritthalb.
пігна́ти, p. v., (prs. u. imp. по-), (fort)treiben.
пі́д, m. I., (2. s. по́ду), Dachboden.
пі́д, präp. 4. u. 6., unter, bei, an, gegen, hin; für, zu. [ohne під-.
під-, unter-, siehe Grundwort
підбе́хта-ти, p. v. I. A., підбе́хтувати.
підбе́хту-вати, v. I. A.*), an-, auf-hetzen.
підбива́ти, v. I. A., an-, ein-, beschlagen; unterjochen; ся wund werden (Füße).
підби́-ти, p. v., (prs. піді-), -ва́ти.
підбичува́ти, p. v., (nach)helfen.
підбіга́ти, v., her-, hinzu-, unter-
підбі́й, m., Unterjochung. [laufen.
пі́дбі́л-ь, m. II., (2. s. -ю), Huflattich.
підбі́л-и́ти, p. v., -ювати.
підбі́лю-вати, v. I. A., unten
підбі́(г)-чи, p. v., -ати. [weißigen.
пі́дборі́д(о)к, m. I.*), Kinn.
підбу́р-ити, p. v., -ювати.
підбу́рю-вати, v. I. A.*), aufwiegeln. [-schwelle.
підва́лина, f. I., Unter-lage,
підвал-и́ти, p. v., -ювати.

Digitized by Google

підва́лю-вати, v. I. A.*), unter-
підв-е́зти, p. v., -езти́. [legen.
підв-е́сти, p. v., -оди́ти.
підвечі́рку-вати, v. I. A.*) jausen.
підвечі́р(о)к, m. I.*), (2. s. -y), Jause. [-wickeln.
підвива́-ти, v. I. A., unter-binden.
підвис-и́ти, p. v., (prs. 1. s. -шу́, vp. -ше́ний), -ша́ти.
підвисша́-ти, v. I. A., erhöhen, steigern. [Erhöhung, Steigerung.
підвиш-ка, f. I.*), (2. pl. -ок),
підвіва́-ти, v. I. A., von unten
підві́-яти, p. v., -ва́ти. [wehen.
підво́да, f. I., Vorspann.
підводи́ти, v., vor-, her-, zu-, hinführen; aufrichten.
підвяз-а́ти, p. v., -увати. [binden.
підвя́зу-вати, v. I. A.*), unter-
підвя́зка, f., Strumpfband.
підгана́-ти, v. I. A., u. e. treiben, antreiben. [-schlagen.
підгина́-ти, v. I. A., unter biegen,
підгі́рє, n. IV, Untergebirge.
підгі́ря ни́н, m. I., (pl. 1. -ни, 2. -н), Bewohner d. підгі́рє.
підгляда́ти, v., beobachten, spähen; abgucken.
підгля́-нути, p. v., -да́ти.
підгнива́-ти, v. I. A., anfaulen.
підгни́-ти, p. v., -ва́ти.
підгноїти, p. v., düngen. [mästen.
підгодува́ти, p. v., ein wenig
підгол-и́ти, p. v., -ювати.
підго́лю-вати, v. I. A.*), rasieren; entblößen.
підго́рлє, n. IV., Wamme.
підгорта́-ти, v. I. A., u. e. scharren; behäufeln.
підгор-ну́ти, p. v., -та́ти.
підготов-и́ти, p. v., -ля́ти. [reiten.
підготовля́-ти, v. I. A., vorbe-
підгр-е́бсти, p. v., -іба́ти.
підгриза́-ти, v. I. A., v. u. benagen.
підгри́з-ти, p. v., -а́ти.
підгріба́-ти, v. I. A., an-, zusammen-scharren.
піддава́ти, v., hinzu-, ein-geben; ся sich ergeben (unterwerfen).
підда́-ти, p. v., -ва́ти.
підда́ний, adj., Untertan.
підда́ність, f. V., Untertänigkeit.
підда́ньство, n. I., Untertanschaft.
підда́нчий, adj., Untertans-.
підда́ше, n. II., Wetterdach, Dachstube.
піддвига́ти, v., heben, aufrichten.
піддвиг-ну́ти, p. v., -а́ти.
піддер́ж-а́ти, p. v., -увати.
піддер́жу-вати, v. I. A.*), (aufrecht)halten, unterstützen.
підд-е́рти, p. v., -ира́ти. [-heben.
піддира́-ти, v. I. A., hinauf reißen,
піддобр-и́ти ся, p. v., -ювати ся.
піддо́брю-вати ся, v. I. A.*), sich einschmeicheln. [anfachen.
підду-ва́ти, v. I. A.*), v. u. wehen;
піддур-и́ти, p. v., -ювати.
піддур́ю-вати, v. I. A.*), betören,
підду́-ти, p. v., -ва́ти. [überlisten.
піджида́-ти, v. I. A., ab-, erwarten. [legung.
піджо́га, f. I.*), Zunder, Brand-
підзе́мний, adj., unterirdisch.
пі́ді-, siehe auch підо-, під-.
піді-бга́ти, p. v., -гну́ти.
підігна́ти, p. v., (prs. imp. під-), підганя́ти.
підігну́ти, p. v., підгина́ти.
підїзджа́-ти, v. I. A, heran-fahren, -reiten.
підійма́-ти, v. I. A., auf-, er-heben; aufsteigen; ся sich unterziehen.
підойм-и́ти, p. v., -а́ти.
підій-ти́, p. v., (prs. 1. -ду́), під-
під-ірва́ти, p. v., -рива́ти. [ходи́ти.
піді́-хати, p. v., -зжа́ти.
підкади́ти, p. v., beräuchern.
підказ-а́ти, p. v., -увати.

Digitized by Google

підна́зу-вати, v. I. A.*), ein sagen, -flüstern.
підка́п(о)к, m. I.*), krämpelose Kopfbedeckung für Priester.
підкаса́-ти, p. v. I. A., aufschürzen.
підкид-а́ти, -увати. v. I. A.*), hinauf-, zu , hin-werfen; unterschieben.
пі́дкид(о)к, m. I.*), Findling.
підки́-нути, p. v., -да́ти. [підко́ва.
підкі́в-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
пі́дклад, m. I., (2. s. -у), Unterdecke, -lage, -satz.
підкле-ї́ти, p. v., -ювати.
підкле́ю-вати, v. I. A.*), unterkleben, -leimen. [eisen.
підк-о́ва, f. I., (2. pl. -ов), Huf-
підколі́нниці, pl. f. II., Kamaschen.
підкоп-а́ти, p. v., -увати.
підко́пу-вати, v. I. A.*), untergraben.
підко-си́ти, p. v., -шувати.
підко-ти́ти, p. v., -чувати.
підко́чу-вати, v. I. A.*), u. e. rollen (wälzen), aufstülpen.
підко́шу-вати, v. I. A.*), abmähen.
підкрада́-ти ся, v. I. A., heran-, hinzu-schleichen.
підкра-си́ти, p. v., -шувати.
підкра́-сти ся, p. v., -да́ти ся.
підкра́шу-вати, v. I. A.*), schöner machen; färben.
підкріп-и́ти, p. v., -ля́ти.
підкріпля́-ти, v. I. A, kräftigen, stärken, erquicken.
підкро-ї́ти, p. v. II. B., (imp. кро́й), -ювати.
підкропи́вник, v. I.*), Zaunkönig.
підкро́ю-вати, v. I. A *), zustutzen.
підкру-ти́ти, p. v., -чувати.
підкру́чу-вати, v. I. A.*), v. u auf-drehen, -winden.
підкува́ти, p. v., beschlagen.
підкуп-и́ти, p. v., -лювати.
підку́пля-вати, v. I. A.*), bestechen.
підку́пний, adj., bestechlich.
підку́пник, m. I.*), Bestecher.
підку́пність, f. V., Bestechlickkeit.
підку́пство, n. I., Bestechung.
підкур-и́ти, p. v., -ювати.
підку́рю-вати, v. I. A.*), v. u. räuchern.
підкуси́ти, p. v., verleiten.
підл-азити, v., u. e., (hinauf-) -steigen, -kriechen, heranschleichen.
підле́жний, adj., unterworfen.
підле́жність, f. V., Unterwürfigkeit.
підле́с-ливий, f. V, -[т]ний, adj., schmeichlerisch.
підле́с(т)ливість, f. V, Schmeichelei
підле́с(т)ник, m. I.*), Schmeichler.
підле-сти́ти ся, p. v., -щувати ся.
підл-ести́ти, p. v., -ї́та́ти.
підле́щу-вати ся, v. I. A.*), sich einschmeicheln.
підлива́-ти, v. I. A., begießen.
пі́длив-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Sauce, Brühe.
підлиз-а́ти ся, p. v., -увати ся.
підли́за́ч, m. IV., Lecker.
підли́зу-вати ся, v. I. A.*), sich einschmeicheln; lecken.
пі́длий, adj., niederträchtig.
підли́-ти, p. v., -ва́ти.
підлі́зти, p. v., підлази́ти.
підлі́п-и́ти, p. v., -лювати.
підлі́плю-вати, v. I. A.*), unterkleben.
підлі́сє, n. IV., Waldrand.
пі́длість, f. V., Niederträchtigkeit.
підл-ї́т, m. I., (2. s. -ету), Aufflug.
підлїта́ти, v., auf-fliegen, -flattern.
підлі́т(о)к, m. I.*), Backfisch.
підл-ога, f. I.*), (2. pl. -ів), Fußboden.
підложи́ти, p. v., unterlegen.
підляга́ти, v. unter-liegen, -stehen.
підл-я́ти, p. v., -ива́ти.
підля-чи́, p. v., -га́ти.

Digitized by Google

підмака́ти, v. f. A., v. u. naß werden.
підма́на, f., Lockung, Betrug.
підман-и́ти, p. v., -ювáти.
підма́ню-вати, v. I. A.*), verlocken, -führen.
підм-е́сти, p. v., -ітáти.
пі́дмет, m, I., Subjekt (gramm.).
підмето́вий, adj., Subjekts-.
підмива́-ти, v. I. A., unterwaschen.
підми́-ти, p. v., -вáти.
підмі́на, f. I., Unterschiebung.
підмін-и́ти, p. v., -я́ти.
підмі́ню-вати, v. I. A.*), vertauschen, unterschieben.
підмін-я́ти, p. v., -ювати.
підмі́та-ти, v. I. A., kehren, fegen.
підмо́ва, f., Überredung, Anstiftung.
підмо́в-ити, p. v., -ля́ти.
підмовля́-ти, v. I. A., über-, be-reden.
підмо́га, f. I.*), Hilfe, Beistand.
під-мо́кнути, p. v., -мака́ти.
підмул-и́ти, p. v. II. A., -ювати.
підму́лю-вати, v. I. A.*), підмипідна́єм, m., Aftermiete. [вáти.
піднебі́нє, n. IV., Gaumen.
піднебі́нний, adj., Gaumen-.
підн-е́сти, p. v., -оси́ти.
піднима́-ти, v. I. A., підійма́ти.
підні́же, n. II., (Berg-) Fuß, (Gestell).
підні́ж(о)к, m. I.*), Fußschemel.
підно́ва, f. I., Erneuerung, Herstellung. [(vp. -ле́ний), -ля́ти.
піднов-и́ти, p. v. II. A.*) (vp.
підновля́-ти, v. I. A., erneuern, auffrischen. [heben.
підноси́ти, v., empor-, auf-, erпід-ня́ти, p. v., (prs. u. imp. піді-),
підо-, siehe auch піді-. [нима́ти.
під-ожда́ти, p. v., -жидáти.
підозрі́ва-ти, v. I. A., verdächtigen.
підозрі́-лий, -ний, adj., verdächtig.
підозрі́нє, n. IV., Verdacht.
підо́йма, f. I., Hebel.
підохо́та, f., Aufmunterung.
підохо́т-и́ти, p. v. II. A.*), (prs. -чу, vp. -чений), -чувáти.
підохо́чу-вати, v. I. A., aneifern.
підо́шва, f. I., Sohle. [fallen.
підпада́ти, v., unterliegen, ver-
пі́дпа́л, m. I., (2. s. -у), Zunder; Brandlegung.
підпал-и́ти, p. v., -ювати.
підпа́лю-вати, v. I. A.*), v. u. anzünden.
пі́дпан(о)к, m. I.*), Herrchen.
підпа́-сти, p. v., -да́ти.
пі́дпень(о)к, m. I.*), Pilz.
підп-е́рти, p. v., -пра́ти.
підперез-а́ти, p. v. I. B., (prs. -жу, prt. -а́в, imp. -жи́), підперізувати.
підпері́зу-вати, v. I. A.*), umgürten.
підпива́-ти, v. I. A., sich antrinken.
підпи́лий, adj., angetrunken.
підпина́-ти, v. I. A., anheften.
підпира́-ти, v. I. A., (unter-)stützen.
пі́дпис, m. I., (2. s. -у), Unterпідпис-а́ти, p. v., -увáти. [schrift.
підпи́су-вати, v. I. A.*), unterschreiben.
підпи́-ти, p. v., (prs. піді-), -вáти.
підпла́-ти́ти, p. v., -чувати.
підпла́чу-вати, v. I. A.*), підкуплювати. [вати.
підповіда́-ти, v. I. A., підка́зу-
підпові́-сти, p. v., -да́ти.
підпо-і́ти, p. v., підпо́ювати.
підпомага́ти, v., helfen, unterstützen.
підпомо́га, f. I.*), Hilfe, Beistand.
підпо́ра, f. I., Stütze, Lehne.
підпо́ю-вати, v. I. A.*), berauschen.
підпра́в-ити, p. v., -ля́ти.
підправля́-ти, v. I. A., nachbessern.
підприє́м(е)ць, m. II., Unternehmer.

Digitized by Google

підприємство, n. I., Unternehmung.
підпро-сити, p. v., -шувати.
підпрошу-вати, v. I. A.*), insgeheim bitten.
підпряга-ти, v. I. A., zu-, beispannen.
підпрятати, p. v., aufreimen.
підпуха-ти, v. I. A., anschwellen.
підпух-нути, p. v., -áти.
підрива-ти, v. I. A., anreißen.
підріз-ати, p. v., -увати.
підрізу-вати, v. I. A.*), an-, ab-, beschneiden.
підроб-ити, p. v., -ляти.
підробля-ти, v. I. A., nachmachen, fälschen; anstricken.
підроста-ти, v. I. A, heranwachsen.
підрост-и, p. v., -áти.
підросток = підлíток.
підручний, adj., Hand; linksseitig.
підручник, m. I.*), Handbuch.
підрядний, adj., untergeordnet.
підрядність, f. V., Unterordnung.
підсаджу-вати, v. I. A.*), unterlegen; emporhelfen; nachpflanzen.
підсад-истий, -куватий, adj., untersetzt.
підсад-ити, p. v., -жувати.
підсипа-ти, v. I. A., v. u. streuen, schütten.
підсип-ати, p. v., -áти. [trocknen.
підсиха-ти, v. I. A., nach u. nach
підсіва-ти, v. I. A., nach-säen. -sieben. [legen; lauern.
підсідати, v., sich in Hinterhalt
підсід-ка, f. I.*), (2. pl. -ок),
підсі-сти, p. v., -дáти. [Hinterhalt.
підсі-яти, p. v., -вáти.
підскáку-вати, v. I. A.*), aufspringen, -hüpfen.
підскірний, adj., unter der Haut.
підскок, m., Sprung.
підскоч-ити, p. v., -áкувати.
підскóчний, adj., hüpfend, lustig.
підскýбати, p. v., (v. u.) rupfen.
підслýх-ати, p. v., -увати.
підслухáч, m. Horcher.
підслýху-вати, v. I. A.*), horchen, (be-)lauschen.
підсметанє, n. IV., unterer Rahm.
підсоб-ити, p. v. II. A.*), -ляти.
підсобля́ти, v. I. A., helfen, unterstützen.
підсолоди́ти, p. v., versüßen.
підсóхнути, p. v., підсиха́ти.
підстáв-а, -ина, f. I., Unter-, Grund-lage, -fläche. [Untersatz.
підстав-ка, f. I.*), (2. pl. -óк),
підстáв-ити, p. v., -ляти.
підставля́ти, v., unter-legen, -stellen, -setzen.
підстел-йти, p. v., -ювати.
підсте́лю-вати, v. I. A.*), unterbetten-, breiten, -streuen.
підстер ечй, p. v., -iráти.
підстерігá-ти, v. I. A., aufpassen; bemerken. [Streu.
підстíл-ка, f. I.*). (2. pl. -ок),
підстригá-ти, v. I. A., stutzen
підстри́-чи, p. v., -гáти. [(Haar).
підстрíя-ити, p. v., -ювати.
підстрíя-ювати, v. I. A.*), anschießen. [List.
підступ, m. I., (2. s. -у), (Hinter-)
підступáти, v., heran-treten,
підступ-йти, p. v., -áти. [rücken.
підстýпний, adj., hinterlistig.
підстýпність, f. V, Verfänglichkeit.
підсувáти, v., unterschieben.
підсý-нути, p. v., -вáти.
під-тéрти, p. v., -тирáти.
підтина-ти, v. I. A., v. u. abschneiden, stutzen. [abwischen.
підтира-ти, v. I. A., v. u.
підтоптáти ся, p. v., alt werden.
підтягá-ти, v., hinaufziehen.
підтяг-нýти, p. v., -áти.
під-тя́ти, p. v., (prs. u. imp. підо), -тинáти.
піду etc. siehe пíти

Digitized by Google

підупада́ти, v., verfallen, herunter-
підупа́-сти, p. v., -да́ти. [kommen.
підуч-и́ти, p. v., -увати.
підýчу-вати, v. I. A.*), unter-, ab-richten; ся lernen.
підхва́ти, p. v., -чувати.
підхва́чу-вати, v. I. A.*), aufgreifen.
підхлі́б-и́ти, p. v. II. A., -лювати.
підхлі́блю-вати, v. I. A.*), schmeicheln.
підхлі́бний, adj., підле́сливий.
підхмел-и́ти, p. v. II. A., berauschen.
підходи́ти, v., sich nähern, vor-, an-rücken; steigen; passen.
підхо́жий, adj., passend.
підчас, conj., während, zur Zeit.
підчерка́ти, v., unterstreichen.
підчерк-ну́ти, p. v., -а́ти.
підчеса́-ти, p. v., підчі́сувати.
підчин-и́ти, p. v., -я́ти. [-werfen.
підчиня́-ти, v. I A., unter ordnen,
підчі́су-вати, v. I. A.*), hinauf-kämmen. [flüsterung.
пі́дшепт, m. I., (2. s. -у), Ein-
підшепт-а́ти, p. v., -увати.
підше́пту-вати, v. I. A.*), einflüstern.
підшива́ти, v. I. A., unter-nähen, -füttern; ся sich einschleichen.
пі́дшив-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Unterfutter.
підши́-ти, p. v., -ва́ти.
підши́те, n. Vorschiebend. Schuhe.
під'ю́джу-вати, v. I. A.*), auf-hetzen, -reizen.
під'ю́д-ити, p. v., -жувати.
пі-, siehe auch по-.
пізва́ти, p. v., позива́ти.
пізна-ва́ти, v. I. A., (prt. -ва́в, imp. -ва́й!), erkennen, kennen lernen, einsehen.
пізна́-ти, p. v., -ва́ти.
пі́зний, adj., spät. [späten.
пізн-и́ти ся, v. II. A., sich ver-
пі́(й)ло, n. I., Viehgetränk.
піймá-ти, v. I. A., fangen; fassen,
пійм-и́ти, p. v., -а́ти. [begreifen.
пі́ка, f. I.*), Pike, Lanze.
пі́ка-ти, v. I. A., piepen, mucksen.
пі́клу-ва́ти ся, v. I. A.*). sorgen.
пі́кн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), пі́кати.
пі́л, m. I., (2. s. полу), Boden.
пі́льга, f. I.*), Erleichterung.
пі́льний, adj., Feld-.
пі́мста, f. I., месть.
пімсти́ти, p. v., rächen.
пі́на́, f. I., Schaum.
пі́н-ити ся, v. II. A., schäumen.
пі́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
пі́п, m. I., (2. s. попа́), Pfaff. [пі́на.
пі́ре, coll. n. IV., Federn, Gefieder.
пір'и́стий, adj., Feder-.
пір-ити, v. II. A., (imp. пір!) federn; ся mausern.
пірн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), порина́ти.
пірода́ха, f. I.*), Federschleißerin.
пірча́стий, adj., gefiedert.
пі́ряний, adj., Feder-.
пі́рячко, n. I.*), dim. пі́ре.
пі́с-ень-ка, -онь-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. пі́сня.
піскова́тий, adj., sandig.
пісков(е́)ць, m. II., Sandstein.
пісковий, adj., Sand-.
післа́н(е́)ць, m. II., Bote.
післанни́цтво, n. I., Mission.
післа́ти, p. v., посила́ти.
після, präp. 2., nach, gemäß.
пі́с-нь, f. V., (2. pl. -е́нь), -ня.
пісний, adj, Fasten-, mager.
пі́с-ня, f. II., (2. pl. -е́нь). Lied.
пі́с(о́)к, m. I.*), (2. s. -у́), Sand.
пісо́чниця, f. II., Sandstreubüchse.
пі́ст, m. I., (2. s. по́сту), Fasten
пістоля́, n. V., Pistole. (-zeit).

Digitized by Google

пісту-вáти, v. I. A.*), pflegen, warten. [(2. pl. -óк), (-in).
пістýн, m. I., Wärter, -ка, f. I.*),
пісчáний, adj., Sand-, sandig.
пíт, m. I., (2. s. пóгу), Schweiß.
пітí, p. v., (wohin) gehen.
пітнí-ти, v. I. A.*), (vp. (с-)-лий), прíти.
пíха-ти, v. I. A., stoßen, stampfen.
пíхн-ути, p. v., (prt. -ув), пíхати.
пíхота, f. I., Fußvolk.
пíхотник, m. I.*), Fußgänger.
пíхýр, -(é)ць, m. II., (2. s. -я́), Blase. [6. -ами, 7. -ах), Ofen.
пíч, f. V., (2. s. пéч-и; pl. 3. -ам,
пíчну́, siehe почáти.
пíш-ва, f. I., (2. pl. -éв), Zieche.
пíший, adj., zu Fuß, Fuß-.
пíшки, adv., zu Fuß.
пішохóд, m. I., Fußweg; -(е)ць, m. II., Fußgänger.
пія́к, m. I.*), (2. s. -á), Saufer.
пí-яти, v. I. A., (prt. -яв), krähen.
піятúка, f. I.*), Saufgelage.
пія́ньство, n. I., Trunksucht.
пія́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Sauferin.
плав, m. I., (2. s. -у), Flut.
плáва-ти, v. I. A., schwimmen, schweben. [Schwimmer.
плавáч, m. IV., (2. s. -á),
плавбá, f. I., Schiffahrt.
плáв-ити, v. II. A.*), schwemmen; schmelzen.
плáв-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Flosse, Schwimmhaut.
плавкúй, -ний, adj., flüssig.
плáвність, f. V., Leichtigkeit.
плавцéм, adv., schwimmend.
плаз, m. I.. flache Seite.
плазовúтий, adj., flach.
плазу-вáти, v. I. A.*), kriechen.
пла-й, m. III., (2. s. -ю), Fußpfad.
плáк-ати, v. I. B., (prt. -ав, prs. плáч-у..., imp плач), weinen.
плáкс-а, m. = f. I., -úв(е)ць, m. II., Weiner.
плаксúвий, adj., weinerlich.
пламен-úстий, -ний, adj., flammend.
пламен-úти, v. II. A., entflammen.
пламенí-ти, v. I. A., flammen.
пласт, m. I., (2. s. -у), Schichte.
пластáтий, adj., großflockig.
плáта, f. I., Zahlung, Lohn.
плáтва, f. I., Balken.
плáтє, n. IV., Kleidung.
платúн-а, f. I., -ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Lappen.
плат-úти, v. II. A., (prs. 1. s. -чý, vp. -чéний), zahlen, vergelten.
плáтний, adj., bezahlt; zahlbar.
платнúчий, adj., Zahl(ungs)-.
плат-ня́, f. II., (2. pl. -éнь), Gehalt.
плат-(ó)к, -óч(о)к, m. I.*), Lappen.
платчá(с)тий, adj., lappig.
плáхта, f. I., Leinwanddecke.
плач, m. IV., (2. s. -ý), Weinen.
плащ, m. IV., (2. s. á), Mantel.
плéкан-ець, m. II., -ниця, f. II., Pflegekind.
плекáтель, m. II., Pfleger.
плека́-ти, v. I. A., pflegen; züchten; säugen.
пленúч-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать; imp. -ч), (irre) reden. [schlendern.
плéнта-ти ся, v. I. A., herum-
плéск-ати, v. I. B., (prt. -ав, prs. -щу..., imp. -щú), plätschern; klatschen. [platt.
плеск-áтий, -óватий, adj., flach,
плéсн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), плé-
плéсо, n. I., Untiefe. [скати.
плéсти, v. I. B., (prs. плет-ý, imp. -й, vp. -éний, prt. плíв, плелá), flechten; plauschen.
плетúво, n. I., Flechtwerk.
плетí-й, m. III., (2. s. -я́), Flechter.
плетíн-ь, f. V., -ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Geflecht.

Digitized by Google

плетнйцтво, n. I., Flechten.
плеч-е́, n. II., (pl. 1. -і, 2. плїч, 6. -а́ми u. -и́ма), Schulter; pl. Rücken.
плечи́стий, adj., breitschulterig.
плеч-ка, pl. n. I., (2. -ок), Schulterteile des Hemdes. [Schulterblatt.
плеч-ко́, n. I.*), (2. pl. -ок),
плечни́й, adj., Schulter-, Rücken-.
пли́в, m. I., (2. s. -у), Fluß, Lauf.
плива́к, m. I.*), (2. s. -а́), Schwimmer.
пли́ва-ти, v. I. A., schwimmen.
плиг, m. I.*), (2. s. -у), Sprung.
пли́га-ти, v. I. A., hüpfen, springen.
плин, m. I., (2. s. -у), Flüssigkeit.
пли́нний, adj., flüssig.
пли́нність, f. V., Flüssigsein.
плин-у́ти, v. I. B., (prt. -у́в), fließen.
пли́-сти, v. I. B., (prs. -ву́, prt. -в, imp. -ви́), fließen, schwimmen, schweben, schiffen.
пли́т-а, f. I., -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Platte.
плитки́й, adj., flach, seicht.
плів-а́, f. I., Haut; -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
плід, m. I., (2. s. пло́ду), Frucht.
плідни́й, adj., fruchtbar.
пліч, f. V., поло́н.
пліснь, f. V., Schimmel.
пліснї-ти, v. I. A., schimmeln.
пліснявий, adj., schimmelig.
плі́т, m. I., (pl. -и́), Zaun.
пліш, m. IV., Glatze, Blöße.
пліш-и́ти, v. II. A.*), ver-keilen, -nieten. [Keil.
пліш-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), kl.
пло́ди-ти, v. II. A., (prs. 1. s. -жу, vp. -жений), zeugen; ся sich vermehren.
плодови́тість, f. V., Fruchtbarkeit.
пло́ский, adj., flach; eben.
пло́скість, f. V., Flachheit.
пло́ско-, flach-.
плоть, f. V., Floß; Leib.
пло́тик, m. I.*), dim. пліт. [scheu.
пло́хи́й, adj., schlecht, schwach;
пло́ща, f. IV., Fläche, Ebene,
плуг, m. I.*), (pl. 1. -и́), Pflug. [Platz.
плугата́р, m. II., (2. s. -я́), Pflüger.
плу́ж-и́ти, v. II. A.*), ора́ти; blühen.
плуж(о́)к, m. I.*), dim. плуг.
плутани́на, f. I., Gewirr.
плу́та-ти, v. I. A., verwickeln, Ungereimtes reden.
плюва́ = плїва́. [spucken.
плю-ва́ти, v. I. A.*), (prt. -ва́в),
плюва́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Spucknapf.
плюга́вий, adj., garstig, schmutzig.
плюга́в-ити, v. II. A.*), beschmutzen, -schimpfen.
плюга́вство, n. I., Schmutz.
плю́н-ути, p. v. I. B., (prt. -ув, imp. -ь!), плюва́ти. [Plätschern.
плюск, m. I.*), (2. s. -у).
плю́ска-ти, v. I. A., plätschern.
плюскот-і́ти, v. II. A., (prs. 1. -чу. prt. -і́в), плю́скати.
плю́та, f. I., Unwetter.
плюш, m. IV., (2. s. -у), Plüsch.
плю́щ-ити, v. II. A.*), schließen.
пля́ма, f. I., Flecken.
плями́стий, adj., fleckig.
плям-и́ти, v. II. A.*), beflecken.
плян, m. I., (2. s. -у), Plan.
пля́ц(о)к, m. I.*), паланиця.
пля́шка = фля́шка.
пне́вий, adj., Stamm-. [klimmen.
пн-я́ти, v. I. B., (prs. -у, prt. -яв),
по, präp. 3., 4. u. 7., nach, um, bis, zu, wegen; an, auf, ín, über, von, aus; unter.
по́-verbum, ver-, er-, ein-, be-, zer-, auf-; nacheinander, ein wenig, etwas, nach und nach-(tun).

Digitized by Google

по + adj., (по руски) u. dgl. ruthenisch etc. [zwei.
по + num., (по два u. dgl. **je**
побажáти, p. v., wünschen.
побáченє, n. IV., до п-я, auf Wiedersehen.
побáчити, p. v.. erblicken; ся sich wiedersehen. [land.
побереже, n. II., Ufer-, Küsten-
побережний, adj., Ufer-.
побережник, m. I.*), (2. s. -á), Waldaufseher.
побéсїдувати, p. v., sprechen.
побива́-ти, v. I. A., be-, zerschlagen; ся sich sehnen, trachten. [decker.
побивáч, m. IV., (2. s. -á), Dach-
побира́-ти, v. I. A., (ein-)nehmen, beziehen, ergreifen; ся einander
пóбит = пóбут. [heiraten.
побúти, p. v., -вáти.
побитé, n. IV., Mißhandlung.
побíгáти, p. v., e. w. laufen.
побíда, f. I., Sieg.
побíдник, m. I.*), Sieger.
побід-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -жý, vp. -жéний), -жáти.
побіджа́-ти, v. I, A., be-siegen, -zwingen.
побíдний, adj., Sieges-, siegreich.
побіднї́-ти, p. v. I. A., verarmen.
побíй, m., Schlag, Hieb; Kampf.
побілúти, p. v., weißigen; bleichen.
побілї́-ти, p. v., weiß werden; -лий, adj., weiß geworden.
побільша́ти, v., vergrößern.
побільш-и́ти, p. v. II. A.*), -áти.
пóбір, m. I., (2. s. -y), Einnahme; Rekrutierung.
побіч, präp. 2., neben.
побí(г)-чи, p. v., (wohin)laufen.
побíчний, adj., Neben-.
поблагословúти, p. v., segnen.
поблажа́-ти, v. I. A., Nachsicht üben.
поблажлúвий, adj., nachsichtig.
поблажлúвість, f. V., Nachsicht, Milde.
поблéк(н)-ути, p. v. I. B. (prt. поблéк, -ла), verbleichen, abschießen.
поблеск, m., Schimmer. [gelegen.
поблúз-ький, adj., -y, adv., nahe
поблúску-вати, v. I. A.*), блúскати.
поблї́дн-ути, p. v. I. B., (prt. поблї́д, -ла), -ї́ти.
побожúти ся, p. v., schwören.
побóжний, adj., fromm, andächtig.
побóжність, f. V., Frömmigkeit.
побол-ї́ти, p. v., -ювати.
пóбóлю-вати, v. I. A.*), e. w. schmerzen.
побóр(е)ць, m. II., Einnehmer.
побóрник, m. I.*), Verfechter.
побор-óти, p. v., -ювати.
побóрю-вати, v. I. A.*), bekämpfen, -siegen, überwinden.
побóю-вати ся, v. I. A., befürchten.
побрата́-ти ся, p. v. I. A., sich verbrüdern.
поб-ра́ти ся, p. v., -ира́ти ся.
побратúм, m. I., (Wahl-)Bruder.
побратúмство, n. I., Verbrüderung.
побрéнька-ти, p. v,. -увати.
побрéньку-вати, v. I. A.*), klirren.
побреха́ч, m., Lügner.
побува́ти, v., e. w. weilen. [Instinkt.
пóбуд, m. I., (2. s. -y), Antrieb,
побуджа́-ти, v. I. A., bewegen, antreiben.
побуд-и́ти, p. v., -жáти; wecken.
побудува́ти, p. v., auf-, er bauen.
побýрити, p. v., zerstören.
пóбут, m I.. (2. s. y), Aufenthalt; Stand.
побý-ти, p. v., -вáти.
повáба, f. V., Verlockung.
повáбити, p. v., verlocken.
повáбний, adj., verlockend.
повáга, f. I.*), Ansehen, Würde.
повáгом, adv., ernst, bedächtig.

Digitized by Google

по-ва́дити, p. v.. -шко́ди́ти; ся sich verzanken.
пова́жанє, n. IV., Achtung.
поважа́-ти, v. I. A., achten, (ver-)ehren.
пова́жити ся, p. v., wagen.
пова́жний, adj., ernst, bedächtig.
пова́ла, f. I., сте́ля.
повали́ти, p. v., вали́ти.
поваля́ти, p. v., beschmutzen.
пове́денє, n. IV., Betragen.
пове́зти, p. v., (wohin) fahren, führen.
повелича́ти ся, p. v. sich rühmen.
повеліва́-ти, v. I. A., gebieten.
повелі́-ти, p. v., -ва́ти.
повер-ну́ти, p. v., -та́ти.
поверта́ти, v., umwenden; einlenken; zurück geben, -kehren; übertragen.
поверх, präp. 2., über; oberhalb.
пове́рх, m. I.*), Stockwerk.
пове́рх-а, -и, adv., äußerlich.
пове́рх-ний, о́вний, adj., äußer-er. -lich; oberer, oberflächlich.
пове́рхні́сть, f. V., Außenseite.
пове́рхня, f. II., Oberfläche. [keit.
поверхо́вні́сть, f. V., Oberflächlich-
повеселя́ти, p. v., erfreuen, vergnügen. [froh (fröhlich) werden.
повеселі́-ти, -ша́-ти, p. v. I. A., повести́, p. v., поводи́ти.
повечеря́ти, p. v., nachtmahlen.
по́вза-ти, v. I. A., schleichen, kriechen.
повздержливий, adj., enthaltsam.
повздержливі́сть, f. V., Enthaltsamkeit.
по(в)здо́вж, adv., der Länge nach.
по́вз-нути, p. v. I. B., -ати.
повива́-ти, v. I. A., ein-wickeln, -windeln.
повива́ч, m. IV., Wickelband.
повига́дувати, p. v., nn. ersinnen.
повиганя́ти, p. v. hinaus-, fort-jagen.
повийма́ти, p. v. nn. herausnehmen.
повиля, pl. n. I., Pflaumenmus.
повиліта́ти, p. v., nn. heraus-, hinauf-fliegen.
повин-ен, -на, -но, pl. -ні, er (sie, es) soll, ist verpflichtet.
повинність, f. V., Pflicht. [horchen.
повину-ва́ти ся, v. I. A.*), ge-
повисн-ути, p. v. I. B., (prt. повис), hängen bleiben.
повитанє, n. IV., Begrüßung.
повита́ти, p. v., begrüßen.
повй-ти, p. v., -ва́ти.
повитиця, f. II., Flachsseide.
по́вів, m. I., (2. s. -у), (Wind-) Hauch.
повіва́-ти, v. I. A., wehen; flattern.
по́від, m. I., (2. s. -у), Lenkseil; Anlaß. [zählen.
повіда́-ти, v. I. A., sagen, er-
повідавати, p. v., nn. abgeben.
повіда́ч, m. IV., (2. s. -á), Erzähler.
повідморо́жувати, p. v., nn. erfrieren lassen.
по́віз, m. I., (2. s. -у), Kutsche.
повійний, adj., rankend.
по-ві́к, adv., lebelang.
повіка, f. I.*), Augenlid. [lich.
повільний, adj., langsam, gemächlich-
повільність, f. V., Gemächlichkeit.
по́вінь, f. V., Überschwemmung, Hochwasser. [trauen.
повінча́ти, p. v., bekränzen;
повіре́нник, m. I.*), Vertrauter.
повірити, p. v., anvertrauen; glauben. [Aberglaube.
по́ві́р-ка, f. I.*), (2. pl. о́к),
повірний, adj., vertraut.
повіс-ити, p. v. II. A., (prs. 1. s. -шу, imp. -ь, vp. -шений), aufhängen, henken.
повісмо, n. I., Gespinst.
по́вість, f. V., Erzählung.

Digitized by Google

повісти, p. v., (biegt wie їсти, also повім etc.), повідати.
повістка, f., kl. Erzählung.
повістяр, m. II., (2. s. -я), Erzähler.
повіт, m. I., Kreis, Bezirk.
повітовий, adj., Bezirks-.
повіт-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Dach.
повітре, n. IV., Luft.
повіш-альник, -енник, m. I.*), Gehängter.
повішати, p. v., aufhängen.
повіщати, v. I. A., verkünden.
повіяти, p. v., wehen, blasen.
повкладати, p. v. nn. einlegen.
повмирати, p. v., nn. sterben.
повний, adj., voll.
повн-ість, f. V., -ота.
повновидий, adj., pausbackig.
повно-властний, -мічний, adj., bevollmächtigt.
повно-властник, -мічник, m. I.*), Bevollmächtigter.
повно-властність, -мочність, f. V., volle Gewalt; Vollmacht.
повнокровий, adj., vollblütig
повнолітній, adj., volljährig.
повнолітність, f. V., Volljährigkeit.
повнородний, adj., vollbürtig.
повнота, f. I., Fülle; Völligkeit.
повня, f. II., Vollmond.
поводити-и, v., führen, leiten, lenken; -ь ся sich befinden.
поволи, -еньки, adv., langsam.
поволіка-ти, v. I. A., übeziehen.
поволока, f. I.*), Überzug.
поволочити, p. v., herumziehen; eggen.
поворожити, p. v., weissagen.
поворот, m. I., (2. s. -у). Wendung; Rückkehr.
поворотний, adj., zurückkehrend; gewandt.
поворотність, f. V., Geschicklichkeit.
повпадати, p. v., nn. hereinfallen.
повселюдно, adv., allgemein.
повсечасно, adv., jederzeit.
повсть, f. V., Filz.
повставати, v., auf-, ent-stehen.
повстанє, n. IV., Aufstand.
повстан(е)ць, m. II., Aufständischer.
повстяний, adj., Filz-.
повсюд-а, -и, adv., überall.
повсюдний, adj., allgemein.
повсякчасний, adj., immerwährend.
повтаряти, v. I. A., wiederholen.
повтирати, p. v., nn. abwischen.
повтискати, p. v., nn. hineindrücken, -drängen.
повтор-ити, p. v. II. A., повтаряти.
повходити, p. v., nn. hineingehen.
повязати, p. v., nn. zusammenbinden.
погадати, p. v., (nach-)denken.
погань, f. V., Schmutz u. dgl.
поганий, adj., garstig, schlecht, schmutzig.
поган-ин, m. I., (pl. 1. -и, 2. [поган), Heide.
поган-ити, v. II. A., verunreinigen; beschimpfen.
поган-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Heidin.
поганський, adj., heidnisch.
поганьство, n. I., Heidentum.
поганяти, v. I. A., treiben.
погаркати ся, p. v., sich verzanken.
погасати, v. I. A., ver-, er löschen.
погасити, p. v., auslöschen.
погаснути, p. v., -ати.
погибати, v. I. A., zugrunde gehen.
погибнути, p. v. I. B., (prt. погиб, -ла), погибати.
погибель, f. V., Krümmung; Verderben.
погибельний, adj., verderblich.
погинати, v. I. A., e. w. biegen; ся nachgeben.
погинути, p. v., -бнути.
погідний, adj., heiter.
погій, m. III., (2. s. -ою), hohe Welle.
погін, m., погоня.
погіршати, p. v., sich verschlim-

Digitized by Google

погірши́ти, p. v., verschlimmern.
погла́дити, p. v., streicheln.
поглот-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -чу́, vp. -че́ний), -ща́ти.
поглоща́-ти, v. I. A., absorbieren; verschlingen.
поглуб-и́ти, p. v. II. A.*), -ля́ти.
поглубля́-ти, v. I. A., vertiefen.
поглу́м, m., Spott.
поглуши́ти, p. v., über-, be täuben.
по́гляд, m. I., (2. s. -y), Blick; Anschauung, Ansicht.
поглядá-ти, v., an-blicken, -schauen, -sehen.
погля́-нути, p. v., -да́ти.
погни́ти, p. v., verfaulen.
погні́вати ся, p. v., sich entzweien.
погноїти, p. v., düngen.
по́говірка, f., Gerücht, Nachrede; Sprichwort.
пого́да, f. I., schönes Wetter.
погоди́ти, p. v., einigen, beschwichtigen, versöhnen.
погодува́ти, p. v., anfüttern.
пого́жий, adj., brauchbar, gut.
погоїти ся, p. v., heilen.
поголи́ти, p. v., rasieren. [werden.
поголодні́-ти, p. v. I. A., hungrig
по́голос, m., Nachhall. [Gerücht.
по́голос-ка, f. I.*), (2. pl. ок).
поголубі́-ти, p. v. I. A., blau werden.
поголуби́ти, p. v., e. w. liebkosen.
погóн(е)ць, m., Eilbote.
погони́ти, v., treiben.
пого́нич, m. IV., Treiber. [folgung.
пого́ня, f. II.. Nachjagen, Ver-
пого́рда, f. I., Verachtung. [achten.
пого́рджу-вати, v. I. A.*), ver-
погорд-и́ти, p. v., -жувати.
погорі́л(е)ць, m. II, Abbrändler.
погорі́ти, p. v., abbrennen.
погости́ти, p. v., bewirten; erleben.
погото́вє, n. IV., Bereitschaft.
погра́бати, p. v., e. w. rechen.
пограни́че, n. II., Grenzland.
пограни́чний, adj., angrenzend, Grenz-.
по́греб, m. I., (2. s. -y), Keller.
погреба́-ти, v. I. A., begraben.
погреба́ч, m. IV., Ofenkrücke.
погре́бний, adj., Begräbnis-.
погреб-сти́, p. v., -а́ти.
по́гр-іб, m. I., (2. s. -ебу), Begräbnis.
погро́за, f. I., Drohung.
погрозúти, p. v., drohen.
погро́м, m. I., (2. s. -y), Gemetzel.
погром-и́ти, p. v. II. A.*), -ля́ти.
погромля́-ти, v. I. A., niederschlagen.
погру́де, n. IV., Brustbild, Büste.
погружа́-ти, v. I. A., versenken.
погруз-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -жу́, vp. -же́ний), -жа́ти.
погу́ба, f. I., Verderben.
погуб-и́ти, p. v., -ля́ти.
погубля́-ти, v. I. A., vernichten; verlieren.
по́гук, n., Nachhall.
погуля́ти, p. v., tanzen; spazieren.
под-, siehe під-.
подава́ти, v., hin-, über-, nachgeben, reichen, leisten.
подав-и́ти, p. v., -лювати.
пода́влю-вати, v. I. A.*), дави́ти.
подал-и́ти, p. v. II. A., wegrücken.
по́дальше, adv., ziemlich weit.
по́дане, n. IV., Eingabe.
пода́р-(о)к, -ун(о)к, m. I., Geschenk.
подарува́ти, p. v., schenken.
пода́тель, m. II., Geber.
пода́-ти, p. v., -ва́ти.
пода́тли́вий, adj., nachgiebig.
пода́тли́вість, f. V, Nachgiebigkeit.
пода́тник, m. I.*), Steuerzahler.
пода́т(о)к, m. I.*), (2. s. -y), Steuer.
пода́ча, f. IV., Geben. [nehmen.
по́двиг, m. I.*), (2. s. -y), Unter-
подви́жний, adj., beweglich.
подви́жни-к, m. I.*), Verfechter-; -ця, f. II., -in.

Digitized by Google

подви́жність, f. V., Beweglichkeit.
подві́йний, adj., doppelt, zweifach.
подві́йність, f. V., Zwiespalt(-iges).
подві́рє, n. IV., Hof(-Raum).
поде́коли, adv., dann u. wann, zeit-
поде́куди, adv., hie u. da. [weilig.
поде-не́де, adv., -куди.
поде́нь-ка, f I.*), (2. pl. -о́к), Eintagsfliege.
поде́нний, adj., täglich.
поде́н(о)к, m. I*), unterste Schichte.
поде́нщик, m. I.*), Taglöhner.
поде́нщина, f. I., Tagwerk.
подержа́ти, p. v., e. w. halten.
по-де́рти, p. v., (prs. u. imp. пі-), zer-reißen, -kratzen.
подешеві́ти, p. v., billiger werden.
по́дзвін, m. I., Läuten; -не, n. = adj., Totengeläute.
подзвони́ти, p. v., e. w. läuten.
поди́ба-ти, p. v. I. A., (an)treffen, finden.
поди́бу-вати, v. I. A.*), поди́бати.
по́див, m. I., (2. s. -у), Bewunderung.
подиви́ти ся, p. v., hin-blicken, -schauen.
подивля́-ти, v. I. A., bewundern.
подивува́ти ся, p. v., sich wundern.
по́дих, m., Hauch. [wehen.
подиха́ти, v., hauchen, gelind
поді́бний, adj., ähnlich.
поді́бність, f. V., Ähnlichkeit.
поді́вати, v., hin-tun, -legen; ся hinkommen.
поді́л, m., flaches Land.
по́діл, m. I., (2. s. -у), Teilung.
поді́лє, n. IV., Podolien; Flachland
поділи́ти, p. v., (ver-)teilen.
поді́льний, adj., teilbar.
поді́льність, f. V., Teilbarkeit.
поді́льский, adj., podolisch.
поді́-ти, p. v., -ва́ти.
поді́я, f. III., Tat, Ereignis.
подо́ба, f. I., Gesicht; Gefallen,
подоба́-ти, v. I. A., ähneln.
подобе́ньство, n. I., Ähnlichkeit.
подобрі́-ти, p. v. I. A., gut werden.
подовг-а́стий, -ова́тий, adj., **подовгий**, adj., zu lang. [länglich.
подовжи́ти, p v., länger machen.
подовша́ти, p. v., länger werden.
подої́ти, p. v., melken.
подола́-ти, p. v. I. A. bewältigen.
подоли́-ти, p. v. I. A., подола́ти.
падо́л(о)к, m. I.*), Schoß.
Подолян-и́н, m. I., (pl. 1. -и, 2. Подоля́н), Podolier; -ка, f. I.*)
по́дорож, f. V., (pl. 3. -ам, 6. -ами, 7. -ах), Reise. [werden.
подорожі́-ти, p. v. I. A., teuerer
подоро́жний, adj., Reise, Reisender.
подоста́тком, adv., genug, reichlich. [-nähen.
подото́чувати, p. v., an-fügen,
подражни́ти, p. v., reizen, necken.
подра́пати, p. v., zerkratzen.
подрі́бний, adj., einzeln. [keit.
подрі́бність, f. V., Umständlich-
подроби́ти, p. v., zerbröckeln.
подру́га, f. I.*), Freundin; Gattin.
по-дру́ге, adv., zweitens, übrigens.
подру́же, n. II., Ehestand.
подружи́ти, p. v., verbinden, verehelichen.
подру́жний, adj., gesellig; Ehe-.
по́дув, m. I., (2. s. -у), Hauch.
подува́-ти, v. I. A., sanft blasen (wehen).
поду́жати, p. v., genesen.
поду́мати, p. v., nach-, be denken, überlegen.
подури́ти, p. v., an-, ab-narren.
подурі́ти, p. v., närrisch werden.
подуси́ти, p. v., abwürgen.
поду́ти, p. v., hin-wehen, -blasen.
подуфа́лий, adj., vertraulich; keck.
подуфа́лість, f. V., Vertraulichkeit; Keckheit.

Digitized by Google

по́-душі, pl. m. IV., Totengeläute.
по́душ-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
поді́ка, f., Dank. [Polster.
поді́кувати, p. v., sich bedanken.
поєдинку-ва́ти ся, v. I. A.*), sich duellieren. [Zweikampf.
поєди́н(о)к, m. I.*), (2. s. -у),
поєди́нчий, adj., einfach, schlicht.
поєдна́-ти, p. v. I. A., -годи́ти.
пое́зия, f. III., Poesie.
пое́ма, f. I., Gedicht.
пое́т, m. I., Dichter.
поети́чний, adj., poetisch.
поети́чність, f. V., das Poetische.
пое́т-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Dichterin.
пожа́да, f. I., Verlangen.
пожада́ти, p. v., wollen; verlangen.
пожа́д-ли́вість, -ність, f. V., Begierde. [(Nessel).
пожали́ти, p. v., verbrennen
пожалі́ти, p. v., be dauern, -mitleiden; sparen. [(fühlen).
пожалкува́ти, p. v, Mitleid haben
пожа́л-увати, p. v., -кува́ти.
по́жар, m., Feuersbrunst.
пожари́ще, n., Brandstätte
пожа́рний, adj., Feuer-.
пожа́р-ня, f. II., (2. pl. -ень), Feuerwehrremise.
пожартува́ти, p. v., e. w. scherzen.
пожа́ти, p. v., e. w. sicheln.
пожахку́ти ся, p. v., erschrecken.
пожда́ти, p. v., warten.
пожела́ти, p. v., wünschen.
пожени́ти, p. v., verheiraten.
пожену u. dgl. siehe пігна́ти.
пожера́-ти, v. I. A., verschlingen.
поже́р-ти, p. v., -а́ти.
пожертвува́ти, p. v., opfern.
пожи́ва, f. I., Nahrung. [nießen.
пожива́-ти, v. I. A., leben; go-
поживи́ти, p. v., nähren.
пожи́вний, adj., nahrhaft.
пожи́вність, f. V., Nahrhaftigkeit.
пожи́-ти, p. v., -ва́ти.
пожите́, n., Zusammenleben.
пожитко́вий, adj., Nutz-, Ertrag-.
пожитку-ва́ти, v. I. A.*), Nutzen ziehen. [Nutzen.
пожи́т(о)к, m. I.*), (2. s. -у),
пожито́чний, adj., nützlich.
пожито́чність, f. V., Nützlichkeit.
пожича́-ти, v. I. A., leihen.
пожи́ч-ити, p. v., (imp. пожич!) -а́ти. [Anleihe.
по́жич-ка, f. I.*), (2. pl. -ок),
пожо́вкнути, p. v., gelb werden.
пожовт-и́ти, p. v. II. A., (prs. s. -чу́, vp. -че́ний), gelb färben.
пожо́га, f. I.*), Brandstiftung.
пожури́ти ся, p v., sich sorgen.
по-за, präp. 4. u. 6. hinter, außerhalb.
поза-, Verba mit поза- sind perf., Bedeutung siehe ohne по-.
поза́втр-а, adv., -ішний день, übermorgen.
позавче́ра, adv., vorgestern.
позад, präp. 2., hinter.
поза́ду, adv., hinten.
позакі́лько, adv., soviel, insoweit.
поза́торі́к, adv., vor zwei Jahren.
поза́уш, adv., hinter die Ohren.
позаяк, adv., inwiefern
позаякий, adj, wie beschaffen.
позба́ва, f. I., Befreiung.
позба́в-ити, p. v., -ля́ти.
позбавля́ти, v., um etwas bringen.
позбу́джу-вати, p. v. I. A.*), aufwecken.
по́звіл, m. I., (2. s. -у), Erlaubnis.
позво́л-ити, p. v., -я́ти.
позволя́ти, v., erlauben.
по́звук, m., Nachhall.
поздо́вж adv., längs.
поздоровля́-ти, v. I. A., grüßen.
по́зем, m. I., (2. s. -у), Horisont.
позем́ельний, adj., ebenerdig.
позе́м-ий, -ний, adj., wagrecht.

Digitized by Google

позива́-ти, v. I. A., klagen.
позива́ч, m. IV., (2. s. -á), Kläger.
позі́ка = по́зичка.
позира́-ти, v. I. A., hinschauen.
позирн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -ýв), hinblicken.
позиска́ти, p. v., gewinnen.
позича́-ти, v. I. A., leihen, borgen.
позйч-ити, p. v., -а́ти. [Anleihe.
по́зич-ка, f. I.*), (2. pl. -ок),
позїва́ти, v., gähnen.
поз'їда́ти, p. v., aufessen.
поз'їзд-жа́ти, -и́ти ся, p. v., nn. gefahren kommen.
по́зір, m., Blick; Acht; Schein.
позі́рний, adj., scheinbar. [bleiben
позіставáти, v., zurück-, übrig-
позіста́-ти, p. v., -ва́ти.
позї-ха́ти, siehe -ва́ти. [Flittergold.
позлі́тка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
позло́ст-ити ся, p. v. II. A., (prs. 1. s. -щу, vp. -щений), c. w. ärgern.
позмива́ти, p. v., abwaschen.
позмі́та́-ти, p. v. I. A., ab, zusammen-kehren.
позна́ка, f. I.*), Anzeichen.
познаком-и́ти p. v. II. A., (prs. 1. s. -лю, 3. pl. -ля́ть, v. -ле́ний), bekannt machen.
позначи́ти, p. v., bezeichnen.
позні́вéчу-вати, p. v. I. A.*), vernichten.
поз(о́)в, m. I., (2. s. -y), Klage.
позоло́та, f. I., Vergoldung.
позоло-ти́ти, p. v., -чувати.
позоло́чу-вати, v. I. A*), vergolden.
позо́р, m. I., (2. s. -y), Schande.
позрі́зувати, p. v., nn. abschneiden.
позсува́ти, p. v., nn. herunterschieben.
по́їзд m. I., (2. s. -y), Zug.
пої́сти p. v., aufessen. [fahren.
пої́хати, p. v.. hin-, ab-, weg-
показ-а́ти, p. v., -увати.
покази́ти, p. v., каэи́ти.
пока́з-ливий, -ний, adj, ansehnlich.
пока́зу-вати, v. I. A.*), zeigen, weisen.
пока́зчик, m. I.*), Zeiger, Weiser.
пока́й, m. III., Reue.
поналя́ти, p. v., beschmutzen.
пока́пати, p. v., beträufeln; beflecken.
покара́ти, p. v., bestrafen.
покасува́ти, p. v., kassieren.
покатува́ти. p. v., c. w. peinigen.
покача́ти, p. v., hinrollen.
пока́шлю-вати, v. I. A.*), hüsteln.
пока́я́нник, m. I.*), Büßer.
пока́яти ся, p. v., bereuen.
по́квап, m. I., (2. s. -y), Eile, Hast.
поквáпити ся, p. v., sich beeilen.
поквасні́ти, p. v., sauer werden.
поквича́ти, p. v., c. w. quicken.
поквó́чити, p. v., c. w. brüten.
покепкува́ти, p. v., spotten.
покерва́в-ити, p. v. II. A.*), mit Blut beflecken, blutig schlagen.
по́к-и, -иль. -іль, conj., bis, so lange; -и що, einstweilen; дай по́ки! gib Ruh!
покер-мува́ти, p. v., lenken.
покива́ти, p. v., кива́ти.
покида́ти, v., lassen, aufgeben; ся entsagen.
поки́-нути, p. v., -да́ти.
покипі́ти, p. v., c. w. sieden.
покирйнити, p. v., beschmutzen; ver-pfuschen, -derben.
пок-ій, m. III., (2. s. -о́ю), Ruhe:
поківний, adj., gottselig. [Zimmer.
поківник, m. I.*), Verstorbener,
покільчити ся, p. v., keimen.
покінчи́ти, p. v., beendigen.
покір-ливий, -ний, adj., demütig, ergeben, folgsam. [Ergebenheit.
покір-ливість, -ність, f. V., Demut,
покіс, m. I., Schwaden. [Verdeck.
по́клад, m. I., (2. s. -y), Schichte;

Digitized by Google

покладá-ти, v. I. A., (hin-)legen, stellen, setzen.
покла́дний, adj., liegend.
по́клад(о)к, m. I.*), Ei.
поклана́ти ся, v., verehren, anbeten.
покла́-сти, p. v., -да́ти.
поклеї́ти, p. v., клеї́ти.
поклекоті́ти, p. v., e. w. klappern.
покле́пати, p. v., e. w. hämmern.
поклиї́ти, p. v., клиї́ти.
по́клик, m., Zu-, Auf-Ruf.
поклий-ати, p. v., -увати.
поклйку-вати, v. I. A.*), (ein-, be-)rufen, vorladen; ся sich berufen.
покля́н, m. I., (2. s. -y), Gruß, Verneigung. [verneigen, grüßen.
поклони́ти, p. v., beugen; ся sich
покло́нник, m. I.*), Anbeter, Verehrer; -ця, f. II., -in.
поклячі́ти, p. v., e. w., knien.
покмі́тити, p. v., wahrnehmen.
покоє́в-ий, -a, (m. u. f. = adj.,) Kammerdiener(in).
покоїв-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Stubenmädchen.
поко́їк, m. I.*), dim. поко́й.
поколи-са́ти, p. v., e. w. wiegen.
поколі́нє, n. IV., Geschlecht.
поколо́ти, p. v., zerspalten, abstechen, -schlachten. [-wirren.
поколоти́ти, p. v., ver-mischen,
по́кон, m. I., Anfang; з п. ві́ку, seit Urbeginn.
поконá-ти, p. v.. bewältigen.
покопа́ти, p. v., nn. graben.
покóра, f. I., Demut.
покори́стувати ся, p. v., benützen. Nutzen ziehen.
покори́ти, p. v., demütigen.
по́корм, m., Nahrung.
покорми́ти, p. v., anfüttern.
покороти́ти, p. v., ab-, ver-kürzen.
покорті́ти, p. v., кортї́ти.
покóрчити, p. v., кóрчити.
покоси́ти, p. v., e. w. (ab-)mähen.
покóсом, adv., hingestreckt.
по́кост, m. I., (2. s. -y), Firnis.
покоти́ти, p. v., hin-wälzen, -rollen.
по́котом, adv., nach der Reihe; hingestreckt.
покоха́ти, p. v., lieb gewinnen.
покошту́ва́ти, p. v., kosten.
покра́пати, p. v., betröpfeln.
покраси́ти, p. v., färben. [werden.
покрасні́ти, p. v., schön (rot)
покра́сти, p. v., nn. stehlen.
покраща́-ти, p. v. I. A., schöner (besser) werden.
покра́яти, p. v., zerschneiden.
покри́вало, n. I., Hülle, Decke.
покрива́-ти, v. I. A., be-, zu-decken, ver-bergen; -tuschen.
покри́вдити, p. v., verkürzen
покриви́ти, p. v., verkrümmen.
покриті́, n. IV., Bedeckung.
покри́-ти, p. v., -ва́ти. [schreien.
покрича́ти, p. v., e. w. (an-)
покриши́ти, p. v., verbröckeln.
по́криш-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
покріп-и́ти, p. v., -ля́ти. [Deckel.
покріпля́-ти, v. I. A., stärken,
покро́ва, f. I., Schutz. [erquicken.
покрова́вити, p. v., крова́вити.
покрови́тель-, m. II., Beschützer; -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), -in.
покрови́тельство, n. I., Schutz, Protektorat.
покропи́ти, p. v., -лювати.
покро́плю-вати, v. I. A.*), besprengen.
покру-ти́ти, p. v., -чувати.
покру́чу-вати, v. I. A.*), (ver-, ein-)drehen.
покудо́вчити, p. v., zerzausen.
поку́кати, p. v., e. w. rufen (gucken). [Absatz.
по́куп, m. I., (2. s. -y), Kaufen,
по́купець, m., Käufer, Kunde.
покупи́ти, p. v., (ein-)kaufen.

Digitized by Google

покури́ти, p. v., e. w. rauchen.
поку́са, f. I., Versuchung.
покуса́ти, p. v., (zer-)beißen.
покуси́ти, p. v., in Versuchung
поку́та, f. I., Buße. [führen.
поку́тати, p. v., versorgen.
поку́тє, n. IV., Ehrenplatz.
поку́тний, adj., Winkel-.
поку́ту-вати, v. I. A.*), büßen.
поку́шати, p. v., kosten.
пол, m. I., Geschlecht.
пола́, f. I., Rockschoß.
полага́-ти, v. I., legen; sich stützen.
пола́годити, p. v., ordnen; her-
пола́д-ити, p. v., -на́ти. [stellen.
поладна́ти, p. v., ordnen.
пола́комити ся, p. v., gelüsten.
поламáти = **поломи́ти**.
пола́па́ти, p. v., auf-, er-greifen; ся daraufkommen.
пола́скати, p. v., streicheln.
полáсти́ти, p. v., e. w. schmeicheln.
полата́йк-о, m. I.*), Flicker.
полата́ти, p. v., flicken.
пола́яти, p. v., e. w. schelten.
по́л-е, m. III., (pl. 1. -я́, 2. -і́ль), **полеви́й**, adj., Feld (Hüter). [Feld.
поле́жати, p. v., e. w., liegen.
поле́кша, f. IV., Erleichterung.
по́лет, m., Flug, Schwung.
полетíти, p. v., hin-, weg-fliegen,
поли́ва, f. I., Glasur. [-eilen.
полива́-ти, v. I. A., begießen; -ний glasiert. [Brühe.
по́лив-ка, f. I.*), (2. pl. ок).
полиза́ти, p. v., e. w. (be-)lecken.
полика́ти, p. v., (ver-)schlucken.
поли́н, m I., (2. s. -ý), Wermut.
полину́ти, p. v., hin-, weg-fliegen, schweifen. [verwelken.
полиня́ти, p. v., verbleichen;
полúсїти, p. v., kahl werden.
по́лиск, m., Glanz, Schimmer.
полúску-вати, v. I. A.*), erglänzen, schimmern.
поли́ти, p. v., begießen.
поли́ця, f. II., Wandbrett.
поли́чник, m. I.*), Ohrfeige. [lassen.
полиша́ти, v., zurück-, ver-, über-
полиш-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать), -а́ти. [Gras.
полíг, m. I.*), (2. s. -у), gemähtes
полíзти, p. v., hin(auf-)steigen, -kriechen.
полі́но, n. I., Holzscheit.
полїнува́ти ся, p. v., faul sein.
полїпші́-ти, p. v. I. A., besser werden.
полїта́ти, p. v., e. w. herumfliegen.
полі́т(о)к, m. I.*), Jahresnutzung.
полїчи́ти, p. v., abzählen, berechnen.
полк, m. I.*), (2. s. -у), Regiment.
По́ль-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к). Polin.
полкóвник, m. I.*), Oberst.
по́льний, adj., Feld-.
полóва, f. I., Spreu.
польóване, n. IV., Jagd.
полóвий, adj., falb.
полови́й, adj., geschlechtlich.
польови́й = **полеви́й**.
полови́к, m. I.*), (2. s. -á), Hühnergeier.
полови́на, f. I., Hälfte.
полови́ти, p. v., (auf)fangen.
полови́-ця, f. II., -на.
полови́чний, adj., halbteilig.
полови́чність, f. V., Halbheit.
полóгий, adj., schräg.
полóжене, n. IV., Lage.
положи́стий, adj., sanft abfallend.
положи́ти, p. v., покладáти.
поло-ка́ти, v. I. B., (prs. -чу, prt. -ка́в, imp. -чи́), spülen.
полом-а́ти, -и́ти, p. v., zerbrechen.
по́ломінь, f. V., Flamme. [schaft.
полóн, m. I., (2. s. -у), Gefangen-
полоне́ник, m. I.*), Gefangener.
полóнник, m. I.*), Schöpflöffel.
полони́на, f. I., Alpe.
полони́н-ний, -ьский, adj., Alpen-.

Digitized by Google

полон-и́ти, p. v. II. A., gefangen nehmen.
польо́пати, p. v., beflecken.
поло́са, f. I., Region, Landstrich.
полоте́нце, n. III., dim. полотно́.
пол-о́ти, v. I. B., (prs. 1. s. -ю, 3. pl. -ють, prt. -о́в, -о́ла), jäten.
полот-но́, n. I., (2. pl. -е́н), Leinwand.
полотня́ний, adj., leinen.
полотня́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Leinenkleid.
поло́ха-ти, v. I. A., schrecken
поло́хий, adj., scheu, schüchtern.
полохли́вість, f. V., Schüchternheit.
поло́ш-ити, v. II. A.*), (imp. полош!) verscheuchen.
по́льский, adj., polnisch.
полу- siehe auch пів-.
полу-де́нний, siehe -дне́вий.
полуде́нник, m. I.*), Mittagskreis.
полу́ден(о)к, m. I.*), (2. s. -у). Mittagsbrot. [Süden.
полу́-дне, n. = день, Mittag,
полу́дн-е́вий, -і́шній, adj., Mittags-, Süd-, südlich.
полу́драб(о)к, m. I.*), Leiterbaum.
полу́кіп(о)к, m. I.*), Halbschock.
полу́ми(с)ок, m. I.*), Schüssel.
полумі́р, m. I., Halbmesser.
полупа́ти, p. v., zer-spalten, -brechen.
получа́-ти, v. I. A., vereinigen.
получ-и́ти, p. v., -а́ти.
полу́щити, p. v., aushülsen.
По́льща, f IV., Polen.
полюби́ти, p. v, liebgewinnen.
полю-ва́ти, v. I. A.*), jagen.
поляга́ти, p. v., sich legen.
По́ляк, m. I.*), (pl. -и́), Pole.
поляка́ти, p. v., erschrecken.
поля́на, f. I., freies Feld.
поля́-ни́н, m. I., (pl. 1. -ни, 2. -н), Talbewohner.
поля́пати, p. v., beklecksen.
полячи́, p. v., fallen (sterben).
помага́-ти, v. I. A., helfen; nützen.
помага́ч, m. IV., (2. s. -а́), Helfer.
пома́занник, m. I.*), Gesalbter.
помаз-ати, p. v., -увати.
пома́зу-вати, v. I. A.*), beschmieren; salben. [machen.
помал-и́ти, p. v. II. A., kleiner
помалі́ти, p. v., kleiner werden.
пома́лу adv., langsam, allmählig.
помалюва́ти, p. v., bemalen.
пома́на, f. I., Andenken.
поманити, p. v., verlocken.
поманли́вий, adj., verlockend, trügerisch.
помара́нча, f. IV., Pomeranze.
помаранче́вий, adj., Pomeranzen-.
пома́рати, p. v., beschmieren.
помарні́лий, adj., verkümmert.
помарні́ти, p. v., verkümmern.
помасти́ти, p. v., be-schmieren,
помах-а́ти, p. v., -увати. [-fetten.
пома́ху-вати, v. I. A.*), e. w. schwingen.
пома́цати, p. v., betasten.
помача́ти, p. v., eintunken, befeuchten.
помежи = межи. [feuchten.
помело́, n. I., Ofenbesen.
поменни́к, m. I.*), (2. s. -а́), Totenverzeichnis.
поменьша́ти, p. v., kleiner werden, sich verringern. [-ringern.
поменьши́ти, p. v., ver-kleinern,
померзнути, p. v., erfrieren.
померка́-ти v. I. A., sich verdunkeln; verlöschen.
померк-нути, p. v., -а́ти.
поме́рти, p. v., sterben.
поме́шканє, n. IV., Wohnung.
помиґати, p. v., e. w. flackern, blinzeln.
помиї, pl. m. III., Spülicht.
помика́ти, p. v., e. w. reißen.
помилити, p. v., seifen; irren.
по́мил-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Irrtum, Versehen.

Digitized by Google

помйльний, adj., irrig.
помйлувати, p. v., sich erbarmen,
помймо = мймо. [begnadigen.
поминáльний, adj., Gedächtnis-.
поминáти, v., минáти; erwähnen, gedenken. [Toten-feier.
пóминики, pl. m. I., Gedächtnis-
поминýти, p. v., über-, vorbeige-
помирйти, p. v., aussöhnen. [hen.
пóмисл, m. I., (2. s. -y), Einfall.
помйсл-ити, p. v., (imp. -ь), погадáти.
помйти, p. v., abwaschen.
поміж = між.
помізерні́ти, p. v. I. A., помарні́ти.
поміня́ти, p. v., vertauschen.
пóм-ір, m. I., (2. s. -ору), Seuche.
помір, m. I., (2. s. -у). Messung.
помірити, p. v., aus-, be-messen.
помірку́вати, p. v., in Betracht ziehen, erwägen.
помі́рний, adj., (eben-)mäßig.
помірні́сть, f. V., Mäßigkeit.
помірóвий, adj., Meß-.
помісйти, p. v., місйти.
помі-стйти, p. v., -щáти.
помі-тйти, p. v., -чáти.
помі́ту-вати, v. I. A.*), verachten.
пóмі́ч, f. V.*), Hilfe, Beistand.
помі́чá-ти, v. I. A., wahrnehmen, bemerken.
помі́чний, adj., behilflich, Hilfs-.
помі́чни́к, m. I.*), (2. s. -á), Gehilfe.
помі́чни́ця, f. II., Gehilfin.
пóміш, adv., vermischt.
помішáти, p. v., ver-mischen, -wirren. [Platz finden.
поміща́-ти, v. I. A., unterbringen,
помі́щик, m. I.*), Gutsbesitzer.
помножйти, p. v., vermehren, multiplizieren.
помня́ти, p. v., мя́ти.
помóв-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Erwähnung; Sprichwort.
помовчáти, p. v., e. w. schweigen.
помóкнути, p. v., naß werden.
помолйти ся, p. v., beten.
помолоднí́ти, p. v., jung werden.
помолóти, p. v., abmahlen.
помолотйти, p. v., (ab)dreschen.
помордувáти, p. v., hinmorden.
помóрє, n. IV., Küstenland.
поморйти, p. v., hungern lassen.
поморозйти, p. v., gefrieren lassen.
помóрщити, p v., runzeln.
помóстйна, f. I., Diele.
помостйти, p. v., überbrücken,
помочй, p. v., helfen. [dielen.
помочйти, p. v., be-netzen,
пóмпа, f. I., Pumpe. [-feuchten.
помпу-вáти, v. I. A.*), pumpen.
помрачйти, p. v., verdunkeln, benebeln.
помурувáти, p. v., (viel)mauern.
помутйти, p. v., trüben.
помýч-чити, p. v., (imp. -ч!) e. w. martern, plagen.
помчáти, p. v., hineilen.
помягчйти, p. v., erweichen.
помя́кнути, p. v., weich werden, nachlassen.
помяни́к = поменни́к.
помян-ýти, p. v. I. B., (prt. -ýв, vp. -ýтий), поминáти.
помя́ти = помня́ти.
помя́-цкати, p. v., -ти.
понад, präp. 4. u. 6., darüber hin, über hin; siehe auch над.
пона-, verba mit пона- sind perf. und bedeuten: nach u. nach на- etc.
понáда, f. I., Versuchung, Köder.
понáдити, p. v., verlocken.
понáдний, adj., verlockend.
понадходйти, p. v., nn. ankommen.
понаж-йти, p. v. II. A*), entblößen.
понáйбільше, adv., zumeist.
поневі́льний, adj, gezwungen, nicht freiwillig.

Digitized by Google

поневі́рки, pl. m. I., schlechte Behandlung. [behandeln.
поневіря́-ти, v. I. A., schlecht
поневоли́ти, p. v., unterjochen.
понеді́-в(но)к, -л(о)к, m. I.*), Montag.
поне́же, conj., da, nachdem.
поне́сти, p. v., (hin)tragen.
понеха́-ти, p. v. I A., unterlassen.
понижа́-ти, v. I. A., erniedrigen.
поні́-же, -зше, adv., etwas mehr unten.
пониже́нє, n. IV., Erniedrigung.
пониз-и́ти, p. v., понижа́ти.
понима́-ти, v. I. A., begreifen.
поні́щити, p. v., vernichten.
поні́вечити, p. v., vernichten.
понов-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -лю, 3. pl. -ля́ть, vp. -ле́ний), erneuern, ausbessern.
поноси́ти, p. v., nn. zusammen, (e. w.) -tragen.
по́-ночи, adv., nachts.
понука́, f. I.*), Antrieb, Anregung.
понура́й, adj., düster, mißmutig.
понура́сть, f. V., Düsterheit, Mißmut.
поню́хати, p. v., riechen. [siehe перє.
поня́тє, n. IV., Begriff.
пон-я́ти, p. v., -има́ти.
понятли́вий, adj., gelehrig.
понятли́вість, f. V., Gelehrigkeit.
понятний, adj., faßlich, begreiflich.
поо-, пооб-, verba mit поо-, пообsind perf., siehe о-, об-.
пообі́дний, adj., nach dem Mittag-essen.
поодино́кий, adj., einzeln. [für alles.
попада́ти, v., antreffen; geraten.
попа́дати, p. v., fallen.
попадя́, f. II., Priestersfrau.
попадя́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Priesterstochter.
попали́ти, p. v., verbrennen.
попамята́ти, p. v., lange gedenken.
попа́рити, p. v., verbrühen.
по́пас, m. I., (2. s. -у), Rast, Fütterung.
попаса́-ти, v. I. A., rasten, füttern.
попа́-сти, p. v, -да́ти.
попа́с-ти, p. v., -а́ти.
по́пах, m. I., (2. u. 7. -у), Prise.
попели́ще, n. II., Brandstätte.
попельни́к, m. I.*), (2. s. -а́), Aschenbrenner.
попеля́стий, adj., aschgrau.
попере́д, präp. 2. u. adv., vor-an, -aus, -erst, -her.
попереджа́-ти, v. I. A., vorangehen, überflügeln.
попереджа́-ти, p. v., -жа́ти. [vorig.
попере́дний, adj., vorhergehend,
попере́дник, m. I.*), Vorgänger.
попере́к, m. I.*), Mittelleib; präp. 2. u. adv., quer. [siehe перє.
попере-verba sind perf.;
попереміннй, adj, wechselseitig.
попере́чка, f. I.*), (2. pl. -ок), Quer-linie, -weg.
попере́чний, adj., Quer-.
попе́рти, p. v., -ира́ти.
попива́-ти, v. I. A, nn. trinken.
по́пик, m. I.*), dim. пип.
попира́-ти, v. I. A., unterstützen.
по́пис, m. I., (2. s. -у), Produzierung. [produzieren.
попи́су-вати ся, v. I. A.*), sich
попис-а́ти, p. v., viel schreiben; ся siehe -увати ся.
по́пит, m. I, (2 s. -у), Nachfrage.
попи́ту-вати, v. I. A.*), nachfragen.
попи́ти ся, p. v., sich betrinken.
попиха́-ти, v. I. A., (weiter) schieben, stoßen. [für alles.
попи́хач, m. IV., (2. s. -а́), Diener
поп-і́в, о́ва, -о́ве, adj., des Pfaffen.
по-пів, adv., zu je ½.
попі́вский, adj., Pfaffen-.
попівство́, n. I., Amt d. Pfarrers.
попід, präp. 4. u. 6., von unten, unter, unter-halb, -wärts.

Digitized by Google

попід-verba sind perf., siehe -під.
по́п-ід, m. I., (2. s. -еду), Asche.
попільни́ця, f. II., Aschenbecher.
попі́нити, p. v., mit Schaum bedecken.
попіссáти, p. v., e. w. saugen.
по́плав(е)ць, m. II., Schwimmholz der Angel.
попла́кати, p. v., e. w. weinen.
попла-ти́ти, p. v., -чувати.
попла́чу-вати, v. I. A.*), bezahlen.
поплека́ти, p. v., e. w. säugen.
попле́сти, p. v., flechten; ся hinschlendern. [-schwimmen.
попли́сти, p. v., fort-fließen,
по́плїч, adv., Schulter an Schulter.
поплюва́ти, p. v., bespucken.
попля́ми́ти, p. v., beflecken.
попо-verba sind perf.; siehe по.
попо́вич, m. IV., Priestersohn.
поповн-и́ти, p. v., -я́ти.
поповня́-ти, v. I. A., voll-, erfüllen; begehen.
попої́сти, p. v., sich satt essen.
по́полох, m. I., (s. 2. u. 7. -у), Schreck.
пополу́-дне, n. = день, Nachmittag.
попо́стити, p. v., e. w. fasten.
попра́ва, f. I., (Ver-)Besserung.
попра́в ити, p. v., -ля́ти.
по́прав-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Verbesserung.
поправля́-ти, v. I. A., verbessern.
попра́вний, adj., fehlerfrei, korrekt.
попра́вність, f. V., Korrektheit.
попразе́н, m. I., Nachfeier.
попращáти, p. v., прощáти. [rügen.
попрека́-ти, v. I. A., ausstellen,
попрекн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), попрекáти.
попри, präp. 4., neben, vorbei (nahe, nächst) an; nebst. [при-!
попри-verba sind perf.; siehe
по́прище, n. II., Laufbahn, (Taten-) Feld.
поприязн-и́ти ся, p. v. II. A., sich befreunden.
попрі́ти, p. v., in Schweiß geraten.
попро-verba sind perf.; siehe про-! [schlechtweg.
по-про́сту, adv., ganz einfach,
попру́га, f. I.*), Bauchgurt.
по́прят(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Aufräumung.
попсу́тість, f. V., Verderbtheit.
по́пуд, m. I., (2. s. -у), An trieb, -stoß. [Nach lassen, -giebigkeit.
по́пус-к, m. I.*), -т, m. I., (2. s. -у,
попуска́ти, v., nach lassen, -geben; ся entsagen.
попус-ти́ти, p. v., -ка́ти.
попя́ному, adv., betrunken.
пора́, f. I., (rechte) Zeit.
поробля́-ти, v. I. A., nochmals machen; sich befinden.
пора́да, f., Rat.
пора́дити, p. v., raten; helfen; ся sich beraten.
пора́дний, adj., wohlberaten; gut.
пора́дни-к, m. I.*), Berater-, -иця, f. II, -in.
поража́-ти, v. I. A., (nieder-, er-) schlagen; berühren, verletzen.
пора́за, f. I., Niederlage.
пора-зи́ти, p. v., -жáти.
пора́-їти, p. v., -дити. [Morgen.
пора́н(о)к, m. I.*), (2. s. -у).
пороста́-ти, v. I. A., bewachsen.
по́ра-ти ся, v. I. A., geschäftig sein. [Retter, Helfer.
поратівни́к, m. I.*), (2. s. -á).
поратýнок, m., Hilfe, Rettung.
поре́брина, f. I., Rippenstück.
поре́кло, n. I., Zuname.
по́рив, m. I., (2. s. -у), Trieb.
порива́-ти, v. I. A., hin, fortreißen; ся auf fahren, losgehen.
пориви́стий, adj., hitzig, hastig.
пориви́стість, f. V., hitziges Wesen.

Digitized by Google

порúвний, adj., hinreißend.
пóривці, adv., abgerissen.
порина́-ти, v. I. A., unter-sinken, -tauchen.
порисува́ти, p. v., Risse (Striche) machen, ся bekommen.
порíвнанє, n. IV., Vergleichung.
порівн-а́ти, p. v., -ювати.
порíвно, adv., gleichmäßig.
порíвну-вати, v. I. A.*), vergleichen. [ся einholen.
порівня́ти, p. v., gleich machen;
поріг, m. I.*), Schwelle; (pl. auch Klippen). [verschwägern.
порíдн-и́ти ся, p. v. II. A., sich
порíдні́-ти, **порідша́-ти**, p. v. I. A., schütter werden. [feinden.
порізни́ти, p. v., entzweien, ver-
пóрізно, adv., einzeln.
порíст, m., Nachwuchs.
порíче, n. II., Fluß-bett, -ebene.
порíч-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Johannisbeere.
порічкóвий, adj., Johannisbeer-.
пор-обúти, p. v., -абля́ти.
пóровень, adv., auf gleicher Stufe.
порóда, f. I., Geschlecht, Abstammung.
порожне́ча, f. IV., Leere.
порóжний, adj., leer, hohl. [den).
порожн-і́ти, v. I. A., leer sein (wer-
порожня́, f. II., Leere, в п-ý, leer.
пороз-verba sind perf.; siehe роз-!
порозумíнє, n. IV., Einverständnis, Verständigung.
порозумíти ся, p. v., sich verständigen. [Makel, Laster.
порóк, m. I.*), (2. s. -у), Fehler,
порó-м, -н, m. I., Fähre.
порóслий, adj., bewachsen.
поростá-ти, v. I. A., bewachsen.
порости́, p. v., поростáти.
порося́, n. V., Ferkel.
порося́тина, f. I. Ferkelfleisch.
пор-óти, v. I. B., (prs. 1. s. -ю, 3. pl. -ють; prt. -óв, -óла), trennen, aufschlitzen. [Pulver.
пóрох, m. I.*), (2. s. -у), Staub,
порóхнавий, adj., morsch.
порохóв-ня, f. II. (2. pl. -éнь), Pulver-mühle, -turm.
порóчний, adj., lasterhaft.
порошúна, f. I., Stäubchen.
порош-и́ти, v. II., A.*), bestäuben, Staub machen.
порошни́й, adj., staubig.
порошни́ця, f. II., Pulverhorn.
порош(ó)к, m. I.*), dim. пóрох.
порпани́на, f. I., Grübeln.
пóрпа-ти, v. I. A., grübeln, scharren [sprühen.
пóрска-ти, v. I. A., schnauben;
портяни́ці, pl. f. II., Unterhose.
порубáти, p. v., zer-, auf-hacken.
порýга, f. I.*), Spott, Schimpf.
поругáти, p. v., ver-spotten, -höhnen.
порýка, f. I.*), Bürgschaft.
по рýски, adv., ruthenisch.
пóрух, m., Regung, Bewegung.
пóруч, adv., neben.
поручáти, v., an-empfehlen, -vertrauen; ся bürgen.
порýче, n. II., Geländer, Lehne.
порýченє, n. IV., Auftrag, Empоруч-и́ти, p. v., -áти. [fehlung.
порýчник, m. I.*), Leutnant.
пóрхав-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Stäubling. [fliegen, -stieben.
пóрха-ти, v. I. A., auseinander-
пóрхн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), пóрхати. [f. I., Porzellan.
порцеля́н-, m. I., (2. s. -у); -а,
пóрция, f. III., Portion.
порядку-ва́ти, v. I. A.*), ordnen, (ver-)walten.
поря́дний, adj., ordentlich.
поря́дність, f. V., Ordentlichkeit.

Digitized by Google

поря́д(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Ordnung; Einrichtung. [wirklich.
порядо́чний, adj., ordentlich,
поса́г, m. I., (2. u. 7. -у), Mitgift.
поса́да, f. I., Anstellung, Stelle.
посади́ти, p. v., (hin-)setzen, pflanzen.
поса́дник, m. I.*), Bürgermeister.
посадни́цтво, n. I., Bürgermeister
посапа́ти, p. v., (e. w.) hacken. [amt.
посвари́ти, p. v., zanken.
посва́тати, p. v., verloben.
посвист-а́ти, p. v., -увати.
посви́сту-вати, v. I. A.*), (e. w.) pfeifen.
посьвідча́-ти, v. I. A., bezeugen.
посьвідч-и́ти, p. v., -а́ти.
по́сьвід-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Beglaubigung, Schein.
посвої́ти ся, p. v., свої́ти ся.
посьвіти́ти, p. v., leuchten.
посвоя́ченний, adj., verwandt.
посвоя́ч-ити ся, p. v. II. A., (prs. 1. s. -у́, 3. pl. -а́ть), in Verwandtschaft treten.
посьвя́та, f. I., Opfer; Widmung.
посьвя-ти́ти, p. v., -чувати.
посьвя́чу-вати, v. I. A.*) weihen,
посел-и́ти, p. v., -я́ти. [widmen.
поселе́н(е)ць, m. II., Ansiedler.
поселя́-ти, v. I. A., ansiedeln.
посе́ме, adv., siebentens.
посе́рдити, p. v., erzürnen.
посеред, präp. 2., (in-)mitten. [bar
посере́дний, adj., mittlerer, mittel-
посере́дни-к, m. I.*), Vermittler; -ця, f. II., -in.
посередни́цтво, n. I., Vermittlung.
посередни́чий, adj., Mittel-.
посередни́ч-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -у, 3. pl. -ать, imp. -ч!) vermitteln.
посере́дність, f. V., Mittelbarkeit.
посе́стра, f., Freundin.
поси́віти, p. v., ergrauen.
поси́дїти, p. v., e. w. sitzen.
посила́-ти, v. I. A., (hin-) senden. schicken. [Sendung.
по́сил-ка, f. I.*), (2. pl. -ок),
поси́льний, adj., stärkend, labend.
посиля́ти, p. v., auf-reihen, -fädeln.
поси́нїлий, adj., blau geworden.
поси́нїти, p. v., blau werden.
посипа́-ти, v. I. A., be-streuen,
поси́п-ати, p. v., а́ти. [-schütten.
по́сип-ка, f. I.*), (2. pl. -ок). Bestreuung.
посиротї́ти, p. v., verwaisen.
посиротї́лий, adj., verwaist.
поситі́ти, p. v., sättigen.
по́сїв, m. I., (2. s. -у), Aussaat.
посі́лість, f. V., Besitz-tum, -ung.
посі́данє, n. IV., Besitz.
посїда́тель, m. II., Besitzer.
посїда́ти, v., sich setzen; besitzen.
посі́лий, adj., ansäßig.
посїпа́ка, m. = f., I.*), Häscher.
посі́сти, p. v., Besitz ergreifen.
посїт-и́ти, p. v., (prs. 1. s. -щу́. vp. -ще́ний), -ща́ти.
посї́чи, p. v., ver-, zer-hacken.
посі́яти, p. v. säen.
поскака́ти, p. v. (e. w.) (hin-) -springen. hüpfen.
поскида́ти, p. v., weg-, ab-, nieder werfen.
посклада́ти, p. v., zusammenlegen.
поскліка́ти, p. v., zusammenrufen.
поскобота́ти, p. v., e. w. kitzeln.
поскори́ти, p. v., eilen.
поскоро́мити ся, p. v., Fasten brechen.
поск-о́чити, p. v., -ака́ти.
поскро́бати, p. v., e. w. schaben.
поску́бати, p. v., e. w. rupfen.
поскупи́ти ся, p. v., geizen.
поску́плювати, p. v., zusammenrotten; vereinigen. [kaufen.
поскупо́вувати, p. v., zusammen-
поску́шувати, p. v. oben abbeißen.

Digitized by Google

послабува́ти, p. v., erkranken.
посли́нити, p. v., mit Speichel benetzen.
по́слї, adv., nachher; präp. 2., [nach
по́слїд, m. I., (2. s. -y), Ende, Ausgang. Folge.
послї́дний, adj., letzter.
по́слїд(о)к, m. I.*), (2. s. -y), Folge; Rest; Schluß.
послїдува́тель, m. II., Nachahmer.
послїдува́ти, v., nachahmen; nachgehen, folgen.
по-сли́пнути, p. v., o-.
послó́вица, f. II., Sprichwort.
послу-ва́ти, v. I. A.*), Abgeordneter sein.
послу́га, f., Dienst, Bedienung.
послуга́ч, m. IV., (2. s. -á), Bedienter. [bedienen.
послу́гу-вати ся, v. I. A.*), sich
послужи́ти, p. v., dienen.
по́слух, m., Gehorsam.
послу́хати, p. v., an-, zu-hören; gehorchen.
послу́шний, adj., gehorsam.
послу́шник, m. I.*), gehorsamer Diener; dienender Bruder.
послу́шница, f. II, Dienerin; dienende Schwester.
послу́шність, f. V., Gehorsam.
послюбува́ти, p. v., geloben
по́смак, m., Nachgeschmack.
посме́ртний, adj., nach dem Tode.
посмири́ти, p. v., besänftigen; unterdrücken.
посьмі́ти, p. v., wagen.
посьмітю́ш-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Kotlerche.
посьміхо́виско, n. I.*), Gegenstand des Spottes. [Gespötte.
по́сьміш-ка, f. I.*), (2 pl. -ок)
посьмі́шку-вати ся, v. I. A.*), ver-, aus-lachen; lächeln.
посьмія́ти ся, p. v., e. w. lachen.
посмотрі́ти, p. v., sehen, blicken.
по-смути́ти, p. v., за-. [haben.
поснї́да́ти, p. v., gefrühstückt
поснува́ти, p. v., aufwinden; spinnen.
посн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), einschlummern.
пособ-и́ти, p. v. II. A.*), -ля́ти.
пособля́-ти, v. I. A., nachhelfen, fördern; verschaffen.
посо́вгн-ути ся, p. v. I. B., (prt. -ув), ausgleiten. [sandter.
по́с(о́)л, m. I., Abgeordneter, Ge-
посоли́ти, p. v., salzen. [werden.
посолові́-ти, p. v. I. A., mißmutig
посолоди́ти, p. v., versüßen.
посо́льский, adj., Abgeordneten-.
посо́льство, n. I., Gesandschaft, Mandat eines Abgeordneten.
посоро́мити ся, p. v., sich verschämen.
посо́хнути, p. v., trocken werden.
поспада́ти, p. v., herabfallen.
поспа́ти, p. v., e. w. schlafen.
посперача́ти ся, p. v., in Streit geraten.
поспира́ти ся, p. v., sich stützen.
поспита́ти, p. v., (nach-)fragen.
поспіва́-ти, v. I. A., reifen.
поспі́лий, adj., reif.
поспі́льний, adj., gemeinsam.
поспі́-ти, p. v., -ва́ти. [Hast.
по́спіх, m. I., (2. u. 7. -y), Eile,
поспіша́-ти, v. I. A., eilen.
поспіш-и́ти, p. v., -а́ти.
поспі́шний, adj., eilig, Eil-, Schnell-.
поспі́шність, f. V., Eilfertigkeit.
поспліта́ти, p. v., zusammenflechten. [seitig.
поспо́лу, adv., insgesamt; gegen-
поспори́ти, p. v., sich beeilen; e. w. streiten. [anschaffen.
поспрáвля́ти, p. v., zurechtweisen;
поспуска́ти, p. v., herab-, los-lassen. [silbern.
посріб-ли́ти, -ли́ти, p. v., ver-

Digitized by Google

поссипáти, p. v., zusammenschütten.
поссихáти, p. v., vertrocknen.
поссувáти, p. v., zusammenschieben.
постáва, f. I., Aufstellung; [Haltung.
постав(é)ць, m. II., (2. s. -я), Tasse.
поставúти, p. v., hin-, auf-stellen; [führen.
постáвний, adj., positiv.
поставнúк, m. I.*), (2. s. -á), große Kerze (Leuchter).
постановá, f. I., Einrichtung; Beschluß, Vorsatz.
постанов-úти, p. v., -лúти.
постановля́-ти, v. I. A., festsetzen; beschließen, sich vornehmen.
постарáти, p. v., ver-, be schaffen; [ся sorgen.
постáріти ся, p. v., altern.
пòстать, f., Haltung; Gestalt.
постаточнї́-ти, p. v. I. A., gesetzter werden.
постача́-ти, p. v. I. A., versorgen, [liefern.
постелúти, p. v., aufbetten.
постепéнний, adj., stufenweise.
постер-ечú, p. v., -ігáти.
постерігá-ти, v. I. A., bemerken, wahrnehmen.
постигá-ти, v. I. A., treffen, befallen, ereilen; rechtzeitig kommen.
постúг-нути, p. v., -áти.
постúдний, adj., schimpflich.
постирáти, p. v., abwischen.
постискáти, p. v., zusammendrücken.
пóст-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -щу, vp. -щений, imp. -ь!), fasten.
постíйний, adj., ständig, standhaft, fest.
постíйність, f. V, Beständigkeit.
постíл, m. I., (2. s. -á), Bundschuh.
пóст-їль, f. V., (2. s. -елi), Bett-
постíльний, adj., Bett-. [(zeug).
постільцí, pl. m. II., dim. постíл.
постóвий, adj., Fasten-. [tier.
постó-й, m. III, (2. s. -ю), Quar-
пóсторонь, adv., abseits.
посторóнний, adj., anderweitig.
посторóн(о)к, m. I.*), Strick.
пост-оя́нний, adj., -íйний.
постóяти, p. v., e. w. stehen; einstehen.
пострадáти, p. v., leiden.
пóстрах, m., Schreck.
пострига́-ти, v. I. A., scheeren.
постри́(г)-чи, p. v., -áти.
пóстріл, m. I., (2. s. -y), Streifschuß.
пострíл-ити, p. v., -ювати.
пострíлю-вати, v. I. A.*), anschießen.
построїти, p. v., erbauen; stimmen.
постругáти, p. v., schnitzen.
постуденíти, p. v., kälter werden.
постýк-ати, p. v., -увати.
постýку-вати, v. I. A.*), anklopfen.
постýлювати, p. v., zusammendrücken, -pressen, schließen.
пóступ, m. I., (2. s. -y), Fortschritt, -gang.
поступáти, v., fortschreiten; vorgehen; zur Seite treten.
поступ-úти, p. v., -áти. [ler.
поступóв(е)ць, m. II., Fortschritt-
поступóвість, f. V., Fortschritt.
пóступ(о)к, m. I.*), (2. s. -y), Vorgehen; Handlung. [ben.
посувáти, v., (hin-)rücken, -schie-
посýд, m., Urteil; Verdächtigung.
посýдина, f. I., Gefäß, Geschirr.
посýджу-вати, v. I. A.*), zeihen, verdächtigen.
посуд-úти, p. v., -жувати.
посукáти, p. v., zusammendrehen.
посумнíти, p. v., traurig werden.
посумувáти, p. v., e. w. trauern.
посý-нути, p. v., -вáти.

Digitized by Google

посупи́ти, p. v., hängen lassen; traurig sein.
посу́ха, f. I.*), Dürre.
посуши́ти, p. v., trocknen (lassen).
посхо́плю-вати, p. v. I. A.*), aufraffen.
посходи́ти, p. v, herabkommen; durchgehen; abnützen; ся zusammenkommen.
посяга́ти, v., (er-)langen; an-, (sich ver-) greifen.
посяг-ну́ти, p. v., -а́ти.
пота-ва́ти, v. I. A.*), (imp -ва́й), unter-, ver-sinken.
пота́ємний, adj, geheim.
пота́й-ки, -ком, adv.. geheim.
потайни́й, adj., heimlich.
потайни́к, m. I.*), (2. s. -á), Versteck.
пота́йність, f. V., Heimtücke.
пота́їти, p. v., verheimlichen.
пота́ну-вати, v. I. A.*), bejahen, beipflichten.
пота́ла, f. I., Treten mit Füßen.
поталан-и́ти, p. v. II. A.*), glücken, gelingen.
поталя́пати, p. v., beschmutzen.
пота́лий, adj., versunken, eingefallen.
потані́ти, p. v., подешеві́ти.
пота́нути, p. v., schmelzen.
потанцюва́ти, p. v., e. w. tanzen.
потапа́-ти, v. I. A.*), untersinken, ertrinken.
потаска́ти, p. v, hin tragen, [schleppen.
потаха́-ти, v. I. A., verlöschen, ausgehen.
пота́х-нути, p. v., -а́ти.
потача́-ти, p. v., rollen, mangeln (Wäsche).
по́таш, m. I., (2. -y), Pottasche.
пота-щи́ти, p. v., -ска́ти.
пота́яти, p. v., schmelzen.
по́твар, m. I., Gezücht.
потверд-и́ти, p. v., -жа́ти, -жувати.
потверджа́-ти, v. I. A., bestätigen. bekräftigen.
потве́рджу-вати, v. I. A.*), потверджа́ти.
потві́р, m. I., (2. s. -y), Unge- [tüm, -heuer.
потеле́пати, p. v., schütteln; ся sich hintrollen.
по́темки, на п., adv.. im Dunkeln.
потемни́ти, p. v., verdunkeln.
потемні́ти, p. v., dunkel (finster) werden.
потепліти, p. v., warm werden.
потерпа́-ти, v. I. A., sich ängstigen. besorgt sein.
потерпі́ти, p. v., erleiden.
пот-е́рти, p. v., -ира́ти. [ben.
потеря́ти, p. v., ver-lieren, -der-
потеса́ти, p. v., (e. w.) zuschneiden.
потечи́, p. v., her-aus, hin-fließen, -rinnen; ся sich verlaufen.
по́ти, adv., so lange; bis hieher; soweit.
потика́-ти ся, v. I. A, stolpern.
потикн-у́ти ся, p. v. I. B., (prt. -ýв), потика́ти ся. [Genick.
потили́ця, f. II., Hinterhaupt,
потира́-ти, v. I. A., (an , zer-) reiben; bestreichen.
потиска́-ти, v. I. A., (e. w.) drücken.
потис-ну́ти, p. v., -ка́ти.
пот-и́ти ся, v. II. A., (prs. 1. s. -чý), schwitzen.
по-ти́хо, adv., ruhig, still.
по́тич, adv., stolpernd.
по́ті-к, m. I. Bach. (7. s. -óю), -ч(ó)к, m. I.*), dim. [dann.
потім, adv., hernach, hierauf,
потіха, f. I.*), Trost, Freude.
потіша́-ти, v. I. A., trösten.
потіш-и́ти, p. v., -а́ти; erfreuen.
потішний, adj., heiter; komisch.
потови́й, adj., Schweiß-.

Digitized by Google

потовстíти, p. v., fett (dick) werden. [-stoßen.
потовчи́, p. v., zer-schlagen,
потоло́чити, p. v., nieder-, zer-
пото́мний, adj., erblich. [treten.
пото́мність, f. V., Nachwelt.
пото́м(о)к, m. I.*), Nachkomme.
пото́мство, n. I., Nachkommenschaft. [später.
пото́му, adv., потíм; н. н. für
потончи́ти, p. v., dünn (fein) machen. [trinken.
потону́ти, p. v., versinken, er-
потоньша́ти, p. v., dünner werden.
пото́п, m. I., (Sün-)Flut.
потопи́ти, p. v., ertränken; schmelzen.
потопта́ти, p. v., zerstampfen.
пото́ргати, p. v., e. w. reißen (zerren).
поторо́чити, p. v., auftrennen.
пото́чина, f. I., kl. Bach.
пото́чити, p. v., hinwälzen; zernagen.
пото́чний, adj., laufend, kurrent.
потра́ва = стра́ва. [gemachtes.
потра́в-ка, f. I.*), (pl. -о́к), Ein-
потра́та, f. I., Verlust.
потра́тити, p. v., verlieren; töten.
потрі́фити, p. v., treffen.
потре́ба, f. I., Bedürfnis, Not (-Fall); Bedarf.
потребу-ва́ти, v. I. A.*), brauchen, bedürfen, -nötigen.
потрево́жити, p. v., beunruhigen, aufschrecken.
по-тре́т-є, -е, adv., drittens.
потрима́ти, p. v., (e. w.) halten.
потрі́бний, adj., nötig, notwendig. brauchbar.
потрі́пати, p. v., e. w. klopfen.
потрі́скати, p. v., bersten, springen. [dreifachen.
потроїти, p. v., vergiften; ver-
по-тро́-ха, -шка, -шки, adv., einwenig, nach und nach.
потруди́ти, p. v., bemühen.
потр-уси́ти, p. v., -я́сти.
потру́-тити, p. v., -чувати.
потру́хний, adj., moderig, morsch.
потру́хнути, p. v., morsch (siech) werden.
потру́чувати, v. I. A.*), e. w. stoßen; abrechnen.
по́трюх, m. I.*), Eingeweide.
потряса́-ти, v. I. A., schütteln; erschüttern.
потряс-ти́, p. v., -а́ти.
потуга, f. I., Anstrengung; Hilfe.
потужи́ти, p. v., befestigen; e. w. sich sehnen; trauern.
потужний, adj., mächtig.
потульний, adj., sanft, fügsam.
потульність, f. V., Sanftmut, Fügsamkeit.
потупати, p. v., trippeln.
потуп-и́ти, p. v., -ля́ти.
потупля́-ти, v. I. A., abstumpfen; (о́чи Blick) senken.
потура́-ти, v. I. A., nachgeben, willfahren.
потурбува́ти, p. v., beunruhigen; mißhandeln.
поту-скува́ти, p. v., -жи́ти.
поту́ха, f. I.*), Trost; Aufmunterung.
потуха́ ти, v. I. A., er-, verlöschen, ausgehen.
поту́х-нути, p. v., -а́ти.
потуши́ти, p. v., auslöschen.
пот-ю́пати, p. v., -у́пати.
пота́, n. V., Küch-, Vög-lein.
по́тяг, m. I.*), Eisenbahnzug; Hang, Neigung.
потяга́ти, v., (hin)ziehen.
потя́га́ч, m. IV., Knieriemen.
потяг-ну́ти, p. v., -а́ти.
потя́ти, p. v., zerschneiden.
потя́чий, adj., Vogel-.

Digitized by Google

поуз, präp. 2., entlang, längs.
поуча́-ти, v. I. A., belehren.
поуч-и́ти, p. v., -áти.
пофантува́ти, p. v., pfänden.
пофарбува́ти, p. v., färben.
похáпáти, p. v., aufgreifen, wegschnappen.
пóхапц-ем, на п-и., adv., hastig.
пóхва, f. I., Scheide.
похва́ла, f. I., Lob, Belobung.
похва́л-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Prahlerei.
похвал-и́ти, p. v., -я́ти.
похва́льний, adj., lobenswert.
похваля́-ти, v. I. A., loben; ся prahlen, sich rühmen.
пох-ватáти, p. v., -апáти.
пóхиб-ка, f. I.*), (2. pl. -ок),
похиб-и́ти, p. v., -ля́ти. [Fehler.
похибля́-ти, v. I. A., (ver-)fehlen, -stoßen.
похи́бний, adj.. fehlerhaft, irrig.
похи́бність, f. V., Fehlerhaftigkeit.
пóхил, m. I., (2 s. -y), Bückling.
похи́лий, adj., gebeugt; schief.
похил-и́ти, p. v., -я́ти. [kung.
похи́лість, f. V., Neigung, Sen-
похи́льний, adj., biegsam; schwach; ergeben.
похиля́-ти, v. I. A., beugen, neigen, bücken.
похитáти, p. v., hin u. her bewegen; ся wackeln, schwanken.
пóхід, m., Gang, (Feld-)Zug, Marsch. [Drang.
пóхíп, m. I., (2. s. -y), Trieb,
похíпний, adj., bereit, geneigt.
похíснувáти ся, p. v., покорúстувати ся.
пóхíть, f. V., Begierde, Lüsternheit.
похлептáти, p. v., e. w. schlappen.
похмел-и́ти ся, p. v. II. A., sich berauschen.
похмíлє, n. IV., Rausch.
похму́р-ий, -ний, adj., düster.
похму́рність, f. V., Düsterheit.
похню́п-ити, p. v. II.*), (Kopf) hängen lassen, betrübt sein.
похováти, p. v., verbergen; begraben. [ув), ausgleiten.
похóвзн-ути ся, p. v. I. B. (prt.
походжá-ти, v. I. A., herumspazieren.
похóдженє, n. IV., Herkunft.
похóджу-вати, v. I. A.*), походжáти.
поход-и́ти, p. v., -жувати; sich bemühen; abstammen, herrühren; gleichen. [leitet.
похóдний, adj., Feldzug ; abge-
похóжий, adj. подíбний.
похóжість, f. V., подíбність.
пох-олíтáти, p. v., -итáти.
похолоднí-ти, -йшáти, p. v., kalt werden.
похóп-ити, p. v. II. A.*), aufgreifen, -fassen; ся sich zurechtfinden. [gräbnis.
пóхорон, m. I., (2. s. -y), Be-
похорони́ти, p. v., begraben,
похорóнний, adj., Leichen-.
похорувáти, p. v., erkranken.
похóт-ли́вий, -ний, adj., wollüstig.
похóчу-вати, v. I. A.*), wollen.
похрéбтина, f. I., Rückenstück.
похрести́ти, p. v., taufen.
похрéстний, adj., Tauf-.
похрéстник, m. I.*). Täufling.
поцíли́ти, p. v., zielen, treffen.
поцíлувáти, p. v., einen Kuß
поцíлу́н(о)к, m. I.*), Kuß [geben.
поцíни́ти, p. v., abschätzen.
поцукрувáти, p. v., zuckern.
поцю́кати, p. v., e. w. hacken.
по-чáсти, adv., teilweise.
почастувáти, p. v., bewirten.
почá-ти, p. v. I. B., (prt.: -в, vp. -тий; prs. пíчн-ý..., imp. -й), починáти.

Digitized by Google

початóк, m. I.*), (2. s. -ý), Anfang.
пóчва, f. I., Grund, Boden.
почвалáти, p. v., mühsam gehen.
почекáти, p. v., (e. w.) warten.
почепи́ти, p. v., an hängen, -heften.
почервонíти, p. v., rot werden.
почерéвина, f. I., Bauchstück; Durchfall.
почерéдно, по черзí, adv., nach der Reihe.
почерéз, präp. IV., über [zug.
пóчерк, m. I.*), (2. s. -y), Schrift
почесáти, p. v., (e. w.) kämmen.
почéсне, n. = adj., Bewirtung;
пóчесть, f. V., Ehre. [Empfang.
пóчéс(т)ний, adj., Ehren-.
почетвертувáти, p. v., vierteilen.
почива́-ти, v. I. A., ruhen, rasten.
пóчин, m. I., (2. s. -y), Anfang, Initiative. [beginnen.
почина́-ти, v. I. A., anfangen,
почи́стити, p. v., reinigen. [ehren.
почита́-ти, v. I. A., schätzen, ver-
почитáтель, m. II., Verehrer.
почи́ту-вати, v. I. A.*), verlesen.
почíм, adv., worauf.
почорни́ти, p. v., schwärzen.
почорні́ти, p. v., schwarz werden.
пóчта, пóшта, f. I., Post.
почтáр, m. II., (2. s. -я́), Postillon.
почтóвий, adj., Post-. [dung.
почу́ване, n. IV., Gefühl, Empfin-
почува́-ти, v. I. A., empfinden, fühlen, ся sich verpflichtet fühlen, bekennen. [gen.
почурíти, p. v., zu rieseln anfan-
почуте́, n., Gefühl, Ahnung.
почу́-ти, p. v., -вáти; hören.
почу́хати, p. v., kratzen.
пошан-óване, n. IV., -íв(о)к, m. I.*), (2. s. -y); Schonung Achtung.
пошанувáти, p. v., schonen, ehren.
пошáрпати, p. v., zerzausen.
пошатну́ти ся, p. v., ausgleiten, schwanken. [flüster.
пóшепт, m. I., (2. s. -y), Ge-
пошептáти, p. v., (e. w.) flüstern, lispeln.
пóшесть, f. V., Epidemie.
пóшестний, adj., epidemisch.
пошива́-ти, v. I. A., aufnähen, überziehen, decken; ся hineinschleichen, в дýрнї zum Narren werden.
пошири́ти, p. v., breiter machen.
пошите́, n., Strohdach; Schopf.
пошй-ти, p. v., -вáти.
пошкодувáти, p. v., schonen, sparen, (Kosten) scheuen.
пошкрóбати, p. v., (be-)schaben, -kratzen.
пошматувáти, p. v., zerstückeln.
пóшта, u. dgl. siehe пóчта etc.
поштурнáч, m. IV., der gestoßen werden muß. [stoßen.
поштýрку-вати, v. I. A.*), oft
пошук-áти, p. v., -уватн.
пошýку-вати, v. I. A.*), (nach-) suchen.
пошумíти, p. v., hinströmen; schäumen.
пощáда, f. I., Schonung.
пощади́ти, p. v., verschonen.
пощасти́ти, p. v., щасти́ти.
пощита́ти, p. v., abzählen, berechnen.
пó-що? weshalb, weswegen; wornach, warum, wozu?
поя́ва, f. I., Erscheinung.
появ-и́ти ся, p. v., -ля́ти ся.
появля́ти ся, v., erscheinen, aufkommen.
по-якóму = як. [m. I.*), dim.
пóяс, m. I., Gürtel, -(о)к, -óч(о)к,
поя́снене, n. IV., Erklärung.
поясн-и́ти, p. v., -я́ти.
поясня́-ти, v. I. A., erklären.
пра-, partikel, vor-, ur-, ahn-, erz-.

Digitized by Google

прабáб-а, -ка, f., Urgroßmutter.
прабáтько, m., Urahn.
прáвда, f. I., Wahrheit, Recht; adv., freilich, wahr.
правдúвий, adj., wahr, echt.
правдúвість, f. V., Wahrhaftigkeit, Echtheit.
правдолю́б-ивий, -ний, adj., wahrheitsliebend.
правдолю́бність, f. V., Wahrheitsliebe.
правдомóвний, adj., wahrsprechend.
правду-вáти ся, v. I. A.*), rechten, streiten.
прáведний, adj., gerecht, rechtschaffen; tugendhaft.
прáведник, m. I.*), der Gerechte.
прáведність, f. V., Rechtschaffenheit.
правибóрець, Urwähler.
правибóри, pl. m. I., Urwahlen.
прáвий, adj., recht, gerade, gerecht, echt.
прáвильний, adj., regel-, gesetzmäßig.
прáвильність, f. V., Regel-, Gesetzmäßigkeit.
прáвило, n. I., Regel, Vorschrift.
правúтель, m. II., Lenker, Leiter, Herrscher.
правúтель-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Lenkerin, Leiterin, Herrscherin.
правительствéнний, adj., Regierungs-.
правúтельство, n. I., Regierung.
прáв-ити, v. II. A.*), (imp. прав!), lenken, regieren; fordern; verrichten; schwatzen.
правúця, f. II., rechte Hand.
прáвний, adj., gesetzlich, rechtmäßig.
правник, m. I.*), (2. s. -á), Jurist.
прáвність, f. V., Gesetzmäßigkeit.
прáвнук, m., (-a, f.), Urenkel(in).
прáв-о, n. I., Recht, Gesetz; -á, pl., die Rechte.
правоберéжний, adj., am rechten Ufer.
провобíчний, adj., rechtsseitig.
правовíрний, adj., rechtgläubig.
правóпись, f. V., Rechtschreibung.
правопúсний, adj., orthographisch.
праворýч, adv, rechter Hand.
правосúльний, adj., rechtskräftig.
правосúльність, f. V., Rechtskraft.
правослáвний, adj., orthodox, gr.-orient [lichkeit.
правотá, f. I., Gerechtigkeit, Redlichkeit.
правотáр, m. II., (2. s. -я́), Rechtsbeistand.
прав-у-вáти ся, v. I. A.*), prozessieren.
правцéм, adv., gerade, schnurstracks.
правцю-вáти, v. I. A.*), geradeaus gehen.
прáгн-ути, v. I. B., (prt. ýв), begehren; schmachten.
прáдїд, m., Urgroßvater.
пражúна, f. I., Feldmaß ($^1/_8$ Morgen).
прáж-ити, v. II. A.*), (imp. праж!), rösten.
прáзний, adj., müßig; Feier-.
прáзник, m. I.*), Fest(-tag).
праздник-у-вáти, v. I. A.*), feiern.
праздúчний, adj., festlich.
прáлїс, m., Urwald.
прáльний, adj, Wasch-.
прáнник, m. I.*), Waschbleuel.
прапóр, m. I., Fahne, -(е)ць, m. II., dim.
прапóрщик, m. I.*), Fähnrich.
праро́дич, m. IV., Urahne.
прáса, f. I., Presse.
прасу-вáти, v. I. A.*), bügeln, plätten.
прáти, v. I. B., (prs. пер-ý, imp. -й, prt. прáв, vp., -ний), waschen (Wäsche); bleuen.
прах = пóрох.
працьовúтий, adj., arbeitsam.
працьовúтість, f. V., Arbeitsamkeit.
працю-вáти, v. I. A.*), arbeiten.
прáця, f. II., Arbeit, Mühe.

Digitized by Google

приги́н, m. I. (2. s. -y) Auf-, An-trieb.
при́гір(о)к, m. I.*), Bergvorsprung.
пригла́джу-вати, v. I. A.*), zu-glätten, -kämmen.
пригла́д-ити, p. v., -жувати.
приглуш и́ти, p. v., -увати.
приглу́шу-вати, v. I. A.*), betäuben, ersticken.
приглядáти ся, v., zu-sehen, schauen, betrachten.
пригля́-нути ся, p. v., -дáти ся.
при-гна́ти, p. v., -гони́ти.
пригне́-сти, p. v., -тáти.
пригнета́-ти, v. I. A., zu-, be-, drücken.
пригнéт, m. I., (2. s. y), Druck.
приг-ну́ти, p. v., -ина́ти.
приговор-и́ти, p. v., -ювати.
приговóрю-вати, v. I. A.*), zureden.
пригóда, f. I., Zu-, Vor-fall, Abenteuer; Not, Unglück.
пригоди́ти, p. v., darbieten.
пригóдом, adv., nach einiger Zeit.
приголомш-и́ти, p. v. II. A.*), betäuben.
приголуби́ти, p. v., liebkosen.
пригони́ти, v., herbei-, zu-, treiben.
пригорі́ти, p. v., anbrennen.
пригор-ну́ти, p. v., -тáти.
пригорта́-ти, v. I. A., an sich scharren, (ziehen, drücken), ся sich anschmiegen.
при́горща, f. IV., beide Hohlhände.
приготóва, f. I., Vorbereitung.
приготóв-ити, p. v., -ля́ти.
приготовля́-ти, v. I. A., vor-, zu-bereiten.
програва́-ти, v. I. A., dazuspielen.
пригр-ебсти́, p. v., -іба́ти.
при́грив-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Vorspiel.
пригріба́-ти, v. I. A., zuscharren.
пригрівá-ти, v. I. A., auf-, er-, (e. w.) wärmen.
придава́ти, v., hinzugeben; beimessen; ся taugen, passen; sich treffen.
придав-йти, p. v., -лювати.
придáвлю-вати, v. I. A.*), an-, zu-, unter-drücken.
придá-лий, adj., -тний.
при́дане, n. = adj., Mitgift.
придá-ти, p. v., -вáти. lich.
придáтний, adj., brauchbar, tauglich.
придáтність, f. V., Tauglichkeit, Brauchbarkeit.
придбáти, p. v., erwerben, verschaffen.
придéрж-ати, p. v., -увати.
придéржу-вати, v. I. A.*), auf-, an-halten; ся sich (woran) halten.
придиб-ати, p. v. I. A., er-tappen, -wischen.
придив-йти ся, p. v., -ля́ти ся.
придивля́-ти ся, v. I. A., приглядáти ся.
при́дих, m., Vorhauch.
придихóвий, adj., gehaucht.
придíл-и́ти, p. v., -я́ти.
придíля́-ти, v. I. A., zu-teilen, -weisen.
придобр-и́ти ся, p. v. II. A., [-ювати ся.
придóбрю-вати ся, v. I. A.*), um die Gunst buhlen.
придоли́нка, f. I.*), (2. pl. ок), kl. Tal.
придопт-áти, p. v. II. A., (prt. -чу, imp. -чи́, prt. -áв) -увати.
придóпту-вати, v. I. A.*), niedertreten, zustampfen.
придорóжний, adj., am Wegen gelegen.
придрімáти ся, p. v., schlummern.
придýм-ати, p. v., -увати.
придýму-вати, v. I. A.*), ersinnen, -finden.
придýрковатий, adj., blöd.
приду-си́ти, p. v., -шувати.

Digitized by Google

придýшу-вати, v. I. A.*), niederdrücken; dämpfen, ersticken.
прие́м, m. I., (2. s. -у), Aufnahme, Empfang.
прие́мний, adj., angenehm.
прие́мність, f. V., Annehmlichkeit.
при-жáти, p. v., (prs. жму. etc.), -тиснýти.
прижмур-и́ти, p. v., -ювати.
прижмýрю-вати, v. I. A.*), zudrücken.
призабýти, p. v., e. w. vergessen.
призбир-áти, p. v., -увати.
призбúру-вати, v. I. A.*), aufsammeln.
при-звáти, p. v., -зивáти.
призвича-їти, p. v. I. A., (prt. -їв vp. -е́ний), -ювати.
призвичáю-вати, v. I. A.*), (an)gewöhnen.
прúзвiл, m. I., (2. s. -у), Erlaubnis.
призвóл-ити, p. v., -я́ти.
призволя́ти, v., erlauben.
призе́мковатий, adj., niedrig, untersetzt.
прúзем(о)к, m. I.*), von niedriger (untersetzter) Statur.
призе́мний, adj., grundständig.
прúзив, m. I., (2. s. -у), Ruf, Einladung.
призива́-ти, v. I. A., an-, herbeirufen; einladen.
призúвний, adj., Einberufungs-,
призира́-ти ся, v. I. A., приглядáти ся.
призна-вáти, v. I. A.*), an-, zuerkennen; zugeben; ся bekennen, gestehen.
прúзнак, m., Merkmal.
призна́ка, f. I.*), Fortschritt, Erprизна́-ти, p. v., -вáти.
призначá-ти, v. I. A., bestimmen; anmerken.
признач-и́ти, p. v., -áти.
прúзрак, m. I.*), Phantom.
призрíти, p. v., дозрíти.
приймáк, m. I.*), (2. s. -á). Pflegesohn.
приймá-ти, v. I. A., an-, aufnehmen.
приймáч-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Pflegetochter.
прúйменник, m., Vorwort.
прийм-и́ти, p. v., -áти.
прий-ти́, p. v. I. B., (prs. -ду, imp. -дú, prt. -йшóв), приходúти.
прúїзд, m. I., (2. s. -у), Ankunft.
прiїзджá-ти, v. I. A., gefahren kommen.
прiїзд-и́ти, v., -жáти.
прiїз-дний, -жий, adj., angekommen, zugereist.
прúї-хати, p. v., -зджáти.
прúказ, m. I., (1. s. -у), Befehl.
прúказ-áти, p. v., -увати-
прúказка, f., Spruch; Fabel; Anekdote.
прикáзу-вати, v. I.*), dazusagen; befehlen; wehklagen.
прикúд-áти, v., -увати.
прикúду-вати, v. I. A.*), hinzu-, bewerfen; verschütten; ся sich stellen (verwandeln).
прикú-нути, p. v., -дувати.
прикипá-ти, v. I. A., ankleben; festsieden.
прикип-їти, p. v., -áти.
прúклад, m. I., (2. s. -у), Beispiel, u. пр., z. B.
прикладá-ти, v. I. A., an-, hinzulegen, -setzen; zusammenstellen.
прúклад-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Zusatz.
прикле-їти, p. v., -ювати.
прикле́ю-вати, v. I. A.*), anleimen.
прикликá-ти, v. I. A., herbeirufen.
прúклúк-ати, p. v., -áти.
прúклон-и́ти, p. v., -ювати.
прикло́ню-вати, v. I. A.*), nieder-, dazu-beugen, -neigen; geneigt machen; ся zuwillen (geneigt)sein

Digitized by Google

прикло́нний, adj., geneigt, gewogen.
прикло́нник, m. I.*), Anhänger.
прикло́ннiсть, f. V., Geneigtheit, Gewogenheit.
приключа́-ти ся, v. I. A., vorfallen, geschehen. [-а́ти ся.
приключ-и́ти ся, p. v. II. A.*),
при́ключка, f., Gelegenheit, Anlaß.
приклякáти, v., niederknien.
приклякн-ну́ти, p. v., (prt. **прикля́к**), -а́ти. [schaft.
прикме́та, f. I., Merkmal, Eigen-
прикме́тник, m. I.*), Eigenschaftswort. [schmieden.
прико́ву-вати, v. I. A.*), -an-
при́колень, m. II., kl. Pflock.
прикоп-а́ти, p. v., -увати.
прико́пу-вати, v. I. A.*), dazu-ein graben.
прикоро-ти́ти, p. v., -чувати.
прикоро́чу-вати, v. I. A.*), verkürzen; einschränken.
прикра́са, f., Schmuck, Verschönerung.
прикра-си́ти, p. v., -ша́ти.
прикраша́-ти, v. I. A.*), schmücken; beschönigen.
прикра́шу-вати, v. I. A.*), прикраша́ти.
прикрива́ло, n. I., Decke.
прикрива́-ти, v. I. A., be-, zu, ver-decken; beschützen; bemänteln.
при́крий, adj., steil; lästig, widrig, unangenehm.
прикри́-ти, p. v., -ва́ти.
прикрíп-и́ти, p. v., -лювати.
прикрíплю-вати, v. I. A.*), anheften, -nageln; befestigen.
при́крiсть, f. V., Unannehmlichkeit; Verdruß.
прикро-íти, p. v. II. B., (imp. -кpiй, vp. -кроє́ний), -ювати.
прикро́ю-вати, v. I. A.*), zuschneiden.
прикру-ти́ти, p. v., -чувати.
прикру́чу-вати, v. I. A.*), zudrehen.
прик-ува́ти, p. v., -о́вувати.
прикур-и́ти, p. v., -ювати.
прику́рю-вати, v. I. A.*), räucherig machen.
прику-си́ти, p. v., -шувати.
прику́шу-вати, v. I. A.*), zu-, ver, ein-beißen.
прилаго́да, f. I., Vorbereitung.
прила́годжу-вати, v. I. A.*), vorbereiten.
прила́год-ити, p. v., -жувати.
при́лад, m. I., (2. s. -у), Vorrichtung, Apparat.
прила́джу-вати, v. I. A.*), zurichten, -passen.
прила́д-ити, p. v., -жувати.
прилад-на́ти, p. v., -ити.
прилази́ти, v., hinzukriechen.
приласти́ти, p. v., ver-, an-locken; ся sich einschmeicheln.
прилéглий, adj., neben-, anliegend, Neben-.
прилe-сти́ти ся, p. v., -щувати ся.
прилéс[т]ний, adv., verführerisch.
прилéт, m., Heranfliegen.
прил-ети́ти, p. v., -ля́тати.
прилéщу-вати ся, v. I. A.*), sich einschmeicheln.
при́лив, m. I., (2. s. у), Flut.
прилиз-а́ти ся, p. v., -увати ся.
прили́зу-вати ся, v. I. A.*), sich schmiegeln.
при-лину́ти, p. v., -лета́ти.
прилипа́-ти, v. I. A., sich ankleben (anhängen).
прили́пний, aflj, anhaftend.
прили́пнiсть, f. V., Adhäsion.
прили́п-нути, p. v., (prt. **прилип**), -а́ти).

Digitized by Google

прили́чний, adj., anständig.
прили́чність, f. V., Anständigkeit.
при-лі́зти, p. v., -лази́ти.
прилїп-и́ти, p. v., -лю́вати.
при́лїп-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), цїлу́шка. [kleben.
прили́плю-вати, v. I. A.*), an-
прилїта́ти, v., geflogen kommen.
прило́га, f. I.*), Beilage.
при-ложи́ти, p. v., -кла́сти.
прилуч-и́ти, p. v., -ува́ти.
прилу́чу-вати, v. I. A.*), verbinden, -einigen, beilegen; ся sich anschließen.
прилю́дний, adj., öffentlich.
прилю́дність, f. V., Öffentlichkeit.
прилютува́ти, p v., anlöten.
прилята́ти, v., angrenzen, anschließen; sich befleißen.
приля(г)-чи́, p. v., -а́ти.
прима-і́ти, p. v., -ювати.
прима́на, f., Lockmittel.
приман-и́ти, p. v., -ювати.
прима́н-ли́вий, -ний, -чи́вий, adj., verlockend. [locken.
прима́ню-вати, v. I. A.*), ver-
прима-сти́ти, p. v., -щувати.
прима́щу-вати, v. I. A.*), zuschmieren.
прима́ю-вати, v. I. A.*), mit Laub schmücken.
приме́жний, adj., Neben-.
примерза́-ти, v. I. A., anfrieren.
приме́рз-нути, p. v., -а́ти.
примерка́-ти, v. I. A., dunkler werden.
приме́рк-нути, p. v., -а́ти.
прим-е́сти, p. v., -іта́ти.
примика́-ти, v. I. A., e. w. schließen.
примил-и́ти ся, p. v., -я́ти.
примиля́-ти ся, v. I. A., sich einschmeicheln.
примир-и́ти, p. v., -я́ти. [söhnen.
примиря́-ти, v. I. A., ver-, aus-
при́мів-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Sprichwort; Beschwörung.
примі́вниця, f. II., Beschwörerin.
примі́н-и́ти, p. v., -ювати.
приміню-вати, v. I. A.*), anpassen, richten. [н. пр. z. B.
при́мір, m. I., (2. s. -у), Beispiel;
примі́р-ити, p. v., -я́ти.
примі́рю вати, v. I. A.*), an-, zu-messen; zielen.
примір-я́ти, v., -ювати. [-giltig.
при́мі́рний, adj., muster haft,
приміїрник, m. I.*), Exemplar.
примі́рність, f. V., Mustergiltigkeit.
примі-сти́ти, p. v., (vp. -щений), -щувати.
примі́та́-ти, v. I. A., hinzu-, e. w. -fegen, -kehren.
примі-ти́ти, p. v., -ча́ти.
при́міт-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Anmerkung. [nehmbar.
приміїтний, adj., merklich, wahr-
приміча́-ти, v. I. A., an-, bemerken.
примі́ш-а́ти, p. v., -увати.
примі́шу-вати, v. I. A.*), hinzu-, bei-mengen.
при́міш-ка, f. I.*), (2. pl. -ок) Beimischung. [teilhabend.
при́мі́шний, adj., beigemengt,
приміїщу-вати, v. I. A.*), an-, unter-bringen. [примиша́ти.
примкн-у́ти, p. v. I B., (prt. -у́в),
примо́в-ити, p. v., -ля́ти.
примовля́-ти, v. I. A., zureden; beschwören.
примо́ре, n. IV., Seeküste. [Frost.
при́мороз(о)к, m. V.*), leichter
примо́рский, adj., am Meere gelegen.
примо-сти́ти, p. v., -щувати.
примо́щу вати, v. I. A.*), Platz finden (nehmen). [mauern.
примуро́ву-ва́ти, v. I. A.*), an-

Digitized by Google

примур-ува́ти, p. v., -о́вувати.
прим́ус, m., Zwang.
примýс-ити, p. v. II. A., (imp. -ь, prt. 1. s. -шу; vp. -шений), примýшувати.
примýшу-вати, v. I. A.*), си́лувати.
прим́хи, pl. f. I., Launen.
примхова́тий, adj., launisch.
примча́ти, p. v., herbeieilen.
прина́гі́дно, adv., gelegentlich.
прина́да, f. I., Reiz, Verlockung.
прина́джу-вати, v. I. A.*), ver-, an-locken, reizen.
прина́д-ити, p. v., -жувати.
прина́д-ливий, -ний, adj., verlockend, reizend.
прина́дні́сть, f. V., Anmut, Liebreiz.
принадоб-и́ти ся, p. v., -ля́ти ся.
принадобля́-ти ся, v. I. A., zustatten kommen.
прина́йм-і, -ні, -еньше, adv., wenigstens.
принале́жати, v., (an-)gehören.
принале́жний, adj., gehörig, gebührend.
принале́жні́сть, f. V., Zubehör; Zuständigkeit.
принево́л-ити, p. v., -ювати.
принево́лю-вати, v. I. A.*), си́лувати.
прине па́сти, p. v., піду-.
при-не́сти, p. v., -носи́ти.
принима́-ти, v. I. A., прийма́ти.
приноров-и́ти, p. v., -ля́ти.
приноровля́-ти, v. I. A., anpassen.
прино́с, m. I., (2. s. -у), Opfergabe.
приноси́ти, v., (herbei-, -ein-)tragen, -bringen.
прину́да, f. I., Zwang.
прину́дити, p. v., присилувати.
прину́ка, f. I.*), Antrieb, Anregung.
принц, m. I., (-и́зна, f. I.,) Prinz(essin).
при-ня́ти, p. v., -ма́ти.
приобі́цю-вати, v., versprechen.
приобіц-я́ти, p. v., -ювати.
приодїва́-ти, v. bekleiden.
приоді́-ти, p. v., -ва́ти.
прио-пада́ти, v., піду-.
приопа́-сти, p. v., -да́ти.
приор-а́ти, p. v., -ювати.
прио́рю-вати, v. I. A.*), einackern.
приоставáти ся, v., zurückbleiben.
приоста́ ти, p. v., -ва́ти.
припадáти, v., (be-)fallen, bedecken; ent-, vor-fallen.
припадко́вий, adj., zufällig.
припадко́ві́сть, f. V., Zufälligkeit.
припа́д(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Zufall.
при-па́зити, p. v., -пильнува́ти.
при-пе́рти, p. v., -пира́ти.
при-печи́, p. v., -іка́ти.
припильнува́ти, p. v., wachsames Auge haben.
припилува́ти, p. v., beschleunigen.
при́пин, m. I., (2. s. -у), Einhalt.
припина́-ти, v. I. A., an-heften, -hängen.
припини́ти, p. v., anhalten.
припира́-ти, v. I. A., an-drücken; -stoßen, -grenzen; in die Enge treiben.
при́пис, m. I., (2. s. -у), Vorschrift.
припис-а́ти, p. v., -увати.
припи́су-вати, v. I. A.*), (hin-)zu-, vor-schreiben.
припізн-и́ти ся, p. v., -я́ти ся.
припізня́-ти ся, v. I. A., sich verspäten.
припіка́-ти, v. I. A., stark rösten (backen, brennen).
при́піч(о)к, m. I.*), Beimauer am Ofen.
приплéска-ти, p. v. I. A., припли́скувати.
при́плив, m. I., (2. s. -у), Flut.
приплива́ти, v., heran-schwimmen; -fließen; einfallen.
приплй-сти, p. v., -ва́ти.
припли́ску-вати, v. I. A.*), glatt schlagen; Beifall klatschen.

Digitized by Google

приплїшйти, p. v., verkeilen.
прийло́д(о)к, m. I.*), (2. s. -y), Zuwachs an Tieren.
приплю́щити, p. v., zudrücken.
прип-ня́ти, p. v., -ина́ти.
приповіда́ти, v., (Zutreffendes) sagen. [Sprichwort.
прйповід-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
прйповість, f. V., Prophezeiung.
припові́-сти, p. v., -да́ти.
приподо́бати ся, p. v., gefallen.
при-помина́ти, v., -га́дувати.
припо́на, f. I., Gängelband.
припорош-йти, p. v., -увати.
припоро́шу-вати, v. I. A.*), bestäuben.
припору́ка, f. I.*), Empfehlung.
припочива́ти, v., c. w. rasten (ruhen). [Rast, Ruhe.
припочйн(о)к, m. I.*), (2. s. -y),
припоч-й[ну]ти, p. v. I. B., (prt. почи́н-у, imp. ь, prt. почи́в), -ива́ти.
припра́ва, f. I., Zutat, Würze.
припра́в-ити, p. v., -ля́ти.
приправля́-ти, v. I. A., an-machen, -passen; zubereiten, würzen.
припрова́джу-вати, v. I. A.*), приводи́ти.
припрова́д-ити, p. v., -жувати.
припро-си́ти, p. v., -шувати.
припро́шу-вати, v. I. A.*), viel bitten (zum Essen etc.)
припряга́-ти, v. I. A., dazuspannen.
припря(г)-чи́, p. v., -а́ти.
прйпус-к, m. I.*), -т, m. I., (2. s. -y), Zulassung. [zugeben.
припуска́ти, v., dazu-, zu-lassen,
припус-ти́ти, p. v., -ка́ти.
прир-ечи́, p. v., -іка́ти.
прирівн-а́ти, p. v., -ювати.
прирівню-вати, v. I. A.*), vergleichen.
прирі́з-ати, p. v., -увати.
прирі́зу-вати, v. I. A.*), zuschneiden. [geloben.
приріка́-ти, v. I. A., versprechen,
прйріст, m., Zuwachs.
приріб-йти, p. v., -ля́ти.
приробля́-ти, v. I. A., erarbeiten, anmachen. [робля́ти.
прирóблю-вати, v. I. A.*), при-
прирóда, f. I., Natur.
прирóджу-вати, v. I. A.*), hinzu schaffen, erzeugen.
природ-йти, p. v., -жувати. [boren.
прирóдний, adj., natürlich, ange-
природопи́сь, f. V., Naturkunde.
природопи́сний, adj., naturkundlich. [zunehmen.
прирости́-ти, v. I. A., anwachsen,
прирост-й́, p. v., -а́ти. [legen.
прируч́ний, adj., handlich; ge-
присáджу-вати, v. I. A.*), ansetzen; heranstürzen.
присад-йти, p. v., -жувати.
присьвідчйти, p. v., bezeugen.
присьві-ти́ти, p. v., -чувати.
присьві́чу-вати, v. I. A.*), dazu-, vor leuchten.
присво-ї́ти, p. v., -ювати.
присвóю-вати, v. I. A.*), aneignen.
присьвя-ти́ти, p. v., -чувати.
присьвя́чу вати, v. I. A.*), widmen.
присила́-ти, v. I. A., zu schicken, -senden.
присил-йти, p. v., -ювати.
прйсил-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Sendung.
присйлувати, p. v., zwingen.
присйлю-вати, v. I. A.*), anhängen, -binden.
присйпати, p. v., присипа́ти.
присипа́-ти, v. I. A., zuschütten.
присипля́-ти, v. I. A., einschläfern.
присиха́-ти, v. I. A., zutrocknen.
присїда́ти, v., sich auf etwas setzen; sich ducken, sich zu jemand setzen.

Digitized by Google

присі́ка-ти ся, p. v. I. A., sich anhängen.
присі́л(о)к, m. I.*), Weiler.
присі́-сти, p. v., -да́ти.
приск, m. I.*), (2. s. -у), glühende Kohlen.
прискáку-вати, v. I. A.*), hinzuspringen.
прискáрж-ити, p. v., -увати.
прискáржу-вати, v. I. A.*), anklagen.
прúска-ти, v. I. A., spritzen, sprühen, knistern.
прúский, adj., hitzig, aufbrausend.
прúскор-йти, p. v., -я́ти.
прúскоря́-ти, v. I. A., beschleunigen.
прúск-о́чити, p. v., -а́кувати.
прúскýлити, p. v., zukneifen (Augen).
прúс-ла́ти, p. v., -ила́ти.
прúслі́вє, n. IV., Sprichwort.
прúслі́п(к)уватий, adj., kurzsichtig.
прúслýга, f. I.*), Bedienung; Dienst.
прúслýгу-вати, v. I. A.*), dienen; Dienst (Gefälligkeit) erweisen; zustehen.
прúслу-жúти, p. v., -гувати.
прúслýжний, adj., zustehend, gebührend.
прúслýжни-к, m. I.*), Diener-; -ця, f. II., -in.
прúслýжність, f. V., Dienstfertigkeit.
прúслýх-ати ся, p. v., -увати ся.
прúслýху-вати ся, v. I. A.*), horchen, lauschen, zuhören.
прúсмáж-ити, p. v., -увати.
прúсмáжу-вати, v. I. A.*), c. w. rösten.
прúсма-к, m., Leckerbissen; -ч(о)к, m. I.*), dim.
прúсмáка, f. I.*), Gewürz, Zutat.
прúсмал-йти, p. v., -ювати.
прúсмáлю-вати, v. I. A.*), anbrennen.
прúсмерк, m., Abenddämmerung.
прúсмирі́-ти, p. v. I. A., demütiger (ruhiger) werden.
прúсни́ти ся, v., im Traum erscheinen.
прúснїти́ти ся, p. v., schimmlig (rostig) werden.
при-со́хнути, p. v., -сиха́ти.
прúспа, f. I., Gesimse zum Sitzen an Außenwänden.
при-спа́ти, p. v., -спля́ти.
прúспівá-ти, v. I. A., anlangen; herannahen.
прúсьпíву-вати, v. I. A.*), dazusingen.
прúспі́-ти, p. v., -ва́ти.
прúспішá-ти, v. I. A., beschleunigen; hinzueilen.
прúспіш-йти, p. v., -а́ти.
прúспор-йти, p. v., -я́ти.
прúспоря́-ти, v. I. A., herbeischaffen; fördern.
прúспосо́б-ити, p. v., -ля́ти.
прúспособля́-ти, v. I. A., anstallen, einrichten; zupassen.
прúсисá-ти ся, v. I. A., sich festsaugen.
прúс-сáти ся, p. v., -писáти ся.
прúстав, m. I., Schaffner.
пристáва, f. I., Zustellung, Lieferung.
пристáвати, v., anlegen; stehen bleiben; sich anschließen; passen.
прúстав-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Zusatz.
пристáвний, adj., angelegt.
пристáйний, adj., kongruent.
пристáйність, f. V., Kongruenz.
пристáлий, adj., passend, entsprechend.
прúстань, f. V., Hafen, Landungsplatz.
пристáн[ов]ище, n. II., Zuflucht (stätte) Ruhe, Raste.
пристанóв(о)к, m. I., (2. s. -у),
пристарáти, p. v., besorgen, erwerben.
пристáр-ілий, -куватий, adj., ältlich.
пристá-ти, p. v., -ва́ти.
пристáя, m. = f. III., Zugelaufener.
пристебнува́ти, p. v., ansteppen.

Digitized by Google

REESE LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA

пристига́-ти, v. I. A., reif werden,
прист́иг-нути, p. v., -а́ти. [reifen.
прист́иглий, adj., reif, зрілий.
прист́о́йний, adj., geziemend, passend.
прúстрасть, f., Leidenschaft.
прúстрастний, adj., leidenschaftlich.
пристращá-ти ся, v. I. A., leidenschaftlich ergeben sein.
пристригá-ти, v. I. A., e. w. ab-scheren, -schneiden.
прúстри́(г)-чи, p. v., -а́ти.
прúстрíй, m., Organ, Vorrichtung.
прúстрíт, m., böser Blick (Zufall).
прúстрíтити, p. v., bezaubern.
прúстро-íти, p. v., -ювати.
пристрóю-вати, v. I. A.*), zubauen; ausschmücken, aufputzen.
прúстуди́ти, p. v., e. w. abkühlen.
прúступ, m. I., (2. s. -y), Zu-, Bei-tritt; Sturmangriff.
прúступа́ти, v., hinzu-, heran-, bei-, darauf-treten; befallen.
прúступ-и́ти, p. v., -а́ти.
прúсту́пний, adj., zugänglich, leutselig. [keit, Leutseligkeit.
прúсту́пність, f. V., Zugänglich-
прúсува́ти, v., an-rücken, -schieben.
прúсуд, m., Urteilsspruch.
прúсу́джу-вати, v. I. A.*), Urteil fällen; verurteilen.
прúсуд-и́ти, p. v., -жувати.
прúсу́-нути, p. v., -ва́ти. [gegen.
прúсу́тний, adj., anwesend, zu-
прúсу́тність, f. V., Anwesenheit, Gegenwart.
прúсю́ди, pl. m. I., Kniebeuge.
прúся́га, f. I.*), Eid, Schwur.
прúся́гати, v., schwören.
прúся́-глий, -жний, adj., beeidet, geschworen(-er). [-а́ти.
прúсяг-ну́ти, p. v., (prt. прúся́г),
прúта-íти, p. v., -ювати.
притакн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), прита́кувати. [beipflichten.
прита́ку-вати, v. I. A.*), ja sagen,
прúтаска́ти, p. v., herbeischleppen.
прúтаха́-ти, v. I. A., verlöschen, nachlassen.
прúтах-ну́ти, p. v., -а́ти.
прита́ю-вати, v. I. A.*), verheimlichen, -hehlen; ся sich ver-stellen, -stecken.
прúтвор-и́ти ся, p. v., -я́ти.
прúтворя́-ти ся, v. I. A. sich (ver)stellen. [herantrollen.
прúтеле́пати ся, p. v., sich
прúтéрти, p. v., -тира́ти.
прúтéчи, p. v., -тíка́ти. [stellung.
прúти́ка, f. I.*), Vorwurf, Aus-
прúтика́ти, v., anstoßen, berühren. [schneiden.
прúтина́-ти, v. I. A., ab-, zu-
прúтира́-ти, v. I. A., e. w. abreiben.
прúти́ск, m., (Nach-)Druck.
прúтиска́-ти, v. I. A., (an-, auf-, be-, zu-)drücken.
прúтис-ну́ти, p. v., -ка́ти.
прúтиха́-ти, v. I. A., still werden, nachlassen.
прúти́х-нути, p. v., -а́ти.
прúтíка́ти, v., herbei-fließen, -laufen.
прúтка́-ти, p. v. I. A., zustopfen.
прúтлу́м-ити, p. v., -ля́ти.
прúтлумля́-ти, v. I. A., niederdrücken, -schlagen, ersticken.
прúтьм-а, -о́м, adv., plötzlich; dringend.
прúтьмúти, p. v., verdunkeln.
прúтóка, f. I.*), Neben-, Zu-fluß.
прúтолóч-ити, p. v., -увати.
прúтолóчу-вати, v. I. A.*), nieder-, fest-treten. [-сýтний.
прúтóмний, adj., bei Besinnung;

Digitized by Google

при-тóмність, f. V., Besinnung; -сýтність.
притоп-тáти, siehe придоптáти.
приточ-йти, p. v., -увати.
притóчу-вати, v. I. A.*), herbeiwälzen, rollen; hinzu-fügen, anstückeln; anführen.
притрáф-ити ся, p. v., -ля́ти ся.
притрафля́ти ся, v., sich treffen.
притрúм-ати, p. v., -увати.
притрúму-вати, v. I. A.*), придéржувати.
притýла, f. I., Anbau.
притул-йти, p. v., -ювати.
притýл(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Zufluchtsort, Obdach.
притýлю-вати, v. I. A.*), andrücken, -schmiegen; -bauen.
притуп-йти, p. v., -ля́ти.
притупíти, p. v., stumpf werden.
притупля́-ти, v. I. A., stumpf machen (ся werden). [Gleichnis.
прúтча, f. IV., Begebenheit;
притягáти, v., an-, zu-, herbeiziehen.
притяг-нýти, p. v., -áти.
прит-я́ти, p. v., -инáти.
приýл(о)к, m. I.*), Gassenecke.
приупадáти, v., verfallen, herabkommen. [gang.
приупáдок, m., Verfall, Niederприупá-сти, p. v., (imp. -дь! -дáти.
приуч-йти, p. v., -увати.
приýчу-вати, v. I. A., abrichten, lehren; ся dazu-, er-lernen.
прúхапцем, adv., hastig.
прихвал йти, p. v., -ювати.
прихвáльно, adv., prahlerisch.
прихвáлю-вати, v. I. A.*), anpreisen.
прúхвост(е)нь, m. II., Schleppenträger.
прихил-йти, p. v., -я́ти.
прихúльний, adj., geneigt, günstig.
прихúльник, m. I.*), Anhänger.
прихúльність, f. V., Zuneigung, Gunst.
прихиля́-ти, v. I. A., hinneigen.
прихíд, m., Ankunft; Einnahme; Pfarre.
прихов-áти, p. v., -увати.
прихóв(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Zu-zucht, -wachs.
прихóву-вати, v. I. A.*), aufbewahren; -ziehen, züchten.
прихóди́ти, v., kommen, vorkommen.
прихóдник, m. I.*). Pfarrer.
прихóжа, f. = adj, Vorzimmer.
прихóжий, adj., Ankömmling, Fremdling. [(fest)zugreifen.
прихóпити ся, p. v., gierig
прицíли-ти ся, p. v., я́ти ся.
прицíля́ти ся, v., aufs Korn nehmen, zielen.
прича-íти ся, p. v. II. B., sich ducken, lauern.
причáл-йти, p. v. II. A., landen.
причарувáти, p. v., an sich zaubern.
прича-сти́ти, p. v., -щáти.
причáстний, adj., teilnehmend.
причащá-ти, v. I. A., Kommunion erteilen, ся Kommunion empfangen. [ок), Anhängsel.
причéпа, f. I., -ка, f. I.*), (2. pl.
причеп-йти, p. v., -ля́ти.
причепля́ти, v. I. A., an-hängen, -heften, -klammern.
прич-есáти, p. v., -íсувати.
причéт, m. I., (2. s. -у), Gefolge.
причикн-ýти, p. v. I. B., (prt. -ýв), niederhocken.
причúна, f. I., Ursache, Grund.
причин-йти, p. v., -я́ти.
причúнний, adj., verzaubert.
причинóвий, adj., ursächlich.
причинóвість, f. V., Ursächlichkeit. [Zu-gabe, -satz.
причúн(о)к, m. I.*), (2. s. -у),

Digitized by Google

причиня́-ти, v. I. A., zu-machen, -geben, -setzen; ся beitragen.
причисл и́ти, p. v., -я́ти.
причисля́-ти, v. I. A., anrechnen.
причі́л(о)к, m. I.*), Giebel.
причі́лко́вий, adj., Giebel-.
при-чі́пи́ти, siehe -чепи́ти.
причі́пність, f. V., Adhäsion.
причі́су-вати, v. I. A.*), zukämmen. [glaube zu hören.
причув-а́є ся, v. I. A., мені́ ich
при́чуд, на п., wunder-bar, -voll.
причуте́, n, Vorgefühl.
причу́є ся, p. v., причува́є ся.
при́шва, f. I., Schuh-Oberleder.
прише́л(е)ць, m. II., прихо́жий.
пришива́-ти, v. I. A., annähen.
приши́ ти, p. v., -ва́ти.
при́ш ка, f. I *), (2. pl. -о́к), пря́жка.
пришпил-и́ти, p. v., -ювати.
прищпи́лю-вати, v. I. A.*), an-, zu-, ein-heften. [schrauben-
пришрубо́ву вати, v. I. A.*), an-
пришруб-ува́ти, p. v., -о́вувати.
пришту́кува́ти, p. v., anstückeln.
прищ, m. IV., (2. s. -á), Blase, Wimmerl; -ик, m. I.*), dim.
прищеп и́ти, p. v., -я́ти.
прищепля́-ти, v. I. A., anpropfen; einimpfen. [Schuhfleck.
при́щіп-ка, f. I.*), (2. pl. -ок),
приют, m. I., Obdach, Hort.
при́язнь, f. V., Freundschaft.
при́язний, adj., freundlich.
прия́тель, m. II., Freund, -ка, f. I.*), (2. s. -о́к), -in.
прия́те́льский, adj., freundschaftlich.
прия́те́льство, n. I., Freundschaft.
прия́тний, u. dgl., siehe при-е́мний etc. [Zuname.
пр і́зви ско, n. I.*), -ще, n. II.,
пр і́рва, f. I., durchbrochener Damm u. dgl.
прі́сний, adj., ungesäuert.
прі́ ти, v. I. A., schwitzen.
пріч = проч.
про, präp. 4, wegen, halben, durch; für, um, zu; von, über, nach.
про-, durch-, über-, vorbei-, be-, aus-, heraus-, ver-.
про́ба, f. I., Probe, Versuch.
пробача́-ти, v. I. A., entschuldigen, verzeihen.
проба́ч-ити, p. v., -а́ти.
пробива́-ти, v. I. A., durchschlagen, -stoßen, -bohren, -stechen.
пробира́-ти, v. I. A., wegräumen; ся durch-dringen, -drängen.
проби́-ти, p. f., -ва́ти.
про́-бі(г), int., bei Gott! [laufen.
пробіга́ти, v., vorüber-eilen,
пробі́й, m, Durchbruch.
пробі́(г)-чи, p. v., -а́ти.
про́блиск, m. I.*), (2. s. -у), Erglänzen, Schimmer.
проблука́ти, p. v., durchirren.
про́бний, adj, Probe-.
проб-ра́ти, p. v., -ира́ти.
пробреха́ти ся, p. v., sich verschnappen. [aufhalten; leben.
пробува́ти, v., verweilen, sich
про́бу-ва́ти, v. I. A.*), probieren; versuchen.
пробу́джу-вати, v. I. A.*), erwecken; ся erwachen.
пробуд-и́ти, p. v., -жувати.
пробу́-ти, p. v., -ва́ти.
пробу́т(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Existenz, Leben.
прова́д-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -жу, vp. -жений, imp. -ь), führen, (ge-)leiten.
прова́л, m. I., -е, n. IV., -ина, f. I., Kluft, Abgrund.
прова́листий, adj., zerklüftet.
провал-и́ти, p. v., -ювати.

Digitized by Google

прова́лю-вати, v. I. A.*), einschlagen; ся (hin)ein-stürzen, -fallen.
про-ве́зти, p. v., -вози́ти.
провер-ті́ти, p. v., -чувати.
прове́рчу-вати, v. I. A.*), durchbohren.
про́весна, f. I., Frühlingsanfang.
про-ве́сти, p. v., -води́ти.
провиджу-вати, v. I. A.*), Das Gesicht wieder erlangen; erkennen.
провиді́нє, n. IV., Vorsehung.
провид-ї́ти, p. v., (imp. -ь!), -жувати.
прови́на, f. I., Schuld, Verschulden.
провин-и́ти ся, p. v. -я́ти ся.
провиня́-ти ся, v. I. A., verschulden, schuldig machen, sich vergehen.
провіва́-ти, v. I. A., durchwehen.
про́від, m. I., (2. s. -у), Führung, Leitung, Vorsitz.
прові́д-ати, p. v., -увати
про́віди, pl. m. I., Kundschaft.
провідний, adj., leitend.
провідни́к, m. I.*), (2. s. -á), Führer, Leiter.
провідниця, f. II., Führerin.
прові́ду-вати, v. I. A.*), erfahren, sich erkundigen.
прові́р-ити, p. v., -ювати.
прові́р-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Prüfung, Kontrole.
прові́рю-вати, v. I. A.*), prüfen, kontrolieren.
прові́тр-ити, p. v., -ювати.
прові́трю-вати, v. I. A.*), durchlüften.
прові́-яти, p. v., -ва́ти.
провод-а́тор, m. I., -и́р, m. II., (2. s, -я), Führer.
проводжа́-ти, v. I. A., führen, geleiten, begleiten; anführen.
проводи́рство, n. I., Führerschaft.
провод-и́ти, v., -жа́ти.
провози́ти, v., jemand e. w. fahren.
проволі́ка-ти, v. I. A., hin-, verziehen-, -schleppen.
проволі́ч-и́, p. v. I. B., (prt. -к), проволі́ка́ти.
про́волока, f. I.*), Ver-zug, -zögerung.
прово́рний, adj., gewandt, verschlagen.
провчи́ти, p. v., eine Lehre geben; abrichten.
прогайнува́ти, p. v., vergeuden, verschwenden.
прога́лина, f. I., Waldblöße, Lücke.
проганя́ти, v., wegjagen, vertreiben, -bannen.
прогі́н, m., Durchtrieb.
проглядáти, v., herausschauen, hindurchsehen.
прогля́-нути, p. v., -да́ти.
про-гна́ти, p. v., -ганя́ти.
прогнива́-ти, v. I. A., durchfaulen.
прогни́-ти, p. v., -ва́ти.
прогні́вати, p. v., erzürnen, aufbringen.
прогнів-и́ти, p. v., -ати.
проговори́ти ся, p. v., sich versprechen (verraten).
про-гони́ти, v., -ганя́ти.
прогорі́ти, p. v., hindurchbrennen.
програ-ва́ти, v. I. A.*). (prt. -ва́в, imp. -ва́й), verspielen.
програ́-ти, p. v., -ва́ти.
прогриза́-ти, v. I. A., durchnagen.
прогри́з-ти, p. v., -а́ти.
прогрі́ши́ти [ся], p. v., (sich ver)sündigen.
прогуді́ти, p. v., verhallen.
про́гуль-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Spaziergang, Ausflug.
прогуля́ти, p. v., durchbringen, verprassen.
продава́ти, v., verkaufen.

Digitized by Google

прода́в(е)ць, m. II., Verkäufer.
про́даж, f. V., -а, f. IV., Verkauf.
прода́жний, adj. verkäuflich; Verkaufs-; bestechlich.
прода́жність, f. V., Verkäuflichkeit; Bestechlichkeit.
прода́-ти, p. v., -ва́ти.
про-дра́ти, p. v., -дира́ти.
продивля́-ти, v. I. A., о́чи, sich müde sehen.
продира́-ти, v. I. A., durchreißen.
про́дїл, m. I., (2. s. -у), Haarteilung.
продїра́в-ити, p. v., -лювати.
продїра́влю-вати, v. I. A., durchlöchern.
продовб-а́ти, p. v., -увати.
продо́вбу-вати, v. I. A.*), durchstochern, -meißeln.
продовжа́-ти, v. I. A., verlängern; fortsetzen.
продовж-и́ти, p. v., -а́ти.
про́довж-ка, f. I.*). (2. pl. -ок), Verlängerung; Fortsetzung.
продрі́ма́ти ся, p. v., schlummern.
продру́ха-ти ся, p. v., I. A., aufwachen.
про́дув, m. I., (2. s. -у), Luftzug.
продува́-ти, v. I. A., weg-, durchwehen, -blasen.
проду́-ти, p. v., -ва́ти.
прожива́-ти, v. I. A, (ver-)leben, wohnen, sich aufhalten.
прожи́-ти, p. v., -ва́ти.
прожи́т(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Leben.
прожо́ра, f. I., Vielfraß.
проз-ва́ти, p. v., -ива́ти.
прозива́-ти, v. I. A, (be)nennen, Bei-, Spott-namen geben; ся schimpfen.
прозира́-ти, v. I. A., (hin)durchschauen, -blicken.
прозирн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), прозира́ти. [sichtig.
прозо́рлйвий, adj., scharf-, vor-
проз-о́рний, -о́рий, -о́рний, -ра́чний, adj., durchsichtig.
проз-о́рність, -о́рість, -о́рність, -ра́чність, f. V., Durchsichtigkeit. [-scheinend.
прозорча́[с]тий, adj., durch-sichtig,
прозріва́-ти, v. I. A., провиджу-
прозрі́-ти, p. v., -ва́ти. [вати.
прозяба́-ти, v. I. A., hervorkeimen, -wachsen.
прозя́б-ну́ти, p. v., -а́ти.
пройдисьві́т, m., Landstreicher.
пройма́ти, v., durchdringen; ergreifen.
пройм-и́ти, p. v., -а́ти.
про-йти́, p. v., -ходи́ти.
проїда́-ти, v. I. A., durch-nagen, -fressen, -dringen; verzehren; ся widerlich worden.
про́їзд, m. I., (2. s. -у), Durchfahrt, -zug.
проїзджа́-ти, v. I. A., durch-, vorbei-fahren, -reiten, -reisen.
проїзд-и́ти, v., -жа́ти.
прої́сти, p. v., -да́ти.
прої́-хати, p. v., -зджа́ти.
прокажéний, adj., aussätzig.
прока́за, f. I., Aussatz.
проказ-а́ти, p. v., -увати.
прока́зу-вати, v. I. A.*), vorsagen.
прокида́ти, v., aufräumen; ся auf-wachen, -fahren, -kommen, -tauchen.
проки́-нути, p. v., -да́ти.
проклина́-ти, v. I. A., ver fluchen, -wünschen. [Verwünschung.
прокля́н, m. I., (2. s. -у), Fluch,
прокл-я́сти, p. v., -инáти.
прокля́-тє, n. IV., -і́н.
прокóвтнути, p. v., verschlucken.
прокол-о́ти, p. v., -ювати.
прокóлю-вати, v. I. A.*), durchstechen.
прокоп-а́ти, p. v. -увати.

Digitized by Google

прокóпу-вати, v. I. A.*), durchgraben.
прокóрм-ити, p. v., -лювати.
прокóрмлю-вати, v. I. A.*), ernähren.
прокрада́-ти ся, v. I. A., vorbeischleichen.
прокра́-сти ся, p. v., -да́ти ся.
прокýр-ити, p. v., -ювати.
прокýрю-вати, v. I. A.*), verrauchen.
пролази́ти, v., durchkriechen.
проле́жати, p. v., eine Zeitlang liegen.
пролетíти, p. v., durch-, vorbeifliegen, vergehen, -streichen.
прóлив, m. I., (2. s. -y), Strom, (Meer-)Enge; Vergießen.
проли́ва-ти, v. I. A., vergießen.
проли́ка́ти, v., (ver)schlucken.
пролик-нýти, p. v., -а́ти.
проли́-ти, p. v., -ва́ти.
про-лíзти, p. v., -лази́ти.
про-лїта́ти, v., -лете́ти.
прóлїт(о)к, m. I.*), Frühsommer.
проло́м, m. I., (2. s. -y), Durchbruch; Einschnitt.
пролом-и́ти, p. v., -лювати.
проло́млю-вати, v. I. A.*), durchbrechen.
проля́ти, p. v., -лива́ти.
промавля́ти = промовля́ти.
промака́льний, adj., (Nässe) durchlassend.
промака́-ти, v. I. A., Nässe durchlassen.
прóмах, m. I., (2. u. 7. -y), Fehler.
промахн-ýти ся, p. v. I. B., (prt, -ýв), sich irren.
проме́жина, f. I., Scharte, Lücke; Grenzstrich.
проме́жний, adj., Zwischen-.
про-мéсти, p. v., -мітáти.
промива́-ти, v. I. A., waschen; ausspülen.
промигнýти, p. v., vorüber-eilen, -huschen.
промúкати, p. v., durchraufen.
промина́ти, v., ver-gehen, -streichen.
промин-ýти, p. v., -а́ти.
прóмисл, m. I. (2. s. -y), Gewerbe.
промисло́вий, adj., gewerblich.
промúти, p. v., -ва́ти.
промишле́нник, m. I.*), Gewerbe treibender.
промишля́-ти, v. I. A., sorgen.
проміж, präp. 2. u. 4., unter, zwischen.
прóмінь, m. II., Strahl.
промíнúстий, adj., strahlend.
промíню-вати, v. I. A.*), eintauschen.
промін-я́ти, p. v., -ювати.
прóмір, m. I., (2. s. -y), Durchmesser.
промíр-ити, p. v., -ювати.
промíрю-вати, v. I. A.*), durch-)messen.
промітá-ти, v. I. A., c. w. kehren (fegen).
промóва, f., Rede, Aussprache.
промóв-ити, p. v., -ля́ти.
промовля́-ти, v. I. A., (anfangen zu)sprechen, reden.
промовч-а́ти, p. v., -увати.
промóвчу-вати, v. I. A.*), verschweigen.
промóга, f. I.*), Vermögen [(etwas zu tun).
промогчú ся, p. v., überanstrengen.
промóк-нути, p. v., -а́ти.
промоч-и́ти, p. v., -увати.
промóчу-вати, v. I. A.*), durchnässen.
промул-и́ти, p. v. II. A., -ювати.
промýлю-вати, v. I.*), durchwaschen, -spülen.
промчáти, p. v., schnell forttragen; ся vorübereilen.
проне́сти, p. v., -носúти.
проника́-ти, v. I. A., durchdringen.
проникли́вий, adj., durchdringend, -lassend.

Digitized by Google

проник-ну́ти, p. v., -а́ти.
проникли́вість, f. V., Durchlässigkeit.
проноси́ти, v., durch-tragen, -bringen; ся -eilen.
пронош́ений, adj., ab-getragen, [nützt.
пронюха́ти, p. v., wittern, (heraus)riechen.
про-ня́ти, p. v., -ймáти.
пропада́ти, v., verloren, (zugrunde) gehen; vergehen.
пропал-и́ти, p. v., -ювати.
пропа́лю-вати, v. I. A.*), durchbrennen.
пропа́мятний, adj., Denk-.
пропа́сниця, f. II., Fieber.
про́пасть, f. V., Abgrund.
пропа́-сти, p. v., -да́ти.
пропа́щий, adj., verloren.
пропива́-ти, v. I. A., ver-trinken, -saufen.
про́писн-ий, adj., -а бу́ква Anfangsbuchstabe.
пропи́-ти, p. v., -ва́ти.
пропиха́-ти, v. I. A., durchstoßen.
пропла́кати, p. v., durchweinen.
про́повідь, f. V., Predigt.
пропові́дник, m. I.*), Prediger.
пропові́дниця, f. II., Kanzel.
пропові́ду-вати, v. I. A.*), predigen.
пропука́ти, v., aufplatzen, bersten.
пропу́к-нути, p. v., -а́ти. [laß.
про́пуск, m. I.*), (2. s. -у), Durch-
пропуска́ти, v., aus-, durch-lassen; versäumen.
пропус-ти́ти, p. v., -ка́ти.
проп-хáти, p. v., -ихáти.
пропажа́-ти, v. I. A., durchdringen.
пропра-зи́ти, p. v., -жáти.
пропразли́вий, adj., durchdringend.
пропр-ва́ти, p. v., -ивáти.
прорива́-ти, v. I. A., durchreißen; ся hervorbrechen.
проріджу-вати, v. I. A.*), schütter machen.
прорід-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -жу́, vp. -же́ний), -жувати.
про́різ, m. I., (2. s. -у), Durchschnitt; Eisloch.
проріз-ати, p. v., -увати.
проріжу-вати, v. I. A.*), durchschneiden; aufschlitzen.
проробúти, p. v., vorarbeiten.
проро́-к, m. I., (5. -че, 7. -цї), Prophet. [zeien.
пророку-ва́ти, v. I. A.*), prophe-
проро́цтво, n. I., Prophezeiung.
проро́чий, adj., prophetisch.
проро́чиця, f. II., Prophetin.
про́руб, m. I., (2. s. -у), Durchhieb; Eisloch.
проруб-а́ти, p. v., -увати.
прору́бу-вати, v. I. A.*), durchhauen.
проса́джу-вати, v. I. A.*), durchbohren, -stechen.
просад-и́ти, p. v., -жувати.
про́сьба, f. I., Bitte.
просьві́та, f. I., Aufklärung.
просьвітúтель, m. II., Aufklärer; -ка, f. I.*), (2. pl. -ок), -in.
просьві-ти́ти, p. v., -чувати; -ща́ти. [aufgeklärt.
просьві́тний, adj., kulturell;
про́сьвіт(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Licht; Heil, Hilfe.
просьві́чу-вати, v. I. A.*), aufklären, erleuchten.
просьвіща́-ти, v. I. A., просьві́чувати.
про-сúдїти, p. v., пере-.
просил-и́ти, p. v., -я́ти.
просиля́ти, v., durch-fädeln, -schlingen.
просúна, f. I., ein Hirsekorn.
просипа́-ти ся, v. I. A., vom Schlaf erwachen.
проси́тель, f. II., Bittsteller, -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), -in.

Digitized by Google

прочит-а́ти, p. v., -увати.
прочи́ту-вати, v. I. A.*), durch-, vor-lesen.
прочи́щу-вати, v. I. A.*), reinigen, [säubern.
прочува́ти, v., hören; ahnen.
прочу́ня́-ти, p. v. I. A., erwachen; sich erholen.
про́шенє, n. IV., про́сьба.
прошиба́ти, v. I. A., durch-dringen, -bohren; erschüttern.
прошибн-у́ти, p. v. I. B, (prt. прошиб, -ла), прошиба́ти.
прошива́-ти, v. I. A., durch-nähen, -stecken, -bohren.
прошй-ти, p. v., -ва́ти.
про́шлий, adj., vergangen.
прошумі́ти, p. v., vorbei sausen; verrauschen.
про́ща, f. IV., Wallfahrt.
про́щанє, n. IV., Abschied.
проща́-ти, v. I. A., ver zeihen, -geben; verabschieden.
про́щенє, n. IV., Ver-zeihung, -gebung.
проя́ва, f., Erscheinung.
прояв-и́ти, p. v., -ля́ти.
проявля́ти, v., zeigen, bekunden; ся sich zeigen, erscheinen, aufkommen.
проясн-и́ти, p. v., -ювати.
проя́сню-вати, v. I. A.*), auf-hellen, -klären.
пру, npe etc. siehe пе́рти.
пруг, m. I.*), Streifen, Striemen; Strich.
пруд, m. I., Strömung.
пруд-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -жу́), strömen. [hitzig.
прудки́й, adj., schnell, rasch;
пру́дк*сть, f. V., Raschheit.
пружи́на, f. I., (Spring)Feder.
пружи́стий, adj, elastisch.
пружи́ст*сть, f. V., Elastizität.
пруж-и́ти, v. II. A.*), spannen.
пру́ня, f. II., Pflaume.
прут, m. I., Rute; -е, coll. n. IV.; -[ч]ик, m. I.*), dim.
пруча́-ти ся, v. I. A., sich spreizen (sträuben).
пря́-[г]чи, v. I. B., (prs. -жу́, imp. -жи́, prt. -г), (ein)spannen.
пря́диво, n. I., gehechelter Hanf (Flachs); Gespinst.
прядівний, adj., Gespinst-.
прядї́льний, adj, Spinn-.
прядї́льник, m. I.*), Spinner.
прядї́льня, f. II., Spinnerei.
пря́жа, f. IV., Gespinst, Garn.
пря́ж-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Schnalle, Spange.
пря́мий, adj., gerade. [Kathete,
пря́м-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
прямовйсний, adj., lotrecht.
прямоку́тний, adj., rechtwinklig.
прямоку́тник, m. I.*), Rechteck.
пряму-ва́ти, v. I. A.*), eine Richtung einschlagen (ein-halten); wohin trachten, streben
прямцем, adv., gradaus, schlechtweg.
пря́-сти, v. I. B., (prs. -ду́; prt. -в, -ла; imp. -ди́; vp. -де́ний). spinnen.
пря́т-ати, v. I. B., (prs. -чу, imp. -ч, prt. -ав, vp. -аний), auf-räumen, -heben, sammeln; verbergen, begraben.
пря́ха, f. I.*), Spinnerin.
прячи́ = пря́гчи́.
пря́шка = пря́жка.
псал-о́м, m. I., -ьма, f. I., Psalm.
псало́м-ник, m. I.*), Psalm ist, -щик, m. I.*), -enleser.
псалти́р-я́, f. II., Psalmen-buch; -щик, m. I.*), -leser.
пси, pl. von пес.
псйск-о́, m. I.*), aug. пес.
псо́та, f. I., Mutwille.
псо́тник, m. I.*), Mutwilliger.

Digitized by Google

пструг, m. I.*), (2. s. -á), Forelle.
пструж(о́)к, m. I.*), dim. пструг.
псу-ва́ти, v. I. A.*), verderben.
псяр-ня́, f. II., (2. pl. -е́нь), Hundepся́чий = пе́сїй [hütte.
пта́ство, coll. n. I., Vögel.
птах, m. I.*), -а, f. I.*), Vogel.
пташ-а́, -еня́, n. V., dim. птах.
пта́ш-ачий, -ий, adj., Vogel-.
пта́ш-ка, -и́нка, f. I.*), (2. pl. -о́к); -(о)к, -оч(о)к, m. I.*), -и́на, f. I., dim. птах.
пта́шник, m. I.*), Vogelhändler.
птиця, f. II., птах.
пти́чий = пта́ш[ач]ий. [пти́ця.
пти́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
пуга́, f. I.*), große Peitsche.
пу́гало, n. I., Scheuche.
пуга́р, m. II., (2. s. -я́), Becher, Pokal. [scheuchen.
пу́га-ти, v. I. A., schrecken,
пуга́ч, m. IV., (2. s., -á), Uhu.
пугаче́вий, adj., Uhu-.
пу́головиця, f. II., Kaulquappe.
пуде́л-ко, n. I.*), (2. pl. -ок), kl. Schachtel; -оч-ко, n. I.*), dim.
пу́[д]жа-ти, v. I. A., пу́гати.
пу́[д]жівно, n. I., Peitschenstiel.
пу́д-ло, n. I., (2 pl. -е́л), Schachtel.
пужа́-к, m. I.*), -ло, -льно, n. I., пу́джівно.
пуза́тий, adj., dickbäuchig.
пук, m. I., (2. s. у-), Bund (Stroh).
пу́кав-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Knallbüchse.
пу́ка-ти, v. I. A., klopfen, pochen, knallen; bersten, platzen.
пу́кн-ути, p. v., (prt. пук, -ла), пу́кати.
пулька́тий, adj, glotzäugig.
пульначі, pl. m. IV., Glotzaugen.
пуп, m. I., -(е)ць, m. II., Nabel; -чик, m. I.*), dim., Knospe.
пу́пін(о)к, m. I.*), Knospe.
пу́рхн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), davonfliegen.
пу́рявий, adj., упе́ртий.
пуска́-ти, v. I. A., (los-, ein-, frei-)lassen; abfärben, schwinden; (Blätter) treiben; ся sich aufmachen; losgehen.
пусте́льник, m. I.*), Einsiedler.
пусти́й, adj., leer, öde, hohl; unnütz, vergeblich, eitel; kleinlich; schlecht; ausgelassen, mutwillig.
пусти́нний, adj., wüst.
пусти́нник = пусте́льник.
пусти́ня, f. II, Wüste.
пуст-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -щу, vp. -ще́ний), пуска́ти.
пусті́й, m. III., (2. s. -я́), loser Schwätzer-; -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), -in.
пусті́-ти, v. I. A., veröden.
пу́ст-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), verlassenes Haus u. dgl.
пусто́та́, f. I., Leichtsinn, Mutwille; Schwätzen.
пусто́ш-ити, v. II. A.*), (imp. пусто́ш!), ver-wüsten, -heeren, plündern.
пусто́шник, m. I.*), Verwüster.
пусту-ва́ти, v. I. A.*), schwätzen, mutwillig sein. [pl. Kleinigkeit.
пуст-я́к, m. I.*), (2. s. -á), -я́й;
путь, f. V., Weg, Reise.
путани́на, f. I., Verwirrung.
пу́та-ти, v. I A., ver-wickeln, -wirren; fesseln.
пу́тник, m. I.*), Wanderer.
пу́тн-їй, adj., (2. s. -ього etc.), tauglich, nützlich.
пу́т-ня, f. II., (2. pl. -ень), пу́то, n. I., Fessel. [Tränkeimer.
пух, m. I., (2. u. 7. -у), Flaum.
пухки́й, adj., weich, zart.
пу́хлий, adj., geschwollen, aufgedunsen.

Digitized by Google

пухлúна, f. I., Geschwulst.
пýхн-ути, v. I. B., (prt. пух, -ла), schwellen.
пухóвий, adj., Flaum-.
пуцу-вáти, v. I. A.*), putzen.
пучняві-ти, v. I. A., aufquellen.
пушúстий, adj., flaumig, weich.
пýш-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Fingerspitze; Büchse; Kanone.
пушкáр, m. II., (2. s. -я), Schütze; Kanonier. [Arsenal.
пушкáр-ня, f. II., (2. pl. -éнь),
пуш(ó)-к, óч(о)к, m. I.*), dim. пух.
пýща, f. IV., пустúня.
пýщало, n. I., Laßeisen.
пýще, adv. comp., ärger, schlimmer; mehr, lieber.
пýщенє, n. IV., Fasching.
пха́-ти, v. I. A., stoßen, schieben.
пхúка-ти, v. I. A., weinen, wimmern.
пчúхати, v., niesen.
пчúх-нути, p. v., -ати.
пчíл-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim. пчолá.
пчíльний, adj., Bienen-.
пчíльництво, n. I., Bienenzucht.
пчола́, f. I., (pl. 1. пчóли, 2. пчíл), Biene. [f. I.*), dim.
пшени́ця, f. II., Weizen; -чка,
пшени́чний, adj., Weizen-.
пшоно́, n. I., Hirse.
пю, пе etc. siehe пúти.
пя́в-ка, f. I.*), (2. pl -óк), Blutegel.
пядь, f. V., Spanne.
пял-úти, v. II. A., spannen.
пя́ний, adj., betrunken.
пяни́ця, m. = f. II., Sanfer.
пя́нству-вати, v. I. A.*), saufen.
пястýк, m. I.*), (2. s. -á), кулáк.
пять, num., fünf.
пята́, f. I., Ferse.
пятáк, m. I.*), (2. s. -á), Fünfer.
пятьдеся́ть, num., fünfzig.
пятьдеся́тка, f., Fünfziger.
пя́теро = пять.
пя́ти = пня́ти.
пя́ти-, fünf-; siehe auch unter одно-, дво- etc.
пя́тий, num = adj, fünfter.
пятикра́тний, adj., fünffach.
пятúна, f. I., ein Fünftel.
пя́т-ка, f. I.*), (2. pl. ок), Fünfer.
пятьна́цять, num., fünfzehn.
пятна́тий, adj., gefleckt.
пя́тниця, f. II., Freitag.
пят-но́, n. I., (2. pl. -ён), Flecken; Mal.
пятну-вáти, v. I. A.*), stempeln, brandmarken.
пятовúй, adj., Fersen-.
пять-сóт, 500; -тúсяч, 5000.

Р.

раб, m. I., (2. s. -á), Sklave.
рáбин, m. I., Rabbiner.
рабúна, f. I., Eberesche.
рабúня, f. II., Sklavin.
рабівни́к, m. I.*), (2. s. -á), Räuber.
рабівни́цкий, adj., Raub-.
рабівни́цтво, n. I., Räuberei.
рабствó, n. I., Sklaverei.
рабýн(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Raub.
рáвлик, m. I.*), слимáк.
рад, рáдий, adj., gut, zufrieden, sich freuend, froh; möchte gern.
рáда, f. I., Rat.
ради, präp. 2., halber, wegen.
радúвий, adj., günstig.
радúвість, f. V., Gunst.
рáд-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -жу, imp. -ь, vp. -женúй), raten, beraten; ся sich beraten.
рáдість, f V., Freude, Lust.
рáдістний, adj., freudig, froh, fröhlich.
радí-ти, v. I. A., sich freuen.
рáдний, adj., Rats-, m.=adj., -herr.
радникóва, f. = adj., Ratsfrau.

Digitized by Google

ра́до, adv., gern.
ра́дощі, pl. m. IV., Freude(n).
ра́ду-вати, v. I. A.*), freuen, Freude machen.
ра́дше, adv., lieber.
раз, num., (ein, erstes) Mal; р. на все, ein für allemal; р. у р, ein-ums andere Mal.
раз-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -жу́, vp. -же́ний), reizen, (be-)rühren; treffen, stechen, ver-wunden, -letzen.
раз-ли́вий, -ний, adj., reizbar, empfindlich.
разови́й, adj., einmalig; ge-schroten.
раз(о́)к, m. I.*), wunde Stelle; Spur; dim. раз.
ра́зом, adv., zusammen, zugleich, auf einmal.
ра́-їти, v. II. B., ра́дити.
ра-й, m. III., (2. s. -ю́), Paradies.
ра́йский, adj., paradiesisch.
ра-к, m. I.*), (5. s. -че), Krebs.
ра́ква, f. I., Büchse.
раково́й, adj., Krebs-.
раковúне, n. IV., Krebsroggen.
ра́л-ити, v. II. A., (Feld)behaken.
ра́ло, n. I., Hakenpflug.
ра́м-а, f. I., Rahmen; -ка, f. I.*), (2. pl. -ок), dim.
ра́м-я́, n. (Dekl. wie ім'я́), Arm, Achsel; Schenkel.
ра́на, f. I., Wunde.
ране́нько, adv., sehr früh.
ран-и́ти, v. II. A., verwunden.
ра́н-їшний, [н]ний, adj., früh, Morgen-.
ра́но, adv., früh, morgens; в ра́нцї р., früh morgens.
ра́н(о)к, m. I.*). Morgen.
рантý-х, m. I.*), (2. s. -а́), weißes Kopftuch; -ши́на, f. I., dim.
ра́па-вий, -тий, adj., rauh.
ра́па-вість, -тість, f. V., Rauheit.
раптов-и́й, -ний, adj., heftig; plötzlich.
ра́птом, adv.. plötzlich.
ра́тиця, f. II., Klaue.
ра́тище, n. II., Speer, Lanze.
ра́тішник, m. I.*), Lanzenträger.
ра́тник, m. I.*), Krieger.
рату-ва́ти, v. I. A.*), retten.
ратýн(о)к, m, I.*), (2. s. -у), Rettung.
ра́туш, m. IV., Rat-, Wirts-haus.
ра́ф-а, f. I., Radreif, Raufe; -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
рахýба, f. I., Rechnung.
рах-у-ва́ти, v. I. A.*), rechnen, zählen.
рахýн(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Rech-nung, -enschaft.
ра́чий = раково́й.
раченя́, n. V., junger Krebs.
ра́чки, adv., auf allen Vieren.
рачку-ва́ти, v. I. A.*), auf allen Vieren kriechen.
ра́ч(о)к, m. I.*), dim. рак.
раю ва́ти, v. I. A.*), im Paradies leben.
ра́-яти, v. I. A., (prt. -яв), -ля́ти.
рв-а́ти, v. I. B., (prt. -ав), reißen, pflücken. [рва́ти.
рвон-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в),
рву́чий, adj., reißend.
ребер-це́ n. III., (2. pl. -е́ць), dim. ребро́.
реб-ро́, n. I., (2. pl. -е́р), Rippe.
реброва́тий, adj., scharfkantig.
рев, m. I., (2. s. -у), Gebrüll.
рев-[і́]ти, v. I. B., (prt. -і́в), brüllen, tosen, brausen; weinen, heulen.
ре́вка-ти, v. I. A., lärmen; rufen.
ре́вкн-у́ти, p. v., (prt. -ув), ре́вкати.
ревни́вий, adj., за́здрісний.
ре́вний, adj.. eifrig, inbrünstig.
ревни́тель, m. II., Eiferer.
рі́вність, f. V., Eifer, Inbrunst.

Digitized by Google

рі́дн-ий, adj., leiblich; Vater-, Mutter-, Heimats-; -е́нький, dim.
рідні́-ти, v. I. A., рідї́ти.
рі́дн-ути, v. I. B., (prt. -ув), -ї́ти.
рідня́, f. II., Familie, Verwandschaft.
рідша́-ти, v. I. A., рідї́ти.
рі́жний, adj., verschieden, mannigfaltig.
ріжн-и́ти, v. II. A., unterscheiden; verfeinden.
ріжни́ця, f. II., Unterschied.
рі́жність, f. V., Verschiedenheit.
ріжно-, verschieden-, siehe auch Grundwort ohne ріжно-.
ріжноро́дний, adj., verschiedenartig, vielfältig.
ріжноро́дність, f. V., Vielfältigkeit.
ріжносторо́нний, adj., vielseitig.
ріжноцьві́тний, adj., buntfärbig.
ріж(о́)к, m. I.*), dim. pir.
різани́на, f. I., Schlachterei, Gemetzel, Blutbad.
рі́з-ати, v. I. B., (prs. -жу, prt. -ав, imp. ріж), schneiden; schlachten.
різьба́, f. I., Schnitzwerk.
різьб-и́ти, v. II. A.*), schnitzen,
різбя́р, m. II., (2. s. -я́), Schnitzer, Bildhauer.
різбя́рство, n. I., Bildhauerei.
різви́й, adj., munter, frisch.
рі́звість, f. V., Munterkeit, Frische.
різдво́, n. I., Weihnachten.
різдвя́ний, adj., Weihnachts-.
рі́з-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Rute.
різки́й, adj., scharf.
рі́зкість, f. V., Schärfe.
рі́з[ь]ний u. dgl. siehe ріжний etc.!
різни́к, m. I.*), (2. s. -а́), Metzger.
різни́ти = ріжни́ти.
різни́цкий, adj., Schlacht-.
різни́цтво, n. I., Fleischhauerei.
різ[ь]н-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), рі́зати.
різня́, f. II., різани́на.
різу́н, m. I., (2. s. -а́), Raufbold.
рі́-й, m. III., (2. s. -я́), Schwarm.
рі́й-ка, f. I., (2. pl. -о́к), Schwärmzeit.
рійни́й, adj., reich an Schwärmen.
рік, m. I.*), (2. s. ро-ку, 7. -цї, pl. 1. -ки́, 2. -кі́в, auch рі́к), Jahr; ро́ку im Jahre; на́-рік aufs Jahr; рік в рік, що ро́ку alle Jahre; в рік nach einem Jahr.
ріка́, f. I.*), (1. pl. рі́ки), Fluß, Strom.
рік-рі́чно, adv., alljährlich.
рільни́й, adj., Acker-.
рільни́к, m. I.*), (2. s. -а́), Ackersmann.
рільни́цтво, n. I., Ackerbau.
рільни́чий, adj., Ackerbau-.
ріля́, f. II., Acker.
рінь, f. V., Schotter.
ріни́стий, adj., Schotter-, -ig.
ріня́к, m. I.*), (2. s. -а́), Schotterstein.
рі́па, f. I., Rübe.
ріпа́к, m. I.*), (2. s. -а́), Rapps.
ріпи́ця, f. II., ріпа́к.
ріпни́к, m. I.*), (2. s. -а́), Erdölgräber.
ріпя́-к, -х, m. I., (2. s. -а́, 7. -у́), Klette.
рі́са, f. I., Falte.
рі́с-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Wasserlinse.
рісни́й, adj., reichlich, dicht.
рісни́ця, f. II., Augenwimper.
ріснота́, f. I., Fülle, Dichte.
рі́ст, m. I., (2. s. -у), Wuchs.
річ, f. V., (pl. 3. -ам, 6. -ами, 7. -ах), Sache, Ding; Rede.
річе́вий, adj., sachlich, real.
рі́ч -енька, -ечка, -ка, f. I.*), (2. pl. -ок), dim. ріка́.
річи́стий, adj., flußreich.
річни́й, adj., Fluß-.
рі́чний, adj., jährlich, Jahres-.

Digitized by Google

річни́ця, f. II., Jahrestag.
ріша́-ти, v. I. A., entscheiden; ent-, be-schließen.
рі́шен-(е)ць, m. II., -е n. IV., Ent-scheidung, -schluß.
рішимі́сть, f. V., Entschlossenheit.
ріш-и́ти, p. v. II. A.*), -а́ти.
рішу́чий, adj., entschieden.
рішу́чість, f. V., Entschiedenheit.
рі́ще, n. II., Reisig.
роба́к = хроба́к.
роб-и́ти, v. II. A.*), arbeiten, tun, machen; verfertigen.
робі́тний, adj., arbeitsam; Arbeits-, Werk-.
робі́тни-к, m. I.*), Arbeiter; -ця, f. II., -in.
робі́т-ня́, f. II., (2. pl. -ень), Werkstätte.
ро́бом, adv., auf (diese) Art.
робо́та, f. I., Arbeit, Leistung, Geschäft.
роботя́щий, adj., arbeitsam.
роб-о́чий, -у́чий, adj., Arbeits-.
робу́чість, f. V., Arbeitsamkeit.
рове́сний, adj., im gleichen Alter.
рове́сник, m. I.*), Altersgenosse.
ров(е́)ць, m. II., dim. рів.
рога́тий, adj., gehörnt, Horn-.
рога́т-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Schlagbaum, Maut. [käfer.
рога́ч, m. IV., (2. s. -а́), Hirsch-
рога́чка = рога́тка.
рогова́тий, adj., hornartig.
рогови́й, adj., Horn-.
рогови́ця, f. II., Hornhaut.
рого́жа, f. IV., Matte.
рого́ж-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), рого́за.
рого́за, f. I., Schilf, Binse.
рогозо́вий, adj., Binsen-.
родзи́н(о)к, m. I.*), Rosine. [mann.
роди́м(е)ць, m. II., (5. -че), Lands-
роди́мий, adj., (an)geboren.
роди́н-а, f. I., Familie, Verwandte; -о́нька, f. I.*), dim.
роди́ни, pl. f. I., Geburtstag.
роди́нний, adj., Familien-, heimatlich.
роди́тель, m. II., ро́дич.
род-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -жу), (Früchte) tragen; ся geboren werden. vp. -же́ний, geboren. [pl. Eltern.
ро́дич, m. IV., Vater; Verwandter;
ро́дич-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Verwandte.
родови́й, adj., Geburts-, Stamm-.
родови́тий, adj., geboren.
родові́д, m. I., (2. s. -у), Stammbaum.
родю́чий, adj., fruchtbar.
родю́чість, f. V., Fruchtbarkeit.
ро́жа, f. IV., Rose.
рожево́вий, adj., rosig; Rosen-.
рож(е́)н, m. I., (2. s. рі́жна́), Bratspieß.
ро́жки, pl. m. I., Johannisbrot.
рожо́к = ріжо́к. [zer,
роз-, präfix, auseinander-, ent-,
розбала́кати ся, p. v., verplaudern.
розба́рка-ти, p. v. I. A., zerstreuen, trösten.
розбива́-ти, v. I. A., zerschlagen.
розбира́-ти, v. I. A., auseinandernehmen, zergliedern; aus-, ent-kleiden; untersuchen; begreifen; собі sich herausnehmen.
розби́-ти, p. v., (prs. розіб'ю), -ва́ти.
розб-ишака́, m. = f. I.*), -і́йник.
розбишацький, adj., räuberisch.
розбишацтво, n. I., Raub.
розбіга́ти ся, v., auseinandergehen,- laufen; Anlauf nehmen.
розбі́жний, adj., divergierend.
розбі́жність, f. V., Divergenz.
розбі́й, m., Raub.
розбійни-к, m. I.*), Räuber; -ця, f. II., -in.

Digitized by Google

розбійни́чий, adj., Raub-.
розбі́йство, n. I., Räuberei.
ро́збір, m. I., (2. s. -у), Zerlegung; Unterschied, Wahl.
ро́збір-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Auflösung.
розбірчи́вий, adj., wählerisch.
розбісити́ ся, p. v, wütend (toll) werden.
розбі́[г]-чи ся, p. v., -а́ти ся.
розбо́втати, p. v., vermischen, durchbeuteln.
розбогати́ти, p. v., reich werden.
розболі́ти ся, p. v., krank werden.
розборон-и́ти, p. v., -я́ти.
розборона́-ти, v. I. A., auseinanderbringen (Streitende).
ро́збрат, m. I., (2. s. -у), Entzweiung.
розбрата́-ти, p. v. I. A., entzweien.
розбрести́ ся, p. v., auseinandergehen. [werden.
розбрика́ти ся, p. v., übermütig
розбро-і́ти, p. v., -ювати.
розбро́ю-вати, v. I. A.*), entwaffnen.
розбу́джу-вати, v. I. A.*), auf-, er-wecken.
розбуд-и́ти, p. v., -жувати.
розбу́р-ити, p. v., -ювати.
розбу́рю вати, v. I. A.*), zerstören.
розва́га, f., Erwägung, Überlegung, Besinnung; Beruhigung.
розважа́-ти, v. I. A., erwägen; trösten, beruhigen.
розва́ж-ити, p. v., -а́ти.
розва́жливий, adj., bedächtig.
розва́жний, adj., besonnen, überlegt. [Überlegung.
розва́жність, f. V., Besonnenheit,
розва́лина, f. I., Ruine.
розвал-и́ти, p. v., -ювати.
розва́лю-вати, v. I. A.*), zertrümmern, -stören; einstürzen.
ро́звар, m. I., (2. s. -у), Brühe.
розвар-и́ти, p. v., -ювати.
розва́рю-вати, v. I. A.*), gar (weich) kochen.
розве́зли́й, adj., ausgelassen, verhätschelt.
роз-ве́зти, p. v., -вози́ти.
розвер-ну́ти, p. v., -та́ти.
розверта́ти, v., auseinanderlegen, -werfen; ausbreiten; auf-, ent-rollen, -falten.
розвесел-и́ти, p. v., -ювати.
розвесе́лю-вати, v. I. A.*), erheitern, ergötzen.
розвеселя́-ти, v. I. A., розвесе́лювати.
роз-ве́сти, p. v., -воли́ти.
розвива́-ти, v. I. A., auf-, ab-, ent-wickeln, aufrollen, entfalten.
розвидн-і́ти ся, p. v., -я́ти ся.
розвидня́-ти ся, v. I. A., hell (Tag) werden.
розви-ну́ти, p. v., -ва́ти.
розви́-ти, p. v., (prs. розі-), -ва́ти.
ро́звит(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Entwicklung, Ausbildung.
розві́ва-ти, v. I. A., auseinander-, ver-wehen.
ро́звід, m. I., (2. s. -у), Scheidung.
розві́д-ати, p. v., -увати.
ро́звід-и, pl. m. I., -ини, pl. f. I., Nachforschung.
ро́звід-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Untersuchung, Nachforschung.
розві́ду-вати, v. I. A.*), nachforschen, ся sich erkundigen.
розв-і́й, m. III., (2. s. -ою), -иток.
розві́ш-ати, p. v., -увати.
розві́шу-вати, v. I. A.*), auseinanderhängen.
розві́-яти, p. v., -ва́ти.
розводи́ти, v., auseinanderbringen, -führen, -legen, -setzen; aufziehen, fortpflanzen; anlegen, -machen; ся sich auslassen.

Digitized by Google

розвозúти, v., herum-, ver-führen.
розволочúти, p. v., verschleppen; ся liederlich werden.
розвяз-áти, p. v., -увати.
рóзвязка, f., Lösung. [den, lösen.
розвя́зу-вати, v. I. A.*), aufbin-
рóз-гад, m. I., (2. s. -гаду), -вáга.
розгад-áти, p. v., -увати.
розгáду-вати, v. I. A.*), über-, nach-denken; bedenken, überlegen.
розгани́-ти, v. I. A., auseinander-treiben, in Bewegung (Schwung) setzen.
розга-тúти, p. v., -чувати.
розгáчу-вати, v. I. A.*), Damm öffnen. [biegen.
розгина́-ти, v. I. A., auseinander-
розгíн, m., Anlauf, Schwung.
розгíнний, adj., Schwung-.
рóзгляд, m. I., (2. s. -у), Durchsicht.
розглядáти, v., besichtigen; ся sich umschauen.
розгля́-нути, p. v., -дáти. [eitern.
розгнива́-ти ся, v. I. A., verfaulen,
розгни́-ти ся, p. v., -вáти ся.
розгнíвати, p. v., er-bittern, -zürnen.
розгнїв-йти, p. v., -ати.
роз-гнíтúти, p. v., -давúти.
рóзговíр, m. I., (2. s. -у), розмóва.
розговор-úти, p. v., -ювати; ся viel reden.
розговóрю-вати, v. I. A.*), reden.
рóзголос, m., Wieder-, Nach-hall; Verbreitung.
розголо-сúти, p. v., -шувати.
розголóсний, adj, ruchbar, laut.
розголóшу-вати, v. I. A.*), ausprengen, laut werden lassen.
розгора́-ти, v. I. A., entbrennen,
розгор-íти, p. v., -áти. [auflodern.
розгор-нýти, p. v., -тáти.
розгорта́-ти, v. I. A, auseinanderscharen; aufdecken; ся Oberkleid ablegen.
розго-стúти ся, p. v., -щувати.
розгóщу-вати ся, v. I. A.*), sich bequem machen.
розгранúч-ити, p. v., -увати. [zen.
розгранúчу-вати, v. I. A.*), abgren-
роз-гребстú, p. v., -грібáти.
розгрива́-ти, v. I. A., spielen; ся sich abspielen. [beißen.
розгриза́-ти, v. I. A., auf-, zer-
розгрúз-ти, p. v., -áти. [scharen.
розгрібá-ти, v. I. A., auseinander-
розгрівá-ти, v. I. A., erwärmen.
рóзгром, m. I., (2. s. -у), gänzliche Niederlage. [machen, vernichten.
розгром-úти, p. v. II. A.*), nieder-
розгука́ти ся, p. v. wild werden, toben. [lassen) werden.
розгуля́ти ся, p. v., lustig (ausge-
роздава́ти, v., aus-, ver-teilen.
роздав-úти, p. v., -лювати. [cken.
роздáвлю-вати, v. I. A.*), zerdrü-
роздáйбіда, m. = f. I, Verschwender. [schenken.
роздарóву-вати, v. I. A.*), ver-
роздар-увáти, p. v., -óвувати.
роздá-ти, p. v., -вáти.
роздáча, f. IV., Austeilung.
рóздв-íй, m. III., (2. s. -ою), Entzweiung. [entzweien.
роздвоїти, p. v., entzwei spalten,
роз-дéрти, p. v., (prs. u. imp. розі-), -дирáти.
роздив-úти ся, p. v., -ля́ти ся.
роздивля́-ти ся, v. I. A., sich umsehen, betrachten.
роздúмати, p. v., anfachen. [reißen.
роздира́-ти, v. I. A., auf-, zer-
роздíвáти, v. aus-, ent kleiden; **роздíл**, m., Tal, Schlucht. [vertun.
рóздíл, m. I., (2. s. -у), (Ein-, Ab-) Teilung, Abschnitt.
роздíл-úти, p. v., -ювати.
роздíльний, adj., trennbar.
роздíльність, f. V., Trennbarkeit.
роздїлóвий, adj, Teilungs-.

Digitized by Google

роздїлю-вати, v. I. A.*), aus-, ver-, ein-, zer-teilen; trennen.
роздїля́-ти, v. I. A., роздїлювати.
роздї-ти, p. v. (vp. -тий), -ва́ти.
роздобува́ти, v., auf-bringen, -trei-
роздобу́-ти, p. v., -ва́ти. [ben.
роздобу́ток, m., Ausmittelung; Er-
роздо́вб-ати, p. v., -увати. [werb.
роздо́вбу-вати, v. I. A.*), zerklauben, aushöhlen.
роздопт-а́ти, p. v. I. B., (prt. -а́в, prs. -чу, imp. -чи́, vp. -аний), -увати. [treten, -stampfen.
роздо́пту-вати, v. I. A.*), zer-
роздо́р, m. I., (2. s. -у), Zwietracht.
роздо́рний, adj., spaltend. [weg.
роздоро́же, n. II., Kreuz-, Scheide-
роздра́п-ати, p. v., -увати.
роздра́пу-вати, v. I. A.*), zer-, auf-kratzen. [bringen.
роздратува́ти, p. v., reizen, auf-
роздроб-и́ти, p. v., -лювати.
роздро́блю-вати, v. I. A.*), zerstückeln, -brökeln.
роздроч и́ти, p. v., -увати.
роздро́чу-вати, v. I. A.*), reizen, aufbringen.
роздру́ха-ти, p. v., auf-wecken, -muntern; ся wach (munter) werden. [schmettern.
роздрухота́-ти, p. v. I. A.*), zer-
роздува́-ти, v. I. A., auseinanderblasen, aufblasen; anfachen.
розду́ма, f., Nachsinnen, Erwägen.
розду́м-а́ти, p. v., -увати
розду́му-вати, v. I. A.*), nachdenken, erwägen.
розду-си́ти, p. v., -шувати.
розду́-ти, p. v., = ва́ти. [ken.
розду́шу-вати, v. I. A.*), zerdrük-
роздяга́-ти, v. I. A., aus-, entkleiden. [-ла́), роздяга́ти.
роздягн-у́ти, p. v. I. B., (prt. роздя́г,
роз'єдн-а́ти, p. v., -увати.
роз'є́дну-вати, v. I. A.*), entzweien.
ро́з'єм, m. I., (2. s. -у), Waffenstil-
розжар и́ти, p. v., -ювати. [stand.
розжарі́ти, p. v., erglühen.
розжа́рю-вати, v. I. A.*), glühend machen. [kauen.
розжв-ака́ти, -яка́ти, p. v., ver-
розжеврі́ти, p. v., erglimmen.
розжега́-ти, v. I. A., anzünden, erhitzen. [розжега́ти.
роз-жечи́, p. v., (prs. u. imp. розі-),
роз-же́рти, p. v., (prs. u. imp. розі-), -жира́ти. [reichern.
розжива́-ти ся, v. I. A., sich be-
розжира́-ти, v. I. A., zerfressen.
розжирі́-ти, p. v. I. A., fett werden.
розжи́-ти ся, p. v., -ва́ти ся.
розжу-ва́ти, -ти, розжвяка́ти.
роззира́-ти ся, v. I. A., розгляда́ти ся. [erkennen.
розізна-ва́ти, v. I. A.*), erforschen,
роззло́ст-ити, p. v. II. A., (prs. 1. s. -щу, vp. -щений, imp. -ь), erzürnen.
роззубела́ти, p. v., entzäumen.
роззува́-ти, v. I. A., ausziehen; ся, ablegen (Schuhe). [-ва́ти.
роззу́-ти, p. v. I. A., (vp. -тий),
роззяв-и́ти, p. v. II. A.*), -ля́ти.
роззявля́-ти, v. I. A., aufsperren, öffnen (Mund). [biegen.
розібга́ти, p. v., auseinander-
розі-бра́ти, p. v., (prs. u. imp. роз-), розбира́ти. [розганя́ти.
розі-гна́ти, p. v., (prs. u. imp. роз-),
розігну́ти, p. v., розгина́ти.
розігра́ти, p. v., розгрива́ти.
роз'їда́-ти, v. I. A., zerfressen.
роз'їзджа́-ти ся, v. I. A., auseinanderfahren.
розізли́ти, p. v., розгнї́вати.
розігрі́ти, p. v., розгріва́ти.
розійти́ ся, p. v., розходи́ти ся.
розімкн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), розмика́ти. [-quetschen.
розімя́ти, p. v., zer-kneten,

Digitized by Google

розіпня́ти, p. v., розпина́ти.
розіпрі́ти, p. v., faulen.
роз-іпха́ти, p. v., -пиха́ти.
розірва́ти, p. v., розрива́ти.
розісла́ти, p. v., розсила́ти.
розісхнути ся, p. v., розсиха́ти.
роз'-їсти, p. v., -їда́ти.
розітка́-ти, p. v. I. A., розтика́ти.
роз'-їхати ся, p. v., -їзджа́ти ся.
розкавалку-ва́ти, p. v. I. A.*), zerstückeln. [Befehl.
ро́зказ, m. I., (2. s. -у), Erzählung,
розказ-а́ти, p. v., -ува́ти. [befehlen.
розка́зу-вати, v. I. A.*), erzählen;
розкида́ти, v., auseinanderwerfen; zerstreuen; verschwenden; ся sich ausbreiten.
розки́-нути, p. v., -да́ти. [bringen.
розкирги́нити, p. v., in Unordnung
ро́зк-іш, f. V. (pl. IV.), Wonne.
розкі́шний, adj., wonnig; üppig.
ро́зклад, m. I., (2. s. -у), Zerlegung, Einteilung; Anordnung.
розкла́да-ти, v. I. A., zer-legen, -setzen, verteilen, aus-abreiten; огóнь anmachen.
розкла́дний, adj., zerlegbar.
розкла́-сти, p. v., -да́ти.
розклюва́ти, p. v., aufpicken.
розкóву-вати, v. I. A.*), auseinanderschlagen, entfesseln.
розкóл, m. I., -ина, -óбина, f. I., Spalte, Kluft. [bringen.
розколиса́ти, p. v., in Schwung
розкол-о́ти, p. v., -ювати.
розкóлю-вати, v. I. A.*), spalten, aufstechen. [bung.
ро́зкоп, m. I., (2. s. -у), Ausgra-
розкоп-а́ти, p. v., -ува́ти.
розкóпу-вати, v. I. A.*), auseinandergraben.
розкорін-и́ти ся, p. v., -ювати ся.
розкорі́ню-вати ся, v. I. A.*), sich ein-, fort-wurzeln. [propfen.
розкоркóву-вати, v. I. A.*), auf-
розкорку-ва́ти, p. v. I. A.*), розкоркóвувати.
розко-ти́ти, p. v., -чувати.
розкóчу-вати, v. I. A.*), auf-, ent-rollen. [leben.
розкошу-ва́ти, v. I. A.*), üppig
розкрада́-ти, v. I. A., auseinanderstehlen.
розкр-а́яти, p. v., -óювати.
розкрива́-ти, v. I. A., auf-, abdecken; öffnen.
розкри́-ти, p. v., -ва́ти.
розкриш-и́ти, p. v., -увати.
розкри́шу-вати, v. I. A.*), zerbröckeln.
розкро-ї́ти, p. v. II. B., -ювати.
розкрóю-вати, v. I. A.*), zerschneiden.
розкру-ти́ти, p. v., -чувати. [hen.
розкру́чу-вати, v. I. A.*), aufdre-
розкува́ти, p. v., -óвувати.
розкудóвчити, p. v., zerzausen.
розку-пи́ти, p. v., -лювати. [fen.
розку́плю-вати, v. I. A.*), wegkau-
розкур-и́ти, p. v., -ювати. [chen.
розку́рю-вати, v. I. A.*), ausrauchen.
розку-си́ти, p. v., -шувати.
розку́шу-вати, v. I. A.*), zer-, auf-, durch-beißen. [keit.
ро́злад, m., Unordnung; Uneinig-
розлази́ти ся, v., auseinander-kriechen, -gehen. [breitet.
розле́глий, adj., entfernt, ausge-
розле́гл'ість, f. V., Entfernung, Ausdehnung.
роз-лети́ти ся, p. v, -лі́та́ти ся.
ро́злив, m. I., (2. s. -у), Ausgießen, -treten (Wasser).
розлива́-ти, v. I. A., aus-, ver-, er-gießen, überfließen.
розли́-ти, p. v., -ва́ти.
розлича́-ти, v. I. A., розрі́жня́ти
розлич-и́ти, p. v. II. A.*), -а́ти.
розли́чний, adj., ріжний.
розлі́злий, adj., schlampig.

Digitized by Google

роз-лі́зти ся, p. v., -лази́ти ся.
розлїни́в-ити ся, p. v. II. A.*), (imp. розлїни́в ся!), faul werden.
розлїта́ти ся, v., auseinanderfliegen, zerfallen; ins Fliegen kommen.
розло́гий, adj., breit, weit, ausgedehnt.
розло́гість, f. V., Ausdehnung.
роз-**ложи́ти**, p. v., -кладáти.
розло́жний, adj., zerlegbar.
розлом-**и́ти**, p. v., -лювати.
розло́млю-вати, v. I. A.*) zerbrechen.
розлу́ка, f. I*), Trennung, Abschied.
розлуп-**а́ти**, p. v., -увати.
розлуп-**и́ти**, p. v., -лювати.
розлу́плю-вати, v. I. A.*), aufmachen -hülsen.
розлу́пу-вати, v. I. A.*), aufspalten.
розлуча́-ти, v. I. A., trennen, scheiden.
розлуч-**и́ти**, p. v., -а́ти, -увати.
розлу́чний, adj., trennbar.
розлу́чу-вати, v. I. A.*), розлучáти.
розлю́**тити**, p. v., erzürnen, aufbringen.
розлютува́**ти**, p. v., auflöten.
розляга́**ти** ся, v., sich erstrecken (ausbreiten).
розля́глий, adj., ausgebreitet.
розма́з-**ати**, p. v. -увати.
розма́зу-вати, v. I. A.*), розмáщувати; ся sich verbreiten.
розмака́-ти, v. I. A., naß (weich) werden.
розма-**сти́ти**, p. v., -щувати.
ро́змах, m. I., (2. u. 7. -у), Schwung,
розмах-**а́ти**, p. v., -увати. [Anlauf.
розмахн-**у́ти**, p. v. I. B, (prt. -у́в), розмáхувати.
розма́ху-вати, v. I. A.*) in Schwung setzen (ся kommen).
розма́щу-вати, v. I. A.*), auseinander-, auf schmieren.
розмеж-и́ти, p. v. II. A.*), abgrenzen.
розме́лю-вати, v. I. A.*), zermalmen.
роз-**ме́сти**, p. v., -мітáти.
розмина́-ти, v. I. A., aufsperren.
розмина́**ти** ся, v., verfehlen, nicht zusammentreffen.
розмин-**у́ти** ся, p. v., -áти ся.
ро́змисл, m. I., (2. s. -у), Ueberlegung, Bedacht.
розми́-**слити**, p. v., -шля́ти.
розмишля́-ти, v. I. A., роздýмувати.
ро́змін, m. I., (2. s. -у), Auswechslung.
розмін-**я́ти**, p. v., -ювати.
розмі́ню-вати, v. I. A.*), umtauschen, wechseln.
ро́змір, m. I., (2. s. -у), (Aus-)Maß, Verhältnis, Umfang.
розмі́**р-ити**, p. v., -ювати.
розмі́рний, adj., gleich-, verhältnis-mäßig.
розмі́рність, f. V., Ebenmaß.
розмі́рю-вати, v. I. A.*), aus-, ab-messen.
розмі-**си́ти**, p. v., -шувати.
розмі-**сти́ти**, p. v., -щувати.
розмі́та-ти, v. I. A., auseinanderkehren, -fegen.
розмі́ту-вати, v. I. A.*), розкидáти.
розмі́шу-вати, v. I. A.*), zer-kneten, -treten.
розмі́щу-вати, v. I. A.*), stellen, setzen.
розмно́ж-**ити**, p. v., -увати.
розмно́жу-вати, v. I. A.*), vermehren.
розмо́**ва**, f., Gespräch, Unterredung.
розмо́в-**ити** ся, p. v., -ля́ти.
розмовля́-ти [ся], v. I. A., sprechen, reden.
розмо́вний, adj., Sprech-, Konversations-.
роз-**мо́кнути**, p. v. мака́ти.
роз-**моло́ти**, p. v., -мéлювати.
розмот-**а́ти**, p. v., -увати.
розмо́ту-вати, v. I. A.*), ab-, auf-wickeln.
розмоч-**и́ти**, p. v., -увати.

Digitized by Google

розмо́чу-вати, v. I. A.*), auf-, ein-weichen.
розмурóву-вати, v. I. A.*), Mauer auseinandernehmen.
розмур-ува́ти, p. v., -о́вувати.
розмягчи́ти, p. v., erweichen.
розмя́кнути, p. v., weich werden.
розмя́цкати, p. v., zerquetschen.
роз-не́сти, p. v., -носи́ти.
рознїжи́ти, p. v., ver zärteln, -weichlichen.
рознїт-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -чу́, vp. -че́ний), anzünden.
розноси́ти, v., auseinandertragen; verbreiten; vernichten.
розохо-ти́ти, p. v., -очувати.
розохо́чу-вати, v. I. A.*), Lust erwecken (ся bekommen).
розпада́ти ся, v., zerfallen; besorgt sein. [Zerfall.
розпа́д(о)к, m. I.*), (2. s. -у)
ро́зпал, m. I., (2. s. -у), Hitze.
розпал-и́ти, p. v., -ювати.
розпа́лю-вати, v. I. A.*), an-, ent-zünden; erhitzen; an-feuern, entflammen.
розпа́р-ити, p. v., -ювати.
розпа́рю-вати, v. I. A.*), durchwärmen.
розпа́-сти ся, p. v., -да́ти ся.
розпаю-ва́ти, v. I A.*), розда́лювати.
розперез-а́ти, p. v. I. B., (prt. -а́в, prt. -жу, imp. -жи́), розпері́зувати. [-пира́ти.
роз-пе́рти, p. v., (prs. u. imp. розі-),
розпері́зу-вати, v. I. A.*), aufgürten.
розпе-сти́ти, p. v., -щувати. [ten.
розпеча́т-ати, p. v., -увати.
розпеча́ту-вати, v. I. A.*), auf-, ent-siegeln.
роз-печи́, p. v., -піка́ти. [teln.
розпе́щу-вати, v. I. A.*), verzär-
розпива́-ти ся, v. I. A., sich dem Trunke ergeben.
розпил-и́ти, p. v., -ювати.
розпи́лю-вати, v. I. A.*), durch-, zer-sägen, -feilen.
розпина́-ти, v. I. A., aus-spannen, -strecken; kreuzigen.
розпира́-ти, v. I. A., ausspreizen; auf-blasen, -blähen.
ро́зпис, m. I., (2. s. у), Verzeichnis, -ка, f. I.*), Bestätigung.
розписа́ти, p. v., -увати.
розпи́су-вати, v. I. A.*), ausschreiben; malen; ся (viel, weitschweifig) schreiben. [Um-frage.
ро́зпит, m. I., (2. s. -у), Nach-,
розпит-а́ти, p. v., -увати.
розпи́-ти ся, p. v., -ва́ти ся.
розпи́ту-вати, v. I. A.*), aus-, nach-, um-fragen; ся sich erkundigen. [stoßen.
розпиха́-ти, v. I. A., auseinander-
розпізнава́ти, v., erkennen; unterscheiden.
розпізна́-ти, p. v., -ва́ти.
розпіка́-ти, v. I. A., erhitzen, glühend machen. [Schlitz.
ро́зпір-ка, f. I.*), (2. pl. -ок),
розпла́кати ся, p. v., in Tränen ausbrechen.
розпла́та, f. I., Bezahlung. [(ся).
розпла-ти́ти (ся), p. v., -чувати
розпла́чу-вати (ся), v. I. A.*), bezahlen.
роспле́ска́ти, p. v., abplatten.
розпл-е́сти, p. v., -ита́ти.
розпливáти ся, v., auseinander-, zer-fließen, -gehen.
розпли́-сти ся, p. v., -ва́ти ся.
розплїта́-ти, v. I. A., aufflechten.
розпло́джу-вати, v. I. A.*), vermehren; züchten. [-жувати.
розпло́д-ити, p. v., (imp. -ь!),
розпло́д(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Vermehrung; Zucht.
розповива́ти, auseinander-wickeln, -windeln.

Digitized by Google

розповй-ти, p. v., -вáти. [tern.
розповíда́ти, v., erzählen; erör-
розпові́-сти, p. v., -да́ти.
розповсю́дн-ити, v. II. A., -ювати.
розповсю́дню-вати, v. I. A.*), verbreiten.
розполо́женє, n. IV., Lage, Einrichtung, Zustand; Stimmung, Neigung. [geneigt.
розполо́жений, adj., eingerichtet;
розполо́-шити, p. v., -увати.
розполо́шу-вати, v. I. A.*), verscheuchen.
розпор-о́ти, p. v. -ювати.
ропо́рю-вати, v. I. A.*), auf-trennen, -schlitzen.
розпорошúти, p. v., zerstäuben.
розпо́рп-ати, p. v., -увати.
розпо́рпу-вати, v. I. A.*), auseinanderscharren.
розпоряджа́-ти, v. I. A., verfügen, anordnen. [поряджáти.
розпоря́джу-вати, v. I. A.*), роз-
розпоряд-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -жý, vp. -же́нний), -жáти.
розпорядúмий, adj., verfügbar.
розпорядúмість, f. V., Verfügung.
розпоря́док, m., Anordnung; Erlaß.
розпоч-а́ти, p. v., -инáти. [gen.
розпочинáти, v, beginnen, anfan-
розпрáва, f. I., Ab-, Verhandlung; Scheidung.
розпрáв-ити, p. v., -ля́ти.
розправля́-ти, v. I. A., verhandeln; ся sich scheiden; fertig werden.
розпрасувáти, p. v., glätten.
розпро́даж, f., Ausverkauf.
розпро́д-ати, p. v., -увати.
розпро́ду-вати, v. I. A.*), (aus-) verkaufen, veräußern.
розпрост-е́рти, p. v., -ирáти.
розпростирáти, v., aus-breiten, -strecken. [schieden.
розпрощáти ся, p. v., sich verab-
розпряга́-ти, v. I. A., ausspannen.
розпряг-чи́, p. v., -áти,
розпу́джу-вати, v. I. A.*), розполóшувати.
розпу́д-ити, p. v. II. A., (prs. 1. s. -жу, vp. -женний, imp. -ь!), -жувати.
розпу́ка, f. I.*), Verzweiflung.
розпукáти ся, v., zer-platzen, -springen, bersten, sich öffnen.
розпу́клина, f. I., Spalte, Kluft.
розпу́к-нути ся, p. v., -áти ся.
ро́зпуск, m. I., (2. s. -у), (Auf-) Lösung.
розпускáти, v., entlassen; verbreiten; auflösen, verdünnen.
розпу́ста, f. I., Ausgelassenheit.
розпус-ти́ти, p. v., -кáти.
розпу́стний, adj., ausgelassen.
розпу́т-ати, p. v., -увати.
розпу́тє, n. IV., Scheide-, Irr-weg.
розпу́ту-вати, v. I. A.*), entwirren; -fesseln.
розпуча́-ти, v. I. A., verzweifeln.
розпу́ч-ли́вий, -ний, adj., verzweifelt.
роз-пялúти, p. v,, -пинáти.
розпя́тє, n. IV., Kreuzigung.
розрáда, f., Trost.
розрáджу-вати, v. I. A.*), trösten, abraten; ся sich anders beraten.
розрáд-ити, p. v., -жувати.
розран-и́ти, p. v., -ювати.
розрáню-вати, v. I. A.*), Wunde aufreißen.
розрахóву-вати, v. I. A.*). berechnen; ся sich abrechnen.
розрах-увáти, p. v.. -óвувати.
ро́зрив, m. I., (2. s. -у), Riß; Bruch.
розрива́-ти, v. I. A., zer-, durch-reißen; ся sich zerstreuen.
ро́зрив-ка, f. I., (2. pl. -ок), Zerstreuung.
розри́ти, p. v., auf-, zer-wühlen.
розрíджу-вати, v. I. A.*), verdünnen.

Digitized by Google

розрід-йти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -жý, vp. -жéний), -жувати.
розрíжн-йти, p. v., -ня́ти. [den.
розрíжня-ти, v. I. A., unterschei-
рóзріз, m. I., (2. s. -y), Durchschnitt; Gegensatz.
розрíз-ати, p. v., -увати.
розрíзу-вати, v. I. A.*), zer-, durch-schneiden.
розрізн-йти, p. v., -я́ти.
розрізня́-ти, v. I. A., entzweien.
розрíст, m., Wuchs, Entfaltung.
розрішáти, v., losbinden, dispen-
розріш-йти, p. v., -áти. [sieren.
розрóджу-вати ся, v. I. A.*), sich fortpflanzen (vermehren).
розрод-йти ся, p. v., -жувати ся.
розроíти ся, p. v., schwärmen.
росростá-ти ся, v. I. A., aufwachsen, sich ausbreiten.
розрост-й ся, p. v., -áти ся.
розрух, m., Unruhe, Aufruhr.
розрý-хати, p. v., -шáти.
розрушáти, v., auf-rühren, -brin-
розрýш-ити, p. v., -áти. [gen.
рóзряд, m., Gattung, Abteilung.
розсáда, f. I., Setzpflanze.
розсáджу-вати, v. I. A.*), versetzen, -pflanzen; zersprengen.
розсад-йти, p. v., -жувати.
розсадни́к, m. I.*), (2. s. -á), Mistbeet, Pflanzstätte.
розсвитáти, p. v., tagen.
розсьвíт, m., (2. s. -y), Morgendämmerung. [Dämmerung.
розсьвíт(о)к, m. I.*), (2. s. -y),
розсьвітúти ся, p. v.,, aufleuchten.
розсел-йти, p. v., -ювати. [deln.
розсéлю-вати, v. I. A.*), ansie-
розсéрджу-вати, v. I. A.*), erzürnen.
розсéрд-ити, p. v., -жувати.
розсила́-ти, v. I. A., aussenden.
розсил-йти, p. v., -ювати.
розсúлю-вати, v. I. A.*), aufbinden, -lösen.
розсип-áти, v. I. A., aus-, ver-, zer-streuen; ausschütten; ся zer-fallen, -bröckeln.
роз-сúпати, p. v., -сипáти.
розсиха́-ти, v. I. A., vor Trockenheit zerfallen. -streuen.
розсїва́-ти, v. I. A., aus-säen,
розсїдáти ся, v., sich auseinandersetzen; bersten.
розсїдлáти, p. v., absatteln.
розсíпати, p. v., zerraufen.
розсí-сти ся, p. v., -дáти ся.
розсї-чи, p. v., zerhauen.
розсíянíсть, f. V., Zerstreutheit.
розсí-яти, p. v., -вáти.
розскáку-вати ся, v. I. A.*), auseinander-, zer-springen.
розск-óчити ся, p. v., -акувати ся.
розскýбати, p. v., zer-rupfen, -zausen.
розслáв-ити, p. v., -лювати.
розслáвлю-вати, v. I. A.*), (Ruf) verbreiten. [suchen, erforschen.
росліджу-вати, v. I. A.*), unter-
розслїд-йти, p. v., -жувати.
розслон-йти, p. v., II. A., -ювати.
розслóню-вати, v. I. A.*), enthüllen, aufdecken. [mutigen, -kühnen.
розсьмíл-йти, p. v. II. A., er-
розсьмíшйти, p. v., zum Lachen bringen.
розсьмíяти ся, p. v., auflachen, in Lachen ausbrechen.
розсóха, f. I.*), Gabelholz.
розсохáтий, adj., ästig, gabelig.
роз-ставáти ся, v., -лучáти ся.
розстáв-ити, p. v., -ля́ти. [kation.
рóзстав-ка, f., Aufstellung, Dislo-
розставля́ти, v., auseinanderstellen, aufstellen.
розстáйний, adj., Scheide-.
розстарáти, p. v., besorgen, schaffen.

Digitized by Google

розстá-ти ся, p. v., **-вáти** ся.
розстел-йти, p. v., **-ювати**. [ten.
розстéлю-вати, v. I. A.*), ausbrei-
розстеля́-ти, v. I. A., розстéлювати. [nung, Zerrüttung.
рóзстрій, m., Mißklang, Unord-
розстрíл-ити, p. v., **-ювати**.
розстрíлю-вати, v. I. A.*), erschießen; zerstreuen.
розстро-íти, p. v., **-ювати**.
розстрóю-вати, v. I. A.*), verstimmen, zerrütten, in Unordnung bringen.
розступáти ся, v., auseinandertreten, sich auftun.
розступ-йти ся, p. v., **-áти** ся.
розсувáти, v., auseinander-rücken, -schieben. [teilung.
рóзсуд, m. Ueberlegung; Beur-
розсуджá-ти, v. I. A., розсýджувати.
розсýджу-вати, v. I. A.*), beurteilen, überlegen, schlichten, entscheiden.
розсуд-и́ти, p. v., **-жувати**.
розсудкóвий, adj., judiciös.
розсýд-ливий, **-ний**, adj., verständig, klug. [keit, Klugheit.
розсýдливість, f. V., Bedächtig-
рóзсуд(о)к, m. I.*), (2. s. -y), Ueberlegung, Verstand.
розсук-áти, p. v., **-увати**.
розсýку-вати, v. I. A.*), auseinanderdrehen.
розсý-нути, p. v., **-вáти**.
розся́глий, adj., ausgedehnt.
розся́глість, f. V., Ausdehnung.
розтаборúти ся, p. v., Lager aufschlagen.
розтá-нути, p. v., **-яти**.
роз-тасκáти, p. v., **-нéсти**. [zen.
розтачáти, p. v., auseinanderwal-
розтáяти, p. v., auftauen, schmelzen.
рóзтв-ір, m., Oeffnung, **-ором**, **на** p. adv., geöffnet.
розтвор-йти, p. v., **-яти**.
розтворя́-ти, v. I. A., öffnen, aufmachen. [-тирáти.
роз-тéрти, p. v., (prs. u. imp. розі-),
роз-терáти, p. v., **-трáтити**.
розт-ечú ся, p. v., **-тúкáти** ся.
розтика́-ти, v. I. A., aufpropfen.
розтина́-ти, v. I. A., zerschneiden.
розтира́-ти, v. I. A., zerreiben.
розтиска́-ти, v. I. A., zerdrücken.
розтис-нýти, p. v., **-кáти**.
розтїка́-ти ся, v. I. A., auseinander-fließen, -laufen.
розтовчú, p. v., zerstoßen.
розтóка, f. I.*), Auseinanderfließen; Flußarm.
розтолкувáти, p. v., auseinandersetzen, erklären.
розтоп-йти, p. v., **-лювати**.
рóзтопка, f. I.*), Schmelzen.
розтóплю-вати, v. I. A.*), (zer-) schmelzen.
розтóпний, adj., schmelzbar.
розтóрг-ати, p. v., **-увати**
розтóргу-вати, v. I. A.*), zerzausen, -reißen.
розторóпний, adj., klug.
розторóпність, f. V., Klugheit.
розторóчити, p. v., aufschnüren.
розточ-йти, p. v., **-увати**.
розтóчу-вати, v. I. A*), verschwenden; zerfressen (Würmer).
розтрáта, f. I., Verschwendung.
розтрá-тити, p. v., **-чувати**. [risch.
розтрáтний, adj., verschwende-
розтрáту-вáти, p. v. I. A.*), zertreten. [schwenden.
розтрáчу-вати, v. I. A.*), ver-
розтрúнька-ти, p. v. I. A., розтрúнкувати. [трáчувати.
розтрúньку-вати, v. I. A.*), роз-
розтрíпаний, adj., zerstreut.

Digitized by Google

розтрі́скати, p. v., zerschmettern; ся bersten. [schmettern.
розт[о]ро́щ-ити, p. v. II. A.*), zer-
розтруб-и́ти, p. v., -лювати.
розтру́блю-вати, v. I. A.*), ausposaunen.
розтру́-тити, p. v., -чувати.
розтру́чу-вати, v. I. A.*), auseinanderstoßen.
розтряса́-ти, v. I. A., auseinander-, zer-streuen; durchschütteln, untersuchen.
розтряс-ти́, p. v., -а́ти.
розтяга́ти, v., aus-dehnen, -strekken, -spannen, -ziehen. [-streckt.
розта́глий, adj., ausge-dehnt,
розта́гл|сть, f. V., Ausdehnung.
розтяг-ну́ти, p. v., -а́ти.
розтя́жний, adj., dehnbar.
розтя́жн|сть, f. V., Dehnbarkeit.
розт-я́ти, p. v., (prs. u. imp., розі-), -ина́ти.
ро́зум, m. I., (2. s. -у), Verstand, Vernunft. [Auffassung.
розумі́нє, n. IV., Verständnis,
розумі́ти, v., verstehen.
розу́мний, adj., verständig, klug.
розумні[й]ша́-ти, v. I. A., verständig werden. [Geist-.
розумо́вий, adj., Verstandes-,
розму-ва́ти, v. I. A.*), schließen, urteilen. [aufbrausen.
розфу́кати ся, p. v., auffahren,
розх-апа́ти, p. v., -о́пити.
розхит-а́ти, p. v., -увати.
розхи́ту-вати, v. I. A.*), in Schwingung (Schwanken) brin-
ро́зхід, m., Auseinandergehen. [gen. Abschied; Ausgabe. [Scheide-.
розхідни́й, adj., divergierend;
розхлю́пати, p. v., ausgießen.
розходи́ти ся, v., auseinandergehen, sich zerstreuen; impers. es handelt sich (geht) um...
розхо́п-ити, p. v. II. A.*), -лювати.
розхо́плю-вати, v. I. A.*), auseinanderreißen, wegraffen.
розхрі́ста-ти, p. v. I. A., auf reißen, -knöpfen (Hemd).
розцви́сти ся, p. v., -та́ти ся.
розвита́-ти ся, v. I. A., aufblühen.
ро́зцьвіт, m., Blüte.
розцїка́вити, p. v., neugierig machen; ся, n. werden.
розчару-ва́ти, p. v., enttäuschen.
розчахн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), auseinander reißen, -spalten.
розчвертува́ти, p. v., vierteilen.
роз-чепи́ти, p. v., -чіпи́ти.
розчепі́р-ити, p. v. II. A., (imp. розчепі́р!), -ювати. [spreizen.
розчепі́рю-вати, v. I. A.*), aus-
розчереп-и́ти, p. v. II. A.*), in Scherben schlagen.
роз-чеса́ти, p. v., -чі́сувати.
ро́зчи́н, m. I., (2. s. -у), Lösung; -а, f. i., Sauerteig.
розчин-и́ти, p. v., -ювати.
розчи́ню-вати, v. I. A.*), (auf-) lösen; an-machen, -mischen; aufmachen, öffnen.
розчиня́-ти, v. I. A., розчи́нювати.
розчита́ти ся, p. v., sich ins Lesen vertiefen.
розчі́п-и́ти, p. v. II. A.*), -лювати.
розчі́плю-вати, v. I. A.*), aufknöpfen, -lösen.
розчі́су-вати, v. I. A.*), auseinander-, durch-kämmen.
розша́рп-ати, p. v., -увати.
розша́рпу-вати, v. I. A.*). zerreißen, -zausen. [den.
розша́стати, p. v., verschwen-
розшива́-ти, v. I. A., auftrennen.
розшир-и́ти, p. v., -я́ти.
розширя́-ти, v. I. A., aus-, verbreiten, erweitern, ausdehnen.
розши́-ти, p. v., -ва́ти.
розшмат[к]у-ва́ти, p. v. I. A.*), zer-stückeln, -fetzen.

Digitized by Google

розшнурóву-вати, v. I. A.*), auf-, aus schnüren.
розшнуру-вáти, p. v. I. A.*), розшнурóвувати.
розшпил-йти, p. v., -ювати.
розшпúлю-вати, v. I. A.*), öffnen (durch Entfernung der Nadel.)
розшпóрт-ати, p. v., -увати.
розшпóрту-вати, v. I. A.*), auseinanderscharren. [schrauben.
розшрубóву-вати, v. I. A.*), auf-
розшрубувáти, p. v., розшрубóвувати.
розшук-áти, p. v., -увати.
розшýку-вати, v. I. A.*), aussuchen, aufbringen.
розщепúти, p. v.. aufknöpfen.
розщибáти, v., zer-schlagen, -spalten; ся sich den Kopf zerbrechen. [-reißen.
розщипáти, p. v., zer-rupfen,
розщінкá-ти, p. v. I. A., aufknöpfen (Hemd).
розщіпúти = розщепúти.
роз'ю́ш-ити, p. v. II. A.*), (imp. роз'ю́ш!) ergrimmen.
роз'яр-йти, p. v., -ювати.
роз'я́рю-вати, v. I. A.*), entflammen; ergrimmen.
роз'ясн-йти, p. v., -ювати.
роз'я́сню-вати, v. I. A.*), aufhellen, -heitern; -klären.
роз'ятр-йти, p. v., -юбати.
роз'я́трю-вати, v. I. A.*), reizen; eitern machen. [schwärmen.
ро-їти ся, v. II. B., (imp. рiй ся!)
рокú etc., siehe рiк.
роковúй, adj. Jahres-.
роковúни, pl. f. I., Jahrestag.
рóкот, m. I., (2. s. -у), Getöse.
романьский, adj., romanisch.
ромб, m. I., Rhombus.
рон-йти, v. II. A., vergießen.
ропá, f. I., Salzwasser.
рóпiт m. I., (2. s. -у), Murren.
роптá-ти, v. I. A., murren.
ропýха, f. I.*), Kröte.
росá, f. I., der Tau.
росáда = розсáда.
росúн-а, f. I., -и́чка,- -очка, f. I.*), dim. росá.
росúстий, adj., voll Tau.
рос-йти, v. II. A., (prs. 1. s. -шý, vp. (з-)-шéний), be-tauen, -netzen.
росúця, f. II., dim. росá.
росiл, m. I., (2. s. -у), Suppe.
росiш-кú, pl. f. I., (2, -óк), Aeste am Geweih.
рóслий, adj., erwachsen.
рослúна etc., siehe ростúна.
росóха, f. I.*), Gabel, Sprosse.
росохáтий, adj., gabelig, ästig.
росоховáтий, adj., gabelförmig.
рост = piст.
рост-й, v. I. B., (prt. piс, рослá), wachsen, gedeihen; zunehmen, sich vermehren.
ростúна, f. I., Pflanze, Gewächs.
ростúнний, adj., Pflanzen-.
ростúннiсть, f. I., Vegetation.
ростиноїдний, adj., pflanzenfressend.
рост-йти, v. II. A., (prs. -щý), wachsen machen (lassen), ziehen.
рóстїч, f. V., wilde Flucht.
росяний, adj., Tau-.
рот, m. I., Mund; -ик, m. I.*), dim.
рóхка-ти, v. I. A., grunzen.
рóхкiт, m. I., (2. s. у.), Grunzen.
рочник, m. I.*), Jahrgang.
рóч(о)к, m I.*), dim. рiк.
руб, m. I., Hau, Schlag. [fällen.
рубá-ти, v. I. A., hacken, hauen,
рубáха, f. I.*), grobes Hemd.
рубáч, m. IV., (2. s. -á), Holzhacker. [(Münze); Heubaum.
руб(é)ль, m. II., (2. s. -я), Rubel
руб(é)ць, m. II., (2. s. -я), Saum, Naht, Narbe.
руб-йти, v. II. A.*), einsäumen.

Digitized by Google

рубн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), руба́ти.
руга́-ти, v. I. A., schmähen, lästern, verhöhnen.
руда́, f. I., Erz; Rost.
руда́вий, adj., erzfarbig.
рудя́й, adj., rothaarig. [den.
руді́-ти, v. I. A., (fuchs-)rot wer-
рудни́й, adj., erzhaltig. [werk.
рудни́к, m. I.*), (2. s. -á), Berg-
рудоко́п, m. I., Bergmann.
ру́жа = ро́жа.
ру́же = ору́же. [ruinieren.
руйну-ва́ти, v. I. A.*), zerstören,
рука́, f. I.*), Hand, Arm.
рука́в, m. I., (2. s. -á), Aermel.
рукави́-ця, f. II., Handschuh; -чка, f. I.*), (2. pl. -чо́к), dim. [macher.
рукави́чник, m. I.*), Handschuh-
рукоді́льний adj., Manufaktur-.
рукоді́льни-к, m. I.*), Handarbeiter; -ця, f. II., -in.
рукоді́льня, f. II., Manufaktur.
руко́пись, f. V., Handschrift.
рукопи́сний, adj., handschriftlich.
рукотво́рний, adj., von Menschenhand gemacht.
рукоя́ть, f. V., (Hand-)Griff, -habe.
рум, m. I., (2. s. -у), Rum
рума́к, m. I., (2. s. -á), Roß.
румеґа́-ти, v. I. A., wiedekauen.
румеґа́вці, pl. m. II., Wiederkäuer.
румови́-на, f. I., -ско, n. I.*), -ще, n. II., Schutt. [Röte.
румя́н(е́)ць, m. II., (Gesichts-
румя́ний, adj., rot(wangig).
румян-и́ти, v. II. A., röten; ся erröten.
румяні́-ти, v. I. A., румяни́ти ся.
румя́н(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Kamille. [rie. Gang.
рунду́к, m. I.*), (2. s. -á), Gale-
рундуч(о́)к, m. I.*), dim. рунду́к.
ру́но, n. I., Vließ.
ру́нта-ти, v. I A., руша́ти.
ру́ра, f. I., Röhre.
Ру́сь, f. V., Ruthenien. [Nymphe.
руса́л-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
ру́сий, adj., blond.
Ру́син, m. I., (2. pl. 1. -й), Ruthen-e; -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), -in.
руска́ль = риска́ль.
ру́ский, adj., ruthenisch.
рус-ло́, n. I., (2. pl. -е́л), Flußbett.
ру-сти́, v. I. A., brüllen.
руса́вий = ру́сий.
ру́та, f. I., Raute. [gung, Betrieb.
рух, m. I., (2. u. 7. -у), Bewe-
ру́ха-ти, v. I. A., rühren, bewegen.
рухли́вий, adj., beweglich, rührig, flink.
рухли́вість, f. V., Regsamkeit.
рухн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), hinstürzen; sich drängen.
рухо́мий, adj., beweglich.
рухо́мість, f. V., bewegliches Gut.
руч, на свою руч, auf eigene Faust.
руча́й, m. III., Bach. [hen.
руча́-ти, v. I. A., bürgen, gutste-
ручена́та, pl. n. V., dim. рука́.
ручи́тель, m. II., Bürge; -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к).
руч-и́ти, v. II A.*), -а́ти.
ру́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. рука́; Handgriff, Henkel. (Fe-
ручни́й, adj., Hand-. [der-)Halter.
ручни́к, m. I.*), (2. s. -á), Handtuch.
ручни́ця, f. II., Flinte.
руш!, int., marsch! fort!
руша́-ти, v. I. A., (an-, be-)rühren, rücken, in Bewegung setzen, aufbrechen, sich aufmachen; рушай! fort! vorwärts!
ру́ш-ити, p. v., II. A.*), (imp. руш!)
рушни́к = ручни́к. [-а́ти.
рушни́ця = ручни́ця.
рущина́, f. I., ruthenische Sprache.
ряб-а́тий, -и́й, adj., bunt; blatternarbig.

Digitized by Google

рябúна, f. I., Eberesche; Blatternarbe.
ряд, m. I., (2. s. ý), Reihe, Glied, Ordnung, Klasse; Regierung.
рядúтель, m. II., Verwalter.
ряд-úти, v. II. A., (prs. 1. s. -жý, vp. -жéний), herrschen, regieren, verwalten.
рядний, adj., ordentlich. [wand.
рядн-úна, f. I., ó, n. I., Tuch, Leinрядовúй, adj., Reihen-, Ordnungs-.
рядóм, adv., in einer Reihe.
рáжа, f. IV., Geschirr, Gerät.
рáсá, f. I., Falte; Priesterkleid.
рáска = рíска.
рясний, = рíсний.

С.

с, präp., siehe з!
сáбаш, m. IV., Sabbat. [cher.
са[га]йдáк, m. I.*), (2. s. -á), Kö-
сад, m. I., (2. s. -ý), Obstgarten.
сáджа, f. IV., Ruß. [Satzteich.
сáджав-ка, f. I.*), (2. pl. -óк),
са[д]жá-ти, v. I. A., setzen; pflanzen; ся prunken.
сад-úти, v. II. A., (prs. 1. s. -жý, vp. -жéний), жáти.
садíвництво, n. I. Obstbau.
садíвничий, adj., Obstbau-.
садíвник, m. I.*), (2. s. -á), Obstgärtner. [wunde.
сад-нó, n. I., (2. pl. .éн), Quetsch-
садовúй, adj., Obstgarten-.
садовúна, f. I., Obst. [derlassen.
садов-úти, v. II. A.*), setzen, nie
сáжа = сáджа.
сáжавка = сáджавка.
сажáти = саджáти.
саженúцї, pl. f. II., розсáда.
сак, m. I.*), Netz.
сáква, f. I., Quersack; бесáра.
саламáха, f. I.*, Gurkensalat.
салáш, m. IV., (2. s. -á), Feldhütte.
сáлба, f. I., Halsschmuck.
салíтра, f. I., Salpeter.
сáло, n. I., Fett, Speck.
сам, -á, -ó, pron., = adj., selbst,
сáме, adv., eben, gerade. [allein.
сáм(е)ць, m. II., Männchen.
самúй, pron. = adj., selbst; allein; eben der; lauter.
самúця, f. II., Weibchen.
самí-ський, -сíнький, ganz allein.
самíтний, adj., einsam.
само- etc., selbst-, allein- etc.
самовáр, m. I., Teemaschine.
самовíльний, adj., willkürlich.
самовлáсть, f., Alleinherrschaft.
самовлáстний, adj., despotisch.
самовлáстнíсть, f. V., Despotismus. [-sinnig.
самовóльний, adj., eigen-willig,
самовóля, f. II., Willkür, Mutwille.
самодíяльний, adj., selbsttätig.
самодíяльнíсть, f. V., Selbsttätigkeit.
самозвáн(е)ць, m. II., Usurpator.
самозвýк, m., Selbstlaut,
самолю́б, m. I., Egoist.
самолю́бний, adj., selbstsüchtig..
самолю́бство, n. I., Eigenliebe.
самопáл, m. I., Luntenflinte.
самóпас, adv., allein (ohne Aufsicht). [kenntnis.
самопíзнанє, n. IV., Selbster-
самóрíдний, adj, selbsterzeugt, natürlich, originell. [wußt.
самосьвíдомий, adj., selbstbe-
самосьвíдомíсть, f., Selbstbewußtsein.
самостíйний, adj., selbständig.
самостíйнíсть, f. V., Selbstständigkeit.
самосýд, m., freies Gerichtswesen.
самосýдний, adj., selbstrichtend.
самотá, f. I., Einsamkeit.
самóтний = самíтний.

Digitized by Google

самоубі́йник, m., Selbsmörder.
самоу́к, m. I.*), Autodidakt.
самоупра́ва, f., Selbstverwaltung.
самоупра́вний, adj., autonom.
самохва́ль-ба́, f., -ство, n. I., Selbstlob.
самохі́ть, adv., freiwillig.
самохі́тний, adj., freiwillig.
само́цьвіт, m., Edelstein.
са́н-и, pl. f. V., (6. -ьми́), Schlitten.
са́н-ка, f. I.*), (pl. 2. -о́к), Schlittenbaum; pl. Schlitten. [fahren.
санку-ва́ти ся, v. I. A.*), Schlitten
санн-и́й, adj., (-а́ доро́га) Schlitten(weg). [stätisch.
санови́тий, adj., vornehm, majes-
саноч-ки́, pl. f. I., (2. -о́к); санча́та, pl. n. V., dim. санки́.
са́па, f. I., Hacke, Haindel.
сапа́льник, m. I.*), Behacker.
са́па-ти, v. I. A., schnauben; keuchen.
сапа́-ти, v. I. A., behacken.
са́пивно, n. I.*), Hackenstiel.
са́п-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. са́па.
сапя́н, m. I., (2. s. -у), Saffian.
сапяно́вий, adj., Saffian-.
сапя́нці, pl. m. II., Saffianschuhe.
сара́ка, (m.) f. I.*), armer Schlucker.
саранча́, f. IV., Heuschrecke.
сард-е́ля, f. II., -и́нка, f. I.*), (2. pl. -ино́к), Sardelle.
сафя́н = сапя́н.
са́ха́р = цу́кор.
свавільний, adj., ausgelassen.
свавол-ити, v. II. A., (imp. -ь), ausgelassen sein. [wille.
сваволя, f. II., Uebermut, Mut-
свар-и́ти, v. II. A., zanken; ся streiten.
сва́р-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Zank, Streit. [süchtig.
свар-ки́й, -ли́вий, adj., zank-
сварли́вість, f. V., Streitsucht.
сват, m. I., Heiratsstifter; Schwä-
сва́танє, n. IV., Brautwerbung. [ger.
сва́та-ти, v. I. A., werben.
сва́ха, f. I.*), Brautwerberin; Schwägerin. [сва́ха.
сва́ш-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к); dim.
све́кла, f. I., бура́к.
све́к(о)р, m. I., Schwiegervater.
свекру́ха, f. I.*), Schwiegermutter.
сверби́гуз, m. I., Hagebutte.
сверб-і́ти, v. II. A.*), (prt. -і́в), jucken.
сверба́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Jucken; Krätze. [Bohrer.
све́рд-(е)л, m. I., -лик, m. I.*),
све́рлик = све́рдлик. [Grille.
свер-ч(о́)к, -ш(о́)к, -щ(о́)к, m. I.*),
свина́р, m. II, (2. s. -я́), Schweinehirt.
свини́на, f. I., Schweinefleisch.
свин-и́ти, v. II. A., besudeln.
сви́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. свиня́.
свинова́тий, adj., schweinisch.
свинопа́с, m. I., свина́р.
сви́ньский, adj., schweinisch, Schweine-.
свиня́, f. II., Schwein; безпо́га.
сви́сн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), свиста́ти.
свист, m. I., (2. s. -у), Pfiff.
сви́став-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Pfeife.
свист-а́ти, v. I. B., (prt. -а́в, prs. -*щу*, imp. -*щи́*), pfeifen.
свисту́н, m. I., (2. s. -а́). Gimpel.
сви́т-а, f. I., Rock, Mantel; -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
свита́-ти, v. I. A., tagen.
свищ, m. IV., Murmeltier.
сьві́д-ім, -омий, adj., bewußt.
сьві́д(о)к, m. I.*), Zeuge.
сьві́домість, f. V., Bewußtsein.
сьві́до́цтво, n. I., Zeugnis.
сьвідч-и́ти, v. II. A.*), zeugen.

Digitized by Google

сьві́жий, adj., frisch.
сьві́ж-и́ти, v. II. A.*), erfrischen.
св-ій, -о́я, -о́е, pron., = adj., (m. u. n.: 6. u. 7. s. -о́їм; f. 3. u. 7. s. -о́їй, 4. -о́ю, 6. -о́єю; pl. 1. -о́ї, 2. u. 7. -о́їх, 3. -о́їм, 6. -о́їми), sein; eigen; verwandt.
свійски́й, adj., zahm.
сьві́т, m. I., Welt; Licht.
сьві́тильний, adj., Leucht-, Licht-.
сьві́тильник, m. I.*), Lampe.
сьві́тило, n. I., Leuchte.
сьві́тильце, n. III., dim. сьві́тло.
сьві́т-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чу́, vp. (за-)-че́ний), leuchten, scheinen, glänzen.
сьві́тич, m. IV., Leuchter.
сьві́тлий, adj., hell, licht, klar; erlaucht; gebildet.
сьві́тли́ця, f. II., Zimmer.
сьві́тл'сть, f. V., Durchlaucht.
сьві́тло, n. I., Licht, Glanz, Helle.
сьві́тлови́й, adj., Licht-.
сьві́тлоно́сний, adj., lichttragend.
сьві́тлу́ш-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Leuchtkäfer. [hanniswurm.
сьві́тля́к, m. I.*), (2. s. -á), Jo-
сьві́тови́й, adj., Welt-.
сьві́тогля́д, m. I., (2. s. -у), Weltanschauung.
сьві́точ, m. IV., Leuchte.
сьві́тський, adj., weltlich.
сьві́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Kerze.
сьві́чник, m. I.*), Leuchter.
свобі́дний, adj., frei, ungezwungen.
свобі́дн'сть, f. V., Freiheit; Ungezwungenheit.
свобода́, f. I., Freiheit.
сво-є́, -я́, siehe свій.
сво-ї́ти, v. II. B., zähmen.
свойстве́нний, adj., eigentümlich.
свойстве́нн'сть, f. V., Eigentümlichkeit.
свойство́, n. I., Eigenschaft.
сво́ло-к, m. I., (7. s. -ц'), Tragbalken.
сво́р[е]нь, m. II., Sperrnagel.
своя́к, m. I.*), (2. s. á), Anverсьвят = сьвяти́й. [wandter.
сьвят(е́)ць, m. II., Scheinheiliger.
сьвяти́й, adj., heilig.
сьвяти́ня, f. II., Tempel.
сьвят-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чу́, vp. -че́ний), heiligen; weihen; ся geheiligt werden, gesegnet sein.
сьвя́т'сть, f. V., Heiligkeit.
сьвятку-ва́ти, v. I. A.*), feiern.
сьвя́то, n I., Feier-, Fest-tag, Fest.
сьвято́чний, adj., Fest-, feierlich.
сьвято́чн'сть, f. V., Feierlichkeit.
сьвяще́нник, m. I.*), Priester.
се́бний, adj., mutig.
себто, d. i.
сегобі́чний, adj., diesseitig.
сего́дн-е, -и, -я, adv., heute.
сего́днїшний, adj., heutig,
сеголи́тний, adj., heurig.
сегоча́сний, adj., gegenwärtig.
сей, ся, се, pron., (m. u. n.: s. 2. се́-го, 3. -му, 6. сим, 7. сїм; f. 2. се́ї, 3. u. 7. сїй, 4. сю, 6. се́ю; pl. 1. сї, 2. u. 7. сих, 3. сим, 6. сими), dieser.
селе́дець = оселе́дець.
се́лезень, m. II. ка́чур.
селезі́н-ка, f. I., (2. pl. -о́к), Milz.
сел-и́ти, v II. A.. ansiedeln.
се́лище, n. II., Ansiedlung.
село́, n. I., (pl. 1. се́ла, 2. сїл), [Dorf.
сельце́, n. III., dim. село́.
селю́-к, m. I.*), -х, m. I., (7. -ю́), Dorfbewohner. [Dorfbewohner.
селя-ни́н, m. I., (pl. 1. -ни, 2. -н),
селя́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Dorfbewohnerin.
селя́ньский, adj., Dorf-.
семе́йний, adj., Familien-.

Digitized by Google

семе́йство, n. I., роди́на.
семера́кий, adj., siebenfach.
се́меро, num., sieben.
семи- etc., sieben- etc.
се́мий, num. = adj., siebenter.
сем-я́, f. III., роди́на.
се́рба-ти, v. I. A., schlürfen.
се́рбн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), се́рбати.
се́рга, f. I.*), Ohrring (ковто́к).
серда́к, m. I.*), (2. s. -á), сїра́к.
серде́га, m. = f. I.*), armer Wicht.
се́рденько, n. I.*), dim. се́рце.
серде́-чний, -шний, adj., herzlich.
се́рд-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -жу, vp. -женнй), erzürnen, zornig machen; ся zornig sein.
серди́тий, adj., zornig. [inmitten.
серед, präp. 2., zwischen, unter,
середа́, f. I., Mittwoch.
середзе́мний, adj., mittelländisch.
сере́дина, f. I., Mitte, Inneres.
сере́дний, adj., mittlerer; mittelmäßig. [nacht.
середо-пі́вно́чи, adv., um Mitter-
середопі́сте, n. IV., Mittfasten.
середу́дня, adv., zur Mittagszeit.
середу́щий, adj., mittlerer, Mittel-.
сере́ж-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
серна́, f. I., Reh. [се́рна.
серни́на, f. I., Rehfleisch.
серню́к, m. I.*), (2. s. -á), Rehbock.
серня́, m. V., -тко, n. I.*), junges Reh.
серп, m. I., Sichel.
се́рпан(о)к, m. I.*). Schleier; Mull.
серпанко́вий, adj., aus Mull.
се́рп(е)нь, m. II., August.
се́рпик, m. I.*), dim. серп.
серпов-а́тий, -о́вий, adj., sichelförmig. [Inneres; Mark.
се́р-це, n. III., (2. pl. -де́ць), Herz;
серцева́тий, adj., herzförmig.
серце́вий, adj., Herz-. [Schwester.
сест-ра́, f. I., (2. pl. -ёр),
се́стри́н, adj., der Schwester.
сестри́ця, f. II., сестра́.
сестри́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. сестра́. [f. II., Nichte.
сестрі́н-(е)ць, m. II., Neffe; -иця,
сестрі́нний, adj., geschwisterlich.
сива́вий, adj., graulich.
сива́к, m. I.*), (2. s. -á), Graukopf.
си́вий, adj., grau.
сивина́, f. I., graues Haar.
си́ві-ти, v. I. A., grau werden, ergrauen.
си́вний, adj., рясни́й.
сивобо́ро́дий, adj., graubärtig.
сивоволо́сий, adj., grauhaarig.
сивоголо́вий, adj , grauköpfig.
сивоо́кий, adj., grauäugig. [bart.
сивоу́сий, adj., mit grauen Schnur-
сиву́ха, f. I.*), горівка.
си́дженє, n. IV., das Sitzen.
сидї́л-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Wärterin.
сид-і́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -жу, prt. -і́в, vp. -женнй), sitzen.
си́зий, adj., blau. [wohnen.
сизокри́лий, adj., blauschwingig.
сик, m. I.*), (2. s. -у), Gezisch.
си́кав-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Spritze.
си́ка-ти, v. I. A., spritzen.
сикли́ни, pl. f. I., Urin. [си́кати.
си́кн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув),
си́ла, f. I., Stärke, Kraft, Macht, Gewalt; Menge. [mensch.
сила́ч, m. IV., (2. s. -á), Kraft-
силе́нний, adj., mächtig.
сил-и́ти, v. II. A., силя́ти.
сил-и́ти ся, v. II. A., sich anstrengen.
си́лище, n. II., Kampfplatz.
си́лком, adv., mit Gewalt.
силку-ва́ти ся, v. I. A.*), sich laben; sich anstrengen. [mächtig.
си́льний, adj., kräftig, stark,

Digitized by Google

сило́, n. I., Fangschlinge.
силомі́ць, adv., mit Gewalt.
си́лу-вати, v. I. A.*), nötigen, zwingen; ся sich anstrengen (bemühen). [dim. сило́,
сил-ьце́, n. III., (2. pl. -е́ць),
силя́-ти, v. I. A., fädeln.
син, m. I., (1. pl. -и́), Sohn.
синь, f. V., Bläue.
син(е́)ць, m. II., blauer Fleck.
сини́ск-о, m. I.*), aug. син.
син-и́ти, v. II. A., blau färben.
сини́-ця, f. II., Meise; -чка, f. I.*), (2. pl. -чо́к), dim.
сині́вский, adj., Sohnes-.
си́нї-ти, v. I. A., blau werden.
синова́, f. = adj., Schwiegertochter.
синоо́кий, adj., blauäugig.
синю́к, m. I.*), (2. s. -а́), Blaumeise.
синя́вий, adj., bläulich.
син-я́к, m. I.*), (2. s. -а́), -е́ць.
сип, m. I., (2. s. -у), Schutt.
си́п-ати, v. I. B., (prt. -ав, prs. 1. s. си́пл-ю, 3. pl. -ють, imp. сип, -мо, -те), schütten; streuen.
сип-і́ти, v. II. A., (prt. -і́в), zischen.
сипки́й, adj., kleinkörnig, schütter.
си́пн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), [си́пати.
сир, m. I., Käse.
си́рватка, f. I.*), Molken.
си́р(е́)ць, m. II., dim. сир. [roh.
сир-и́й, adj., roh; -і́с[їн]ький, ganz
си́рість, f. V., Feuchtigkeit; roher Zustand. [си́рота.
сирі́т-ка, f. I.*, (2. pl. -ок), dim.
сирі́тский, adj., Waisen-.
сирі́тство, n. I, Waisenstand.
си́рний, adj., Käse-.
сирови́ця, f. II., Salzwasser.
сироїж-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Milchschwamm.
си́рота, f. I., (2. pl. сирі́т), Waise.
сироти́на, f. I., си́рота.
сироти́ньский = сирі́тский.
сирот-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чу́, vp. (о-)-че́ний), zu Waisen machen.
сиса́льний, adj., Saug-.
сиса́л-ьце, n. III., (2. pl. -е́ць), Saugrüssel.
сить, f. V., Sattheit; Fettigkeit.
сита́, f. I., Honigwasser.
сите́нький, adj., fett.
си́тий, adj., fett, satt.
сит-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чу́, vp. (на-) че́ний), sättigen, fett machen.
си́тість, f. V., Fettigkeit. [си́то.
си́т-ко, n. I.*), -це́, n. III., dim.
ситни́й, adj., sättigend. [macher.
ситни́к, m. I.*), (2. s. -а́), Sieb-
си́то, n. I., Sieb.
сич, m. IV., (2. s. -а́), Eule. [сині́ти.
сич-а́ти, v. II. A.*), (prt. -а́в),
сия́-ти, v. I. A., leuchten, strahlen.
сї, pl. von сей.
сїв, m. I., (2. s. -у), Saat.
сїва́ч, m. IV., (2. s. -а́), Sämann.
сїва́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Sä-
сївба́, f. I., Saat. [maschine.
сївки́й, adj., ausgiebig (Samen).
сїдь, f. V., das Grau der Haare.
сї́дало, n. I., Sitz.
сїда́-ти, v. I. A., sich setzen.
сїде́леч-ко, n. I.*), (2. pl. -ок),
сїди́на, f. I., сїдь. [dim. сїдло́.
сїд-ло́, n. I., (2. pl. -е́л), Sattel.
сїдля́р, m. II., (2. s. -я́), Sattler.
сїдо- etc., siehe сиво- etc!
сїйба́ = сївба́.
сік, m. I.*), (2. s. соку), сок.
сїкани́на, f. I, Hackfleisch.
сї́ка-ти ся, v. I. A., losgehen, herfallen. [messer.
сїка́ч, m. IV., (2. s. -а́), Hack-
сїкти́ = сїчи́.
сіль, f. V., Salz.
сільни́й, adj., Salz-. [f. I.*), dim.
сільни́-ця, f. II., Salzfaß; -чка,

Digitized by Google

сїльский, adj., Dorf-, ländlich.
сїл-ьцé, n. III., (2. pl. -éць), сильцé.
сїм, num., sieben; -десять, 70; -нá[й]цять, 17; -сóт, 700.
сі́м-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Siebener.
сі́мя, (n. = імя́ oder 1. u. 4. сі́м-я, 3. u. 7. -ю, 6. -ям); (Hanf-)Same.
сїм-я́, f. III., родúна.
сїмяний = родúнний.
сі́ни, pl. f. V., Vorhaus.
сїнний, adj, Vorhaus-.
сїнни́к, m. I.*), (2. s. -á), Strohsack.
сі́но, n. I, Heu.
сїнóжать, f. V., Heuwiese.
сїножáтний, adj., Wiesen-.
сїнокóси, pl. m. I., Heumahd.
сїнцé, n. III., dim. сі́но.
сїнцї́, pl. m. II., dim. сі́ни.
сі́па-ти, v. I. A., zerren, reißen, zausen. [сі́пати.
сі́пн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув),
сїрáк, m. I.*), (2. s. -á), Bauernmantel.
сірачúна, f. I., dim. сїрáк.
сі́рий = сúвий. [grauen.
сїрі́-ти, v. I. A., grau werden,
сі́рка, f. I.*), Schwefel.
сїрковúй, adj., Schwefel-.
сїрни́к, m. I.*), (2. s. -á), Zündholz.
сїро- etc., siehe сúво- etc.
сїрóма, m. = f. I., сарáка.
сїрчáний = сїрковúй.
сїрчúстий, adj., schwefelig.
сі́сти, p. v. I. B., (prs. ся́д-у..., prt. сі́в, imp. сядь), sich setzen.
сїть, f. V., сі́т-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Netz.
сїтковáтий, adj., netzförmig.
сїтни́к, m. I.*), (2. s. -á), Binse.
сітчáтий, adj., Netz-. [Netzhaut.
сїтчáт-ка, f. I.*), (2. pl. -óк),
сі́ча, f. IV., Schlacht.
сі́ч(е)нь, m. II., Jänner.
сїч-й, v. I. B., (prt. сїк, -ла), hacken; niedermachen.
сі́чка, f. I.*), Häcksel. [schneider.
сїчкáр, m. II., (2. s. -я), Häcksel-
сїчкáр-ня, f. II., (2. pl. -éнь), Häckselmaschine.
сїчний, adj., Schneide-.
сїя́тельство, n. I., Durchlaucht.
сі́-яти, v. I. A., (prt. -яв), säen; **сїя́ти** = сия́ти. [sieben.
сїя́ч = сївáч. [winseln.
скавул-і́ти, v. II. A., (prt. -і́в),
скáжéний, adj., wütend, rasend.
скаженúна, f. I., Wutkrankheit.
скажéні́сть, f. V., Wut.
скажені́-ти, v. I. A., wüten, rasen, toben.
скáза, f. I., Fleck, Mangel.
скáзано, wie gesagt.
сказ-áти, p. v., казáти.
сказ-и́ти, p. v., казúти.
сказíв-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Zeiger, Fingerzeig.
скáзка, f. Märchen. [hüpfen.
скака́-ти, v. I. A., springen,
скакýн, m. I., (2. s. -á), Grashüpfer.
скáла, f. I., (pl. 1. скáли), Fels.
скаламути́ти, p. v., trüben.
скалúн(е)ць, m. II., Feldspat..
скалú-нний, -стий, adj., felsig.
скал-и́ти, v. II. A., (зýби, Zähne) fletschen. [beschädigen (körp.)
скалі́чити, p. v., verstümmeln,
скалі́чі́-ти, p. v., I. A., Krüppel werden. [Muschel.
скáл-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Splitter;
скáльний, adj., Felsen-.
скалýб-а, -ина, f. I., Spalte.
скаля́ти, p. v., besudeln.
скамені́ти, p. v., versteinern.
скап, m. I., Traufe. [vollbringen.
скапáрити, p. v., leidlich (elend)
скáпати, p. v., abtriefen; ся schwinden.

Digitized by Google

скапра́ві-ти, p. v. I. A., triefäugig werden. [tröpfeln.
ска́пу-вати, v. I. A.*), herab-
скаралу́ща, f. IV., Schale. [werden.
скара́ска-ти ся, p. v. I. A., los-
скара́ти, p. v., (be)strafen. [Ärar.
скарб, m. I., (2. s. -y), Schatz;
ска́рбник, m. I., Schatzmeister.
скарбни́ця, f. II., Schatzkammer.
скарбо́ви́й, adj., wertvoll; ärarisch.
скарбо́вість f. V., Finanzwesen.
скарбо́на, f. I., Sparbüchse.
ска́рга, f. I.*), Klage.
ска́рж-ити, v. I. A.*), (imp. скарж!), klagen, ся sich beklagen.
скарлятúна, f. I., Scharlach.
скартáти, p. v., rügen.
скасува́ти, p. v., касува́ти.
ска́тер-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к); -ть, f. V., о́брус.
скатува́ти, p. v., катува́ти.
сквап-ли́вий, -ний, adj., eilig, rasch.
сквáпність, f. V., Eile, Hast.
сквáсити ся, p. v., sauere Miene machen.
сквасúти, p. v., sauer werden.
сквéрнь, f. V., Unflat, Scheusal.
сквéрний, adj., unrein, sündhaft.
сквéрн-ити, v. II. A., verunreinigen, beflecken.
скелúстий = скалúстий.
скéля, f. II., скалá.
скервáв-ити, p. v. II. A.*), (imp. скервáв), blutig schlagen.
скúба, f. I., Scholle.
скибúстий, adj., schollig. [скúба.
скúб-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
скигл-íти, v. II. A., jammern, wimmern.
скúгля, f. II., Kiebitz. [werfen.
скидáти, v., (ab-, zusammen)
скúнути, p. v., скидáти. [reißen.
скипá-ти, v. I. A., spalten; stechen,
скипíти, p. v., (prt. -íв), ab-sieden, kochen.
скúп-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Spleiße, Spann.
скúрта = стúрта. [abgähren.
скисá-ти, v. I. A., sauer werden,
скúслий, adj., sauer geworden.
скúс нути, p. v. -áти.
скит, m. I., Einsiedelei.
скитáл(е)ць, m. II., Nomade.
скитáльство, n. I., Nomadenleben.
скита́-ти ся, v. I. A., herumziehen.
скíк, -íць, int., husch!
скíльк-и, -о, adv., wieviel, soviel; oc. insofern.
скíлькість, f. V., Quantität.
скíльчити ся, p. v., keimen.
скíн, m. I. (2. s. скону), Lebensende. [enden, sterben.
скінчúти, p. v., beenden; ся ver-
скíра f. I., Haut.
скірúстий, adj., häutig.
скíряний, adj., ledern.
скíс, на с., adv., schräg, schief.
скíсний, adj., schräg, schief.
склад, m. I., (2. s. -y), Niederlage, Lager; Zusammenhang, Ordnung; Silbe.
складá-ти, v. I. A., zusammenlegen; wälzen (auf jmd.); ся; bestehen (aus); sich verlassen; sich treffen. [setzer.
складáч, m. IV., (2. s. -á), Schrift-
склáд-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Sammlung; Falte.
склáдний, adj., passend, übereinstimmend; geschickt.
склáдність, f. V., Übereinstimmung; Geschicklichkeit.
склáд-ня, f. II., (2. pl. -нь), Syntax.
складовúй, adj., Bestand-.
склá-сти, p. v., -дáти.
склеíти, p. v., zusammenleimen.
склеп, m. I. (2. s. -y), Gewölb, Laden.

Digitized by Google

склепáр, m. II., (2. s. -я́), Händler.
склеп-и́ти, p. v. II. A.*), -лювати.
склепі́нє, n. IV., Wölbung.
склéплю-вати, v. I. A.*), wölben; ся sich schließen. [rufen.
склика́-ти, v. I. A., zusammen-
скли́кати, p. v., склика́ти.
склін, m. I., (2 s. склону), Abhang;
склінний, adj., geneigt. [Neigung.
скло, n. I., Glas.
склон-и́ти, p. v., -я́ти.
склóнний = склі́нний.
склóнність, f. V., Neigung.
склоня́-ти, v. I. A., neigen, biegen.
склянни́й, adj., gläsern; Glas-.
скля́н-ка, f. I., (2. pl. -óк), Glas, Flasche. [скля́нка.
скля́н-очка, f. I.*), -чи́на, f. I., dim.
скляр, m. II., (2. s. -я́), Glaser.
скóб-á, f. I., Klammer; -ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim.
скобот-áти, v. I. B., (prt. -áв, prs. -чу, imp. -ч!), kitzeln.
скоботли́вий, adj., kitzlig.
сковорóда, f. I., Pfanne.
скої́ти, p. v., anstellen; ся sich ereignen.
скок, m. I.*), (2. s. -у), Sprung.
скóкн-ути, v. I. B., (prt. -ув), springen.
сколі́нч-ити ся, p. v. II. A.*), (prt. сколїнч!), lahm werden.
сколоти́ти, p. v., vermischen, schütteln.
сконáти, p. v., sterben.
скоп-áти, p. v., -увати.
скоп(é)ць, m. II., Kübel, kl. Gefäß.
скóпу-вати, v. I. A.*), ab-, zusammen-graben.
скóрбний, adj., traurig.
скорбóта, f. I., Trauer, Kummer.
скóрий, adj., schnell, flink.
скористáти, p. v., користáти.
скор-и́ти, v. II. A., eilen.
скóрість, f. V., Schnelligkeit.
скоро, conj., sobald, wenn.
скоро- etc., schnell- etc.
скорóд-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -жу, vp. -жений, imp. -ь!), rechen.
скóром, m. I., (2. s. -у); -а, f. I., Fleisch- u. Milchspeise.
скорóм-ити, v. II. A.*), befetten; ся essen (скóрóм).
скорóмний, adj., fett.
скорóпись, f. V., Schnellschrift.
скорóченє, n. IV., Abkürzung.
скорт-ї́ти, impers. v. II. A., (prt. -ї́ло), gelüsten. [beerbaum.
скóрýх, m. I.*), (2. s. -у), Vogel-
скóрчити, p. v., zusammenziehen, krümmen. [scheel.
скóса, adv., schief, schielend,
скóсий, adj., schräg, schief.
скоси́ти, p. v., abmähen.
скостені́ти, p. v., erstarren.
скот, m. I., -и́на, f. I., худóба.
скотáрство, n. I., Viehzucht.
скоти́ти, p. v., скóчувати.
скóч-ити, p. v. II. A.*), (imp. скоч!), скóкнути. [wälzen.
скóчу-вати, v. I. A.*), (ħin)ab-
скоштувáти, p. v., verkosten.
скрань, f. V., Schläfe.
скранéвий, adj., Schläfen-.
скрáяти, p. v, herunter-, abschneiden.
скрéб-ло, n. I., (2. pl. -éл), згрéбло.
скребт-áти, v. I. B., (prt. -áв, prs. -чу, imp. -чи́), (ab)schaben.
скрéг-іт, m. I., (2. s. -оту), Knirschen. [kreischend.
скрегітли́вий, adj., knirschend,
скрегот-áти, v. I. B., (prt. -áв, prs. -чу, imp. -чи́), knirschen; krächzen; kreischen.
скрегýл(е)ць, m. II., Sperber.
скрептáти, = скребтáти. [-hehlen.
скривá-ти v. I. A., ver-bergen,
скри́вдити, p. v., кри́вдити.
скриви́ти, p. v., криви́ти.

Digitized by Google

скрижа́ль, f. V., (Gesetzes-)tafel.
скрик, m., Aufschrei.
скри́кнути, p. v., aufschreien.
скри́н-ка, -очка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. скри́ня.
скри́ня, f. II., Lade, Koffer.
скриня́р, m. II., (2. s. -я́), Ladenmacher.
скрип, m. I., (2. s. -у), Knarren.
скрип-і́ти, v. II. A.*), (prt. -ів), knarren.
скри́п-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Geige.
скрипли́вий, adj., knarrend.
скри́пник, m. I.*), (pl. 1. -и́), Geiger. [dim. скри́нка.
скри́поч-ка, f. I.*), (pl. 2. -о́к),
скри́-ти, p. v., -ва́ти.
скри́т-ий, -ний, adj., verborgen; verschlossen.
скри́тість, f. V., Verschlossenheit.
скри́т(о)к, m. I.*), (2. s. у), Schlupfwinkel.
скрича́ти, p. v., schreien, rufen.
скришѝти, p. v., zer-bröckeln,
скрізь, adv., überall. [malmen
скріп-и́ти, p. v., -ля́ти.
скріпля́-ти, v. I. A., festigen, stärken, kräftigen. [schneiden.
скро-ї́ти, p. v. II. B., ab-, zu-
скро́мний, adj,, bescheiden.
скро́мність, f. V., Bescheidenheit.
скрут, m. I., (2. s. -у), Drehung, Windung; Krümmung.
скру́т(е)ль, m. II., Rolle.
скру-ти́ти, p. v., -чувати.
скрутни́й, adj., schwierig, peinlich.
скру́ха, f. I.*), Reue, Buße.
скруш-и́ти, p. v. II. A.*), zerknirschen, -bröckeln.
скру́ш-і́ти, p. v., mürbe werden.
скру́чу-вати, v. I. A.*), zusammen, weg-, ver drehen.
ску́ба-ти, v. I A., zupfen, rupfen, zerren; prellen. [скуба́ти.
ску́бн-ути, p. v. I. B., (prt. -у́в),
ску́б-сти, v. I. B., (prt. скуб, -ла), -ати. [den; fesseln.
скува́ти, p. v., zusammenschmie-
скудо́вчити, p. v., zerzausen.
ску́ка, f. I.*), Langeweile.
ску́лити, p. v., zusammenziehen.
скупа́р, m. II., (2. s. -я́), Geizhals.
скупа́ти, p. v., (ab-)baden.
скуп(е́)ць, m. II., скупа́р.
скупи́й, adj., geizig.
скупи́ти, p. v., -ля́ти, -о́вувати.
скупля́-ти, v. I. A., vereinigen; anhäufen.
ску́пність, f. V., Aggregation.
скупо́ву-вати, v. I. A.*), zusammenkaufen.
ску́пощі, pl. m. IV., Geiz.
скупу-ва́ти ся, v. I. A.*), geizen.
скуп-у́н, -щу́н, m. I., (2. s. -а́), скупа́р.
ску́ра-ти, p. v. I. A., gewinnen; erreichen.
скус, m. I., (2. s. -у), Geschmack.
ску́са, f. I., Köder; Versuchung.
скуси́тель, m. II., Versucher; -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), -in.
скуси́ти, p. v., скуша́ти. [lich.
ску́сний, adj, schmackhaft; künst-
ску́сність, f. V., Kunstfertigkeit.
ску́т(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Wirkung, Erfolg.
скуто́чний, adj., wirksam.
скуто́чність, f. V., Wirksamkeit.
скуча́-ти, v. I. A., sich langweilen (sehnen).
ску́чний, adj., langweilig.
скуша́-ти, v. I. A., ver-suchen,
ску́шний = ску́чний. [führen.
слабі́й, adj., schwach; krank.
слабина́, f. I., alles Schwache.
слаб-и́ти, v. II. A.*), schwächen.
сла́бість, f. V., Schwäche, Krankheit.
слабки́й, adj., schwach.
сла́бн-ути, v. I. B., (prt. слаб, -ла), schwach werden.
сла́бо коли, selten wann.

Digitized by Google

слабови́тий, adj., schwächlich, kränklich. [keit.
слабови́тість, f. V., Kränklich-
слабоду́х, m., Kleinmütiger.
слабоду́шний, adj., kleinmütig.
слабоду́шність, f. V., Kleinmut.
слабоси́лий, adj., schwächlich.
слабоу́мний, adj., schwachsinnig.
слабоу́мність, f. V., Schwachsinn.
слабу-ва́ти, v. I. A.*), krank sein.
сла̀ва, f. I., Ruhm, Ruf. [rühmen.
слав-и́ти, v. II. A.*), preisen,
сла́вний, adj., berühmt.
Славя-ни́н, m. I., (pl. 1. -ни, 2. -н), Slav-e; -нка, f. I.*), -in.
славя́ньский, adj., slavisch.
Славя́нщина, f. I., Slavenland.
сласни́й, adj., lecker.
сласть, f. V., Süßigkeit.
сла́ти, -v. I. B., (prs. шл-ю, -ють; imp. -и; prt. слав), schicken,
сла́тина, f. I., ропа́. [senden.
слеза́, f. I., (2. pl. слїз 6. -ми́), Träne. [dim. слеза́.
слез-и́на, f. I., -и́нка, -онька, f. I.*),
слез-и́ти, v. II. A., tränen; tröpfeln.
сли = если́.
сли́ва, f. I., Pflaumenbaum.
сливе́, adv., fast, beinahe; ist bekannt.
сли́в-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к). Pflaume.
слив-ко́вий, -ни́й, adj., Pflaumen-.
сливни́к, m. I.*), (2. s. -а́), Pflaumengarten.
сливо́вий = сливко́вий.
сливя́нка, f. I.*), Sliwowitz.
слиж, m. IV., Schmerle.
слиз, m. I., Malve.
слизи́стий, adj., schleimig.
слиз-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -жу́), Schleim absondern.
слизки́й, adj., schlüpfrig.
сли́зниця, f. II., Schleimhaut.
слима́к, m. I.*), (2. s. -а́), Schnecke.
сли́на, f. I., Speichel.
сли́навий, adj., sudelhaft. [cheln.
сли́н-ити, v. II. A., (imp. -ь!) bespei-
сли́нка, f. I.*), dim. сли́на.
сли́нниця f. II., Speicheldrüse.
слить, ist berühmt, gilt.
слих, m. I, (2. s. -у), Kunde.
слівце́, n. III., (2. pl. слове́ць), dim. сло́во.
слїд, m. I., (2. s. -у́), Spur, Fußstapfen; як слїд, wie sich's ziemt (gebührt).
слїди́тель, m. II., Forscher.
слїд-и́ти. v. II. A., (prs. 1. s. -жу́, vp. -же́ний), nachgehen, spähen, forschen, untersuchen.
слїдни́й, adj., bemerk-lich, -bar, kenntlich.
слї́дство, n. I., Untersuchung.
слї́ду-вати, v. I. A.*), folgen.
слї́з-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
слїзни́й, adj., Tränen-. [слеза́!
слїпа́к, m. I.*), (2. s. -а́), Blinder; Blindschleiche. [schauen.
слї́па-ти, v. I. A., (mühsam)
слїп(е́)ць, m. II., Blinder.
слїпи́й, adj., blind.
слїп-и́ти, v. II. A.*), blenden.
слї́пн-ути, v. I. B., (prt. слїп, -ла), erblinden.
слї́по, на с., adv., blindlings.
слїпо́та́, f. I., Blindheit. [слїпа́к.
слїп-у́ндра, m. = f. I., -цу́н, m. I.,
слітно, adv., regnerisch.
слобода́, f. I., Freigut.
слова́р, m. II., (2. s. -я́), Wörterbuch; -(е́)ць, m. II., dim.
слове́сний, adj., literarisch.
слове́сність, f. V., Literatur.
сло́вно, adv., ganz (eben)so. [Wort.
сло́в-о, n. I., (pl., 1. -а́, 2. слів),
сльоза́, u. dgl. siehe слеза́ etc.
сло-й, m. III., Schichte; Napf; -їк, m. I.*), Näpfchen.
слонь, m. II., Elefant.
слоне́вий, adj., Elefanten-.

Digitized by Google

сло́та́, f. I.. Regenwetter.
слота́вий, adj., regnerisch.
слуга́, m. u. f. I.*), Diener, -in.
слу́жба, f. I., Dienst.
служ-бови́й, -о́бний, adj., Dienst-.
служ-и́ти, v. II. A.*), dienen.
слу́жниця, f. II., Dienerin.
слуп, m. I., Säule, Pfeiler.
слута́, f. I., Lähmung.
слути́й, adj., gelähmt.
слух, m. I., (2. u. 7. -у), Gehör-(sinn); pl. Gerücht.
слу́ха-ти, v. I. A., hören, horchen; gehorchen.
слуха́ч, m. IV., (2. s. -á), (Zu-) Hörer; -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), -in.
слухня́ний = послу́шний.
слухня́ність = послу́шність.
слухо́вий, adj., Gehör-.
слу́ча́й, m. III., (Vor-)Fall.
случа́йний, adj., zufällig; gelegentlich.
случа́йність, f. V., Gelegenheit.
случа́ти ся, v., лучáти ся.
случ-и́ти ся, p. v., лучи́ти ся.
слу́шний, adj., geziemend, gerecht.
слу́шність, f. V., Recht.
слюб, m. I., (2. s. -у), Trauung.
слю́бний, adj., ehelich, Ehe-.
слюбу́-ва́ти, v. I. A.*), geloben.
слю́сар, m. II., Schlosser.
слю́сáр-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Schlosserei, Schlosserin.
слюсáрский, adj., Schlosser-.
сма́га́, f. I., Streif.
сма́га-ти, v. I. A., peitschen.
смагля́вий, adj., gebräunt.
смагн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), смáгати.
смаженúна, f. I., Geschmortes.
сма́женица, = я́шница.
сма́ж-ити, v. II. A.*), (imp. смаж!), schmoren, rösten. [Geschmack.
смак, m. I.*), (2. s. -у́),
смакота́, f. I., Schmackhaftigkeit.
сма́кощі = ла́сощі. [schmecken.
смаку́-ва́ти, v. I. A.*). (wohl)-
смаку́н, m. I., (2. s. -á), Feinschmecker.
сма́л(е)ць, m. II., Schmalz.
смал-и́ти, v. II. A., sengen.
сма́рка-ти, v. I. A., schnäuzen.
сма́рка́тий, adj., rotzig.
смаркáч, m. IV., Rotz-Bube; -ка, f. I.*). (2. pl. -о́к), -Mädel.
смарови́ло, n. I., Schmiere.
сма́р(о)к, m. I.*), Nasenschleim.
смару́-ва́ти, v. I. A.*), масти́ти.
смачни́й, adj., schmackhaft.
смерд-і́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -жý, prt. -і́в, vp. (за-)-дже́ний), stinken. [Stinker.
смердю́х, m. I., (2. -á, 5. u. 7. -у),
смерда́чий, adj., stinkend.
смере́ка, f. I.*), Fichte.
смерекóвий, adj., Fichten-.
смеречúна f. I., Fichtenwald.
смері́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. смере́ка. [merung.
смерк, m. I.*), (2. s. -у). Dämmerung.
смерка́-ти, v. I. A., dämmern.
смéркн-ути, v. I. B., (prt. смерк, -ла), смерка́ти.
смерть, f. V., Tod. [tötlich.
смерте́льний, adj., sterblich,
смертéнний, adj., tödlich.
смертéннність, f. V., Sterblichkeit.
смéртний, adj., tödlich, Todes-, Toten-, Sterbe-.
смертоно́сний, adj., todbringend.
сметáна, f. I, Rahm.
смик, m. I.*), Fidelbogen.
смирéнний = сми́рний.
смирéннність = сми́рність.
смири́тель, m. II., Bezwinger.
смир-и́ти, v. II. A., demütigen; bezwingen; unterdrücken.
сми́рний, adj., demütig, bescheiden, folgsam. [denheit.
сми́рність, f. V., Demut, Beschei-

Digitized by Google

смйч(о)к, m. I.*), dim. смик.
сьмі́ливий, adj., mutig, kühn; frei.
сьмі́ливість, f. V., Kühnheit;
сьмі́лий = сьмі́ливий. [Freiheit.
сьмі́лість = сьмі́ливість. [hals.
сьмільчáк, m. I.*), (2. s. -á), Wag-
сьмітé, n. IV., Kehricht, Mist.
сьмі́-ти, v. I. A., sich unterstehen (erkühnen).
сьміт-йти, v. II. A., (prs. 1. s. -чý, (за-)-чéний), Mist machen.
сьмітни́к, m. I.*), (2. s. -á), Misthaufen, -kasten.
сьміх, m. I., (2. u. 7. -ý), Lachen, Gelächter, Spott.
сьміхова́н(е)ць, m. II., Spaßvogel.
сьміхови́н-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Humoreske. [Spott, Hohn.
сьміхóвище, n. II., Gelächter,
сьміш-йти, v. II. A.*), lachen machen; spotten.
сьмішни́й, lächerlich.
сьмі-я́ти ся, v. I. A., (prt. -я́в ся), lachen.
смок, m. I., Pumpe; Drache.
смóква, f. I., мóрва.
смокíвни́ця, f, II. Feigenbaum.
смокт-áти, v. I. B., (prt. -áв, prs. 1. s. -чý, imp. -чи́), ссáти.
смолá, f. I., Pech, Harz.
смоли́стий, adj., harzig.
смол-йти, v. II. A., teeren; schmieren.
смоловúй, adj., aus Teer.
смолоски́п, m. I., Pechfackel.
смол-яни́й, adj., -и́стий. [brenner.
смоля́р, m. II., (2. s. -я́), Teer-
смоля́р-ня, f. II., (2. pl. -éнь), Teerbrennerei.
смород(é)ць, m. II., Ammoniak.
смородúна, f. I., Johannisbeere.
смотолóка, f. I.*), Katarrh.
смотр-íти, v. II. A., (prt. -íв), schauen; suchen, tasten.
смрíд, m. I., (2. s. -y), Gestank.
смýга, f. I.*), Streifen.
смýглий, adj., braun.
смýгліcть f. V., braune Farbe.
смýж-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim.
смýклий, adj., schlank. [смýга.
смýта, f. I., Unruhe; pl. Anarchie.
смут-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чý, vp. (за-)-чéний), betrüben.
смутни́й, adj., traurig. [werden.
смутні́-ти, v. I. A., trauriger
смýт(о)к, m. I.*), (2. s. -y), Traurigkeit, Verdruß.
смушéвий, adj., Lammfell-.
смýш(о)к, m. I.*), Lammfell.
сн- siehe auch **зн-**.
снагá, f. I.*), Kraft, Fähigkeit.
сн-и́ти, v. II. A., träumen.
сни́цар, m. II., Schnitzer.
сницáрский, adj., Schnitz-.
сницáрство, n. I., Schnitzerei.
снїг, m. I., (2. u. 7. -ý), Schnee.
снїговúй, adj., Schnee-.
снїговúця, f. II., Schneegestöber.
снїгýр, m. I., Gimpel; -(é)ць, m. II., dim. [(2. s. -y), Frühstück.
снїдáнє, n. IV., -(о)к, m. I.*),
снїдá-ти, v. I. A., frühstücken.
снїжúн-а, f. I., Schneeflocke; -ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim.
снїжни́й, adj., Schnee-.
снíп, m. I., (2. s. снопá), Garbe; -(ó)к, m. I.*), dim.
снїськúй, adj., ganz ähnlich.
снїт, m. I., Klotz.
снїт-ь, f. V., -á, I., Getreidebrand.
снїти́стий, adj., brandig.
снїт-и́ти ся, v. II. A., (prs. 1. s. -чý, vp. (за-)-чéний), brandig, (modrig) werden; versumpfen.
снíшний, adj., gestrig.
новáл-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Weberweife.
новúда, m. f. I., Nachtwandler.
нóчи, adv., gestern (abends).
сну-вáти, v. I. A.*), weifen; weben, spinnen; umherwandeln.

Digitized by Google

со-, siehe auch зо-, зі-!
собáка, m. u. f. I.*), Hund; пес.
собáчий, adj., Hunds-.
собі́, pron. sich, (Dativ).
сóблазнь, f. V., Ärgernis.
соблазн-и́ти, p. v. II. A., -я́ти.
соблазня́-ти, v. I. A., Ärgernis
собóль, m. II. Zobel. [geben.
соболéвий, adj., Zobel-.
собóр, m. I., Synode.
собóрний, adj., synodal. [sammlung.
собóрчик, m. I.*), Priesterver-
совá, f. I., (pl. сóви), Eule.
сóвган-ка, f. I.*), (2, pl. -ок), Eisbahn. [glitschen.
сóвга-ти ся, v. I. A., gleiten,
сóвість, f. V., Gewissen.
сóвістний, adj., gewissenhaft.
сóвістність, f. V., Gewissenhaftigkeit.
совíт, m. I., (2. s. -у), рáда.
совíтник, = рáдник.
совíту-вáти, v. I. A.*), рáдити.
сóвячий, adj., Eulen-.
согрíши́ти, p. v., sündigen,
создáти, p. v., erschaffen.
со-й, m. III., (2. s. -ю), Geschlecht, Gattung. [häher.
сóй-ка, f. I.*), (2. s. -óк), Eichel-
сойм, m. I., (2. s. -у), Landtag.
соймóвий, adj., Landtags-.
сок, m. I.*), (2. u. 7. -у), Saft.
сокúр-а, m. I., (pl. 1. -й), Hacke; -ка, f. I,*), (2. s. -óк), dim.
сокúрник, m. I.*), Zimmermann.
сóкіл, m. I., Falk; -óлик, m. I.*), dim.
сокóл-ин, -ий, -óвий, adj., Falken-.
сокоτ-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чý, vp. -чéний), стеречи́.
со-крушúти, p. v., c-.
сол-и́ти v. II. A., salzen.
солíм-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim. солóма. [-éйко, m. I.*), dim.
солов-íй, m, III., Nachtigall;
сóлод, m. I., (2. s. -у), Malz.
сóлодь, f. V., Süßigkeit.
солод-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -жý, vp. -жéний), versüßen.
солодкáвий, adj., süßlich.
солóдкáвість, f. V., Süßlichkeit,
солóдкий, adj., süß.
солóд[к]ість, f. V., Süße.
солóдний, adj., Malz-.
солóма, f. I., Stroh. [schnepfe.
солóм-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Wald-
солóмя́ний, adj., Stroh-.
солóний, adj., salzig.
солонúна, f. I., Speck. [quelle.
соля́н-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Salz-
сóлта, f. I., Schlacke.
сóлуд, m. I., Grind.
солудúвий, adj., grindig.
соля́ний, adj., Salz-. [siederei.
соля́р-ня, f. II., (2. pl. -éнь), Salz-
сом, m. I., Wels.
сомúна, f. I., Welsfleisch.
сóмп(е)ль, m. II., Zapfen.
с(о)н, m. I., (2. s. сн-у etc), Traum.
сóнечко, n. I.*), dim. сóнце. [sonnig.
сóнї-чний, -шний, adj., Sonnen-,
сóнї-чник, -шник, m. I.*), Sonnenblume. [Traum-.
сон-лúвий, -ний, adj., schläfrig;
сóнність, f. V., Schläfrigkeit
сóнце, n. III., Sonne.
сóняшний, = сóнїшний.
сопíв-ка, сопíл-ка, f. I.*), (2. pl. óк), Pfeife, Flöte. [tenspieler.
сопíв-ник, -льник, m. I.*), Flö-
сопíлоч-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), dim. сопíлка.
сóпіт, m. I., (2. s. -у), Schnarchen.
соп-íти, v. II. A.*), (prt. -íв), schnaufen, schnarchen.
сóпух, m. I., (2. u. 7. s. -у), Dunst.
сорозмíрний, adj., verhältnis-
сóрок, num., vierzig. [mäßig.
сорóка, f. I.*), Elster.
сороκа́тий, adj., scheckig.

Digitized by Google

сороковий, adj., vierzigster.
сорокопуд, m. I., Würger.
сором, m. I., (2. s. -y), Schande.
сором-ити, v. II. A.*), (imp. сором), beschämen; ~ся sich schämen.
соромливий, adj., schamhaft.
соромливість, f. V., Schamhaftigkeit.
соромний, adj., schändlich.
сорочá, n. V., junge Elster.
сорóчачий, adj., Elster-.
сороченя, n. V., dim. сорóка.
сорóчеч-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim. сорóчка.
сорочúна, f. I., dim. сорóчка.
сорóч-ка, f. I.*), (2. pl. óк), Hemd.
сóс-на, f. I., (2. pl. -óн), die Kiefer; -óнка, -ночка, f. I.*), dim.
сосни́к, m. I.*), (2. s. -á), Föhrenwald.
сосни́на, f. I., Fichtenholz.
сота́-ти, v. I. A., мота́ти.
сотвори́тель, m. II., Schöpfer.
сотвори́ти, p. v., erschaffen.
сотворі́нє, n. IV., Geschöpf.
сóтеро, num., hundertfach.
сóтик, m. I.*), Heller.
сóт-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Hundert.
сóтнар, m. II., Zentner.
сóт-ний, -ий, adj., hunderster.
сóт-ня, f. II., (2. pl. -ень), Hundert
сотцé, n. III., 100 Stück.
соу́зник, m. I.*), Mitgefangener.
сóха́, f. I.*), Gabelholz.
сóхн-ути, v, I. B., (prt. сох, -ла), trocknen; abmagern.
сохран-и́ти, p. v. II. B., -я́ти.
сохраня́-ти, v. I. A., хорони́ти.
сочеви́ця, f. II., Saatlinse.
сочи́стий, adj., saftig.
сóч-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Linse.
сóч(о)к, m. I.*), (2. s. -y), dim. сок.
сою́з, m. I., Bund, Bündnis.
сою́зний, adj., verbündet.
сою́зник, m. I.*), Verbündeter.
спад, m. I., (2. s. -y), (Nieder-)Fall, Gefälle.
спада́ти, v., (ab-, nieder-)falllen; sinken.
спади́стий, adj., abschüssig.
спадковúй, adj, Erb-, erblich.
спадкода́в(е)ць, m. II., Erblasser.
спадкоє́м-(е)ць, m. II., der Erbe.
спа́д(о)к, m. I.*), (2. s. -y), Nachlaß.
спадóчний, adj., lotrecht.
спа́дщина, f. I., Erbschaft.
спалах-котíти, p. v., -ну́ти.
спалахну́ти, p. v., auf-flackern, -flammen.
спали́ти, p. v., verbrennen.
спал-ня́, f. II., (2. pl. -ень), Schlafzimmer.
спамята́ти, p. v., gedenken; beruhigen.
спано́шити ся, p. v., Herr werden.
спа́рити, p. v., verbrühen.
спа́рний = па́рний.
спарува́ти, p. v., paaren.
спас, m. I. спаси́тель.
спаса́-ти, v. I. A., retten; abweiden.
спасе́н, -ний, adj., selig, heilbringend.
спаси́бі, int., Gottlob! Vergelts Gott!
спаси́тель, m. II., Retter, Erlöser, Heiland.
спаску́дити, p. v., beschmutzen; beschimpfen.
спа́сти, p. v., (prs. **спа́ду́** etc.), спада́ти.
спа́сти, p. v., (prs. **спасу́** etc.), спаса́ти.
сп-а́ти, v. II. A.*), (prt. -ав), schlafen.
спа́тоньки, dim. спа́ти.
спе́ка, f. I.*), Hitze.
спе́ка-ти ся, p. v., I. A., loswerden (-sagen).
спекти́ = спечи́.
сперед, präp., 2., vor, aus.
спереча́-ти ся, v. I. A., streiten.
спе́рти, p. v., спира́ти.
спершу́, adv., anfangs.
спеси́вий, adj., го́рдий.
спечи́, p. v., backen, braten; ver-

Digitized by Google

спиж, m. I. (2. s. -y), Erz.
спижáр-ня f. II., (2. pl. -éнь), Speisekammer.
спижóвий, adj. ehern.
спин, m. I., (2. s. -y), Einhalt.
спи́на, f. I., Rücken.
спина́-ти, v. I. A., zu-knöpfen, -heften; ся klimmen.
спин-и́ти, p. v., -я́ти.
спи́нний, adj., Rücken-.
спиня́-ти, v. I. A., auf-, ab-, zurück-halten: hemmen, hindern.
спира́-ти, v. I. A., vorenthalten; verwehren; unterstützen; ся sich widersetzen. [zeichnis, Liste.
спис, m. I., Spieß, Speer; Ver-
спис-а́ти, p. v., -увати.
спи́су-вати, v. I. A.*), nieder-, auf-schreiben; verzeichnen; ся sich hervortun.
спита́ти, p. v., fragen.
спиха́-ти, v. I. A., herunterstoßen; überwälzen.
спи́ця, f. II., Speiche.
спів- etc., mit- etc.
сьпів, m. I., (2. s. -y), Gesang.
сьпіва́к, m. I.*), (2. s. -á), Sänger.
сьпіва́н-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Lied; -очка, f. I.*), dim.
сьпіва́-ти, v. I. A., singen.
сьпіва́цкий, adj., Sänger-, Gesangs-.
сьпіва́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Sängerin.
сьпів(é)ць, m. II., сьпіва́к. [reich.
сьпівни́й, adj., sanglich; gesang-
сьпіву́чий, adj., sangeslustig.
сьпіву́чість, f. V., Sangeslust.
співча́сний, adj., gleichzeitig.
спі́д, m. I., (2. s. спóду), das Untere, Grund, Boden.
спід, präp. 2., aus, heraus, von.
спідл-и́ти, p. v. II. A., erniedrigen.
спі́дний, adj., der untere.
спідни́ця, f. II., Unterrock.
спізн-и́ти, p. v., -я́ти.
спізня́-ти, v. I. A., verspäten.
спійма́-ти p. v., fangen.
спі́йний, adj., bindig.
спі́йність, f. V., Kohäsion.
спі́лий = зрі́лий.
спі́лість, f. V., зрі́лість.
спі́л-ка, f. I.*). (2. pl. -óк), Gemein-, Genossen-schaft.
спі́лковий, adj., Genossenschafts-.
спі́льний, adj., gemeinschaftlich.
спі́льник, m. I.*), Genosse.
спі́льність, f. V., Gemeinschaft.
спімн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -ýв), erwähnen.
спір, m. I., (2. s. спóру), Streit.
спірни́й, adj., strittig; reichlich, ergiebig. [Reichlichkeit.
спі́рність, f. V., Strittigkeit;
спі́-ти, v. I. A., зрі́-ти (reifen).
спіткá-ти, p. v. I. A., здúбати.
спіткн-у́ти ся, p. v. I. B., (prt. -ýв), спотикну́ти ся. [ten.
спітні́ти, p. v., in Schweiß gera-
спіш-и́ти, v. II. A.*), eilen.
спішни́й, adj., eilig.
сплав, m. I., (2. s. -ý), Floß.
сплавбá, f. I., Flößung. [chen.
сплав(é)ць, m. II., Schwimmhölz-
сплáв-ити, p. v., -ля́ти. [gieren.
сплавля́-ти, v. I. A., flößen; le-
сплáвний, adj., schiffbar.
сплáвни́к, m. I.*), (2. s. -á), Flößer.
сплавни́цтво, n. I., Floßwesen.
сплáвність, f. V., Schiffbarkeit; Legierung. [lung; Tilgung.
спла́та, f. I., Aus-, Ab-, Be-zah-
спла́-тити, p. v., -чувати.
спла́чу-вати, v. I. A.*), aus-, ab-, be-zahlen; tilgen.
сплéскати, p. v., abplatten.
сплéснути, p. v., zusammenschlagen
сплe-стú, p. v., сплітáти. [(Hände).
спливáти, v., (herab-, zysammen-, heraus-)fließen, -schwimmen.

Digitized by Google

сплú-сти, p. v., -вáти.
сплíснíти, p. v., verschimmeln.
сплíта-ти, v. I. A., (zusammen-) flechten.
спльóву-вати, v. I. A.*), oft spucken.
сплóд-ити, p. v., (imp. -ь!), erzeugen.
сплóщ-ити, p. v. II. A.*), (imp. сплощ!), plattdrücken.
сплю́нути, p. v., ausspucken.
сплю́щити, p. v., (imp. сплющ!), zudrücken, schließen.
споважнí-ти, p. v. I. A., ernst werden.
спóвзнути, p. v., (prt. сповз), ausgleiten.
споливáти, v., einwindeln.
спов-йти, p. v., -ивáти.
спови́т(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Wickelkind.
сповíдь, f. V., Beichte.
сповідáльниця, f. II., Beichtstuhl.
сповідá-ти, v. I. A., beichten.
сповідни́к, m. I.*), (2. s. -á), Beicht-vater, -kind.
спові-сти́ти, p. v., -щáти.
сповіщá-ти, v. I. A., benachrichtigen.
спóвна, adv., vollkommen.
спóвн-йти, p. v. II. A., -я́ти.
сповня́-ти, v. I. A., erfüllen, vollenden.
спогадáти, p. v., sich errinnern.
споглядáти, v., hinblicken.
спогля́-нути, p. v., -дáти.
сподíван-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Erwartung.
сподíва-ти ся, v. I. A., hoffen, erwarten.
спóд-нї, pl. f. II., (2. pl. -éнь), Beinkleider.
сподóба, f. I., Wohlgefallen.
сподóба-ти ся, p. v., I. A., gefallen.
сподовúй, adj., der untere.
сподовúна, f. I., Bodensatz.
спожúва, f. I., Verbrauch.
споживá-ти, v., verzehren, -brauchen; genießen.
споживáч, m. IV., (2. s. -á), Konsument.
спожи́-ти, p. v., -вáти.
спожи́-т(о)к, m. I.*), (2. s. -у), -ва.
спо-íти, p. v. II. B., -ювати.
спокíй, m., Ruhe, Friede.
спокíйний, adj., ruhig, friedlich.
споко-íти, v. II. B., beruhigen.
споконвíку, adv., seit Urzeiten.
спокýса = покýса. [-führen.
спокусúти, p. v., ver-suchen,
спокýтувати, v., abbüßen.
спокý-тати, p. v., -тувати.
споліку-вати, v. I. A.*), ab-, wegspülen.
сполові́-ти, p. v. I. A., abschießen, fahl werden.
сполокáти, p. v., сполóкувати.
сполóшити, p. v., erschrecken, verscheuchen.
сполýка, f. I.*), Vereinigung.
сполучúти, p. v., vereinigen.
сполýчний, adj., vereinbar.
сполýчність, f. V., Zusammenhang.
спомагáти, v., unterstützen, helfen.
спóмин, m. I., (2. s. -у), Erinnerung.
споминáти, v. gedenken; erwähnen.
спóмин-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Erinnerung; Erwähnung.
спомíж, präp. 2., von, aus (der Mitte.
спомогáти = спомагáти.
спом-очú, p. v., -агáти.
спом-янýти, p. v., -инáти.
спонýка-ти, p. v. I A., bewegen, anstiften.
спопел-йти, p. v. II. A., einäschern.
спопелí-ти, p. v. I. A., zu Asche werden.
спóрий, adj., ergiebig; bedeutend.
спор-йти, v. II. A., steiten; fördern.
спорúш, m. IV., (2. s. -у), Mutterkorn.
спорíднене, n. IV., Verwandschaft.
спорíдн-йти, p. v. II. A., verschwägern.
споровúй, adj., Streit-.

Digitized by Google

спорожн-и́ти, p. v. II. A., ausleeren.
спорожні́ти, p. v., leer werden.
спор-о́ти, p. v., -ювати.
спору́д-ити, p. v. II. A., (prs. 1. s. -жу, vp. -женний), verfertigen.
спо́рю-вати, v. I. A.*), auf-trennen, -schlitzen.
споряджа́-ти, v. I. A., her-richten, [-stellen.
споряд-и́ти. p. v.. -жа́ти.
спо́сіб, m. I., (2. s. -у), Art, Weise.
спосі́бний, adj., tauglich, fähig, geschickt.
спосі́бність, f. V., Geschicklich- [keit, Gelegenheit.
способ-и́ти, v. II. A.*), vor-bereiten, -richten.
спостер-е́чи́, p. v., -іра́ти. [men.
спостерігá-ти, v. I. A,, wahrneh-
спотика́-ти ся, v. I. A., stolpern.
спотик-ну́ти ся, p. v., -а́ти ся.
споти́ти ся, p. v., (vp. споче́ний), in Schweiß geraten.
спотреб-и́ти, p. v. II. A.*), -ува́ти.
спотребу-ва́ти, p. v., verbrauchen.
спочив-а́ти, v., (aus-)ruhen, rasten.
спочи́н(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Ruhe, Rast.
спочи́[н-у]ти, p. v. I. B., (imp. -ь, prt. -[ну]в, спочива́ти.
спочува́ти, v., mitfühlen.
спочуте́, n., Mitgefühl.
спочу́-ти, p. v., -ва́ти.
спо́ю-вати, v. I. A.*), zusammenfügen, vereinigen.
спра́ва, f. I., Angelegenheit, Geschäft.
спра́вджу-вати v. I. A.*), feststellen, bestätigen.
справд-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -жу́, vp. -женний), -жувати.
спра́вдї, adv., wirklich, wahrlich, tatsächlich.
спра́вдїшний, adj., wahr, wirklich, [echt.
справедли́вий, adj., gerecht; echt.
справедли́вість, f. V., Gerechtigkeit, Recht.
спра́в(е)ць, m. II., Meister, Täter.
спра́в-ити, p. v., -ля́ти.
спра́ва-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Tat, Streich; Korrektur.
справля́-ти, v. I. A., richten, bereiten, anschaffen; zeigen, weisen; verbessern; ся Richtung nehmen; fertig werden.
спра́вний, adj., geschickt. [Täter.
спра́вник, m. I.*), Geschäsführer;
спра́вність, f. V., Geschicklichkeit.
справоздáв(е)ць, m. II., Berichterstatter.
справо́зданє, n. IV., Bericht.
справу-ва́ти, v. I. A.*), verwalten; ся sich aufführen. [Geschäft.
справу́н(о)к, m. I.*). (2. s. -у),
спра́га, f. I.*), Durst.
спра́глий, adj., schmachtend.
спрацюва́ти ся, p. v., sich abnützen.
спри́кр-ити, p. v. II. A., verleiden, ся überdrüssig (lästig) [werden.
спри́тний = зру́чний.
спри́тність = зру́чність.
сприя́-ти, v. I. A., wohlwollen.
спро́бувати, p. v., probieren.
спрова́джу-вати, v. I. A.*), herbei-führen, -schaffen.
спрова́д-ити, p. v., -жувати.
спродава́ти, v., verkaufen.
спрода́-жний, -йний, adj., verkäuflich, feil.
спрода́-ти, p. v., -ва́ти,
спромі́жний, adj., vermögend.
спромо́-га, f. I.*), -жність, f. V., Möglichkeit, Vermögen.
спромочи́ ся, p. v., vermögen.
спроневі́рити, p. v., veruntreuen.
спро-си́ти, p. v., -шувати.
спро́ста, adv., einfach, schlicht, gemein.
спроти́вити, p. v., feindlich stimmen; ся sich widersetzen.

Digitized by Google

спроти́ві-ти, p. v. I. A., zuwider (verhaßt) werden.
спро́шу-вати, v. I. A.*), einladen.
спружи́стий, adj., elastisch.
спружи́стiсть, f. V.. Elastizität.
спру́ж-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Springfeder.
спряга́-ти, v. I. A., zusammenspannen; verbinden.
спря(г)-чи́, p. v., -а́ти.
спря́жка, f., Spange.
спря́сти, p. v., ausspinnen.
спрят, m. I., (2. s. -у), Gewahrsam.
спря́т-ати, p. v., -увати.
спря́тний, adj., behend, gewandt.
спря́т(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Ver-, Aufbe-wahrung.
спря́ту-вати, v. I. A.*), wegschaffen; aufräumen; verstecken.
спу́га-ти, p v. I. A., спу́дити.
спу́д-ити, p. v. II. A., (prs. 1. s. -жу, imp. -ь; vp. -жений), aufscheuchen.
спу́за, f. I., Asche, Ruß, Staub.
спуска́ти, v., (her-)ab-lassen, -leiten; ся hinabsteigen; sich verlassen.
спуст, m. I., (2. s. -у), Ab-leitung, -fluß.
спус-ти́ти, p. v., -ка́ти.
спусто́шити, p. v., verwüsten.
спу́тати, p. v., fesseln.
спу́тни-к, m. I.*), -ця, f. II., Reisegefährt-e, -in.
спу́хнути, p. v., anschwellen.
сплюх, m. I., (5. u. 7. -у), Schlafsпя́чий, adj., schläfrig.
спя́чка, f. I.*), Schlafsucht.
срамо́тний = со́ромний.
сре́бро = сpíбло.
сре́дство, n. I., Mittel.
срíбли́стий, adj., silberschimmernd.
срíбл-и́ти, v. II. A., versilbern.
срíбло, n. I., Silber, живе́ с.
срíбний, adj., silbern. [Quecksilber.
сромо́тний = со́ромний.
срю́ба, f. I., Schraube.
срюбу-ва́ти, v. I. A.*), schrauben.
ссав(е)ць, m. II., Säugetier.
сс-а́ти, v. I. B., (prt. -ав), saugen.
ссила́-ти ся, v. I. A., sich berufen (beziehen).
ссипа́ти, = зсипа́ти.
ссип = зсип. [sammen-schieben.
ссува́-ти, v. I. A.. herunter-, zu-
ссу́-нути, p. v., -ва́ти.
став, m. I., (2. s. -у́), Teich.
става́-ти, v. I. A., (prs. стаю́), stehen bleiben; sich stellen; werden, beginnen; ausreichen; ся sich ereignen, geschehen.
ста́в-ити, v. II. A.*), (imp. став!), -ля́ти.
стави́ще, n. II., Teichgrund.
ста́в-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), (Spiel-) Einsatz.
ставля́-ти, v. I. A., (auf-)stellen, setzen, aufführen, bauen.
ста́вний, adj., wohlgestaltet; hoch; ansehnlich.
ставови́й, adj., Teich-.
став(о́)к, m. I.*), dim. став.
ставцí, pl. m. II.. (Finger-)Glieder.
стадни́на, f. I., Gestüt.
ста́до, n. I., Herde.
ста́-йня, f. II., (2. pl. -е́нь), Stall, -е́нка, f. I.*), dim.
стака́н, m. I., (2. s. -а́), Humpen, -чик, m. I.*), dim.
сталь, f. V., Stahl.
стале́вий, adj., stählern, Stahl-.
ста́лий, adj.,(be-)ständig; standhaft,
стал-и́ти, v. II. A., stählen. [fest.
ста́лiсть, f. V., Beständigkeit.
стан, m. I., (2. s. -у), Stand, Zustand, Lage; Statur.
ста́ник, m. I.*), dim. стан.
стани́ти, p. v., billiger werden.
становий, adj , Standes-, ständisch.
стано́виск-о, n. I.*) Standort; Stellung, Rang.

Digitized by Google

станов-йти, v. I. A.*), (auf)stellen,
станóви-ще, n. II., -ско. [bilden.
стáн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув, imp. -ь!), ставáти.
стáранє, n. IV., Bemühung.
старанли́вий, adj., fürsorglich.
стара́нний, adj., sorgfältig.
стара́нн|сть, f. V.. Sorge, Sorgfalt.
стара́-ти, v. I. A., (be)sorgen; ся trachten, sich bemühen (bewer-
старé[не]зний, adj. sehr alt. [ben.
стáр(е)ць, m. II., Greis; Bettler.
старéцтво, n. I., Armut. [Bettler-.
старéчий, adj., alt, Greisen-;
старé-ч[ч]ина, f. I., -цтво.
стари-гáн, -ґáн, m. I., der Alte.
старúй, adj., alt.
стáрик, m. I.*), стáрець.
старина́, f. I., das Alte; Altertum.
старúнний, adj., altertümlich.
старинá, coll. f. II., alte Leute.
стáриця, f. II., altes Weib; Bettle-
стáр|сть, f. V., das Alter. [rin.
стáрі-ти [ся], v. I. A., altern.
старовина́, f. I., das Alte; alte Zeit.
старовíр(е)ць, m. II., Altgläubiger.
старовíрский, adj., altgläubig.
старо-вíчний, -дáвний, adj., altertümlich.
старосьвíтский, adj, altväterisch.
стáрóста, m. = f. I., (2. pl. -íв), Brautwerber; Bezirkshauptmann.
старости́ха, f. I.*), Gattin des стáроста. [роста sein.
старосту-вáти, v. I. A.*), стá-
стáрощі, pl. m. IV., das Alter.
старýн(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Fürsorge. [-а, f. I.*), -in.
старýх, m. I., (ъ. u. 7. -у), Greis,
старýш-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), dim. старýха.
старýш(о)к m. I.*), dim. старýх.
стáрч-ити, v. II. A.*), (imp. старч!), ausreichen; с. ся в слóві, Wort halten.
стáршій, comp. adj., älter; Vorgesetzter. [Vorgesetzte.
старшинá, f. I., höheres Alter;
старшу-вáти, v. I. A.*), herrschen.
стать, f. V., Gestalt; Wesen.
статéчний, adj., gesetzt.
стá-ти, p. v. I. B., (prs. -ну, prt. -в, imp. -нь!), -вáти.
статковúй, adj., wohlhabend.
статкy-вáти, v. I. A.*), standhaft (brav) sein. [bend.
стáтний, adj., schlank; wohlha-
стáт(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Wohlstand; gesetztes Wesen.
статóчний, adj., standhaft, gesetzt.
статóчн|сть, f. V., Standhaftigkeit.
стáчити = стáрчити.
стáя, f. III., Schafhürde; Sennhütte.
стверджá-ти, v. I. A., bestätigen, bekräftigen.
ствéрд-ити, p. v., -жáти.
ствéрд[ї]лий, adj., fest (hart)geworden.
ствердíти, p. v., fest (hart) werden.
ствéрд-нути, p. v., -íти.
створúти, p. v., erschaffen.
стебелúна, f. I., dim. стебло́.
стебел-ьцé, n. III., (2. pl. -éць), dim. стебло́. [Stengel.
стеб-ло́, n. I., (2. pl. -éл), Halm,
стéбник, m. I.*), Speicher.
стебнíв-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Steppnaht.
стебнy-вáти, v. I. A.*), steppen.
стеген-цé, n. III., (2. pl. -éць), dim. стегнó. [schenkel.
стег-нó, m. I., (2. pl. -óн), Ober-
стéжеч-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim. стéжка.
стеж-йти, v. II. A.*), verfolgen.
стéж-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Pfad, Fußsteg.
стéклий u. dgl. siehe встéклий.
стел-йти, v. I. A., ausbreiten; betten.

Digitized by Google

сте́льмах, m. I., (5. u. 7. -у), Wagner.
сте́ля́, m. II., Zimmerdecke.
стемні́ти ся, p. v., finster werden.
степ, m. I., (2. u 7. s. -у). Steppe.
сте́пень, m. II., Stufe, Grad.
степен-и́ти, v. II. A., schonen, hüten.
степе́нний, adj., gesetzt; maßvoll.
степлі́ти, p. v., warm werden.
степо́ви́й, adj., Steppen-.
степовик, m. I.*), (2. s. -á), Steppenbewohner.
сте́рвисько, n. I.*), Aasgrube.
сте́рво, n. I., Aas.
стере́би́ти, p. v., aushülsen; reinigen.
стере-[г]чи́, v. I. B., (prs. -жу́, imp. -жи́, vp. -же́ний, prt стер-і́г, -егла́), bewachen, hüten, beschützen; lauern.
сте́ржень, m. II., Mark.
стерне́вий, adj.. Stoppel-.
сте́рник, m. I.*), Steuermann.
стерн-и́ще, n. II., -я́.
стерно́, n. I., Steuerruder.
стерня́, f. II., Stoppelfeld.
стерпі́ти, p. v., ertragen, aushalten.
сте́рти, p. v., стира́ти.
стеря́ти, p. v., ver-lieren, -schwenden.
стечи́, p. v., стіка́ти.
сти́гн-ути, v. I. B., (prt. стиг, -ла), сти́нути.
стид u. dgl. siehe встид etc.
стидн-и́й, adj., schimpflich; -о, es ist eine Schande.
стика́-ти ся, v. I. A, in Berührung kommen.
сти́лий, adj., erkaltet; starr.
стина́-ти, v. I. A., abhauen; ся gerinnen.
сти́н-ути, v. I. B. (imp. -ь! prt. -ув), erkalten.
стира́-ти, v. I. A., ab-, weg-wischen; -reiben, -schaben.
сти́р-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Wischlappen.
сти́рта, f. I., (Heu-)Schober.
стирч-а́ти, v. II. A.*), (prt. -а́в), hervor-, empor-ragen.
стиск, m. I.*), (2. s. -у), Gedränge.
стиска́-ти, v. I. A., zusammendrücken, -pressen.
сти́слий, adj., gepresst, eng.
стис-ну́ти, p. v., -ка́ти.
стих, m. I., (2. -а́, 7. -у́), Vers.
сти́ха, adv., still.
стиха́-ти, v. I. A., still werden.
сти́х-нути, p. v., -а́ти.
сти́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -ок). [Treffen.
сти́чність, f. V., Berührung, Verbindung.
стіг, m. I.*), (2. s. стога́), Heu-schober, -stock.
стіжкова́тий, adj., kegelförmig.
стіж(о́)к, m. I.*), Kegel; dim. стіг.
стій-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Stand (ort), Wache.
стійкий, adj., aufrecht; stabil.
стійний, adj., würdig, wert; giltig.
стійність, f. V., Geltung, Wert.
стік, m. I.*), (2. s. -у), Zusammenfluß.
стіка́-ти, v. I. A, herab-, zusammen-fließen.
стіл, m. I., (2. s. -а́). Tisch.
стілько, на ст. adv., soviel.
стільни́ця, f. II., Nudelbrett.
стільчик, m. I.*), dim. столе́ць.
стін-а́, f. I., Wand; -ка, f. I.*), dim.
стінний, adj., Wand-.
стіс, m. I., Haufen.
стісн-и́ти, p. v., -я́ти. [-drücken.
стісня́-ти, v. I. A., be-engen,
стлі́ти, p. v., verglimmen. [nichten.
стлу́мити, p. v., unterdrücken; ver-
сто, num., = n. I., (2. pl. сот), hundert. [schaft.
стоварише́нє, n. IV., Genossen-
стоваришува́ти ся, p. v., sich
стовб = стовп. [verbinden.
сто́вбур, m. I., Pfahl.
стовп, m. I., (2. s. -а́), Pfahl, Säule; -(е́)ць, m. II., dim.

Digitized by Google

стóвпик, m. I.*), Stempel.
стовпи́ти, p. v., zusammendrängen.
стовпі́-ти, v. I. A., erstarren.
стовп-(о́)к, -чик, m. I.*), dim. стовп.
стовстíти, p. v., fett werden.
стовчи́, p. v., zerstoßen.
сто́гін, m. I., (2. s. -у), Stöhnen.
стогн-а́ти, v. I. B., (prt. -а́в),
стодо́ла, f. I., Scheune. [stöhnen.
стокра́т, adv., hundertmal.
стокра́тний, adj., hundertfach.
стол(е́)ць, m. II., (2. s. стíльця), Sessel, Stuhl.
сто́лик, m. I.*), dim. стíл.
столи́ця, f. II., Hauptstadt.
сто́лич(о)к, m. I.*), dim. стíл.
столíтє, n. IV., Jahrhundert; вік.
столíтний, adj., hundertjährig.
столов-е́, n. = adj., Tischgeld; -и́й, adj., Tisch-, Ess-.
столя́р, m. II., (2. s -я́), Tischler; -ка, f. I.*), -ін.
столя́рский, adj., Tischler-.
столя́рство, n. I., Tischlerei.
стоми́ти, p. v., ermüden.
стон, m. I., (2. s. -у), сто́ін.
стоно́га, f. I.*), Mauerassel.
стопа́, f. I., (2. s. стíи), Fuß.
стоп-и́ти, p. v., -лювати.
сто́плю-вати, v. I. A.*), zusammenschmelzen.
стопт-а́ти, p. v., -увати.
сто́пту-вати, v. I. A.*), zertreten.
сторгу-ва́ти, p. v., abhandeln.
стори́чний, adj., hundertfältig.
сто-рíчний, siehe -лíтний.
сто́рож, m. IV., (5. s. -е), Wächter.
сторо́жа, f. IV., Wache, Warte.
стороже́вий, adj., Wach-.
сторо́ж-и́ти, v. I. A.*), wachen.
сто́р-она́, f. I., (2. pl. -ін), Seite, Gegend.
стосторон-и́ти, v. II. A., meiden.
сторо́нник, m. I.*), Parteigänger.
сторонни́чий, adj., parteiisch.
сторонни́чість, f. V., Parteilichkeit.
сторо́ньский, adj., fremd.
сторопі́-ти, v. I. A., stutzen.
сторц, на ст., сто́рцом, adv., gestürzt.
сторцу-ва́ти, v. I A.*), aufrecht [stellen.
стосу-ва́ти, v. I. A.*), (wornach) richten.
стосункóвий, adj., relativ.
стосу́н(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Beziehung, Verhältnis.
сточи́ти, p. v., ab-zapfen; -wälzen; (борбу́ Kampf) bestehen.
сто-я́ти, v. II. B., (prt. -я́в, imp. стíй), stehen; kosten
стра́ва, f. I., Speise.
стра́вити, p. v., verdauen.
стра́вний, adj., verdaulich.
страда́л-(е)ць, m. II., Dulder; -ьниця, f. II., -ін.
страда́льний, adj., leidend.
страда́-ти, v. I. A., leiden.
страж, f. V., сто́рожа.
стра́жни́к, m. I.*), сто́рож.
стражни́ця, f. II., Wachtturm.
страсть, f. V., Leidenschaft.
стра́та, f. I., Verlust; Hinrichtung.
стра́тити, p. v., verlieren; hinrichten. [Furcht Angst.
страх, m. I., (2. u. 7. -ý), Schreck,
страх, adv., schrecklich.
страха́-ти, v. I. A., schrecken.
страхо́вище, n. II., Schrecknis.
страхопу́д, m. I., Vogelscheuche.
страше́нний, adj., schrecklich.
страши́ло, n. I., Schreckbild.
стра́ш-ити, v. II. A.*), (imp. стрáм!), schrecken.
страшли́вий, adj., schreckhaft.
стра́шний, adj., schrecklich.
стревóжити, p. v., erschrecken, ängstigen.
стре́мень, m. II., Steigbügel.
стрем-íти, v. I. A.*), (prt. -íв), hervorstehen; streben.
стремли́вість, f. V., Strebsamkeit.

Digitized by Google

стрепен-ýти, p. v. I. B., (prt. -ýв), schütteln; ся erbeben.
стриба́-ти, v. I. A., fortlaufen, springen. [стриба́ти.
стрибн-ýти, p. v. I. B., (prt. -ýв),
стрива́-ти, v. I. A., harren, warten.
стри́-[г]чи, v. I. B., (prs. -жý, prt. -г, -гла, imp. -жи́, vp. -же́ний), scheren.
стрие́чний, adj., Geschwister-.
стри́ж(е)нь, m. II., (Pflanzen-) Mark.
стриж-и́, -ý etc siehe стри́гчи!
стрий, m. III., Oheim, вýйко.
стри́йна, f. I., Tante, те́та.
стри́м-ати, p. v., -увати.
стри́му-вати, v. I. A.*), zurück-, auf-, ab-halten. [dastehen.
стрип-íти, v. II. A.*), (prt. -íв),
стри́чи = стри́гчи. [bieren.
стрíбувáти, p. v., versuchen, pro-
стрíбýн(о)к, m. I.*), (2. s. -у), **стрівáти** = стривáти. [Versuch.
стрівóжити = стревóжити.
стр-íй, m. III., (2. s. -óю), Schmuck; Beschaffenheit, Art, Einrichtung.
стрíйний, adj., geschmückt, zierlich.
стрíлá, f. I., Pfeil.
стрíльбá, f. I., Gewehr.
стрíл(é)ць, m. II., Schütze, Jäger.
стрíл-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim. стрíлá; Zeiger, Zünglein.
стрíльний, adj., Schieß-. [sein.
стрíльч-ити, p. v. II. A.*), Jäger
стрíл-ити, p. v. II. A., (imp. -ь!),
стрíля-ти, v. I. A., schießen. [-яти.
стрімголóв, adv., kopfüber.
стрíмкий, adj., steil, schroff.
стрíмкíсть, f. V., Steil-, Schroffheit. [imp. -ь!), стрíтити.
стрíн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув,
стрíп-ати, p. v., -увати.
стрíпу-вати, v. I. A.*), ab-schütteln, -klopfen.
стрíпáтий, adj., struppig.
стрíпотáти, p. v., aufflattern.
стрíт, m. I., (2. s. -у), стрíча.
стрíт-ити, p. v. II. A., (prs. 1. s. -чý, vp. -чéний), стрічáти.
стрíха, f. I.*), (Stroh-)Dach.
стрíча, f. IV., Begegnung; Empfang. [empfangen.
стрічá-ти, v. I. A., begegnen;
стрíч-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Band; Zeile; -ечка, f. I.*), dim.
строви́ти, p. v., vergiften.
стрóгий, adj., streng, hart.
стрóгíсть, f. V., Strenge.
стро-їти, v. II. B., stimmen; bauen, putzen, schmücken; treiben.
строїти, p. v., vergiften. [stechen.
стром-и́ти, v. II. A.*), stecken,
струг = пструг. [schneiden.
струга́-ти, v. I. A., schnitzeln,
струга́ч, m. IV., (2. s. -á), Schnitzer.
струди́ти p. v., ermüden.
стружóк = пстружóк. [струя.
струй-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim.
струк, m. I.*), Hülse, Schote.
струкова́тий, adj., Hülsen-.
струмент, m. I., (2. s. -у), Instrument. [dim.
струн-а, -ва, f. I., Seite; -ка, f.
струнки́й, adj., schlank, schmächtig.
струп, m. I., Schorf.
струпíшíти, p. v., morsch werden.
струсь, m. II., Strauß.
струй-тити, p. v., -чувати.
струч(ó)к, m. I*)., dim. струк.
стручу-вати, v. I. A.*), herabreißen. [вати.
струшу-вати, v. I. A*), стрíпу-
струя, f. III., Strömung.
стряг-нути, v. I. B., (prt. стряг), ein-, ver-sinken.
стряса́-ти, v. I. A., abschütteln.
стряс-ти́, v. I., -я́ти. [dröhnen.
стугон-íти, v. II. A., (prt. -íв),

Digitized by Google

сту́дѣнь, f. V., Kälte.
студен(е́)ць, m. II., Sulze.
студе́ний adj., kalt, зи́мний.
студ-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -жу́, vp. -же́ний), kühlen; -ить, es fröstelt. [ни́ця.
сту́д-ня, f. II., (2. pl. -ень), кер-
стук, m. I.*), (2. s. -у), Gepolter.
сту́ка-ти, v. I. A., klopfen, poltern; пу́кати.
сту́кіт, m. I., (2. s. -у), стук.
сту́кн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -ув), сту́кати.
стукот-їти, v. I. B., (prs. -чу́, imp. -чи́, prt. -їв), сту́кати.
стул-и́ти, p. v., -ювати.
сту́лю-вати, v. I., A.*), schließen, zusammendrücken.
стуманїти, p. v., verblöden.
сту́па, f. I, Stampfmühle.
ступа́-ти, v. I. A., schreiten, treten, gehen.
сту́п(е)нь, m. II., Tritt, Schritt; Grad, Stufe; Fuß(Maß).
ступ-и́ти, p. v. II. A.*), -а́ти.
ступне́во, adv., stufenweise.
стурбува́ти, p. v., beunruhigen.
стуса́н, m. I, (2. s. -а́), Stoß.
стуха́-ти, v. I. A., erlöschen; nachlassen (Geschwulst).
сту́х-нути, p. v., -а́ти.
сту́хлий, adj., dumpfig, muffig.
сту́хлість, f. V., dumpfer Geruch.
стяг, m. I.*), Banner, Fahne.
стягá́ти, v., zusammen-, herab-
стяг-ну́ти, p. v., -а́ти [ziehen.
стя́ж-ка, f. I.*), (2. pl. о́к), Band.
стя́мити ся, p. v., zur Besinnung kommen. [стина́ти.
с-тя́ти, p. v., (prs. u. imp. зі-),
субо́та, f. I., Samstag.
су́ва-ти, v. I A., schieben, rücken.
сувóрий, adj., стро́гий. [Urteil.
суд, m. I., (2. s. у), Gericht;
судьба́, f. I., Schicksal, Geschick.
суд(е́)ць, m. II., судия́.
су́джен-ий, adj., Bräutigam; -а, [Braut.
суди́ = сюди́.
суди́на, f. I., Gefäß.
суд-и́ти, v. II. A., (prs. -жу, vp. -же́ний), richten, urteilen; verleumden; ся Prozeß führen.
суди-я́, m. = f. III., (2. pl. -и́в), Richter.
судівни́цтво, n. I., Gerichtsbarkeit.
су́дний, adj., Gerichts-.
судни́к, m. I.*), Geschirrschrank.
суд-но́, n. I., (2. pl. -е́н), Fahrzeug, Boot. [richts-.
судовий, adj., gerichtlich, Ge-
судовúк, m. I.*), (2. s. -а́), Gerichtsbeamter. [Zuckung.
су́дороги, pl. f. I., Krämpfe,
су́дорожний, adj., krampfhaft.
суєта́, f. I., Eitel-, Nichtig-keit.
сує́тний, adj., eitel.
су́ка, f. I.*), Hündin.
сука́-ти, v. I. A., drehen, spinnen.
сукмана, f. I., Bauernkittel.
сук-но́, n. I., (2. pl. -о́н), Tuch.
су́к-ня, f. II., (2. pl. -о́нь), Kleid.
сукня́ний, adj., Tuch-.
суко́ватий, adj., knorrig, knottig.
суко́нник, m. I.*), Tuchmacher.
суко́нце, n. III., dim. сукно́.
су́кро́вица, f. II., faules Blut.
сум, m. I., (2. s. -у), смýток.
су́ма, f. I., Summe.
су́ме́жний, adj., angrenzend.
сумúрний, adj., friedfertig.
сумúрність, f. V., Friedfertigkeit.
су́міш, adv., durcheinander.
су́міш-ка, f. I.*), (2. pl. ок), Mischung, Gemenge.
су́мішний, adj., vermischt, -mengt.
сумлі́нє, n. IV., Gewissen; со́вість.
сумлі́нний, adj., gewissenhaft.
сумлі́нність, f. V., Gewissenhaftigkeit.
сумний, adj., traurig; смутний.

Digitized by Google

сýмнів, m. I., (2. s. -y), Zweifel.
сумнівá-ти ся, v. I. A., zweifeln.
сумнíвий, adj., zweifelhaft.
сумнí-ти, v. I. A., traurig werden.
сумовúтий, adj., traurig. [rung.
сýмрáк, m. I.*), (2 s. -y), Dämme
сумy-вáти, v. I. A.*), trauern.
суни́ця, f. II., Erdbeere.
сýніж, adv., liegen mit Füßen sich berührend. [-ь), сýвати.
сýн-ути, v. I. B., (prt. -ув, imp.
суп, m. I., Geier. [Streit.
сýперéч-ка, f. I.*), (2. pl. -ок),
суперéчний, adj., widersprechend.
суперéчність, f. V., Widerspruch.
супéрни-к, m. I.*), Nebenbuhler; -ця, f. II., -in.
суп-úти, v. II. A.*), (бróви, Brauen) zusammenziehen.
супокíй u. dgl. siehe спокíй etc.
супроти, -в, präp. 2., gegen, -über.
су-протúвити ся u. dgl. siehe с-, etc.
супротúвність, f. V., Gegensatz.
супрýг, m. I.*), -a, f. I.*), Gatte, -in.
супрýжний, adj., Ehe-.
сýрдут, m. I., Rock.
сýрма, f. I., Trompete, Horn.
сурмáч, m. IV., (2. s. -á), Hornist.
суровий = суворий. [werden.
суровí-ти, v. I. A., ernst (streng)
сусíд, m. I., Nachbar, -a, f. I., -in.
сусíдин, adj., des Nachbars.
сусíдний, adj., nachbarlich, benachbart.
сусíдство, n. I., Nachbarschaft.
сусíду-вáти, v. I. A.*), Nachbar
сýслик, m. I.*), Ziesel. [sein.
суспíльний, adj., Gemein-.
суспíльність, f. V., Gemeinwesen.
сустáв, m. I., Gelenk; -сць, m. II. dim.
сустáвний, adj., Glied-, Bestand-.
суть, f. V., Wesen.
сýтий, adj., reichlich.
сýтíнь, f. V., Halbschatten.
сут-кú, pl. f. I.*), (2. pl. -óк), enge Gasse.
сухáр, m. II., (2. s. -я), Zwieback.
сухúй, adj., trocken; mager.
сухíтни-к, m. I.*), Schwindsüchtiger, -ця, f. II.
сухозéмний, adj., Land-.
сухозóлото, n., Goldfäden.
сухолíтє, n. IV., trockener Sommer.
сухопýтний, adj., Land-.
сухорлáвий, adj., hager.
сухóти, pl. f. I., (2. сухíг), Schwindsucht.
суцíльний, adj., einheitlich.
сучáсний, adj., gleichzeitig.
сучáсник, m. I.*), Zeitgenosse.
сýче, coll. n. II., dürre Aste.
сýша, f. IV., Festland; Dürre.
сушенúця, f. II., gedörrtes Obst.
суш-úти v. II. A.*), trocknen, dörren. [wirklich, gediegen.
сýщий, adj., seiend; echt, wahr,
сýщний, adj., wesentlich.
сýщність, f. V., Wesenheit.
сфатúти = схватúти.
схамен-ýти, p. v. I. B., (prt. -ýв), zur Besinnung bringen (ся kommen).
схва-тúти, p. v., -чувати.
схвáчу-вати, v. I. A.*), схóпити.
схибúти, p. v., fehlen.
схил-úти, p. v., -я́ти.
схиля́ти, v., neigen.
схитнýти ся, p. v. wanken.
схитрúти, p. v., überlisten.
схíд, m. I., (2. s. сходу), Aufgang, Osten; Zusammenkunft.
схíдний, adj., östlich, orientalisch; analog, ähnlich.
схíдність, f. V., Analogie, Ähnlichkeit. [schluchzen.
схлúпу-вати, v. I. A.*), oft
сховáти, p. v., ver-bergen, -stecken.

Digitized by Google

схóвзну-ти, p. v. I. B., (prt. сховз), ausgleiten.
схóв(о)к, m. I., (2. s. -у), Versteck.
схóда, f. I., (2. pl. схíд), Stiege.
схóдини, pl. f. I., Zusammenkunft.
сход-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -жу, vp. -жéний), herabkommen; (hin)durchgehen; aufgehen; abnützen; ся zusammenkommen.
схóжий, adj., ähnlich, gleich.
схóжість, f. V., Aehnlichkeit, Gleichheit.
схóпити, p. v., auf-greifen, -raffen.
схорони́ти, p. v., aufbewahren,
схотíти, p. v., wollen. [erhalten.
схудíлий, adj., abgemagert.
схýдн-ути, p. v., abmagern.
сцáти = ссáти.
сцíджу-вати, v. I. A.*), abseihen.
сцíд-ити, p. v., -жувати.
сцíпенíти, p. v., erstarren.
сцíпи́ти, p. v. II. A.*), -ля́ти.
сцíпля́-ти, v. I. A., ver-binden, -knüpfen.
сцíпність, f. V., спíйність.
сцíпнути, p. v., fest werden.
счепи́ти, p. v., verknüpfen.
счервонíти ся, p. v., erröten.
счерка́ти, v., durch-, ab-streichen.
счерк-ну́ти, p. v., -а́ти.
счéрп-ати, p. v., -увати.
счéрпу-вати, v. I. A.*), abschöpfen.
счеса́ти, p. v., счíсувати.
счин-и́ти, p. v., -я́ти.
счиня́-ти, v. I. A., anfangen: tun.
счисл-и́ти, p. v., -я́ти. [zählen.
счисля́-ти, v. I. A., zusammen-
счй-стити, p. v., -ща́ти.
счища́-ти, v. I. A., reinigen.
счíсу-вати, v. I. A.*), abkämmen.
счорнíти, p. v., schwarz werden.
счýбити ся, p. v., einander beim Schopf nehmen.
счува́ти ся, v., ahnen, fühlen.
счý-ти ся, p. v., -ва́ти ся. [hen.
сшива́-ти, v. I. A., zusammennä-
сши́-ти, p. v., -ва́ти.
сюд, **-á**, **-й**, adv., her, hieher.
сяг, m. I., (2. u. 7. -ý), ся́жень.
сяга́-ти, v. I. A. langen, reichen.
сягн-ýти, p. v., (prt. -ýв), сяга́ти.
сяговúй, adj., сяжнéвий.
сяéво, n. I., Schein, Schimmer.
сяж(е)нь, m. II., Klafter.
сяжнéвий, adj., klafterlang.
сяк, adv., so. [(ся sich).
сяка́-ти, v. I. A., nic schnäuzen
сякúй, adj., solcher.
сям і там, adv., hie und da.
сяє = сияє.

Т.

та, conj., und; doch, aber; nun.
та, pron. f. = adj., siehe той!
таба́-ка, f. I.*), Schnupftabak; -чка, dim. [Tabaksdose.
табакéр-ка, f. I.*), (2. pl. -óк),
табачкóвий, adj., rötlichbraun.
таба́чний, adj., Tabak-.
та́бір, m. I., (2. s. -у), Lager.
тибли́ця, f. II., Tafel. [табля́ця.
та́бли́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim.
та́бор-ити ся, v. II. A., sich
таборóвий, adj., Lager-. [lagern.
табýн, m. I., 2. s. -á), Herde, Schar; -(ć)ць, m. II., dim.
табунóвий, adj., Herden-.
таéмний = та́йний.
таємни́ця, f. II., та́йна.
таємни́чий, adj., geheimnisvoll.
таж, **-е**, **-еж**, conj., doch, doch wohl. [-hehlen.
та-и́ти, v. II. B, ver-heimlichen,
тай, та й, conj., und (noch).
тайкóм, adv., heimlich. [ment.
та́йна, f. I., Geheimnis; Sakra-
та́йний, adj., heimlich, geheim.

Digitized by Google

та́йстр-а, f. I., (2. pl. -е́р), Hängetasche; **-ри́на**, f. I., **-ри́н-ка**, f. I.*), (2. pl. **-о́к**), dim.
так, adv., so, also.
та́ка-ти, v. I. A., ja sagen.
та́кже, adv., noch; conj., auch.
та́кий, conj., doch, dennoch.
таки́й, pron. = adj., solcher.
та́ко, adv., so; **я́ко-та́ко**, leidlich.
тако́вий = **таки́й**.
талабу-ва́ти, v. I. A.*), treten.
тала́н, -т, m. I., (2. s. **у́**), Talent, Gabe; Glück, Los.
талано́вити́й, adj., talentvoll.
талано́вити́сть, f. V., Begabung.
тала́па-ти, v. I. A., plätschern; **тали́р** = **тарі́ль**. [beschmutzen.
таля́пати = **тала́пати**.
та́ля́р, m. I., Taler.
там, -енька, -ечка, -ки. adv., dort.
та́ма, f. I., Damm. [Zollhaus.
тамо́ж-ня, f. II., (2. pl. -ень),
тамо́шний, adj., dortig.
тамт-о́й, -á, -ó, pron., jener.
тамто́т, -á, -ó, pron., **тамто́й**.
тамтуд-а́, -и́, adv., dorthin. [men.
таму-ва́ти, v. I. A.*), hemmen, dämm-
тан(е)ць, m. II., (2. s. -ю), Tanz.
тане́чни-к, m. I.*), Tänzer; **-ця**,
та́ний, adj., billig. [f. II., -in.
тан-и́ти, v. II. A., billig machen.
тані́-ти, v. I. A., billiger werden.
тан-(о́)к, -чик, m. I., dim. **та́нець**.
та́н-ути, v. I. B., (imp. -ь prt. -ув), schmelzen, schwinden.
танцю-ва́ти, v. I. A.*), tanzen.
тапча́н, m. I., (2. s. -á), Schlafbank.
тараба́н, m. I., (2. s. -á), бу́бен.
тараба́н-ити, v. II. A., (imp. -ь), trommeln.
тараба́ньщик, m. I.*), Trommelschläger. schlechter Wagen.
тарада́й-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
тара́н, m. I., (2. s. -á), Sturmbock; Schlägel.
тара́ня, f. II., Weißfisch.
тарапа́ти, pl. f. I., Verlegenheiten.
тара́хкав(е)ць, m. II., Klapperschlange.
тара́хкало, n. I., Klapper.
тарахко-ті́ти, v. II. A., (prs. 1. s. **-чу**, prt. **-і́в**), klappern.
тара́хн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), einen Schlag versetzen.
тарга́н, m. I., (2. s. -á), Schabe.
тар-і́ль, m. II., Teller; **-е́л(е)ць**, m. II., **-і́льчик**, m. I.*), dim.
тарі́л-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), -ь.
тарка́тий, adj., scheckig. [mühle.
тарта́к, m. I.*), (2. s. -á), Sägeтасе́м-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Band.
таска́-ти, v. I. A., schleppen.
тасьми́стий, adj. bandförmig.
та́т-ів, -ова, -ове, adj., des Vaters.
та́тк-о, m. I.*), dim. **та́то**.
та́т-о, m. I., Vater; **ба́тько**.
та́хн-ути, v. I. B., (prt. **тах**), verlöschen. [f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
та́ц-а, f. I., Präsentierteller; **-ка**,
тача́-ти, v. I. A., mangeln, rollen.
та́чів-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Mangelholz. [karren.
та́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Schieb-
тащ-и́ти, v. II. A.*), **таска́ти**.
та́-яти, v. I. A., (prt. -яв), **-нути**.
твар, f. V., Geschöpf; Gesicht.
твердий, adj., hart.
твердиня, f. II., Festung.
тверд-и́ти v. II. A., (prs. 1. s. **-жу́**, vp. **-же́ний**), härten; behaupten; einprägen.
тве́рді́сть, f. V., Härte.
тверді́-ти, v. I. A., hart werden.
тве́рдн-ути, v. I. B., (prt. **тверд**, **-ла**), **тверді́ти**.
тверезий, adj., nüchtern.
тверез-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. **-жу́**), nüchtern machen (**ся** werden).
тверезі́сть, f. V., Nüchternheit.

Digitized by Google

тв-ій, -о́я, -о́є, pron., (Dekl. = свій), dein.
твір, m. I., (2. s. твору), Werk.
твор-(е́)ць, m. II., (5. s. -че!), Schöpfer.
твор-и́ти, v. II. A., schaffen, bilden.
твóрчий, adj., schöpferisch.
твóрчість, f. V., schöperische Kraft.
твó-я, -é, siehe твій.
те, тéе, siehe то, тóе.
тебé, 4. s. von ти.
теж, conj., auch.
текти́ = течи́.
теку́чий, adj., fließend.
телепа́-ти, v. I.A., schütteln; ся wackeln.
теля́-ця, f. II., Kalbin; -чка, f. I.*), Bauernwagen.
теля́га, f. I.*), Bauernwagen.
теля́, n. V., Kalb, -тко, n. I.*), dim.
теля́тина, f. I., Kalbfleisch.
теля́чий, adj., Kalb-.
тéмн-ий, adj., dunkel, finster; blind; -їський, sehr (ganz) finster...
темн-и́ти, v. II. A., ver-dunkeln, -finstern; blenden.
темни́ця, f. II., Gefängnis.
темни́чник, m. I.*), Kerkermeister.
тéмність, f. V., Dunkelheit.
темні́-ти, v. I. A., dunkel, (finster, blind) werden.
тéмно- etc., dunkel- etc.
тем-нота́, -рява, f. I., Finsternis.
тенді́тний, adj., fein.
тенді́тність, f. V., Feinheit.
тепéр, -а, -ка, -ечки, adv., jetzt,
тепері́шний, adj., jetzig, gegenwärtig.
тепері́шність, f. V., Gegenwart.
тепл[ес]éнький, -їський, adj., sehr warm.
тéплий, adj., warm.
тепли́ця, f. II., warme Quelle; Treibhaus.
тéплість, f. V., Wärme.
тепли́-ти, v. I. A., warm werden.
тепломі́р, m. I.*), Thermometer.
теплотá, f. I., Wärme.
терéб-и́ти, v. II. A.*), schälen, enthülsen.
теремкот-і́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чу, prt. -і́в), poltern.
терéн, m. I., (2. s. ý), Schlehdorn.
тéр-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Reibeisen.
теркáтий, adj., scheckig.
терли́ка-ти, v. I. A., trällern.
тéрлиця, f. II., Hanfbreche; Holzsattel.
термóс-ити, v. II. A., (prs. 1. s. [-шу), rütteln, schütteln.
тéрне, coll. n. IV.. Dornen.
терни́на, f. I., Dorngesträuch.
терни́стий, adj., dornig.
терновúй, adj., Dornen-.
терпели́вий, adj., geduldig.
терпели́вість, f. V., Geduld.
терпéн, -нний, adj., leidend, geduldig.
терп(é)ць, m. II., Geduld.
терпи́мий, adj., duldend.
терпи́мість, f. V., Duldung.
терпі́нє, n. IV., Leiden.
терп-і́ти, v. II. A.*), (prt. -і́в), dulden; leiden.
терпкúй, adj., herb.
тéрпн-ути, v. I. B., (prt. терп, -ла), erstarren.
терпя́ч-ка, f. I.*), (2. pl -óк), Getérти, v. I. B., (prs. тру, prt. тер, imp. три), reiben.
тéртиця, f. II., Brett, Diele.
терх, m. I., (2. u. 7. -ý), Gepäck, Ladung.
терхá-ти, v. I. A., beladen.
теря́-ти, v. I. A., ver-lieren; -schleudern.
тес-áти, v. I. B.. (prs. -шу. imp. -шúй, prt. -áв), behauen, zimmern.
теск-óвий, m. I.*), Gleichbenannter.
тéсл-я, m. = f. II. (2. pl. -і́в), Zimmermann.
тесля́рский, adj., Zimmermans-.
тесля́рство, n. I., Zimmerhandwerk.
тесляру-ва́ти, v. I. A.*), Zimmermann sein.

Digitized by Google

тесовий, adj., камінь, Quaderstein.
тесть, m. II., Schwiegervater.
тест-їв, -ева, des Schwiegervaters.
тет-а, f. I., Tante; -ка, f. I.*), (2. pl. -ок), dim.
тетера, f. I., Waldhuhn.
теч, f. V., (3., 6. u. 7. pl. = f. IV.), Flüssigkeit.
теч-и, v. I. B., (prt. тік, текла), fließen, rinnen; verstreichen.
течія, f. III., Strömung, Lauf.
теща, f. IV., Schwiegermutter.
ти, pron., (2. u. 4. тебе, 3. u. 7. тобі, 6. тобою), du; ти = тобі.
тигр, -ис, m. I. Tiger; -иця, f. I., -in.
тиждень, m., (2. s. тижн-я), Woche.
тижневий, adj., Wochen-.
тижневник, m. I.*), Wochenschrift.
тика-ти, v. I. B., (prs. -чу, imp. -ч, prt. -кав), stecken; berühren; ся, sich beziehen, betreffen.
тика-ти, v. I. A., dutzen.
тикн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), тикати. [hängen.
тиліпа-ти, v. I., wackeln, herab-
тим, тимто, conj., тому. [zeitlich.
тимчасовий, adj., vorübergehend,
тимчасом, adv., unter-, in-dessen, vorderhand, derweilen.
тин, m. I., (2. s. -у), Zaun, Hecke; -(о)к, m. I.*), dim. [Tünche.
тинк, m. I.*), (2. s. -у), Mörtel,
тинкувати, v. I. A.*), tünchen.
тиня-ти ся, v. I. A., umher-irren,
тирба, f. I., чир. [-streifen.
тирлика-ти, v. I. A., fiedeln.
тис, m. I., Eibenbaum.
тиск, m. I.*), (2. s. -у), Gedränge.
тисн-ути, v. I. B., (prt. -ув, u. тис), drücken, pressen; ся sich
тисовий, adj., Eiben-. [drängen.
тисяча, f. IV., Tausender.
тисячний, adj., tausendste-r, -l.
тисячолїтє, n. IV., Jahrtausend.
титар, m. II., Messner.
ти-ти, v. I. A., товснути.
тих-ий, -енький, -онький, -есенький, adj., ruhig, still, leise, sanft. [still werden.
тихн-ути, v. I. B., (prt. тих),
тихомири́ти, v., beruhigen, beschwichtigen.
тихцем, adv., im Stillen.
тихша-ти, v. I. A., stiller werden.
тицьн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), stecken.
тичиня, coll. n. IV., Stangen.
тич-ити, v. II. A.*), (imp. (тич!), stecken; ся sich beziehen.
тич-ка, f. I.*), (2. pl. ок), Stange.
тишина, f. I., Stille, Ruhe.
тишком = нишком.
ті, pron., 1. pl. von той.
тій, pron., 3. s. von та.
тік, m. I.*), (2. s. току), Tenne; Strömung, Lauf.
тїка-ти, v. I. A., fortlaufen.
тїка-ти ся, v. I. A., herumstreichen.
тїлесний, adj., körperlich.
тїлький, adj., so groß.
тїльк-о, -и, adv., so viel, nur so viel; bloß, nur; т. що, kaum daß, kaum.
тїл-о, n. I., (1. pl. -а), Körper; Leichnam; -це, n. III. dim.
тїм-я, n. (2. u. 4. -я, 3. u. 7. -ю, 6. -ем; 1. pl. -я, 2.—7. = m. III.), Scheitel.
тїнь, f. V., Schatten.
тїнистий, adj., schattig.
тїн-ити, v. II. A., schattieren.
тїпа-ти, v. I. A., brechen (Hanf).
тїсний, adj., eng, knapp.
тїснина, f. I., Engpaß.
тїсн-ити, v. II. A., be-engen, -drängen, -drücken. [eng.
тїснїс-ький, -енький, adj., sehr
тїснота, f. I., Enge; Bedrängnis; Menge. [-очок), dim. тїсто.
тїст-ечко, -очко, n. I.*), (2. pl.

Digitized by Google

тї́сто, n. I., Teig, Gebäck.
тї́т-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), -очка, f. I.*), dim. те́та.
тї́т-о́чий, -чин, adj., der тї́тка.
тї́ц-еньский, -ечкий -ький, adj. so klein (wenig). [gestell.
тї́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Räder-
тї́ч-ня́, f. II., (2. pl. -е́нь), Rndel.
тї́ш-ити, v. II. A.*), (imp. тї́ш!), (er-)freuen.
ткан-ь, f. V., -и́на, f. I., Gewebe.
тка́-ти, v. I. B., (prt. -в, prs. тчу, imp. тчи!), weben.
тка́цкий, adj., Webe-.
тка́цтво, n. I., Weberei.
ткач, m. IV., (2. s. -á), Weber; -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), -in.
ткачи́ха, f. I.*), Weberfrau.
ткн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -ув), stecken, stechen.
тлї́нь, f. V., Fäulnis, Verwesung.
тлї́нний, adj., ver-gänglich, -weslich. [wesen, modern.
тлї́-ти, v. I. A., glimmen; ver-
тло, n. I., (2. pl. тел), Grund(-lage).
тлук, m. I.*), Haufen, Bande.
тлум, m. I., (2. s. -y), Haufen, Gedränge.
тлума́к, m. I.*), Bündel.
тлу́м-ити, v. II. A.*), (imp. тлум!), dämpfen; schlagen; vernichten; ся raufen, ringen.
тлу́м(о)к, m. I.*), тлума́к.
тлу́н(о)к, m. I.*), жолу́док.
тлу́стий u. dgl. siehe товсти́й etc!
тьма, f. I., Dunkelheit, Finsternis; Menge.
тьма́вий, adj., (halb-)dunkel.
тьм-и́ти, v. II. A.*), verdunkeln. blenden.
тьмя́ний, adj., matt; düster.
то, pron. n. von той; conj., so, dann; то-то bald-bald.
тоб, тобі́, conj., so, dann.
тобі́, pron., 3. s. zu ти, dir.
тобі́в-ка, -лка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Tasche; Kapsel.
тобо́в = тобо́ю, pron., 6. s. von ти.
то́бто = нѣби: [Ware.
това́р, m. I., (2. s. -y), Vieh;
това́ри́на, f. I., das Vieh.
това́рискый, adj., gesell-, gemein-, freund-schaftlich. [Verein.
това́ри́ство, n. I., Gesellschaft,
това́риш, m. IV., (pl. -і́), Freund, Gefährt-e, Genoss-e, Kolleg-e; Gesellschafter, Begleiter, -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к). -in.
това́риш-и́в, -ова, -ове. adj., des това́риш. [leben.
товаришу-ва́ти, v. I. A.*), gesellig
товаро́вий, adj., Waren-, Last-.
това́рячий, adj., Vieh-. [Sinn.
товк, m. I.*), (2. s. -ý), Verstand,
товка́-ти, v. I. A., stoßen, schlagen.
товка́ч, m. IV., (2. s. -á), Stößel; Specht. [setzer, Erklärer.
товма́ч, m. IV., (2. s. -á), Ueber-
товма́ч-ити, v. II. A.*), (imp. товма́ч!), übersetzen, erklären.
товпа́, f. V., Haufen, Menge.
то́вп-и́ти ся, v. I. A.*), sich drängen.
товсти́й, adj., fett; dick.
товсті́-ти, v. I. A., fett werden.
товсто- etc., fett-, dick- etc.
товстота́, f. I., Dicke.
товч-и́, v. I. B, (prt. товк, -ла́), stoßen, stampfen, klopfen; ся sich herumtreiben. [Anstoß.
товч(о́)к, m. I.*), Stößel; Stoß,
товщ, f. V., (3.. 6. u. 7. pl. = f. IV.), Fett. [nachher, da.
то[г]д-а́, -и́, -і́, adv., damals, dann,
то[г]д-а́шний, -и́шний, -і́шний, adj., damalig.
тогі́д, adv., im Vorjahr.
то́го́, pron., 2. u. 4. von той; conj., deswegen, darum.
тогобі́чний adj., jenseitig.
того-рі́чний, adj., cero-.

Digitized by Google

тогоча́сний, adj., damalig.
тоді́ = тогди́.
то́є = то.
тож, conj., da, nun, ja, so, also.
то́жто, int., da, sieh da, nun eben!
т-ой, т-а, т о, pron. = adj., dieser, jener; то́йже, той самий, derselbe.
ток, m. I.*), (2. s. -у), Verlauf.
тока́р, m. II., (2. s. -я́), Drechsler.
тока́р-ня, f. II., (2. pl. -е́нь), Drehbank.
тока́рский, adj., Drechsler-.
токм-и́ти, v. II. A.*), годи́ти.
толі́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. толка.
толк = товк.
толкy ва́ти, v. I. A.*), auslegen, erklären.
то́лок, m. I.*), Stößel; Kolben.
толо́ка́, f. I.*), Hutweide; unentgeltliche Arbeit.
толо́ч-ити, v. II. A.*), (imp. толоч!), treten.
то́лу́б = ту́лу́б.
том-и́ти, v. II. A.*), quälen, plagen; ermüden.
то́му, pron., 3. s. von той.
тому́, conj., daher, deshalb, deswegen, also.
тон-кий, adj., dünn, -е́нький, -е́сенький, sehr dünn.
то́нкість, f. V., Feinheit.
тонко- etc, dünn-, fein-, etc.
тон-у́ти, v. I. B., (prt. -у́в), sinken, ertrinken.
тонч-и́ти, v. II. A.*), dünner (feiner) machen.
тоншá-ти, v. I. A., dünner werden.
то́нший, comp., von тонкий.
топ-и́ти, v. II. A.*), ertränken; (ся ertrinken); heizen, schmelzen.
топі́р, m. I., (2. s. -á), Beil; -чик, m. I*), dim.
топкий, adj., schmelzbar.
то́пливо, n. I., Brennmaterial.
тополе́вий, adj., Pappel-.
топо́л я, f. II., Pappel, -ька, f. I.*), dim.
топ-ор(е́)ць, m. II., (2. s. -ірця́), Handbeil.
топори́-ско, n. I.*), -ще, n. II., Axtstiel.
топот-і́ти, v. I. B., (prs. -чу, prt. -і́в), stampfen.
топт-а́ти, v. I. B., (prs. -чу, prt. -а́в, imp. -чи́), treten, stampfen.
тор, m. I., (2. s. -у), Spur, Bahn.
то́рба, f. I., (pl. -и́), Sack, Ranzen.
торба́р, m. II., (2. s. -я́), Bettler.
торба́ч, m. IV., (2. s. -а́), Beuteltier.
торби́н-а, f. I., -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. то́рба.
торг, m. I.*), (2. s. -у́), Markt(-platz), Handel.
то́рга-ти, v. I. A., reißen zerren;, raufen.
то́ргн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув.) то́ргати.
торгов-е́льний, -и́й, adj., Markt-, Handels-.
торго́виця, f. II., Marktplatz.
торго́вля, f. II., Handel.
торговни́к, m. I.*), (2. s. -а́), Händler.
торгу-ва́ти, v. I. A.*), handeln; ся feilschen.
торжество́ u. dgl. siehe свя́то etc.
то́ржище, n. II., Marktplatz.
торж(о́)к, n. I.*), dim. торг.
торі́к = тогі́д.
торі́чний = тогі́дний.
то́рка-ти, v. I. A., berühren; stoßen.
торкот-і́ти, v. I. B., (prs. -чу, prt. -і́в), plappern, brummen.
торо́ки, pl. m. I., Fransen.
торох-котї́ти, siehe тарах-!
торох-тї́ти, siehe -котї́ти.
торо́ч-ити, v. II. A.*), (imp. торо́ч!), auftrennen (Strumpf); faseln.
тору-ва́ти, v. I. A.*), bahnen.
тоск, m. I.*), (2. s. -у); -á, f. I.*), Angst, Bangigkeit.
тоску-ва́ти, v. I. A.*), тужи́ти.
тот, -á, -ó, pron., той.
тото́жний, adj., identisch.
тото́жність, f. V., Identität.

Digitized by Google

тьóхка-ти, v. I. A., pochen; schlagen (Nachtigall).
точ в точ, adv., genau so.
тóчеч-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim.
точи́ло, n. I,. Schleifstein. [тóчка.
точи́льщик, m. I.*), Schleifer.
точ-и́ти, v. II. A.*), drechseln; zapfen; wälzen; nagen; ся sich wälzen; wackeln; fortdauern.
тóч-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Punkt.
точку-вáти, v. I. A.*), punktieren.
тóчн-ий, adj., pünktlich, genau; -ї́ський, -ї́сїнький, sehr p. (g).
тóчність, f. V., Pünktlichkeit, Genauigkeit.
травá, f. I., (pl. трáви), Gras.
трáв(е)нь, m. II., Mai. [травá.
трави́н-а, f. I., -ка, f. I.*), dim.
трави́стий, adj., grasreich.
трáв-ити, v. II. A.*), (imp. трав!), verdauen. [I.*), dim. травá.
трави́-ця, f. II., -чка, -ченька f.
трáв-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), конюши́на.
трáвни́й, adj., verdaulich.
травяни́й, adj., grasartig.
трапéза, f. I., Tisch, Tafel.
трáп-ити, p. v. II. A., (imp. трап!), -ля́ти.
трапля́-ти, v. I. A., трафля́ти.
трáска-ти, v. I. A., knallen.
трáскіт, m. I., (2. s. -у), Knall.
трáсн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), трáскати.
трáт(е)ль, m. II., Tratte, Wechsel.
трáт-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -чу, imp. -ь), verlieren, vergeuden, umbringen.
трату-вáти, v. I. A.*), (zer-)treten.
трáф-ити, p. v. II. A.*), (imp. траф!), -ля́ти. [чáти.
трафля́-ти, v. I. A., treffen, лу-
трачи́нє, n. IV., Säge-, Feil-spänne.
трáч-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Sägemühle.
трéба, f. I., Brauch; Gottesdienst.
трéба, v. impers., es ist notwendig (nötig); менї́ требá, ich brauche.
требу-вáти, v. I. A.*), brauchen; verlangen; versuchen.
требýль-ка, v. I.*), (2. pl. -óк), Schnittlauch. [zung.
тревóга, f. I.*), Angst, Bestür-
тревóж-ити, v. II. A., (imp. тревòж), schrecken, ängstigen.
тревож-ли́вий,-ний, adj., ängstlich.
трéзвий u. dgl. siehe тверéзий etc.
трембíт-а, f. I., Schalmei; -ка, f. I.*),
трембýлька = требýлька. [dim.
тремт-ї́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чý, prt. -ї́в), zittern, beben.
трéпет, m. I., (2. s. -у), Zittern, Beben.
трепéта, f. I., Zitterpappel.
трепет-áти, v. I. B., (prs. -чу, imp. -чи́, prt. -áв), zittern, beben.
трепéтовий, adj., Zitterpappel-.
трéтий, adj., dritter.
трети́на, f. I., Drittel.
тр-и, num., drei.
трив-áлий, -ки́й, adj., dauerhaft.
три́вкість, f. V., Dauerhaftigkeit.
три́в(о)к, m I.*), (2. s. -у), Leben.
три́зуб, m. I., Dreizack.
трикрáтний, adj., dreifach.
трикýтний, adj., dreieckig.
триль, m. II., Triller.
тримá-ти, v. I. A., halten.
три́на, f. I., zerriebenes Heu.
тринáцят-ь, -еро, num., dreizehn; -тий, -ter.
три́ніж(о)к, m. I.*), Dreifuß.
три́нька-ти, v. I. A., vergeuden.
три́чи, adv., dreimal.
трібу-вáти, v. I. A.*), versuchen.
трівá-ти, v. I. A., verweilen, warten.
трі-вóжити etc., siehe тре-.
трíй-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Dreier.

Digitized by Google

трі́[й]ло, n. I., Gift.
трі́йця, f. II., Dreieinigkeit.
тріпа-ти, v. I. A., klopfen, prügeln.
тріпа́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Bleuel.
тріпот-а́ти, v. I. B., (prs. -чу, prt. -а́в, imp. -ч), zittern; flattern.
тріпот-і́ти, v., (prt. -і́в), -а́ти.
тріск, m. I.*), (2. s. у), Knistern, Knattern. [Splitter.
тріс-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Span,
тріска-ти, v. I. A., knistern, krachen, platzen; fressen.
тріскот-і́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чу, prt. -і́в), knistern, krachen.
тріску́чий, adj., stark, heftig.
тріс-ну-ти, p. v. I. B., (prt. тріс), schlagen; platzen.
тріс̀оч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
тріш̀ки, = тро́шки. [dim. тріска.
тріщ-а́ти, v. II. A.*), (prt. -а́в), knistern, krachen, prasseln; vergehen, platzen.
тров-и́ти, v. II. A.*), hetzen.
тров-ля́, f. II., (2. pl. -е́ль), Tierhetze. [behelligen.
трога́-ти, v. I. A., an-, be-rühren;
тро́-є, num., drei; в тро́є dreifach; на тро́є, in drei Teile.
троїстий, adj., dreifach.
тро-і́ти, v. II. B., vergiften; verdreifachen. [трога́ти
трон-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в),
тропа́, f. I., Spur.
тропа́к, m. I.*), (2. s. а́), Tanzart.
тро́па-ти, v. I. A., traben, stampfen.
тро́піт, m. I., (2. s. -у), Getrabe,
тро́ска, f. I.*), Sorge. [Stampfen
трость, f. V., Schilf.
тростин-а, f. I., (Schilf-)Rohr; -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к) dim.
трост-ино́вий, -яни́й, adj., Rohr-.
тро́х-а, -и, adv., (ein)wenig; тро̀ха не, beinahe.
тро́ш-ечка, -ечки, -ка, -ки, siehe
тро́ща, f. IV., трость. [тро́хи.
тро́щ-ити, v. II. A.*), (imp. трощ!), zerbrechen.
троюд-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -жу, imp, -ь), hetzen.
троя́кий, adj., drei-erlei, -fach.
троя́нда, f. I., Hundsrose.
тру́ба́, f. I.*), Trompete. [ter.
трубач́, f. IV., (2. s. а́), Trompe-
тру́б-ити, v. II., A.*), (Trompete) blasen. [-и́ти.
труб-і́ти, v. II. A.*), (prt. -і́в),
тру́б-ка, --о́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. тру́ба.
труд, m. I., (2. s. -у), Mühe; Werk.
труд-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -жу́, vp. -же́ний), bemühen.
тру́дний, adj., schwer, beschwerlich; müde, matt.
тру́дніс̀ть, f. V., Schwierigkeit.
трудова́ті-ти, v. I. A., an-, auf-schwellen.
трудолюби́вий, adj., arbeitsam.
трудолюби́вість, f. V., Arbeitsamkeit. [вий.
труд-я́чий, -я́щий, adj., -олюби-
тружда́-ти, v. I. A., arbeiten.
тру́мна, f. I., тру́н-а́, -ва.
тру́нв-а, f. I., (2. pl. тру́нов), Sarg; -очка, f. I.*), dim.
тру́н(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Trank;
труп, m. I., Leichnam. [Unterleib.
трупа́р-ня, f. II., (2. pl. -е́нь), Totenkammer. [verwesen.
тру́піші-ти, v. I. A., modern,
трус, m. I., Memme.
трусени́ця, f. II., Durchsuchung.
трус-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -шу́), schütteln; bröckeln; durchsuchen; ся zittern. [Erdbeere.
тру́скав-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
трусли́вий, adj., furchtsam, feig.
трусли́вість, f. V., Feigheit.
трут, m. I., Drohne.

Digitized by Google

трýта, f. I., отрýта.
трýт(е)нь, m. II., трут.
трý-ти, v. I. A., троїти.
трути́[з]на = трýта.
трýт-ити, p. v. II. A·, (prs. 1. s. -чу, vp. -чений, imp. -ь), тручáти.
трутни́й, adj., giftig.
трутови́й, adj., Drohnen-.
трýфля, f. II., (2. pl. -ель), Trüffel.
трухáн, m. I., (5. s. -á), Truthahn.
трýхлий, adj., ausgemergelt; welk; morsch.
трухли́на, f. I., morsches Holz.
трухлі́-ти, v. I. A., erstarren (vor Schreck). [dern.
трухля́ві-ти, v. I. A., faulen, mo-
трýхн-ути, v. I. B., (prt. ув), трухля́вiти.
трича́-ти, v. I. A., stoßen. [henne.
трýш-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Trut-
трю́ха, f. I.*). Truthuhn.
тря́п-ка, f. I.*), (2. pl. óк), Franse.
трясави́ця, f. II., Sumpf.
трясови́ця, f. II., Fieber.
тряс-ти́, v. I. B., (prt. тряс), schütteln; ся zittern.
тря́с-ця, f. II., -ови́ця.
тря́хн-ути, v. I. B., (prt. трях), ту, pron., 4. s. von та. [trocknen.
ту = тут.
тубúл(е)ць, m. II., Einheimischer.
тубúльний, adj., einheimisch.
тугá, f. I.*), Gram, Kummer, Sehnsucht. [fest; langsam.
тугúй, adj., steif, straff; stark,
туд, -á, -и́, -óю, adv., dahin, dorthin. [sich sehnen.
туж-и́ти, v. II. A.*), sich grämen,
тужни́й, adj., traurig, bange.
туз, m. I., Karten-Daus.
тузе́м-(е)ць, m. II., -ний, adj., Ein-
тýзин, m. I., Dutzend. [heimisch.
туй-туй, adj., faßt, beinahe.
тукраєвий, adj., hierländig.
тýлень, m. II., Seehund.
тул-и́ти, v. II. A., (an)drücken.
тулóвище, n. II., тýлýб.
тýльпа, f. I., -áн, m. I., Tulpe.
тýлуб, m. I., Rumpf; ·(é)ць, m. II., -(ó)к, m. I.*), dim.
тума́н, m. I., (2. s. -á), Nebel; Dummkopf. [betrügen.
туман-и́ти, v. II. A., betören,
тумані́-ти, v. I. A., nebelig (stumpfsinnig) werden.
тума́нний, adj., nebel-ig, -haft
тума́ньство, n. I., Betrug.
тýпа-ти, v. I. A., stampfen.
тупúй, v. I. A., stumpf-; -sinnig.
туп-и́ти, v. II. A.*), stumpf machen.
тупúця, f. II., stumpfes Beil.
тýпість, f. V., Stumpfsinn.
тупі́-ти, v. I. A., stumpf(-sinnig) werden. [тýпати.
тýпн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув),
тýпо- etc., stumpf- etc.
тупот-і́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чý, prt. -і́в), тýпати.
тупотня́, f. II., Gestampfe.
тур, m. I., Auerochs.
тура́-ти, v. I. A., schwärmen; (auf etwas) bauen.
турбу-ва́ти, v. I. A.*), bekümmern, belästigen, ängstigen.
турбóта, f. I., Kummer.
турбóтний, adj., sorgenvoll.
турéцкий, adj., türkisch.
Турéччина, f. I., Türkei.
тýркав-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Tur-
Туркúня, f. II., Türkin. [teltaube.
тýркіт, m. I, (2. s. -у), Gerassel, Dröhnen.
туркот-і́ти, v. II. A., (prs. 1. s. ·чу, prt. -і́в), girren; brummen; rasseln, dröhnen.
тýрма, f. I., Herde.
Тур(о)к, m. I.*), Türke.
туск, m. I.*), (2. s. -у), тоск.

Digitized by Google

тýсклий, adj, мутний, мла́вий;
ту-скува́ти, siehe то-. [traurig.
тут, -ка. -ки, adv., hier, da.
туте́йший, -шний, adj., hiesig.
тýхлий, adj, faul, dumpf.
тухлина́, f. I., Gestank.
тýхлість, f. V., Fäulnis.
тýхн-ути, v. I. B., (prt. -ув), verlöschen, abnehmen.
тýча, f. IV., Gewitter.
тучевий, adj., Gewitter.
тýч-ити, v. II. A.*), mästen.
тучний, adj., gemästet. [löschen.
туш-ити, v. II. A.*), dämpfen,
тьфу!, int., pfui!
тхір, m. I., (2. s. -á), Iltis.
тхн-ýти, p. v. I. B., (prt. -ув), hauchen; riechen.
тхор-ити, v. II. A., stänkern.
тюпа-ти, v. I. A., trippeln.
тюрéмний, adj., Kerker-.
тюрéмщик, m. I.*), Kerkermeister.
тюр-мá, f. I., (2. pl. -éм), Kerker.
тютю́н, m. I., (2. s. -ý), Tabak.
тютюнóвий, adj, Tabak-.
тяганúна, f. I., Schererei.
тягáр, m. I., (2. s. -á), Last.
тягар(ó)к, m. I.*), Gewicht.
тя́га-ти, v. I. A., ziehen, schleppen,
тяглúстий, adj., zähe. [zerren.
тяглúстість, f. V., Zähigkeit.
тяг-лó, n. I., (2. pl. -ém), Gespann.
тягн-ýти, v. I. B., (prt. тяг u. -нýв), тя́гати.
тягóм, adv., immerfort.
тяготí-ти, v. I. A., gravitieren.
тягтú = тягнýти.
тяжбá, f. I., Prozeß.
тяжéнький = тяжкúй.
тяж-ити, v. I. A.*), be-schweren, -laden, -lasten.
тя́жище, n. II., Schwerpunkt.
тяжí-ти, v. I. A., schwer werden.
тя́жний, adj., schwer, schwierig.
тя́жкість, f. V., Schwere.
тяка́-ти, v. I. A., berühren, treffen.
тякн-ýти, p. v. I. B, (prt -ýв), тяка́ти. [Bewußtsein.
тям, m. I., (2. s. -y), -a, f. I.,
тя́м-ити, v. II. A.*), (imp. тям!), begreifen; sich merken (erinnern, besinnen).
тя́мка, f. I.*), тя́ма. [gedénkend.
тям-кúй, -ли́вий, adj., einsichtig;
тяму-ва́ти, v. I. A.*), gedenken.
тямý-чий, -щий, adj., einsichtig; vernünftig.
тя́-ти, v. I. B., (prs. тну, imp. тни, prt. -в, vp. -тий), schneiden, hauen, mähen.
тятúва, f. I., Sehne.

У.

у, präp. 2., nahe bei, bei; 4., in; siehe auch в!
уба́в-ити, p. v., -ля́ти. [ergötzen.
убавля́-ти, v. I. A., unterhalten,
убива́-ти, v. I. A., totschlagen, töten, vernichten.
убúйник, m. I.*), Mörder. [hen.
убира́-ти, v. I. A., kleiden. anzie-
уби́ти, p. v., -ва́ти.
убíга́тель, m. II., Bewerber.
убíга́ти ся, v., sich bewerben,
убíйство, n. I., Totschlag.
убíйчий, adj., tötlich.
у́бір, m. I., (2. s. -y), Anzug, Putz.
убла́гати, p. v., erbitten.
убóгий = бíдний.
убóжество, n. I., бíдність.
убожí-ти, v. I. A., verarmen.
у-бóркати, p. v., при-.
убоя́ти ся, p. v., erschrecken.
у́бранé, n. IV., Kleidung, Anzug.
убра́ти, p. v., убира́ти.
убува́ти, v., abnehmen; ся Schuhe anziehen.
убу́-ти, p. v., -ва́ти.
убу́-ти ся, p. v. I. A., убува́ти ся.

Digitized by Google

убу́т(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Abnahme, Verlust.
ува́га, f., Aufmerksamkeit, Obacht, Rücksicht.
уважа́-ти, v. I. A., achten, achtgeben, beobachten, berücksichtigen; (für etwas) halten.
ува́жити, p. v., Rücksicht nehmen, achten.
ува́ж-ливий, -ний, adj., aufmerksam, überlegt, bedächtig.
ува́жність, f. V., Vor-, Um sicht.
ували́ти, p. v., Schlag versetzen; hineinstürzen.
уве́зти, p. v., weg-, fort-führen.
у-ве́сь, -сі́, -се́, adj., (2. s. у-сього etc.), весь.
уве́сти, p. v., уводи́ти.
увива́-ти ся, v. I. A., sich sputen (tummeln).
у-виджа́ти ся, v., при-.
у-ви́кнути, p. v., при-.
увиха́-ти ся, v. I. A., увива́ти ся.
увихн-у́ти ся, p. v. I. B., (prt. -у́в), увиха́ти ся.
у-відоми́ти, p. v., за-.
увійти́, p. v., входи́ти.
увільн-и́ти, p. v. II. A., -я́ти.
увільня́-ти, v. I. A., befreien.
увінча́ти, p. v., bekränzen, krönen.
увір-ити, p. v., -я́ти. [trauen.
увіря́-ти, v. I. A., glauben, ver-
уводи́ти, v., ein-, ent-führen.
увяда́-ти, v. I. A., dürr (welk) werden.
у́вязь, f. V., Anbinden, Band.
увяза́ти, p. v., anbinden.
увязли́вий = вля́зли́вий.
увязн-и́ти, p. v. II. A., verhaften.
увя́-нути, p. v., (prt. -в, -ла), [-да́ти.
уг- siehe auch **вг-**!
угамува́ти, p. v., гамува́ти.
уганя́ти, v., treiben, jagen.
угаси́ти, p. v., (aus-)löschen.
угина́-ти, v. I. A., beugen, krümmen. [Kohlensäure.
углеква́с, m. I., (2. s. -у),
у́голь u. dgl. siehe ву́голь.
углуб-и́ти ся, p. v. II. A.*), sich vertiefen.
угнета́-ти, v. I. A., bedrücken.
угóвна-ти, p. v. I. A., угóвкувати.
угóвку-вати, v. I. A.*), zügeln, zähmen.
уговор-и́ти, p. v., -ювати.
уговóрю вати, v. I. A.*), bereden, beschwichtigen.
угóда, f. I., Gefallen; Übereinkommen, Vertrag.
угоджа́-ти, v. I. A., Gefallen (zulieb) tun, recht machen.
угод-и́ти, p. v., -жа́ти.
у́г(о)р, m. I., Aal.
угости́ти, p. v., угоща́ти.
угоща́-ти, v. I. A., bewirten, aufnehmen.
угро́за = гро́зьба.
уд- siehe auch **вд-**!
удава́ти, v., nachahmen, sich (ver)stellen, spielen; treffen, können; ся gelingen; sich wenden (an jemand).
удави́ти ся, p. v., ersticken.
удал-и́ти, p. v. II. A., -я́ти.
удаля́-ти, v. I. A., entfernen.
у́да́р, m. I., (2. s. -у), Schlag.
уда́р-ити, p. v. II. A., (imp. уда́р!), -я́ти.
ударя́-ти, v. I. A., (ein-)schlagen.
уда́-ти, p. v., -ва́ти.
удéрж-ати, p. v., -увати.
удéржу-вати, v. I. A.*), erhalten.
удéрти, p. v., удира́ти.
удира́-ти, v. I. A., ab-reißen, -brechen; weglaufen.
удíл-и́ти p. v., -я́ти.
удíля́-ти v. I. A., удíлювати.
удíльний, adj., selbständig.

Digitized by Google

удїлю вати, v. I. A.*), ab-, zu-, mit-, er teilen.
у́до, n. I., Schenkel.
удобру́ха-ти, p. v. I. A., besänftigen.
уд-опта́ти, p. v., ут-.
удостовір-и́ти, p. v., -я́ти.
удостовіря́-ти, v. I. A., beglaubigen. [(ся, gewürdigt werden).
удосто-ї́ти, p. v. II. B., würdigen,
удра́ти, p. v., удере́ти.
удуси́ти, p. v., er-drücken, -sticken, -würgen.
уду-ши́ти, p. v., -си́ти.
удушли́вий, adj., erdrückend.
уємний, adj., negativ.
уж-, siehe auch вж-, вуж-.
уж = вуж.
ужали́ти, p. v., stechen, (Insekt).
ужаля́-ти ся, v. I. A., sich beklagen
ужа́с, m. I., Graus, Grauen.
ужаса́-ти ся, v. I. A., schaudern.
ужа́сн-у́ти ся, p. v. I. B., (prt. -у́в). ужаса́ти ся.
ужа́ти = нажа́ти.
уже́ = вже. [genießen.
ужива́-ти, v. I. A., gebrauchen,
ужите́, n. IV., Gebrauch, Anwendung.
ужи́-ти, p. v., ва́ти.
ужитку-ва́ти, v. I. A.*), benützen, gebrauchen.
ужи́т(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Gebrauch, Nutzen, Benützung.
ужито́чний, adj., nützlich.
ужито́чність, f. V., Nützlichkeit.
уз-, siehe auch вз-, вуз-!
узакон-и́ти, p. v. II. A., zum Gesetz erheben.
узбира́ти, p. v., sammeln.
узбро-ї́ти, p. v., -ювати.
узбро́ю-вати, v. I. A.*), bewaffnen, ausrüsten.
узгі́рє, n. IV., Anhöhe.
уздоро́в-ити, p. v., -ля́ти.
уздоровля́-ти, v. I. A., gesund machen.
узна-ва́ти, v. I. A., (prt. -ва́в, imp. -ва́й), er-fahren, -kennen; anerkennen.
узна́-ти, p. v., -ва́ти.
узр-і́ти, p. v., erblicken.
узу́бленє, coll. n. IV., Gebiß.
узува́-ти, v. I. A., Schuhe an-anziehen.
узу́-ти, p. v. I. A., -ва́ти.
уї-, siehe вї-!
уйде́, es genügt, geht an.
уйма́ти, v., anfassen; abnehmen, schmälern; ся sich annehmen.
уйм-и́ти, p. v., -а́ти.
уйти́, p. v., уходи́ти.
ук-, siehe auch вк-!
ука́з, m. I., (2. s. у), Befehl.
указ-а́ти, p. v., -увати.
ука́зу-вати, v. I. A., zeigen, weisen.
ува́сити, p. v., (ein-)säuern.
увітча́ти, p. v., квітча́ти.
у́кий, adj., geschult.
у́кір, m. I., (2. s. -у), Vorwurf, Ausstellung.
уні́сний, adj, schräg.
у́клад, m. I., (2. s. -у), Übereinkommen; Anlage.
уклада́-ти, v. I. A., zurechtlegen, zusammenstellen, (an-ordnen; entwerfen; abmachen.
укла́-сти, p. v., -да́ти.
укло́н, m. I., (2. s. -у), Verbeugung, neigung.
уклі́нний, adj., höflich, ergeben.
уклон-и́ти ся, p. v., -ювати ся.
уклоню-вати ся, v. I. A.*), sich ver-beugen, -neigen.
уклякну́ти, p. v., (prt. укля́в, -ла), niederknien.
укня́жений, adj., gefürstet.

Digitized by Google

укова́ти, p. v., schmieden, be-
уко́їти, p. v., ко́їти. [schlagen.
уколо́ти, p. v., колóти.
укори́зна, f. I., Demütigung.
укоси́ти, p. v., коси́ти.
уко́ська-ти, p. v. I. A., zähmen, beschwichtigen. [land.
Украї́на, f. I., Ukraine (Südruß-
Украї́н(е)ць, m. II., Ukrainer.
Украї́н-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Ukrainerin.
украї́ньский, adj., ukrainisch.
укра-си́ти, p. v., -ша́ти.
украсти, p. v., кра́сти.
украша́-ти, v. I. A., zieren, schmücken.
укріп-и́ти, p. v., -ля́ти.
укріпля́-ти, v. I. A., befestigen.
укро-їти, p. v. II. B., (imp. укрій!). (ab-)schneiden. [вати.
уладжа́-ти, v. I. A., ула́джу-
ула́джу-вати, v. I. A.*). einrichten; ordnen.
ула́д-ити, p. v., -жувати.
улекш-и́ти, p. v. II. A.*), -увати.
уле́кшу-вати, v. I. A.*), erleichtern.
ул-, siehe auch вл-! [korb.
у́ли-й, m. III., (1. pl. -ї́), Bienen-
улиску-вати ся, v. I. A.*),
у́лиця, f. II., Gasse. [glänzen.
у́лич-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. у́лиця.
у́личний, adj.. Gassen-.
у́личник, m. I.*), Gassenbub.
улїта́ти, v. I. A., ent-fliegen, -fliehen.
улови́ти, p. v., (ein)fangen.
уло́гий, adj, eben, flach.
уложи́ти, p. v., укладáти.
уломи́ти, p. v., (ab-)brechen.
уло́мний, adj., gebrechlich.
уло́мність, f. V., Gebrechlichkeit.
улюбле́ний, adj., beliebt.
улягáти, v., unter-, er-liegen: nachgeben.
уля́гли-й, -вий, adj., nachgiebig.
уля́гл-ість, -и́вість, f. V., Nachgiebigkeit. [Vernunft.
ум, m. I, (2. s. á), Verstand,
ум-, siehe auch вм-!
умали́м(о)к, m. I.*), Minuend.
умал-и́ти, p. v. II. A., -ювати.
ума́лю-вати, v. I. A.*), verkleinern, -kürzen.
уменьша́ти, v., ver kleinern, -mindern.
уменьш-и́ти, p. v., а́ти.
умер(ле́)ць, m., Toter, Leiche.
умерлий, adj., tot.
умертв-и́ти, p. v., -ля́ти.
умертвля́-ти, v. I. A., töten.
умива́льниця, f. II., Waschbecken.
умива́-ти, v. I. A., waschen.
умика́-ти, v. I. A., entfliehen.
умил-е́нний, -ьний, adj., gewinnend; inbrünstig.
умил-и́ти, p. v. II. A., rühren.
умилосерд-и́ти ся, p. v, (imp. -и́), sich erbarmen.
умилостив-и́ти, p. v. II. A.*), zum Mitleid rühren; begnadigen; ся sich erbarmen.
умй-ти, p. v., -ва́ти.
умі́лий, adj., kundig; verständig.
умі́лість, f. V., Kenntnis, Fertig-
умірéний, adj., gemäßigt. [keit.
умірко́ваний, adj., billig, mäßig.
умі́-ти, v. I. A., können, wissen, vermögen.
умкн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), умика́ти. [werden.
умлїва́-ти, v. I. A., ohnmächtig
умлі́-ти, p. v., (vp. -лий), -ва́ти.
у́мний, adj., gescheit.
у́мність, f. V., Verstand, Wissen.
умо́ва, f. I., Verabredung, Vertrag; Bedingung.

Digitized by Google

умóв-ити ся, p. v., -ля́ти ся.
умовля́-ти ся, v. I. A., verabreden, übereinkommen; beschwichtigen.
умóвний, adj., bedingt.
умол-и́ти, p. v., -я́ти. [bitten.
умоля́-ти, v. I. A., er flehen,
умор-и́ти, p. v., -ювати.
умóрю-вати, v. I. A.*), (ver) hungern lassen; vernichten.
умо-сти́ти ся, p. v., -щувати ся.
умоч-а́ти, p. v. I A, умóчувати.
умоч-и́ти, p. v., -увати.
умóчу-вати, v. I. A.*), eintauchen; naß machen. [einnisten
умóщу-вати ся, v. I. A.*), sich
ун-, siehe auch вн!
унасліди́ти, p. v., erben.
унива́-ти, v. I. A., verzagen.
у-ни́зу, adv., unten. [fliehen.
уника́ти, v. I. A., meiden,
уня́ти, p. v., уйма́ти.
уп-, siehe auch вп-!
упа́д, m. I., (2. s. -у), Fall, Untergang. [ein, ver-)fallen.
упада́ти, v., (nieder-, um-, hin-,
упа́д(о)к, m. I*), (2. s. -у), Fall, Sturz; Untergang, Verfall.
упа́сти, p. v., (imp. -дь!), -да́ти.
упевн-и́ти, p. v. II. A., -я́ти.
упевня́-ти, v. I. A, versichern.
упереджа́-ти, v. I. A, zuvorkommen; warnen.
упере́дженє, n. IV., Vorurteil.
упере́джений, adj., voreingenommen. [-жа́ти.
уперед-и́ти, p. v., (vp. -же́ний),
упе́ртий, adj., eigensinnig, hartnäckig.
упе́рті́сть, f. V., Eigen, Starrsinn; Hartnäckigkeit.
упива́-ти ся, v. I. A, sich betrinken (berauschen).
упи́н, m. I., (2. s. -у), Einhalt.
упи́р, m. II., (2. s. -я́), Vampyr.
упи́-ти ся, p. v., -ва́ти ся.
упімн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), упомина́ти. Starr-sinn.
у́пі́р, m. I., (2. s. -у), Eigen-,
упі́р-ний, -чи́вий, adj., упе́ртий.
упла́та, f., Einzahlung.
упла-ти́ти, p. v., -чувати.
упла́чу-вати, v. I. A.*), einzahlen.
уплива́ти, v., weg-, ver-fließen; vergehen.
упли́вний, adj., dekursiv.
уплин-у́ти, p. v., (imp. -ь), упли́сти.
упля́-сти, p. v., -ва́ти. [trauen.
упова́-ти, v. I. A., hoffen; ver-
уподо́ба-ти, p. v. I. A., Gefallen finden; liebgewinnen.
упокі́й, m., Ruhe. Friede.
упоко-і́ти, p. v. II. B., (imp. упокі́й!) beruhigen; ся, sterben.
упокор-и́ти, p. v., -я́ти.
упокоря́-ти, v. I A., demütigen.
упомина́ти, v., (er-)mahnen, erinnern; ся fordern, verlangen.
упо́рати ся, p. v., fertig werden.
упорядити, p. v., in Ordnung bringen.
упоряд-кува́ти, p. v., -и́ти.
упо́слі́д, adv., zuletzt; endlich, nachher.
упосля́джу-вати, v. I. A.*), zurück, hintan setzen.
упослі́д-и́ти, p. v., -жувати.
употреб-и́ти, p. v. II. A*), -ля́ти.
употребля́ ти, v I. A., (ge)-brauchen, an-, ver wenden.
упра́ва, f. I., Leitung, Verwaltung; Bearbeitung.
управильн-и́ти, p. v. II. A., -я́ти.
управильня́-ти, v. I. A., regeln.
управи́тель, m. II., Leiter, Verwalter; -ка, f I.*). (2. pl. -ок), -in.
упра́в-ити, p. v., -ля́ти.
управля́-ти, v. I. A., führen, verwalten, lenken; anbauen, bearbeiten.

Digitized by Google

управне́ний, adj., berechtigt.
уприємн-и́ти, p. v. II. A., -ювати.
уприє́мню-вати, v. I. A.*), angenehm machen.
упріва́-ти, v. I. A., schwitzen.
упрі́-ти, p. v., -ва́ти.
упру́гий, adj., elastisch, zähe.
упру́гість, f. V., Elastizität.
упря́мий, adj., stützig; упе́ртий.
упря́мство, n. I., упе́ртість.
ур-, siehe auch вр-!
урва́ти, p. v., урива́ти.
урви́тель, m. II., Galgenstrick.
урива́-ти, v. I. A., (ab)reißen, -pflücken, -zwicken.
уриви́сто, adv., abgerissen.
ури́вний, adj., der leicht reißt.
ури́в(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Bruchstück.
уриво́чний, adj., abgerissen.
ури́тний, adj., widerlich.
уро́да, f. I., Schönheit.
уроди́ни, pl. f. I., Geburtstag.
уроди́ти, p. v., gebären, hervorbringen, tragen. [gestaltet.
уродли́вий, adj., schön, wohl-
урожа́-й, m. III., (2. s. -ю), reiche Ernte.
урожа́йний, adj., fruchtbar.
урожа́йність, f. V., Fruchtbarkeit.
уроїти, p. v.; (собі, sich) einbilden.
уро́ки, pl. m. I., Beschreien.
уроста́-ти, v. I. A., auf-, emporwachsen.
урост-и́, p. v., -а́ти.
урочи́стий, adj., feierlich, festlich.
урочи́стість, f. V., Feier-, Festlichkeit.
у́ря́д, m., Amt.
уряджа́-ти, v. I. A., einrichten, ordnen; veranstalten.
уря́джу-вати, v. I. A.*), уряджа́ти.
уряд-и́ти, p. v., -жа́ти, -жувати.
уря́дник, m. I.*), Beamter.
урядни́чий, adj., Beamten-.
урядо́вий, adj., Amts-, amtlich.
уряду-ва́ти, v. I. A.*), amtieren.
ус-, siehe auch вс-!
ус = вус.
уса́джу-вати, v. I. A.*), wohin setzen (stellen). [bleiben.
уси́дїти, p. v., ruhig sitzen
уси́льний, adj., dringend, inständig.
уси́пати, p. v., bestreuen, anschütten.
усиха́-ти, v. I. A., verdorren.
усїда́ти ся, v., sich setzen.
усї́льниця = гу́сїльниця.
усї́-сти ся, p. v., -да́ти ся.
усї́чи́, p. v., kleinhacken, abhauen.
услі́вє, n. IV., Bedingung.
усло́вини, pl. f. I., услі́вє.
усло́вний, adj., bedingt.
услу́га, f., Bedienung.
услу́гу-вати, v. I. A.*), bedienen.
услу-жи́ти, p. v., -гувати.
услуж-ли́вий, -ний, adj., dienstfertig. [Dienstfertigkeit.
услуж-ли́вість, -ність, f. V.,
усмир-и́ти, p. v., -я́ти.
усмиря́-ти, v. I. A., beruhigen, zügeln, bändigen, dämpfen.
у́сьміх, m., Lächeln.
усьміха́-ти ся, v. I. A., lächeln.
усьміхн-у́ти ся, p. v. I. B., (prt. -у́в), усьміха́ти ся.
у́сьміш-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), у́сьміх. [einschlafen.
усн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в),
усо́биця, f. II., innere Fehde.
усові-сти́ти, p. v., -ща́ти.
усовіща́-ти, v. I. A., bereden, erweichen. [schwanken.
усомнї́-ти ся, p. v. I. A.,
усо́хн-ути, p. v., усиха́ти.
успіва́-ти, v. I. A., gedeihen, gelingen.
успі́-ти, p. v., -ва́ти.

Digitized by Google

у́спі́х, m. I., (2. u. 7. -у), Fortschritt, Erfolg.
успі́шний, adj., erfolgreich.
успоко-ї́ти, p. v. II. B., (imp. успокóй!), -ювати.
успокóю-вати, v. I. A.*), beruhigen, befriedigen.
успособ-и́ти, p. v., -ля́ти.
успосóбленє, n. IV., Fähigkeit; Gemütsart.
успособля́-ти, v. I. A., heranbilden, befähigen. [-ля́ти.
усправедлив-и́ти, p. v. II. A.*),
усправедливля́-ти, v. I. A., rechtfertigen.
уста́, pl. n. I., рот.
уста́в, m. I., -а, f. I., (Ver-) Ordnung, Einrichtung, Gesetz.
устави́чний, adj., beständig.
у́став-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), gesticktes Achselstück am weibl. Hemdärmel.
уста́вний, adj., verfassungsmäßig.
устал-и́ти, p. v., -ювати.
уста́лю-вати, v. I. A.*), befestigen, sicherstellen.
устано́ва, f. I., Einrichtung, Brauch, Sitte.
установ-и́ти, p. v., -ля́ти.
установля́-ти, v. I. A., anordnen, verordnen, bestimmen.
у-стара́ти, p. v., по-.
устаткува́ти ся, p. v., ordentlich (gesetzt) werden.
устел-и́ти, p. v., -ювати.
усте́лю-вати, v. I. A.*), bedecken, -legen.
у́сте, n. IV., Mündung.
устиска́ти, v., um-fassen, -armen.
устис-ну́ти, p. v., -ка́ти.
у-сті́йний, adj., по-.
устійчи́вий, adj., standhaft.
устійчи́вість, f. V., Standhaftigkeit.
у́стїл-ка, f. I.*), (2. s. -ок), (Stroh-)Einlage.
у́стний, adj., mündlich.
усторон-и́ти, p. v., -я́ти.
устороня́-ти, v. I. A., beseitigen.
у́сточ-ка, pl. n. I.*), (2. -ок), dim. уста́. [standhalten.
устоя́ти ся, p. v., sich abklären;
устра́шити, p. v., erschrecken.
устри́[г]чи, p. v., abscheren.
устри́ця, f. II.. Auster.
у́стрій, m.. Einrichtung.
устрі́ч, adv., entgegen.
устро-ї́ти, p. v., -ювати.
устром-и́ти, p. v., -ля́ти.
утромля́-ти, v. I. A., hineinstoßen, -stecken.
устро́ю-вати, v. I. A.*), einrichten; veranstalten; bewirken.
у́ступ, m. I., (2. s. -у), Absatz, -schnitt. [Konzession.
у́ступ-ка, f. I.*), (2. pl. -ок),
уступчи́вий, adj., nachgiebig.
уступчи́вість, f. V., Nachgiebigkeit.
усува́-ти, v. I. A., wegschieben, beseitigen; ся sich zurückziehen.
усу́-нути, p. v., -ва́ти.
усхну́ти, p. v., усóхнути.
усю́д-а, -и, adv., überall.
уся́кий, adj., all, jedweder, verschieden.
у-таї́ти, p. v., за-.
ут-, siehe auch вт-!
утверджа́-ти, v. I. A., befestigen, -kräftigen, -stärken.
утверд-и́ти, p. v., -жа́ти.
у́твір, m., Gebilde.
утвор-и́ти, p. v., -ювати.
утво́рю-вати, v. I. A.*), bilden, schaffen.
уте́рти, p. v., утира́ти.
утеря́ти, p. v. verlieren.
уте́ча, f. IV., Flucht.

Digitized by Google

утина́-ти, v. I. A., ab-hauen, -schneiden.
утира́-ти, v. I. A., reiben; glätten, ebnen; abwischen.
у́тиск, m. I.*), (2. s. -у), Druck, Bedrückung.
утиска́-ти, v. I. A., bedrücken.
утїсня́-ти, v. I. A., утиска́ти.
утїши́тель, m. II., Tröster.
утка́ти, p. v., weben.
уткну́ти, p. v., einstecken.
у́тлий, adj., schwach.
утовчи́, p. v., stoßen, stampfen, knacken.
утол-и́ти, p. v. II. A., stillen.
утóма, f. I., Ermüdung.
утом-и́ти, p. v., -ля́ти.
утомля́-ти, v. I. A., ermüden.
уторгува́ти, p. v., ab-, er handeln, einnehmen.
утопт-а́ти, p. v., -увати.
утóпту-вати, v. I. A.*), fest-stampfen.
утра́тний, adj., verlustig.
у́треня, f. II., Frühmesse.
утри́м-ати, p. v., -увати.
утри́му-вати, v. I. A.*), erhalten; behaupten.
утрі́йний, adj., giftig.
утро́ба, f. I., Bauch, Eingeweide.
утрої́ти, p. v., vergiften; verdreifachen.
утрудли́вий, adj., beschwerlich.
утрудн-и́ти, p. v. II. A., -я́ти.
утрудня́-ти, v. I. A., erschweren.
утýчити, p. v., mästen.
утяжа́-ти, v. I. A., утрудня́ти.
утяжли́вий, adj., beschwerlich.
утяжли́вість, f. V., Beschwerlichkeit.
уфати́ти = ухвати́ти.
ух-, siehe auch вх!
уха́тий, adj., großohrig.
уха́ч, m. IV., (2. s. -á), Langohr.
ухвáла, f. I., Beschluß.
ухвал-и́ти, p. v., -ювати.
ухвáлю-вати, v. I. A.*), beschließen.
ухваля́-ти, v. I. A., ухвáлювати.
ухвати́ти, p. v., ergreifen.
ухиб-и́ти, p. v., -ля́ти.
ухибля́-ти, v. I. A., (ver)fehlen, -sehen; кому́ jmnd. beleidigen.
ухил-и́ти, p. v., -я́ти.
ухиля́ти, v., ab-kehren, -wenden; ся sich entziehen, ausweichen.
у́-хо, n. I., (7. s. -сі́), Ohr.
уходи́ти, v., weggehen; hinein, an gehen; gelten.
уцїли́ти, p. v., treffen (Ziel).
уцти́вий, adj., ehrlich, redlich, brav.
уцти́вість, f. V., Ehrlichkeit, Redlichkeit.
уч-, siehe auch вч-!
у́часть, f., Teil, Anteil.
участву-ва́ти, v. I. A.*), teilnehmen.
у́частний, adj., teilhaftig.
уча́стни-к, m. I.*), Teil-nehmer, -haber; -ця, f. II., -in.
у́част(о)к, m. I.*), (An)Teil.
учаща́-ти, v. I. A., (oft) besuchen.
учéбний, adj., Lehr.
учéбник, m. I.*), Lehrbuch.
учéний, adj., gelehrt.
у́чени-к, m. I.*), Schüler; -ця, f. II., -in.
учепи́ти ся, p. v., sich anheften (anhängen), anbinden.
учи́тель, m. II., Lehrer; -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), -in.
учи́тельский, adj., Lehrer-.
учителю-ва́ти, v. I. A.*), Lehrer sein.
учкýр = очкýр.
уч-éра, -óра, adv., вчéра.
уш-, siehe auch вш-!
уш, -a! int., Hühner-Scheuchruf.
ушанува́ти, p. v., ehren; schonen.
у́ш-ко, n. I.*), (2. pl. -ок), dim. у́хо.

Digitized by Google

ушко́джу-вати, v. I. A.*), (be-) schädigen.
ушко́д-ити, p. v., -жувати.
ушляхоти-и́ти, p. v. II. A., -я́ти.
ушляхотня́-ти, v. I. A., veredeln.
у́шний, adj., Ohren-.
ущ-, siehe auch вщ-!
ущастлив-и́ти, p. v. II. A., -ля́ти.
ущастлива́-ти, v. I. A., beglücken.
у́щерб, m. I., Nachteil, Abbruch.
у́щип-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Stichelei.
ущипли́вий, adj., bissig, anzüglich.
ущипн-у́ти, p. v., kneifen; sticheln.
уя́ва, f. I., Einbildung.
уяв-и́ти, p. v., -ля́ти.
уявля́ти, v., собі, sich einbilden; ся erscheinen.
уя́ти = **увя́ти**.

Ф.

фа́брика, f. I.*), Fabrik.
фабрика́нт, m. I., Fabrikant; -ка, f. I.*), (2. pl. -ок), -in.
фабрику-ва́ти, v. I. A.*), fabrizieren.
фабри́чний, adj, Fabriks.
фа́й-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), лю́лька.
файн-е́нький, -ний, adj., fein, schön; кра́сний.
фала́ u. dgl. siehe **хвала́** etc.!
фа́л-ьча, f. IV., (2. pl. -е́ч), Flächenmaß.
фаль-чи́вий, -ши́вий, adj., falsch; нещи́рий.
фаль-чи́вість, -ши́вість, f. V., Falschheit.
фальшівни́к, m. I.*), (2. s. -а́), Fälscher.
фальшу-ва́ти, v. I. A.*), fälschen.
фа́ля, f. II., Welle Woge; хви́ля.
фамі́лійний, adj., роди́нний.
фамі́лія, f. III., роди́на.
фамі́лія́рний, adj., familiär.
фа́на, f. I., Fahne, хоругва́.
фант, m. I., Pfand, заві́т.
фанту-ва́ти, v. I. A.*), pfänden; бра́ти заві́т, гра́бити.
фа́рба, f. I., Farbe; кра́ска, масть.
фарбу-ва́ти, v. I A.*), färben.
фарба́р, m. II., (2. s. -я́), Färber; -ка, f. I.*), -in; -ня, f. II., -ei.
фарн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), вкра́сти.
фарту́х, m. I.*), (2. s. -а́), Fürtuch, Schürze; за́паска.
фартуш-и́на, f. I., -(о́)к, m. I.*), dim. фарту́х.
фа́с-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Fäßchen; боча́дка.
фасоли́нє, coll., n. IV., Fisolenstengel.
фосо́ля, f. II., Fisole.
фастри́-ґа, f. I., (3. u. 7. -дзї), Heftfaden.
фастриґу-ва́ти, v. I. A.*), heften.
фасу-ва́ти, v. I. A.*), fassen, beheben (Geld u. dgl.).
фасу́н(о)к, m. I.*), (2 s. -у), Fassung.
фата́-ти, v. I. A., хвата́ти.
фати́ти = **хвати́ти**.
фати́-ґа, f. I., (3. u. 7. -дзї), Mühe; труд.
фатиґу-ва́ти, v. I. A.*), bemühen; труди́ти.
феле́ґ-а, f. I., (3. u. 7. -дзї), [сарда́к.
фело́н, m. I., Meßkleid.
фе́ник, m. I.*), Pfennig.
фи́л-ечка, -ька, f. I.*), dim. фи́ля.
филю-ва́ти, v. I. A.*), Wellen schlagen, wogen.
филя́стий, adj., wellenreich.
фи́рка-ти, v. I. A., ausschlagen; ся unwillig werden.
фи́скав-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Kreuzotter.
фи́цка-ти, v. I. A., ausschlagen.
фі́-ґа, f. I., (3. u. 7. -дзї), Feige.
фіґо́вий, adj., Feigen-.

Digitized by Google

фіґ(е)ль, m. II., Streich. Possen.
фіґлю-ва́ти, v. I. A.*), Streiche machen.
фіґля́-вий, -рний, adj, lustig, possenhaft.
фіґля́р, m. II., (2. s. я́), Possenreißer.
фіґу́ра, f. I., Figur.
фіґуру-ва́ти, v. I. A.*), figurieren.
фі́ра, f. I., Fuhr; віз.
фі́рман, m. I., Fuhrmann; візни́к.
фірма́н-ити, v. II. A., (imp. -ь!), Fuhrmann sein.
фірма́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Fuhrmannsgewerbe.
фірма́ньский, adj., Fuhrmanns-.
фі́рт-ка, -очка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
фі́ст = хвіст. [Pförtchen.
фія́л-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Veilchen.
фіялко́вий, adj., Veilchen-.
фія́л(о)к, m. I.*), фія́лка.
фли́нька-ти, v. I. A., weinen, plärren. [f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
флоя́ра, f. I., Hirtenflöte; -ка,
фляк, m. I.*), weiches Ding.
фля́ш-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Flasche; -очка, f. I.*), dim.
флящи́н-а, f. I., -ка, f. I.*); (2. pl. -о́к), dim. фля́шка.
фона́р, m. II., (2. s. -я́), Laterne.
фо́рка-ти, v. I. A., schnauben.
форо́ст = хворо́ст.
фо́ска-ти, v. I. A., fauchen.
фост- siehe хвост-!
фо́я, coll., f. III., Nadelholzäste.
Фрасу-ва́ти ся, v. I. A.*), bekümmert sein.
фрасу́н(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Kummer. [Kleinigkeit.
фра́ш-ка, f. I.*), (2. pl. -ок),
фри́ка, f. I.*), Furcht.
фри́ч-ити, v. II. A.*), (imp. фрич!), in Furcht halten. [ди́ти ся.
фудул-и́ти ся, v. II. A., горфуду́льний, adj., го́рдий.
фу́жела, f. I., Kreuzotter.
фук, m. I.*), (2. s. -у), Anschnauben.
фу́ка́-ти, v. I. A., schnauben, auf-brausen, -fahren.
фу́кн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), фука́ти.
фу́ма, f. I., Hochmut.
фунт, m. I., Pfund.
фу́рда́, f. I., Dummheit. [fliegen.
фу́рка-ти, v. I. A., schwirren,
фу́ркн-ути, p. v. I. B., (prt. ув), фу́ркати.
фу́рн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), фуря́ти.
фуря́-ти, v. I. A., кида́ти.
фу́си, pl. m. I., Kaffeesatz.
фуст-йна, -ка, siehe хуст-йна, -ка!
фут-е́рко, n. I.*), -ро, n. I., (2. pl. -е́р), Pelz; кожу́х.
футру-ва́ти, v. I. A.*), füttern.
фу́фела, f. I., Schneegestöber.
фуч!, int., pfutsch!

X.

хаба́з, m. I., (2. s. -у́), хворо́ст.
хаба́р, m. II., (2. s -я́), Sportel.
хабу́з, m. I., (2. s. -у́), Unkraut.
ха́в-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Kinnbacke, Maul.
хавту́р, m. II., (2. s. -я́), хаба́р.
хазя́ін, u. dgl. siehe хозя́ін.
хай = нехай.
ха́йний, adj., sauber.
халабу́да, f., Strohhütte.
хала́вка-ти, v. I. A., халасува́ти.
халайстра́, f. I., Gesindel.
халасу-ва́ти, v. I. A.*), verschlingen.
хала́т, m. I., (2. s. -а́), Schlafrok.
хала́ш = сала́ш.
хале́па, f. I., Unglück.
халу́па, f. I., Hütte.
халу́пник, m. I.*), Häusler.
хам, m. I., gemeiner Mensch.

Digitized by Google

хамен-и́ти ся, v. II. A., sich zusammennehmen (fassen).
хаму́з, m. I., Brei.
хапа́-ти, v. I. A., (er-)greifen, raffen, nehmen; fassen, packen; fangen.
хапатня́, f. II., Reißerei.
ха́пн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -ув), хапа́ти.
хапу́н, m. I., (2. s. -а́), Habsichtiger, Dieb.
хапчи́вий, adj., habsüchtig.
харама́н, m. I., (2. s. -а́), Schwindler; Schwindel.
харама́н-ити, v. II. A., дури́ти.
ха́р-ити, v. II. A., (imp. хар!) reinigen.
ха́рка-ти, v. I. A., sich räuspern.
ха́рки, pl. m. I., Speichel.
ха́рк'т, m. I., (2. s. -у). Röcheln.
харкоти́н-а, f. I.; -е. coll., n. IV.; Speichel, Auswurf.
харкот-і́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чу́, prt. -і́в), röcheln.
харла́к, m. I.*), (2. s. -а́), armer Schlucker.
харла́цкий, adj., krank, elend.
ха́рний, adj., rein(lich).
ха́рн'сть, f. V., Reinlichkeit.
харч, m. IV., (2. s. -у́), Kost.
харчу-ва́ти, v. I. A.*), beköstigen, essen. [Haus.
ха́т-а, f. I., (1. pl. -и́), Wohnung,
ха́ща, f. IV., Gestrüpp.
ха́-яти, v. I. A., (prt. -яв), säubern.
хв-, siehe auch **ф-**!
хвала́, f. I., Lob.
хвальба́, f. I., Prahlerei.
хвале́бний, adj., Lob-.
хвал-и́ти, v. II. A., loben, preisen, rühmen; ся prahlen.
хвальк-о́, m. I.*), Prahler.
хва́льний, adj., achtbar.
хвасо́ля = фасо́ля.
хвасть, f. V., Prahlerei.
хваста́-ти, v. I. A., prahlen.
хвастли́вий, adj., prahlerisch.
хвастли́в'сть, f. V., Prahlerei.
хват, m. I., wackerer Kerl.
хвата́-ти, v. I. A., хапа́ти.
хват-и́ти, p. v. II. A., (prs. 1. s. -чу́, vp. -че́ний), -а́ти.
хва́-тский, -цкий, adj., wacker.
хвиле́вий, adj., plötzlich, momentan. [dim. хви́ля.
хвили́н-а, f. I.; -ка, -очка f. I.*), **хви́ль-ка**, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. хви́ля.
хвилю-ва́ти, v. I. A., wogen.
хви́ля, f. II., Weile, Augenblick, Minute; Welle, Woge.
хвиля́стий, adj., wellen-reich, -förmig. [Schwanz.
хв'ст, m. I., (2. s. -а́), Schweif,
хв'стний, adj., Schweif-.
хвоїна, f. I., Fichtenholz.
хворо́ст, m. I., (2. s. -у́), Reisig.
хворо́стник, m. I.*), niederes Gehölz.
хвоста́тий, adj., geschwänzt.
хво́стик, m. I.*), dim, хвіст.
хвостови́й, adj., Schwanz-.
хи́ба, f. I., Mangel, Fehler.
хиба́, conj., es sei denn, außer daß, vielleicht.
хиб-и́ти, p. v. II. A.*), -ува́ти; nicht treffen, irren. [kend.
хибки́й, adj., wankend, schwan-
хи́бний, adj., schwankend; irrig, unrichtig. [-ла), хиби́ти.
хи́бн-ути, p. v. I. B., (prt. хиб,
хибу-ва́ти, v. I. A.*), fehlen, mangeln.
хи́жа, f. IV., Hütte.
хижа́к, m. I.*), (2. s. -а́), Räuber.
хижа́цкий, adj., räuberisch.
хи́жацтво, n. I., Räuberei.
хи́жий, adj., Raub-.
хи́ж'сть, f. V., Wildheit.
хил-и́ти, v. II. A., -я́ти.

Digitized by Google

хильцём, adv., gebückt.
хиля́-ти, v. I. A., neigen, beugen, biegen.
хи́р-ий, **-ний**, adj., kränklich.
хи́рі-ти, v. I. A., хи́рляти.
хи́р-ля́вий, **-явий**, adj., kränklich.
хирля́к, m. I.*), (2. s. -á), kränklicher Mensch.
хи́рля-ти, v. I. A., kränkeln; schlafen.
хист, m. I., (2. s. -y), Geschicklichkeit.
хист-и́ти, v. II. A, (prs. 1. s. **-щý**, vp. (за-)-**щéний**), verwahren, schützen.
хисткий — хитки́й.
хита́-ти, v. I. A., schaukeln; schütteln; ся wackeln, schwanken.
хитки́й, adj, beweglich, schwankend.
хитн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -ýв), хита́ти.
хи́трий, adj, listig. schlau.
хитр-и́ти, v. II. A., listig handeln.
хи́трість, f. V., List, Schlauheit.
хи́трощі, pl. m. IV., List.
хитру́н, m. I., (2. s. -á), listiger Mensch; -ка, f. I.*), listiges Weib.
хихот-а́ти, v. I. B., (prs. -чу, prt. -áв, imp. -чи́), kichern.
хи́щ-ий, **-ний**, adj., Raub-, räuberisch.
хід, m. I., (2. s. ходу), Gang, Tritt, Weg.
хідни́к, m. I.*), (2. s. -á), Gang; Trotoir.
хісну-ва́ти, v. I. A.*), ся Nutzen ziehen.
хіть, f. V., Lust, Gier, Sucht.
хлепт-а́ти, v. I. B., (prt. -чу, prt. -áв, imp. -чи́), schlappen.
хли́н-ути, p. v. I. B., (prt. -ув, imp. -ь!), hervorbrechen.
хлип, m. I., Schluchzen.
хли́па-ти, v. I. A., schluchzen.
хлист-а́ти, v. I. B., (prs. -щу, prt. -áв, imp. -щи́), schlürfen.
хли́стик, m. I.*), Schlucker.
хлїб, m. I., Brot; Getreide.
хлїборо́б, m. I, Landmann.
хлїборо́бский, adj., Landmanns-.
хлїв, m. I., (2. s. -á), (Schweine)-Stall; -(é)ць, m. II., (ó)к, -чик, m. I.*), dim.
хлївни́й, adj., Stall-.
хлоп, m. I., Bauer, Mann; мужи́к.
хлопа́к, m. I.*), (2. s. -á), Bursche.
хло́п-(е)ць, m. II., (5. s. -че!), Bube, Knabe.
хло́п-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Bäuerin.
хлопот-а́ти, v. I. B., (prs. -чу, prt. -áв, imp -чи́), клопота́ти.
хло́пский, adj., bäuerisch, Bauern-.
хлопча́к, = хлопа́к.
хло́пчи-к, m. I.; -йна, m. = f. I., dim. хло́пець.
хлопчи́-ско, m. I.*), **-ще**, n. II., aug. хло́пець.
хлопя́, n. V.; -тко, n. I.*), (2. pl. -ток), dim. хло́пець.
хлопя́чий, adj., Knaben-.
хлю́йний, adj., ха́рний.
хлю́йні́сть, f. V., ха́рність.
хлю́па-ти, v. I. A., plätschern.
хлю́пн-ути, p. v. I. B., (prt. ув), хлю́пати.
хлю́сн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), хлю́пати.
хля́пав-иця, f. II., -ка, f. I.*), nasses Wetter.
хля́па-ти, v. I. A., spritzen, plätschern.
хля́пн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), хля́пати.
хма́ра́, f I., Wolke; große Menge.
хма́р-ий, **-и́стий**, **-ни́й**, adj., wolkig, um-, be wölkt, trüb; mürrisch.
хмари́н-ка, **-очка**, f. I.*), (2. pl. -ок), dim. хма́ра.
хма́р-ити ся, v. II. A., (imp. хмар!), sich be-, um-wölken, (trüben).
хма́р-ка, f. I.*). (2. pl. -о́к), dim. хма́ра.

Digitized by Google

хмароло́м, m. I., Wolkenbruch.
хмеле́вий, adj., Hopfen-.
хмел-и́ти, v. II. A., Hopfen geben.
хмельни́й, adj., berauschend.
хмі́ль, m. II., (2. s. хмелю), Hopfen; Rausch.
хму́рний = хма́рний.
хму́рити = хма́рити.
хнюра, m. = f. I., mürrischer Mensch.
хо́бза, f. I., Attich.
хо́бо́т, m. I., Rüssel.
хо́ван(е)ць, m. II., Kobold.
хова́-ти, v. I. A., ver-wahren, -stecken; erziehen; begraben.
хо́взан-ка, f. I.*), (2. pl. -ок). Eisbahn. [glitschen.
хо́вза-ти ся, v. I. A., gleiten,
ховзки́й, adj., schlüpfrig, glatt.
хо́взн-ути, p. v. I. B., (prt. ховз, -ла), ausgleiten.
ходá, f. I., Gang, Schritt; Verlauf.
ходá-к, m. I.*), (2. s. ká). постíл; -ч(о́)к, m. I.*), dim.
ход-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -жу, vp. -же́ний), gehen. wandeln; sich kleiden.
ході́льниці, pl. f. II., Stelzen.
хо́дором ходи́ти, wanken.
хожа́-ти, v. I. A., einhergehen.
хозя́ін, m. I., госпо́дар.
хозя́й-ка, f. I.*), 2. pl. -ок), господи́ня. [да́рити
хозя́йну-ва́ти, v. I. A.*), госпо-
хозя́йский, adj., господа́рский.
хозя́йство = господа́рство.
холіта́-ти, v. I. A., schaukeln; ся wackeln.
холм, m. I., Hügel. [Kälte.
хо́лод, m. I., (2. s -у). Kühle,
холод-(е́)ць, m. II.; -(о́)к, m. I.*), dim. хо́лод.
холод-и́ти, v. II. A.. (prs. -жу́, vp. -же́ний), (ab-)kühlen.
холодне́ча, f. IV., хо́лод.
холо́дн-ий, adj., kühl; -а, f. = adj.. Arrest. [werden.
холодні́-ти, v. I. A., kühler
холо́дні́сть, f. V., Kühle, Kälte.
холо́н-у́ти, v. I. B., (prt. -ув, imp. -ь), холодну́ти.
хо́ло́п, m. I., Leibeigener.
холо́шні pl. m. II., Kamaschen.
холя́в-а, f. I., Stiefelröhre; -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
хом-и́н, -я́к, m. I.*), (2. s. -á), Hamster.
хому́т, m. I., (2. s. -á), Kummet.
хо́п-и́ти, v. II. A.*), erwischen.
хопта́, f. I., Unkraut.
хорба́ка, f. I.*), Rücken.
хо́рий, adj., krank.
хорі́-ти, v. I. A., хорува́ти.
хоро́ба, f. I., Krankheit.
хоробли́вий, adj., krankhaft.
хоро́брий, adj., tapfer.
хоро́брі́сть, f. V., Tapferkeit.
хорови́тий, adj.. kränklich.
хорови́тість, f V., Kränklichkeit.
хорово́д, m. I., (2. s. -у), Reigen.
хоро́ми, pl. f. I., (2. хорі́м), сі́ни.
хорони́тель, m. II., Beschützer; -ка, f. I.*), -in.
хорон-и́ти, v. II. A., be-wahren, -schützen, -hüten; -graben.
хоро́ший, adj., schön; gut.
хорт, m. I., Windhund.
хорти́ця, f. II.. Windhündin.
хору-ва́ти, v. I. A.*), krank sein.
хоруг-ва́, f. I., (2. pl. -о́в), Fahne; -о́вка, f. I.*), (2. pl. -о́к) dim.
хору́нжий, m. = adj., Fähnrich.
хос(е́)н, m. I., (2. s. хе́на), Nutzen.
хосе́нний, adj., nützlich.
хоть, conj., wenn auch, obwohl; wenigstens.
хот-і́ти, v. I. B., (prs. -чу, prt. -і́в), wollen.

Digitized by Google

хотя́, -й, siehe хоть!
хотя́чка, f. I.*), Begierde, Lust.
хохот-а́ти, v. I. B., (prs. -чу. imp. -чи́, prt. -а́в), laut lachen.
хоч, -а́, siehe хоть; хоч = хо́че.
хоч-би, conj., wenn auch (nur).
храбу́ст, m. I., (2. s. -у́), Kohlblätter.
храм, m. I., Kirche; (2. s. -у́), [Kirchweihfest.
хра́ма-ти, v. I. A., hinken.
храмовий, adj., Kirchweih-.
храму-ва́ти, v. I. A.*), (Kirchweih) feiern.
храни́т-и, -ель, siehe хорони́т-и, [-ель!
хреб, m. I., Wirbel.
хреб(е́)т, m. I., Rückgrat.
хребе́тний, adj, Rücken-.
хребе́тник, m. I.*), Wirbeltier.
хребтови́й = хребе́тний.
хрест, m. I., (2. s. á), Kreuz; Taufe; -ик, m. I.*), dim.
хрести́ни, pl. f. I., Taufe.
хрест-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -щу́, vp. -ще́ний), taufen; bekreuzigen.
хре́стний, adj., Kreuz-; Tauf.
хрестоно́с, m. I., -(е)ць, m. II., Kreuzfahrer.
хрестя́к, m. I.*), (2. s. -á), [Kreuzspinne.
хреща́тий, adj, kreuzförmig; ästig.
хри́п-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Heiserkeit.
хрип-і́ти, v. II. A*), (prt. -і́в), schnarren, heiser sprechen.
хри́п-кий, -лий adj., heiser.
хри́пн-ути, v. I. B., (prt. хрип, -ла), heiser werden
христия́-нин, m. I., (pl. 1. -ни, 2. -н), Christ.
христия́ньский, adj., christlich.
Христ-о́с, m. I, (2. s. -á, etc.), Christus.
хрищ, m. IV., (2. s. á), Knorpel.
хрище́ни-к, m. I.*), -ця, f. II., Täufling.
хрі́н, m. I., (2. s. -у), Kren.
хроба́к, m. I.*), (2. s. -á). Wurm.
хробачли́вий, adj., wurmig.
хробачня́, coll. f. II., Gewürm
хро́мий, adj., lahm.
хро́пі́т, m. I., (2. s. -у), Geschnarche.
хроп-і́ти, v. II. A.*), schnarchen.
хропу́н, m. I., (2. s. -á), Schnarcher.
хру́нька-ти, v. I. A., grunzen.
хру́ньки́т, m. I., (2. s. -у), Grunzen.
хру́нца-ти, v. I. A., хру́пати.
хру́па-ти, v. I. A., knuspern.
хрупки́й, adj., mürbe.
хрупост-і́ти, v. II. A., (prs. 1. s. щу́, prt. -і́в), knacken, knistern.
хруст = хворо́ст.
хруста́л-ь, m. II., (2 s. -ю), Krystall; -ик, m. I.*), dim.
хруста́льний, adj., krystallen.
хру́ста-ти, v. I. A., knistern.
хрущ, m. IV., (2. s. -á), Käfer.
хря́ст-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), хрищ.
хрящ = хрищ.
хті́ти = хоті́ти.
хто, pron., (2. u. 4. кого́. 3. кому́, 6. ким, 7. о кім), wer.
хто-бу́дь, -не́бу́дь, pron., wer immer.
хто-сь, pron., jemand.
худ-и́й, adj., mager; -е́нький, dim.
худі́бка, f. I.*), dim. худо́ба.
худі́ти, v. I. A., mager werden.
ху́дн-ути, v. I. B., (prt. худ, -ла), худі́ти. [dim.
худо́б-а, f. I., Vieh; -ця, f. II.
худо́жний, adj., kunstgemäß.
худо́жник, m. I.*), Künstler.
художни́-цкий, -чий. adj., künstlerisch.
худоща́вий, adj., hager.
хула́, f. I., Lästerung.

Digitized by Google

хулѝтель, m. II., Lästerer.
хул-и́ти, v. II. A., lästern.
хульни́й, adj., lästernd.
хульни́к, m. I.*), (2. s. -á), Spötter.
хýра = фíра.
хуртови́на, f. I., Schneegestöber.
хýст-а, f. I. Wäsche; Tuch; -ка, -очка, f. I.*), -и́на, f. I., dim.
хутíр, m. I., (2. s. -á), Landgut.
хутки́й, adj., ско́рий.
хýтк|ість = ско́рість.
хутор-(е́)ць, m. II., -(о́)к, m. I.*), dim. хутíр.
хуторни́й, adj., ländlich.
хуторя́-ни́н, m. I., (pl. 1. -и, 2. -и), Landgutbesitzer, -ка, f. I.*), (2. pl. -ок), -in.
хýтро u. dgl. siehe фýтро etc.!
хух. m. I., (2. u. 7. -у), Hauch.
хýха-ти, v. I. A., hauchen.

Ц.

цал-ь, m. II., (2. s. -ю), Zoll (Maß).
цале́вий, adj., (ein)zöllig.
цалíв-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), zolldickes Brett.
цап, m. I., (1. pl. -и́), Ziegenbock.
ца́пки, adv., става́ти, sich auf den Kopf stellen.
ца́повий, adj., Bocks-.
цап(о́)к, m. I.*), dim. цап.
ца́пячий, adj., bocksartig.
цар, m. II., (2. s. -я́), Zar, Herrscher
ца́рський, adj., zarisch, kaiserlich, Kaiser-.
ца́рство, n. I., Reich.
царству-ва́ти, v. I. A.*), herrschen.
царю-ва́ти, v. I. A., царствува́ти.
цвик, m. I.*), цьвях.
цви́нтар, m. II., (1. pl. -і́), Friedhof.
цви́-сти, v. I. B., (prs. -ту́, prt. -в, imp. -ти́), blühen.
цьвіль, f. V., Schimmel.
цьві́лий, adj., schimmelig.
цьвірі́нька-ти, v. I. A., zwitschern.
цьві́рк, m. I.*), (2. s. -у), Gezirpe.
цьві́рка-ти, v. I. A., zwitschern; aussetzen, vorwerfen.
цьві́ркіт, m. I., (2. s. -у), цьві́рк.
цьві́ркун, m. I., (2. s. -á), Grille.
цьві́т, m. I., (2. s. -у), Blüte.
цьві́т(е)нь, m. II., April.
цьві́тúстий, adj., blumenreich.
цьві́т-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Blume.
цьві́тний, adj., blumig, Blumen-, bunt.
цьві́тни́к, m. I.*), (2. s. -á), [Blumengarten.
цьві́т(о)к, m. I.*), цьві́тка.
цьвіто-**ста́н**, m., Blütenstand.
цьві́ту́чий, adj., blühend.
цьві́ч-ити, v. II. A.*), (imp. цьві́ч), üben.
цьвях, m. I., (7. -у), Nagel.
цьвях*у*-ва́ти, v. I. A.*), nageln.
цьвя́-ч(о)к, -ш(о)к, m. I.*), dim. цьвях.
цебен-і́ти, v. II. A., (prt. -і́в), stark fließen.
цеб-(е́)р, m. I., Zober; -рик, -рич(о)к, m. I.*), dim.
це́г-ла, f. I., (2. pl. -о́л), Ziegel.
цегли́н-а, f. I., -ка, f. I.*), (2. pl. -ок), dim. це́гла.
цегл-о́вий, -я́ний, adj., Ziegel-.
цегля́р, m. II., (2. s. -я́), Ziegelbrenner.
цего́льний, adj., Ziegel-.
цего́льник, m. I.*), цегля́р.
цего́льня, f. II., Ziegelei.
цеду́л а, f. I., Zettel; -ка, f. I.*), (2. pl. -ок), dim.
цей, ця, це, siehe сей!
це́рк-ва, f. I., (2. pl. -ов). Kirche.
церко́вний, adj., kirchlich, Kirchen-.

Digitized by Google

це́рковця́, f. II., dim. це́рква.
цех, m. I., (2. u. 7. -у), Zunft.
цеховий́, adj., Zunft-.
цибульо́вий, adj., Zwiebel-.
цибу́ль-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. цибу́ля.
цибулькова́тий, adj., zwiebelförmig.
цибу́ля, f. II., Zwiebel.
цибу́х, m. I., (7. -ý), Pfeifenrohr.
ци́-ган, m. I., (1. pl. -га́ни), Zigeuner.
циган-и́ти, v. II. A., (imp. -ь), schwindeln, betrügen.
циган-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Zigeunerin.
циганьский, adj., zigeunerisch.
циганьство, n. I., Schwindel.
циганча́, n. V., Zigeunerkind.
циганчу́к, m. I.*), (2. s. -á), junger Zigeuner.
цигика-ти, v. I. A., schlecht geigen.
циґа́ро, n. I., Zigarre.
циґаро́вий, adj., Zigarren-.
цикон-ї́ти, v. II. A., (prt. -ї́в), zittern; erstarren.
цимба́ли, pl. m. I., Zymbel.
цимбри́нє, n. IV., Brunnenkasten.
ци́на, f. I., Zinn.
цина́мон, m. I., (2. s. -у), Zimmt.
ци́ндр-ити, v. II. A., vergeuden.
цинк, m. I.*), (2. s. -у), Zink.
цинко́вий, adj., Zink-.
цино́б(е)р, m. I., Zinnober.
цино́вий, adj., zinnern.
ци́пи, pl. m. I., Ketten, Fesseln.
ципля́, n. V., Küchlein.
цирк, m. I.*), (2. s. -у), Zirkus.
ци́р-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Hemdstickerei.
ци́рка-ти, v. I. A., spritzen.
ци́рк(е)ль, m. II., Zirkel.
циркл*ю*-ва́ти, v. I. A.*), zirkeln
цирко́вий, adj., Zirkus.
цирк*у*-ва́ти, v. I. A.*), sticken.
циру́лик, m. I.*), Chirurg.
цить, (ци́тьте), sei (seid) still!
ци́тька-ти, v. I. A., stillsein lassen.
цитри́на, f. I., Zitrone.
цитрино́вий, adj., Zitronen-.
цифе́рний, adj., Ziffern-.
ци́фра, f. I., Ziffer.
ци́ц-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Brustwarze.
ці́ба! Scheuchruf für Hunde.
ці́ва, f. I., Spindel, Spule.
ці́в-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Röhre.
ці́вкова́тий, adj., röhrig.
ці́ди́л-о, n. I., Seiher; -ко n. I.*), dim.
ці́д-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -жу, vp. -же́ний), seihen; trinken; ся langsam fließen.
ці́ка́вий, adj., neugierig, wißbegierig; begabt; interessant.
ці́ка́в-ити, v. II. A.*), (imp. ці́ка́в!), interessieren.
ці́ка́вість, f. V., Neugierde, Wißbegierde.
ці́ль, f. V., Ziel, Zweck.
ці́лий, adj., ganz; heil.
ці́лина́, f. I., Brachfeld.
ці́л-и́ти, v. II. A., erhalten; ganz machen.
ці́л-ити, v. II. A., (imp. -ь!), zielen.
ці́лї́-ти, v. I. A., ganz bleiben; heilen.
ці́лї́с-ї́нький, -ький, adj., ganz, vollkommen unversehrt.
ці́лість, f. V., Ganzes, guter Zustand.
ці́лкови́тий, adj., gänzlich.
ці́л-ко́м, -о, adv., ganz, gänzlich.
ці́лоде́нний, adj., ganztägig.
ці́л*у*-ва́ти, v. I. A.*), küßen.
ці́лу́н(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Kuß.
ці́лу́ш-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Brotranft.
ці́лю́щий, adj., heilsam.
ці́ля́-ти, v. I. A., zielen.
ці́на́, f. I., Preis.
ці́н-и́ти, v. II. A., schätzen, achten.

Digitized by Google

цїнний, adj., wertvoll.
цїннíсть, f. V., Schätzbarkeit.
цїну-вáти, v. I. A.*), bewerten, schätzen.
цїп, m. I., Dreschflegel.
цїп! цїп!, Hühnerlockruf.
цїпенí-ти, v. I. A., erstarren.
цїпи́вно, n. I., Dreschflegelstiel.
цїпка-ти, v. I. A., piepen.
цїпкий, adj., starr, fest, stark.
цїпн-ути, v. I. B., (prt. -ув u. цїп), fest werden, erstarren.
цїп-(о́)к, -óч(о)к, m. I.*), Stock; dim. цїп.
цíсар, m. II., (1. pl. -í), Kaiser.
цїсарéва, f. = adj., Kaiserin.
цїсарéвич, m. IV., (1. pl. -í), kais. Prinz.
цїсарíвна, f. = adj., kais. Prinzessin.
цїсáрский, adj., kaiserlich.
цїсáрство, n. I., Kaisertum.
цїхá, f. I.*), Zeichen, Gepräge; Charakteristik.
цїхy-вáти, v. I. A.*), bezeichnen; charakterisieren.
цíцький, adj., so klein.
цькy-вáти, v. I. A.*), hetzen.
цмóка-ти, v. I. A., schmatzen.
цмóкн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), цмóкати. [schlagen.
цóка-ти ся, v. I. A., aneinander
цокот-íти, v. II. A., (prs. 1. s. -чу, prt. -íв), plappern.
цокотýха, f. I.*), Schwätzerin.
цóрка-ти, v. I. A., klirren.
цóркнý-ти, p. v. I. B., (prt. -ув), цóркати.
цóфа-ти, v. I. A., zurück schieben, -nehmen; ся, -weichen.
цóфн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), цóфати.
цýк(о)р, m. I., (2. s. -y), Zucker.
цукóрник, m. I.*), Zuckerbäcker.
цукóрниця, f. II., Zuckerbüchse.
цукровáр-ня f. II., (2. pl. -ень), Zuckersiederei.
цукровáтий, adj., zuckerartig.
цукрóвий, adj., Zucker-.
цукру-вáти, v. I. A.*), zuckern.
цýндравий, adj., lumpig.
цýндри, pl. m. I., Lumpen.
цупкий, adj., behend, geschmeidig.
цýпн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), fassen, packen.
цур!, int., hinweg!
цурá-ти ся, v. I. A., meiden; sich lossagen.
цуц-енá, n. V., -ик, m. I.*), Hündchen.
цюка-ти, v. I. A., (leicht) hacken.
цюп-а, f. I.; -ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Stübchen; Arrest.
цюркотí-ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чу, prt. -íв), rinnen.
цюркóм, adv., träufelnd, rieselnd.
цюць-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Hündchen.
цямка-ти, v. I. A., schmatzen (beim Essen).
цяпа-ти, v. I. A., tröpfeln.
цят-úна, f. I.; -úнка, -ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Punkt, Fleck; (Glas-)Koralle.
цяткóваний, adj., getüpfelt, gesprenkelt.

Ч.

чабáн, m. I., (2. s. -á), чобáн.
чабáн-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Hirtin.
чабáньский, adj., Hirten-.
чабану-вáти, v. I. A.*), Hirt sein.
чабарáш-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), kurzes lustiges Lied.
чавýн, m. I., (2. s. -á), Gußeisen.
чавýнний, adj., gußeisern.
чагáр, m. I., (2. s. -ý), Gesträuch.

Digitized by Google

чагар-éць, m. II.; -ник, m. I.*). чагáр.
чад, m. I., (2. s. -у), Dunst; Gas.
чад-íти, v. II. A., (prs. 1. s. -жý, vp. (за-)джéний, prt. -íв), dampfen, qualmen.
чадний, adj., dunstig, qualmig.
ча-й, m. III., (2. s. -ю), Tee.
чáй-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Kiebitz; Möve; Barke, Boot.
чáйний, adj., Tee-.
чáйник, m. I.*), Teekanne.
чалáпа-ти, v. I. A., (im Kot) waten.
чалмá, f. I., Turban.
чамáр а, f. I., langer Männer-Rock; -ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim.
чáп-ля, f. II., (2. pl. -ель), Fischreiher.
чáплин, adj., Reiher-.
чáрі, pl. m. I., Zaubermittel.
чарівний, adj., bezaubernd.
чарівник, m. I.*), (2. s. -á), Zauberer.
чарівництво, n. I., Zauberei.
чарівниця, f. II., Zauberin.
чарівничий, adj., Zauber-.
чáр-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Glas; -очка, f. I.*), dim.
чародíй, m. III., Zauberer.
чародíйний, adj., zauberisch.
чародíйство, n. I., Zauberei.
чару-вáти, v. I. A.*), zaubern.
час, m. I., (2. s. -ý), Zeit.
часúн-а, f. I.; -ка, -очка, f. I.*), (2. pl. -ок), Weile.
чáсний, adj., zeitlich.
часовúй, adj., zeitig.
час-(ó)к, -óч(о)к, m. I.*, Weil-e, chen.
часóм, adv., zuweilen.
часóпись, f. V., Zeitung.
часть, f. V., Teil, Bruchstück.
чáстий, adj., häufig, öfter.
частúн-а, f. I., часть; -ка f. I.*), (2. pl. -ок), dim.
частúнний, adj., teilig, Teil-.
част-úти, v. II. A., (prs. 1. s. -щý, (при-)-щéний), oft besuchen (kommen).
част-úця, f. II.; -ка, -очка, f. I.*), (2. pl. -ок), Teilchen; Partikel.
чáстн-ий, adj., partiell; -е, n. = adj., Quotient.
частокíл, m. I., Pfahlzaun.
часту-вáти, v. I. A.*), bewirten, traktieren.
чáта, f. I., Vorposten, Wache; pl., Lauer.
чатúнний, adj., Nadel-.
чатовúй, adj., Lauer-.
чату-вáти, v. I. A.*), lauern.
чаўн = чавýн.
чáхлий, adj., schwächlich.
чáхн-ути, v. I. B., (prt. -ув), welken, schwinden, vergehen.
чáш-а, f. IV., Napf, Kelch; -ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim.; Hirnschale.
чáшник, m. I.*), Mundschenk.
чá-яти, v. I. A., (prt. -яв), чекáти.
чвал, m. I., Galopp.
чвалóм, adv., im Galopp.
чвалу-вáти, v. I. A.*), galoppieren.
чвáн-ити ся, v. II. A., (imp. -ь ся!), prahlen.
чваньк-ó, m. I.*) Prahler.
чванлúвий, adj., prahlerisch.
чван-лúвість, f. V., -ьство, n. I., Prahlerei.
чвáра, f. I., Streit, Fehde.
чверть, f. V., Viertel.
чвертíв-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), 1/4 Faß.
чвéрт-ка, f. I.*), (2. pl. -óк). [Viertel.
чвертьрíчний, adj., vierteljährig.
чверту-вáти, v. I. A.*), vierteilen.
чвирíнька-ти, v. I. A., zirpen.
чви-, чві-рін(ó)к, m. I.*), Grille.
чвíр-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Vierer.
чéбрик, m. I.*), Feldthymian.

Digitized by Google

чей, conj., vielleicht (doch).
чека́н-и́ти, v. II. A., prägen.
чека́-ти, v. I. A., warten.
че́люсть, f. V., Kinnbacke.
че́ляд-ь, coll. f. V., **-и́на,** f. I., Dienerschaft, Gesinde.
челяди́ньский, adj., Gesinde-.
челя́дник, m. I.*), Gesell.
чемери́ця, f. II., Nießwurz.
че́мний, adj.. artig, höflich.
че́мність, f. V., Artig-, Höflich-keit.
чемода́н, m. I., Reisetasche.
чемха́-ти, v. I. A., behacken.
чеп(е́)ць, m. II., Haube.
чепи́га, f. I.*), Pflugsterze.
чеп-и́ти ся, p. v. II. A.*), sich anhängen, -klammern.
чепі́л-ь, m. II., (2. s. -я́), Messer-[chen.
чепірна́тий, adj., gefranst, gespreizt.
чеп-і́ти, v. II. A.*), (prt. -і́в), [hocken.
чепля́-ти, v. I. A., an-greifen; -hängen, -klammern.
чепу́р-ити, v. II. A., (imp, чепу́р!), putzen, schmücken.
чепу́рний, adj., nett, zierlich, stolz.
черв, m. I.; -а, f. I.; Wurm, Made.
черва́-к, m. I., (2. s. -á), Wurm; -ч(о́)к, m. I.*), dim.
червакова́тий, adj., wurmförmig.
че́рв(е)нь, m. II., Juni.
черви́вий, adj., wurmig.
червиві-ти, v. I. A., wurmig werden.
черві́нка, f. I.*), Bauchtyphus.
черво́ний, adj., rot; Dukaten.
червон-и́ти, v. II. A., röten.
черво́ність, f. V., Röte.
червоні́-ти [ся], v. I. A., sich röten, erröten.
червоно- etc., rot- etc.
червонюх, m. I., (5. u. 7. -у), Gimpel.
червоня́вий, adj., rötlich.
червото́чина, f. I., Wurmfraß.
червото́чний, adj., wurmstichig.
черв'я́к, u. dgl. siehe черва́к etc.
че́рга, f. I.*), Ordnung, Reihe-(-nfolge).
черговий, adj., Reihen-.
чергу-ва́ти, v. I. A.*), nach der Reihe tun (ся, sich ablösen).
черда́к, m. I.*), (2. s. -á), Boden, Verdeck.
черева́тий, adj., großbäuchig.
черевач, m. IV., (2. s. -á), Schmerbauch.
черевй-к, m. I.*), Schuh; -ч(о)к, m. I.*), dim.
чере́вний, adj., Bauch-.
чере́во, n. I., Bauch.
чередá, f. I., Herde, Rudel.
чере́дний, adj., Herden-.
череду-ва́ти, v. I. A.*), einreihen; ся, sich nach der Reihe ablösen.
через, präp. 4., durch, über, mittels, während, nach, wegen, zufolge.
черезмі́рний, adj., übermäßig.
чере́мха, f. I.*), Traubenkirsche.
чере́н-ка, n. I.*), (2. pl. -о́к), Messerschale.
черен-ний, adj., зуб, -я́к, m. I.*), (2. s. -á), Backenzahn.
че́реп, m. I., Schädel; Scherbe; Tongefäß.
черепа́-ха, f. I.*), Schildkröte; -шка, f. I.*), dim.
чере́пе, coll., n. IV., Scherben.
чере́пний, adj., Schädel.
череп(о́)к, -о́ч(о)к, m. I.*), dim. че́реп.
чере́пя́ний, adj., tönern, Ton.
че́рес, m. I., breiter Ledergürtel.
черес-ло́, n. I., (2. pl. -е́л), Pflugeisen.
черес(о́)к, m. I.*), dim. че́рес.
чере́ш-ня, f. II., (2. pl. -е́нь), Kirsche; -енька, f. I.*), dim.

Digitized by Google

чéрка-ти, v. I. A., streichen, streifen; schlagen. [чéркати.
чéркн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув),
черкот-і́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чу, prt. -і́в), rieseln.
черле́ний = черво́ний.
черн- siehe auch чорн-.
чернь, f. V., Schwarzes; Pöbel.
чер-(не́)ць, m. II., (2 s. -ця), Mönch.
черне́цтво, n. I., Mönchstand.
черне́чий, adj., Mönchs-.
черни́ця, f. II., Nonne.
черпа́к, m. I.*), (2. s. -á), Schöpfgeschirr.
чéрпа-ти, v. I. A., schöpfen.
черствий, adj., derb, hart; altbacken.
чéрстві-ти, v. I. A., trocken (hart) werden.
чéрт-ь, f. V.; -á, f. I., Strich, Linie, Zug; -и́нка, -очка, f. I.*), (2. pl. -ок), dim.
чес-а́ти, v. I. B., (prs. -шу, imp. -ши́ prt. -áв), kämmen; hecheln; bürsten.
чéський, adj., tschechisch.
чесн-и́к, -о́к, siehe чосни́к.
чéс[т]ний, adj., ehrlich, redlich.
чéс[т]н'ість, f. V., Ehr-, Redlichkeit.
чес[т]нота́, f. I., Rechtschaffenheit; Tugend.
честь, f. V., Ehre, Achtung. Ansehen; Ruhm.
чест-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -щу́, vp. -щéний), (ver)ehren.
честолюби́вий, adj, ehrgeizig.
честолюби́в'ість, f. V., Ehrgeiz.
четве́р, m. I., (2. s. -rá etc.), Donnerstag.
четверго́вий, adj., Donnerstags-.
четверня́, f. II., Viergespann.
четве́ртий, adj., vierter.
четверти́на, f. I., Viertel.
четверту-ва́ти, v. I. A.*), vierteilen.
Чех, m. I., (5. u. 7. -у), Tschechc; pl. auch Böhmen (Land).
чечу́га, f. I.*), Sterlet.
Чéш-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Tschechin.
чи, conj., ob, oder.
чи́га-ти, v. I. A., lauern.
чиж, m. IV., -и́к, m. I.*), Zeisig.
чий, чи́я, чи́є, pron. (m. u. n. s. 2. чи́й-ого, 3. -ому, 6. u. 7. чи́їм; f. s. 2. чи-є́ї, 3. u. 7. -їй, 6. -єю; pl. 1. чи́-ї́, 2. u. 7. -ї́х, 3. -ї́м, 6. -ї́ми), wessen.
чи́колон(о)к, m. I.*), Gelenk.
чим, pron., 6. s. von що.
чім, pron., 7. s. von що.
чима́л-и́й, adj., genug groß; -о, nicht wenig, genug.
чимха́-ти, v. I. A., rupfen, behacken. [Weise.
чин, m. I., Rang, Würde; Art,
чин-и́ти, v. II. A., tun, machen; ся, sich ausgeben (verstellen).
чи́нн-ий, adj, tätig; -о, tätlich.
чино́вник = уря́дник.
чинш, m. IV., (2. s. -у), Zins.
чинші́вни́к, m. I.*), (2. s. -á), Zinsmann, Mieter.
чиншо́вий, adj., Zins.
чипі́ти = чепі́ти.
чир, m. I., (2. s. -у), Mehlbrei.
чира́к, m. I.*), (2. s. -á), Geschwür.
чирова́тий, adj., breiig.
чисе́льний, adj., Zahlen-.
чисе́льник, m. I.*), Zähler.
числе́нний, adj., zahlreich.
числи́мий, adj., zählbar.
числ-и́ти, v. II. A., zählen, rechnen.
числі́вник, m. I.*), чисе́льник.
чис-ло́, n. I., (2. pl. -е́л), Zahl, Anzahl.

Digitized by Google

чиснóк, m. I.*), (2. s. -ý), Knoblauch.
чи́ст-ий, adj., rein, klar, blank; -е́нький, dim.
чисти́лище, n. II., Fegefeuer.
чи́ст-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -щу, vp. -щений, imp. -ь!), reinigen, säubern.
чи́стість, f. V., Rein-, Klar-heit.
чистота́, f. I., Reinlichkeit.
чита́льник, m. I.*), Mitglied der чита́льня. [Lesehalle.
чита́л-ьня, f. II., (2. pl. -е́нь),
чи́тан-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Lesebuch. [f. I.*), (2. pl. -ок), -in.
чита́тель, m. II., Leser; -ка,
чита́-ти, v. I. A., lesen.
чита́-ч, m. IV., (2. s. -á), -тель.
чит-ки́й, -ни́й, adj., leserlich.
чи́хавка, f. I.*), Niesen.
чи́ха-ти, v. I. A., niesen.
чі́в-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Schopf.
чільни́й, adj., Stirn-, Haupt-; vorzüglich.
чімха́-ти, v. I. A, чемха́ти.
чі́п, m. I., (2. s. чопá), Zapfen; Tölpel.
чі́па-ти, v. I. A., anhängen; angreifen, fassen.
чіпля́-ти, v. I. A., (an-)hängen.
чі́рка-ти, v. I. A., zirpen, zwitschern.
чі́х-ати, -рати, siehe чух-;
чкурн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), davonlaufen.
член, m. I., Glied; Mitglied.
члени́стий, adj., gegliedert.
чміл-ь, m. II., (2. s. -я), Hummel.
чо = чого́? warum?
чоба́н, m. I., (2. s. -á), Hirt.
чо́бі́т, m. I., Stiefel; -ки́, pl. m. I.; -ки́, pl. m. II., dim.
чобота́р, m. II., (2. s. -я), шевець.
чов-(е́)н, m. I., Kahn; -ник, m. I.*), dim.
чого́, pron., 2. s. von що; adv., warum, weswegen.
чого́сь, pron., 2. s. von щось; adv., aus irgend einem Grunde.
чола́н, m. I., (2. s. -á), Radfelge.
чоло́, n. I., Stirn; das Vornehmste.
чолові́-к, m. I.*), (7. -ці́), Mensch, Mann. [Mannes-.
чолові́чий, adj., Menschen-.
чолові́ч-ина, m. = f. I., -ч(о)к, m. I.*), Männlein.
чоло́мка-ти, v. I. A., küssen, grüßen. [3. s. von що;
чом = чому́, adv., warum; pron.,
чому́сь, pron., 3. s. von щось; adv., aus irgend einem Grunde.
чо́пик, m. I.*), dim. чіп.
чопови́й, adj., Zapfen-; m. = adj., Kellermeister.
чо́рн-ий, adj., schwarz; -е́нький, dim.; -ю́сінький, ganz schwarz.
чорни́л-иця, -ьниця, f. II., Tintenfaß.
чорни́ло, n. I., Tinte.
чорни́тель, m. II., Anschwärzer, Verleumder.
чорн-и́ти, v. II. A., (an-)schwärzen; verleumden.
чорни́ця, f. II., Brombeere.
чорні́-ти, v. I. A., (vp. (з-)-ли́й), schwarz werden (ся erscheinen).
чорнобр-и́вий, -о́вий, adj., mit schwarzen Augenbrauen.
чо́рно-, schwarz-, siehe unter бі́ло-, си́во-.
чорно́зем, m. I., (2. s. -у), Humus.
чорну́ш-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Schwarzkümmel.
чорня́вий, adj., schwärzlich.
чорня́в-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Brünette.
чор[о]пі́та, f. I., Haubenlerche.
чорт, m. I., (1. pl. -и́), Teufel.
чорт-еня́, n. V; -ик, m. I.*), dim. чорт.

Digitized by Google

чорти́-ско, n. I.*), -ще, n. II., aug. чорт.
чорти́ця, f. II., teuflisches Weib.
чорт-і́вский, -овий, -я́чий, adj., Teufels-, teuflisch.
чортя́т-ко, n. I.*), (2. pl. -ок), dim. чорт.
чосни́к = чиснóк.
чоти́р-и, num., vier.
чотирна́цят-ь, num., vierzehn; -ий, -ter.
чотиро-бóкий, adj., vier-seitig; -гра́нний, -kantig; -ку́тний, -eckig.
чотирокýтник, m. I.*), Viereck.
чт-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. ччу), шанува́ти.
чуб, m. I., Schopf.
чуба́тий, adj., geschopft.
чуба́т-ка, f. I.*), (2. pl. -ок), Hauben-Meise, -Henne.
чýб-ити, v. II. A.*), (imp. чуб!), bei den Haaren zausen.
чýб-(о)к, -оч(о)к, m. I.*), dim. чуб.
чува́-ти, v. I. A., hören, vernehmen, erfahren; wachen.
чýвство, n. I., Gefühl.
чувству-ва́ти, v. I. A*), чýти.
чуда́к, m. I.*), (2. s. -á), Sonderling.
чуда́цкий, adj., wunderlich, sonderbar.
чуд-é́сний, -ний, adj., wunder-bar, -lich, seltsam.
чýд-о, n. I., (pl. auch -еса́ etc.), Wunder.
чудóвий, adj., чудé́сний.
чудóвище, n. II., Wunderding.
чудотвóрець, m., Wundertäter.
чудотвóрний, adj., wundertätig.
чýду-ва́ти ся, v. I. A.*), дивува́ти ся.
чуженí-к, m. I*), (2. s. á), Fremd-er; -йця, f. II., e.
чужий, adj., fremd.
чужи́на́, f. I., die Fremde.
чужине́цкий, adj., fremd(-ländisch).
чужозе́мний, adj., fremd-, ausländisch.
чуйний, adj., scharfhörig.
чýлий, adj., empfindlich.
чýлість, f. V., Empfindlichkeit.
чýма, f. I., Pest, Seuche.
чýп-(е)р, m. I.; -ри́на, f. I., Schopf, Haar.
чупýрний = чепýрний.
чýра, m. = f. I., (2. pl. -ів), Page.
чур-і́ти, v. II. A., (prt. -і́в), rinnen, rieseln.
чýрнало, n. I., Sprudelquelle.
чурко-т-і́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чу, prt. -і́в), sprudeln, quellen.
чуть, adv., beinahe, kaum.
чутé, n. IV., Gefühl, Empfindung.
чý-ти, v. I. A., (vp. (від-)-тий), fühlen, empfinden; ahnen; hören.
чут-и́ти, v. II. A. (prs. 1. s. -чý vp.), -че́ний) beleben, (er-)wecken.
чýт-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Gerücht, Kunde.
чутли́вий, adj., empfindlich.
чутли́вість, adj., Empfindlichkeit
чутний, adj., hörbar, laut; stinkend.
чýха-ти, v. I. A., reiben, kratzen.
чýхрати = чýхати.
чхáти = чи́хати.

Ш.

ша́бас, m. I., (2. s. -у), Sabbat.
шабасóвий, adj., Sabbat-.
ша́бель-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. ша́бля.
шаблю́ка, f. I.*), aug. ша́бля.
ша́б-ля, f. II., (2. pl. е́ль), Säbel.
шаг, m. I., (7. -ý), Heller.
шаж(о́)к, m. I.*), dim. шаг.
ша́й-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Bande.
шал, m. I., (2. s. -у), Raserei.

Digitized by Google

шаль, m. II., Halstuch.
шалапу́та, m. = f. I., Wirrkopf.
шала́ш = сала́ш.
шальві́я, m. III., Salbei.
шале́ний, adj., rasend, toll.
шаліївли́вий, adj., ausgelassen, mutwillig.
шалі́-ти, v. I. A., tollen, wüten, rasen, toben.
ша́ль-ка, f. I*), (2. pl. -о́к), Wagschale.
шан-а́, о́ба, f. I., Achtung.
шано́вний, adj., geehrt.
шантала́в(е)ць, m. II., (5. s. -че), Lump.
шантала́вий, adj., lumpig.
ша́н(е)ць, m. II., Schanze.
шану-ва́ти, v. I. A.*), schonen, achten, ehren.
ша́п-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Mütze.
шапку-ва́ти, v. I. A.*), Mütze abnehmen; schmeicheln.
ша́поч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к); шапчи́на, f. I., dim. ша́пка.
шарава́ри, pl. m. I., breite Hose.
шара́н, m. I., (2. s. -а́), Karpfen.
ша́рвар(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Scharwerk.
ша́рий, adj., grau.
ша́р-ити, v. II. A., (imp. шар!), stöbern, suchen.
шарі́-ти, v. I. A., grau werden; dämmern.
шарн-у́ти, p. v. I. B., (prt. -у́в), anreiben; schneiden; wegschnappen.
шарпани́на, f. I., Reißen, Rauferei.
ша́рпа-ти, v. I. A., reißen, zupfen.
ша́рпн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), ша́рпати.
ша́ста-ти, v. I. A., umherwerfen, verschwenden; ся sich herumtummeln, -laufen.
ша́та, f. I., Gewand.
шатани́на, f. I., Getümmel.
шата́-ти ся, sich tummeln.
шатківни́ця, f. II., Krauthobel.
шатку-ва́ти, v. I. A.*), klein schneiden.
шатн-у́ти ся, p. v. I. B., (prt. -у́в), шата́ти ся.
шат-ро́, n. I., (2. pl. -е́р), Zelt.
шатрови́й, adj., Zelt-.
ша́фа, f. I., Schrank.
ша́фар, m. II., Schaffner; -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), -in.
шафа́р-ня, f. II., (2. pl. -е́нь), Speisekammer.
шафа́рський, adj., Schaffners-.
ша́ф-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. ша́фа.
шафли́к, m. I.*), (2. s. -а́), Schaff.
шафра́н, m. I., (2. s. -у́), Safran.
шафрано́вий, adj., Safran-.
шафу-ва́ти, v. I. A.*), beschaffen; verschwenden.
ша́хи, pl. m. I., Schachspiel.
шахівни́ця, f. II., Schachbrett.
шахра́-й, m. III., (2. s. -я́), Schacherer.
шахра́й-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Schacherin.
шахра́йство, n. I., Schwindel, Betrug.
шахру-ва́ти, v. I. A.*), schachern, betrügen.
шацу-ва́ти, v. I. A.*), цьви́ти.
шва, f. I., (2. pl. швів), Naht.
шваб, m. I., (1. pl. -и́), Küchenschabe.
шва́ґ(е)р, m. I., шу́рин.
шваґрова́, f. = adj., братова́.
шва́ра, f. I., das Tau.
шварц, m. I, (2. s. -у), Schuhwichse.
шва́цкий, adj., Näh-.
шва́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Näherin.
шве́нда-ти ся, v. I. A., herumschweifen.
швець, m. II., (2. шевц-я́.., 5. ше́в-че), Schuster.

Digitized by Google

швидкий, adj., schnell, flink.
швидкість, f. V., Schnelligkeit.
шевел-ити, v. II. A., rühren, regen.
шевернóгий, adj., säbelbeinig.
шéвский, adj., Schuster-.
шéвчик, m. I.*), dim. швець.
шевчúха, f. I.*), Schustersfrau.
шевчýк, m. I.*), (2 s. -á), Schusterjunge.
шéлест, m. I., (2. s. -у), Säuseln, Rascheln.
шелесн-ýти, p. v. I. B, (prt. -ýв), шелестíти.
шелест-íти, v. II. A., (prs. 1. s. -щý, prt. -íв), säuseln, rascheln.
шелóм, m. I., Helm.
шел-юг, -ю́г, m. I., (7. -ý); шаг.
шемр, m. I., Gemurmel.
шéмра-ти, v. I. A., murren, murmeln.
шепеля́вий, adj., lispelnd.
шепеля́-ти, v. I. A., lispeln.
шепíт, m. I., (2. s. -у), Geflüster.
шéпн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), шепта́ти.
шепот-á-ти, v. I. B., (prs. -чу, prt. -áв), -íти.
шепот-íти, v. I. B, (prs. -чу, prt. -íв), шепта́ти.
шепт-á-ти, v. I. B., (prs. -чу, imp. -чи́, prt. -áв), flüstern.
шептýн, m. I., (2. s. -á), Flüsterer.
шептýха, f. I.*), Weissagerin.
шéпшúна, f. I., Hundsrose.
шерсть, f. V., Tierhaare.
шерстки́й, adj., rauh.
шерстяни́й, adj., aus Tierhaaren.
шéрш(е)нь, m. I., Hornisse.
шестáк, m. I.*), (2. s. -á), Sechser.
шéстеро, sechs.
шéстий, adj., sechster.
шести- etc., sechs- etc.
шéстiн, m. I., Würfel.
шестíр-ня́, f. II., (2. pl. -éнь), Sechsgespann.
шúба, f. I., Fensterscheibe; Schacht.
шúба-ти ся, v. I. A., hin und her gehen.
шúбеник, m. I.*), Galgenstrick.
шúбениця, f. II., Galgen.
шúб-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim. шúба.
шибкúй, adj., flink, schnell.
шúбн-ути, p. v. I. B., (prt. шиб, -ла), шúбати; plötzlich kommen.
шúворот, m. I., ковнїр.
шúй-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim. шúя; Landenge.
шúло, n. I., Ahle.
шилова́тий, adj., pfriemenförmig.
шúна, f. I., Schiene.
шин-к, -(ó)к, m. I.*), (2. s. -ý), [Schenke.
шúн-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Schinken.
шинкáр, m. I., (2. s. -я́), Schankwirt.
шинкáр-ити, v. II. A., (imp. шинкáр!), Schankwirt sein.
шинкáр-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Schankwirtin.
шинкáрский, adj., Schank-.
шинк[ар]у-вáти, v. I. A.*), шинкáрити.
шип, m. I., фля́шка.
шúпíт, m. I., (2 s. -у), Zischen, Brausen.
шип-íти, v. II. A.*), (prt. -íв), zischen, brausen.
шипот-íти, v. I. B., (prs. -чу, imp. -чи́, prt. -íв), zischen, brausen.
шир, в шир, in die Breite.
ширинá, f. I., Breite.
ширúн-ка, f. I[3]), (2. pl. -óк), хустúна.
ширúтель, m. II., Verbreiter.
шир-úти, v. II. A., aus-, verbreiten.
ширíнь, f. V., ширинá.

Digitized by Google

широ́кий, adj., breit, weit.
широ́кість, f. V., ширина́.
широко- etc., breit- etc.
широколи́стий, adj., breitblätterig.
широче́-зний, -нний, adj., sehr breit.
ширша́-ти, v. I. A., breiter werden.
шитво́, n. I., das Genähte.
шите́, n. IV., Nähen.
ши́-ти, v. I. A., (vp. -тий), nähen.
ши́ш-ка, f. I.*), (2 pl. -о́к), Tannenzapfen.
ши́я, f. III., Hals.
шість, num., sechs.
шість-деся́ть, num., sechzig.
шістьна́цять, num., sechzen.
ші́стка = шу́стка.
шкалу́бина, f. I., Ritze.
шкандиба́-ти, v. I. A., sich schleppen.
шка́п-а, -и́на, f. Mähre.
шкапо́вий, adj., Pferde-.
шкаралу́п-а, f. I., Schale; -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
шкаралу́пник, m. I.*), Krustentier.
шкаралу́-ща, f. IV., -па.
шкату́л-а, f. I., Schachtel; -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
шква́р-ити, v. II. A., (imp. шква́р!), braten.
шква́р(о)к, m. I.*), Speckgriebe.
шкварч-а́ти, v. II. A.*), (prt. -а́в), quieren.
шкідли́вий, adj., schädlich.
шкідли́вість, f. V., Schädlichkeit.
шкідний, adj., шкідли́вий.
шкідни́к, m. I.*), (2. s. -á), Schädling.
шкі́л-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. шко́ла.
шкі́льний, adj., Schul-.
шкі́ра, f. I., Haut, Leder.
шкіри́стий, adj., lederartig.
шкір-ити, v. II. A., (imp. шкір!), fletschen.
шкі́р-ка, -о́чка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. шкі́ра.
шкірни́цтво, n. I., Lohgerberei.
шкіря́ний, adj., ledern, Leder-.
шк-ло, n. I., (2. pl.-ел)-Glas.
шкля́н-ка, f. I*), (2. pl. -о́к), (Trink)glas.
шкля́нний, adj,, gläsern, Glas-.
шкляр, m. II., (2. s. -я́), Glaser.
шко́да, f. I., Schaden.
шко́д-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -жу, imp. -ь! vp. (у-)-дженый), schaden. [sparen.
шкоду-ва́ти, v. I. A.*), schonen,
шко́ла, f. I., (2. pl. шкі́л), Schule.
шко́л-ити, v. II. A., schulen.
школя́р, m. II., (2. s. -я́), Schüler; -ик, m. I.*), dim.
школя́рський, adj., Schüler-, (-mäßig).
шкоро́д-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -жу, imp. -ь! vp. -женый), rechen, eggen.
шкору́па = шкаралу́па.
шкраб, m. I., (1. pl. -и), Stiefel; Bube. [schaben.
шкра́ба-ти, v. I. A., kratzen,
шкребт-а́ти, v. I. B., (prs. -чу, imp. -чи́, prt. -а́в), kratzen, schaben.
шкребта́ч, m. IV., (2. s. -á), Kratz-er; -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), -е.
шкрі́ба-ти, v. I. A., шкра́бати.
шкрі́бн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), шкра́бати.
шкро́ба-ти, v. I. A., шкра́бати.
шкрум, m. I., (2. s. -у), Geruch (brennender Leinwand etc.).
шкульга́ти, v. I. A., hinken.
шку́ра = шкі́ра.
шкутильга́ти, siehe шкульга́ти.
шлий-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Hosenträger.
шлия́, f. II., Pferdegeschirr.

Digitized by Google

шльóха-ти, v. I. A., schluchzen.
шлюб, m. I., (2. s. -у), Gelübde; Trauung. [Trau-.
шлю́бний, adj., angelobt, Ehe-,
шлюбу-ва́ти, v. I. A.*), geloben.
шлю́сар, m. II., Schlosser; -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), -in.
шлюса́рский, adj., Schlosser-.
шлюса́рство, n. I., Schlosserei.
шлюфу-ва́ти, v. I. A. *), schleifen.
шлях, m. I., (2., 5. u. 7. s. -у), Straße, Weg, Spur.
шляхо́тний, adj., edel.
шляхо́тність, f. V., Adel.
шляхо́цкий, adj., adelig.
шляхо́цтво, n. I., Adelstand.
шля́хта, f. I., coll., Adel.
шля́хтич, m. IV., (1. pl. -і), Edelmann. [Edelfrau.
шляхтя́н-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
шляш(о́)к, m. I.*), dim. шлях.
шма́га-ти, v. I. A., peitschen.
шма́рка-ти, v. I. A., rotzen.
шмаркáтий, adj., rotzig.
шмаркáч, m. IV., (2. s. -á), Rotz-bube; -ка, f. I.*) (2. pl. -о́к), -mädel.
шмат, m. I., Stück, Fleck.
шма́та, f. I., Lappen.
шма́тє, n. IV., coll., Stücke; Wäsche. [dim. шма́та.
шма́т-ка, -очка, f. I.*), (2. pl. -ок),
шмат(о́)к, m. I.*), dim. шмат.
шмату-ва́ти, v. I. A.*), zerstückeln.
шмигну́-ти, p. v. I. B., (prt. -ýв), entwischen.
шмир, m. I., (2. s. -у), Geräusch.
шнур, m. I., Schnur.
шнурів-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Schnürleib.
шнурко́вий, adj., Schnur-.
шнур-(о́)к, -оч(о)к, m. I.*), dim. шнур.
шнуру-ва́ти, v. I. A.*), schnüren.
шо = що.
шовк, m. I.*), (2. s. -у), Seide.
шовко́вий, adj., seiden.
шовко́вина, f. I., Seidenstoff.
шо́п-а, f. I., Schuppen; -ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
шо́ра, f. I., Pferdegeschirr.
шпа́да, f. I., Degen.
шпак, m. I.*), Star; -ч(о)к, m. I.*), dim.
шпа́ра, f. I., Spalte.
шпаркúй, adj., flink, schnell.
шпару-ва́ти, v. I. A.*), sparen.
шпет-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. -чý, vp. -че́ний), entstellen.
шпи́га-ти, v. I. A., stechen.
шпиль, m. I., Spitze, Gipfel.
шпил-и́ти, v. II. A., stechen, bohren, stecken.
шпи́ль-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Stecknadel.
шпильн-ýти, p. v. I. B., (prt. -ýв), шпилúти.
шпиля́стий, adj., spitz.
шпи́ра-ти, v. I. A., grübeln, nachspüren.
шпита́л-ь, m. II., (2. s. -ю), Spital.
шпита́льний, adj., Spital-.
шпихл-е́р, -ýр, m. II., (2. s. -я), Speicher. [Spitze(s).
шпи́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к),
шпігу-ва́ти, v. I. A.*), spionieren.
шпігу́н, m. I., (2. s. -á). Spion.
шпігу́ньский, adj., Spions-.
шпігу́ньство, n. I., Spionage.
шпік, m. I.*), (2. s. -у), Mark.
шпіку-ва́ти, v. I. A.*), spicken.
шпічáстий, adj., spitzig.
шпо́рта-ти, v. I. A., wühlen; grübeln. [straucheln.
шпо́та-ти, v. I. A., stolpern,
шпу́р-и́ти, p. v. II. A., (imp. шпур!), шпуря́ти.
шпурн-ýти, p. v. I. B., (prt. -ýв), шпуря́ти.

Digitized by Google

шпуря́-ти, v. I. A., werfen, schmeißen, schleudern.
шрі́т, m. I., (2. s. шроту), Schrot.
шру́ба, f. I., Schraube.
шрубови́й, adj., Schrauben-.
шрубу́-ва́ти, v. I. A.*), schrauben.
шта́ба, f. I., Stange.
штан-и́, pl. m. I., Hose; **-ця́**, m. II., dim.
штигу́лька-ти, v. I. A., hinken.
шти́ри = **чоти́ри**.
што́вха-ти, v. I. A., stoßen.
што́вхн-ути, p. v. I. B., (prt. **-ув**). **што́вхати**.
што́рцом, adv., aufrecht.
шкрика́-ти, v. I. A., springen.
штри́кн-ути, p. v. I. B., (prt. **штрик**, **-ла**), **штрика́ти**.
штрих, m. I., (2. u. 7. **-у**), Strich.
штриху́-ва́ти, v. I. A.*), schraffieren.
штуба́к, m. I.*), (2. s. **-á**), [Schulbub.
шту́ка, f. I.*), Stück; Kunst.
штука́р, m. II., (2. s. **-я́**), Künstler.
штуку́-ва́ти, v. I. A.*), stücken.
шту́рка-ти, v. I. A., stoßen.
штурпа́к, m. I.*), (2. s. **-á**), Trottel.
шту́[р]-хати, siehe **-кати**.
шту́чний, adj., künstlich, kunstvoll.
шту́чність, f. V., Kunst.
шу́ба, f. V., фу́тро.
шубра́вий, adj., lumpig.
шу́вар, m. I., (2. s. **-у**), Binsen.
шувро́вий, adj., Binsen-.
шука́-ти, v. I. A., suchen.
шу́ль(о)к, m. I.*), (Mais-) Kolben.
шуля́к, m. I.*), (2. s. **-á**), Habicht.
шуля́-ти, v. I. A., stechen, stoßen.
шум, m. I., (2. s. **-у**), Schaum; Geräusch.
шу́ма́, f. I., Schaum.
шумели́нє, n. IV., coll., Maiskolbenscheiden.
шум-і́ти, v. II. A., (prt. **-і́в**), schäumen, rauschen, sausen, brausen.
шу́м-ка, f. I.*), (2. pl. **-о́к**), [Volkslied.
шумни́й, adj., rauschend; lustig; stolz.
шумови́нє, n. IV., Abschaum.
шуму́-ва́ти, v. I. A.*), (ab-)schäumen.
шу́ра, f. I., (Wagen-)Schuppen.
шу́рин, m. I., Schwager.
шуру́-ва́ти, v. I. A.*), reiben, scheuern, putzen.
шусть!, int., husch!
шу́ст-ка, f. I.*), (2. pl. **-о́к**), Sechser.
шу́т(е)р, m. I., (2. s. **-у**), Schoter.
шут-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. **-чу́**), жартува́ти.
шу́т-ка, f. I.*), (2. pl. **-о́к**), Scherz, Spaß; бе́чка.
шутко́ви́й, adj., Palm-.
шутку́-ва́ти, v. I. A.*), шути́ти.
шутли́вий, adj., spaßhaft, witzig.
шутру́-ва́ти, v. I. A.*), schotern.
шутя́к, m. I.*), (2. s. **-á**), Spaßmacher.
шу́шереб(о)к, m. I.*), Morchel.

Щ.

щавни́к, m. I.*), (2. s. **-á**), Ampfer.
щад-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. **-жу́**, vp. **-же́ний**), sparen, schonen.
ща́д(о)к, m. I.*), Nachkomme.
щасли́в-(е)ць, m. II., (5. s. **-че!**), Glückskind.
щасли́вий, adj., glücklich.
щасли́в-ити, v. II. A.*), beglücken, glücklich machen.
щасли́вість, f. V., Glückseligkeit.
ща́стє, n. IV., Glück.

Digitized by Google

щаст-úти, v. II. A., (prs. 1. s. -щý), Glück geben, segnen; ся, impers., es glückt.
щáстячко, n. I.*), dim. щáсте.
ще, adv., noch.
щеб(é)ль, m. II., Sprosse, Stufe.
щéбет, m. I., (2. s. -у), Gezwitscher.
щебет-áти, v. I. B., (prs. -чу, imp. -ч!, prt. -áв), zwitschern, singen.
щебетлúвий, adj., zwitschernd.
щебетýн, m. I., (2. s. -á), Schwätzer.
щебетю́-ха, f. I.*), Schwätzerin, Sängerin; -шка, f. I.*), (2. pl. -ок), dim.
щедрúй, adj., freigebig; reichlich.
щедрíв-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), ein Weihnachtslied.
щéдрість, f. V., Freigebigkeit.
щедру-вáти, v. I. A.*), Weihnachtslieder singen.
щезá-ти, v. I. A., ver-, entschwinden.
щéзн-ути, p. v. I. B., (prt. щез, -ла), щезáти.
щелúна, f. I., Ritze, Spalte; -ка, f. I.*), (2. pl. -ок), dim. [zittern.
щем-íти, v. II. A.*), (prt. -íв),
щен-юк, m. I.*), (2. s. -á); -я́, n. V., junger Hund.
щеп, m. I., (2. s. -у), (Volks-) Stamm.
щéпа, f. I., Propfreis.
щепáр, m. II., (2. s. -я́), Impfarzt.
щеп-úти, v. II. A.*), propfen; impfen.
щерб, m. I., (2. s. -у), Scharte; -(ó)к, m. I.*), dim.
щербáк, m. I.*), stumpfes Messer.
щербáтий, adj., schartig.
щетенúстий, adj., borstig.
щетúн-а, f. I., Borste; -ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim.
щибá-ти, v. I. A., abschlagen.
щúглик, m. I.*), Stieglitz.
щúг-(о)ль, m. II., -дик.
щúкавка, f. I.*), гúкавка.
щúка-ти, v. I. A., гúкати.
щúкн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув). гúкнути.
щúм-ка, f. I.*), (2. pl.-óк), Klemme.
щúпав-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Ohrwurm. [kneipen.
щипá-ти, v. I. A., zwicken,
щúпн-ути, p. v. I. B., (prt. -ув), щипáти. [Spleiße.
щúп-ка, f. I.*), (2. pl. -óк),
щúп-цї, pl. m. II., Zange; -чики, pl. m. I., dim.
щúрий, adj., rein, lauter; echt, wahr, aufrichtig.
щúрість, f. V., Aufrichtigkeit.
щит, m. I., Giebel; Schild.
щитá-ти, v. I. A., zählen, rechnen.
щит-úти, v. II. A., (prs. 1. s. -чý, vp. -чéний), schützen.
щитóвий, adj., Schild-.
щит(ó)к, m. I.*), dim. щит.
щíл-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Pore, Spalte.
щілковáтий, adj., porös.
щільний, adj., (luft)dicht.
щінкá-ти, v. I. A., schließen, zuknöpfen.
щíп-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Spleiße, Spann.
щíтúна = щетúна.
щíт-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), Bürste.
щіткáр, m. II., (2. s. -я́), Bürstenmacher. [щíтка.
щíточ-ка, f. I.*), (2. pl. -óк), dim.
що, pron. (2. s. ч-óго etc. wie adj.), was, welcher: що дня alle Tage; що то за, was für ein.
що, conj., daß.
щоб, -я́; conj., daß, damit.

Digitized by Google

що-будь, -не́бу́дь, pron., was immer.
щóгла, f. I., Mastbaum.
щоглúстий, adj., mit hohen (vielen) Mastbäumen.
щоде́нний, adj.. alltäglich.
щóка, f. I.*), Wange, Gesicht; Kiefer.
щомíсячний, adj , allmonatlich.
щорíчний, adj., alljährlich.
щось, pron . was, etwas, ein wenig.
щýка, f. I.*). щупáк.
щупáк, m. I.*), (2. s. -á), Hecht.
щупáльце, n. III., Tastkörperchen.
щýпа-ти, v. I. A., betasten.
щýплий, adj., schmächtig, klein.
щур, m. I.. (2. s. -á), Ratte
щýчин, adj., Hecht-.

Ю.

ювиле́й, m. III., Jubiläum.
ювиле́йний, adj., Jubel-.
ю́д-ити, v. II. A., (prs. 1. s. -жу, vp. -жений imp. -ь!), hetzen.
юна́к, m. I.*), (2. s. -á) Jüngling; Held. [mütig.
юна́цкий, adj., jugendlich, helden
юп-ка, f. I.*), (2. pl. -о̀к), Joppe.
юрба́, f. I., Menge.
ю́ха, f. I.*), Jauche.
юхт, m. I., (2. s. -у), Juchten.
юхто́вий, adj., juchten.
ю́ш-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Brühe.

Я.

я, pron., (2. u. 4. мене́, 3. u. 7. мені́, 6. мно́ю), ich.
я́блін-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), Apfelbaum.
я́бл-око, -уко, n. I.*), Apfel.
я́бл-оня, -уня, f. II., я́блінка.
я́блочний, adj., Apfel-.
я́блочник, m. I.*), Apfelmost.
яв, m. I.; -а, f. I., Wachen; Wirklichkeit.
яв-и́ти ся, p. v. II. A.*), -ля́ти ся.
я́вір, m. I., Waldahorn.
явля́-ти ся, v. I. A., sich zeigen, erscheinen. [deutlich.
я́вний, adj , offenbar, öffentlich,
я́вність, f. V., Offenbarkeit.
я́вор(е)ць, m. II., dim. я́вір.
яворо́вий, adj., Ahorn .
яги́дка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. я́года. [beerenort.
ягíдни́к, m. I.*). (2. s. -á), Erd-
ягни́-ця, f. II., junges Schaf; -чка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
ягня́, n. V., Lamm; -тко, n. I.*), (2. pl. -ток), dim.
ягня́тина, f. I., Lammfleisch.
я́года, f. I., Erdbeere.
яд, m. I., (2. s. -у), отру́та.
яд-е́рний, -ре́нний, adj., kernig, kräftig.
яде́рність, f V., Kernigkeit.
я-дови́тий, adj., ї-.
яд-ро́, n. I., (2 pl. е́р), Kern; Gehalt. [яйце́.
я́єч-ко, n. I.*), (2. pl. -о́к), dim.
яє́-чник, -шник, m. I.*), Kaiserling.
яє́-чниця, -шниця, f. II., Eierspeise.
я́зва, f. I., Pest. [Sprache.
язи́-к, m. I., (7. -цї́), Zunge;
язика́тий, adj., großzüngig.
язикова́тий, adj., zungenförmig.
язико́вий, adj., Zungen-; Sprach-.
язи́чний, adj., heidnisch.
язи́чни-к, m. I.*), Heid-e; -ця, f. II., -in.
язи́ч(о)к, m. I.*), dim. язи́к.
я́йка-ти ся, v. I. A., wehklagen.
я-йце́, n. III., (2. pl. -е́ць), Ei.
яйцева́тий, adj., eiförmig.
як, conj., sobald, wenn, sowie, seit; adv., wie, als.

Digitized by Google

якби, conj., wenn; adv. als wie (ob).
як-и́й, -а́, -е́, pron. = adj., was für ein, welcher.
який-бу́дь, -небу́дь, pron., welch immer. [ein gewisser.
яки́йсь, pron., irgend ein (welcher),
я́кір, m. I., Anker.
я́кірний, adj., Anker-.
я́кість, f. V., Beschaffenheit.
яко, adv., wie, als, gleich; я́ко та́ко wie immer.
яко́сь, adv., irgendwie; einst, einmal.
я́лий, adj., schon; gut.
яли́на́, f. I., Tannenholz.
ялино́вий, adj., Tannen-.
яли́ця, f. II., Tanne.
яли́ч-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. яли́ця. [vieh.
ялівни́к, m. I.*), (2. s. -а́), Jung-
ялівце́вий, adj., Wachholder-.
ялов(е́)ць, m. II., Wachholder.
яло́ ся, es ziemt (schickt sich).
я́ловий, adj., unfruchtbar.
я́ловичина, f. I., Kalbfleisch.
я́м-а, f. I., (1. pl. -и́), Höhle, Grube, Grab.
ями́стий, adj., höhlig.
я́м-ка, -очка, f. I.*), (2. pl. -о́к), dim. я́ма.
я́мник, m. I.*), Dachshund.
янта́р, m. II., (2. s. -я́), Bernstein.
янта́рний, adj., Bernstein-.
яр, m. I., (2. s. -а́), Schlucht, Graben.
яр, f. V., Lenz; весна́.
яр(е́)м, m. I., ярмо́.
я́рий, adj., Sommer-.
яри́на́, f. I., Gemüse; Sommerfrucht.
яри́нний, adj., Gemüse-.
яр-и́ти, v. II. A., reizen.
я́рість, f. V., Wut. [Schaf.
я́р-ка, f. I.*), (2. pl. -о́к), junges
ярки́й, adj., feurig, hitzig; lebhaft; grell.
я́ркість, f. V., Stärke.
я́рма-л(о)к, -н(о)к, -р(о)к, m. I.*), (2. s. -у), Jahrmarkt.
ярмарко́вий, adj., Jahrmarkts.
ярмарку-ва́ти, v. I. A.*), Markt machen.
ярмар-о́чний, adj., -ко́вий.
яр-мо́, n. I., (2. pl. -е́м), Joch.
ярова́тий, adj., schluchtig.
яр(о́)к, m. I.*), dim. яр.
я́рос-ливий, -ний, adj., jähzornig.
я́росливість, f. V., Grimm.
яру́га, f. I.*), яр.
ярча́, n. V., ягня́.
ярчу́к, m. I.*), (2. s. -а́), junger Widder.
я́сен-ь, m. II., Esche; -(е́)ць, m. II., dim.
ясене́вий, adj., Eschen-.
я́сир, m. I., Gefangenschaft.
яси́рник, m. I.*), Gefangener.
яс-и́ти, v. II. A., (prs. 1. s. яшу́), verkünden.
яскра́вий, adj., grell; blendend.
яскра́вість, f. V., Grellheit.
яскр-и́ти, v. II. A., funkeln, schimmern. [Krippe.
я́с-ла́, pl. n. I., (2. pl. -е́л-),
ясне́нький, adj., я́сний.
я́сний, adj., hell, glänzend, klar, deutlich. [schimmern.
ясн-и́ти, v. II. A., hell leuchten,
я́сність, f. V., Helligkeit, Klarheit; Durchlaucht.
ясні́-ти, v. I. A., leuchten, glänzen; hell werden.
ясно-, hell-. [Sternchen.
я́соч-ка, f. I.*), (2. pl. -ок),
я́спіда, f. I., Schlange.
я́стр-іб, -уб, m. I., Hühnergeier.
я́струб-иця, f. II., Habichtsweibchen; -еня́, n. V., Junges.

Digitized by Google

ясу-ва́ти, v. I. A.*), sagen, erklären, andeuten.
я́ти, v. I. B., (prs. йму, imp. йми, prt. яв), beginnen, anheben; ся unternehmen.
я́т-ка, ·очка, f. I.*), (2. pl. ·о́к), Fleischbank.
ятри́стий, adj., eiterig.
ятр-и́ти, v. II. A., reizen; eitern machen; ся eitern.
ячм-і́нь, m. II., (2. s. ·еню), Gerste.
ячмі́нйско, n. I.*), Gerstenfeld.
ячмі́нний, adj., Gersten-.
я́щик, m. I.*), Büchse, Schachtel.
я́щір-ка, f. I.*), (2. pl. ·о́к), Eidechse.
я́щірчин, adj., Eidechsen-.
я́щур, m. I., Salamander.

HEESE LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY
BERKELEY

Return to desk from which borrowed.
This book is DUE on the last date stamped below.

22Aug'51JSP

LD 21-95m-11,'50(2877s16)476

Digitized by Google

YD 19641

U. C. BERKELEY LIBRARIES

C047685809

THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY

Digitized by Google